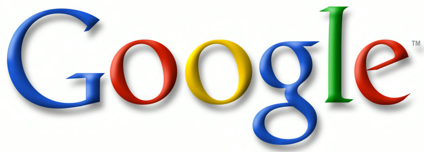
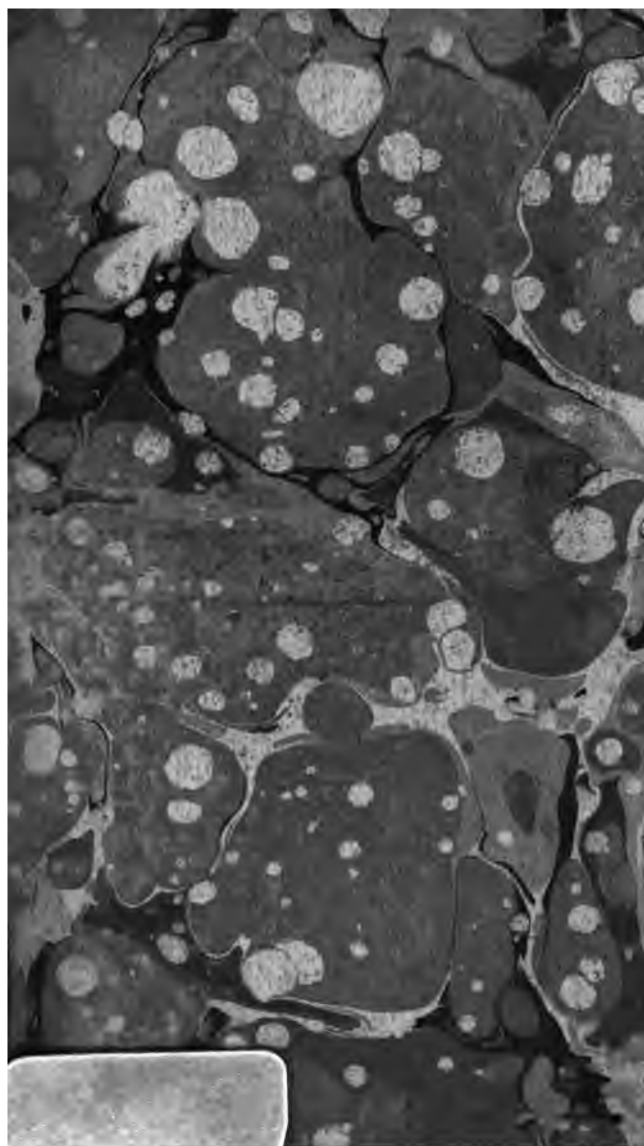
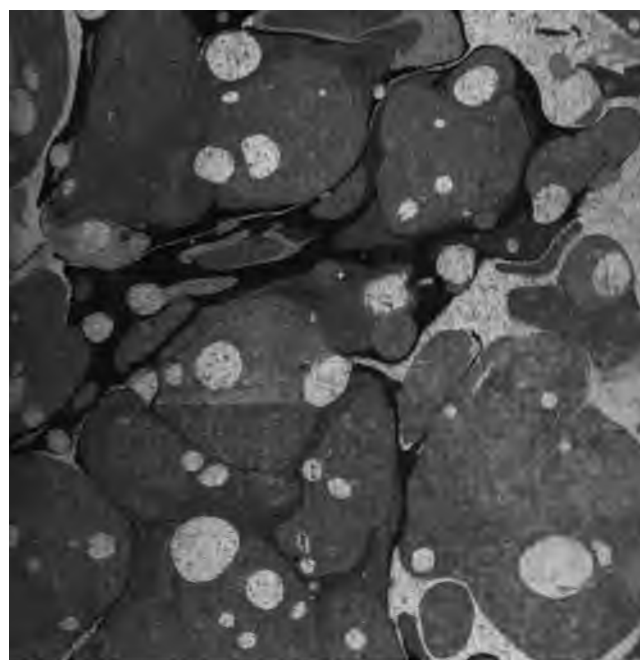

BREVIARIUM MIMATENSE,

Illustrissimi & Reverendissimi in Christo Patris, DD. GABRIELIS-FLORENTII DE CHOISEUL-BEAUPRÉ, Episcopi & Domini Mimatensis, Gabalitanorum Comitis, &c. autoritate; ac venerabilis ejusdem Ecclesiæ Capituli consensu editum.

PARS VERNA.

Vænit X. Libr. non compactum.

PARISIIS,
Apud Bibliopolas Usuum Parisiensium & Mimatensium.

M. DCC. LXIV.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

Videbimur ergo operæ pretium facturi, si (ea) pervideri curemus, ut amputatis superfluis, & quæ superstitiosiùs invecta videri possint, ea tantùm quæ dignitati Ecclesiæ & priscis institutis consentanea fuerint, relinquantur (*a*). Idem paulò antè sanxerat in Galliâ Senonense Concilium (*b*).

Finem hunc feliciter assecuti sunt, inprimis ætate nostrâ, Galliarum Præsules non pauci, pietate non minùs quàm doctrinæ laude præstantes. Revocato nempè ad examen Breviario, menda sustulerunt quæ pravi cujusdam judicii contagione irrepserant; tùm in deligendis, ordinandis, distribuendisque, variis partibus aut formulis quæ ad Preces Horarias pertinent; tùm præcipuè in *Legendarum* (ut vocant) compositione, in quibus incerta sæpè pro certis ingesta fuerant, imò fabulosa pro veris. Quæ universa ut corrigantur, etsi Prælatis singulis ubicumque curandum, Nobis tamen potissimùm hâc in nostrâ Diœcesi adlaborandum est, inter fratrum nostrorum errantium calumnias; ut obstruatur *os loquentium iniqua* (*c*), dum Romanæ Ecclesiæ crimini dant quidquid vitii intulit misera temporum conditio, & in artis criticæ neglectum solummodò rejici oporteat.

Et quidem Benedictus XIV, prudens ille doctusque Pontifex; & perenni Fidelium memoriâ prædicandus, utpotè qui fovendæ Fidei, morum & disciplinæ integritati summos labores, dum viveret, impenderit; sæpè testatus est quanto arderet studio novi Breviarii conficiendi, & ad omnes communiter Ecclesias dirigendi, sublatis nævis omnibus quos in Veteri (quod ROMANUM dici invaluit) passim occurrere conquerimur. Atque utinam consilium illud, dignum tanto Ecclesiæ Præside, ad effectum sic perduci contigisset; ut

(*a*) *Concil. Colon.* an. 1536. *Part.* 2. Cap. 6 & 11.
(*b*) *Concil. Senon.* an. 1528. *Decret. mor.* Cap. 21.
(*c*) *Ps.* lxxij. 11.

MANDATUM

ILLUSTRISSIMI AC REVERENDISSIMI DD.

EPISCOPI MIMATENSIS,

De novo Breviario instituendo.

GABRIEL-FLORENTIUS DE CHOISEUL-BEAUPRÉ, Miseratione Divinâ, & Sanctæ Sedis Apostolicæ gratiâ, Episcopus Mimatensis; ejusdem Civitatis Dominus, Gabalitanorum & Brivatensium Comes, Regique ab omnibus Consiliis; UNIVERSO NOSTRÆ DIŒCESEOS CLERO, Salutem in Christo Jesu.

I. Inter tot ac tanta Pastoralis sollicitudinis onera, Fratres dilectissimi, unum specialiter Episcopis incumbit; ut publicis Ecclesiæ precibus, quibus Cultûs Divini pars præcipua continetur, decorem suum, suam concilient dignitatem. *I. Quæ causæ fuerint reformandi Breviarii. Quale sit illud novum quod traditur, & de hujus præstantiâ atque utilitate.*

Hinc, multo jam ex tempore, inquiebant in Coloniensi Concilio (ante annos suprà ducentos) Germaniæ Episcopi, *pio animo desideravimus repurgari Breviaria. Nam, cùm olim à Sanctissimis Patribus institutum sit, ut soli Scripturæ Sacræ in Ecclesiâ recitarentur, nescimus quâ incuriâ acciderit ut in earum locum successerint alia cum illis nequaquàm comparanda; atque interim historiæ Sanctorum tam incultè ac tam negligenti studio conscripta, ut nec auctoritatem habere videantur, nec gravitatem.*

sem rumore sinistræ suspicionis possit aspergi (*a*).

Ea est enimverò illius præcipua laus, quòd ex Scripturâ Sacrâ non solùm longiores quàm in Breviario Romano textus ad Nocturnas preces quotidie perlegantur; sed insuper in omnibus Officiorum omnium Antiphonis, Capitulis, Responsoriis, Benedictionibusque aut Absolutionibus, imò & Versiculis, nihil nisi ex eâdem Scripturâ depromptum contineat. Psalterium quoque per Feriam quamlibet apto ordine æqualiter ita distribuitur, ut totum semper unaquâque Hebdomadâ debeat recitari. Exquisito judicio delecti sunt SS. Patrum Sermones aut Homiliæ, quibus ferè tota elucescat Christianæ Religionis doctrina: *Orationes* etiam penè omnes, eorumdem SS. Patrum manu conscriptæ: singulis diebus assignati Canones proprii, Synodaliumque decisionum Regulæ, ad quas ex disciplinæ Ecclesiasticæ notitiâ totius Cleri mores componi oporteat: Sanctorum Lectiones deterso barbaræ ætatis situ veritati ita restitutæ, ut non aliud jam miraculum, factum-ve, aut virtutis exemplum exhibeant, quàm quod sinceris rerum gestarum consonet monumentis. Adest, succinitque, pia Hymnorum elegantia; ex ipsis Scripturæ Patrumque verbis aut sententiis ad vivum expressa, nec ingeniosè minùs ac poëticè quàm religiosè & sanctè concinnata. In totâ serie Officiorum, sic *adstipulantur sibi invicem utriusque fœderis paginæ* (*b*); ut primo intuitu deprehendatur, mirus ubique vaticiniorum cum eventu, aut imaginum cum ipsâ re, concentus. Sic denique in singulis operis partibus spirant sensus intimi veræ pietatis; ut qui eas legendo attentè perpenderit, is profectò sentiat fidem illustrari, spem roborari, foveri atque inflammari caritatem.

Quid porrò Nobis in tam præclaro opere desi-

(*a*) Cælestin. *Epist. ad Episcop. Gall.*

(*b*) S. Leo, *Serm. de Transfig.*

derandum, Fratres dilectissimi, quominùs illud vobis statim offerremus totum quale est? nisi quòd meritissimi Archipræsulis nostri vestigiis votisque inhærentes, illud idem ad usum nostræ Diœceseos aliquatenùs accommodari necesse duximus. Et certè, ut optimè ait S. Maximus Taurinensis, *Licèt universi Sancti ubique sint & omnibus prosint; tamen præcipuè eorum solemnitas nobis curanda est, qui in nostris domiciliis proprium sanguinem profuderunt*; qui Provinciam, Civitatemve nostram Evangelii luce & prædicatione Verbi collustrârunt; qui domesticum eximiæ sanctitatis in quocumque vivendi genere *exemplum nobis reliquerunt, præsenti quodam oculorum testimonio*: Sancti illi denique *specialiter venerandi sunt à nobis, quorum reliquias possidemus; cum his* siquidem, quamvis alibi nati mortui-ve sint, aliqua *nobis familiaritas est; semper enim nobiscum sunt, nobiscum morantur*. Quorum omnium Officia sic ordinari curavimus, ut ne quid in illis à Breviarii Parisiensis normâ aberraret: simulque, sublatis aut immutatis quæ Diœcesi Parisiensi prorsùs peculiaria sunt, totum Officium Sanctorum ita distribui, ut non tam alienum Breviarium adsciscere videamur, quàm novum quoddam Ecclesiæ nostræ proprium instituere. Serm de SS. Octavio Adventor & Solu

Hoc ipsum ergo vobis deinceps utendum tradimus, Fratres dilectissimi, speramusque fore gratissimum. Brevi nimirùm intervallo temporis, notum erit vestrûm unicuique, & propriâ experientiâ compertum, quanta ex ejus lectione ac meditatione redundet utilitas, quàm multiplex tùm privatim tùm publicè fructus exurgat. Parochi præsertim, cæterique quibus animarum pabulo doctrinæ enutriendarum cura incumbit, semper sibi præsens ex ipso suo Breviario subsidium mutuari poterunt; si in orando recitandoque, sedulâ mente attendant singulorum Offi-

ciorum materiam, finem, distributionem; & divinarum rerum intelligentiam, ex puris quibus totum constat fontibus, hauriant imbibantque penitùs; undè ipsi suavissimè pascantur, & tanquam *fideles servi quos constituit Dominus super familiam suam*, semper parati sint *ut dent illis cibum in tempore* (*a*).

II. Quæ & quotuplex sit materia Orationis, præsertim publicæ; & quæ mens Orantis esse debeat.

II. Sed cùm eo demùm fine institutio Breviarii facta sit, Clericisque injuncta illius recitandi necessitas, ut orationi incumbant diligentiùs; pauca hîc de Oratione ipsâ, publicâ præsertim, & pro quibus aut quâ mente fieri debeat, subjungenda duximus.

Et ad omnes quidem Christianos pertinet divinum illud Evangelii præceptum: *Oportet semper orare, & non deficere* (*b*). At quantò magis ad Ecclesiæ ministros, qui *pro hominibus constituti in his quæ sunt ad Deum* (*c*), in id toti esse debent ut populi orationes oblationesque *ad thronum gratiæ* (*d*) perferant, indè *pacem populo & justitiam* (*e*) suscepturi!

Orandum 1°. pro Ecclesiâ universâ.

Porrò ex ipsâ Psalmorum recitatione, qui potiorem semper in quolibet Officio Breviarii partem constituunt, vobis innotescit quid primum in illo persolvendo intendere debeatis; hoc nempè, ut ab Ecclesiâ sanctâ, quæ mater nostra est & Sponsa Christi, nec voces vestræ nec corda dissonent. *Psalmus* enim, Basilio teste, *totius Ecclesiæ vox una* (*f*); cujus proindè si *filii estis per fidem* (*g*), in singulis ferè Psalmorum versiculis, menti occurrere debebit quæ sint variæ illius necessitates, tentationes, pericula; qui status diversi, quæ spes, quæ certa in futurum gloria. Hanc amemus Ecclesiam, Fratres dilectissimi; ipsam totis vis-

(*a*) *Matth.* xxiv. 45.
(*b*) *Luc.* xviij. 1.
(*c*) *Hebr.* v. 1.
(*d*) *Ibid.* iv. 16.
(*e*) *Ps.* lxxj. 3.
(*f*) Præfat. *Commentar. in Psalm.*
(*g*) *Gal.* iij. 26.

ceribus complectamur. Huic quùm Propheta benedicit, benedicamus & nos ; quùm sanctitatis ejus miratur pulcritudinem, & ipsi miremur ; quùm futuram amplitudinem gloriamque prænuntiat, & ipsi apprecemur urgeamusque votis. Suspiremus, quùm deplorat incurrentium in ipsam scandalorum multitudinem : contremiscamus, quùm illam exhibet inter varias sæculi hujus tempestates laborantem ac propè deficientem. Atque inter hæc, cum ipsâ & pro ipsâ orantes, *fortissimum solatium habeamus* (*a*) ; Christum utique, qui *sponsavit sibi* illam *in sempiternum in misericordiâ & in fide* (*b*), *usque ad consummationem sæculi* ipsi adfuturum (*c*) ; ut fluctibus licèt undique quassata, immota semper maneat & secura ; imò &, si quando reputabitur illa senescere, *renovaturum ut aquilæ* ipsius *juventutem* (*d*).

Has tamen *habens promissiones* (*e*) Ecclesia Christi, quamdiù hîc in viâ & in exilio est, numquam à persecutionibus libera, sive illas domesticas patiatur aut externas, sive occultæ sint aut manifestæ (*Omnes* enim *qui piè volunt vivere in Christo* II. Tim.
Jesu, persecutionem patientur), semper gemiti- iij. 12.
bus indiget & lacrymis. Ideòque, in hoc potissimùm dignoscuntur legitimi quotquot sunt ejus filii ; quòd piissimæ Matri compatientes, ipsi quoque à gemitibus & lacrymis non quiescunt. Et verò, cùm *membra simus corporis ejus* (*f*) ; nonne, *si quid patitur unum membrum, compatiuntur omnia membra* (*g*) ? Et cùm ipsa *domus Dei* sit, *quæ domus sumus nos* (*h*) ; alienus sanè est à magnâ illâ domo superni Patrisfamiliàs, quisquis vel in ipsâ corporaliter constitutus, *dominicis* tamen nec *gaudens lucris* nec *damnis mœrens* (*i*), servum se

(*a*) *Hebr.* vj. 18.
(*b*) *Oseæ*, ij. 19. 20.
(*c*) *Matth.* xxviii. 20.
(*d*) *Psal.* cij. 5.
(*e*) 2. *Cor.* vij. 1.
(*f*) *Ephes.* v. 30.
(*g*) I *Cor.* xii. 26.
(*h*) *I. Tim.* iii. 15. *Hebr.* iii. 6.
(*i*) Possid. *in Vitâ August.*

potiùs, aut *hospitem & advenam* profitetur, quàm *Dei fidei*que *domesticum* (*a*).

Præclaram ergo Augustini sententiam! *Quantùm quisque amat Ecclesiam Christi, tantùm habet Spiritum Sanctum* (*b*): sed tremendam profectò! *Si quis* enim *Spiritum Christi non habet, hic non est ejus* (*c*).

2°. Pro Ministris verbi, & Prædicationis fructu. Jam verò inter varias Ecclesiæ necessitates, (Vos potissimùm alloquimur, quibus peculiariter munus publicæ precationis Ecclesia commisit obeundum), illa præ cæteris obversetur animo de quâ Christus ad Discipulos: *Messis quidem multa, operarii autem pauci; rogate ergo dominum messis ut mittat operarios in messem suam* (*d*). *Idoneos* exposcite *ministros novi Testamenti*, & fideles *dispensatores mysteriorum Dei* (*e*). Dùmque illi exteriùs operantur, *ministerio verbi instantes* (*f*); vos in cœlùm manus attollite *per omnem obsecrationem orantes, ut detur* illis *sermo in apertione oris cum fiduciâ notum facere mysterium Evangelii* (*g*), ut *in abundantiâ benedictionis Evangelii Christi* seminent (*h*), *ut* per illos *sermo Dei currat* (*i*), & *clarificetur* in iis qui audiunt. *Non enim omnium est Fides* (*k*), inquit maximus ille *Prædicator & Apostolus*, idemque *Doctor Gentium in veritate* (*l*); &, *Neque qui plantat, est aliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum dat Deus* (*m*). Nequicquam enim verbum salutis carnis auribus personat, nisi Deus intùs agens aures cordis aperiat.

3°. Pro variis Reipublicæ sta- Dùm autem ad necessitates Ecclesiæ, Ministrorumque verbi, intendimus; absit ut à votis nostris aliena censeamus Regni Reique publicæ

(*a*) *Ephes.* 11. 16. *Gal.* vi. 10.
(*b*) Tract. 32. *in Joann.* n. 8.
(*c*) *Rom.* viij. 9.
(*d*) *Luc.* x. 2.
(*e*) *II. Cor.* iij. 6. *I. Cor.* iv. 1.
(*f*) *Act.* vj. 4.
(*g*) *Ephes.* vj. 18. 19.
(*h*) *Rom.* xv. 29.
(*i*) *II Thess.* iij. 1.
(*k*) *Ibid.* 2.
(*l*) *I. Tim.* ij. 7.
(*m*) *I. Cor.* iij. 7.

commoda ! Imò, *Primum omnium* obsecrat Apostolus *fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus, pro Regibus & omnibus qui in sublimitate sunt; ut quietam & tranquillam vitam agamus, in omni pietate & castitate* (*a*). Et quod ita *Apostolus sollicitissimè præcipit, in omnibus Ecclesiis piissimè custoditur* (*b*). Ita primitùs, inter publicas Ecclesiæ preces semper obtinuit; ita apud omnes Christianos, vel ipsis sævientium Paganorum temporibus, perpetuò usurpatum est: *Oramus*, inquit Tertullianus, *pro Imperatoribus, pro Ministris eorum & Potestatibus, pro statu sæculi, pro rerum quiete* (*c*). Ita olim Dominus, etiam in Babylonem abducto populo suo, per Prophetam præceperat: *Quærite pacem Civitatis ad quam transmigrare vos feci, & orate pro eâ ad Dominum, quia in pace illius erit pax vobis* (*d*). *tibus & necessitatibus.*

Sic nempe naturali divinâque institutione ordinatum est, ut *Ecclesia in Republicâ* sit (*e*) ipsiusque pars quædam; ut proindè ab incolumitate Regni, magnâ ex parte pendeat ipsa Ecclesiarum quies & securitas. *Christianissimus* ergo *Rex noster ac supremus Dominus* (*f*), regalisque Prosapia, Exercituum Duces & Milites, Ministri sive Consiliorum sive Tribunalium, Urbes, Provinciæ, universique Regni Ordines, quin & privatorum familiæ singulæ, amplissimam in omni tempore orandi, obsecrandi, gratias agendi, materiam subministrant. Quidquid publicis privatisque rebus vel prosperi contingit vel adversi, id nimirùm aut miserationis est aut pœnæ. *Numquid* enim *erit malum in Civitate* (de malo pœnæ Propheta loquitur), *quod Dominus non fecerit* (*g*)?

(*a*) *I. Tim.* ij. 1. 2.

(*b*) S. Prosp. *Resp.* 2. *ad object. Vincent.*

(*c*) Tertull. *Apol.* c. 39.

(*d*) *Jerem.* xxix. 7.

(*e*) Optat. Milev. *de Schism. Donat.*

(*f*) *Concil. Senonens.* an. 1528. *Decr. mor.* cap. 1.

(*g*) *Amos.* iij. 6.

Et è contrà, *dante* illo & *aperiente manum* suam, *omnia implebuntur bonitate* (*a*).

Quantâ ergo cordis instantiâ, quàm promptâ mente supplices exorare debent, totique Reipublicæ benedictionem impetrare à Domino, illi inprimis Religiosorum Ecclesiasticorumque Ordinum viri, quos ipsa Respublica tantis opibus, donisque & privilegiis cumulavit! Non ideò sanè ditati, ut otiosi vitam degant; sed ut à quovis negotio absoluti liberiùs Orationi vacent, *Inter vestibulum & altare* (*b*) là divinâ vix umquam laude cessantes, iram offensi Numinis perpetuò placantes, vota persolventes populorum; sicque pro sæcularibus viris omnibus, cæteris-ve quos aliæ curæ sollicitudinesque necessariò distinent, succedaneum deprecationis continuæ munus implere teneantur. O multos in Clero si Deus suscitet *viros desideriorum*, Danieli similes; qui *peccata sua & peccata populi confitentes, prosternerent preces* suas *in conspectu Dei!* Quàm citò *averteretur furor* ejus *à Civitate Jerusalem* (*c*)! O si multos, de quibus ut de Jeremiâ, dici posset: *Hic est fratrum amator & populi Israel; hic est qui multum orat pro populo & universâ Civitate!* Quàm benè *sperarent* reliqui cives *adjutorium sibi de cœlo* in omnibus, misericordiamque *ab Omnipotente affuturam* (*d*)!

4°. *Pro nobis ipsis.* Ad Vos singulos quod attinet, Fratres carissimi, propriasque orantium necessitates; nusquàm ullo præceptore opus est ut indigens edoceatur quid petat, aut quando, vel quomodo petat. Et qui *pro aliis rogare cogimur* (*e*), nosmetipsos numquid in orando continget pro nobis ipsis parùm esse sollicitos?

(*a*) *Psal.* ciij. 29.
(*b*) *Joel*, ij. 17.
(*c*) *Dan.* ix, 16. 20. 23.
(*d*) *II. Mach.* xv. 8. 14.
(*e*) *Orat. in commendat. Defunctor.*

Atenim ea est humanæ naturæ depravatio, ut miseri, deperditi, fauciati, nec gemere, nec vulnera sentire, nec remedium quærere aut petere valeamus. *Miserabilis prorsùs infirmitas* (*a*)! *Quid enim miserius misero non miserante seipsum* (*b*)?

Quæ igitur mens orantis esse debeat, ac velut Orationis conditio præcipua, indè saltem instruamur; ex ipsâ miseriâ nostrâ, cum Prophetis Deo ita supplicantes: *Ego autem mendicus sum & pauper... Ego vir videns paupertatem meam* (*c*). Proh! quanta paupertas, Fratres carissimi! Quæ & qualis indigentia bonorum omnium, *quando nostrum nihil sit* (*d*); & deficientibus omnibus, ipsa oratio gemitusque deficiat! Hæc vera nempè, hæc Catholica, hæc Apostolica fides est; *Nemo potest dicere, Dominus Jesus, nisi in Spiritu sancto* (*e*): *Ab ipso est invocatio Patris, ab ipso lacrymæ pœnitentium, ab ipso gemitus supplicantium* (*f*). Nos, *quid oremus sicut oportet, nescimus*, nisi idem *Spiritus adjuvet infirmitatem nostram*, postulans *ipse pro nobis* (*g*); sed neque *sufficientes sumus cogitare aliquid à nobis quasi ex nobis* (*h*): ita ut *sancta cogitatio, pium consilium, omnisque motus bonæ voluntatis ex Deo sit, quia per illum boni aliquid possumus, sine quo nihil possumus* (*i*).

Qua mente orandum. 1°. Miseria propria sibi conscium esse.

Verùm, ô Dei nostri bonitatem in nos misericordissimam! Prout quisque sibi infirmitatis egestatisque propriæ, Deo donante, conscius est; eo ipso ditior fit, divinisque muneribus recipiendis aptior. *Ad quem* enim *respiciam*, *dicit Domi-*

(*a*) *Eccles.* v. 15.
(*b*) S. August. *Confess.* Lib. 1. c. 13.
(*c*) *Psal.* xxxix. 23. *Thren.* iij. 1.
(*d*) *Aug. ex Cyprian.*
(*e*) *I. Cor.* xij. 3.
(*f*) Leo, *Sermon.* I. *de Pentec.* c. 4.
(*g*) *Rom.* viij. 26.
(*h*) *II. Cor.* iij. 5.
(*i*) Cælestin. *Epistol. ad Episc. Gall.*

nus, nisi ad pauperculum & contritum spiritu(*a*)? *Anima quæ tristis est super magnitudine mali; & incedit curva & infirma, & oculi deficientes, & anima esuriens dat tibi gloriam & justitiam Domino* (*b*): *Pauper & inops laudabunt nomen tuum* (*c*). Et qui *superbis resistit Deus*, ipse *esurientes implet bonis* (*d*); ipse *sanat contritos corde*, ipse *populum humilem salvum faciet* (*e*). Atque ita, commercii cujusdam optatissimo fœnore, *dum præcedit humilis & submissa confessio, & datur totum Deo; quidquid suppliciter cum timore & honore Dei petitur, ipsius pietate præstatur* (*f*).

[...]o. Beatitudinem [q]uæ Deus [e]st, desiderare.

Edoceant nos adhuc mendici & pauperes, desiderare quod petimus. Porrò in Oratione quid petamus, & quò illa tendat quidquid petatur, si rectè petitur, undènam meliùs quàm ex his Augustini verbis potest intelligi? *Omnes quando oramus, mendici Dei sumus; ante januam magni Patrisfamiliàs prosternimur, aliquid volentes accipere; & ipsum aliquid, ipse Deus est* (*g*). Petit itaque à nobis mendicus panem, nos à Deo petimus Deum ipsum. Scilicèt, Deus solus propter se quærendus est; reliquis omnibus utendum tantummodò: *Ipse enim fons nostræ beatitudinis* totius, sive in hâc vitâ sive in futurâ; *ipse omnis appetitionis est finis*; & *bonum nostrum nullum est aliud quàm illi cohærere* (*h*). Qui ergo *aliquid à Domino extra illum* in oratione quærunt; qui *aliud præter ipsum* desiderant non *propter ipsum*, hi nec orare censendi sunt; & apertè *de talibus Scriptura dicit: Dominum non invocaverunt* (*i*). Verè ille Dominum invocabit, cui saltem ali-

(*a*) *Isaï.* lxvj. 2.
(*b*) *Baruch.* ij. 18.
(*c*) *Psal.* lxxiij. 22.
(*d*) *I. Petr.* v. 5. *Luc.* j. 53.
(*e*) *Psalm.* cxlvj. 3. xvij. 30.
(*f*) Cyprian. *de Oratione Dominicâ.*
(*g*) Serm. 83. *de Verb. Evangelii.*
(*h*) Libr. x. *de Civitate Dei.* c. 3.
(*i*) *In Psalm.* 33. 55. 76.

quatenùs dicere posse cum Psalmistâ continget: *Deus cordis mei, & pars mea Deus*, hîc & *in æternum* (*a*).

Hinc rectè idem Augustinus, totam Orationis substantiam ponit in illis virtutum actibus quæ ad Deum immediatè feruntur (& ideò dicuntur *Theologicæ*); ut sola fides oret, sola spes, sola caritas: undè & facilè demonstretur quomodo Oratio continua esse possit & debeat. *In ipsâ fide*, inquit, *& spe & caritate, continuato desiderio semper oramus. Ac per hoc*, SINE INTERMISSIONE ORATE, *quid est aliud quàm* BEATAM VITAM, *quæ nulla nisi æterna est, ab eo qui eam solus dare potest, sine intermissione desiderate* (*b*)? *Ipsum enim desiderium tuum, Oratio tua est; continuum desiderium tuum, continua vox tua est. Tacebis, si amare destiteris: frigus caritatis, silentium cordis est; si semper manet caritas, semper clamas* (*c*). Homini ergo Christiano, quando unquam intermissio esse poterit ab Oratione? *Tota vita Christiani boni, sanctum desiderium est* (*d*).

3°. Attendere ad divinos Psalmorum affectus, eosque in se quasi transfundere.

His ad Deum desideriis piè anhelans Regius Vates, nihil aliud spirat in Psalmis; sive *satagentis, solliciti, in tribulatione positi* (*e*) verba proferat; sive laudantis, exultantis, gratias agentis. Cujus voci variisque sensuum motibus debere nos in recitando voces sensusque nostros conjungere, sæpiùs monet Augustinus; ut sic ad Deum oratio nostra perveniat, dùm Deum ipsum sequitur ducem & inspiratorem: *Si orat Psalmus, orate; & si gemit, gemite; & si gratulatur, gaudete; & si sperat, sperate; & si timet, timete: omnia enim quæ hîc scripta sunt, speculum nostrum sunt* (*f*). Ita certè influerent paulatim in pectus,

(*a*) *Psal.* lxxij. 26.
(*b*) Epist. *ad Probam.*
(*c*) *In Psal.* xxxvij. *n.* 14.
(*d*) *In Epist. I. Joannis.* Tract. iv. n. 6.
(*e*) *In Psal.* liv.
(*f*) *In Psal.* xxx. *Enarrat.* iv. n. 1.

cœlestes quibus Psalmi toti incalescunt flammæ; tædiique ac satietatis, imò potiùs inertiæ & stuporis frigore depulso, *flagrantiam caritatis, quæ clamor cordis est* (*a*), excitarent. Ita, peractis Officiis, exclamare unusquisque nostrûm cum eodem Augustino posset: *Quas tibi, Deus meus, voces dedi, quùm legerem Psalmos David, Cantica fidelia, & sonos pietatis excludentes turgidum spiritum! Quomodo in te inflammabar ex eis!... Inhorrui timendo; ibidemque inferbui sperando & exultando in tuâ misericordiâ, Pater! Et hæc omnia exibant per oculos & vocem meam* (*b*).

Sed, proh dolor! Quod in semetipso tam feliciter expertus fuerat Augustinus, quàm longè est ab illis *qui terrena* sola *sapientes* (*c*), *quæ sursùm sunt* fastidientes, hoc unum in Officii Divini vel necessitate vel consuetudine adimplere satagunt, ut debitum veluti pensum persolvant cursim extremisque labiis! *Noluerunt attendere, & aures suas aggravaverunt, & cor suum posuerunt ut adamantem, ne audirent verba quæ misit Deus in Spiritu suo* (*d*). Inter *ignita eloquia* quotidiè
Psal. cxviij. 140.164. versantur, & frigidi sunt; *septies in die* Cantica illa recitant quorum calore mundus exarsit, & torpent. Heu, miserandam illorum sortem! de quibus ipse Dominus: *Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me; in vanum autem colunt me* (*e*). Atque *utinam inutiliter* duntaxat, *non cum detrimento* (*f*)!

Confidimus autem de vobis, Dilectissimi, meliora & viciniora saluti (*g*); futurumque ut ex renovato publici Officii ritu, renovetur etiam ardor pietasque vestra, cui novum in orando subsidium suppeditamus. Effundat super vos Deus,

(*a*) *In Psal.* xxxvij. *sup.*
(*b*) Lib. ix. *Confess.* c. 4.
(*c*) *Philip.* iij. 19. *Coloss.* iij. 2.
(*d*) *Zachar.* vij. 11. 12.
(*e*) *Marc.* vij. 6. 7.
(*f*) Basil. *in Psal.* xxviij.
(*g*) *Hebr.* vj. 9.

ad expletionem spei nostræ (*a*), spiritum illum quem promisit domui David, *spiritum gratiæ & precum* (*b*); sine quo nemo est *quidpiam salubriter oraturus* (*c*); cum quo nemo est à petitione qualibet submovendus, *quia secundùm Deum postulat pro sanctis* (*d*).

Quocircà de Venerabilium Fratrum nostrorum, Ecclesiæ nostræ Dignitatum & Canonicorum consilio, omnibus nostræ Diœceseos Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Communitatibus, tùm Sæcularibus, tùm Regularibus, necnon omnibus Clericis qui ad recitandum Officium Canonicâ lege tenentur, mandamus in Domino ac præcipimus ut hocce Breviario nostro utantur in posterum; districtè inhibentes ne deinceps aliud, sive privatim, sive publicè, recitare præsumant.

Datum Mimati, in Palatio nostro Episcopali; die Dominicâ primâ Adventûs, Anno Domini millesimo septingentesimo sexagesimo tertio.

✠ G. FLORENTIUS, Episc. Mimatensis.

De Mandato Illustrissimi & Reverendissimi D. Domini mei Episcopi.

SAINT-JUST.

(*a*) *Ibid.* 11.
(*b*) *Zachar.* xij. 10.
(*c*) S. Aug. *Epist.* 165.
(*d*) *Rom.* viij. 27.

TABULA TEMPORARIA

Anni Domini.	*Aureus Num.*	*Epacta*	*Indictio.*	*Litt. Dom.*	*Dom. post Epiph.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.* Simplex.
1764	17	xxvj	12	A g	6	19 Febr.	7 Martii
1765	18	v[illegible]	13	f	3 †	3 Febr.	20 Febr.
1766	19	xviij	14	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1767	1	*	15	d	5 †	15 Febr.	4 Martii
1768	2	xj	1	c b	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1769	3	xxij	2	A	2	22 Jan.	8 Febr.
1770	4	iij	3	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1771	5	xiv	4	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1772	6	xxv	5	e d	5 †	16 Febr.	4 Martii
1773	7	vj	6	c	4 †	7 Febr.	24 Febr.
1774	8	xvij	7	b	3 †	30 Jan.	16 Febr.
1775	9	xxviij	8	A	5	12 Febr.	1 Martii
1776	10	ix	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j	11	d	5 †	15 Febr.	4 Martii
1779	13	xij	12	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij	13	b A	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv	15	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj	1	e	5 †	16 Febr.	5 Martii
1784	18	vij	2	d c	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	A	5	12 Febr.	1 Martii
1787	2	xj	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv	9	b	6	20 Febr.	9 Martii
1792	7	vj	10	A g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij	12	e	5 †	16 Febr.	5 Martii
1795	10	ix	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr.
1797	12	j	15	A	5	12 Febr.	1 Martii
1798	13	xij	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv	3	e d	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1801	16	xv	4	c	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj	5	b	5 †	14 Febr.	3 Martii
1803	18	vij	6	A	4 †	6 Febr.	23 Febr.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	PASCHA. Annuale.	*Ascensio Domini.* Sol. maj.	*Pentecostes.* Annuale.	*Fest. Corp. Christi.* Sol. maj.	*Dom. post Pent.*	*Dom. I. Adv. Domini.*
1764	22 April.	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2 Dec.
1765	7 April.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1 Dec.
1766	30 Martii	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30 Nov.
1767	19 April.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29 Nov.
1768	3 April.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27 Nov.
1769	26 Martii	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
1770	15 April.	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2 Dec.
1771	31 Martii	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1 Dec.
1772	19 April.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29 Nov.
1773	11 April.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28 Nov.
1774	3 April.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27 Nov.
1775	16 April.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3 Dec.
1776	7 April.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1 Dec.
1777	30 Martii	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30 Nov.
1778	19 April.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29 Nov.
1779	4 April.	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28 Nov.
1780	26 Martii	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
1781	15 April	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2 Dec.
1782	31 Martii	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1 Dec.
1783	20 April.	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30 Nov.
1784	11 April.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28 Nov.
1785	27 Martii	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Nov.
1786	16 April.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3 Dec.
1787	8 April.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2 Dec.
1788	23 Martii	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Nov.
1789	12 April.	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29 Nov.
1790	4 April.	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28 Nov.
1791	24 April.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27 Nov.
1792	8 April.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2 Dec.
1793	31 Martii	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1 Dec.
1794	20 April.	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30 Nov.
1795	5 April.	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29 Nov.
1796	27 Martii	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Nov.
1797	16 April.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3 Dec.
1798	8 April.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2 Dec.
1799	24 Martii	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Dec.
1800	13 April.	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30 Nov.
1801	5 April.	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29 Nov.
1802	18 April.	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28 Nov.
1803	10 April.	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27 Nov

Ubicumque reperitur nota hæc † juxta numerum Dominicarum quæ Epiphaniam inter & Septuagesimam occurrunt in præcedenti Tabella temporaria, designat Officium Dominicæ cujusdam anticipandum in Sabbatum, aut aliquam Feriam præcedentem, prout habetur fusiùs, Part. I. Cap. VI. n. 16. *Rubricarum generalium.*

In sequenti Calendario appositum est tempus quo quisque Sanctus obiit : an. *significat anno :* c. an. *circa annum :* ſ. *seculo :* c. med. ſ. *circa medium seculi :* c. fin. ſ. *circa finem seculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.*

Festa quæ majoribus notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	*Litt. Dom.*	*Dies mensis.*		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, *Solemne-minus.*
xxix	b	iv	2	Basilii magni, Cæsariensis in Cappadocia Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, *Semidupl.* obiit 1. Januarii, an. 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis, *Semidupl.* an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, *sine jejunio*, *Simplex : cum commem.* S. Simeonis Stylitæ, Anachor. prope Antiochiam : c. an. 460.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, *Solemne-majus.*
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiph. *Semid.* cum *comm.* S. Odilonis, Abb. obiit an. 1048.
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xxj	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex* : cum *commem.* S. Pauli, primi Eremitæ Thebaidis : c. an. 341.
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xix	e	Prid.	12	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis.		JANUARIUS.
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, & Baptiſmus Domini, *Duplex-majus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictavienſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, (è 13) *Duplex-minus :* c. an. 368.
xvj	A	xviij	15	Juliani & Baſiliſſæ, Martyrum, init. iv. ſec. *Semiduplex :* cum *commem.* S. Mauri Glannofolienſis Abbatis, c. fin. vi. ſ. & S. Boniti Epiſc. Arvern. c. an. 710.
xv	b	xvij	16	Firmini, Gabalorum Epiſcopi, (è 14.) *Semidupl.* cum *commem.* S. Tarſiciæ, Virg. Ruthenenſis : c. an. 609.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis Ægyptii, *Semidupl.* an. 356. cum *commem.* S. Sulpicii, Bituricenſis Epiſcopi : an. 644.
xiij	d	xv	18	Pontificatûs, ſeu Cathedræ S. Petri Apoſtoli, quâ primùm Antiochiæ, tum Romæ ſedit, *Semiduplex.*
				Prima Septuageſima.
xij	e	xiv	19	S. Genulfi, primi Cadurcenſis Epiſcopi, *Semiduplex :* c. an. 260. cum *commem.* S. Guillelmi, Bituricenſis Epiſcopi, (è 10.) an. 1209.
xj	f	xiij	20	Sebaſtiani, Mart. *Duplex-minus :* circa an. 288. cum *commem.* S. Fabiani, Papæ & Martyris : an. 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Virg. & Mart. *Semiduplex :* an. 303. *vel* 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi & Mart. *Duplex-minus :* an. 303. *vel* 304.
viij	b	x	23	
vij	c	ix	24	
vj	d	viij	25	Converſio S. Pauli, Apoſtoli, *Duplex-majus :* an. 34. *vel* 35.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ, *Simplex :* an. 404.
iv	f	vj	27	
iij	g	v	28	
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genev. Epiſcopi, (è 28 Dec.) *Semiduplex :* an. 1622.
j	b	iij	30	
*	c	Prid.	31	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis.		FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	IGnatii, Antiochiæ Episc. & Mart. (è 20 Dec.) *Semiduplex: an. 107.*
xxviij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-majus.*
xxvij	f	iij	3	Blasii, Sebast. Episc. & Mart. *Duplex-majus: c. an. 316.*
				Prima dies Cinerum.
25. xxvj	g	Prid.	4	
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Catanensis Virginis & Mart. *Semiduplex: an. 251.*
xxiij	b	viij	6	
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha, Presb. Parif. Ord. SS. Trinit. Fund. (è 21 Decemb.) *Semiduplex; an. 1213.*
xx	e	v	9	
xix	f	iv	10	
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis, Hierosolym. Episcopi, & Martyris, *Semiduplex: an. 107.*
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
				Ultima Septuagesima.
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
*	*	*	*	*Dies intercalaris addendus in an. bissextili.*
v	f	vj	24	Matthiæ, Apost. *Duplex-majus:* 25. *In anno bissextili.*
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

FEBRUARIUS.

In anno bissextili Februarius est dierum 29, & Festum sancti Matthiæ celebratur 25 Februarii, & bis dicitur *sexto Calendas*, id est, 24 & 25. Littera verò Dominicalis quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut, si in Januario Littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ est g; & sic de aliis.

Feriâ vj. post Cineres fit Officium de Quinque Plagis Christi, *Duplex-majus*.

MARTIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis		
*	d	Cal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Mart. *commem.* c. an. 204.
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Paschale.*
xxij	e	vij	9	
xxj	f	vj	10	*Ultima dies Cinerum.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hierosolymitani Episc. & Mart. *commem.* an. 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	*Primum Pascha.*
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	MARTIUS.
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO DOMINICA, *Solemne-maj.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	[De Octava Annuntiationis, *Semidupl.* quando Pascha occurrit 22 Martii.]

			Feriâ sextâ post Dominicam Passionis fit Officium de Compassione B. Mariæ, *Duplex-minus.*

A P R I L I S.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	
xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, [modò Pascha occurrat 22 vel 23 Martii] *Duplex majus.*
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Institutoris Ordinis Minimorum, *Semiduplex* : an. 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episc. & Eccl. Doctoris, *Duplex-minus* : an. 397.
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paschale.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Joseph, Sponsi B. M. V. (è 19 Mart.) *Duplex-majus* : 1. f.
viij	f	xj	21	

Georgii,

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis.		APRILIS.
vij	g	vij	22	
vj	A		23	Georgii, Martyr. *commem.* c. an. 303.
v	b	viij	24	
iv	c	vij	25	Marci, Evangelistæ, *Duplex-majus*: c. an. 68.
iij	d	vj		*Ultimum Pascha.*
ij	e	v	26	Cleti seu Anacleti, Papæ & Martyris, *commemoratio*: c. an. 91.
j	f	iv	27	Polycarpi, Smyrn. Episcopi & Martyris, *Semiduplex*: (è 26 Martii.) an. 169.
*	g	iij	28	
			29	Mariæ Ægyptiæ, *Semid.* (è 1.) v. vel vi. s.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonensis Episcopi & Martyris, *commemoratio*: iii. sec.

[Dominicâ tertiâ post Pascha Inventio & Translatio Reliquiarum S. Privati Martyris, Gabalorum Primi Episc. & Patroni, *Duplex-majus*. an. 1170.

M A I U S.

xxviij	b	Cal.	1	PHilippi * & Jacobi ** (Alphæi) Apostolorum, *Duplex-majus*: * *post* 81. ** 62.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Alexandriæ Episc. & Eccl. Doct. *Semiduplex*: an. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis, *Duplex-majus*: an. 326.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Viduæ, *commem.* an. 387.
xxiv	f	iij	5	Sacerdotis, Diaconi Ecclesiæ Cadurcensis, posteà Lemovic. Episc. *commem.* c. an. 720.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apost. & Evang. ante Portam Latinam, *Semiduplex*: an. 95.
xxij	A	Non.	7	Theodardi, è Territorio Cadurcensi, Narb. Episc. (è 1.) *comm.* an. 893.
xxj	b	viij	8	Gabrielis, Archangeli, *Duplex-majus*.
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episcopi, & Eccl. Doct. *Semiduplex*: an. 391.

Cycl. Epact.	Lit. Dom.	Dies mensis.		
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apost. *Duplex-minus.*

JULIUS.

xxvj	g	Cal.	1	MArtialis, Lemovicensis Episcopi, (è 30 Junii) *Semiduplex :* III. s.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio B. M. V. *Duplex-majus.*
xxiv	b	v	3	
xxiij	c	iv	4	
xxij	d	iij	5	
xxj	e	Prid.	6	
xx	f	Non	7	Thomæ, Cantuariensis Episc. & Martyris, (è 29 Dec.) *Semiduplex :* an. 1120. *Translat. hâc die :* 1222.
xix	g	viij	8	Alithii, Cadurc. Episc. *Simplex*. post an. 400.
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum Filiorum sanctæ Felicitatis, Mart. *Simplex :* c. an. 150.
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abb. (è 21 Mart.) *Semiduplex :* an. 543. *Translatio hâc die :* c. an. 653.
xv	d	iv	12	
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episcopi & Doctoris, *Semiduplex :* an. 1274.
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Eccl. Doct. (è 7 Mart.) *Duplex-minus :* an. 1274. *Canonisatio hâc die :* an. 1333.
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, Mission. Institut. *Semiduplex :* an. 1660.
vij	e	xiij	20	
vj	f	xij	21	Victoris, Mart. *Semiduplex :* an. 290.
v	g	xj	22	Mariæ-Magdalenes, *Duplex-maj.* I. s.
iv	A	x	23	Apollinaris, Ravennensis Episc. *Simpl.* I. *vel* II. s.
iij	b	ix	24	Sigolenæ, Albiensis Viduæ, *Simplex :* ante med. VIII. s.
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi) Apost. *Duplex-majus:*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis.		JULIUS.
				an. 44. cum *commem.* S. Christophori, Mart. in Lycia: 111. f.
j	d	vij	26	
*	e	vj	27	Ursi, Abbatis, *Simplex:* c. an. 510.
xxix	f	v	28	Joachim & Annæ parentum beatæ Mariæ Virginis, *Duplex-minus.*
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecensis Episc. *Semiduplex:* c. an. 479.
xxvij	A	iij	30	
25. xxvj	b	Prid.	31	Germani, Autissiod. Ep. *Semid.* an. 448. cum *commem.* Sancti Ignatii Loyolæ, Presb. Institut. Societatis Jesu; an. 1556.

Dominicâ secundâ Julii fit de SUSCEPTIONE SANCTÆ SPINÆ, *Duplex maj.*

Feria 2. post Dominicam 2. Julii, Translatio Capitis S. Blasii, Episcopi & Martyris, *Simplex.*

AUGUSTUS.

xxv. xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20 Apr.) *Duplex-minus:* an. 44 & 65. *Dedic. Basilicæ ejusdem hâc die:* an. 439. *vel* 451. cum *comm.* SS. Septem Fratrum Machabæorum, & eorum Matris, Martyrum, circa an. 167. *ante Christum natum.*
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Mart. *Simpl.* an. 257.
xxij	e	iij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Proto-Martyris, *Duplex-minus:* an. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presb. Instit. Ord. Fratrum Prædic. (è 6.) *Semidupl.* an. 1221.
xx	g	Non.	5	
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, *Duplex-majus:* an. 28 *vel* 32. cum *commem.* S. Xysti, Papæ & Mart. an. 258.
xviij	b	vij	7	
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	Laurentii, Diaconi & Mart. *Duplex-majus:* an. 258.
xiv	f	iij	11	Claræ, Clarissarum Abbatissæ, *Simplex:* an. 1253.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis.		AUGUSTUS.
xiij	g	Prid.	12	
xij	A	Idib.	13	
xj	b	xix	14	Vigilia, *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	ASSUMPTIO B. M. V. *Annuale* : 1. f.
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci apud Montem Pessulanum, *Duplex-minus* : an. 1327. cum *commem.* Octavæ.
viij	e	xvj	17	De Octava, *Semiduplex.*
vij	f	xv	18	De Octava, *Semiduplex.*
vj	g	xiv	19	De Octav. *Semiduplex.*
v	A	xiij	20	Bernardi, Claravall. Abbatis, & Eccl. Doct. *Duplex-minus* : an. 1153. cum *commem.* Octavæ. *ac* Vigiliæ S. Privati, *sine jejunio.*
iv	b	xij	21	PRIVATI MARTYRIS GABALORUM PRIMI EPISCOPI ET PATRONI : *Annuale* : an. 265.
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B.M. *Duplex-maj-* cum *commem.* Octavæ S. Privati.
ij	d	x	23	De Octava S. Privati, *Semiduplex.*
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apost. *Duplex-majus* : 1. f. cum *commem.* Oct. S. Privati.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-majus* : an. 1270. cum *commem.* Oct. S. Privati.
xxix	g	vij	26	Cæsarii Arelatensis Episc. & Eccles. Doct. (è 27.) *Duplex-minus.* cum *commem.* Oct. S. Privati
xxviij	A	vj	27	Augustini, Hippon. Episc. & Eccl. Doct. (è 28.) *Duplex-minus* : an. 430. cum *commem.* Octav. S. Privati.
xxvij	b	v	28	Octava S. Privati, *Duplex-majus.* cum *com.* S. Juliani, Brivatensis, Martyris, an. 304.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis-Baptistæ, *Duplex-majus* : an. 28 *vel* 32.
25. xxv.	d	iij	30	
xxiv.	e	Prid.	31	
				SEPTEMBER.
xxiij	f	Cal.	1	ÆGidii, Abbatis in Occitania : *Semiduplex* : an. 547. vel 558.
xxij	g	iv	2	Lazari à Christo suscitati, & SS. Ma-

Cycl. Epact.	Lit. Dom.	Dies mensis.	SEPTEMBER.
			riæ & Marthæ sororum, Christi hospitum, *Duplex-majus* : 1 f. cum *commem.* S. Antonini, Mart. m. f.
xxj	A	iij	3 Gregorii magni, Papæ & Eccl. Doct. (è 12 Mart.) *Duplex-minus* : an. 604. *Ordinatio hâc die* : an. 590. cum *commem.* S. Proculæ, Ruthenensis Virginis & Martyris.
xx	b	Prid.	4 Fredaldi, Gabalorum Episc. *Semidup.* c. an. 810. *vel* 830.
xix	c	Non.	5
xviij	d	viij	6 Eugenii, Carthaginensis Episc. & Confessoris, *Simplex* : an. 504.
xvij	e	vij	7 Charissimæ, Albiensis Virginis, *Simplex* : c. an. 504.
xvj	f	vj	8 NATIVITAS B. M. V. *Solemne-majus*.
xv	g	v	9 De Octava, *Semiduplex*.
xiv	A	iv	10 De Octav. *Semiduplex* : cum *comm.* S. Salvii, Albiensis Episc. c. an. 684. & S. Nicolai Tolentinatis, Eremitæ sancti August. an. 1309.
xiij	b	iij	11 De Octava *Semiduplex*.
xij	c	Prid.	12 De Octava *Semiduplex*.
xj	d	Idib.	13 De Octava *Semiduplex*.
x	e	xviij	14 Exaltatio sanctæ Crucis, (imperante Constantino, an. 326 *vel* 327, imperante Heraclio, an. 629.) *Duplex-majus* : cum *commem.* Octavæ ac S. Cornelii, Papæ & Mart. an. 252.
ix	f	xvij	15 Octava Nativ. B. M. *Duplex-minus*.
viij	g	xvj	16 Cypriani, Carthag. Episc. & Eccl. Doct. & Mart. *Semiduplex* : an. 258.
vij	A	xv	17
vj	b	xiv	18 Joannis-Chrysostomi, Constant. Ep. & Eccl. Doct. (è 14) *Semid.* an. 407.
v	c	xiij	19
iv	d	xij	20
iij	e	xj	21 Matthæi, Apost. & Evang. *Duplex-majus* : 1. f.
ij	f	x	22 Mauricii & Soc. Mart. *Semid.* an. 286.
j	g	ix	23 Theclæ, Virginis & Martyris, *Simplex* : c. fin. 1 f.
*	A	viij	24
xxix	b	vij	25
xxviij	c	vj	26

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis.		SEPTEMBER.
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani, fratrum, Mart. *Semiduplex :* c. init. iv. ſ.
25. xxvj	e	iv	28	
xxv, xxiv	f	iij	29	Michaelis, & omnium Angelorum, *Duplex-majus.* Hoc festum in Apulia sumpsit initium, an. 493. *vel* 536.
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyteri & Eccl. Doct. *Duplex-minus :* an. 420.

OCTOBER.

xxij	A	Cal.	1	Remigii, Remensis Episc. (è 13 Jan.) *Semiduplex :* c. an. 533. *Translatio prima hâc die*, ante an. 585.
xxj	b	vj	2	Festum Angelorum Custodum, *Duplex-minus :* cum *commem.* S. Leodegarii Augustod. Episc. & Mart. an. 678.
xx	c	v	3	Dionysii Areopagitæ, primi Athenarum Episc. & Mart. *Simpl.* c. an. 95.
xix	d	iv	4	Francisci, Assisinatis in Umbria, Institut. Ord. Fratrum Min. *Semid.* an. 1226.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	Prid.	6	Enimiæ, Virginis, *Semiduplex :* post an. 628. cum *comm.* S. Fidis, Virg. & Mart. c. an. 287. *vel.* 290.
xvj	g	Non.	7	Brunonis, Monachi, Institut. Ordinis Carthusianorum, [è 6.) *Semiduplex :* an. 1101.
xv	A	viij	8	
xiv	b	vij	9	Dionysii, primi Parisiorum Episcopi, Rustici Presb. & Eleutherii Diaconi, Mart. *Semid.* an. 275.
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	Speriæ, Virg. & Mart. *Simp.* c. an. 760.
x	f	iij	13	Geraldi, Comitis Aureliacensis, *Simp.* an. 909.
ix	g	Prid.	14	
viij	A	Idib.	15	Theresiæ, Virg. Instauratricis Ordinis Carmelit. *Semiduplex :* an. 1582.
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	

Cycl. Epact.	Litt. Domi.	Dies mensis.		OCTOBER.
v	d	xv	18	Lucæ, Evang. *Duplex-majus : 1. ſ.*
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	Urſulæ & Soc. Virg. & Mart. *Semi-duplex :* an. 450. cum *commem.* S. Hilarionis, Abbatis : an. 571.
j	A	xj	22	Lupentii, Abbatis, & Mart. *Duplex-minus :* c. an. 589.
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	Capuani, Cadurcenſis Epiſc. *Simplex :* c. an. 680.
xxviij	d	viij	25	Hilarii, Gabalorum Epiſc. *Semid.* an. 541.
xxvij	e	vij	26	
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	Simonis & Judæ, Apoſt. *Duplex-majus : 1. ſ.*
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	
xxij	c	Prid.	31	Vigilia, *cum jejunio :* cum *commem.* ſancti Quintini, Mart. c. an. 287.

Dominicâ poſt feſtum S. Franciſci, fit ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS ECCLESIÆ CATHEDRALIS MIMATENSIS, an. 1620. eâdem die ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS Eccleſiarum Diœceſis, *Solemne-majus :* cum Octava.

Dominicâ poſt feſtum S. Lucæ, DE COMMEMORATIONE MIRACULORUM S. PRIVATI, Gabalorum primi Epiſcopi & Patroni, *Duplex-majus.*

NOVEMBER.

xxj	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, *Solemne-majus :* inſtitut. c. an. 835.
xx	e	iv	2	Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum, *Duplex-majus :* Inſtituta an. 998. (*Commem.* Oct. omnium Sanctorum, ſi ſit Dominica.)
xix	f	iij	3	De Octava omnium SS. *Semid.* cum *comm.* S. Euſtachii, & Soc. Mart.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis.		NOVEMBER.
				c. an. 125. tum S. Naamatii, Diac. v. s.
xviij	g	Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediol. Episcopi, Cardin. (è 3) *Semiduplex*: an. 1584. cum *commem.* omnium SS.
xvij	A	Non.	5	Amantii, Episc. Ruthen. (è 4.) *Semid.* v. s. cum *commem.* Oct. *ac* S. Martianæ, Albiensis Virg. vi. s.
xvj	b	viij	6	De Octava omnium SS. *Semiduplex*:
xv	c	vij	7	De Octava omnium SS. *Semiduplex*: cum *commem.* S. Amarandi, Mart. Albiensis, iii. s.
xiv	d	vj	8	Octava omnium SS. & Veneratio SS. Reliquiarum, imprimis Ecclesiæ Cathedralis & totius diœcesis Mimatensis, *Duplex-majus*: [*anted.* 15. Nov.)
xiij	e	v	9	
xij	f	iv	10	Leonis magni, Papæ & Ecclesiæ Doct. *Semiduplex*: c. an. 461 *vel* 462. cum *commem.* S. Martini, Papæ & Mart. (è 16 Sept.) an. 655.
xj	g	iij	11	Martini Turonensis Episcopi, *Duplex-majus*: an. 396.
x	A	Prid.	12	
ix	b	Idib.	13	Verani, Cabellicensis Episcopi, (è 11.) *Semidup.* c. an. 590. cum *commem.* S. Dalmatii, Ruthenensis, Episc. an. 580.
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	Desiderii, Cadurc. Ep. *Simpl*; an. 654.
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	
iv	g	xiv	18	
iij	A	xiij	19	Elizabeth, Viduæ, *Simpl.* an. 1231. cum *commem.* S. Quintiani, Ruthenensis, deinde Claromontensis Episcopi, an. 527.
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præsentatio B. M. V. *Duplex-minus.*
*	d	x	22	Cæciliæ, Virginis & Mart. *Duplex-minus*: ii *vel* iii. s.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Mart. *Semidupl.* an. 100.
xxviij	f	viij	24	Chrysogoni, Mart. *Simplex*: an. 304.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis		NOVEMBER.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Virg. & Mart. *Semidupl.* iv. s.
xxv, xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Semid.* c. an. 78.
xxv. xxiv.	b	v	27	
				Prima sedes Adventûs.
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Saturnini, Episc. & Mart. *Simplex* s. c. an. 258 *vel* 275.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apost. *Duplex-majus* : i. s.
				DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Ileri, Gabalorum Episc. *Semiduplex* : vii. cum *commem.* S. Eligii Nov. Episc. an. 659.
xix	g	iv	2	Francisci Xaverii, Presbyteri, *comm.* an. s. 1552.
				Ultima sedes Adventûs.
xviij	A	iij	3	
xvij	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. & Mart. *commem.* c. an. 236.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrensis Episc. *Semiduplex* : c. an. 320.
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	Conceptio B. M. V. *Solemne-minus.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	Gausberti, Cadurc. Episc. *commem.* c. an. 900.
x	b	iij	11	Damasi, Papæ, *commem.* an. 384.
ix	c	Prid.	12	Diogeniani, Albiensis Episc. *commem.* post an. 409.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Virg. & Mart. *Semiduplex* : an. 304. cum *commem.* S. Ursicini, Cadurc. Episc. *post.* an. 585.
vij	e	xix	14	
vj	f	xviij	15	
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis.		
ij	c	xiv	19	
j	d	xiiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apost. *Duplex-majus:* 1. S
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia, *cum jejunio.*
xxvj	b	viij	25	NATALE DOMINI, *Annuale.*
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, PROTO-MART. *Solemne-minus:* an. 33. cum *commem.* Oct. Natalis Domini.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI & EVANGELISTÆ, *Duplex-majus :* an. 100 *vel* 104 cum *commem.* Natalis Domini.
xxiij	e	v	28	Innocentium, Mart. *Duplex-minus :* 1. s. cum *commem.* Natalis Domini.
xxij	f	iv	29	De Octava Natalis Domini.
xxj	g	iij	30	Officium Dominicæ intrà Octavam Natalis Domini, *Semiduplex :*
*19. xx	A	Prid.	31	De Oct. Natalis Domini, cum *comm.* S. Sylvestri, Papæ: an. 335. *ac* sanctæ Columbæ, V. & M. an. 258 *vel* 273.

* Hæc Epacta 19. nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum aureo Numero xix.

PRIVILEGE DU ROI.

LOUIS, PAR LA GRACE DE DIEU, ROI DE FRANCE ET DE NAVARRE : A nos amés & féaux Conseillers, les Gens tenans nos Cours de Parlement, Maître des Requêtes ordinaires de notre Hôtel, Grand Conseil, Prevôt de Paris, Baillifs, Sénéchaux, leurs Lieutenans Civils, & autres nos Justiciers qu'il appartiendra : SALUT. Notre bien amé & féal Conseiller en nos Conseils, le sieur GABRIEL-FLORENT DE CHOISEUL-BEAUPRÉ, Evêque de Mende, Nous a fait exposer qu'il auroit besoin de nos Lettres de Privilége pour l'impression des Usages de son Diocèse. A CES CAUSES, voulant favorablement traiter ledit sieur Evêque, Nous lui avons permis & permettons par ces Présentes, de faire imprimer par tel Imprimeur qu'il voudra choisir, tous les *Bréviaires*, *Diurnaux*, *Missels*, *Rituels*, *Antiphoniers*, *Manuels*, *Graduels*, *Processionnaux*, *Epistoliers*, *Pseautiers*, *demi-Pseautiers*, *Directoires*, *Heures*, *Catéchismes*, *Ordonnances*, *Mandemens*, *Statuts Synodaux*, *Lettres Pastorales & Instructions à l'usage de sondit Diocèse*, en tels volumes, forme, marge, caractères, conjointement ou séparément, & autant de fois que bon lui semblera, & de les faire vendre & débiter par tout notre Royaume pendant le tems de *douze années* consécutives, à compter du jour de la date des Présentes; sans toutefois qu'à l'occasion des Livres ci dessus spécifiés, il

ques qualités & conditions qu'elles soient, autres que les Libraires & Imprimeurs, de vendre, débiter, faire afficher aucuns Livres pour les vendre en leurs noms, soit qu'ils s'en disent les Auteurs ou autrement, & à la charge de fournir à la susdite Chambre neuf exemplaires, prescrits par l'Article CVIII. du même Réglement. A Paris, ce 12 Décembre 1763.

Signé, R. ESTIENNE, *Adjoint.*

NOUS, GABRIEL-FLORENT DE CHOISEUL-BEAUPRÉ, Evêque & Seigneur de Mende, Conseiller du Roi, &c. avons cédé & transporté, cédons & transportons par ces Présentes, aux Sieurs Pierre-Gilles Le Mercier, Jean Desaint & Charles Saillant, Jean-Thomas Hérissant, Antoine Boudet, Claude-Jean-Baptiste Hérissant, & Augustin-Martin Lottin, Libraires & Imprimeurs à Paris, le droit de Privilége qui Nous appartient en conséquence des Lettres Patentes de SA MAJESTÉ à Nous accordées le trentiéme Novembre de la présente année 1763, pour en joüir par lesdits susnommés & leurs ayans cause, comme de chose à eux appartenante, & pour, en vertu dudit Privilége, imprimer, vendre & distribuer les *Bréviaires, Diurnaux, Missels, Antiphoniers, Manuels, Graduels, Processionnaux, Epistoliers, Pseautiers, Heures & tous les Livres servans à l'Office Divin à l'usage de notre Diocèse, tant pour les Ecclésiastiques, que pour les Laïcs*, tout ainsi & en la maniere qu'il est porté audit Privilége, dont nous leur avons fait remettre une copie collationnée. Donné à Mende le septiéme Décembre mil sept cent soixante-trois.

† GAB. FLOR. DE CHOISEUL-BEAUPRÉ, Ev. de Mende.

PAR MONSEIGNEUR,

Signé, SAINT-JUST.

Registré la présente Cession sur le Registre XVI. de la Chambre Royale & Syndicale des Libraires & Imprimeurs de Paris, N°. 56. *fol.* 30. *conformément aux anciens Réglemens, confirmés par celui du* 28 *Février* 1723. *A Paris ce* 20 *Décembre* 1763.

Signé, LE BRETON, Syndic.

PSALTERIUM.

[R]BRICÆ GENERALES.

:æ in tres Partes di-
ntur.
igitur de Officio in

le Horis Officii.
de Horarum partibus.

. S PRIMA.
Officio in genere.

ium quotidie fit, aut
nuale, aut Solemne,
lex, quæ omnia nó-
:ctionum sunt; aut
lex, aut Simplex,
: trium tantùm. Sub
ibus comprehenditur
, aut de Festo, aut
inica, aut de Feria,
igilia, aut de Octava,
ata Maria in Sabbato.
rò hi varii gradus pos-
em die vel occurrere,
urrere, dicetur etiam
. Parte de Comme-
ibus, Occurrentiâ,
ione, & Concurren-
ii.

CAPUT I.

Officio Annuali.

'ficium fit Annuale in
'ascha, & Pentecoste,
lie Dedicationis Eccle-
'esto Patroni primarii,
Titularis, & in Festis
is apponitur in Calen-
ec vox, *Annuale*.
e Annuali fit totum
à primis Vesperis,
id Completorium se-
diei inclusivè, nisi ali-
ter fieri debeat propter concur-
rentiam Officii, de qua infrà,
ante finem hujus Partis.

3. In primis Vesperis (ex-
ceptis Sabbatis ante Pascha &
Pentecosten) Psalmi Feriales
cum Antiphonis Festo propriis
dicuntur; post Psalmos, Ca-
pitulum, & Responsorium,
Hymnus cum Versiculo &
Cantico *Magnificat*. post cujus
Antiphonam omnia propriâ
Oratione complentur, nisi fa-
cienda sit quædam Comme-
moratio, de qua posteà in Ca-
pite de Commemorationibus.

4. Completorium (exceptis
etiam Sabbatis ante Pascha &
Pentecosten) habet Psalmos
Feriales & cetera ut in Psalte-
rio pro Feriis, exceptis duabus
Antiphonis, unâ scilicet ad
Psalmos, alterâ ad Canticum
Nunc dimittis, quæ sunt pro-
priæ; & dicuntur etiam per
Octavam, quando fit Officium
de ea, & intrà Octavas Festo-
rum Domini, etiamsi non
fiat de Octava, nisi occurrat
Festum Solemne-majus aut
supra.

5. Officium Noctis, extra
Tempus Paschale, habet tres
Nocturnos; Tempore verò
Paschali, unum duntaxat.

6. Ante Psalmum *Venite*.
Invitatorium bis dicitur, &
post quemlibet Psalmi ver-
sum, integrum repetitur; post
Gloria. verò cum *Sicut erat*.
repetitur à medio, quod de-

signatur per asteriscum * ; & posteà adhuc integrè dicitur.

7. In Nocturnis, Psalmi de Dominica dicuntur, nisi proprii notentur, ut semper fit in Festis Domini & beatæ Mariæ Virginis. Post Lectiones, ad quodlibet Responsorium dicitur *Gloria Patri.* & ultimum Responsorium cujusque Nocturni resumitur usque ad Versum exclusivè. Quid sit autem resumptio Responsorii, vide Part. III. Cap. 1. n. 7.

8. Ad Laudes Matutinas, Psalmi Dominicales, excepto Cantico *Benedicite.* cujus loco dicitur proprium, si habeatur; & tunc dicitur etiam per Octavam, cum Psalmis de Feria, quando fit de Octava.

9. Ad Primam, post Psalmos qui sunt de Dominica, (sed absque Symbolo *Quicumque*) & Antiphonam quæ prima est de Laudibus, cetera de Psalterio sumuntur.

10. Ad Tertiam, Sextam & Nonam Psalmi de Dominica, ut ad Primam. In Responsoriis brevibus additur bis *Alleluia.* præterquam à Septuagesima ad Pascha.

11. Ad secundas Vesperas Psalmi proprii, quandocumque proprii dicti erunt ad Officium Noctis; aliàs de Dominica sumentur.

12. Ad Completoriũ, Psalmi & Capitulum de Dominica: cetera ut in Vigilia servantur.

CAPUT II.

De Officio Solemni.

1. OFficium Solemne, aliud majus, aliud minus.

2. Solemne-majus fit in Ascensione, in Festo Corporis Christi, in Anniversario Dedicationis, in Festo primario sancti Institutoris in proprio Ordine, & si quod in aliqua Congregatione instar ejus habetur; & in Festis in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Solemne-majus.*

3. Officium Solemne-majus fit ut Annuale, excepto quòd in Nocturnis ad Responsoria non dicitur *Gloria Patri.* nisi ad ultimum cujusque Nocturni, in cujus fine non resumitur Responsorium : qui ritus non mutatur, etsi alicubi fiat de Festo Solemni-majori tanquam Annuali, quoad ritum externum.

4. Officium Solemne-minus fit in Dominica sanctissimæ Trinitatis, in Festo Patroni secundarii, & in Festis in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Solemne-minus.*

5. Officium illud fit ut Solemne-majus, exceptis sequentibus. In toto Officio dicuntur Psalmi Feriales, nisi aliter notetur. Ad Completorium utrumque omnia ut in Psalterio dicuntur, & similiter ad Primam, exceptis Festis Circumcisionis & Trinitatis; quæ, quia simul complent Octavam Natalis Domini & Pentecostes, harum privilegio fruuntur, & proprium illis Festis ritum retinent; exceptis etiã Festis, Nativitatis & Conceptionis B. Mariæ Virginis, in quibus dicitur Capitulũ de Do-

minica ad Primam & ad Completorium.

CAPUT III.

De Officio Duplici.

1. Officium Duplex, aliud majus, aliud minus.

2. Duplex-majus fit in Feriis ij. & iij. Paschæ & Pentecostes., Dominicâ in Albis, in die Octava Ascensionis, & Corporis Christi; in Festis secundariis Patroni principalis, ac Titularis; in Festo Sancti cujus habentur insignes Reliquiæ cum concursu populi; in die Octava Festi Annualis; & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-majus.*

3. Officium Duplex-majus fit ut Solemne-minus, excepto quòd in Responsoriis brevibus Horarum, extra Tempus Paschale, non dicitur *Alleluia.* nisi aliter notetur; exceptis etiam primo triduo post Pascha & Pentecosten, in quo Officium fit ut notatur proprio loco, & omnibus Duplicibus-majoribus in diem Dominicam incidentibus, quæ Psalmos in toto Officio, & Capitulum ad Primam & Completorium habent de Dominica.

4. Duplex-minus fit in Dominica prima Adventûs; in Compassione beatæ Mariæ, Feriâ iv. Paschæ & Pentecostes; in Festo secundario Patroni cujus Festum primariû est Solemne-majus; in die Octava Anniversarii Dedicationis, & Festi Solemnis-majoris, non Domini, Octavam habentis, & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-minus.*

5. Officium Duplex-minus fit ut Duplex-majus, nec differt, nisi quoad ritum exteriorem, scilicet pulsationem Campanarum, ornamenta, numerum cereorum, & cantum certarum partium Officii, qui diversus in Graduali & Antiphonario pro Duplicibus-majoribus & Duplicibus-minoribus assignatur; & certa privilegia de quibus infrà, ubi de Occurrentia & Concurrentia Officii dicetur.

CAPUT IV.

De Officio Semiduplici.

1. Officium fit Semiduplex in ultimo triduo Hebdomadarum Paschæ & Pentecostes, in diebus intrà omnes alias Octavas, in Festis Sanctorum de quibus habentur insignes Reliquiæ sine concursu populi, (modò non sint de iis de quibus infrà, Cap. 5. n. 1.) in Festis secundariis Patronorum minùs principalium, & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Semiduplex.*

2. Illud Officium non transfertur, sed de eo fit ipso die quo cadit: vel si eodem die fieri debeat Officium de digniori, tunc de Festo Semiduplici fit solùm Commemoratio, si solemnitas diei patitur fieri Commemorationem; alioquin omninò omittitur, ut fusiùs dicetur Capite *de Occurrentia Officii.*

3. Incipit illud Officium die

præcedenti à Capitulo Vesperarum, post quod non dicitur Responsorium.

4. Ad Completorium, Psalmi, Antiphonæ, & Capitulum de Psalterio, nisi fiat de die intrà Octavam Antiphonas proprias habente. Cetera de Psalterio.

5. Ad Officium Noctis, Invitatorium semel integrum dicitur ante Psalmum *Venite*. & semel post primum versum, semelque post *Gloria Patri*. post alios autem versus, à reclamatione tantùm resumitur.

6. Extra Tempus Paschale, Nocturnum quod unicum est, novem Psalmos habet sub tribus Antiphonis, id est, tres Psalmos sub unaquaque Antiphona, Versiculum, tres Lectiones, & tria Responsoria. Psalmi de Feria sumuntur ut in Psalterio: Antiphona, Versiculus & Responsoria sumuntur de Proprio; vel, si desit, de Communi Sanctorum, hoc ordine: Feriâ ij. & v. de primo Nocturno; Feriâ iij. & vj. de secundo Nocturno; Feriâ iv. & Sabbato de tertio Nocturno. Lectiones verò ordinantur ut in tertia Parte, Capite *de Lectionibus*, & dicitur *Te Deum*.

7. Tempore Paschali constat Nocturnum tribus Psalmis sub una Antiphona; iique dicuntur secundùm Feriam, ut notatur in Proprio de Tempore.

8. Ad Laudes & Horas omnia dicuntur ut in Officio Duplici, excepto quòd ad Primam & Completorium dicuntur Precum versus, nisi Semiduplex illud sit intrà aliquam Octavam.

9. Habet secundas Vesperas, nisi ob concurrentiam alterius Festi aliter fieri debeat.

10. Completorium dicitur ut post primas Vesperas.

CAPUT V.

De Officio Festi Simplicis.

1. Officium tanquam Festi Simplicis fit (quando ita notatur in Proprio Sanctorum, vel aliàs) in Festo Sancti de quo habentur Reliquiæ minùs insignes, (modò tamen non sint de iis quibus ad libitum nomen imponitur, ut sæpè fit Corporibus Ossibusvè, quæ è sacris Romæ aut Coloniæ Cœmeteriis eruuntur; de iis enim nullum unquam Officium, aut Commemoratio fieri licet;) & in Festis in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Simplex*.

2. De his, ut de Semiduplicibus, generalis regula est, ea nunquam transferri, sed semper fieri ipso die quo cadunt; nisi contingat eodem die fieri de Festo Semiduplici, aut supra, vel de die intrà octavam, vel de Dominica anticipata, vel de beata Maria in Sabbato, vel de Vigilia, aut de Feria majore: tunc enim de Simplici fit tantùm Commemoratio; alioquin omnino omittitur.

3. Cetera in Festo Simplici fiunt ut in Semiduplici, exceptis quæ sequuntur.

4. De Simplici Festo fit

tantùm à Capitulo Vesperarum præcedentis diei, post quod non dicitur Responsorium; & terminatur ad Nonam inclusivè.

5. Ad Vesperas & ad Laudes dicuntur Suffragia; ad Completorium & Primam, Preces.

6. Ad Officium Noctis, quod aliàs fit ut Semiduplex, Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente; unica tantùm de Festo, omni Tempore dicitur.

7. Ad Laudes Matutinas, Psalmi Feriales sub una Antiphona dicuntur, quæ vel propria est, vel quarta de Laudibus in Proprio, vel in Communi Sanctorum.

CAPUT VI.
De Dominicis.

1. DOminicæ omnes in quatuor classes dividuntur. Prima classis est earum quæ excludunt quæcumque Festa, etiam Annualia: & sunt octo sequentes; prima Adventûs, prima Quadragesimæ, Passionis, Palmarum, Paschæ, & in Albis, Pentecostes, & Trinitatis.

2. Secunda earum est quæ sola Annualia admittunt, cetera excludunt: & sunt sex sequentes; secunda, tertia & quarta Adventûs; secunda, tertia & quarta Quadragesimæ.

3. Tertia earum quæ Annualia, & Solemnia-majora, admittunt, cetera excludunt: & sunt tres sequentes; Septuagesimæ, Sexagesimæ & Quinquagesimæ.

4. Dominicæ omnes supradictæ dicuntur *Privilegiatæ*.

5. Quarta classis continet ceteras anni Dominicas, quæ Dominicæ communes & per annum vocantur; & cedunt Festo non solùm Solemni-minori & suprà, sed & Duplicibus quibuscumque festivatis à Populo, & prætereà Festis Domini, B. Mariæ, dieique Octavæ, ac similiter iis quæ locorum propria sunt, id est in Ecclesia aliqua, ob Reliquias, vel specialé inibi cultum, aut populi concursum celebria. Si ergò in hisce Dominicis occurrat Festum Duplex, seu majus seu minus, festivatum à populo, aut quod sit ex supradictis, fiet de illo Duplici, cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis & Laudibus; & in Officio Nocturno, ultima Lectio legetur de Homilia Dominicæ.

6. Officium Dominicæ fit ritu Duplici, nisi contingat illud transferri, vel anticipari, ut dicetur infrà; ac proinde habet primas & secundas Vesperas. Responsorium tamen non habet, nisi primæ Vesperæ Dominicæ primæ Adventûs, Dominicarum in Palmis & in Albis. Ad utrumque Completorium & ad Primam non dicuntur Preces; & cetera observantur quæ observari debent in Officio Duplici.

7. Dominica nunquam dimidiat Vesperas; & ideò, si in Sabbato Officium fiat de Sancto cujus Festum est Duplex, & non est ex suprà reservatis, Vesperæ erunt integræ de Dominica sequenti

cum Commemoratione de Festo illo Duplici. Similiter, si Feriâ secundâ fieri debeat de Duplici quod non sit ex supradictis, Vesperæ in ipsa Dominica erunt integræ de Dominica: quod ipsum servatur, etiam quando Officium Duplex ex supradictis transfertur à Dominica privilegiata in Feriam secundam, de quibus nunquam dicentur Vesperæ die Dominicâ, in qua non potest fieri de illis Officium; secus autem si Festum sit Solemneminus, aut supra.

8. Officium noctis ut in ceteris Duplicibus, extra Tempus Paschale, tres Nocturnos habet; Tempore verò Paschali unum, cum ritu proprio Antiphonarum, qui loco suo notatur. Cetera ut in Duplici servantur.

9. Dominicale Officium nec transfertur, nec omnino omittitur, nisi in quibusdam casibus de quibus dicetur posteà. Sed si in Dominicam inciderit Festum cui, secundùm regulas supradictas, Officium Dominicæ cedere debeat, fiet Commemoratio Dominicæ in utrisque Vesperis & Laudibus; & in Officio Nocturno ultima Lectio legetur de Homilia Dominicæ.

10. Si Vigiliæ Natalis Domini & Epiphaniæ, vel Assumptionis beatæ Mariæ, in Dominicam inciderint, fiet ut in propriis locis notatur.

11. Si Nativitas Dñi, aut Natalis S. Stephani, aut S. Joannis Evangelistæ in Dominicam inciderint, Officiũ Dominicæ de quo per triduum illud nihil fit, celebratur ut Semiduplex die 30 Decembris.

12. Nihil etiam fit de Dominica ipsa die Circumcisionis occurrente: pro Dominica verò inter Circumcisionem & Epiphaniam ponitur Officium, de quo fit secundùm regulas Occurrentiæ, quando contingit diebus ij. vel iij. Januarii; aliàs fit eo ritu qui notatur proprio loco.

13. Si Epiphania Domini die Dominicâ evenerit, Officium Dominicæ intrà Octavam Epiphaniæ fit Semiduplex in Sabbato sequenti, ut notatur in eodem Sabbato, & in ipsa die Octava nihil fit de Dominica.

14. Intrà Octavas Festorum Domini, scilicet Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, & Corporis Christi, Officium fit de Dominica, ut in propriis locis notatur; & in his Dominicis nulla fit Commemoratio de Octava.

15. Intrà alias verò Octavas (nisi aliter in quibusdam notetur) totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio, & Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ.

16. Ita assignantur Officia sex Dominicarum inter Epiphaniam & Septuagesimam, & viginti quatuor inter Pentecosten & Adventum; ut si aliqua earum non possit celebrari suo loco, transponatur ab uno tempore ad aliud. Quæ igitur interdum propter

occursum Septuagesimæ celebranda supersunt, ponuntur post vigesimam-quartam post Pentecosten, ut notatur proprio loco. Contingit autem aliquando, ut unum ex his Officiis, nec etiam ante ultimam post Pentecosten locum habere possit, tuncque Sabbato ante Septuagesimam fit Officium de Psalterio; & in eo, omissis Lectionibus ipsius Sabbati, tres Lectiones de primo Nocturno illius Dominicæ in duas coguntur, & dicuntur duo priora Responsoria de eodem Nocturno, Lectio verò tertia de Homilia in Evangelium ejusdem Dominicæ, cum Responsorio septimo ejusdem Officii, in quo additur *Gloria Patri*. & ad *Benedictus*. dicitur Antiphona Dominicæ cum Oratione. Minores autem Horæ de Sabbato dicuntur cum Oratione tantùm de Dominica, quæ tamen non dicitur ad Vesperas hujus diei aut præcedentis. Idem fit de Officio Dominicæ vigesimæ-secundæ post Pentecosten, quando accidit die xiij. vel xiv. Novembris; tunc enim Sabbato præcedenti ponitur Officium prædictæ Dominicæ eodem ritu celebrandum. Quòd si Sabbatum impediatur Festo ix. Lectionum, ponitur Feriâ vj. quæ si impediatur, similiter ponitur Feriâ v. & sic usque ad Feriam ij. præcedentem. Si autem tota Hebdomada impedita fuerit, tunc Sabbato, etiamsi foret Festum Annuale, pro nonâ Lectione legitur Homilia Dominicæ, & fit ejus Commemoratio ad Laudes per Antiphonam ad *Benedictus*. Versum & Orationem.

CAPUT VII.
De Officio Feriali.

1. OFficium Feriale incipit ubi desinit Officium Festi præcedentis, & terminatur ubi Officium diei sequentis incipit.

2. In Officio Noctis unicum habet Nocturnum, quod extra Tempus Paschale constat Psalmis, aut Psalmorum divisionibus novem, sub tribus Antiphonis, cum uno Versiculo, uti disponuntur in Psalterio; & tribus Lectionibus, cum tribus Responsoriis, ut notatur in Proprio de Tempore; & non dicitur *Te Deum*. Tempore verò Paschali dicuntur tantùm tres Psalmi sub una Antiphona, ut notatur in Proprio de Tempore; & dicitur *Te Deum*. exceptâ Feriâ secundâ in Rogationibus.

3. In singulis Feriis à Præsentatione Domini ad Dominicam Passionis, & à Trinitate ad Adventum, Commemoratio de Cruce præmittitur ceteris Suffragiis. Tempore autem Paschali sola fit commemoratio de Cruce, ut loco suo notatur.

4. Hæ regulæ per totum annum servandæ in omni Officio Feriali. Sunt verò quædam aliæ, quæ servantur pro diversitate Feriarum.

5. Feriæ aliæ sunt majores, aliæ minores; & inter majo-

res & minores aliæ sunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ.

6. Feriæ majores privilegiatæ sunt Vigilia Natalis Domini , Feria iv. Cinerum , Feriæ omnes à Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis inclusivè, & à Vigilia Pentecostes inclusivè usque ad Dominicam sanctissimæ Trinitatis. Horum dierum seu Feriarum Officium nulli cedit Officio , nequidem Annuali ; & in his diebus Officium ordinatur , ut in proprio loco notatur.

7. Feriæ majores non privilegiatæ , sunt Feriæ Adventûs, & Quadragesimæ , Feriæ Rogationum , Feria vj. post Octavam Ascensionis Domini , Feriæ Quatuor Temporum , & omnes Vigiliæ. Hæ Feriæ non cedunt nisi Officio Semiduplici , aut superiori ; & si de iis non fiat Officium propter Festum occurrens , fit Commemoratio in Officio Nocturno , si habeant Evangelium proprium , & etiam in Laudibus & Vesperis , exceptis Feriis Rogationum , Feriis Vigiliarum, & Quatuor Temporum , quarum Commemoratio fit in Officio Nocturno & in Laudibus tantùm. Excipiuntur etiam Feriæ Quadragesimæ , in quibus de Semiduplici , si quod occurrat , fit tantùm Commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus. Festa autem superioris ordinis quæcumque non festivantur à populo , transferuntur , exceptis festis quinque Plagarum , & Compassionis beatæ Mariæ , quæ propriè pertinent ad Officium de Tempore ; & ideò quoque in Proprio de Tempore ponuntur ; excepto etiam Festo S. Matthiæ.

8. In omni Feria majori (nisi aliter notetur) Preces dicuntur flexis genibus ad omnes Horas , non excepto Nocturno , in quo cùm Laudes immediatè non sequuntur , dicuntur eæ quæ habentur ad Tertiam , cum oratione congrua ; exceptis tamen quæ occurrunt Tempore Paschali , ut sunt dies Litaniarum sive Rogationum , in quibus non dicuntur Preces nisi ad Primam & ad Completorium , & non flectuntur genua. In Feriis verò Quatuor Temporum intrà Hebdomadam Pentecostes , quarum Officium ad Festum ipsum pertinet , nullæ omnino Preces , nec ad Primam , nec ad Completorium ipsum dicuntur.

9. In Feriis Quadragesimæ , incipiendo à die Cinerum , Vesperæ dicuntur in Choro ante comestionem.

10. In Vesperis , quando dicuntur de Feria , diebus Quatuor Temporum vel Rogationum , non dicitur Oratio de Laudibus , sed Oratio de Dominica. In Feriis verò Quadragesimæ , Oratio propria posita est ad Vesperas cuique diei , quæ dicitur etiam quando tantùm fit Commemoratio de Feria , quæ Commemoratio nunquam omittitur. In Feriis autem Adventûs

& Temporis Paschalis, Oratio semper sumitur de Dominica, ubi propria non ponitur.

11. Feriæ minores aliæ sunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ. Feriæ minores privilegiatæ cedunt Officio Semiduplici: & sic excludunt communiter Festa Simplicia. Hæ sunt omnes Feriæ à Septuagesima adusque Feriam quartam Cinerum exclusivè, & Feriæ omnes Temporis Paschalis, in quibus omnibus fit tamen de beata Maria in Sabbato; sed de simplicibus non fit nisi Commemoratio.

12. Feriæ minores non privilegiatæ, sunt aliæ omnes Feriæ per annum; & cedunt omni Officio, sive Festi Simplicis & supra, sive de beata Maria in Sabbato.

13. In hoc differunt Feriæ majores à minoribus, quòd in Feriis minoribus, etiam privilegiatis, non dicuntur Preces ad Laudes & Vesperas, & non flectuntur genua in Precibus consuetis ad Primam & ad Completorium, nec habent unquam Orationem sibi propriam, sed Orationem de Dominica: & si fieri contingat Officium de digniori, nulla fit Commemoratio de Feria minori, etiam privilegiata; sed ejus Officium omnino omittitur.

14. Non convenit incipere Officium quod persequi non licebit: & ideò cùm de Festo Simplici in Feriam majorem incidente fiat tantùm Commemoratio, si in die præcedenti Feriam majorem fiat de Feria minori, vel de Festo alio Simplici quod terminatur ad Nonam, Vesperæ non erunt à Capitulo de Festo Simplici sequente, ne incœptum Officium videatur posteà dimitti; sed Vesperæ erunt Feriales de Feria minore, ut in Psalterio, sine Precibus, cum Commemoratione de Festo Simplici; nec ideò Vesperæ erunt quasi primæ Vesperæ de Feria majore: Feria enim quæcumque nunquam habet primas Vesperas.

Caput VIII.

De Officio Vigiliarum.

1. De Vigilia fit Officium pridie Ascensionis & Pentecostes, & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Vigilia*.

2. Vigiliæ ad tres ordines revocantur, juxta triplicem scilicet Officiorum differentiã, in hoc positam quòd quædam nihil habent præter Missam aut Commemorationem in Missa: quædam cum Missa habent propriam expositionem Evangelii in Officio Nocturno: aliæ cum Missa & expositione proprium habent Officium, incipiendo à Nocturno usque ad Nonam.

3. Vigiliæ quæ nihil habent præter Missam aut Commemorationem in Missa, jam nullæ sunt, præter eas quæ occurrunt in Quatuor Temporibus. Nempe de iis Feriis sola fit in Missa Commemoratio.

4. Vigiliarũ multo plures sunt quæ cum Missa partem aliquam

Officii habent quæ ad ipsam refertur, nec tamen totum Officium habent proprium. In his ad Nocturnum, Invitatorium, Hymnus & Psalmi, cum Antiphonis, & Versiculo de Feria, ut in Psalterio dicuntur; prima & secunda Lectio leguntur de Scriptura occurrente, tribus in duas redactis; tertia de Homilia in Evangelium Vigiliæ. Primum & secundum Responsorium similiter sunt de Feria, tertium est Evangelicum de Vigilia: Preces dicuntur ad omnes Horas flexis genibus: Oratio propria ad Laudes & ad Horas. Suffragia & Commem. communes secundùm tempus. Cetera omnia de Psalterio sumuntur.

5. Si quædam ex his Vigiliis occurrat in Dominica, vel in Festo Solemni-majori, & supra, anticipatur die præcedenti cum jejunio (si sit jejunium.) Si verò occurrat in Semiduplici, vel Duplici, aut Solemni-minore, fit Commemoratio de Vigilia in Nocturno per Homiliam Vigiliæ, quæ pro ultima Lectione legitur, & in Laudibus per Antiphonâ ad *Benedictus*, cum Versiculo Feriæ occurrentis ex Psalterio, & Oratione propriâ Vigiliæ.

6. Vigiliæ tertii & supremi generis, sunt quæ à Solemnitate sua nunquam divelluntur, & habent integrum Officium jam ad crastinam Solemnitatem aliquo modo pertinens; cujusmodi sunt Vigiliæ Natalis Domini, Epiphaniæ, & Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, Ascensionis & Pentecostes. Hæ duæ posteriores fixis Hebdomadæ diebus semper assignantur. Prior scilicet quartæ Feriæ Rogationum; altera Sabbato post Octavam Ascensionis: non item tres priores, de quibus fit quâcumque die, etiam Dominicâ, si in ipsa incidant, ut in propriis locis notatur.

7. De Festo quocumque, etiam Annuali, occurrente in Vigiliis Natalis Domini & Pentecostes, nihil fit. Preces flexis genibus in Vigilia Pentecostes (quia Tempus est Paschale) in nullo Officio dicuntur. In Vigilia autem Natalis Domini & Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, dicuntur ad Nocturnum, si separetur à Laudibus, nisi sit dies Dominica. Ad alias autem Horas non dicuntur, quia ad Laudes Officium est Semiduplex, & ad Horas diurnas Duplex-minus.

8. Vigilia Epiphaniæ, quia fit pariter in die Dominica, omnia Festa quæ Dominicâ die celebrari non possunt, similiter excludit; eaque anticipantur aut transferuntur, si talia sint quæ anticipari possint aut transferri. Quòd si neutrum fieri possit, ut si sit dies Octava, fit tantùm Commemoratio illius in Laudibus Vigiliæ. Quòd si Festum tale sit de quo in Dominica fieri possit Officium, fit de eo, & pro ultima Lectione in Officio Nocturno legitur Evangelium Vigiliæ cum Homilia; nec

quocumque prætextu anticipatur Vigilia.

9. Vigilia Ascensionis, etsi excludit tantùm Simplicia, suo die pariter fiet, nec anticipabitur propter aliquod Festum Semiduplex aut supra, si in ea contingat; sed de ea fiet tantùm Commemoratio in Nocturno & Laudibus; & cetera observabuntur quæ in loco proprio notantur.

CAPUT IX.

De Officio Octavarum.

1. OCtavæ aliæ aliis sunt solemniores, & ad tres ordines revocantur.

2. Ad primum pertinent Octavæ trium Festorum Annualium-majorum, scilicet Natalis Domini, Paschæ & Pentecostes. Intrà Hebdomadas Paschæ & Pentecostes primum triduum est Duplex, ultimum Semiduplex. Intrà Octavam quoque Natalis Domini, in primo triduo non fit de ullo Festo præterquàm sanctorum Stephani, & Joannis Evangelistæ, & Innocentium: in ultimo triduo non fit de Festo aliquo, nisi sit Duplex aut supra; ita tamen ut Officium Dominicæ intrà Octavam in aliquo ex his diebus fiat. De quocumque autem Festo, etiam Annuali, intrà Octavam hanc fiat, Vesperæ usque ad Capitulum exclusivè dicuntur de Natali Domini.

3. Officium hebdomadarum Paschæ & Pentecostes cum ritu sibi proprio terminatur ad Nonam in Sabbato sequenti: Officium quoque Natalis Domini, quale fit per Octavam, desinit ad Nonam die 31. Decembris, & Vesperæ sunt propriæ de Officio Circumcisionis; nisi ubi fit de aliquo Festo Annuali aut Solemnimajori die 31 Decembris: tunc enim Psalmi & Antiphonæ sunt de Natali Domini, ut reliquis diebus Octavæ; Capitulum verò, & reliqua de Festo, cum Commemoratione Circumcisionis tantùm.

4. Ad secundum ordinem pertinent Octavæ reliquorum Festorum Domini, sive Annualia sint, ut sunt ipsa dies Dedicationis, & Festa Mysteriorum quorū titulo quædam Ecclesiæ consecratæ sunt, ut Transfiguratio, Exaltatio Crucis, & similia; sive Solemnia majora, ut sunt ubique in primis quatuor sequentia, Annuntiatio Dominica post Pascha occurrens, Epiphania, Ascensio, & Festum Corporis Christi. Quælibet dies intrà has Octavas est Semiduplex, admittitque Duplicia-minora occurrentia, & supra, & Duplicia majora translata, non autem Duplicia-minora translata, quæ fiunt post Octavam. De Semiduplici autem occurrente fit tantùm Commemoratio in Nocturno per Lectionem, & post utrasque Vesperas & Laudes per Antiphonam, Versiculum, & Orationem, ut in proprio, vel in Communi; de Simplici verò in Nocturno, & post primas Vesperas & Laudes tantùm. De Dominica occurrente intrà has Octa-

vas, quæ in Breviario locum habent, fit Officium, ut ordinatur suo loco. De Dominicis verò communibus quæ occurrunt vel intrà Octavam ipsius diei Dedicationis, vel aliorum Mysteriorum in propriis Ecclesiis, sola fit Commemoratio. Earum omnium dies Octava habet Officium Duplex-majus, ideoque admittit tantùm Solemnia-minora, & suprà, & Dominicas privilegiatas. Eodem ritu peraguntur etiam Octavæ Sanctorum quorum Festa ritu Annuali celebrantur, scilicet Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, Patroni primarii, & Titularis Ecclesiæ; ideoque Dominicâ intrà Octavas hujusmodi occurrente, totum Officium fit de Octava cum Commemoratione Dominicæ non privilegiatæ in utrisque Vesperis & Laudibus, & nonâ Lectione.

5. Ad tertium ordinem pertinent Octavæ reliquorum Festorum Solemnium-majorum Octavam habentium, scilicet Anniversarii Dedicationis, Nativitatis beatæ Mariæ, Omnium Sanctorum; & si quod sit aliud Festum Solemne-majus quod consueverit in aliqua Ecclesia cum Octava celebrari; intrà eas Officium fit ritu Semiduplici. De Semiduplicibus intrà eas occurrentibus fit Officium à Capitulo in primis Vesperis, usque ad Capitulum Vesperarū sequentium exclusivè. Reliqua verò sunt de Octava, cum Versiculo & Antiphona ad *Magnificat*. secundarum Vesperarum & Commemoratione Festi. Duplex verò quodcumque, etiam translatum, si necesse sit, plenum habet Officium, id est, primas & secundas Vesperas integras cum Commemoratione Octavæ. De Dominica item integrè fit Officium ut solet fieri Dominicâ, etiam cum Symbolo *Quicumque*. ad Primam. Dies Octava habet Officium Duplex-minus, excepto Festo omnium Sanctorū, ideòque admittit Duplicia-majora, & supra; Duplicia verò minora transferuntur.

6. Si duæ Octavæ simul occurrant, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. Dignitas autem Octavæ attendenda est; non à solemnitate tantùm, sed à dignitate Festi. Et ideò si Octavæ Festorum Domini solemnium, verbi gratiâ, Epiphaniæ, Ascensionis, aut Corporis Christi, & Octava Patroni primarii alicujus loci, cujus Festum est Annuale, simul occurrant, fiet de Octava Domini cum Commemoratione Octavæ Patroni.

7. Intrà hebdomadas Paschæ & Pentecostes, & Octavam Natalis Dñi, fit Officium ut in propriis locis notatur.

8. Intrà alias Octavas, ad omne Officium Psalmi Feriales ut in Psalterio dicuntur. Ad Nocturnum quod est unicum, Psalmi novem, extra Tempus Paschale, sub tribus Antiphonis. Antiphonæ, Versiculus, tres Lectiones & tria

Responsoria sumuntur ex uno è Nocturnis Festi secundùm Feriam : id est, Feriâ secundâ & quintâ, ex primo Nocturno; Feriâ tertiâ & sextâ, ex secundo Nocturno; Feriâ quartâ & Sabbato, ex tertio Nocturno, nisi aliter notetur. Prima Lectio de Scriptura occurrente (tribus in unam junctis;) secunda & tertia ex Proprio, nisi sit memoria Simplicis aut Semiduplicis, vel alicujus Feriæ majoris, facienda per Lectionem tertiam. Ad Laudes Canticum dicitur ut in die Festo, si sit proprium; Psalmi verò dicuntur sub una Antiphona, quæ vel propria est, vel quarta de Laudibus Festi. In Vesperis similiter Psalmi dicentur sub unica Antiphona quæ prima est è secundis Vesperis, nisi aliter notetur. Cetera ut in die, nisi quòd intrà Octavas tertii ordinis non dicitur *Alleluia*. ad ℟℟. brevia. Tempore autem Paschali ad Officium Noctis dicuntur tantùm tres Psalmi, ut notatur in Proprio de Tempore.

9. A Vesperis diei 15. Decembris inclusivè usque ad Natale Domini, & à Nocturno Feriæ quartæ Cinerum usque ad Pascha, nullæ fiunt Octavæ, neque fit aliquid ampliùs de Octavis nondum absolutis; quod & observatur à Vigilia Pentecostes usque ad Trinitatem.

10. Si dies Octava, quæ ritu Duplici minori solet celebrari quando per hebdomadam occurrit, incidat in Dominicam privilegiatam, tunc non fit de ea nisi Commemoratio in Vesperis Sabbati ante Dominicam occurrentem, ut in primis Vesperis Festi, nisi sit aliquid proprium : Dominicâ verò in Officio Noctis (si quidem hæc Octava diversum Evangelium habeat ab Evangelio Festi) per nonam Lectionem de Homilia in hujusmodi Evangelium; & similiter ad Laudes & Vesperas sequentes, more consueto. Si verò incidat in aliquam Dominicam communem & non privilegiatam per annum, fiet Officium de ea cum Commemoratione Sabbati in primis Vesperis, & Dominicæ in tertio Nocturno per ultimam Lectionem, Laudibus & Vesperis. Idem ritus servetur in Octavis etiam quæ ritu Duplici-majori celebrantur, sive in Dominicas communes, sive in privilegiatas incidant.

11. Si Festum Octavam habens occurrerit Feriâ iv. & v. &c. post Sexagesimam, tunc feriâ tertiâ sequenti, quæ præcedit diem Cinerum, Vesperæ eodem planè modo ac ritu dicuntur quo celebratæ sunt reliquis diebus in quibus factum est de Octava, sumendo Versiculum & Antiphonam ad *Magnificat*. ex secundis Vesperis Festi : similiter & Completorium dicitur cum propriis Antiphonis, si quas habuit per Octavam; & posteà nihil fit ampliùs de Octava.

12. Intrà quascumque Octa-

vas non fiunt Suffragia, neque dicuntur Preces ad Primam & ad Completorium, nisi fiat Officium de Feria majori, cum sola Commemoratione diei intrà Octavam.

13. De diebus intrà Octavas quæ celebrantur in Adventu, cujuscumque sint gradûs, sola fit Commemoratio, & Preces integræ dicuntur flexis genibus ad omnes Horas; & si occurrat Semiduplex, non transfertur, sed fit de eo, cum Commemoratione Adventûs & Octavæ, omissis in Prima & Completorio Precibus. Dies Octava est Duplex-minus, aut majus, secundùm gradum Festi cujus celebratur Octava; sed Officium ejus, ut dictum est, nunquam fit in Dominica, sed Commemoratio tantùm.

CAPUT X.

De Officio B. M. in Sabbato.

1. IN omnibus Sabbatis per annum, præterquàm in Adventu, Quadragesimâ, Vigiliis cujuscumque Festi, tam occurrentibus quàm anticipatis, intrà Octavas quascumque, vel nisi fieri debeat de Feria propter Quatuor Tempora, vel propter Officium Dominicæ Sabbato anticipandum (ut in Rubricis de Dominicis dictum est,) vel nisi occurrat Festum Semiduplex aut supra, fit Officium Simplex de B. Maria in Sabbato, ut circa finem Breviarii disponitur. De Festo autem Simplici Sabbato occurrente, fit tantùm Commemoratio, sine Lectione.

2. Quando Feriâ sextâ occurrit Festum Semiduplex aut supra (nisi sit de ipsa beata Maria,) fit in Vesperis Commemoratio de ea; & ad Completorium dicitur Hymnus de Psalterio, cum Doxologia de Beata; cetera ut in Psalterio. Aliàs Officium istud incipit Feriâ sextâ à Capitulo Vesperarum; & post Commemorationem de Simplici, si occurrat, fiunt Suffragia consueta de Sanctis. Completorium ut in Psalterio, cum Hymno *Virgo Dei Genitrix.* Si verò Officium Feriæ sextæ sit de ipsa beata Maria, nulla alia fit de ea Commemoratio in Vesperis; & ad Completorium pariter nihil mutatur.

3. Nocturnum quod unicum est tum Tempore Paschali, tum extra, dicitur ut in Festis Simplicibus & Semiduplicibus, cum *Te Deum.* in utroque Tempore. Reliqua ut in Officio beatæ Mariæ in Sabbato assignantur. Officium terminatur ad Nonam.

4. Quando non fit Officium de beata Maria in Sabbato, propter Festum superioris gradûs occurrentis, nulla fit in Officio Commemoratio de beata Maria in Sabbato. Circa Missam servetur Rubrica Missalis.

CAPUT XI.

De Commemorationibus.

1. COmmemorationes fiunt hoc modo: Post Orationem diei, dictis *Dominus vobiscum.* vel *Domine exaudi.* & *Benedicamus Domino.* in Vesperis dicitur Antiphona quæ posita est ad *Magnificat.* & in-

Laudibus quæ posita est ad *Benedictus*. In Officio de quo fit Commemoratio, sive in Proprio extet, sive de Communi sumatur, post Antiphonam dicitur Versiculus inde sumendus unde sumpta est Antiphona, scilicet post Hymnum Vesperarum, aut Laudum; deinde dicitur Oratio.

2. Si Sanctus de quo fit Commemoratio, sit ejusdem conditionis ac ille de quo fit Officium: putà, si in Festo Martyris proprium Officium non habentis, occurrat Commemoratio facienda de alio Martyre; tunc pridie in Vesperis pro ejusmodi memoriâ sumitur Antiphona quæ in Communi habetur ad *Benedictus*. cum Versiculo Laudum, & Oratione, quæ ibidem notantur. Ad Laudes verò sumitur Antiphona quæ in Communi assignatur ad *Magnificat*. secundarum Vesperarum, cum Versiculo & Oratione Officii, nisi Sanctus ille de quo fit Officium, aut ille de quo fit memoria, propriam habeant Orationem; tunc enim vel utraque, vel alterutra, de Proprio sumitur.

3. Si de Dominica, Vigilia, aut Feria fiat Commemoratio, Antiphona, Versiculus, & Oratio, nisi aliter notetur, sumuntur è Proprio de Tempore. Si Versiculus defecerit, aut etiam Antiphona, sumuntur de Psalterio.

4. Quando contingit plures fieri Commemorationes, semper Commemoratio Festi de quo fieret Officium, præcedit Commemorationem ejus de quo facienda tantùm esset memoria.

CAPUT XII.

De Concurrentia Officii.

1. Concurrere dicuntur duo Officia, quando alterum antè incipit, quàm alterum terminari extra concursũ debeat, quod nisi in Vesperis non accidit. Sic autem concurrunt Officia, vel æqualia gradu & dignitate, vel inæqualia in utroque, vel in alterutro.

2. Gradus in Festis & Officiis attenditur secundùm denominationem Solemnitatis. Sic Festum Annuale habet gradum superiorem respectu Solemnis, & Solemne respectu Annualis inferiorem, & sic de ceteris. Dignitas attenditur ab eo cujus est Officium: sic inter Festa æqualis gradûs, Officium Festorum Domini dignius est Officio Festorũ quorumcumque quæ non sunt Domini.

3. Non potest concurrere Festum Simplex cum Festo Simplici, quia Officium Festi Simplicis terminatur ad Nonam; neque Feria potest concurrere cum Feria, quia Feria nunquã habet primas Vesperas.

4. Si in crastinum Festi Simplicis fiat de Feria, Vesperæ erunt Feriales, non quòd Feria habeat primas Vesperas, sed quia Officium Feriæ ibi incipit, ubi præcedens Officium desinit. Si verò duo Festa Simplicia invicem subsequantur cùm præceden-

tis Officium terminetur ad Nonam, & Officium sequentis incipiat tantùm à Capitulo Vesperarum, sumentur Psalmi & Antiphonæ Feriales ut in Psalterio, usque ad Capitulum.

5. Semiduplici autem cum sequente Semiduplici, aut die intrà Octavam tertii ordinis concurrente, Vesperæ sunt de præcedente usque ad Capitulum exclusivè: à Capitulo autem sunt de sequente, cum Commemoratione præcedentis.

6. Idem est de Duplici-minore cum sequente Duplici-minore: & sic de aliis, quæ sunt æqualis inter se gradûs.

7. Excipitur ab hoc ordinario Festum Venerationis Sanctarum Reliquiarum. Excipiuntur etiam Festa Apostolorum, quæ ratione dignitatis, in æquali gradu super aliorum Sanctorum Festa, etiam Evangelistarum: Festa sancti Joannis Baptistæ, quæ super Apostolorum, adeòque aliorum: Festa Angelorum, quæ super S. Joannis Baptistæ & Apostolorum, cum aliis Festis beatæ Mariæ, quæ super omnium præcedentium; & Festa Domini, quæ super quæcumque, Vesperas habent integras. Festa Crucis, & similia, itemque Dedicatio Ecclesiæ, Annuntiatio, Præsentatio Domini, & Visitatio beatæ Mariæ inter Festa Domini numerantur.

8. Quando dies Octava Paschæ cum Inventione Crucis concurrit, & dies Octavæ Corporis Christi cum Visitatione B. Mariæ, Vesperæ dicuntur integræ de utraque Octava cum Commemoratione de sequenti, quamvìs sint hæc Festa ejusdem gradûs & dignitatis; quia Octavæ illæ ritu quasi Solemni celebrantur.

9. De Annuali verò concurrente cum Epiphania, Præsentatione, Annuntiatione, Ascensione Domini, aut Festo Corporis Christi, fit sola Commemoratio, sive in primis, sive in secundis Vesperis.

10. Semiduplici autem concurrente cum sequente Simplici, aut Duplici cum sequente Semiduplici vel Simplici, aut Duplici-majore cum sequente Duplici-minore & infra; Vesperæ sunt de præcedente, cum Commemoratione sequentis. Contrà, Semiduplici concurrente cum sequente Duplici, aut Duplici-minore cum sequente Duplici-majore, Vesperæ sunt de sequente, cum Commemoratione præcedentis; & sic de aliis quæ sunt inæqualis inter se gradûs.

11. Quid faciendum sit in Vesperis, quando Dominica quævis concurrit cum Festo Duplici seu festivato, seu non festivato, de quo fiat Officium, vel Sabbato, vel Feriâ secundâ, dictum est suprà, Cap. VI. num. 7.

CAPUT XIII.

De Occurrentia Officii.

1. Occurrentia attenditur inter Officia quæ simul

nis capax , vel de
i Commemorationem
l nihil omnino , quod
iandoquè contingit.
:ftum itaque Simplex
unquam transfertur ,
is in Annuali , aut
i-majore , prætermit-

: Simplici occurrente
:mni-minore fit Com-
atio ad Laudes; in
:rò gradûs inferioris ,
mas Vesperas. Et si
Simplex habeat Le-
a propriam , hæc legi-
ultimâ Officii Noctur-
si sit legenda Homilia
angelium Dominicæ ,
ctavæ , vel Feriæ majo-
lie occurrentis.
icèt autem diebus in-
ctavas, in Officio No-
, omissâ Lectione ulti-
i de quo fit Officium ,
r Lectio Festi Simplicis
entis , non tamen ea
. si legenda sit Homi-

aut in Festo Corporis Chri-
sti. De Semiduplici autem oc-
currente in aliis Solemnibus-
majoribus fit Commemoratio ,
sed in Laudibus tantùm.

6. Festi Semiduplicis occur-
rentis in Solemni-minore ,
Duplici quocumque , Domi-
nicâ , & in die intrà Octavam
secundi ordinis , fit Comme-
moratio in utrisque Vesperis
& Laudibus : & duæ ejus Le-
ctiones (si duas habeat) in
unam junctæ ponuntur pro
ultima Officii Nocturni , nisi
legenda sit Homilia in Evan-
gelium ut dictum est n. 3.
Quando autem occurrit in die
intrà Octavam tertii ordinis ,
fit de eo Officium & Comme-
moratio Octavæ , servato ritu
qui servari solet in Festorum
Semiduplicium concurrentia.

7. Festum Duplex occur-
rens in Festo superioris gra-
dûs , vel in Dominica , trans-
fertur in proximum diem
Festo Semiduplici & supra

21. Quodcumque Festum, etiam Annuale, occurrens in Dominica prima Adventûs, Feriâ quartâ Cinerum, Dominicâ primâ Quadragesimæ, Dominicâ Passionis, à Dominica Palmarum inclusivè, ad Dominicam in Albis inclusivè, & à Vigilia Pentecostes inclusivè ad Festum Trinitatis inclusivè, transfertur; idque in proximum diem Solemni-majori vel supra non impeditum, si translatum sit Annuale aut Solemne-majus; secùs verò, in primum diem Festo Semiduplici & supra non impeditum. A Vesperis Feriæ quartæ post Dominicam Palmarum inclusivè ad Dominicam in Albis exclusivè, tam Simplicium quàm Semiduplicium in his diebus occurrentium omittitur Commemoratio. Item à Primis Vesperis Pentecostes ad Feriam quartam sequentem, nulla fit Commemoratio. Triduo autem post hanc Feriam de Simplici & Semiduplici fit Memoria, excepto quòd in primis Vesperis Festi SS. Trinitatis nihil fiat de Semiduplici occurrente in Sabbato.

22. Si contigerit transferri Festum Vigiliam habens, tunc fit die proximè sequenti, etiamsi occurrat illo die Festum Semiduplex & supra, nisi sit Solemne: & tunc in illo casu de Semiduplici fit tantùm Commemoratio. Si tamen in aliqua Ecclesia celebretur ritu Duplici, transfertur in Feriam tertiam. Quando autem dies proximè sequens festivatur à populo, aut est Solemne Festum Vigiliam habens, transfertur, secundùm generalem Rubricam.

23. Festum Annuntiationis occurrens in Dominica, transfertur (etiam in propria Ecclesia) in Feriam secundam, etiamsi eo die occurrat alicubi Festum Annuale, de quo fiet primâ die non impeditâ, secundùm superiorem Rubricam. Si verò transferatur post Pascha, de eo fiet Feriâ secundâ post Dominicam in Albis, quocumque Festo, etiam Annuali, in ea occurrente, de quo fiet primâ die non impeditâ, secundùm generalem Rubricam.

24. Si Festum sancti Marci evenerit in Dominica, abstinentia à carnibus cum Litaniis fit Feriâ secundâ sequente. Si verò idem Festum occurrerit in Hebdomada Paschæ, abstinentia cum Litaniis fit Feriâ secundâ post Dominicam in Albis, quocumque Festo in ea occurrente: Officium verò S. Marci fit primâ die non impeditâ Festo Semid. & supra, post Dominicam in Albis, secundùm generalem Rubricam.

25. Si secunda dies Novembris occurrerit in Dominica, Sabbato præcedente in secundis Vesperis Omnium Sanctorum fit Commem. Sabbati ante Dominicam occurrenté, cum Oratione ejusdem Dominicæ, in cujus fine, factâ parvâ conclusione *per Christum*, fit Processio de more, & post ultimam Orationem dicitur *Dominus vobiscum*, & *Benedicamus*.

26. Si plura Festa transfe-

, præferuntur.
estum Simplex vel
t occurrat in die in
antùm possit de eo
oratio , fit etiam
ommemoratio de eo
; præcedentis diei ,
cantur de Feria : si
lie in quo nihil possit
, nihil etiam fiet in
præcedentibus.
.m Festum habens
transfertur , non
r ejus Octava , sed
no die terminatur ;
rbi gratiâ , si aliquo
um celebraretur eo
i non transferretur ,
dies sexta , postridie
.ie septima ; sequenti
, de die Octavâ : si
ebraretur post diem
incidit Octava , eo
lam haberet Octavã.
Diebus intra Octavas
orantur in Adventu ,
t suprà, Cap. *de Octa-*

celebrari soleat, ad exemplum ejusdem Davidis qui septies in die laudem dicebat Domino,) in septem Horas dividitur, quæ sunt : Laudes, sic dictæ à Psalmis Laudum qui hâc horâ Deo cantantur, olim Matutinæ, quòd manè persolverentur, appellatæ : Prima, quæ orto sole ante Officium Capituli : Tertia, quæ inter ortum solis & meridiem : Sexta, quæ meridie ante prandium : Nona, quæ inter meridiem & occasum solis : Vesperæ, quæ occidente sole, sive advesperascente die, ante Cœnam : Completorium denique, quod completo die, ante cubitum Deo persolvitur ; sicque omne Officium consummatur.

3. De his octo Horis singillatim agendum.

CAPUT I.

De Officio Nocturno.

1. AD Officium Noctis hæc

(quod servatur initio omnium Horarum) dicit, *Deus*, *in adjutorium*, &c. Dicto *Alleluia*. vel *Laus tibi*, *Domine*, &c. dicitur Invitatorium conveniens, cum Psalmo *Venite*. modo infrà præscripto in Capite I. tertiæ Partis. Postea dicitur Hymnus.

2. Hymnum sequuntur Psalmi & Lectiones, sed diversâ ratione, pro diversitate Officii. Nam si sit Duplex-minus, & supra, (extra Tempus Paschale) dicuntur novem Psalmi cum totidem Antiphonis, tribus Versiculis, novem Lectionibus ac Responsoriis, per tres Nocturnos distinctis hoc modo:

3. In I. Nocturno dicuntur tres Psalmi, cum tribus Antiphonis, scilicet post singulos Psalmos Antiphona una; Antiphonam tertiam sequitur Versiculus, post quem dicitur secretò, *Pater noster*. usque ad *Et ne nos*, &c. quod clarâ voce pronuntiatur, (quod & in aliis Horis observatur in Choro, quando in ipsis dicitur Oratio Dominica); sequitur Absolutio, deinde tres Lectiones: quamlibet præcedit Benedictio; & post singulas conclusas, ut infrà dicetur, Part. III. Cap. VIII. n. 13. dicitur Responsorium. (Absolutiones & Benedictiones habentur post Psalterium.) Lectiones desumuntur ex sacra scriptura, quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt, (nisi aliæ propriæ de Scriptura assignentur, quod fit in majoribus tantùm Solemnitatibus.) Responsoria verò dicuntur ut in Proprio de Tempore, si Officiū fiat de Tempore; si verò de Sancto, ut in Proprio vel in Communi Sanctorum, etiamsi Lectiones fuerint de Tempore. In fine Responsorii tertii cujusque Nocturni dicitur *Gloria*. cum reclamatione Responsorii, nisi aliter in propriis locis notetur.

4. In II. Nocturno dicuntur alii tres Psalmi, cum totidem Antiphonis, Versiculus alius, *Pater noster*. Absolutio, & Benedictiones de Dominica in Officio de Tempore, & in Festis Domini; de Sanctis verò in omni Officio de Sanctis: Lectiones de aliquo Sermone aut Tractatu alicujus Sancti, aut de Vita illius Sancti de quo fit Officium; & post quamlibet Lectionem, unum Responsorium cum *Gloria Patri*. ut suprà, n. 3.

5. In III. Nocturno alii tres Psalmi, cum Antiphonis, Versiculo, *Pater noster*, &c. ut suprà: leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium de Tempore, vel de Festo secundùm qualitatem Officii, ultimâ interdum exceptâ ut videbitur infrà; & primæ Lectioni de Homilia semper præponitur principium Evangelii de quo est Homilia. Post singulas Lectiones unum dicitur Responsorium, in cujus fine additur *Gloria Patri*, ut suprà, & post ultimum dicitur *Te Deum*. nisi aliter notetur. Post *Te Deum*. vel

ncia triaui ante Pas-
: Defunctorum , in
n tertio Nocturno non
le Evangelio , nec de
, ſed de Apoſtolo.
Feſtis Semiduplicibus
plicibus , poſt Invita-
& Hymnum (extra
Paschale) dicuntur
Pſalmi ſub tribus An-
, cum Verſiculo ex
, vel ex Nocturno de
ıni ſecundùm Feriam;
delicet Pſalmi ſub una
ona , poſteà *Pater no-*
inde Abſolutio , & tres
es ſub tribus Benedi-
is. Scilicet in Feſtis
plicibus Lectio j. erit
ptura occurrente , tri-
unam junctis; tum ij.
e Feſto. In Simplicibus
& ij. Lectio de Scri-
ccurrente ; prima vide-
la , ſecunda ex duabus
unam junctis , tertia
o. Poſt unamquamque
... dicitur unum Re-

prio de Tempore , nisi pro
ultima Lectione legatur Evan-
gelium cum ſua Homilia , vel
Commemoratio facienda ſit
de Sancto per Lectionem de
Vita illius ; tunc enim tres
Lectiones de Scriptura in duas
rediguntur. Poſt ſingulas Le-
ctiones dicitur Reſponſoriũ, ut
notatur in proprio de Tempo-
re,deinde Verſus Sacerdotalis.

9. Verſum Sacerdotalem
communiter ſequuntur Lau-
des , ut infrà. Si verò non di-
cantur continuò , dicitur cum
integra concluſione Oratio , &
antè & poſt dicitur *Dñus vo-
biſcum.* deinde in fine, *Benedi-
camus Domino.* In Feriis ma-
joribus (extra Tempus Paſcha-
le) ante Orationé & *Dominus
vobiſcum.* dicuntur flexis geni-
bus Preces poſitæ ad Tertiam.

10. Tempore Paſchali , id
eſt , à Dominica Reſurrectio-
nis ad Sabbatum poſt Pente-
coſten incluſivè , tam in Offi-
cio de Tempore , quàm de

11. In Annualibus autem & Solemnibus - majoribus, Psalmi dicuntur sub tribus Antiphonis, ipso die Festo; non verò diebus intrà Octavam, in quibus ex tribus Antiphonis diei unaquæque dicitur singulis diebus secundùm Feriam.

Caput II.

De Laudibus.

1. AD Laudes (dictis *Pater.* & *Ave.* si separentur ab Officio præcedenti, si verò non separentur, post Versum Sacerdotalem) Hebdomadarius absolutè dicit *Deus, in adjutorium.* ut suprà, & dicuntur Psalmi & Canticum cum Antiphonis Officio convenientibus, ut habetur in Psalterio pro unoquoque hebdomadæ die, vel ut notatur in Proprio de Tempore, vel de Sanctis.

2. In Semiduplicibus & suprà, dicuntur quinque Antiphonæ; quæ, si non adsint propriæ, sumuntur de Communi. At in Festis Simplicibus, Psalmi dicuntur sub quarta Antiphona de Laudibus illius Communis de quo fit Officium: intrà Octavas, sub quarta Antiphona de Laudibus Festi, nisi propria assignetur.

3. Post Psalmos (nisi aliter notetur) dicitur Capitulum, Hymnus, Versiculus, Canticum *Benedictus.* cum Antiphona & Oratione; omnia pro qualitate Officii.

4. Preces, quando dicendæ sunt, dicuntur post Antiphonam ad *Benedictus.* Ante Orationem dicitur *Dominus vobiscum.* vel *Domine, exaudi.* & *Oremus.* Post Orationem repetitur *Dominus vobiscum.* deinde dicitur *Benedicamus.* & secretò Versiculus *Fidelium animæ.* & *Pater noster.*

5. Si Commemorationes sunt faciendæ, fiunt post *Benedicamus.* & post ultimam Orationem dicitur iterùm *Benedicamus.* cetera ut suprà.

6. Tempore Paschali in Officio de Feria, ut in Simplicibus, Psalmi dicuntur sub una Antiphona; in Semiduplicibus verò & suprà, nihil mutatur: cetera ut in alio Tempore.

Caput III.

De Prima.

1. AD Primam dictis *Pater.* & *Ave.* secretò, (si separetur ab Officio præcedenti,) dicitur *Deus, in adjutorium.* & Hymnus *Jam lucis.* Post Hymnum imponitur Antiphona conveniens: quod fit etiam ad ceteras Horas ante intonationem Psalmorum, ut habetur infrà, Parte III. Cap. V. *de Antiphonis.* Sumuntur autem Antiphonæ in Festis ad Horas diei, ex Laudibus per ordinem, quartâ prætermissâ. In Feriali verò Officio sumuntur Antiphonæ quæ notantur in Psalterio, vel in Proprio de Tempore, pro unaquaque Hora. Psalmi tres in Festis Annualibus, ac Solemnibus - majoribus, iidem sunt qui pro die Dominica in Psalterio notantur, omisso tamen Symbolo *Quicumque.* In omni alio Officio, tam de

Tempore, quàm de Sanctis, aut de Feria, Psalmi Feriales sumuntur ut in Psalterio, nisi aliter notetur.

2. Post Psalmos, dictâ ad longum Antiphonâ, dicitur, exceptis Dominicis ac Festis Solemnibus, in quibus ad Nocturnum Psalmi de Dominica, vel proprii dicti sunt, Capitulum *Eratis.* cujus loco in Feriali Officio, (extra Tempus Paschale) dicitur Capitulum *Videte.* deinde ℟. br. *Christe, Fili.* cujus Versus variatur pro diversitate Temporis ac Festorum. Post ℟. br. ℣. *Exurge.* deinde *Kyrie.* cum Oratione Dominica, Symbolo Apostolorum, Versiculis & Confessione. Verùm ii omittuntur in Dominicis & in Festis Duplicibus quibuscumque & supra, intrà Octavas quascumque, in triduo post Circumcisionem, Vigiliâ Epiphaniæ, & biduo ante Pentecosten. Ad *Adjutorium.* quilibet signat se signo crucis: in Confessione ad *meâ culpâ.* ter percutitur pectus. Qui autem solus recitat, semel tantùm dicit *Confiteor.* ut in Breviario notatur in *Feriis per annum* quod etiam servatur ad Completorium.

3. In Feriis verò quæ Preces habent ad Laudes, in Precibus ad Primam adjiciuntur Versiculi *Eripe me.* & qui sequuntur ante Confessionem, & post Versus qui sequuntur Confessionem, *Domine, exaudi.* deinde Versus *Dominus vobiscum.* Oratio, ac rursus *Dominus vobiscum.* ultimò *Benedicamus.*

4. Excipitur ab hoc Ordinario Prima Feriæ quintæ in Cœna Domini, tum novem sequentium dierum, & Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, in quibus dicitur proùt notatur propriis locis.

CAPUT IV.
De Officio Capituli.

1. POst Primam sequitur Officium Capitulare, quod quatuor constat partibus.

2. Primò, Lectione Martyrologii, cum Versiculo *Pretiosa.* & Oratione *Sancta Maria.*

3. Secundò, Lectione Necrologii, cum Psalmo *De profundis.* & Oratione *Absolve.*

4. Tertio, Precibus ad opera diurna, scilicet *Deus, in adjutorium.* ter, cum Versu *Respice.* & Oratione *Dirigere.*

5. Quartò, Lectione Canonum, seu de Vita Clericorum, vel de Regula in Monasteriis, cum ℣. *Adjutorium* & Benedictione.

CAPUT V.
De Horis, Tertia, Sexta & Nona.

1. AD Tertiam, Sextam & Nonam (dictis secretò *Pater.* & *Ave.* si separentur ab Officio præcedenti) dicitur *Deus, in adjutorium.* & Hymnus, deinde Psalmi per Ferias distributi, (præterquàm in omnibus Festis Annualibus, ac in Festis Domini, beatæ Mariæ Solemnibus, in quibus dicuntur Psalmi de Dominica;) quibus dictis cum

Antiphona, dicuntur Capitulũ & Responsorium breve pro qualitate Officii. Post Responsorium breve & Versiculum (nisi dicendæ sint preces) dicitur *Dominus vobiscum*. vel *Domine, exaudi*. & Oratio quæ habetur in Proprio de Tempore; aut si fiat de Sancto, in Proprio, vel in Communi Sanctorum.

2. Post Orationem repetitur *Dominus vobiscum*. & dicitur *Benedicamus*. & secretò *Fidelium animæ*. deinde *Pater*.

3. Excipiuntur ab hoc ritu Horæ tridui ante Pascha, ac sequentis hebdomadæ, & Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum; quibus diebus dicuntur prout notatur propriis locis.

CAPUT VI.

De Vesperis.

1. AD Vesperas, dictis secretò *Pater* & *Ave*. (si separentur ab Officio præcedenti) dicitur *Deus, in adjutorium*. deinde quinque Psalmi cum quinque Antiphonis (nisi aliter notetur,) posteà Capitulum, Hymnus, Versiculus, Canticum *Magnificat*. cum sua Antiphona, & Oratio, cum *Dominus vobiscum*. vel *Domine, exaudi*. antè & post; & in fine, *Benedicamus*. ac secretò, *Fidelium*.

2. Excipiuntur Vesperæ à Feria quarta majoris Hebdomadæ inclusivè ad Sabbatum in Albis exclusivè, & Vesperæ Commemorationis omniũ Fidelium Defunctorum, quæ dicuntur ut suo loco notantur.

3. Excipiuntur pariter Vesperæ Officii Pentecostes, in quibus tres tantùm Psalmi proprii sub totidem Antiphonis dicuntur.

4. Excipiuntur etiam Vesperæ intrà Octavas secundi & tertii ordinis, in quibus Psalmi quinque sub una dicuntur Antiphona.

5. Item excipiuntur primæ Vesperæ Duplicium-minorum & supra, in quibus post Capitulum dicitur Responsorium ante Hymnum.

6. Preces, quando dicendæ sunt, dicuntur post Antiphonam ad *Magnificat*.

7. Quando autem fiunt Commemorationes, sive propriæ, sive communes, quæ Suffragia dicuntur, fiunt post *Benedicamus*.

CAPUT VII.

De Completorio.

1. AD Completorium absolutè dicitur *Converte nos*. signando pollice pectus, tum *Deus, in adjutorium*. faciendo signum crucis. Psalmi tres distributi per Ferias omni die, exceptis Solemnibus-majoribus & supra, & Festis Circumcisionis Domini, & Conceptionis beatæ Mariæ, in quibus dicuntur Psalmi de Dominica ipso die Festo, non autem in Vigilia, nec per Octavam. Antiphona, vulgò communis, de Psalterio; propriæ verò in Festis Solemnibus-majoribus, & supra, etiam quando Psalmi de Feria in Vigiliis & per Octavam dicuntur. Hymnus, Capitulum, Responso-

rium *In manus.* Versiculus, *Nunc dimittis.* cum sua Antiphona, ut habetur in Psalterio, nisi aliter notetur.

2. Precum Versiculi (qui diebus Dominicis, ac Festis Duplicibus & supra, intrà Octavas quascumque, à Circumcisione ad Epiphaniam, & Feriâ sextâ ante Pentecosten omittuntur) ceteris diebus dicuntur, ut habentur in Psalterio; tum Oratio *Visita.* cum *Dominus vobiscum.* vel *Domine, exaudi.* antè & pòst; & in fine, *Benedicamus.*

3. Finito Completorio, dicitur secretò *Gratia Domini,* &c. & *Fidelium animæ.* tùm una ex Antiphonis beatæ Mariæ. Post completum Officium dicitur secretò, *Pater. Ave. Credo.*

4. Excipitur ab hoc Ordinario Completorium Feriæ iv. majoris Hebdomadæ, & sequentium dierum, usque ad Sabbatum in Albis exclusivè, in quibus dicitur proùt notatur propriis locis.

PARS TERTIA.

De Horarum Partibus.

Singulæ Horæ (nisi aliter notetur) inchoantur per *Deus, in adjutorium.* præmisso ad Officium Nocturnum, *Domine, labia.* & ad Completorium, *Converte nos.*

CAPUT I.

De Invitatorio.

1. Invitatorium dicitur regulariter in omni Officio Nocturno, cum Psalmo *Venite.* sed variatur pro Officii qualitate, ut in Psalterio, Proprio de Tempore, ac in Proprio & Communi Sanctorum notatur.

2. Variatur quoque pro modo & ordine quo dicitur, tam ante quàm post Psalmum, & post singulos Versus Psalmi: de quo vide quæ dicta sunt I. Parte, Cap. I. *de Officio Annuali.* & Cap. IV. *de Officio Semiduplici.*

3. Tempore Paschali, in fine Invitatorii additur unicum *Alleluia.*

4. Non dicitur Invitatorium in Epiphania Domini, nec triduo ante Pascha, nec in Officio Defunctorum, excepto Officio Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quod celebratur die 2. vel 3. Novembris.

CAPUT II.

De Hymnis.

1. Hymnus dicitur in qualibet Hora, præterquàm à Vesperis Feriæ iv. majoris Hebdomadæ usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè, & præterquàm in Officio Defunctorum.

2. Ad Officium Noctis Hymnus dicitur post Psalmum *Venite.* excepto die Epiphaniæ; ad Laudes post Capitulum, excepto die Natalis Domini, & ad Horas diei, post *Deus, in adjutorium.* ad Vesperas post Responsorium, si dicatur; alioquin, post Capitulum; ad Completorium, post Antiphonam Psalmorum.

3. Dicuntur autem Hymni in Officio de Tempore ut in

Psalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adsunt: in Officio de Sanctis, dicuntur ut in Communi, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur.

4. Doxologia quæ reperitur in decursu Breviarii, mutatur in propriam, quoties Officium habet propriam.

CAPUT III.

De Psalmis.

1. PSalmi eo modo & ordine quo sunt in Psalterio distributi, dicuntur singulis diebus ad omnes Horas, tam Diurnas, quàm Nocturnas, non solùm in Officio de Tempore, sed etiam in Officio de Sanctis. Ab hoc ritu, ne Festa quidem Annualia & Solemnia-majora excipiuntur quantùm ad primas Vesperas, in quibus, & in Completorio Psalmi Feriales dicuntur, (præterquàm Pascha & Pentecosten) sed solùm quantùm ad Officium diei Festi, in quo ad omnes Horas, Diurnas & Nocturnas, dicuntur Psalmi de Dominica, nisi alii assignentur. Excipitur etiam Officium tridui ante Pascha, in quo Psalmi dicuntur ut propriis locis notantur. Tempore Paschali dicuntur tantùm tres Psalmi ad Nocturnum, proùt in Proprio de Tempore notantur.

2. In fine Psalmorum, & ad quamlibet Psalmorum divisionem semper dicitur *Gloria Patri*, &c. & *Sicut erat*, &c. præterquàm in triduo ante Pascha; tunc enim in fine Psalmorum nihil dicitur; & in Officio Defunctorum, post Psalmos & Cantica, loco *Gloria Patri*. dicitur *Requiem*.

CAPUT IV.

De Canticis.

1. CAntica dicuntur in Officio, tam de Tempore quàm de Sanctis, ad Laudes, Vesperas & Completorium, ut in Psalterio distribuuntur, nisi alia in Proprio tam de Tempore quàm de Sanctis assignentur.

2. Canticum quod post tres Psalmos priores dicitur in Laudibus, variatur secundùm diversitatem Officii. Festa Domini Annualia & Solemnia, item Festum sancti Privati, & Festa beatæ Mariæ Virginis, etiam non festivata à populo, atque etiam Festum Dedicationis Ecclesiæ, habent suum Canticum, ut in proprio loco notatur, tam in die quàm per Octavam, quoties fit de Octava quæ non est Festorum Domini. Intra Octavas Festorum Domini dicitur Canticum eorumdem proprium in Festis occurrentibus proprium non habentibus.

3. Suum etiam habent Canticum Officium Defunctorum, & Officium parvum beatæ Mariæ Virginis, ac Officium tridui ante Pascha.

4. In ceteris Officiis de Sanctis, inde sumitur Canticum, unde sumuntur Psalmi Laudũ.

5. In Annualibus & Solemnibus, cùm dicantur semper

Psalmi de Dominica, dicitur & Canticum de Dominica, nisi aliud assignetur.

6. In aliis Festis, cùm dicantur semper Psalmi Feriales, dicitur & Canticum ibi notatum pro Festis. In Officio verò Feriali, dicitur Canticum Feriale, exceptis Feriis Paschalibus, in quibus dicitur Canticum è Psalterio pro Festis, secundùm Feriam.

7. In fine omnium Canticorum dicitur *Gloria Patri.* & *Sicut erat.* Excipitur Canticum *Benedicite.* in cujus fine, loco *Gloria Patri.* & *Sicut erat.* dicitur *Benedicamus Patrem.* & *Benedictus es.* ut ibidem ponitur. In Officio autem tridui ante Pascha, post Cantica ut post Psalmos, nihil dicitur.

CAPUT V.

De Antiphonis.

1. AD omnes Horas, Nocturnas & Diurnas, semper cum Psalmis dicuntur Antiphonæ, vel una, vel plures, pro diversitate Officii & Horarum.

2. Si de Tempore fiat Officium, putà de Dominica, aut de Feria, dicuntur in omnibus Horis, Nocturnis vel Diurnis, Antiphonæ post Psalmos, ut in Psalterio habentur, nisi aliter notetur. Antiphonæ positæ ad Completorium in Psalterio non mutantur, nisi in Festis Annualibus, aut Solemnibus-majoribus, ac per eorum Octavas, quando fit Officium de Octava. Intrà Octavas tamen Festorum Domini, etiamsi Officium non fiat de Octava, dicuntur Antiphonæ de Octava, nisi occurrat aliud Festum habens Antiphonas proprias.

3. In Festis Semiduplicibus & supra, Antiphonæ quinque dicuntur ad Laudes & Vesperas, sive ex Proprio, sive ex Communi Sanctorum. In Simplicibus, & in diebus intrà Octavas secundi aut tertii ordinis, Psalmi dicuntur sub unica Antiphona propria, vel de Communi, quæ ad Laudes est quarta Laudum. In Semiduplicibus & supra, ad Horas similiter, tam in Proprio de Tempore quàm de Sanctis, quando propriæ habentur in Laudibus Antiphonæ, & aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus hoc ordine : Ad Primam, prima ; ad Tertiam, secunda ; ad Sextam, tertia ; & ad Nonam, quinta.

4. Tempore Paschali, tam in Officio de Tempore quàm de Sanctis, Psalmi dicuntur ad Nocturnum sub una Antiphona, (ut in suis locis ponitur) exceptis tamen Festis Annualibus & Solemnibus-majoribus, ipso die Festo. Ad alias Horas, in Festis semiduplicibus & supra, nihil mutatur in numero Antiphonarum, sed in fine omnium additur *Alleluia.* quod à Septuagesima usque ad Pascha demitur, & omittitur ubicumque reperitur.

5. Antiphonæ in quocumque Officio eodem semper modo dicuntur, videlicet in-

choantur tantùm ante Psalmos & Cantica, & post Psalmos & Cantica integræ dicuntur.

6. Excipiuntur ab hac regula Antiphonæ majores in Adventu, quæ O. vocantur. Hæ enim ter repetuntur integræ, ut proprio loco notatur.

7. In Officio quod absque cantu recitatur, Psalmi & Cantica inchoantur absque Antiphonarum impositione.

8. Quando aliqua fit Commemoratio, semper dicitur Antiphona cum Versiculo ante Orationem, quæ sumitur ex Officio quod convenit ei de quo fit Commemoratio; ita ut in Vesperis sumatur Antiphona quæ assignatur ad *Magnificat*, & in Laudibus, quæ ad *Benedictus*. cum Versiculis qui habentur post Hymnum, nisi aliter notetur.

9. Sabbato ante Septuagesimam additur *Alleluia*. in fine illius Antiphonæ quæ immediatè præcedit, vel Capitulum, vel Commemorationem Septuagesimæ in Vesperis illius Sabbati, & pòst deinceps usque ad Pascha dimittitur.

CAPUT VI.

De Versiculis.

1. VErsiculus semper dicitur post Antiphonam quæ sequitur ultimum Psalmum cujusque Nocturni: ad Laudes & Vesperas, dicitur post Hymnum: ad Primam, & ad reliquas Horas, post Responsorium breve.

2. A Vesperis Feriæ iv. majoris Hebdomadæ inclusivè, ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè, non dicuntur Versiculi, nisi in Nocturnis.

3. Quando fit aliqua Commemoratio, semper post Antiphonam ejus de quo fit Commemoratio, dicitur Versiculus, qui in ejus Officio ponitur post Hymnum Laudum seu Vesperarum, nisi aliter notetur.

4. Versiculis prædictis, Tempore Paschali, non additur *Alleluia*. ut nec Versiculis Precum, nec in *Pretiosa*. & sequentibus, neque Versiculis Responsoriorum quorumcumque.

5. In Officio trium Lectionum ad Nocturnum, si sumatur ex Officio novem Lectionum, Versiculus I. Nocturni dicitur Dominicâ, Feriâ secundâ & quintâ; Versiculus II. Nocturni, Feriâ tertiâ & sextâ; & Versiculus III. Nocturni, Feriâ quartâ & Sabbato.

CAPUT VII.

De Absolutionibus & Benedictionibus ante Lectiones.

1. ABsolutiones & Benedictiones dicuntur, ut in fine Psalterii disponuntur; scilicet, post Versiculum, dicto *Pater noster*. fit Absolutio, & dantur Benedictiones, ut ibi; præterquàm triduo ante Pascha, & in Officio Defunctorum.

2. Variantur hæ Benedictiones pro diversitate Officiorum, ut assignatur post Psalterium.

CAPUT VIII.

De Lectionibus.

1. LEctiones leguntur in quolibet Nocturno post Psalmos, præmisso semper *Pater noster*, &c.

2. In Duplicibus minoribus & supra (extra Tempus Paschale) leguntur novem Lectiones, tres scilicet in quolibet Nocturno; in Festis autem Semiduplicibus ac Simplicibus, in Feriis, ac intrà Octavas, & toto Tempore Paschali, in quo Nocturnum unum dicitur, tres tantùm Lectiones leguntur.

3. In Officio novem Lectionum, in primo Nocturno leguntur tres Lectiones ex sacra Scriptura, quæ per ordinem & suâ quâque die in Officio de Tempore occurrunt legendæ, nisi aliæ suis locis assignentur. In secundo Nocturno leguntur, ut designantur in Proprio. In tertio Nocturno leguntur de Homilia in Evangelium, ut in Proprio assignantur, & primæ Lectioni de Homilia præponitur principium Evangelii quod eo die legitur in Missa. Excipiuntur ab hoc Lectionum ordinario Officium tridui ante Pascha & Officium Defunctorum, in quibus Homiliæ non leguntur.

4. Si loco ultimæ Lectionis Officii poni debeat Lectio de aliquo Sancto, vel de Evangelio Dominicæ aut Feriæ majoris, cùm occurrunt, observetur quod dictum est suprà, in prima Parte, Cap. XI. *de Commemorationibus*.

5. In Officio trium Lectionum ordinabuntur Lectiones ut sequitur. Si Festum duas habet Lectiones proprias, prima Lectio erit de Scriptura occurrente, tribus in unam coactis; secunda & tertia de Festo. Si unam tantùm habuerit Lectionem propriam, prima & secunda erunt de Scriptura, tribus in duas redactis; tertia de Festo: quod etiam servatur in Officio de beata Maria in Sabbato, in quo, si Commemoratio alicujus Sancti occurrat, omittitur ejus Lectio. In Feriali verò Officio tres Lectiones erunt de Scriptura, nisi legenda sit Homilia pro tertia Lectione, aut alia pro Sancto qui solam habet Commemorationem; tunc enim tres Lectiones de Scriptura contrahentur in duas.

6. Quando duæ tantùm leguntur Lectiones de Scriptura, quæ prima assignatur, eo die legitur sola; secunda verò & tertia junguntur in unam.

7. Tempore Paschali, in Festis Annualibus, & Solemnibus majoribus, prima Lectio erit de Scriptura; secunda, de Historia Sancti, vel de aliquo Sermone in ejus laudem; tertia, de Evangelio illius Officii, cum ejus Homilia. Si in illis Festis solemnioribus, eodem die fiat Commemoratio Dominicæ intra Octavam, seu diei Octavæ habentibus Evangelium diversum ab Evangelio Festi & Dominicæ per annum, in illo casu prima Lectio erit de Scriptura propria; secunda de Homilia in Evangelium Festi; tertia de Homilia in Evange-

lium Dominicæ per annum. In aliis verò Festis Lectiones ordinabuntur, sicut alio tempore ordinantur, quandò tres tantùm leguntur Lectiones.

8. Si Tempore Paschali, in Festo non habente Evangelium cum Homilia ad Officium Nocturnum, facienda sit Commemoratio de Officio occurrente quod habeat Evangelium cum Homilia, prima Lectio erit de Scriptura, tribus in unam junctis; secunda, de Festo, duabus pariter in unam coactis; tertia, de Evangelio & Homilia Officii occurrentis, de quo facienda est Commemoratio.

9. Nulla prorsus esse debet dies in anno, in qua ad Officium Nocturnum non legatur de Scriptura sacra, sive propriâ, sive occurrente. Si sit Officium novem Lectionum, tres Lectiones primi Nocturni erunt de Scriptura; si sit Officium trium Lectionum, prima & secunda Lectio, aut saltèm prima, erunt de Scriptura, juxta regulam suprà positam.

10. Initia Librorum sacræ Scripturæ nunquam omittuntur; sed si in die in qua ponitur initium Libri, contingat fieri Officium habens Scripturam propriam, ut sunt Officia Annualia, & Solemnia-majora, tunc initium Libri ponitur die sequenti. Quòd si contingat etiam in hac die sequenti poni initium alterius Libri, ut accidere interdum potest quando leguntur Prophetæ minores, tunc, si sit Officium novem Lectionum, prima Lectio erit de initio Libri die præcedente positi; secunda & tertia Lectio, de initio Libri hoc ipso die occurrentis, nisi sit Dominica, in cujus Officio Lectiones assignatæ in Breviario nunquam mutantur. Itaque si ultimis duobus post Pentecosten Sabbatis celebretur Festum aliquod Annuale aut Solemne-majus, propriam habens Scripturam, initia Michææ & Malachiæ quæ duobus illis Sabbatis assignantur, legentur die præcedenti, saltèm pro tertia Lectione, si fortè duæ priores sint de alio initio; vel pro secunda, si tertia sit de aliquo Festo occurrente. Si verò sit Officium Semiduplex in quo duæ sint Lectiones de Sancto, tunc hâc vice duæ Lectiones de Sancto coguntur in unam pro tertia Lectione, ut in prima & secunda Lectione poni possint duo initia Librorum Scripturæ, scilicet diei præcedentis, & diei præsentis. Cùm autem omittuntur Lectiones de Scriptura occurrente propter Festum habens Scripturam propriam, vel propter initium Libri quod in hanc diem translatum fuerit, non resumuntur illæ Lectiones omissæ, sed eo anno omittuntur, & tantùm resumuntur initia Librorum omissorum.

11. Omnia Festa Annualia, & Solemnia-majora, habent proprias de Scriptura selectas

Lectiones; in Solemnibus verò minoribus, paucis exceptis, & in omnibus aliis Officiis, legitur de Scriptura occurrente.

12. Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo Libri de quo sumuntur (nisi aliter in propriis locis notetur.) Lectiones etiam secundi Nocturni, quando sunt ex aliquo Sermone, Tractatu, Epistolâ, aut alio quovis Libro Sanctorum Patrum, leguntur cum titulo & nomine Auctoris, aliàs minimè; & similiter in tertio Nocturno præponitur Titulus, & nomen Auctoris cujus est Homilia quæ legitur.

13. Ante quamlibet Lectionem, nisi aliter notetur, Lector petit Benedictionem per verba solemnia *Jube, domne.* & ita concludit quamlibet, dicens: *Tu autem, Domine, miserere nostri.* & respondetur, *Deo gratias.* prætetquàm in triduo ante Pascha, ubi tamen in primo Nocturno, loco *Tu autem.* dicitur, *Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.* & nihil respondetur. In secundo autem & tertio non dicitur *Tu autem.* nec quidquam aliud; sicut nec in Nocturnis Officii Defunctorum. Eâdem clausulâ *Jerusalem.* terminantur omnes Lectiones de Jeremia & de Baruch, à Dominica Passionis usque ad Feriam iv. majoris hebdomadæ inclusivè. In Adventu ad Lectiones de Isaïa, etiam in Officio de Sanctis, loco *Tu autem.* dicitur, *Hæc dicit Dominus Deus, convertimini ad me, & salvi eritis.* & sic terminantur, nihil respondendo: aliæ verò Lectiones de Prophetis more solito terminantur.

CAPUT IX.

De Responsoriis post Lectiones.

1. Post quamlibet Nocturni Lectionem, ac etiam post Capitulum primarum Vesperarum Duplicium, (exceptis Sabbatis per annum, quando Vesperæ dicuntur de Officio Dominicæ) dicitur Responsorium.

2. Sumuntur autem Responsoria in Officio de Tempore, ex eo loco ubi primò sunt posita, scilicet die quo inchoatur unus ex sacræ Scripturæ Libris; & repetuntur, quamdiu de illo Libro legitur.

3. In Officio autem de Sanctis, sumuntur ex Proprio aut ex Communi Sanctorum.

4. In Officio trium Lectionum, cujus Responsoria ex Officio novem Lectionum sumenda sunt, sumuntur hoc ordine: Feriâ secundâ & quintâ, è I. Nocturno; Feriâ tertiâ & sextâ, è II. Nocturno; Feriâ quartâ & Sabbato, è III. Nocturno.

5. In Feriali Officio (extra Tempus Paschale) Responsoria sumuntur ex Dominica præcedenti, nisi aliter notetur, aut propria Responsoria huic Feriæ assignentur. Sumuntur autem alternatim ex

primo & secundo Nocturno, hoc ordine : Feriâ secundâ, quartâ & sextâ, è I. Nocturno; Feriâ tertiâ, quintâ & Sabbato, (si fiat de Feria) è II. Nocturno. Cùm autem Responsoria propria cuidam Feriæ assignantur, & eâ die dici non possunt, propter Festum occurrens de quo eâ die fiat Officium, hæc Responsoria propria huic Feriæ non resumuntur in alia Feria, sed omittuntur eo anno. Responsoria verò quæ in aliqua Dominica ponuntur, tamdiu resumuntur in Officio, seu Feriarum, seu etiam Dominicarum sequentium, quamdiu alia Responsoria non assignantur. In Feriis Temporis Paschalis, Responsoria dicuntur ut ibidem notatur.

6. In Responsoriis tres partes distingui solent, quarum prima Initium, secunda Reclamatio, tertia Versus dicitur. Reclamatio distinguitur ab Initio per Asteriscum *, & semper post Versum integra repetitur.

7. Præterea post Versum & Reclamationem additur *Gloria Patri.* ad ultimum cujusque Nocturni Responsorium, & ad Responsorium Primarum Vesperarum in Duplicibus (prætorquàm in Officiis Defunctorum, in Compassione beatæ Mariæ Virginis, & in omni Officio de Tempore à Dominica Passionis ad Pascha :) & post *Gloria Patri.* iterùm repetitur Reclamatio; vel si divisionem habeat, ejus ultima pars, quæ hâc notulâ ✝ signatur.

8. In Annualibus verò, *Gloria Patri.* cum Reclamatione ad omnia Responsoria dicitur; sed prætereà, ad ultimum cujusque Nocturni, post Reclamationem quæ sequitur *Gloria Patri.* fit resumptio integra Responsorii, id est, repetitio ab Initio usque ad Versum exclusivè.

9. In Festis Semiduplicibus, Dominicis per annum, & Officio quocumque superiori, ac etiam in Feriis Temporis Paschalis, post ultimum Responsoriû Officii nocturni dicitur *Te Deum.* In Dominicis verò, & Duplicibus in quibus *Te Deum.* non dicitur, statim in ultimo Responsorio, post *Gloria Patri.* omissâ, quæ sequi deberet, Reclamatione, resumitur Responsorium usque ad Versum exclusivè.

10. At in Dominicis Passionis & Palmarum, ac in Officio Compassionis, & tridui ante Pascha, in nono Responsorio fit statim Resumptio post Reclamationem quæ Versum sequitur : eo enim tempore non dicitur *Gloria Patri.* In Officio quoque Defunctorum, propter eamdem rationem, Responsorium ultimum *Libera.* repetitur ab Initio post ultimum Versum & ejus Reclamationê.

11. In aliis Feriis, etsi *Te Deum.* non dicatur, non resumitur Responsorium ultimum Nocturni, sed Reclamatio tantùm.

CAPUT X.

De Cantico Te Deum.

IN omni Festo Simplici & supra, & intrà quamcumque Octavam per annum, ac in Officio de beata Maria in Sabbato, ac per omne Tempus Paschale, post ultimum Responsorium, dicto *Gloria Patri* cum ejus Reclamatione, vel post Resumptionem in Annualibus, dicitur immediatè *Te Deum.* exceptis Dominicis Adventûs, & à Dominica in Septuagesima usque ad Pascha; necnon Festis quinque Plagarũ Christi, & Compassionis B. M. quorum Officia pro Quadragesimalibus habentur, ac, ipso Tempore Paschali, Feriâ secundâ Rogationum.

CAPUT XI.

De Versu Sacerdotali.

1. VErsus Sacerdotalis dicitur à Sacerdote post ultimum Responsorium, vel post *Te Deum*, quando dicitur; quem Versum (nisi continuò sequantur Laudes) excipiunt in Feriis majoribus Preces positæ ad Tertiam; aliis verò diebus Oratio tantùm, cum *Dominus vobiscum*, vel *Domine, exaudi.* ante & post, & ultimò *Benedicamus.* & sic Officium Noctis terminatur per hunc Versum.

2. Excipitur ab Ordinario supradicto Festum Natalis Domini, & si quod sit aliud Festum in aliqua Ecclesia, in quo statim post ultimum Nocturnum Missa major consueverit celebrari: eo enim casu Versus Sacerdotalis omittitur.

3. Non dicitur etiam in Officio tridui ante Pascha, nec in Officio Defunctorum.

CAPUT XII.

De Collecta, seu Oratione.

1. ORatio in Nocturnis, si Laudes iis non jungantur, dicitur post Versum Sacerdotalem; in Laudibus & Vesperis, post Antiphonas ad *Benedictus.* & ad *Magnificat.* nisi quando dicendæ sunt Preces quæ dicuntur post Antiphonam; & in fine illarum, Oratio: ad Horas diei, post Versiculum qui Responsorium breve sequitur, nisi dicendæ sint Preces; tunc enim Oratio dicitur post ultimum Versiculum Precum: ad Primam & Completorium, post Preces, nisi aliter notetur.

2. Ad Primam & Completorium non mutatur Oratio quæ habetur in Psalterio, præterquàm in triduo ante Pascha, & die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum. Exceptâ Primâ, in aliis Horis dicitur Oratio quæ assignatur in Proprio.

3. Oratio præcedentis Dominicæ semper dicitur in Feriali Officio per hebdomadam, quando propria non assignatur.

4. In Quadragesima, Quatuor Temporibus, & Feriis Rogationum, Oratio quæ dicta est in Laudibus, dicitur tantùm ad Tertiam, Sextam & Nonam. In Vesperis autem sequentibus, si fiat de Feria, dicitur, vel alia propria, ut in Quadragesima,

vel Dominicæ præcedentis, sit in aliis Feriis.

5. Ante Orationem dicitur *Dominus vobiscum*. non tamen ab eo qui solùs recitat; nec ab eo qui non est saltèm in ordine Diaconatûs; nec à Diacono, præsente sacerdote, nisi de illius licentia; nec à Monialibus, etiam consecratis; sed ab iis omnibus ejus loco dicitur, *Domine, exaudi*. deinde *Oremus*. In fine Orationis, postquàm responsum fuerit, *Amen*. repetitur *Dominus vobiscum*. vel *Domine, exaudi*. posteà *Benedicamus*. & respondetur *Deo gratias*. quod semper servatur in fine primæ Orationis, sive unica, sive plures dicantur. Quòd si plures Orationes dicendæ sint, (ratione Commemorationum) ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona & Versiculus, deinde *Oremus*. & post ultimam Orationem iterùm repetitur *Domine, exaudi*. vel *Dominus vobiscum*. & *Benedicamus*. & statim secretò dicitur Versus *Fidelium animæ*. si aliud Officium non sequatur. Ad Primam non dicitur, etsi sæpiùs immediatè non succedit Tertia, si saltèm Officium Capituli sequitur: similiter nec post aliam Horam quamcumque cui subjiciuntur, vel Officium parvum beatæ Mariæ, vel Officium Defunctorum, vel Psalmi Pœnitentiales, aut Statio, aut Processio, aut Missa, aut Concio, aut Psalmus, sive Canticum pro Rege, aut pro aliqua necessitate, aut aliud ejusmodi.

6. Quando Oratio dirigitur ad Patrem, sic concluditur: *Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum; Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs sancti Deus, per omnia secula seculorum*. ℟. *Amen*. Si ad Filiũ, per *Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritûs sancti Deus, per omnia secula*, &c. Si in principio vel serie Orationis fiat mentio Filii, dicitur: *Per eumdem Dominum nostrum*, &c. Si in fine Orationis, dicitur: *Qui tecum vivit & regnat in unitate*, &c. Si fiat mentio Spiritûs sancti, dicitur: *In unitate ejusdem Spiritûs sancti Deus*, &c. In Orationibus pro Defunctis, nisi aliter notetur, dicitur: *Per eum qui venturus est judicare vivos & mortuos, & seculum per ignem*. ℟. *Amen*.

7. Quando plures Orationes dicendæ sunt, prima tantùm & ultima dicuntur cum magna conclusione, *Per Dominum nostrum*, &c. vel aliter, ut suprà. Intermediæ autem sic concluduntur: *Per Christum Dominum nostrum*. ℟. *Amen*. vel: *Per eumdem Christum*, &c. vel: *Qui vivis & regnas Deus*. ℟. *Amen*. vel: *Qui tecum vivit & regnat Deus*. ℟. *Amen*.

8. Notandum autem quòd unicuique Orationi præmittitur *Oremus*. & levis pausa, præterquàm in Officio Defunctorum, & in Litaniis, cùm plures Orationes dicuntur conjunctim sub uno *Oremus*.

9. In Orationibus & Versiculis in quibus notatur *N.* pronuntiatur nomen baptismale ejus de quo fit mentio.

CAPUT XIII.

De Oratione Dominica, & Salutatione Angelica.

1. ORatio Dominica *Pater.* & Salutatio Angelica *Ave.* dicuntur secretò ante Horas quaslibet, excepto Completorio, post cujus finem dicuntur. Si Hora jungatur præcedenti Officio, non dicuntur ante ejus initium.

2. Quando Oratio Dominica dicitur cum Precibus, dicitur secretò usque ad *Et ne nos.* quod altâ voce profertur. Id quoque observatur in medio cujusque Nocturni, præterquàm triduo ante Pascha, quo tempore *Pater.* dicitur totum secretò.

3. In fine uniuscujusque Horæ, nisi aliud Officium sequatur, dicto submissiori voce, *Fidelium animæ.* dicitur etiam secretò, *Pater noster.*

4. Salutatio Angelica sola dicitur ante Officium parvum B. M. Virginis, quando non jungitur Officio Canonico.

CAPUT XIV.

De Symbolo Apostolorum, & Symbolo Quicumque.

1. SYmbolum Apostolorum *Credo in Deum.* dicitur integrum secretò post *Ave.* ante Officium Nocturnum, & post finem Completorii. Dicitur etiam secretò post *Pater.* ad Preces Primæ & Completorii; sed in fine altâ voce profertur, *Carnis resurrectionem.*

2. Symbolum *Quicumque.* dicitur ad Primam post Psalmos, omnibus Dominicis in quibus Officium fit de Dominica ut in Psalterio, etiam Tempore Paschali, & in Festo Trinitatis, ac in ejus Octava iis in locis ubi celebratur; non autem intrà Octavam. In fine illius dicitur *Gloria Patri.* ut in fine Psalmorum.

CAPUT XV.

De Capitulis & Canone.

1. CApitula dicuntur ad Vesperas, Laudes, & alias Horas post Psalmos, & Antiphonas; ad Completorium verò, post Hymnum.

2. Nullum legitur Capitulum ad Laudes Natalis Domini, neque in toto Officio à Vesperis Feriæ quartæ majoris Hebdomadæ inclusivè ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè, neque in Officio Defunctorum.

3. Capitula Primæ & Completorii dicuntur semper ut in Psalterio.

4. In Horis omnibus ad Capitulum, quodcumque sit, respondetur *Deo gratias.*

5. Ad Primam Canon de quo dictum Parte II. Cap. IV. *de Officio Capituli.* legitur eâ die quæ occurrit, nisi alius assignetur in Proprio Sanctorum pro quibusdam Festis: tunc enim Canon qui eâ die occurrit in Proprio de Tempore, omittitur. Non dicitur Canon in triduo ante Pascha. Quòd si dimittantur aliquæ Lectiones Scripturæ, ut alius Liber Scripturæ in-

choetur, (sicut interdum accidit intrà Octavam Epiphaniæ) omittuntur etiam Canones notati pro diebus quorum Scriptura dimittitur, & sumuntur Canones relativi Scripturæ quæ tunc incipit.

CAPUT XVI.

De Responsoriis brevibus.

1. Responsoria brevia dicuntur post Capitulum ad Horas minores tantùm; id est, Primam, Tertiam, Sextam, Nonam & Completorium, præterquàm in Feria quinta in Cœna Domini usque ad Dominicam in Albis exclusivè, & in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quibus diebus non dicuntur.

2. Quando fit Officium de Dominica aut Feria per annum, dicuntur ut habentur in Psalterio; in Adventu autem, Septuagesimâ, Quadragesimâ, Tempore Passionis, & Paschali, quibus Capitula de Psalterio mutantur, mutantur etiam Responsoria brevia, & dicuntur ut in propriis locis notantur. In Festis, si propria desint, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

3. A Dominica Passionis inclusivè usque ad Pascha, in Responsoriis tam brevibus quàm prolixis Officii cujuscumque de Tempore, *Gloria Patri.* non dicitur; sed post Versum & ejus reclamationem repetitur ab initio Responsorium breve usque ad Versum.

4. In Responsorio brevi ad Primam, *Christe.* ℣. *Qui sedes.* qui dicitur per annum, mutatur aliquando in Officio, sive de Tempore, sive de Sanctis, prout in propriis locis notatur.

5. In omnibus Festis Solemnibus, & Annualibus, (præterquàm à Septuagesima ad Pascha,) & à Natali Domini ad Octavam Epiphaniæ, & toto Tempore Paschali, & intrà Octavas Annualium & Corporis Christi, ac in Festo Transfigurationis, & Visitationis, in fine Responsoriorum brevium Tertiæ, Sextæ & Nonæ, ante Versum dicuntur duo *Alleluia.* quæ etiam post dictum Versum pro Reclamatione repetuntur. Responsoria brevia Primæ & Completorii nunquam mutantur; nec *Alleluia.* iis unquam additur, nisi Tempore Paschali. Ad Versiculum qui post *Gloria Patri.* & repetitioné integram cujuscumque Responsorii brevis subjicitur, nunquam dicitur *All.* Nec ad Responsionem ejus, etiam Tempore Paschali.

CAPUT XVII.

De Precibus.

1. Preces constant aliquot Versiculis, qui sive pluribus, sive paucioribus, pro dierum diversitate, dicuntur ante Orationem, præmisso *Kyrie eleison.* & *Pater noster.* cui additur *Credo.* ad Primam & ad Completorium.

2. Preces hæ non dicuntur in Dominicis ac Duplicibus quibuscumque, & supra, nec à Vigilia Natalis Domini inclusivè ad Octavam Epipha-

niæ, nec à Feria quarta majoris Hebdomadæ inclusivè ad Dominicam in Albis, nec ab Ascensione ad Trinitatem, nec intrà quascumque Octavas, nisi intra eas quæ occurrunt in Adventu, intra quas fit Officium de Feriâ: tunc enim nihil omnino de his quæcumque precum nomine continentur, nec ante nec post confessionem omittitur.

3. Preces Feriales ad Laudes & Horas diei dicuntur in Feriis Adventûs, Quadragesimæ, & IV. Temporum, exceptis IV. Temporibus Pentecostes; ac etiam in Vigiliis, exceptis majoribus, de quibus dictum est Parte I. Cap. VIII. *de Officio Vigiliarum.*

4. Dicuntur etiam ad Vesperas in Feriis Adventûs, Quadragesimæ, & IV. Temporum, dummodò Vesperæ sint de Feria, præterquàm in illis Feriis Adventûs in quibus dicuntur Antiphonæ *O.*

5. Quotiescumque autem ad Laudes & ad Vesperas Preces dictæ sunt, tunc Preces ad Primam & ad Completorium dicuntur flexis genibus; aliàs flexis genibus non dicuntur, nequidem in ultimis Feriis Adventûs, in quibus dicuntur Antiphonæ *O.* & ad Completorium ritus Semiduplex adhibetur.

6. Quando dicuntur Preces flexis genibus, ceteris genua flectentibus, & conversis ad Altare, Celebrans solus genua flectit conversus ad Chorum, & incipit *Kyrie.* & in eodem ritu cetera prosequitur usque ad *Dominus vobiscum.*

7. In Precibus Laudum & Vesperarum, ad Versic. *Oremus pro Pastore nostro N.* additur nomen DD. Episcopi.

8. Quotiescumque dicit *Confiteor.* ad Primam aut ad Completorium observat quæ dicta sunt in *Feriis per annum*, *ad Primam.*

9. Ad ℣. *Dominus vobiscum.* surgit; & elevat vocem, ac pronuntiat Orationem, ceteris usque ad finem Orationis Officii remanentibus genuflexis, & ad Altare conversis.

Caput XVIII.

De Suffragiis.

1. Suffragia, seu Commemorationes communes de Beata & de Sanctis, dicuntur in fine Laudum & Vesperarum, ab Octava Natalis Domini ad Dominicam Passionis, & à Trinitate ad Adventum exclusivè, in Feriis & aliis Simplicibus, eo modo qui sequitur.

2. Commemoratio de Beata, quæ habetur in Proprio Sanctorum die iij. Januarii, quotidie fit ab eo die (exceptis Festo & Octavâ integrâ Epiphaniæ) usque ad Præsentationem Domini exclusivè, etiam in Duplicibus-majoribus, non autem in Solemnibus quibuscumque ac Annualibus. In Simplicibus verò & Feriis ejusdem Temporis alia Suffragia non dicuntur.

3. Commemoratio de Cruce, cum ceteris quæ in Psalterio sequuntur, fit tantùm

in Feriis à Præsentatione Domini ad Dominicam Passionis, & à Trinitate ad Adventum. A Dominica verò in Albis ad Ascensionem, in Feriis, ac etiam in Festis Simplicibus, fit memoria de Cruce, proùt habetur in Proprio de Tempore post Dominicam in Albis; tuncque non fiunt aliæ Commemorationes.

4. Commemoratio de Beata posita in Psalterio, non fit Sabbatis in quibus fit Officium de ea, nec ubi ejus Officium parvum dicitur.

5. Commemoratio de Patrono ac Titulari fit post Commemorationem de Sancto Privato Quòd si Ecclesia sub titulo sanctæ Trinitatis, aut alicujus ex personis divinis dedicata sit, tunc fit ante Commemorationē Crucis: si autem sub titulo alicujus ex Mysteriis Christi Domini, fit de iis quæ Passionem ejus præcesserunt ante Commemorationem Crucis; post ipsam verò, de iis quæ subsecuta sunt.

6. Si dicatur Officium parvum beatæ Mariæ, post Laudes & Vesperas diei fit tantùm Commemoratio de Cruce: aliæ Commemorationes communes fiunt post Laudes & Vesperas Officii parvi, nisi Commemoratio fieri debeat de sancta Trinitate aut Mysteriis Christi; tunc enim fit in Officio diei secundùm ordinem suprà enuntiatum.

7. Si facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurrentis, fit ante ipsa Suffragia, etiam ante Commemorationem de Cruce.

CAPUT XIX.

De Officio parvo beatæ Mariæ, & Antiphonis de eadem in fine Officii.

1. OFficium parvum beatæ Mariæ quando & quomodò dici debeat, habentur Rubricæ propriæ suo loco, in fine Breviarii.

2. Antiphonæ autem de eadem positæ in fine Psalterii post Completorium, variantur pro Temporis diversitate, ut ibidem annotatur.

3. Dicuntur autem tam in Choro quàm extra Chorum.

4. Illæ Antiphonæ non dicuntur in triduo ante Pascha.

CAPUT XX.

De Psalmis Pœnitentialibus, & aliis usque ad finem Breviarii.

1. PSalmi Pœnitentiales dicuntur in Choro Feriâ quartâ Cinerum post Sextam, ac Feriâ quintâ in Cœna Domini post Nonam, ut habetur in Missali, & ad Processionem Litaniarum majorum die vigesimâ-quintâ Aprilis, ut in Processionali.

2. De Officio Defunctorum & Commendationibus, & Benedictione mensæ, ac Itinerario, habentur suis locis propriæ Rubricæ, circa finem Breviarii.

3. Psalmi autem Graduales, qui indicantur post indicem Psalmorum ad finem Partis Autumnalis Breviarii, dicuntur ad Processionem triduo Rogationum, eo modo qui in Processionali designatur.

ALTERIUM
DISPOSITUM
[illegible]R HEBDOMADAM.

PARS VERNA.

DOMINICA,
OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur secretò :

r noster, qui es in
is ; sanctificétur no-
ı tuum : advéniat re-
ım : fiat voluntas tua
cœlo & in terra : pa-
rum quotidiánum da
die, & dimitte nobis
ıstra, sicut & nos di-
debitóribus nostris :
ıs indúcas in tenta-
sed líbera nos à malo.

María, grátiâ plena ;
ninus tecum : bene-
n muliéribus, & bene-
ctus ventris tui Jesus.
María, mater Dei,
nobis peccatóribus,
t in hora mortis no-
ıen.
ı in Deum, Patrem
ipotentem, creató-
& terræ : Et in Jesum
ı Fílium ejus únicum,
n nostrum : qui con-
t de Spíritu sancto,
María Vírgine : pas-
óntio Piláto, crucifi-
ırtuus, & sepultus :
: ad ínferos : tértiâ die
: à mórtuis : ascendit
ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur :

Domine, lábia mea apéries ; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50.

℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

Ante Pascha Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Post Pascha, loco Laus tibi, *dicitur*, Allelúia.

Invitatorium, ut in Proprio.

Psalmus 94.

Veníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fa-

ciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse me Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Hymnus, ut in Proprio. Tempore Paschali, unicum dicitur Nocturnum, ut notatur in Proprio.

In Quadragesima verò, Officium fit ut sequitur.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Asteriscus hic * notat mediationem & pausam.*

Psalmus 1.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secùs decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tamquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum; * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória & Sicut erat. *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. f. Servíte Dómino.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum,

& adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dñus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terrã.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre :

Apprehéndite disciplínam, nequando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei : apprehéndite disciplínam.

Ant. 8. *G.* Dicunt.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me : * exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ : Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, susceptor meus es.

In Quadrag. ℣. Ut quid, Dómine, recessisti longè? ℟. Despicis in opportunitátibus, in tribulatióne. *Ps.* 9.

Temp. Pass. ℣. Eripe me de manu inimicórum meórum, ℟. Et à persequéntibus me. *Ps.* 30.

Post versiculum cujuslibet Nocturni dicitur secretò : Pater noster.

Altâ voce : ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Absol. & Benedict. habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Díligam te.

Psalmus 7.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmamentum

meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & sperábo in eum.

Protector meus, & cornu salútis meæ, * & susceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspectu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt; * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exarsit: * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit: * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt, * grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea, firmamentum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Divisio Psalmi 17.

Misit de summo [Dóminus,] & accépit me, * & assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab his qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus est Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo, * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris:

Et cum electo electus eris, * & cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. a. Déxtera tua.

Altera diviſio Pſalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * & super excelsa státuens me;

Qui docet manus meas ad prælium: * & posuisti ut arcum æreum bráchia mea,

Et dedisti mihi protectiónem salútis tuæ; * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua correxit me in finem, * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehendam illos, * & non convertar donec deficiant.

Confringam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum; * & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimícos meos dedisti mihi dorsum, * & odientes me disperdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi: * fílii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, & subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * & fáciens misericórdiam christo suo David, & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Déxtera tua suscépit

me, Dómine; & disciplína tua ipsa me docébit.

In Quadrag. ℣. Dómine, defécimus in ira tua: ℟. Posuisti iniquitátes nostras in conspectu tuo. *Ps.* 89.

Temp. Pass. ℣. In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: ℟. Impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Pater noster.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. In Deo.

Psalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo: Deus meus, ne síleas à me; * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquuntur pacem cum próximo suo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus; * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus: * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protector salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; * & rege eos, & extolle illos usque in æternum.

Ant. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Psállite.

Psalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, * nec delectasti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam: * salvasti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitisti decóri meo virtútẽ:

Avertisti fáciem tuam à me; * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine

meo, * dum descendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & misértus est meî: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi: * conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dómino, sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. 5. à. Veníte.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo, omnis terra; psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum; * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus: * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum:

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam; * & eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

In Quadrag. ℣. Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: ℟. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps.* 33.

Temp. Pass. ℣. Cogitavérunt supplantáre gressus meos. ℟. Abscondérunt superbi láqueum mihi. *Ps.* 139.

Pater noster.

Post ultimum Responsorium dicitur Te Deum. *si dicendum sit.*

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & universæ potestátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * immensæ majestátis:

Venerandum tuum verum * & únicum Fílium,

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe:

Tu Patris * sempiternus es Fílius:

Tu, ad liberandum suscepturus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum:

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlórum:

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemisti.

Æternâ fac * cum sanctis tuis in glóriâ numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ;

Et rege eos, * & extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in séculum, * & in séculum séculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi; * non confundar in æternum.

℣. *Sacerd. ut in Proprio.*

Si non continuò sequantur Laudes, hîc dicitur: Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo. Orêmus. *deinde Oratio propria, cum integrâ conclusione. Et tunc ante Laudes dicitur secretò,* Pater & Ave.

AD LAUDES.

℣. DEus, in adjutórium meũ intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, &c.

In Quadragesima, Tempore Passionis, & Tempore Paschali, Antiphonæ habentur in Proprio, pro diversitate Temporis.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deserta, & ínvia, & inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 69.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur, & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Cantic. trium Puerorum.
Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol & luna, Dó-

mino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æstus, Dómino : * benedícite, frigus & æstus, Dómino.

Benedícite, rore & pruína, Dómino : * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino : * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum;* laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino : * benedícite, universa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ & pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminũ, Dómino.

Benedícat Israel Dóminũ ; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus & ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánia, Azária, Mísael, Dómino ; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hic, loco Glória Patri, *dicitur :*

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum sancto Spíritu ; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli ; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum, de cœlis : * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna : * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini ;

Quia ipse dixit, & facta sunt ; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in æternum, & in séculum séculi : * præceptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terra ; * dracónes, & omnes abyssi ;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus ;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri ;

Béstiæ, & universa pécora ; * serpentes, & vólucres pennátæ ;

Reges terræ, & omnes pópuli ; * príncipes, & omnes júdices terræ ;

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * filiis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Capitulum, Hymnus & Versiculus, ut in Proprio.

Antiphona, ut in Proprio.

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BEnedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ;

Et erexit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui,

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sǽculo sunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis,

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi

In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiphona & Oratio, ut in Proprio. Posteà dicitur:

Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. Amen.

Deinde: Pater noster.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices;
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da, te favente, prósequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibique párcitas.

Ante Pascha:

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,

Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Tempore Paschali :

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Antiphona, ut in Proprio.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem; * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ: * ingressus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac; ô Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis,* usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudisti me, * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutantur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandasti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor, * non obliviscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

REtríbue servo tuo, vivífica me; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra; * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti superbos: * maledicti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudisti me; * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me : * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Quando fit Officium de Dominicâ, nisi aliter notetur, dicitur Symbolum sequens.

QUicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti una est divínitas, * æquális glória, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fílius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi; * sed unus increátus, & unus immensus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres patres : unus Fílius, non tres filii : * unus Spíritus sanctus, non tres spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres

persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus, * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli, & humána carne subsistens.

Æquális Patri secundùm divinitátem, * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo; * ita Deus & homo unus est Christus,

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad ínferos, * tértiâ die resurrexit à mórtuis:

Ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis; * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus adventum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * & redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica; * quam nisi quisque fidéliter firmiterque credíderit, salvus esse non póterit.

Antiphona, ut in Proprio.

Capitulum. Ephes. 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítiâ, & veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *In Quadrag.* ℣. Qui venisti * peccatóres salvos fácere, * Miserére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

Temp. Pass. Qui passus es pro nobis, * Miserére nobis. *Non dicitur* Glória Patri. *Sed repet.* Christe 1. *Petr.* 2.

[*Temp. Paschali,* ℟. Christe. *dicitur speciali ritu qui notatur in Proprio.*]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéí nos perveníre fecisti: tuâ nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum, &c.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deinde, ubi legitur Necrologium, post ejus lectionem dicitur Psalm. De profundis. *& in fine,* Réquiem. *cum* ℣℣. Requiescant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobíscum. *&* *Oratio*, Absolve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

Posteà dicitur, ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige filios eórum: ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89. Glória Patri.

Orémus.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Lector: Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *Solus vel sola recitans*, Dómine.]

Bened. Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur ad

salcem : *in cujus fine dicitur.*, Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomad. dicit: Adjutórium nostrum in nómine Dómini : ℟. Qui fecit cælum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit : Benedícite. *Lector versus ad eum,* Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se. *Hebr.* 13. *Lector.* Amen.

Secretò, Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deinde,* Pater, &c.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórũ parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Ante Pascha :

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Temp. Pasch. Da, Christe, &c. *ut suprà*, 12.

Ex Psalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum, * & exquíram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutábor legem tuam; * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundũm elóquiũ tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque ; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * & exercébar in justificatiónibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in

humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant usquequáque: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére meî secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confitendum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Divisio Psalmi 118.

BOnitátem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundùm verbum tuum.

Bonitátem, & disciplinam, & sciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priusquàm humiliárer, ego delíqui; * proptéreà elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum; * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me, * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secundùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus [illegible]

ut non confundar.
apit. ℟. br. &c. *ut*
, pro diversitate Tem-
sic in aliis Horis &

SEXTAM.

s, in adjutórium.
Hymnus.
is ex elsum jubar
ru at lúmine;
pan lens áureos,
rat spícula.
riste, qui mundum
,
, accendis face;
a plenam cáritas
surgat ad diem.
nte Pascha.
tri sit glória,
li Fílio,
nul cum Spíritu,
per omne séculum.
n.
Pasch. Da, Christe,
p*d*, 12.
Psalmo 118.
écit in salutáre tuum
ima mea, * & in
rbum tuum super-

runt óculi mei in eló-
um, * dicentes:
consoláberis me?
ictus sum sicut uter
* justificatiónes tuas
oblítus.
unt dies servi tui? *
ácies de persequénti-
idícium?
érunt mihi iníqui fa-
s;* sed non ut lex tua.
mandáta tua, véri-
níquè persecúti sunt
va me.
ninùs consummavé-
n terra; * ego autem
non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine,* verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundasti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periissem in humilitáte mea.

In æternum non obliviscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac; * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

QUómodò diléxi legem tuã, Dómine! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecisti mandáto tuo, * quia in ætérnũ mihi est.

Super omnes docentes me intellexi, * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi, * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi, * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis

& tribulant me ; * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes , & tabescébam ; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi , Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum , véritas : * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRíncipes persecúti sunt me gratìs , * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua , * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui , & abominátus sum ; * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam ; * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum , Dómine ; * & mandáta tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia tua , * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & testimónia tua ; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo , Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo : * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum , * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua , æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me , * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum , Dómine ; * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea , & laudábit te ; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit ; quære servum tuum , quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Capit. ℟. *br. &c. ut in Proprio.*

AD VESPERAS.

℣. Deus , in adjutórium , &c.

Antiphonæ , ut in Proprio.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos. * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet , Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus , & non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis , * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus ; implébit ruínas ; * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet ; * proptéreà exaltábit caput.

'ſalmus 110.
ɛébor tibi, Dómine,
ɔto corde meo, * in
juſtórùm & congre-

ópera Dómini, *
in omnes voluntátes

ſſio & magnificéntia
ɪs : * & juſtítia ejus
ſéculum ſéculi.
riam fecit mirabílium
miſéricors & miſerá-
ɪinus : * escam dedit
ɪus ſe.
r erit in ſéculum teſta-
ɪi : * virtútem óperum
annuntiábit pópulo

et illis hæreditátem
: * ópera mánuum
ritas & judícium.
a ómnia mandáta ejus,
áta in ſéculum ſécu-
ta in veritáte & æqui-

nptiónem miſit pópulo
mandávit in æternum
ɪtum ſuum.
tum & terríbile no-
ɪs : * inítium ſapiéntiæ
Dómini.
lectus bonus ómnibus
bus eum : * laudátio
ɪanet in ſéculum ſé-

Pſalmus 111.
tus vir qui timet Dómi-
m, * in mandátis ejus
imis.
ns in terra erit ſemen
* generátio rectórum
cétur.
ia & divítiæ in domo
& juſtítia ejus manet in
n ſéculi.

Exortum eſt in ténebris lumen rectis ; * miſéricors, & miſerátor, & juſtus.

Jucundus homo, qui miſerétur & cómmodat, dispónet ſermónes ſuos in judício ; * quia in æternum non commovébitur.

In memória ætérna erit juſtus ; * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, confirmátum eſt cor ejus ; * non commovébitur, donec deſpíciat inimícos ſuos.

Disperſit, dedit paupéribus ; * juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & iraſcétur ; déntibus ſuis fremet, & tabescet : * deſidérium peccatórum períbit.

Pſalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum ; * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu usque ad occaſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra ?

Súscitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperē ;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro,

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit, * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugisti? * & tu, Jordánis, quia conversus es retrorsùm?

Montes, exultastis sicut aríetes? * & colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convertit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua;

Nequando dicant gentes: * Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo; * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur; * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient; * nares habent & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino; * adjútor eórum & protector eórum est.

Dómus Aaron sperávit in Dómino; * adjútor eórum & protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; * adjútor eórum & protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostri, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel, * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos, & super filios vestros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino; * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Capitulum, Hymnus & Versic. ut in Proprio.

Canticum B. Mariæ Virginis. Luc. 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum.

Et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo;

Quia respexit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc

hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est ; * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo ; * dispersit superbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suũ,* recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sécula.

Ant. & Orat. ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

CONverte nos, Deus salutáris noster ; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ante Pasch. Ant. 8. G. Scuto.

Temp. Pasch. Ant. 7. *d.* Erípuit nos.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Filii hóminum, úsquequò gravi corde ? * ut quid diligitis vanitátem, & quæritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit *Dóminus* sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, & speráte in Dómino ; * multi dicunt : Quis ostendit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine ; * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam, * & requiescam ;

Quóniam tu Dómine, * singuláriter in spe constituisti me.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Susceptor meus es tu, & refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum ;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi,* & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus ; * non timébis à timóre nocturno.

A sagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incursu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille,& decem míllia à dextris tuis ; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuisti refúgium tuum ;

Non accédet ad te malum,* & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne; * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & ostendam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ante Pasch. Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus; non timébis à timóre noctúrno. *Ps.* 90.

Temp. Pasch. Ant. Erípuit nos Deus de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, allelúia. *Coloss.* 1.

Tempore Quadragesimæ & Passionis.

Hymnus.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Christe, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem:

En solis abscessit jubar,
Noctisque succédunt vices:
Qui prósperum donas diem,
Da tuta noctis ótia.

Si clausa torpent lúmina,
Suspíret ad te mens vigil:
Potente qui te díligunt,
Servos tuére déxterâ.

Tu quos molesti córporis
Gravis retardat sárcinâ,
Fac mentis alis líbero,
Sursum volátu téndere.

O spes salútis única,
Votis adesto súpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde fusi sánguinis.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Tempore Paschali.

Hymnus.

Jesu redemptor séculi,
Qui tértio post fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem resurgendo necas:

Nox atra jam terras premet,
Mergetque somno lúmina:
Hostis furórem pérfidi,
Artesque cœcas dísjice.

Ut justa dum curas levat,
Et corpus instaurat quies,
Sic membra somnus óccupet,
Ne corda torpor ópprimat.

Da, Christe, nos tecum mori:

mnl da súrgere :
da contémnere ;
a cœléstia.
s Patri, laus Fílio,
, triumphátâ nece,
secum dux vocat :
tibi laus, Spíritus.
en.
ciis de Beata, Hym-
. ut in Officio parvo.
lum. 1. Theſſ. 5.
es vos filii lucis estis,
lii diéi: non sumus no-
ue tenebrárum; ígitur
miámus sicut & céte-
rigilémus & sóbrii si-

In manus tuas, Dó-
Commendo spíritum
n manus. ℣. Redemi-
Dómine, * Deus veri-
Commendo. Glória
n manus. *Pſ.* 30.
p. Paſſ. omiſſo Glória.
amationem repetitur,
is.]
istódi me, Dómine,
lam óculi : ℟. Sub
lárum tuárum prótege
16.
. *Paſchali*, ℟. *br.* In
uas, Dómine, * com-
spíritum meum, * Al-
llel. In manus. ℣. Re-
me, Dómine, * Deus
, * Allelúia, allelúia.
'atri. In manus. ℣. Cu-
&c. *suprà.*
Paſch. Ant. 3. c. Dó-

. *Paſch. Ant.* 5. C.
riſtus.
um Simeonis. Luc. 2.
ıc dimittis servũ tuum,
ómine, * secundùm
tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ante Paſch. Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis. *Iſ.* 26.

Temp. Paſch. Ant. Cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra; tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória, allelúia. *Coloſſ.* 3.

℣. Dominus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Vιſita, quæsumus, Dómine, habitatiónem iſtam; & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua ſit super nos ſemper; Per Dóminum noſtrum Jesum Chriſtum.

℣. Dóminus vobiscum. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, ſubmiſſiori voce dicitur : Grátia Dómini noſtri Jesu Chriſti, & cáritas Dei & communicátio sancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Poſteà dicitur una ex Antiphonis, de B. Maria Virgine, ut ſequitur.

In Quadrageſima.

Ave, regína cœlórum,
Ave, dómina Angelórum :
Salve, radix; salve, porta,
Ex qua mundo lux eſt orta :
Gaude, Virgo glorióſa,

Super omnes speciósa:
Vale, ô valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.
℣. Elégit eam Dóminus
℟. In habitatiónem sibi.

Orémus.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tempore Paschali.

Regína, cœli, lætáre, allelúia;
Quia quem meruísti portáre, allelúia.
Resurrexit sicut dixit, allelúia:
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Circumdedisti me lætítiâ, Dómine; ℟. Ut cantet tibi glória mea.

Orémus.

Deus, qui per Resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut per ejus Genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater, Ave, Credo.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia, *suprà.* 1.

Invitatorium & Hymnus, ut in Proprio; & sic in sequentibus Feriis.

In Feriis Quadragesimæ & Passionis, dicuntur, pro unico Noct. novem Psalmi ad unam quamque Feriam positi, sub un[...] duntaxat Antiph. post singul[...] tres Psalmos.

Temp. verò Pasch. tres [...] tùm dicuntur, eo ordine [...] descriptus est in Proprio [...] unaquaque die.

Ant. 4. d. Omnia.

Psalmus 103.

Benedic, ánima mea [...] Dómino: * Dómi[...] Deus meus, magnific[...] tus es vehementer.

Confessiónem & decóre[...] induisti, * amictus lúmi[...] sicut vestimento;

Extendens cœlum sicut [...] lem, * qui tegis aquis [...] rióra ejus;

Qui ponis nubem ascen[...] tuum, * qui ámbulas [...] pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos [...] ritus; * & minístros tuos ign[...] urentem;

Qui fundasti terram su[...] stabilitátem suam: * non inc[...] nábitur in sǽculum sǽculi.

Abyssus, sicut vestiment[...] amictus ejus: * super mont[...] stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua f[...] gient; * à voce tonítrui t[...] formidábunt.

Ascendunt montes, & de[...] cendunt campi, * in loc[...] quem fundasti eis.

Términum posuisti que[...] non transgredientur; * nequ[...] convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in con[...] vállibus: * inter médium món[...] tium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri[...] expectábunt ónagri in siti [...]

ır ea vólucres cœli habi-
; * de médio petrárum
voces.
ns montes de superió-
iis; * de fructu óperum
ı satiábitur terra :
lúcens fœnũ jumentis,*
am servitúti hóminum.
ıdúcas panem de ter-
& vinum lætíficet cor
is ;
ıhilaret fáciem in óleo,*
iis cor hóminis confir-

rabuntur ligna campi,*
i Líbani quas plantávit.
pásseres nidificábunt: *
i domus dux est eórum.
ıtes excelsi cervis, * pe-
ïigium herináciis.
it lunam in témpora : *
ɲóvit occásum suum.
uisti ténebras, & facta
x; * in ipsa pertrans-
omnes béstiæ sylvæ :
uli leónum rugientes, *
iant, & quærant à Deo
. sibi.
us est sol; & congregáti
* & in cubílibus suis col-
untur.
bit homo ad opus suũ, *
operatiónem suam usque
sperum.
Divisio Psalmi 103.
Jàm magnificáta sunt
opera tua, Dómine ! *
ı in sapiéntia fecisti; im-
est terra possessióne tuâ.
c mare magnum, & spa-
n mánibus : * illic reptí-
ıorum non est númerus,
lia pusilla cum magnis.
naves pertransíbunt : *
iste quem formasti ad
dum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent; * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur : * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum revertentur.

Emittes Spíritum tuum, & creabuntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera divisio Psalmi 103.

Sit glória Dómini in séculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum; ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui, ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in sapiéntia fecisti, Dómine : impléta est terra possessióne tuâ.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini; * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus

quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Semen Abraham servi ejus, * fílii Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster; * in universa terra judícia ejus.

Memor fuit in séculum testamenti sui; * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod dispósuit ad Abrahã: * & juramenti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præceptum, * & Israel in testamentum æternum;

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis vestræ;

Cùm essent número brevi, paucíssimi, * & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Divisio Psalmi 104. Et

VOcávit [Dóminus] famem super terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum; * in servũ venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus; * ferrum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, & solvit eum; * princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

MIsit [Dóminus] Móysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórũ.

Dixit; & venit cœnomyía, & cínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipsórum;

Et percussit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit; & venit locusta & bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento

& auro ; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum , * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum ; * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt,& venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram , & fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina ;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui , * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatióne , * & electos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium : * & labóres populórum possedérunt ;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabíliū ejus quæ fecit , prodígia ejus , & judícia oris ejus.

Ant. 1. 2. Vísita nos.

Psalmus 105.

CONfitémini Dómino , quóniam bonus , * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini , * audítas fáciet omnes laudes ejus ?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Memento nostrî , Dómine , in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo ,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum , ad lætandum in lætítia gentis tuæ, * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Divisio Psalmi 105.

PEccávimus cum pátribus nostris ; * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare ; * mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum , * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare rubrum , & exsiccátum est ; * & dedúxit eos in abyssis ; sicut in deserto ;

Et salvávit eos de manu audiéntium , * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos : * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt , oblíti sunt óperum ejus , * & non sustinuérunt consílium ejus ;

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto , * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum , * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris , * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra , & deglutívit Dathan , * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum ; * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb , * & adoravérunt scúlptile ;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem; * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis; * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit; * & cessavit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus; * & distinxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.

NOn disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórũ.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos * & fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos; * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cùm tribularentur; * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui, * & pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Vísita nos in salutári tuo, Dómine, ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum.

Versic. ut in Proprio.

Absolutio & Benedictiones, ut ordinantur post Psalterium.

Lectiones cum ℟℟℟. *habentur in Proprio de Tempore; & sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis, nisi Temp. Pasch. exceptâ Feriâ secunda Rogationum.*

℣. *Sacerd. ut in Proprio.*

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Per Quadrag. ad Hebdomadam sanctam exclusivè.

Ant. 5. a. Bonum est.

[*Temp. Pasch. Ant. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.*]

Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime,

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo psaltério, * cum cántico in cíthara;

Quia delectasti me, Dómine, in factura tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in séculum séculi:

Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, * & bene patientes erunt,

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiandum manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. d. Bonus Dóminus.

Psalmus 135.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominorum

gnetur, loco superioris Cantici, dicitur sequens

Canticum. Eccli. 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini universa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries: * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usque in séculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

Psalmus 134.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri,

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * psállite nómini ejus, quóniam suáve;

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, & in terra, in mari, & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit;

Qui prodúcit ventos de thesauris suis; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus;

Qui percussit gentes multas, * & occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in æternum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum; * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino:

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dñus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus, quóniam elégit Israel in possessióne sibi.

Capitulum, Hymnus Versic. Antiph. ad Benedictus. *Preces quando dicuntur, &c. ut in Proprio; & sic in sequentibus Feriis.*

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus, Jam lucis. *& Antiph. ut in Proprio, & sic in aliis Feriis.*

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti:

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves universas, ínsuper & pécora campi,

Vólucres cœli, * & pisces maris qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Psalmus 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum; & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos æternos in mente habui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua; * quis Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtútem tuam:

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárũ, * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ; * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis; * & vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi & Aaron.

Antiph. Capitulum, ℟. *breve, & Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus, O fons amóris. *& Antiph. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim universi qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tuá; & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ *. & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento meì tu, * propter bonitátẽ tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via:

Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * & testamentum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére meì, * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum, * & dimitte universa delícta mea:

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam & érue me; * non erubescam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum; * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus:

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulcritúdo in conspectu ejus; * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introite in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus universa terra; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, & exultet terra; commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Antiph. Capit. ℟. *br. &c. habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus, Jam solis. *& Antiph. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

Psalmus 46.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite; * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham; * quóniã dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce psalmi,

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárũ in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascantur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est; * & honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes: * judícium & justítiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus; * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiph. Capit. ℟. br. &c. habentur ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus, Labente. *& Antiph. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

Psalmus 52.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt & abomínábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super fílios hóminũ, * ut vídeat

si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem,* qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

Psalmus 72.

QUàm bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos supérbia; * operti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum; * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suũ, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hîc; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodò scit Deus? * &, Si est sciéntia in Excelso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundantes in século, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic, * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis; * dejecisti eos, dum allevarentur.

Quómodò facti sunt in desolatiónem! * súbitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges;

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redactus sum, & nesc ívi

Ut jumentũ factus sum apud te, * & ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

TEnuisti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxisti

me, * & cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum; * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternū.

Quia ecce qui elongant se à te, períbunt; * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Antiph. Capit. ℟. *br. &c. ut habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ante Pasch. Ant. 2. D. Convértere.

Temp. Paschali, Ant. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.

Psalmus 114.

DIlexi, * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in sǽculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium nostrum.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est : * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

Psalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum : * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum : facti sumus lætantes.

Ant. 6. F. Adhæreat.

Psalmus 136.

SUper flúmina Babylónis, illîc sédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion:

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra ;

Quia illîc interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum ;

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis * si non memínero tuî,

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem ;

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera ; * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non proposúero Jerúsalem in princípio lætítiæ meæ.

Capitul. Hymnus, Versic. Ant. ad Magníficat. *Preces si dicendæ sint, habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, in adjutórium.

Ante Pasch. Ant. 2. D. Justum.

Temp. Pasch. Antiph. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè; * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubescant valde velóciter.

Psalmus 7.

DOmine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud; * si est iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis:

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos: * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum; * & díriges justum, scrutans corda & renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & pátiens, * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum tetendit, & parávit illũ:

Et in eo parávit vasa mortis; * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam; * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Justum adjutórium meũ à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps. 7.*

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio; & sic in aliis Feriis.*

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus in Proprio.

Ant. 7. d. Quis requiescet.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos suos.

Ad níhilum deductus est in conspectu ejus malignus; * timentes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Psalmus 18.

CŒli enarrant glóriã Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum;

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pér-

manens in séculum séculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

Psalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam filio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper : * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus

Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in æternum ; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra : fiat , fiat.

Pſalmus 100.

MIſericórdiam & judíciũ * cantábo tibi , Dómine.

Pſallam, & intélligam in via immaculáta , * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei , * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum : * declinantem à me malignum non cognoscébam.

Detrahentem ſecrétò próximo ſuo , * hunc perſequébar.

Superbo óculo , & inſatiábili corde , * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ , ut ſédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta , hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ , qui facit ſupérbiam : * qui lóquitur iníqua , non direxit in conſpectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ , * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante oculos meos rem injuſtam : detrahentem ſecrétò próximo ſuo , hunc perſequébar. *Pſ.* 100.

Ant. 6. **F.** Adjúvit.

Pſalmus 106.

COnfitémini Dómino , quóniam bonus , * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redempti ſunt à Dómino , * quos redémit de manu inimíci ;

Et de regiónibus congregávit eos , * à ſolis ortu & occáſu , ab aquilóne & mari.

Erravérunt in ſolitúdine, in inaquóſo : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſurientes , & ſitientes ; * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum , cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam , * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus , * & mirabília ejus fíliis hóminum ;

Quia ſatiávit ánimam inánem , * & ánimam eſurientem ſatiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis , * vinctos in mendicitáte & ferro ;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei , * & consílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum : * infirmáti ſunt , nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum , cùm tribularentur ; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis , * & víncula eórum disrúpit.

Divisio Psalmi 106.

COnfiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas: * & vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum; * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit: & stetit spíritus procellæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos; * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera Divisio Psalmi 106.

COnfiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esurientes: * & constituérunt civitátem habitatiónis;

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem

perem de inópia : vidébunt recti, & lætabuntur.

Cetera ut in Proprio.

AD LAUDES.

Ante Pascha. Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

Post Pascha, Ant. &c. in Proprio.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus : * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras; & elevámini, portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras; & elevámini, portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

Psalmus 84.

BEnedixisti, Dómine, terram tuam, * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ, * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuã, * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulá-

bit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; quóniam loquétur pacem in plebem suam, & super sanctos suos.

Ant. 3. à. Qui diligitis.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, ódite malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum.

Ant. 7. d. Vivens.

In Feriis Quadragesimæ dicitur sequens Canticum. Ezech. 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium: * non aspíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut à texente, vita mea; dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane; quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum: * Dómine, vim pátior, responde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei, *

complebis me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima : * tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret.

Projecísti post tergum tuũ * ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine : pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

[*In Festis, & toto Tempore Paschali, nisi proprium assignetur, dicitur sequens*

Canticum. Eccli. 36.

MIserére nostri, Deus ómnium, & réspice nos, * & ostende nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspectu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspectu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognoscant te, * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, & immúta mirabília : * glorífica manum, & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram : * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Festína tempus, & meménto finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur; * & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium : Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob, * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua;

Et hæreditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ super quam invocátum est nomen tuum, * & Israel quem coæquasti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. *D.* Laudáte.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in sanctis ejus : laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Cetera , ut in Proprio.

AD PRIMAM.

Psalmus 34.

JUdica , Dómine , nocentes me : * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum , * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam , & conclúde adversùs eos qui persequuntur me ; * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meã.

Avertantur retrorsùm , * & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti , * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum , * & ángelus Dómini pérsequens eos ;

Quóniam gratìs abscondérunt mihi intéritum láquei sui , * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat ; & cáptio quam abscondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino , * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine , quis símilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus , * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgentes testes iníqui , * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis , * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem , cùm mihi molesti essent , * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam , * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum , & quasi fratrem nostrum , sic complacébam : * quasi lugens & contristátus , sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt : * congregáta sunt super me flagella, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti ; tentavérunt me , subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine , quando respícies ? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum , à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna : * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iníquè , * qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur ; * & in iracúndia terræ loquentes , dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me

os suum; * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

Altera Divisio Psalmi 34.

EXurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt justítiam meam; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

AD TERTIAM.

Psalmus 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum; * & in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est, * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concilio vanitátis, * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium, * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem universa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: * rédime me, & miserére meî.

Pes meus stetit in directo: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est; * & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion * spécies decóris ejus.

Deus manifestè véniet; * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet, * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursùm, & terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

erat; * & quæsivi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem dispeíbunt simul; * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

AD NONAM.

Psalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, & os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratìs.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

COnstítue [Dómine] super eum peccatórem; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminũ semper: * & dispéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum; * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátũ est intrà me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum; * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc; * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacē, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine: cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi:* In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúsalem.

Ant. 4. d. Quàm bonum.

Psalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentū in cápite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron;

Quod descendit in oram

vestimenti ejus : * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion;

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In misericórdia.

Psalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me;* intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo : * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem ; * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me : * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum;

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs inférnum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei ; * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me : óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. F. Me expectant justi.

Psalmus 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi ; * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio,

In deficiendo ex me spíritum meum ; * & tu cognovisti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam ; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimâ meam.

Clamávi ad te, Dómine : * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam ; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo : * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine.

Reliqua, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remisisti.

Psalmus 12.

USquequò, Dómine, obliviscéris me in finem! * úsquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero; * ego autē in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & psallam nómini Dñi altíssimi.

Psalmus 31.

BEáti quorum remíssæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino; * & tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínstruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; * & gloriámini, omnes recti corde.

Psalmus 78.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum, * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris; * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem; * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: * citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos:

Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum;

Ne fortè dicant in géntibus: * Ubi est Deus eórum?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris * últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.

Intróeat in conspectu tuo * gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum;

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remisisti impietátem peccáti mei: pro hac orábit ad te omnis sanctus. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA,

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus, ut in Proprio.

In Quadragesima Antiphona, ut sequitur.

Tempore Paschali, ut in Proprio.

Ant. 3. *d.* Sperent in te.

Psalmus 9.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime;

In convertendo inimícum meum retrorsùm: * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecisti judícium meum & causam meam; * sedisti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpasti gentes, & périit ímpius: * nomen eórum delesti in æternum, & in séculũ séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum; * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dñus refúgium páuperi; * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia ejus;

Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus est; * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

MIserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis; * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum,* omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quóniam non in finē oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperū non períbit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conspectu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos; * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio Psalmi 9

UT quid, Dómine, recessísti longè? * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper:* comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor; * secundùm multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus; * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus; * avertit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus; exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quæ rétur

peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnũ, & in séculum séculi: * peribitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine.

Ant. 8. G. Filii.

Psalmus 77.

ATténdite, pópule meus, legem meam; * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera:

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob; * & legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis, * ut cognoscat generátio áltera.

Fílii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant;

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans:

Generátio quæ non diréxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio Psalmi 77.

FIlii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra, * deduxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo, * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensã in deserto?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt.

Numquid & panem póterit

dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, & dístulit: * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israel;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio Psalmi 77.

TRánstulit [Dóminus] Austrum de cœlo; * & indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis; & desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eũ in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non disperdet eos.

Ant. Filii qui nascentur, narrábunt filiis suis, ut ponant in Deo spem suam.

Ant. 7. *d.* Abstulit.

Ex Psalmo 77. Et

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram suã, * & non accendit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum, * & Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus: * die quâ redémit eos de manu tribulantis:

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine vi-

neas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit;

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio Psalmi 77. Et

ABstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum, * & perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, & non timuérunt; * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis,

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelsum; * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit; * & ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórũ comédit ignis, * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt; * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera divisio Psalmi 77. Et

EXcitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquã potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraim non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum * in terra quam fundávit in sécula:

Et elégit David servum suum, * & sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, & Israel hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * & in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos.

Ant. Abstulit Dóminus sicut oves pópulum suum, & deduxit eos in spe.

Cætera, ut in Proprio.

AD LAUDES.

Ante Pascha, Ant. 4. E. Omnes.

℣ [*Post Pascha, &c. in Proprio.*]

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocē meam.

Manè astábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxtà te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis; secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronasti nos.

Ant. Omnes qui sperant in te, Dómine, in æternū exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

Psalmus 35.

DIxit injustus, ut delinquat in semetipso: * non est timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in conspectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: ástitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines & jumenta salvábis, Dómine; * quemádmodùm multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons

vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuã sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem: * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. In tégmine alárum tuárum sperábunt, Dómine; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * sanctum est templum tuum; mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tuâ, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos, à signis tuis: * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium; & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus, salutáris noster, spes ómnium fínium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In Feriis Quadragesimæ, dicitur sequens

Canticum. Isaiæ 12.

COnfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus; * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exulta & lauda, habitátio

Sion ;* quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

Ant. Ecce Deus salvátor meus ; fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Festis & toto Tempore Pasch.* (*nisi Proprium assignetur*) *dicitur sequens*

Canticum. Tob. 13.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & salvas : dedúcis ad ínferos, & redúcis : * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israel, * & in conspectu géntium laudáte eum ;

Quóniam ídeò dispersit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos, * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras ; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi ; * Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi ; * quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credentes quòd fáciat vobiscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea,* in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes electi ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. C. Beneplácitum est.

Psalmus 146.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucunda decoraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus, * dispersiónes Israélis congregábit ;

Qui sanat contrítos corde,* & álligat contritiónes eórum ;

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus ; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus ; * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara ;

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam ;

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum ;

Qui dat jumentis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit ; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

AD PRIMAM.

Psalmus 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuã: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi, * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spíritum meum: * redemisti me, Dómine Deus veritátis.

Odisti observantes vanitátes supervácuè; * ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo, & lætábor in misericórdia tua; * quóniam respexisti humilitátem meam, salvasti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusisti me in mánibus inimíci; * statuisti in loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

MIserére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valde; * & timor notis meis.

Qui vidébant me, * foràs fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tanquam mórtuus à corde: * factus sum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent simul adversùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum: * salvum me fac in misericórdia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te; * erubescant ímpii, & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur adversùs justum iniquitátem, in supérbia, & in abusióne.

Altera divisio Psalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondisti timéntibus te!

Perfecisti eis qui sperant in te, * in conspectu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárun.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : * Projectus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudisti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; quóniam veritátem requíret Dóminus, * & retríbuet abundanter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

AD TERTIAM.

Psalmus 41.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fontem, vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei!

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est; * proptéreà memor erò tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies : * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo; quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Psalmus 42.

JUdica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta : * ab hómine iníquo & dolóso érue me;

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, *

ad Deum qui lætíficat juventútem meam

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD SEXTAM.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei, * & voluntáte labiórũ ejus non fraudasti eum;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te; * & tribuisti ei longitúdinem diérum in séculum, & in séculũ séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino; * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum;

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Psalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intrà me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus;

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui sanat omnes infirmitátes tuas;

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus;

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MIserátor & miséricors Dóminus: * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corro-

borávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum: * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus: * tanquam flos agri sic efflorébit;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsistet, * & non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno, * & usque in æternum super timentes eum:

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testamentum ejus,

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

Psalmus 81.

DEus stetit in synagóga deórum; * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * usquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit

Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipientes in pópulo; * & stulti, aliquando sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

BEátus homo quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam; * & hæreditátem suam non derelinquet;

Quoadusque justítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignantes? * aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * pauló minùs habitasset in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum; & in malítia eórum disperdet eos: * disperdet illos Dóminus Deus noster.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce, sicut óculi servórum* in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multùm repléti sumus despectióne;

Quia multùm repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Ant. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum;

Quia non relinquet Dóminus

nus virgam peccatórum super sortem justórum, * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátẽ: * pax super Israel.

Ant. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite, postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit diléctis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, filii; * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit desidérium suum; non confundétur, cùm loquétur inimícis suis.

Ant. 1. a. Sustínuit.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sustínuit ánima mea in verbo ejus: sperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébã, * sed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino; * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Speret Israel in Dómino.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conserva me.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: * quómodò dícitis ánimæ meæ, Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt; * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium; * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias dilexit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum; linguis suis dolósè agébant: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt; * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt: illîc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne justa est.

Consílium ínopis confudistis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

Psalmus 15.

COnserva me, Dómine, * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum; * pósteà accelerevérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper ; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea : * ínsuper & caro mea requiescet in spe ;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ ; adimplébis me lætitiâ cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. *Ps.* 15.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. b. Rectum est verbum Dómini.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui ; * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis ; * nos autem in nómine Dñi Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt ; * nos autem surréximus & erecti sumus.

Dómine, salvum fac regem ; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

Psalmus 32.

EXultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dóminò in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam & judícium : * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt ; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem ;

Quóniam ipse dixit, & facta sunt : * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium ; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in

æternum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus, * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram ;

Qui finxit singillátim corda eórum ; * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem ; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem ; * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum ; * quóniam adjútor & protector noster est :

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

Ant. Rectum est verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. *Ps.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

Psalmus 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus ; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi ; * exultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo ; * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deserto,

Terra mota est ; * étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínai, à fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ; * & infirmáta est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum dilecti, dilecti ; * & speciéi domûs dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ, * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœléstis réges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis; * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo; étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dñus in eis in Sina, in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárũ.

Altera divisio Psalmi 67.

IN ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus * in mentis excessu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; * psállite Dómino.

Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli * ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Israel magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbũ evangelizántibus: Deus Israel ipse dabit fortitúdinem plebi suæ.

Ant. 8. G. Dómine.

Psalmus 88.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátẽ tuam in ore meo;

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum eléctis meis ; * jurávi David servo meo :

Usque in æternum præparábo semen tuum, * & ædificábo in generatiónem & generatiónem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine ; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino ? * símilis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum ; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi ? * potens es, Dómine ; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris ; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliasti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra : * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundasti ;

Aquilónem & mare tu creasti : * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia : * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ ; * misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

Beátus pópulus qui scit jubilatiónem : * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabuntur ;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrû.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & Sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixisti : * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David servum meû, * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso, * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, & susceptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * & testaméntum meum fidéle ipsi ;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint ;

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint,

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profanábo testamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo, * si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti & despexisti, * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui, * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus, * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depriméntium eum: * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne; * & sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies témporis ejus: * perfudisti eũ confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vanè constituisti omnes fílios hóminum?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem? * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurasti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo; multárum géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in justítia tua exaltabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. Audi.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israel est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocaſti me, & liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempeſtátis; probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & conteſtábor te : * Iſrael, ſi audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Iſrael non intendit mihi.

Et dimíſi eos ſecundùm deſidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audiſſet me; * Iſrael ſi in viis meis ambulaſſet,

Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliaſſem, * & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei; * & erit tempus eórum in ſécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle ſaturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & conteſtábor te : ego ſum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. g. Parátum.

Pſalmus 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo & pſallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam tibi in natiónibus;

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & ſuper omnem terram glória tua;

Ut liberentur dilecti tui : * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo : confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. F. Dómine.

Diviſio Pſalmi 107.

DEus locútus eſt in ſancto ſuo : * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes; * & Ephraim ſuſcéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Dómine, vana ſalus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis Quadragesimæ dicitur canticum sequens.

Canticum Annæ. 1. Reg. 2.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos, * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus; neque enim est álius extra te: * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, gloriantes: * recédant vétera de ore vestro;

Quia Deus sçientiárum Dóminus est, * & ipsi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtiũ superátus est; * & infirmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus se locavérunt; * & famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos; * & quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat, & vivíficat; * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat; * humíliat & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticescent; * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus; * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi suo, * & sublimábit cornu christi sui.

Ant. Deus sciențiárum Dóminus est, & ipsi præparantur cogitatiónes.

[*In Festis, & toto Tempore Pasch.* (*nisi proprium assignetur*) *dicitur sequens*

Canticum. 1. Paral. 29.

BEnedictus es, Dómine, Deus Israel patris nostri, * ab æterno in æternum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt & in terra, * tua sunt.

Tuum, Dómine, regnum; * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum, * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacẽ, * & ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum

terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem ficut lanam, * nébulam ficut cinerem fpargit;

Mittit cryftallum fuam ficut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis fuftinébit?

Emittet verbum fuum, & liquefáciet ea: * flabit fpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum fuum Jacob, * juftítias & judícia fua Ifrael.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia fua non manifeftávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum fuum Jacob, & judícia fua Ifrael: non fecit táliter omni natióni.

AD PRIMAM.

Pfalmus 66.

DEus misereátur noftri, & benedícat nobis: * illúminet vultum fuum fuper nos, & misereátur noftri;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus falutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes, quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum fuum.

Benedícat nos Deus, Deus nofter, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Pfalmus 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priusquàm montes fierent, aut formarétur terra & orbis, * à féculo & usque in féculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixifti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hefterna quæ prætériit, & cuftódia in nocte;

Quæ pro níhilo habentur, * eórum anni erunt.

Manè ficut herba tránseat, manè flóreat & tránseat: * véspere décidat, indúret & arescat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti fumus.

Pofuifti iniquitátes noftras in confpectu tuo, * féculum noftrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies noftri defecérunt, & in ira tua defécimus: * anni noftri ficut aránea meditabuntur.

Dies annórum noftrórum in ipfis feptuaginta anni: * fi autem in potentátibus octoginta anni,

Et ámplius eórum * labor & dolor.

Quóniam fupervénit mansuetúdo, * & corripiémur.

Divifio Pfalmi 89.

QUis novit poteftátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam fic notam fac, * & eruditos corde in fapiéntia,

Convértere, Dómine, úsquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, * annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua; * & dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos: & ópera mánuum nostrárum dírige super nos; * & opus mánuum nostrárum dírige.

AD TERTIAM.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

EXaudi, Domine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit Te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántiũ me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Psalmus 83.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupiscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exaudi oratiónem meam, * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus; * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

AD SEXTAM.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit,

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dñi, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum; & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini; * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum; * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VEníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos.

Próhibe linguam tuam à malo; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi; & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima; * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

AD NONAM.

Psalmus 79.

QUi regis Israel, inténde; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, & Manasse.

Excita poténtiam tuam; * & veni, ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, & osténde fáciem tuam; * & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contradictiónem vicínis nostris; * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & osténde fáciem tuam; * & salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

[DOmine] víneam de Ægypto transtulisti: * ejecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itíneris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usque ad mare, * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériem ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Extermínávit eam aper de sylva, * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, & vi-

de, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Crédidi.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus; * ego servus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupisti víncula mea; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum; ego autem humiliátus sum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audísti verba oris mei.

In conspectu angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútẽ.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

Psalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Divisio Psalmi 144.

MIserátor & miséricors Dóminus; * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriâ magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómniū in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórū in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. c. Prope est Dñus.

Altera divisio Psalmi 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * & omnes peccatóres disperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum ; * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

Ant. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac.

Psalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde & corde lócuti sunt.

Disperdat Dóminus universa lábia dolósa, * & linguam magníloquam ;

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt : * quis noster Dóminus est ?

Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos; * & custódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti fílios hóminum.

Psalmus 38.

DIxi : Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis ; * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardescet ignis : * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis est ; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos ; * & substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univerfa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo ; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea ? nonne Dóminus ? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum ; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas : * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuisti hóminem, & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer, priusquàm ábeam; * & ámpliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum. *Ps.* 11.

FERIA SEXTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 7. b. Contristátus sum.

Psalmus 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptéreà Deus déstruet te in finem: * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt;* & dicent: Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecisti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

Psalmus 54.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * & volábo, & requiéscam.

Ecce, elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit à pusillanimitáte spíritûs, * & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique;

Et si is qui óderat me, super

me magna locútus fuisset, * abscondissem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis,* dux meus & notus meus;

Qui simul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * & descendant in inférnum vivéntes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus salvábit me.

Divísio Psalmi 54.

VEsperè, & manè, & merídiè narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum :* extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enútriet:* non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinū & dolósi non dimidiábunt dies suos; * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Contristátus sum in exercitatióne mea, & conturbátus sum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Ps.* 54.

Ant. 2. D. Ab insurgéntibus in me.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortés.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * sine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes gentes: * non misereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad vésperā; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

DEus ostendet mihi super inimícos meos : * ne occídas eos, nequando obliviscantur pópuli mei.

Disperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum ; * & comprehendantur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in consummatióne ; * in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * & finium terræ.

Convertentur ad véspetam ; & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergentur ad manducandum ; * si verò non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè misericórdiam tuam ;

Quia factus es susceptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus susceptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

Psalmus 60.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam : * intende oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum : * in petra exaltasti me.

Reduxisti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula : * prótegar in velamento alárum tuárum ;

Quóniam tu, Deus meus, exaudisti oratiónem meam, * dedisti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conspectu Dei : * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nomini tuo in séculũ séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine ; quia irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

Ant. 4. a. In conspectu.

Psalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè : * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * & delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui

expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, & peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meũ cilícium: * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácìti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis qui óderunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua: * secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tribulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscurentur óculi eórum, ne vídeant; * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deserta; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet;

Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium; * & cum justis non scribantur.

Altera Divisio Psalmi 68.

EGo sum pauper & dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum

* & magnificábo eum

:ébit Deo super vítu-
:llum, * córnua pro-
n & úngulas.
it páuperes, & læ-
* quærite Deum, &
ma vestra;
iam exaudívit páupe-
inus, * & vinctos suos
exit.
nt illum cœli & ter-
ire, & ómnia reptília

iam Deus salvam fá-
i, * & ædificabuntur
Juda.
iabitábunt ibi, * &
te acquírent eam.
ien servórum ejus pos-
am; * & qui díligunt
jus, habitábunt in ea.
In conspectu tuo sunt
qui tríbulant me:
rium expectávit cor
& misériam.

L A U D E S.

t. I. a. Auribus.

Psalmus 53.

us, in nómine tuo
lvum me fac, * & in
rtúte tua júdica me.
, exaudi oratiónem
* áuribus pércipe ver-
nei;
iam aliéni insurrexé-
ersùm me, & fortes
int ánimam meam, *
propofuérunt Deum
ispectum suum.
enim Deus ádjuvat
t Dóminus susceptor
iæ meæ.
e mala inimícis meis; *
veritáte tua dispérde

Voluntárie sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. ç. Deus meus.

Psalmus 70.

IN te, Dómine, sperávi; non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias;

Quóniam firmamentum meum * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei

mihi ; * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes : Deus derelíquit eum ; persequímini & comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ : * operiantur confusióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo ; * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris ; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *d.* Lingua mea.

Divisio Psalmi 70.

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuisti me à juventúte meâ ; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et usque in senectam & sénium : * Deus, ne derelinquas me ;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecisti magnália : * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas, & malas ? * & conversus vivificasti me, & de abyssis terræ íterùm duxisti me.

Multiplicasti magnific[...] tiam tuam ; * & conversu[...] consolátus es me.

Nam & ego confitébor [...]bi in vasis psalmi verità[...] tuam, Deus : * psallam tibi cíthara, Sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea c[...] cantávero tibi : * & áni[...] mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea totâ meditábitur justítiam tuam cùm confúsi & revériti [...]rint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ meditábitur justítiam tua[...] cùm confúsi & revériti fue[...] qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fue[...]

In Feriis Quadragesimæ [...]*citur Canticum sequens.*

Canticum Habacuc. Cap.

DOmine, audívi audi[...]nem tuam, * & tímu[...] Dómine, opus tuum * [...] médio annórum vivífica ill[...]

In médio annórum not[...] fácies : * cùm irátus fue[...] misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, [...] sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória eju[...] & laudis ejus plena est ter[...]

Splendor ejus ut lux e[...] córnua in mánibus ejus : * abscóndita est fortitúdo eju[...]

Ante fáciem ejus ibit mo[...] & egrediétur diábolus ante [...]des ejus.

Stetit, & mensus est [...]ram : * aspexit, & disso[...] gentes ; & contríti sunt m[...]tes séculi.

Incurváti sunt colles mu[...]

ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ : * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascendes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio;

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, & doluérunt montes;* gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam:* altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo : * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram :* & in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.

Percussisti caput de domo ímpii ; * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus : * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat;

Ut requiescam in die tribulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit ; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ ; * & arva non ásferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus;* & non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea, * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris, Dómine, misericórdiæ recordáberis.

[*In Festis, & in Feriis Temp. Pasch.* (*nisi aliud assignetur*) *sequens dicitur*

Canticum. Isaïæ 26.

URbs fortitúdinis nostræ Sion :* Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit : servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperastis in Dómino in sæculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelso, * civitátem sublimem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulandum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant:

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.]

Ant. 4. *D.* Laudábo.

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertetur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in seculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas: pupíllum & víduam suscípiet; * & vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sécula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

AD PRIMAM.

Psalmus 43.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantasti eos: * afflixisti pópulos, & expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvasti

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escárum, * & in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónẽ & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti sumus te, * & iniquè non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * & declinasti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliasti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera divisio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terra venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

Psalmus 39.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas; * & eduxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respexit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluísti ; * aures autem perfecísti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulásti : * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me , ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus , vólui , & legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna ; * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine , tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem , Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me : * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala , quorum non est númerus ; * comprehendérunt me iniquitátes meæ , & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei ; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi , Dómine, ut éruas me : * Dómine , ad adjuvandum me réspice.

Confundantur & revereantur simul, qui quærunt ánimã meam , * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm , & revereantur , * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam , * qui dicunt mihi : Euge , euge.

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te ; * & dicant semper , Magnificétur Dóminus , qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper : * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus , & protector meus tu es : * Deus meus , ne tardáveris.

Psalmus 57.

SI verè útique justítiam loquímini , * recta judicáte , fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva , erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis : * sicut áspidis surdæ , & obturantis aures suas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium , * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum suum donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit , auferentur : * supercécidit ignis , & non vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum ; * sicut viventes , sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus cùm víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

AD SEXTAM.

Psalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam ; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me ;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum ; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei, * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt ; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes ; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

TU exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus ;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera : * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum ;

Quia prospexit de excelso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspexit ;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundasti : * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt ; * tu autem pérmanes :

Et omnes sicut vestimentum veterascent; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

AD NONAM.

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquisti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiã mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberasti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero: * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

[DEus meus] ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima, est quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis; * & in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera divisio Psalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel; * quóniam non sprevit

neque despexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem suam à me; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscentur & convertentur ad Dóminum * universi fines terræ.

Et adorábunt in conspectu ejus * universæ famíliæ géntiū;

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorsum.

Psalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod, priusquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit; * & sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui prætereíbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitátem suam.

Ant. 2. D. Posuisti.

Psalmus 138.

DOmine, probasti me, & cognovisti me: * tu cognovisti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam, & funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antíqua: * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in infernum, ades:

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua de-

dúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me ; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te; & nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Ant. Posuísti super me manum tuam, Dómine : quò à fácie tua fúgiam ?

Ant. 6. F. Confitébor tibi.

Divisio Psalmi 138.

CONfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es ; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoscit nimis.

Non est occultátum os meũ à te quod fecísti in occulto : * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui ; & in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabuntur : * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum, declináte à me ;

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam ? * & super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos ; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum : * intérroga me, & cognosce sémitas meas ;

Et vide si via iniquitátis in me est, * & deduc me in via ætérna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es ; ánima mea cognoscit nimis.

Ant. 3. b. Custódi me, Dómine.

Psalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo ; * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpentis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris ; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi,

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Divisio Psalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à

desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eórum; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes: in ignem dejícies eos; * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verùmtamen justi confitebuntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Dómine.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum: * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatrices meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem: * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & steterúnt.

Et qui juxta me erant, de longè steterunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt,

& confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus, * ne discésseris à me.

Intende in adjutórium meũ,* Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 55.

MIserére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu; * ut pláceam coram Deo in lúmine viventium.

Ant. Dómine Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

SABBATO
AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére meî; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur forâs, * & loquebátur in idipsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constítuér

runt advérsùm me : * numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me; * & retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti, * & confirmasti me in conspectu tuo in ætemum.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum : * fiat, fiat.

Psalmus 48.

Audíte hæc, omnes gentes : * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iniquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confidunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam,

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * & laborábit in æternum, * & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit sapientes morientes.

Simul insípiens & stultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum; tabernácula eórum in progénie & progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt : * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno; * & auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

Ne timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non sumet ómnia; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi, cùm beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum; * & usque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Propter innocéntiam suscepisti me, Deus: & confirmasti me in conspectu tuo in ætemum. *Ps.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

Psalmus 61.

NOnne Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * susceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quousque irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquam paríeti inclináto, & macériæ depulsæ?

Verùmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in æternum.

Verùmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi; quia potestas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuique juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo,

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo; * & laudabuntur omnes recti corde.

Psalmus 74.

COnfitébimur tibi, Deus; * confitébimur, & invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, & omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníquè ágere ; * & delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem ;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à desertis móntibus.

Quóniam Deus judex est : * hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto ; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam ; * & exaltabuntur córnua justi.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

Ant. 6. F. Cogitátio hóminis.

Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suũ ; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resistet tibi ? * ex tunc ira tua ?

De cœlo audítum fecisti judícium : * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi ; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum ; * terríbili apud reges terræ.

Psalmus. 82.

DEus, quis símilis erit tibi ? * ne táceas, neque compescáris, Deus ;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, & disperdámus eos de gente ; * & non memorétur nomen Israel ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * simul adversùm te testamentum disposuérunt tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal,

& Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Affur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ, * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperiérunt in Endor; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Divisio Psalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit sylvam, * & sicut flamma combúrens montes;

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant & conturbentur in séculum séculi, * & confundantur, & péreant:

Et cognoscant quia nomen tibi, Dóminus; * tu solus Altíssimus in omni terra.

Ant. Cogitátio hóminis confitébitur tibi; & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi. *Ps.* 75.

AD LAUDES.

Ant. 4. d. Pérfice.

Psalmus 16.

EXaudi, Dómine, justítiam meam: * intende deprecatiónem meam,

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judíciũ meum pródeat: * óculi tui videant æquitátes.

Probasti cor meum, & visitasti nocte: * igne me examinasti; & non est inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudisti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, Dómine, ut non moveantur vestígia mea.

Ant. 7. b. In justítia.

Divisio Psalmi 16.

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt; ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, prævéni

tum, & supplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, fráméam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In justítia apparébo conspéctui tuo: satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 2. *f.* Parátum.

Psalmus 56.

Miserére mei, Deus, miserére mei; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo & psalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * & psalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, & psalmum dicam.

Ant. 5. a. Date magnificéntiam.

In Feriis, Quadragesimæ dicitur Canticum sequens.

Canticum Moysi. Deut. 32.

Audíte, cœli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concrescat ut plúvia doctrína mea: * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, * & quasi stillæ super grámina.

Quia nomen Dómini invocábo: * date magnificéntiam Deo nostro.

Dei perfecta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia: * Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, justus & rectus.

Peccavérunt ei, & non fílii ejus in sórdibus, * generátio prava atque pervérsa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule stulte & insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?

Meménto diérum antiquórum: * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat filios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos, * & super eos vólitans,

Expandit alas suas, & assumpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excelsam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleumque de saxo duríssimo:

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Basan,

Et hircos cum medulla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit; * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * & recessit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recentesque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquisti; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est; * quia provocavérunt eum filii sui, & filiæ.

Et ait: Abscondam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum;

Generátio enim pervérsa est, * & infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis;

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succensus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inferni novíssima;

Devorabitque terram cum gérmine suo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo super eos mala; * & sagittas meas complébo in eis.

Consumentur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immittam

In eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lactentem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt?* cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum distuli, * ne fortè superbirent hostes eórum;

Et dícerent: Manus nostra excelsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia: * útinam sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodò persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ídeò quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis; * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum; * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesauris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis; * & adesse festinant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuique consumpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam;

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum?

Surgant, & opitulentur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego sanábo: * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóstibus meis; * & his qui odérunt me, retríbuam:

Inebriábo sagittas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro: Dei perfécta sunt ópera.

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?

Meménto diérum antiquórum: * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat filios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deserta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos, * & super eos vólitans,

Expandit alas suas, & assumpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excelsam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * óleumque de saxo duríssimo:

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Basan,

Et hircos cum medulla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit; * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * & recessit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recentesque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquisti; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est; * quia provocavérunt eum filii sui, & filiæ.

Et ait: Abscondam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum;

Generátio enim perversa est, * & infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis;

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succensus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inferni novíssima;

Devorabitque terram cum gérmine suo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo super eos mala; * & sagittas meas complébo in eis.

Consumentur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immittam

in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum distuli, * ne fortè superbirent hostes eórum;

Et dícerent : Manus nostra excelsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia : * útinam sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodò persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ideò quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis; * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum; * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesauris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis; * & adesse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuique consumpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam;

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum?

Surgant, & opitulentur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego sanábo : * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam : * Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóstibus meis; * & his qui odérunt me, retríbuam:

Inebriábo sagittas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retribuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro : Dei perfecta sunt ópera.

[*In Festis, & toto Tempore Pasch. (nisi Proprium assignetur) sequens dicitur*

Canticum. Judith 16.

INcípite Dómino in tympanis: * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminí illi psalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis suæ.

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occisúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. D. Laudáte Dóminum.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli; quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

AD PRIMAM.

Ant. 7. *d.* Notam.

Psalmus 87.

DOmine, Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta est malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormientes in sepulcris, quorum non es memor ámplius; * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici suscitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuã, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ; * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die; * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

Psalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris, sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Divisio Psalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dísperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tribulant ánimam meam; * quóniam ego servus tuus sum.

AD TERTIAM.

Psalmus 28.

AFferte Dómino, filii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani:

Et comminuet eas tanquam

quam vítulum Líbani ; * & diléctus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis : vox Dómini concutiéntis desértum ; * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condénsa ; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum : diffúsa est grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ inténde, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem ; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui :

Et concupíscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus ; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs : * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne ; * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum ; * & fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórū in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

AD SEXTAM.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commóti sunt.

Tremor apprehendit eos: * ibi dolóres ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in æternū.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum

Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & compleĉtímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætemum, & in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

Psalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horū qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

AD NONAM.

Psalmus 59.

DEus, repulisti nos, & destruxisti nos: * irátus es, & misertus es nobis.

Commovisti terram, & conturbasti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendisti pópulo tuo dura: * potasti nos vino compunctiónis.

Dedisti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs;

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses; * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei:

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Psalmus 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te,* in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; * & non cognovérunt, sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus: jam non est prophéta; * & nos non cognoscet ámpliùs.

Divisio Psalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuã & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem, rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare; * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis: * dedisti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes: * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes términos terræ: * æstátem & ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt totâ die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascendit semper.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus dómûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine,

Psalmus 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero sòmnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculũ Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiã; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuũ, * non avertas fáciem christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & sancti tui exultent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eum : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David : * parávi lucernam christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in séculum séculi : sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. D. Deus meus.

Psalmus 143.

BEnedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum; * susceptor meus, & liberátor meus.

Protector meus, & in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclina cœlos tuos, & descende : * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos : * emitte sagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto : éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus, misericórdia mea, & susceptor meus.

Ant. 6. F. Beátus.

Divisio Psalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus; * qui redemisti David servum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum filii sicut novellæ plantatiónes* in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundantes in egréssibus suis; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dñus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miserére mei.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meã ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo, & mundabor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium, dedissem útique; * holocaustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes & holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis; * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine; * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruisti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam; * & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & miséricors, * pátiens & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére meî : * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, & consolátus es me.

Ant. Miserére meî, Dómine; quóniam ad te clamávi totâ die. *Ps.* 85.

Hymnus, Capit. &c. habentur in Proprio pro diversitate Temporis.

ABSOLUTIONES
ET BENEDICTIONES
Dicendæ in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,
Et in Officiis ix. Lect. quæ non sunt de Sanctis.

IN I. NOCTURNO,
Et pro II & V Feria.
Absolutio. 2. Mach. 1.

ADapériat Deus cor nostrum in lege sua, & in præceptis suis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum.
℟. Amen.
Sic respondetur ad singulas Absolutiones & Benedictiones.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. ℟. Amen. *Ephes.* 1.
2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO,
Et pro III & VI Feria.
Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.
℟. Amen.

BENEDICTIONES.

4. Pater Dñi nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.
5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.
6. Unctio quã accépimus à Deo, máneat in nobis & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.
Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus meminerit testamenti sui quod locútus est, & exáudiat oratiónes nostras.
℟. Amen.

BENEDICTIONES.

7. Detur nobis sermo in apertióne oris nostri cum fidúcia, notum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* 6.
8. Occurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.
9. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evang. cum Homilia, tunc nona Bened. erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Si tria legantur Evangelia, septima Benedictio erit: Detur nobis sermo in apertióne oris nostri cum fidúcia, notum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* 6.
8. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.
9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit: Digni habeámur regno Dei, cùm vé-

nerit in Sanctis suis admirábilis fieri. 2. *Thess.* 1.

[*Quando D. Episcopus Lectionem lecturus est, postquàm ipse præmisit ex more*, Jube, domne, benedícere : *Dignior post ipsum dicit illi ;* Ora pro nobis, Pater. *Ipse autem Episcopus respondet :* Oro ut cáritas vestra magìs ac magìs abundet in sciéntia & in omni sensu. *Chorus*, ℟. Amen. *Philip.* 1.

Idem observatur ubi unicus est Presbyter.]

Feria IV. & Sabbato.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit testamenti sui quod locútus est, & exáudiat oratiónes nostras. ℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3.

2. Occurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrinæ. *Ephes.* 4.

3. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio sit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit :

4. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Eadem dicitur in omni Feria, quando pro iij. Lectione legendum erit Evang. cum Homilia.

IN FESTIS SANCTORUM, *quæ sunt ix. Lectionum.*

Absol. & Bened. dicuntur in I & III Nocturno, ut suprà ; in II autem, ut sequitur.

Absolutio. 3.

DEus noster incl[...] nostra ad se, u[...] mus mandáta ejus. [...]

BENEDICTI[...]

4. Deus det nobis il[...] óculos cordis, u[...] quæ sit spes voca[...] in Sanctis. *Ephe*[...]

5. Dignos nos fáci[...] tem sortis Sanct[...] erípuit nos de p[...] nebrárum. *Coloss*[...]

6. Aperiantur óculi [...] convertámur à t[...] lucem, & accipi[...] tem inter Sancto[...]

TEMPORE PAS[...]

In omni Officio tam [...] *pore, quàm de S*[...]

Absolutio. 1.

BEnedíctus Deus [...] dùm misericórdi[...] gnâ regenerávit nos [...] vam, per resurrecti[...] Christi ex mórtuis. [...]

BENEDICTIO[...]

1. Côfiteámur in ore [...] de credámus quòd [...] távit Jesû à mórtui[...]

2. Interpellet pro n[...] stus qui mórtuus [...] surrexit. *Rom.* 8.

3. Spíritus ejus qui [...] Jesum à mórtuis, [...] nobis. *Rom.* 8.

Si tertia Lectio sit d[...] *tunc tertia Bened*[...] Fúlgeat nobis il[...] Evangélii glóriæ [...] qui est imágo Dei. [...]

Si duæ sint Lectione[...] *gelio ad primam L*[...] *dictio erit :* Fúlge[...]

Ad secund. Perma[...] fide fundáti, & [...] à spe Evangélii. C[...]

PROPRIUM
DE TEMPORE.
PARS VERNA.

IN FERIIS.

A Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam Passionis.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Veníte, procidámus ante Deum, * Plorémus coram Dómino qui fecit nos.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

QUod lex adumbrávit vetus,
Quod ipse sacrávit novi
Christus minister fœderis,
Decúrrimus jejúnium.

Utámur ergo párciùs
Verbis, cibis & pótibus,
Somno, jocis; & árctiùs
Perstémus in custódia.

Intenta mens cupídinis
Frænet rebelles ímpetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quà se dat, hostis óccupet.

Omnes ad aram cérnuo
Vultu precémur súpplices:
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram Júdicis.

Judex tremende, nos premit
Immensa moles críminum:
Immensa sed, clemens Pater,
Parcendo vinces crímina.

Nos, testa quanquam fíctilis,
Opus tuum sumus tamen;
Perire ne plebem sinas
Christi redemptam sánguine.

Quod fécimus, sana malum;
Auge bonum quod póscimus:
Da corde contríto, Deus,
Tuam meréri grátiam.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Antiph. & Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam.

℣. Anticipavérunt vigílias óculi mei: ℟. Turbátus sum, & non sum locútus. *Ps.* 76.

Absolut. & Benedict. habentur post Psalterium.

Lectiones, ut infrà in qualibet Feria.

Duo priora ℟℟. dicuntur alternatim secundum Feriam, ut sequitur, usque ad Dominicam Passionis.

Feriâ secundâ & quintâ.

Post j. Lect. ℟. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes vestras, & fácite vobis cor novum, & spíritum novum; quia * Nolo mortem morientis, dicit Dóminus: revertímini, & vívite. ℣. Patienter agit Dóminus propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam reverti. * Nolo mortem. *Ezech.* 18. 2. *Petr.* 3.

Post ij. Lect. ℟. Quasi ce-

lumbæ meditantes gemémus; multiplicátæ sunt enim iniquitátes nostræ, & * Peccáta nostra respondérunt nobis; quia scélera nostra nobiscũ, & iniquitátes nostras cognóvimus. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, & véritas in nobis non est. * Peccáta. *Is.* 59. 1. *Joan.* 1.

Responf. tertium erit Evangelicum, ut in qualibet Feria.

Feriâ tertiâ & sextâ.

Post j. Lect. ℟. Scimus qui dixit: Mihi vindícta, & ego retríbuam. * Horrendum est incídere in manus Dei viventis. ℣. Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. * Horrendum. *Hebr.* 10. *Eccli.* 2.

Post ij. Lect. ℟. Tu, Dómine, in æternum permanébis, * Quare in perpétuum obliviscéris nostri? Converte nos, Dñe, ad te, & convertémur. ℣. Dómine, salva nos, perímus: * Quare. *Thren.* 5. *Matth.* 8.

Responf. Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

Feriâ quartâ & Sabbato.

Post j. Lect. ℟. Jurávi, & státui custodíre judícia justítiæ tuæ. * Humiliátus sum usquequáque, Dómine: vivífica me secundùm verbum tuum. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri; * Humiliátus sum. *Ps.* 118. *Luc.* 18.

Post ij. Lect. ℟. Pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre, & deprecári * In jejúniis, sacco, & cínere. ℣. Memor esto unde excíderis, & age pœniténtiam, * In jejúniis. *Dan.* 9. *Apoc.* 2.

Responf. Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Orábit ad te, Dómine, omnis sanctus ℟. In témpore opportúno. *Ps.* 31.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam.

Capitulum. Isaïæ 58.

CLama, ne cesses; quasi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

SOlemne nos jejúnii
Nunc tempus ad planctum vocat;
Plorat sacerdos; flébili
Clamóre templa pérsonant.
Lugúbris at frustrà sonus
Ad Numen irátum venit,
Ni corde pulsus íntimo
Sensum dolóris índicet.
Nil fróntibus sparsus cinis,
Nil scissa vestis próderit,
Ni fracta scindantur simul
Vivo dolóre péctora.
Vultum rigantes flétibus
Flectámus iram Núminis,
Quæ críminis nostri memor,
Intentat ultríces minas.
O juste Judex! ô Deus!
Sis lentus ad pœnam, Pater:
Das pœnitendi témpora,
Et cor simul da pœnitens.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit. *Ps.* 129.

Ad Benedictus *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur, flexis genibus, sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos; ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam; ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Orémus pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, salvum fac regem nostrum *N.* ℟. Et exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: ℟. Et rege eos, & extolle illos usque in æternum. *Ps.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Orémus pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Deinde dicitur Psalmus De profundis. *qui habetur suprà in Vesperis Feriæ quartæ*, 73. *& in fine*, Glória Patri.

[*In Vesperis, ejus loco dicitur Psalmus* Miserére. *suprà*, 119. *cum* Glória Patri.]

Finito Psalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, ut infrà in qualibet Feria post Ant. ad Benedictus.

Dicto Benedicámus. *si facienda sit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco. Deinde, usque ad Passionem exclusivè, fiunt Suffragia ut sequitur.*

DE S. CRUCE.

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2.

℣. Ipse rédimet Israel ℟. Ex

ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per dignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Si sequatur Officium parvum B. Mariæ, tunc fit integra conclusio: Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus; per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde inchoatur Officium parvum.

[*Ubi verò non dicitur, ejus loco dicitur Ant. de Beata, cum ℣. & Orat. sequentibus.*

Ant. Benedicentur in te & in fémine tuo cunctæ tribus terræ. *Gen.* 28.

℣. Pópuli confitebuntur tibi in ætérnum: ℟. Mémores erunt nóminis tui. *Ps.* 44.

Orémus.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dñe Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítia, & æternâ pérfrui lætítiâ; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

De Sancto Privato.

Ant. Justum à peccatóribus liberávit, & non derelíquit illum, & dedit illi claritátem ætérnam. *Sap.* 10.

℣. Benedictus Deus, qui non amóvit oratiónem m
℟. Et misericórdiam su
me. *Ps.* 65.

Orémus.

DEus, qui per be
privatū Mártyrem
atque pontíficem, inf
pópulos de ténebris ad l
veritátis veníre tribuist
nobis, ejus intercessióni
fide stábiles & à spe Eva
quod prædicávit immóbil
manére; Per Christum I
num nostrum. ℟. Ame

*Posteà fit Commem. d
trono Ecclesiæ, ac de Tit
si à Patrono differat.*

*Si autem Ecclesia de
sit sub titulo SS. Trinitati
S. Spiritûs, vel alicujus e
steriis Christi; ejusmodi C
fit post Orationem de Cru
te Suffrag. de Beata. Quò
honorem sanctæ Crucis de
sit, supradicta Commem
Cruce fit etiam in Festis
plicibus. Si verò sub ir
tione S. Mariæ, non fi
Commemor. de ea quàm q
habetur, pariter de S. Pr*

*Deinde fit Commem. de
bus Sanctis, & speciatim
quorum Corpora aut salte
liquiæ habentur.*

Ant. Hi sunt ante thr
Dei, & sérviunt ei die ac
in templo ejus; & qui se
throno, habitábit super
Apoc. 7.

℣. In æternum exultá
& habitábis in eis; I
gloriabuntur in te, Dó
Ps. 5.

*In Oratione sequenti
tra Ecclesiam omittitu*
[hac].

Orémus.

PRopitiáre, quæsumus, Dómine, fámulis tuis, per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Ecclésia tua requiescunt, & ómnium Sanctórum, mérita gloriósa; ut eórum intercessióne ab ómnibus semper protegámur advérsis; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ultimò, pro Pace.

Ant. Deus qui fecit nobiscum secundùm suam misericórdiam, det nobis jucunditátem cordis, & fieri pacem in diébus nostris. *Eccli.* 50.

℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit: ℟. Dóminus benedicet pópulo suo in pace. *Ps.* 28.

Orémus.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera: da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem; ut, & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla; Per Dóminum... Fílium tuum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum. *vel* Dómine, exaudi.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens inâne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da, te favente, prósequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Psalmi de Feria; & sic ad alias Horas.

Ant. 2. D. Dómino Deo nostro justitia; nobis autem confúsio faciéi nostræ: peccávimus ante Dóminum Deum nostrum. *Baruch.* 1.

Capitulum. Ephes. 5.

VIdéte, fratres, quómodò cautè ambulétis, non quasi insipientes, sed ut sapientes; redimentes tempus, quóniam dies mali sunt.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *In Quadrag.* ℣. Qui venisti * peccatóres salvos fácere. * Miserére nobis. Glória Patri. Christe. *Matth.* 16. *Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

[*Tempore Passionis.* ℣. Qui passus es pro nobis, * Miserére nobis. *Non dicitur* Glória Patri; *sed repetitur*, Christe. 1. *Petr.* 2.]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

Deinde dicuntur, flexis genibus, sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum. ℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui; ℟. Et spíritu principáli confirma me. *Ps.* 50.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dirige me, Dómir veritáte tua, & doce ℟. Quia tu es Deus sal meus. *Ps.* 24.

℣. Deus, in adjut meum intende: ℟. Dón ad adjuvandum me fe *Ps.* 69.

℣. Reminíscere mise num tuárum, Dómine, misericordiárum tuárum à século sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic, ánima Dómino; ℟. Et ómni intrà me sunt, nómini s ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima Dómino; ℟. Et noli visci omnes retributióne *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur óm iniquitátibus tuis; ℟. Q nat omnes infirmitátes *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de in vitam tuam; ℟. Qui co te in misericórdia & m tiónibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in bonis dérium tuum: ℟. Re bitur ut áquilæ juventu *Ps.* 102.]

℣. Adjutórium nostr nómine Dómini, ℟. Qu cœlum & terram. *Ps.* 1

Hebdomadarius facit C sionem, mediocri voce di

COnfíteor Deo om tenti, beátæ Maríæ per vírgini, beáto Michaé chángelo, beáto Joanni stæ, sanctis Apóstolis Pe Paulo, ómnibus Sanctis vobis, fratres;] quia p nimis cogitatióne, verl ópere, meâ culpâ, meâ c

meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit :

Misereátur tuî omnípotens Deus; &, dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdomadarius respondet*, Amen.

Deinde Chorus facit Confessionem ; & ubi dictum est : vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit :* tibi, pater, *&* te, pater.

[*Mulieres in suis Conventibus, loco* fratres, *&* Pater, *dicunt*, sorores, *&* mater.]

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit :

MIsereátur vestrî omnípotens Deus; &, dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

Qui solus recitat, semel dicit, Confíteor. *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, & additâ particulâ* &, *ante voces* ómnibus *&* omnes. *Deinde* Misereátur. *semel, ad quod dicit*, nostrî, nostris, nos.

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórũ tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit :

℣. Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine, ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecisti: tuâ nos hódie salvâ virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus; Per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si dicenda sit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur ; sed statim Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deinde, ubi legitur Necrologium, post ejus lectionem dicitur Psalm. De profundis. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requiescant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiscum. *& Oratio* Absolve. *ut habetur in fine III Nocturni Officii Defunctorum.*

Posteà dicitur. ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónē; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum: ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

Glória Patri. *&* Sicut erat.

Orémus.

Dirígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hîc, & in ætérnum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum.

℟. Amen.

Lector: Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna.-*solus vel sola recitans*, Dómine.]

Bened. Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur ad calcem: in cujus fine dicitur, Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium nostrum in nómine Dñi, ℟. Qui fecit cœlū & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se. *Lector.* Amen. *Hebr.* 13.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deinde:* Pater noster.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórū parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibu

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.

Ant. 7. b. Operiantur saccis hómines, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via sua mala. *Jonæ* 3.

Capitulum. Joel. 2.

NUnc, dicit Dóminus, convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & scíndite corda vestra, & non vestimenta vestra.

℟. *br.* Converte nos, * Deus salutáris noster. Converte. ℣. Et averte iram tuam * à nobis, * Deus. Glória Patri. Converte. *Ps.* 84.

℣. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrũ, ℟. Donec misereátur nostri. *Ps.* 122.

Deinde dicuntur, flexis genibus, sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, converte nos; ℟. Et ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Sinusque pandens áureos,
Igníta vibrat spícula.

Tu, Christe, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face,
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ant. 3. b. Quiéscite ágere perversè, díscite benefácere: quærite judícium. Si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur. *Is.* 1.

Capitulum. Isaïæ 55.

DErelinquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dñum, & miserébitur ejus; & ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscendum.

℟. *br.* Miserére nostri, Dómine, * Miserére nostri. Miserére. ℣. Quia multùm repléti sumus * despectióne, * Miserére nostri. Glória Patri. Miserére. *Ps.* 122.

℣. Multa flagella peccatóris; ℟. Sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit. *Ps.* 31.

Preces, ut suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium meum, &c.

Hymnus.

LAbente jam solis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.

O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ant. 6. C. Purificáte corda, peccatóres: lugéte, & ploráte: humiliámini in conspectu Dómini. *Jac. 4.*

Capitulum. Joel. 2.

INter vestíbulum & altáre plorábunt sacerdótes, ministri Dómini; & dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo; & ne des hæreditátem tuam in oppróbrium.

℟. *br.* Propter glóriam nóminis tui, * Dómine, líbera nos. Propter. ℣. Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum: * Dómine. Glória. Propter. *Ps.* 78.

℣. Sacrifícium Deo Spíritus contribulátus: ℟. Cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies. *Ps.* 50.

Preces, ut suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Antiph. & Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam.

Capitulum. Ezech. 33.

SI ímpius in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injustum, vitâ vivet, & non moriétur. Omnia peccáta ejus, quæ peccávit, non imputabuntur ei.

Hymnus.

AUdi, benigne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium;
Ad te reversis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multùm quidem peccávimus;
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Tempus benepláciti, Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Ad Magníficat. *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces, ut suprà ad Laudes, 125. In iis, loco Psalmi De profundis. *dicitur Ps.* 50. Miserére mei, Deus, *Ps.* 119.

Oratio, ut infrà in qualibet Feria, post Ant. ad Magnificat.

Dicto Benedicámus. *si facienda sit commem. de aliquo Sancto, fit eo loco. Deinde, usque ad Passionem exclusivè, fiunt Suffragia ut sequitur.*

DE S. CRUCE.

Ant. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Gal. 6.*

℣. In Deo salutáre meum ℟. Et glória mea. *Ps. 61.*

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si sequantur Vesperæ de B. Maria, tunc fit integra conclusio:* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen. *& post* Benedicámus. *dicitur*, Deus, in adjutórium.]

[*Ubi non dicitur Officium Parvum, fit Suffragium sequens de B. Maria.*

Ant. Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc. 1.*

℣. Ipse est Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum: ℟. Vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis. *Ps. 44.*

Orémus.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dñe Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítia, & æternâ pérfrui lætítiâ; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.]

De sancto Privato.

Ant. Qui vícerit ero illi s, & ipse erit mihi fílius. *c. 21.*

℣. Cum ipso sum in tribulatióne, ℟. Erípiam eum & glorificábo eum. *Ps. 90.*

Orémus.

DEus, qui per beátum Privátum mártyrem tuum atque pontíficem, pópulos infidéles de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuisti: da nobis, ejus intercessióne, in fide stábiles & à spe Evangélii quod prædicávit immóbiles permanére; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Posteà fit Commemor. de Patrono & Titulari, ut dictum est suprà, pag. 126.

Deinde de omnibus Sanctis, & speciatim de iis quorum Corpora aut saltem Reliquiæ habentur.

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno Patris eórum. *Matt. 13.*

℣. Justi confitebuntur nómini tuo, Dómine; ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Ps. 139.*

Orémus.

PRopitiáre, quæsumus, Dómine, fámulis tuis, per Sanctórum, quorum Relíquiæ in [hac] Ecclésia tua requiescunt, & ómnium Sanctórum mérita gloriósa; ut eórum intercessióne ab ómnibus semper protegámur adversis; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ultimò, pro Pace.

Ant. Deus memínerit testamenti sui, & fáciat pacem; nec déferat in témpore malo. *2. Mach. 1.*

℣. Dóminus Deus loquétur pacem ℟. In plebem suam. *Ps.* 84.

Orémus.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera: da servis tuis illam quam mundus dare non potest, pacem; ut, & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla; Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscũ, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

COnverte nos, Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Antiph. & Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam.

Hymnus.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Christe, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem:

En solis abscessit jubar,
Noctisque succédunt vices:
Qui prósperum donas diem,
Da tuta noctis ótia.

Si clausa torpent lúmina,
Suspíret ad te mens vigil:
Potente, qui te díligunt,
Servos tuére déxtera.

Tu, quos molesti córporis
Gravis retardat sárcina,
Fac mentis alis líbero
Sursum volátu téndere.

O spes salútis única,
Votis adesto súpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde tuâ sánguinis.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Sancto simul cum Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Capitulum. 1. Petr. 5.

SObrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide.

Temp. Quadrages. ℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti me, Dómine, * Deus veritátis: * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

[*Temp. Pass. omisso* Glória. *post reclamationem repetitur*, In manus.]

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 3. c. Dómine.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuũ, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. *Is.* 26.

Deinde dicuntur, flexis genibus, sequentes

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℞. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis resurrectiónem, ℞. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum; ℞. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℞. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedíctus es in firmamento cœli; ℞. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster: ℞. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

Deinde fit Confessio, ut suprà ad Primam, 128.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℞. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostri, Dómine: ℞. Miserére nostri. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℞. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℞. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscũ, ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℞. Amen.

℣. Dóminus vobíscũ, ℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℞. Deo grátias.

Finito Completorio, submissiori voce dicitur: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. ℞. Amen. 2. *Cor.* 13.

Posteà, dicitur Antiphona de B. Maria, ut suprà.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater, Ave, Credo.

FERIA QUARTA CINERUM,

In capite Jejunii.

Omnia ut suprà in Feriis Quadragesimæ, additis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCT.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 37.

Joseph cùm sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer: & erat cum fíliis Balæ & Zelphæ uxórum patris sui; accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat

Joseph super omnes filios suos, eò quòd in senectúte genuisset eum, fecitque ei túnicam polymitam. Videntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis filiis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut visum sómnium referret frátribus suis, quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixitque ad eos: Audíte sómnium meum quod vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro, & quasi consúrgere manípulum meum, & stare; vestrosque manípulos circumstantes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ & ódii fómitem ministrávit.

℟. Jurávi. 124.

Lectio ij.

CUmque fratres illíus in pascendis grégibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondente, Præstò sum, ait ei: Vade, & vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos & pécora; & renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invenitque eum vir errantem in agro, & interrogávit quid quæreret. At ille respondit: Fratres meos quæro, índica mihi ubi pascant greges. Dixitque ei vir: Recessérunt de loco isto; audívi autem eos dicentes: Eámus in Dóthain. Perrexit ergo Joseph post fratres suos, & invénit eos in Dóthain. Qui cùm vidissent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, & mútuò loquebantur: Ecce somniátor venit; veníte, occidámus eum, & mittámus in cisternam véterem; dicemusque: Fera péssima devorávit eum; & tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

℟. Pósui fáciem. 124.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm jejunátis, nolíte fieri sicut hypócritæ, tristes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 207. *In Quadrag. tertius.*

JEjunémus humiliantes ánimas nostras, appropinquante die quo magister humilitátis humiliávit semetipsum, factus súbditus usque ad mortem crucis. Imitémur ejus crucem, abstinéntiæ clavis edómitas concupiscéntias configentes. Castigémus corpus nostrum, & servitúti subjiciámus; & ne per indómitam carnem ad illícita prolabámur, in ea domanda aliquantùm & lícita subtrahámus. Crápula & ebríetas étiam per dies céteros devitanda; per hos autem dies étiam concessa prándia removenda. Fácilè tibi obtemperábit caro, ne inhæreat aliénis, quæ refrænári consuéverit & à suis.

Cavendum est ne mutes, non mínuas voluptátes. Parcimónia jejúniis conjungátur. Sicut ventris castiganda satúritas, ita gulæ irritamenta cavenda sunt.

℟. Convertímini ad me, dicit Dóminus, in toto corde vestro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & * Scíndite corda vestra, & non vestimenta vestra. ℣. Cùm jejunátis, nolíte fieri sicut hypócritæ, tristes: extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejunantes. * Scíndite. Glória Patri. * Scíndite. *Joel.* 2. *Matth.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Cùm jejúnas, unge caput tuum, & fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans. *Matth.* 6.

Oratio.

PRæsta, Dómine, fidélibus tuis, ut jejuniórum veneranda solémnia, & cóngruâ pietáte suscípiant, & secúrâ devotióne percurrant; Per.

[*Hodie, & deinceps usque ad Pascha, præterquàm diebus Dominicis, Vesperæ dicuntur in Ecclesiis ante comestionem.*]

Ad Magníficat. *Ant.* 4. A. Thesaurizáte vobis thesauros in cœlo, ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur. *Matth.* 6.

Oratio.

DEus, misericórdiæ dator, & totius bonitátis auctor; qui jejúniis, oratiónibus & eleemósynis peccatórum remédia, & virtútum ómnium tríbuis incrementa: te húmili devotióne precámur, ut qui ad hæc agenda salubérrimam dedisti doctrínam, ad complendum indefessam tríbuas efficáciam; Per Dóminum.

FERIA QUINTA
post Cineres.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 37.

DIxit Judas frátribus suis: Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, & celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est ut venumdétur Ismaelítis, & manus nostræ non polluantur; frater enim & caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahentes eum de cisterna, vendidérunt eum Ismaelítis viginti argénteis: qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversusque Ruben ad cisternam, non invénit púerum. Et scissis véstibus, pergens ad fratres suos, ait: Puer non compáret, & ego quò ibo? * Tulérunt autem túnicam ejus, & in sánguine hædi quem occíderant, tinxérunt, mittentes qui ferrent ad patrem, & dícerent: Hanc invénimus; vide utrùm túnica filii tui sit, an non. Quam cùm agnovisset pater, ait: Túnica filii mei est; fera péssima comédit eum, béstia devorávit Joseph. Scissisque véstibus, indútus est cilício, lugens fílium suum multo témpore.

℟. Projícite. 123.

Lectio ij. Cap. 39.

IGitur Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægy-

ptius, de manu Ismaelitárum à quibus perductus erat. * Fuitque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis prósperè agens: habitavitque in domo dómini sui, qui óptimè nóverat Dóminum esse cum eo; & ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenitque Joseph grátiam coram dómino suo, & ministrábat ei, à quo præpositus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, & universa quæ ei trádita fúerant: benedixitque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, & multiplicávit tam in ædibus quàm in agris cunctam ejus substántiam; nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchrâ fácie, & decórus aspectu.

℟. Quasi columbæ. 123.

¶ *Si Festum S. Matthiæ hâc Feriâ vel sequentibus inciderit; sic duæ Lectiones de Scriptura in tres Lectiones I. Nocturni dividentur ad asteriscos * cuique diei sparsos.*]

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 8.

In illo témporè; Cùm introisset Jesus Caphárnaum, accessit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 62. de verb. Evang. Matth. 8.

Audívimus, cùm Evangélium legerétur, fidem nostram in humilitáte laudári. Ad domum quippe Centuriónis cùm se promítteret Dóminus Jesus itúrum, ut púerum ejus sanáret, ille respondit: Non sum dignus ut sub tectum meum intres, sed tantùm dic verbum, & sanábitur. Dicendo se indignum, præstitit dignum; non in cujus paríetes, sed in cujus cor Christus intráret. Neque hoc díceret cum tanta fide & humilitáte, nisi illum quem timébat intráre in domum suam, corde gestáret. Nam non erat magna felícitas, si Dóminus Jesus intráret in paríetes ejus, & non esset in péctore ejus.

℟. Centúrio ait: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed * Tantùm dic verbo, & † Sanábitur puer meus. ℣. Dómine Deus, ecce tu fecisti cœlum & terram in fortitúdine tua magna: non erit tibi diffícile omne verbum: * Tantùm. Glória Patri. † Sanábitur. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Audiens Centuriónem Jesus, mirátus est, & sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. *Matth.* 8.

Oratio.

Deus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris: preces pópuli tui supplicantis propítius réspice, & flagella tuæ iracúndiæ quæ pro peccátis nostris merémur, averte; Per Dóminum nostrum.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA SEXTA

post Cineres, fit Officium

DE QUINQUE PLAGIS CHRISTI.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 4. f. QUid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? *Zach.* 13.

Ant. 7. b. His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. *Zach.* 13.

Ant. 3. a. Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcántium in torculári. *Is.* 63.

Ant. 2. D. Tórcular calcávi solus, & aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea: annus redemptiónis meæ venit. *Is.* 63.

Ant. 1. a. Ego sum, ego sum ipse qui déleo iniquitátes tuas propter me; & peccatórum tuórum non recordábor. *Is.* 43.

Capitulum. Zach. 12.

EFfundam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ & precum; & aspícient ad me, quem confixérunt.

℟. Aspiciámus in auctórem fidei, & consummatórem Jesum, * Qui propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, † Confusióne contemptâ. ℣. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm; * Qui. Glória Patri. † Confusióne. *Hebr.* 12. *Is.* 53.

Hymnus.

PRome vocem, mens, canóram,
Plange tristi cármine;
Dic Crucifixi dolóres,
Mórtui dic vúlnera,
Innocens quæ sponte Christus
Pro reis fert víctima.

Cæsus immíti furóre
Nostra propter crímina,
Nos suo livóre sanat,
Nos jacentes érigit;
Et fovet plagas tumentes,
Et cruentas álligat.

Trans manus, pedesque fixus,
Nostra rumpit víncula:
Totque fontes sunt salútis,
Quot fluit plagis cruor;
Et quibus clavis tenétur,
Nos tenet fixos cruci.

Mórtui pectus sacrátum
Vulnerátur lánceâ;
Inde sanguis mistus undâ
Férvidus prolábitur:
Ad lavácrum præbet undam,
Ad corónas sánguinem.

Fac, Redemptor, hauriámus
His aquas de fóntibus;
Póculum sint ac medéla,
Sint & olim præmium;
Ut redemptus te per omne
Laudet orbis séculum.
Amen.

℣. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: ℟. Prolongavérunt iniquitátem suam. *Ps.* 128.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Propter scelus pópuli mei percussi eum; & Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum. *Is.* 53.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Multi ab oriente & occidente vénient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Jacob in regno cœlórum; filii autem regni ejicientur in ténebras exterióres. *Matth.* 8.

℣. Tempus benepláciti, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Oratio.

DEus, nostrum refúgium in labóribus, virtus in infirmitátibus, adjutórium in tribulatiónibus, solámen in flétibus: parce pópulo tuo, ut dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratión respíret; Per Dóminum.

COMPLET. *ut suprà.* 134.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum propter iniquitátes nostras vulnerátum, * Veníte, adorémus. *Is.* 53.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Prome. *suprà*, 139.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. à. Conclúsit me Deus apud iníquum, & mánibus impiórum me trádidit. *Job.* 16.

Ant. 2. D. Circúmdedit me lánceis suis, convulnerávit lumbos meos, & non pepercit. *Job.* 16.

Ant. 5. a. Concídit me vúlnere super vulnus, írruit in me quasi gigas. *Job.* 16.

℣. Sagittæ tuæ infixæ sunt mihi; ℟. Et confirmasti super me manum tuam. *Ps.* 37.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 42.

ERat fames in terra Chánaan; & Joseph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum frumenta pópulis vendebantur. Cumque adorassent eum fratres sui, & agnovisset eos, quasi ad aliénos dúrius loquebátur, intérrogans eos: Unde venistis? Qui respondérunt: De terra Chánaan, ut emámus víctui necessária. Et tamen fratres ipse cognoscens, non est cógnitus ab eis. Recordatusque somniórum quæ aliquando víderat, ait ad eos: Exploratóres estis; ut videátis infirmióra terræ, venistis. Qui dixérunt: Non est ita, dómine; sed servi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes filii uníus viri sumus: pacífici vénimus, nec quidquam fámuli tui machinantur mali.

℟. In conspectu tuo, Dómine, sunt omnes qui tríbulant me: * Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt, & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. ℣. Christus non sibi plácuit; sed, sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me: * Et. *Ps.* 68. *Rom.* 15.

Lectio ij. Cap. 45.

ELevávit Joseph vocem cum fletu: quam audiérunt Ægyptii, omnisque domus Pharaónis. Et dixit frátribus suis: Ego sum Joseph: adhuc pater meus vivit? Non póterant respondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer: Accédite, inquit, ad me. Et cùm accessissent propè: Ego sum, ait, Joseph frater vester, quem vendidistis

& audiuc quinque
nt, quibus nec arári
ec meti. Præmisitque
ut reservémini super
& escas ad vivendum
ossítis. Non vestro
sed Dei voluntáte
s sum: qui fecit me
em Pharaónis, & dó-
niversæ domûs ejus,
pem in omni terra
festináte, & ascén-
atrem meum, & di-
Hæc mandat fílius
ph: Deus fecit me
universæ terræ Æ-
scende ad me, ne
& habitábis in terra

minus Deus apéruit
em, ego autem non
o: * Retrorsùm non
pus meum dedi percu-
. ℣. Baptismo hábeo
; & quómodo coar-
ue dum perficiátur?
ùm. *Is.* 50. *Luc* 12.

Lectio iij.

sit ergo Joseph fratres
s, & proficiscéntibus
irascámini in via.

& videbo illum antequam mo-
riar.

℟. Fodérunt manus meas & pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea; ipsi verò * Consideravérunt & inspexérunt me: † Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me. ℣. Facta sunt hæc, ut implerétur & ália Scriptúra: Vidébunt in quem transfixérunt: * Consideravérunt. Glória Patri. † Tu autem, Dómine. *Ps.* 21. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Sagittæ Dómini in me sunt, & terróres Dómini mílitant contra me. *Job.* 6.

Ant. 7. b. Non concédit requiéscere spíritum meum, & implet me amaritúdinibus. *Job.* 9.

Ant. 6. F. Instauras testes tuos contra me, & multíplicas iram tuam adversùm me. *Job.* 10.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine: ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

securior hábito, quantò ille poténtior est ad salvandum. Peccávi peccátum grande: turbábitur consciéntia, sed non perturbábitur; quóniam vúlnerum Dómini recordábor: nempe vulnerátus est propter iniquitátes nostras. Quid tam ad mortem, quod non Christi morte solvátur? Si ergo in mentem vénerit tam potens tamque efficax medicamentũ, nullâ jam possum morbi malignitáte terréri.

℟. Ut vidérunt Jesum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed * Unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit, & contínuò exívit sanguis & aqua. ℣. Humiliavérunt pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus: * Unus. *Joan.* 19. *Ps.* 104.

Lectio v.

EGo fidenter quod ex me mihi deest, usurpo mihi ex viscéribus Dómini; quóniam misericórdiâ áffluunt, nec desunt forámina per quæ éffluant. Fodérunt manus ejus & pedes, latusque lánceâ foravérunt; & per has rimas licet mihi súgere mel de petra, oleumque de saxo duríssimo; id est, gustáre & vidére quóniam suávis est Dóminus. Cogitábat cogitatiónes pacis, & ego nesciébam. Quis enim cognóvit sensum Dómini, aut quis consiliárius ejus fuit? At clavus réserans, clavus pénetrans factus est mihi, ut vídeam voluptátem Dómini. Quidni vídeam per forámen? Clamat clavus, clamat vulnus, quòd verè Deus sit in Christo mundum reconcílians sibi.

℟. Quid turbáti estis, & cogitatiónes ascendunt in corda vestra? * Vidéte manus meas & pedes, quia ego ipse sum. ℣. Nolíte pavére; pro salúte vestra misit me Deus: * Vidéte. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

Lectio vj.

FErrum pertránsiit ánimam ejus, & appropinquávit cor illíus, ut non jam non sciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum cordis per forámina córporis: patet magnum illud pietátis sacraméntum: patent víscera misericórdiæ Dei nostri, in quibus visitávit nos óriens ex alto. Quidni víscera per vúlnera páteant? In quo enim clárius quàm in vulnéribus tuis eluxísset, quòd tu, Dómine, suávis & mitis & multæ misericórdiæ? Majórem enim miseratiónem nemo habet, quàm ut ánimam suam ponat quis pro addíctis morti, & damnátis.

℟. Infer dígitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum, * Et † Noli esse incrédulus, sed fidélis. ℣. Delévi iniquitátes tuas: revértere ad me, quóniam redémi te; * Et. Glória Patri. † Noli esse. *Joan.* 20. *Is.* 44.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Quid clamas super contritióne tua, Israel? Obdúcam enim cicatrícem tibi, & à vulnéribus tuis sanábo te, dicit Dóminus. *Jerem.* 30.

Ant. 4. A. Dóminus ipse vúlnerat, & medétur: pércu-

tit, & manus ejus sanábunt. *Job.* 5.

Ant. 3. b. Sanábit plagam, & revertentur ad Dóminum; & placábitur eis, & sanábit eos. *Is.* 19.

℣. Sanat Dóminus contrítos corde, ℟. Et álligat contritiónes eórum. *Ps.* 146.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt; ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 120.

VIgilanti verbo Evangelista usus est, ut non díceret, Latus ejus percussit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed, Apéruit: ut illic quodámmodò vitæ óstium panderétur, unde sacramenta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis in remissiónem fusus est peccatórum: aqua illa salutáre témperat póculum; hæc & lavácrum præstat & potum.

℟. Hic est qui venit per aquam & sánguinem, Jesus Christus; * Non in aqua solùm, sed in aqua & sánguine: & Spíritus est qui testificátur quóniam Christus est véritas. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúsalem in ablutiónem peccatóris, * Non. 1. *Joan.* 5. *Zach.* 13.

Lectio viij.

HOc prænuntiábat quòd Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quà intrárent animália quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormientis, & appelláta est vita materque vivórum. Magnum quippe significávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secundus Adam inclináto cápite in cruce dormívit; ut inde formarétur ei conjux, quod de látere dormientis effluxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? quid vúlnere isto salúbrius?

℟. Gratificávit nos Deus in dilecto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. ℣. Iste asperget gentes multas, * In. *Ephes.* 1. *Is.* 52.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio ix. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum; ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *in Matth.*

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitáte suâ, non Sanctórum víribus, æstimantes, putant esse

impossibília quæ præcepta sunt; & dicunt sufficere virtútibus non odisse inimícos : céterùm dilígere plùs præcipi, quàm humána natúra patiátur. Sciendum est ergo Christum non impossibília præcípere, sed perfecta : quæ fecit David in Saül & in Absalom. Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est, & Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus & dócuit & fecit, dicens : Pater, ignosce illis.

℟. Commendat Deus caritátem suam in nobis ; * Quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secundùm tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ ; * Quóniam. Glória Patri. *Repet.* ℟. Commendat. *usque ad* ℣. Non. *Rom.* 5. *Lev.* 19.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ipse rédimet Israel. ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD LAUDES.

Ant. 1. *f* QUis est iste qui venit tinctis véstibus? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. *Is.* 63.

Ant. 6. F. Vestítus erat veste aspersâ sánguine ; & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. *Apoc.* 19.

Ant. 2. D. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra. *Is.* 53.

Ant. 3. b. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. *Is.* 53.

Ant. 4. a. Disciplína pacis nostræ super eum ; & livóre ejus sanáti sumus. *Is.* 53.

Capitulum. Isaïæ 53.

VIdimus eum, & non erat aspectus : & desiderávimus eum; despectum & novíssimum virórum, virum dolórum & scientem infirmitátem : & quasi abscónditus vultus ejus & despectus, unde nec reputávimus eum.

Hymnus.

QUæ te pro pópuli crimínibus nova
Insontem próperat pérdere cáritas ?
Quid non pro mísera gente luis volens,
Factus víctima Póntifex ?
Clavi qui géminum transádigunt pedem,
Captívos láqueo dæmonis éruunt ;
Transfixæque manus excútiunt vetus,
Quo mundus prémitur, jugum.
Obstétrix pénitùs láncea pérforat,
Quo nos partúriat, pectus amábile :
Hoc quæ fonte fluit, nos aqua, nos cruor
Sanat, líberat, ábluit.
O vitæ látices, vívida flúmina !
O sacros áditus péctoris íntimi ?
O petræ sólidæ tuta forámina !
O cordis penetrália !

Te

Te si nostra, Pater, crímina
provocant,
Nati sacra lubens vúlnera
réspice,
Cùm noster láceras objíciet
tuis
Judex fulmínibus manus.
Fac per sæva, Pater, vúlnera, per cruces,
Sic æterna tuos quærere
gáudia;
Ut cum Prole tibi júgiter,
ac tuo
Reddant Spirítui decus.
Amen.

℣. Protector noster, áspice, Deus; ℟. Et réspice in fáciem Christi tui. *Ps.* 83.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Dixit Jesus discípulis suis: Pax vobis. Et cùm hoc dixisset, ostendit eis manus & latus. *Joan.* 20.

Oratio.

Concéde, quæsumus, miséricors Deus, ut sacræ Unigéniti tui plagæ sint nobis medéla vúlnerum, & fontes salútis æternæ; Per eumdem Dóminum.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Dilígite inimícos vestros, benefácite his qui odérunt vos, & oráte pro persequéntibus & calumniántibus vos. *Matth.* 5.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

Oratio.

Inchoáta jejúnia, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere; ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, cáritas sincéra sanctíficet; Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Quis est iste.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Vestítus erat.

Capitulum. Isaïæ 63.

Circumspexi, & non erat auxiliátor: quæsívi, & non fuit qui adjuváret; & salvávit mihi bráchium meum, & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, & inebriávi eos in indignatióne mea.

℟. *br.* Deus confringet cápita * Inimicórum suórum. Deus. ℣. Ut intingátur pes tuus * in sánguine * Inimicórum. Glória. Deus. *Ps.* 67.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℣. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ipse.

Capitulum. Isaïæ. 53.

Pro eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit & saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse Justus servus meus multos, & iniquitátes eórum ipse portábit.

℟. *br.* Tu, Dómine, repulisti, * Despexisti Christum tuum. Tu, Dómine. ℣. Diripuérunt eum * omnes transeuntes viam: * Despexisti. Glória. Tu, Dómine. *Ps.* 88.

℣. Omnia excelsa tua & fluctus tui ℟. Super me transiérunt. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Disciplína.

Capitulum. 1. Petr. 2.

Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super li-

gnum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis.

℞. *br.* Sacrifícium noluisti; * Corpus autem aptasti mihi. Sacrifícium. ℣. Holocaustum & pro peccáto * non postulasti; * Corpus. Glória. Sacrifícium. *Hebr.* 10. *Ps.* 39.

℣. Deus excelsus est misséricors, ℞. Et propítius fiet peccátis eórum. *Ps.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. DEus, quæ prænuntiávit per os ómniũ Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. *Act.* 3.

Ant. 1. g. Certíssimè sciat omnis domus Israel, quia & Dóminum eum & Christum fecit Deus hunc Jesum quem vos crucifixistis. *Act.* 2.

Ant. 8. G. Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum. *Act.* 5.

Ant. 4. *D.* Erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ; in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. *Coloss.* 1.

Ant. 6. F. Si sanguis hircórũ inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quantò magìs sanguis Christi emundábit consciéntiam nostram? *Hebr.* 9.

Capitulum. Ephes. 5.

CHristus diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus, Prome. *ut in primis Vesperis*, 139.

℣. Orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: ℞. Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. *Ps.* 140.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Grátia & pax à Jesu Christo qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo: ecce venit cum núbibus; & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Estóte perfecti sicut & Pater vester cœléstis perfectus est. *Matth.* 5.

℣. Tempus beneplácit, Deus: ℞. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Oratio.

DEus, qui nos, cùm inimíci essémus, per mortem Unigéniti tui tecum reconciliári voluisti: tríbue, quæsumus, ut tantæ misericórdiæ mémores, & ipsi propter te inimícos nostros in veritáte diligámus; Per eumdem Dóminum nostrum.

SABBATO

post Cineres.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 46.

PRofectus Israel cum ómnibus quæ habébat, venit ad púteum juraménti; & mactátis ibi víctimis Deo patris sui Isaac, audívit eum per visiónem noctis vocántem se, & dicentem sibi: Jacob, Jacob. Cui respondit: Ecce adsum. Ait illi Deus: Ego sum fortíssimus Deus patris tui; noli timére, descende in Ægyptum, quia in gentem magnam

fáciam te ibi. Ego descendam tecum illuc, & ego inde addúcam te reverténtem: Joseph quoque ponet manus suas super óculos tuos. Surrexit autem Jacob à púteo juramenti; tuleruntque eum filii cum párvulis & uxóribus suis in plaustris quæ míserat Phárao ad portandum senem, & ómnia quæ possséderat in terra Chánaan: venítque in Ægyptum cum omni sémine suo, filii ejus, & nepótes, fíliæ, & cuncta simul progénies.

℟. Jurávi. 124.

Lectio ij. Cap. 47.

INgressus ergo Joseph nuntiávit Pharaóni, dicens: Pater meus & fratres, oves eórum & armenta, & cuncta quæ póssident venérunt de terra Chánaan; & ecce consistunt in terra Gessen. Extrémos quoque fratrum suórum quinque viros constítuit coram rege; quos ille interrogávit: Quid habétis óperis? Respondérunt: Pastóres óvium sumus servi tui, & nos, & patres nostri. Ad peregrinandum in terra tua vénimus; quóniam non est herba grégibus servórum tuórum, ingravescente fame in terra Chánaan: petimusque ut esse nos júbeas servos tuos in terra Gessen. * Dixit ítaque rex ad Joseph: Pater tuus & fratres tui venérunt ad te. Terra Ægypti in conspectu tuo est: in óptimo loco fac eos habitáre, & trade eis terram Gessen. Quod si nosti in eis esse viros indústrios, constítue illos magistros pécorum meórum, Post hæc introduxit Joseph patrem suum ad regem, & statuit eum coram eo; qui benedícens illi, & interrogátus ab eo: Quot sunt dies annórum vitæ tuæ? respondit: Dies peregrinatiónis meæ centum triginta annórum sunt, parvi & mali; & non pervenérunt usque ad dies patrum meórum, quibus peregrináti sunt. Et benedicto rege, egressus est foràs.

℟. Pósui. 124.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Abiit Jesus in montem oráre. Et cùm serò esset, erat navis in médio mari, & ipse solus in terra. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Marc. Lib. 2. C. 28.

LAbor discipulórum in remigando, & contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ várias desígnat; quæ inter undas séculi adversántis, & immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cœléstis, quasi ad fidam líttoris statiónem pervenire conátur. Ubi bene dícitur quia navis erat in médio mari, & ipse solus in terra; quia nonnunquam Ecclésia tantis Gentílium pressúris non solùm afflicta, sed & fœdáta est; ut, si fieri posset, Redemptor ipsius eam prorsus deseruisse ad tempus viderétur.

℟. Videns Jesus discípulos laborantes in remigando, * Venit ad eos, ámbulans supra

mare; & † Ascendit ad illos in navim, & cessávit ventus. ℣. Gráditur super fluctus maris, facit magna, & incomprehensibília, & mirabília: * Venit. Glória Patri. † Ascendit. *Marc 6. Job. 9.*

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. In platéis ponébant infirmos, ut vel fimbriam vestimenti Jesu tángerent; & quotquot tangébant eum, salvi fiébant. *Marc. 6.*

Oratio.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris: & concéde, ut hoc solemne jejúnium, quod animábus corporibusque curandis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus; Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

Antiph. & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Levit. 16.

In hac die expiátio erit vestri, atque mundátio ab ómnibus peccátis vestris: coram Dómino mundabímini; sábbatum enim requietiónis est: & affligétis ánimas vestras religióne perpétuâ.

Hymnus, Audi, benigne. ℣. Tempus. 132.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus; & indulgéntiam ejus, fusis lácrymis, postulémus. *Judith.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Completorium, *ut suprà, 134. ad quod tamen Preces non dicuntur in Sabbatis.*

DOMINICA I.

QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCTUR.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum; & sanábit nos. *Os.* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus. Quod lex adumbrávit. 123.

Antiph. Psalmi & ℣℣℣. ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola secunda beati Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 6.

Adjuvantes exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accepto exaudívi te, & in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum; sed in ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei; per arma justítiæ à dextris & à sinistris, per glóriam & ignobilitátem, per infámiam & bonam famam: ut seductóres, & veráces: sicut qui ignóti, & cógniti: quasi morientes, & ecce vívimus: ut

castigáti, & non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, & ómnia possidentes.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: * In ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in caritáte non fictâ. ℣. Dies propitiatiónis est, ut propitiétur vobis Dóminus: * In ómnibus. 2. *Cor.* 6. *Levit.* 23.

Lectio ij. Cap. 6 & 7.

NOlíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? aut quæ societas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consensus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, & ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus. Propter quod exíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis; & ego recípiam vos: & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in filios & filias, dicit Dóminus omnípotens. Has ergo habentes promissiónes, caríssimi, mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei.

℟. Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ. * Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. ℣. Elongátum est judícium à nobis, & non apprehendet nos justítia: expectávimus lucem, & in ténebris ambulávimus. * Si. 1. *Joan.* 1. *Is.* 59.

Lectio iij.

QUi consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in adventu Titi. Non solùm autem in adventu ejus, sed étiam in consolatióne, quâ consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: etsi pœnitéret, videns quòd epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo, non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secundùm Deum, ut in nullo detrimentum patiámini ex nobis. Quæ enim secundùm Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur; séculi autem tristítia mortem operátur.

℟. Defécit gáudium cordis nostri, versus est in luctum chorus noster, cécidit coróna cápitis nostri. * Væ nobis, quia peccávimus. ℣. Emundáte manus, peccatóres: miseri estóte, & lugéte; risus vester in luctum convertátur. * Væ. Glória. * Væ. *Thren.* 5. *Jac.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 4. de Quadragesima.

Lectio iv.

PRædicatúrus vobis, dilectissimi, sacratissimum maximumque jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incipiam? dicamque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Quamvis enim nulla sint témpora quæ divínis non sint plena munéribus, & semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accessus; nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spirituáles profectus movéri, & amplióri fidúciâ oportet animári, quando ad univerla pietátis officia, illíus nos diéi in quo redempti sumus, recursus invítat; ut excellens super ómnia passiónis Domínicæ sacramentum, purificátis & corpóribus & ánimis, celebrémus.

Tu autem.

℟. Ministri Dei mei, sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum: * Congregáte omnes habitatóres terræ in domum Dei vestrî, & clamáte ad Dóminum. ℣. Omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd Deus státuit diem in quo judicatúrus est orbem in æquitáte: * Congregáte. *Joel.* 1. *Act.* 17.

Lectio v.

DEbebátur quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio & continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspectu Dei, quales nos in ipso paschâli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est, &, dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo distánditur, necesse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere. Magnâ divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparandam méntium puritátem, quadraginta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas & pia ópera redímerent, & jejúnia casta decóquerent.

℟. Nolíte jejunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excelso clamor vester. * Nonne hoc est magìs jejúnium quod elégi? Dissolve colligatiónes impietátis, & omne onus dirumpe. ℣. Ne videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo qui est in abscóndito; & Pater tuus qui videt in abscóndito, reddet tibi. * Nonne. *Is.* 58. *Matth.* 6.

Lectio vj.

INgressúri ígitur, dilectíssimi, dies mysticos, & jejuniórum remédiis consecrátos, præceptis Apostólicis obedíre curémus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac spíritûs; ut, castigátis colluctatiónibus quæ sunt inter utramque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem; ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnó-

xli. Dignâ enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, & nostro vítio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores à puritáte perfectæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii; aut fructuósè córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Bona est orátio cum jejúnio & eleemósyna, magis quàm thesauros auri recóndere; * Quóniam eleemósyna à morte líberat. † Ipsa est quæ purgat peccáta, & facit inveníre misericórdiam & vitam æternam. ℣. Date eleemósynam, & ecce ómnia munda sunt vobis; * Quóniam.. Glória. † Ipsa. *Tob.* 12. *Luc.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

IN illo témpore; Jesus ductus est in desertum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo: & cùm jejunasset quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 16. in Evang. hab. in Basil. S. Joan. Lat. Dominicâ primâ Quadrages.

DUbitári à quibusdam solet, à quo spíritu sit Jesus ductus in desertum, propter hoc quod súbditur: Assumpsit eum diábolus in sanctam civitátem; & rursum: Assumpsit eum in montem excelsum valde. Sed verè & abaque ulla quæstióne conveniente accípitur, ut à sancto Spíritu in desertum ductus credátur; ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentandum malignus spíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excelsum montem, vel in sanctam civitátē à diábolo assumptus, mens réfugit, humánæ hoc audíre aures expavescunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo & ália facta pensámus.

℟. Jesus plenus Spíritu sancto regressus est à Jordáne, & agebátur à Spíritu in desertum diébus quadraginta, * Et tentabátur à diábolo. ℣. Ostendit mihi Dóminus Jesum, & satan stabat à dextris ejus, ut adversarétur ei; * Et tentabátur. *Luc* 4. *Zachar.* 3.

Lectio viij.

CErtè iniquórum ómnium caput diábolus est; & hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judæi persequentes, & mílites crucifigentes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam à membris illíus crucifígi? Non est ergo indignum Redemptóri nostro quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat suâ morte superáre.

℟. Erat Jesus in deserto quadraginta diébus & quadraginta

nóctibus, & tentabátur à sátana, eratque cum béstiis; * Et nihil manducávit Jesus in diébus illis. ℣. Fuit Móyses in monte quadraginta dies & quadraginta noctes: panem non comédit; & aquam non bibit; *Et. *Marc.* 1. *Luc.* 4. *Exod.* 34.

Lectio ix.

SEd sciendum nobis est quia tentátio tribus modis ágitur, suggestióne, delectatióne & consensu. Et nos cùm tentámur, plerumquè in delectatiónem, aut étiam in consensum lábimur; quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus unde certámina tolerémus. Deus verò, qui in útero Vírginis incarnátus in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetipso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit; sed ejus mentem peccáti delectátio non momordit. Atque ideò omnis diabólica illa tentátio foris, non intùs fuit.

℟. Débuit Jesus per ómnia frátribus similári, * Ut miséricors fieret, & fidélis Póntifex; in eo enim in quo est ipse tentátus, potens est & eis qui tentantur, auxiliári. ℣. Perféctio tua & doctrína tua sancto tuo, Dómine, quem probasti in tentatióne, * Ut. Glória Patri. *Repet.* ℟. Débuit. *usque ad* ℣. *Hebr.* 2. *Deut.* 33.

[*Non dicitur* Te Deum. *in Domínicis & Feriis Quadrag.*]

℣. *Sacer*. Susceptor meus es tu, & refúgiũ meum: ℟. Deus meus, sperábo in eum. *Ps.* 90.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. FIli, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Nemo cùm tentátur, dicat quóniam à Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est; ipse autem néminem tentat. *Jac.* 1.

Ant. 3. a. Unusquisque tentátur, à concupiscéntia sua abstractus & illectus. *Jac.* 1.

Ant. 4. E. Mortificáte concupiscéntiam malam, expoliantes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & induentes novum. *Coloss.* 3.

Ant. 5. a. Fidélis Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potestis; sed fáciet étiam cum tentatióne proventum. 1. *Cor.* 10.

Capitulum. Jac. 4.

DEus supérbis resistit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo: resístite autem diábolo, & fúgiet à vobis.

Hymnus, Solemne. 124.

℣. Cùm mihi molesti essent, induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meã. *Ps.* 34.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Cùm jejunasset Jesus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, póstea esúriit. *Matth.* 4.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne purificas: præsta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abstinendo nititur,

hoc bonis opéribus exequátur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Accédens tentátor dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. *Matth.* 4.

In ℟. *br.* ℣. Qui venisti * peccatóres salvos fácere. 1. *Tim.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Respondit Jesus: Scriptum est, Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Capitulum. Deut. 8.

DOminus Deus tuus afflixit te penúria, & dedit tibi cibum manna, quod ignorábas tu, & patres tui; ut osténderet tibi quòd non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo quod egréditur de ore Dei.

℟. *br.* Quàm dúlcia fáucibus meis * Elóquia tua, Dómine! Quàm. ℣. Super mel * ori meo, * Elóquia. Glória. Quàm. *Ps.* 118.

℣. Judícia Dómini desiderabília super aurum, ℟. Et dulcióra super mel & favum. *Ps.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Rursum scriptum est: Non tentábis Dóminum Deum tuum. *Matth.* 4.

Capitulum. Sap. 1.

SEntíte de Dómino in bonitáte, & in simplicitáte cordis quærite illum; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum: appáret autem eis qui fidem habent in illum.

℟. *br.* Si vocem ejus audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Si vocem. ℣. Sicut in exacerbatióne secundùm diem tentatiónis in deserto, * Nolíte. Glória. Si vocem. *Ps.* 94.

℣. Tentavérunt & exacerbavérunt Deum excelsum: ℟. Et testimónia ejus non custodiérunt. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies. *Matth.* 4.

Capitulum. Deut. 6.

CAve diligenter ne oblíviscáris Dómini qui eduxit te de terra Ægypti, de domo servitútis. Dóminum Deum tuum timébis, & illi soli sérvies, ac per nomen illíus jurábis.

℟. *br.* Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis terra adóret te. ℣. Psalmum dicat * nómini tuo, * Et psallat tibi. Glória Patri. Omnis. *Ps.* 65.

℣. Servíte Dómino in timóre, ℟. Et exultáte ei cum tremóre. *Ps.* 2.

AD VESPERAS.

Ant. 3. a. CUm jejunasset Jesus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, pósteà esúriit. *Matth.* 4.

Ant. 4. E. Accédens tentátor, dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. *Matth.* 4.

Ant. 5. a. Respondit Jesus: Scriptum est, Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Ant. 1. a. Rursum scriptum est: Non tentábis Dóminum Deum tuum. *Matth.* 4.

Ant. 6. F. Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies. *Matth.* 4.

Capitulum. Hebr. 4.

NOn habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

Hymnus, Audi, benigne. *ut suprà*. 132.

℣. Impulsus eversus sum ut cáderem; ℟. Et Dóminus suscépit me. *f.* 117.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Consummátâ omni tentatióne, diábolus recessit ab illo usque ad tempus; & ecce Angeli accessérunt, & ministrábant ei. *Luc.* 4. *Matth.* 4.

Oratio, *ut suprà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.

FERIA SECUNDA.

Incipit liber Exodi.

Lectio j. Cap. 1.

HÆc sunt nómina filiórum Israel qui ingressi sunt in Ægyptum cum Jacob. Singuli cum dómibus suis introiérunt: Ruben, Símeon, Levi, Judas, Issachar, Zabúlon, & Bénjamin; Dan, & Néphthali, Gad, & Aser. Erant ígitur omnes animæ eórum qui egressi sunt de fémore Jacob, septuaginta: Joseph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, & universis frátribus ejus, omnique cognatióne illâ, filii Israel crevérunt, & quasi germinantes multiplicáti sunt; ac roboráti nimis, implevérunt terram. Surrexit interéà rex novus super Ægyptum, qui ignorábat Joseph; & ait ad pópulum suum: Ecce, pópulus filiórum Israel multus, & fórtior nobis est. Veníte, sapienter opprimámus eum, ne fortè multiplicétur; & si ingrúerit contra nos bellum, addátur inimícis nostris, expugnatisque nobis egrediátur de terra.

℟. Projícite. 123.

Lectio ij. Cap. 1 & 2.

PRæcépit ergo Phárao omni pópulo suo, dicens: Quidquid masculíni sexûs natum fúerit, in flumen projícite: quidquid feminíni, reserváte. Egressus est post hæc vir de domo Levi; & accépit uxórem stirpis suæ: quæ concépit, & péperit filiû; & videns eum elegantem, abscondit tribus ménsibus. Cùmque jam celáre non posset, sumpsit fiscellam scirpeam, & linívit eam bitúmine ac pice: posuitque intùs infántulum, & expósuit eum in carecto ripæ flúminis, stante procul soróre ejus, & considerante eventum rei. * Ecce autem descendébat filia Pharaónis, ut lavarétur in flúmine, & puellæ ejus gradiebantur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidisset fiscellam in papyrióne, misit unam è famulábus suis; & allátam apériens, cernensque in ea párvulum vagientem, miserta ejus, ait: De infántibus Hebræórum est hic. Cui soror púeri: Vis, inquit, ut vadam, & vocem tibi

mulíerem Hebræam, quæ nutríre possit infántulum? Respondit: Vade. Perrexit puella, & vocávit matrem suam. Ad quam locúta filia Pharaónis: Accipe, ait, puerum istum, & nutri mihi; ego dabo tibi mercédem tuam. Suscépit múlier, & nutrívit púerum; adultumque trádidit filiæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum filii, vocavitque nomen ejus, Móyses, dicens: Quia de aqua tuli eum.

℟. Quasi columbæ. 123.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 25.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ; & congregabuntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. de fide & oper. C. 15.

SI, mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est; illud quómodò verum erit, quod eis quos ad sinistram positúrus est, dicet: Ite in ignem æternum, qui parátus est diábolo & ángelis ejus? quos non íncrepat, quia in eum non credidérunt, sed quia bona ópera non fecérunt. Nam profectò ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, vitam promittat æternam; proptéreà omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permistæ eisdem páscuis utebantur, ut appáreat eos illi dictúros: Dómine, quandò te vídimus illa & illa patientem, & non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tanquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur æternam. Neque illud dici hîc póterit ignem æternum dictum, non ipsam pœnam æternã; cùm & hoc prævidens Dóminus, senténtiam suam ita conclúserit, dicens: Sic ibunt illi in combustiónem æternam, justi autem in vitam æternam. Erit ergo æterna combústio, sicut ignis; & eos in illam itúros Véritas dixit, quorum non fidem, sed bona ópera defuisse declarávit.

℟. Congregabuntur ante Fílium hóminis omnes gentes; & separábit eos, sicut pastor ségregat oves ab hædis: * Et † Státuet oves à dextris suis, hædos autẽ à sinistris. ℣. Omnis misericórdia fáciet locum unicuíque secundùm méritum óperum suórum: * Et státuet. Glória. † Státuet. *Matth.* 25. *Eccli.* 16.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dicet rex his qui à dextris ejus erunt: Veníte, benedicti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum à constitutióne mundi. *Matth.* 25.

Oratio.

NOstra tibi, Dómine, quæsumus, sint accepta jejúnia, quæ nos expiando grátiâ tuâ dignos effíciant, & ad regna perdúcant ætérna; Per.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. c. Dicet rex his qui à sinistris

erunt : Discédite à me, maledicti, in ignem ætérnum. Et ibunt hi in supplícium ætérnum ; justi autem in vitam ætérnam. *Matth.* 25.

Oratio.

OMnium nostrûm, Dómine, quæsumus, ad te corda converte ; ut ab his quibus offénderis abstinentes, non iram tuam sed misericórdiam sentiámus ; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 3.

MOyses pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian : cumque minasset gregem ad interióra deserti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi ; & vidébat quòd rubus ardéret, & non combureretur. Dixit ergo Móyses : Vadam, & vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. * Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad videndum, vocávit eum de médio rubi, & ait : Móyses, Móyses. Qui respondit : Adsum. At ille : Ne apprópies, inquit, huc : solve calceamentum de pédibus tuis ; locus enim in quo stas, terra sancta est. Et ait : Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Abscondit Móyses fáciem suam ; non enim audébat aspícere contra Deum. Cui ait Dóminus : Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, & clamórem ejus audívi, propter durítiam eórum qui præsunt opéribus : & sciens dolórem ejus, descendi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, & edúcam de terra illa, in terram bonam & spatiósam, in terram quæ fluit lacte & melle.

℟. Scimus. 124.

Lectio ij.

VEni, & mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israel de Ægypto. Dixitque Móyses ad Deum : Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, & edúcam fílios Israel de Ægypto ? Qui dixit ei : Ego ero tecum ; & hoc habébis signum, quod míserim te : Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum : Ecce ego vadam ad fílios Israel, & dicam eis : Deus patrum vestrórũ misit me ad vos. Si dixerint mihi : Quod est nomen ejus ? quid dicam eis ? Dixit Deus ad Móysen : Ego sum qui sum. Ait : Sic dices fíliis Israel : Qui est, misit me ad vos.

℟. Tu, Dómine, in ætérnum. 124.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore ; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens : Quis est hic ? Pópuli autem dicébant : Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei, & ejiciébat omnes vendentes. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. 7. in Quadrag.

EJécit Christus commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantùm res agi, hóstias & oratiónes Deo offerri, verbum Dei legi, audíri & decantári præceptum erat. Si ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offerri, vidélicet propter stúdium avarítiæ sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus; quantâ putas animadversióne púniret, si invenisset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacantes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim illa quæ álibi líberè agi póterant, Dóminus in domo suâ temporália negótia geri non pátitur; quantò magis ea quæ nusquam fieri licet, plus cœlestis iræ merentur, si in ædibus Deo sacrátis agantur?

℟. Cùm introisset Jesus in templum, docébat, dicens: * Nonne scriptum est, quia † Domus mea, domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus? Vos autem fecistis eam speluncam latrónum. ℣. Ponam fáciem meam contra illũ qui contamináverit sanctuárium meum, ac pollúerit nomen sanctum meum: * Nonne. Glória. † Domus. *Marc.* 11. *Lev.* 20.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. g. Ejiciébat Jesus omnes vendentes & ementes in templo; & mensas numulariórum, & cáthedras vendéntium columbas evertit. *Matth.* 21.

Oratio.

AScendant ad te, Dómine, jejunántium preces, & ab Ecclésia tua cunctam repelle nequítiam; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Accessérunt ad Jesum cæci & claudi in templo, & sanávit eos. *Matth.* 21.

Oratio.

COnserva, Dómine, famíliam tuam bonis semper opéribus erudítam: & sic præséntibus consoláre subsídiis, ut ad superna perdúcas dona propítius; Per Dóminum.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 12.

DIxit Dóminus ad Móysen & Aaron in terra Ægypti: Mensis iste vobis princípium ménsium; primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad universum cœtum filiórum Israel, & dícite eis: Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescendum agnum, assúmet vicínum suum qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. * Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus; juxta quem ritũ tollétis & hœdum. Et servábitis eum usque ad quartam-décimam diem mensis hujus; immolábitque eum universa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrumque postem,

& in superliminaribus domórum in quibus cómedent illum.

℟. Jurávi. 124.

Lectio ij.

SIc autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, & calceamenta habébitis in pédibus, tenentes báculos in mánibus, & comedétis festinanter: est enim Phase, (id est, tránsitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægypti nocte illâ, percutiamque omne primogénitum in terra Ægypti, ab hómine usque ad pecus; & in cunctis diis Ægypti fáciam judícia, ego Dóminus. Erit autem sánguis vobis in signum in ædibus in quibus éritis; & vidébo sánguinem, & transíbo vos: nec erit in vobis plaga disperdens, quando percússero terram Ægypti.

℟. Posui. 124.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore; Respondérunt Jesu quidam de Scribis & Pharisæis, dicentes: Magister, vólumus à te signum vidére. Qui respondens, ait illis: Generátio mala, & adúltera signum quærit; & signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 44. in Matth.

VIri Ninivítæ surgent, & condemnábunt generatiónem hanc. Sicut Ninivítæ Judæos condemnábunt; sic multi qui nunc inferióres nobis videntur, nos condemnábunt. Véniat in mentem quanta erit illa condemnátio, ut incipiámus aliquandò ad veram accédere pœniténtiæ jánuam. Mihi hæc ipsi dico, meipsum primò exhortor. Capiámus iter angustum. Usquequò deliciábimur? Usquequò degémus otiósè, ridentes ac oscitantes? Non sumus adhuc satiáti desídiâ & procrastinatióne? Eademne semper erunt? éadem mensa, idem sumptus, eædem pecúniæ, possessiónes, constructiónes ædium? Et horum ómnium quis finis? Mors. Quis, inquam, términus? Cinis, sepulcrum, vermes. Aliam ergo vivámus vitam, faciámus de terra cœlum, melióra capessámus; ut rectè vivendo, futúra bona consequámur, grátiâ & misericórdiâ Dómini nostri Jesu Christi, cui cum Patre & Spíritu sancto sit glória & impérium in sécula seculórum. Amen. Tu autem.

℟. Prædicavérunt Ninivítæ, jejúnium, & vestiti sunt saccis à majóre usque ad minórem, * Et † Conversi sunt à via sua mala. ℣. Viri Ninivítæ surgent in judício cum generatióne ista; quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ, * Et. Glória Patri. † Conversi sunt. *Jonæ* 3. *Matth.* 12.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Sicut fuit Jonas signum Ninivítis; ita erit & Fílius hóminis generatióni isti. *Luc.* 11.

Oratio.

SUscipe, quæsumus, Dómine, preces nostras, & ad aures misericórdiæ tuæ postulatiónes sacrátæ tibi plebis admitte; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Quicumque fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt. *Matth.* 12.

Oratio.

MEmento, Dómine, miſeratiónum tuárum; & præſta, ut à cibis, & peccátis abſtinentes, grato tibi jejúnio placeámus; Per.

FERIA QUINTA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 14.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Quid clamas ad me? Lóquere fíliis Iſrael, ut proficiſcantur. Tu autem éleva virgam tuam, & extende manum tuam ſuper mare, & dívide illud; ut gradiantur fílii Iſrael in médio mari per ſiccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum, ut perſéquantur vos: & glorificábor in Pharaóne, & in omni exércitu ejus, & in cúrribus, & in equítibus illíus. Et ſcient Ægyptii quia ego ſum Dóminus, cùm glorificátus fúero in Pharaóne, & in cúrribus atque in equítibus ejus. * Tollensque ſe Angelus Dei, qui præcedébat caſtra Iſrael, ábiit poſt eos: & cum eo páriter columna nubis, prióra dimittens, poſt tergum ſtetit inter caſtra Ægyptiórum & caſtra Iſrael; & erat nubes tenebróſa, & illúminans noctē, ita ut ad ſe ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent. Cùmque extendiſſet Móyſes manum ſuper mare, ábſtulit illud Dóminus, flante vento vehementi & urente totâ nocte, & vertit in ſiccum; diviſaque eſt aqua.

℞. Projicite. 123.

Lectio ij.

ET ingreſſi ſunt filii Iſrael per médium ſicci maris; erat enim aqua quaſi murus à dextra eórum & læva. Perſequentesque Ægyptii, ingreſſi ſunt poſt eos, & omnis equitátus Pharaónis, currus ejus & équites per médium maris. Jamque advénerat vigília matutína, & ecce respíciens Dóminus ſuper caſtra Ægyptiórum per columnam ignis & nubis, interfécit exércitum eórum, & ſubvertit rotas cúrruum; ferebanturque in profundum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Iſraélem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móyſen: Extende manum tuam ſuper mare, ut revertantur aquæ ad Ægyptios ſuper currus & équites eórum. Cùmque extendiſſet Móyſes manum contra mare, reverſum eſt primo dilúculo ad priórem locum: fugientibuſque Ægyptiis occurrérunt aquæ, & involvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reverſæque ſunt aquæ, & operuérunt currus & équites cuncti exércitûs Pharaónis, qui ſequentes ingreſſi fúerant mare; nec unus quidem ſupérfuit ex eis.

℞. Quaſi columbæ. 123.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Egreſſus Jeſus ſeceſſit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier

Chananæa à fínibus illis egressa, clamávit, dicens ei: Miserére mei, Dómine, fili David; fília mea male à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth.

MIra, sub persona mulíeris Chananítidis, Ecclésiæ fides, patiéntia & humílitas prædicátur: fides, quâ crédidit sanári posse fíliam suam; patiéntia, quâ tóties contempta, in précibus persevérat; humílitas, quâ se non cánibus, sed cátulis cómparat. Canes autem éthnici propter idololatríam dicuntur, qui ésui sánguinis déditi & cadavéribus mortuórum, feruntur in rábiem. Nota quòd ista Chananítis perseveranter primùm fílium David, deinde Dóminum vocet, & ad extrémum adóret ut Deum.

℟. Múlier Chananæa clamávit, dicens Jesu: Miserére mei, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Qui non respondit ei verbum. At illa venit, & adorávit eum, dicens: * Dómine, † Adjuva me. ℣. Adjuva me, cujus præter te nûllus est auxiliátor: * Dómine. Glória Patri. † Adjuva me. *Matth.* 15. *Esth.* 14.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. *Matth.* 15.

Oratio.

DEus, qui in húmili perseverantes oratióne benignus exaudis: da nobis constantem fidei ac devotiónis affectum; ut quæ pro salúte nostra supplíciter expóscimus, hæc, te largiente, consequámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. *a.* Múlier cùm abiisset in domum suam, invénit puellam jacentem supra lectum, & dæmónium exiisse. *Marc.* 7.

Oratio.

FAmíliam tuam, Dómine, toto corde tibi prostrátam ab hóstium tuére formídine; nec suæ petitiónis frustrentur effectu, qui non in justificatiónibus suis, sed in miseratiónibus tuis multis fáciem tuam deprecantur; Per Dóminum.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 16.

MUrmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen & Aaron in solitúdine. Dixeruntque filii Israel ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebámus super ollas cárnium, & comedebámus panem in saturitáte! Cur eduxistis nos in desertum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo: egrediátur pópulus, & cólligat quæ sufficiunt per síngulos dies; ut tentem eum utrùm ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant; & sit duplum quàm collígere solébant per síngulos dies.

℟. Scimus. 124.

Lectio ij.

FActum eſt ergo véſpere; & aſcendens coturnix, coopéruit caſtra: manè quoque ros jácuit per circúitum caſtrórum. Cùmque operuiſſet ſuperficiem terræ, appáruit in ſolitúdine minútum, & quaſi pilo tuſum in ſimilitúdinem pruínæ ſuper terram. Appellavitque domus Iſrael nomen ejus, Man, quod erat quaſi ſemen coriandri album, guſtuſque ejus quaſi ſímilæ cum melle. * Dixit autem Móyſes: Ille eſt ſermo quem præcépit Dóminus: Imple gomor ex eo, & cuſtodiátur in futúras retro generatiónes; ut nóverint panem quo álui vos in ſolitúdine, quando educti eſtis de terra Ægypti. Dixitque Móyſes ad Aaron: Sume vas unum, & mitte ibi Man, quantùm poteſt cápere gomor, & repóne coram Dómino ad ſervandum in generatiónes veſtras, ſicut præcépit Dóminus Móyſi. Poſuitque illud Aaron in tabernáculo reſervandum. Fílii autem Iſrael comedérunt Man quadraginta annis, donec veníren in terram habitábilem: hoc cibo áliti ſunt úſquequò tángerent fines terræ Chánaan.

℟. Tu, Dómine, in ætérnum. 124.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore; Erat dies feſtus Judæórum, & aſcendit Jeſus Jeroſólymam. Eſt autem Jeroſólymis probática piscína. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. de Myſt. Cap. 4.

TU baptizátus es in nómine Trinitátis, confeſſus es Patrem; recordáre quid féceris: confeſſus es Fílium, confeſſus es Spíritum ſanctum. Tene órdinem rerum in hac fide, mundo mórtuus es, & Deo reſurrexiſti. Et quaſi in illo mundi conſepultus elemento, peccáto mórtuus, ad vitam es reſuſcitátus ætérnam. Crede ergo quia non ſunt vácuæ aquæ. Ideò tibi dictum eſt quia Angelus Dómini descendébat ſecundùm tempus in natatóriam, & movebátur aqua; & qui prior descendiſſet in natatóriam poſt commotiónem aquæ, ſanus fiébat à languóre quocumque tenebátur. Hæc piscína in Jeroſólymis erat, in qua unus ánnuus ſanabátur: ſed nemo antè ſanabátur, quàm descendiſſet Angelus. Ut eſſet indíciũ quia descénderat Angelus, movebátur aqua propter incrédulos. Illis ſignum, tibi fides: illis Angelus descendébat, tibi Spíritus ſanctus: illis creatúra movebátur, tibi Chriſtus operátur ipſe Dñus creatúræ. Tunc curabátur unus; nunc omnes ſanantur; aut certè unus ſolus pópulus Chriſtiánus.

℟. Erat homo triginta & octo annos habens in infirmitáte ſua. Dicit ei Jeſus: Vis ſanus fíeri? Respondit: * Dómine, hóminem non hábeo. Dicit ei Jeſus: Tolle grabátum tuum, & ámbula; & † Statim ſanus factus eſt. ℣. Reſpõ.

ciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. * Dómine. Glória Patri. † Statim. *Joan.* 5. *Eccli.* 51.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, & ámbula. *Joan.* 5.

Oratio.

PRopitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, & animárum nostrárum medére languóribus; ut peccatórum remissióne perceptâ, in tua semper benedictióne lætémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. F. Ecce sanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contingat. *Joan.* 5.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut sancto nos purificante jejúnio, & tibi toto corde simus subjecti, & inter mundánæ pravitátis insídias, te miserante, perseverémus illæsi; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 20.

LOcútus est Dóminus cunctos sermónes hos: Ego sum Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo servitútis. Non habébis deos aliénos coram me. Non fácies tibi scúlptile, neque omnem similitúdinē quæ est in cœlo désuper, & quæ in terra deorsum, nec eórum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorábis ea, neque coles: ego sum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, vísitans iniquitátem patrum in filios, in tertiam & quartam generatiónem eórum qui odérunt me, & fáciens misericórdiam in míllia his qui díligunt me, & custódiunt præcepta mea. Non assúmes nomen Dómini Dei tui in vanum; nec enim habébit insontem Dóminus eum qui assúmpserit nomen Dómini Dei sui frustrà.

℟. Jurávi & státui custodíre. 124.

Lectio ij.

MEmento ut diem Sábbati sanctífices. Sex diébus operáberis, & fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die Sábbatum Dómini Dei tui est: non fácies omne opus in eo, tu, & filius tuus & filia tua, servus tuus & ancilla tua, jumentum tuum, & ádvena qui est intrà portas tuas. Sex enim diébus fecit Dóminus cœlum & terram; & mare, & ómnia quæ in eis sunt, & requiévit die séptimo; idcirco benedixit Dóminus diéi Sábbati, & sanctificávit eum. * Honóra patrem tuum, & matrem tuam, ut sis longævus super terram quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupisces domum próximi tui, nec desiderábis uxórem ejus, non ser-

m ancillam, non bo-
m ásinum, nec ómnia
s sunt.
ósui fáciem meam ad
m. 124.
ncti Evangélii secun-
um Joannem.
o iij. Cap. 8.
témpore; Dicébat
d eos qui crediderunt
eos: Si vos manséri-
móne meo, verè dis-
i éritis; & cognos-
tátem, & véritas libe-
. Et réliqua.
ia sancti Augustíni
Epíscopi.
. *Evang. Tract.* 41.
, amen dico vobis,
omnis qui facit pec-
servus est peccáti. O
is sérvitus! Plerumque
, cùm dóminos malos
r, venáles se petunt;
rentes dóminum non
sed saltèm mutáre.
eccáti quid fáciat?
erpellet? apud quem
t? apud quem se ve-
etat? Deinde servus
aliquando sui dómini
périis fatigátus, fu-
quiescit: servus pec-
fugit? secum se tra-
umque fúgerit. Non
sam mala conscién-
est quò eat, séquitur
non recédit à se;
enim quod facit,
Fecit peccátum, ut
corporálem cáperet
m: voluptas transit,
manet: prætériit
lectábat, remansit
gat.
nis qui facit peccá-

tum, servus est peccáti: servus autem non manet in domo in ætternum, filius autem manet in ætternum. * Si ergo vos Fílius liberáverit, verè líberi éritis. ℣. Spíritus Dómini misit me ut prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem. * Si. Gloria. * Si ergo. *Joan.* 8. *Is.* 61.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Si vos manséritis in sermóne meo, verè discípuli mei éritis; & cognoscétis veritátem, & véritas liberábit vos. *Joan.* 8.

Oratio.

PRotector noster, áspice, Deus; ut qui malórum nostrórum póndere prémimur, perceptâ misericórdiâ, líberâ tibi mente serviámus; Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

Psalmi & Ant. de Psalterio.

Capitulum. Isaïæ 1.

QUærite judícium, subveníte oppresso, judicáte pupillo, defféndite víduam. Et veníte & argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur; & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

Hymnus, Audi, benigne. ℣. Tempus. 132.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Cùm sanctificasset Móyses Aaron & filios ejus, præcépit eis, dicens: De óstio tabernáculi non exíbitis septem diébus, die ac nocte observantes custódias Dómini. *Levit.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLET. *ut suprà.* 134.

DOMINICA II.
QUADRAGESIMÆ.
AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum, & sanábit nos. *Os.* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex. 123.

Ant. & *Psalm.* & ℣℣℣. *ut in Psalterio.*

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Levítici.

Lectio j. Cap. 1.

VOcávit Móysen, & locútus est ei Dóminus de tabernáculo testimónii, dicens: Lóquere filiis Israel, & dices ad eos: Homo qui obtúlerit ex vobis hóstiam Dómino de pecóribus, id est, de bobus & óvibus, ófferens víctimas, si holocaustum fúerit ejus oblátio, ac de armento; másculum immaculátum ófferet ad óstium tabernáculi testimónii, ad placandum sibi Dóminum; ponetque manum super caput hóstiæ, & acceptábilis erit, atque in expiatiónem ejus proficiens. Immolabitque vítulum coram Dómino, & ófferent filii Aaron sacerdótes sánguinem ejus, fundentes per altáris circúitū quod est ante óstium tabernáculi.

℟. Ignis in altári semper ardébit, quem nútriet sacerdos subjíciens ligna manè per síngulos dies: * Ignis est iste perpétuus, qui nunquam defíciet. ℣. Dixit Dóminus: Ignem veni míttere in terram; & quid volo, nisi ut accendátur? * Ignis est iste perpétuus, qui nunquā defíciet. *Levitic.* 6. *Luc.* 12.

Lectio ij. Cap. 10.

ARreptisque Nadab & Abiu filii Aaron thuríbulis, posuérunt ignem & incensum désuper, offerentes coram Dómino ignem aliénum; quod eis præceptum non erat. Egressusque ignis à Dómino, devorávit eos, & mórtui sunt coram Dño. Dixitque Móyses ad Aaron: Hoc est quod locútus est Dóminus: Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi, & in conspectu omnis pópuli glorificábor. Quod áudiens tácuit Aaron. Vocátis autem Móyses Misaéle & Elísaphan filiis Oziel pátrui Aaron, ait ad eos: Ite & tóllite fratres vestros de conspectu sanctuárii, & asportáte extra castra. Confestimque pergentes, tulérunt eos sicut jacébant, vestítos líneis túnicis, & ejecérunt foràs, ut sibi fúerat imperátum.

℟. Irritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne móritur; * Quantò magìs putátis deterióra meréri supplícia, qui Spirítui grátiæ contuméliam fécerit? ℣. Mórtui sunt Nadab & Abiu, cùm offerrent ignem aliénum in conspectu Dómini; * Quantò magìs putátis deterióra, &c. *Hebr.* 10. *Num.* 3.

Lectio iij. Cap. 16.

LOcutusque est Dóminus ad Móysen post mortem duórum filiórum Aaron, quando offerentes ignem aliénum interfecti sunt; & præcépit ei, dicens: Lóquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur sanctuárium,

ntrà velum coram
rio quo tégitur arca,
riátur,(quia in nube
super oráculum,)nisi
fécerit: Vítulum pro
fferet, & arietem in
um. Túnicâ líneâ
, feminálibus líneis
elábit: accingétur
â, cídarim líneam
ápiti; hæc enim ve-
sunt sancta: quibus
um lotus fúerit, in-
uscipietque ab uni-
ultitúdine filiórum
os hircos pro peccá-
num aríetem in holo-

roluisses sacrifícium,
útique; holocaustis
ctáberis. * Sacrifí-
) spíritus contribulá-
r contrítum & humi-
Deus, non despícies.
ssíbile est sánguine
& hircórum auferri
* Sacrifícium. Glória
Cor. Ps. 50. Hebr. 10.

. NOCTURNO.
o sancti Augustíni
Epíscopi.
. 17. in Joan. n. 4.
Lectio iv.

Jadragenárius núme-
us sacrátus nobis in
quadam perfectióne
dátur. Notum esse ár-
ritáti vestræ testantur
divínæ Scriptúræ. Je-
hoc número consecrá-
bene nostis. Nam &
quadraginta diébus je-
, & Elias tótidem; &
ninus noster, & sal-
sus Christus hunc je-
merum implévit. Per
significátur lex, per Elíam significantur Prophétæ, per Dóminum significátur Evangélium. Ideò in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis ostendit in claritáte vultûs & vestis suæ: appáruit enim médius inter Móysen & Elíam, tanquam Evangélium testimónium habéret à lege & Prophétis.

℟. Ex opéribus legis non justificábitur omnis caro coram Deo; * Nunc autem sine lege justítia Dei manifestáta est, testificáta à lege & Prophétis. ℣. Multórum nobis & magnórum, per legem & Prophétas, sapiéntia demonstráta est;*Nunc. Rom. 3. Eccl. prol.

Lectio v.

Sive ergo in lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum & generále est abstinére ab iniquitátibus & illícitis voluptátibus séculi, quod est perfectum jejúnium; ut abnegantes impietátem & seculáres cupiditátes, temperanter & justè & piè vivámus in hoc século. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, & dicit: Expectantes illam beátam spem, & manifestatiónem glóriæ beáti Dei, & salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo século quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cùm bene vívimus, cùm ab iniquitátibus & ab illícitis voluptátibus abstinémus. Sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, expectámus beátam illam spem, & revelatiónem glóriæ ma-

gni Dei, & salvatóris nostri Jesu Christi.

℟. Humiliémus Deo ánimas nostras; * Et in spíritu constitúti humiliáto, servientes illi, expectémus húmiles consolatiónem. ℣. Abnegantes impietátem & seculária desidéria, sóbriè & justè & piè vivámus in hoc século; * Et. *Judith.* 8. *Tit.* 2.

In Ps. 148. *n.* 1.

Lectio vj.

QUia verax est qui promísit, in spe gaudémus: quia tamen nondum habémus, in desidério gémimus. Bonum est nobis perseveráre in desidério, donec véniat quod promissum est, & tránseat gémitus, & succédat sola laudátio. Propter hæc duo témpora, unum quod nunc est in tentatiónibus & tribulatiónibus hujus vitæ, álterum quod tunc erit in securitáte & exultatióne perpétua, instituta est nobis étiam celebrátio duórum témporum, ante Pascha & post Pascha. Illud quod est ante Pascha, signíficat tribulatiónem in qua modò sumus; quod verò ágimus post Pascha, signíficat beatitúdinem in qua pósteà érimus. Ante Pascha ergo quod celebrámus, hoc & ágimus: post Pascha autem quod celebrámus, significámus quod nondum tenémus. Proptéreà illud tempus in jejúniis & oratiónibus exercémus; hoc verò relaxátis jejúniis in láudibus ágimus. Et ídeò illud tempus ante resurrectiónem, hoc post resurrectiónem Dómini est. Quo témpore significátur vita futúra, quam nondum tenémus; quia quod significámus post resurrectiónem Dómini, tenébimus post resurrectiónem nostram.

℟. Usque in tempus sustinébit pátiens; * Et † Pósteà redditio jucunditátis. ℣. Omnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; * Et. Glória. † Pósteà. *Eccli.* 1. *Hebr.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

IN illo témpore; Assúmit Jesus Petrum & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsum; & transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

De Transfig. Cap. 3.

APerit Dóminus coram electis téstibus glóriam suam, & commúnem illam cum céteris córporis formam tanto splendóre clarificat, ut & fácies ejus solis fulgóri símilis, & vestítus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur; nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas passiónis, quibus reveláta esset abscóndita excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntiâ spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum corpus Christi agnósceret quali esset commutatióne donandum; ut ejus sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsisset.

& ad omnem fecien-
hendis, ália quoque
iculo accessit instrú-
ès enim & Elías,
t & Prophétæ, ap-
cum Dómino lo-
ut verissimè in illa
irórum præséntia
ur quod dictum est:
vel tribus téstibus
verbum. Quid hoc
quid firmius verbo,
rædicatióne véteris
estamenti cóncinit
cum evangélica do-
tiquárum protesta-
nstrumenta concur-
stipulantur enim sibi
triusque fœderis pá-
quem sub velámine
um præcedéntia si-
ferant, manifestum
rspícuum præsentis
endor ostendit.

e duo viri loqueban-
esu. * Erant Móyses
isi in majestáte, &
ecessum ejus, quem

unum, & Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respondit, significans non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet, cùm salvári mundus, nisi Christi morte, non posset, & exemplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides; ut licèt non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis tolerántiam postulandam esse quàm glóriam.

℞. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. * Mélior est dies una in átriis tuis super míllia. ℣. Si vis, faciámus hîc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum: * Mélior est. Glória. *Repetit.* ℞. Beáti. *usque ad* ℣. Si vis. *Ps.* 83. *Matth.* 17.

℣. *Sacerd.* Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? ℞. Scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum. *Ps.* 4.

liávimus ánimas nostras, & nescisti? *Is.* 58.

Ant. 8. G. Loquímini veritátem unusquisque cum próximo suo, & malum contra amícum ne cogitétis in córdibus vestris; & jejúnium erit dómui Juda in gáudium. *Zach.* 8.

Ant. 6. F. Frange esurienti panem tuum, & egénos vagosque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum. *Is.* 58.

Ant. 1. a. Erumpet quasi manè lumen tuum, & sánitas tua cítiùs oriétur; & antesbit fáciem tuam justítia tua, & glória Dñi cólliget te. *Is.* 58.

Capitulum. Eccli. 17.

STa in sorte propositiónis & oratiónis altíssimi Dei. In partes vade sǽculi sancti, cum vivis & dántibus confessiónem Deo. Non demoréris in erróre impiórum.

Hymnus, Solemne. 124.

℣. Deus, misereátur nostri, & benedícat nobis: ℟. Illúminet vultum suum super nos. *Ps.* 66.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsum; & transfigurátus est ante eos. *Matth.* 17.

Oratio.

DEus, qui nos inter mundi perícula & adversa, cœlestis beatitúdinis expectatióne sustentas: præsta, quæsumus, ut terréna fastidientes, in supernórum desidérium toto cordis affectu rapiámur; Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Resplénduit fácies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth.* 17.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyses & Elías cum Jesu loquentes; & cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum: Dómine, bonum est nos hìc esse. *Matth.* 17. *Luc.* 9.

Capitulum. Hebr. 3.

MOyses fidélis erat in tota domo Dei tanquam fámulus, in testimónium eórum quæ dicenda erant: Christus verò tanquam filius in domo sua; quæ domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei, usque ad finem, firmam retineámus.

℟. *br.* Fílii hóminum * In tégmine alárum tuárum sperábunt. Fílii hóminum. ℣. Inebriabuntur * ab ubertáte domûs tuæ,* In tégmine. Glória. Fílii. *Ps.* 35.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus dilectus in quo mihi benè complácui; ipsum audíte. *Matth.* 17.

Capitulum. Jerem. 7.

HÆc dicit Dóminus Deus: Audíte vocem meam, & ero vobis Deus, & vos éritis mihi pópulus: & ambuláte in omni via quam mandávi vobis, ut bene sit vobis.

℟. *br.* Audi, pópulus meus, * Et testificábor tibi. Audi.

℣. Deus,

us, Deus tuus * ego sum, testificábor tibi. Glória Audi. *Ps.* 49.
Loquétur Dóminus pa- plebem suam, ℟. Et su- ctos suos, & in eos qui rtuntur ad cor. *Ps.* 84.
D NONAM.
t. 1. f. Audientes discí- cidérunt in fáciem suã, uérunt valde. Et accessit, & tétigit eos, dixitque úrgite, & nolíte timére. h. 17.
itulum. Exod. 20.
Olíte timére : ut enim probáret vos venit Deus, terror illíus esset in vobis, n peccarétis.
br. Excelsus Dóminus, umília réspicit. Excelsus. alta * à longè cognoscit, Glória. Excelsus. *Ps.* 137. uscípiens mansuétos Dó- s; ℟. Humílians autem tóres usque ad terram. 46.
VESPERAS.
ASsúmit Jesus Petrũ, & Jacóbum, & nem fratrem ejus, & ducit n montem excelsum seor- & transfigurátus est ante *Matth.* 17.
t. 3. a. Resplénduit fácies sicut sol, vestimenta au- ejus facta sunt alba sicut *Matth.* 17.
nt. 7. d. Apparuérunt ses & Elías cum Jesu lo- tes; & cùm discéderent lo, ait Petrus ad Jesum : ine, bonum est nos hîc *Matth.* 17. *Luc.* 9.
nt. 5. a. Ecce vox de nu- dicens : Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui; ipsum audíte. *Matth.* 17.
Ant. 1. f. Audientes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valde. Et accessit Jesus, & tétigit eos, dixitque eis : Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.
Capitulum. Eccli. 24.
QUi audit me, non confundétur; & qui operantur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam æternam habébunt.
Hymnus, Audi, benigne. *supra*, 132.
℣. Adoráte Dóminum in monte sancto ejus; ℟. Quóniam sanctus Dóminus Deus noster. *Ps.* 98.
Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Descendéntibus discípulis de monte, præcépit eis Jesus, dicens : Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis à mórtuis resurgat. *Matth.* 17.
Oratio, *ut suprà ad Laudes.*
COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.
FERIA SECUNDA.
De libro Levítici.
Lectio j. Cap. 19.
CUm messúeris ségetes terræ tuæ, non tondébis usque ad solum superfíciem terræ, nec remanentes spicas cólliges. Neque in vínea tua racémos & grana decidéntia congregábis; sed paupéribus & peregrínis carpenda dimittes. Ego Dóminus Deus vester. Non faciétis furtum. Non mentiémini; nec decípiet unusquisque próximum suum. Non perjurábis in nó-

mine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniam próximo tuo, nec vi ópprimes eum. * Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque manè. Non maledíces surdo, nec coram cæco pones offendículum; sed timébis Dóminum Deum tuum, quia ego sum Dóminus. Non fácies quod iníquum est, nec injustè judicábis. Non consíderes persónam páuperis, nec honóres vultum potentis. Justè júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec susurro in pópulo. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dñus. Non óderis fratrem tuum in corde tuo; sed públicè árgue eum, ne hábeas super illo peccátum.

℞. Projícite. 123.

Lectio ij. Cap. 26.

CUstodíte Sábbata mea, & pavéte ad Sanctuárium meum. Ego Dóminus. Si in præceptis meis ambulavéritis, & mandáta mea custodiéritis, & fecéritis ea, dabo vobis plúvias tempóribus suis, & terra gignet germen suum, & pomis árbores replebúntur. Apprehendet méssium tritúra vindémiam, & vindémia occupábit seméntem: & comedétis panem vestrum in saturitáte, & absque pavóre habitábitis in terra vestra. Dabo pacem in fínibus vestris: dormiétis & non erit qui extérreat. Auferam malas béstias, & gládius non transíbit términos vestros. Persequémini inimícos vestros, & córruent coram vobis.

℞. Quasi columbæ. 123.

Léctio sancti Evangélii
dùm Joannem.

Lectio iij. Ca

IN illo témpore; Di turbis Judæórum: do, & quærétis me; & cáto vestro moriémini liqua.

Homília sancti Aug Epíscopi.

In Joan. Tract. 38. n

TOta infelícitas rum ipsa erat, cátum habére, peccátis mori. Hoc e debet fúgere omnis C nus: propter hoc ad mum cúrritur: propter ægritúdine vel aliund tantur, sibi desíderan níri: propter hoc étia párvulus à matre piis ad Ecclésiam fertur, baptismo éxeat, & in quo natus est moriátu císsima condítio, mí istórum qui de ore. audiérunt, In peccát moriémini. Unde ta eis contingat, expó enim non credidéritis sum, moriémini in pec stris. Credo, fratres multitúdine quæ D audiébat, & eos fuiss ditúri erant. Quasi a omnes processérat se illa senténtia, In pe stro moriémini, ac p illis qui creditúri er erat abláta, revocáv spem: adjunxit enim credidéritis quia ego riémini in peccátis ve go, Si credidéritis sum, non moriémi

cátis vestris. Réddita est spes desperántibus : excitátio facta est dormiéntibus : córdibus evigilavérunt. Inde plúrimi credidérunt.

℞. Quia vocávi, & renuístis; ego quoque * In intéritu vestro ridébo, & subsannábo: † Qui autem me audíerit, absque terróre requiescet. ℣. Ego vado, & quærétis me; & in peccáto vestro moriémini:*In. Glória. † Qui. *Prov.* 1. *Joan.* 8.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. b. Si non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccáto vestro. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi nos, miséricors Deus; & ad expianda peccáta nostra, pœniténtiæ salutáris tempus & fructum nobis largíre propítius; Per.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Qui me misit, mecum est, & non relíquit me solum; quia ego quæ plácita sunt ei, fácio semper. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi, quæsumus, Dómine, gémitum pópuli supplicantis; ut qui de meritórum qualitáte diffídimus, non judícium, sed misericórdiam cónsequi mereámur; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Incipit liber Númeri.

Lectio j. Cap. 1.

LOcútus est Dóminus ad Móysen in deserto Sínaï in tabernáculo fœderis, primâ die mensis secundi, anno áltero egressiónis eórum ex Ægypto, dicens : Tóllite summam universæ congregatiónis filiórum Israel per cognatiónes & domos suas, & nómina singulórum quidquid sexûs est masculíni à vigésimo anno & supra, ómnium virórum fórtium ex Israel; & numerábitis eos per turmas suas, tu & Aaron. Eruntque vobiscum príncipes tribuum ac domórum in cognatiónibus suis.

℞. Scimus. 124.

Lectio ij.

LOcutusque est Dóminus ad Móysen, dicens : Tribum Levi noli numeráre, neque pones summam eórum cum filiis Israel; sed constítue eos super tabernáculum testimónii, & cuncta vasa ejus, & quidquid ad cæremónias pértinet. Ipsi portábunt tabernáculum, & ómnia utensília ejus: & erunt in ministério, ac per gyrum tabernáculi metabuntur. * Cùm proficiscendum fúerit, depónent Levítæ tabernáculum : cùm castrametandum, érigent : quisquis externórum accésserit, occidétur. Metabuntur autem castra filii Israel unusquisque per turmas & cúneos atque exércitum suum. Porrò Levítæ per gyrum tabernáculi figent tentória, ne fiat indignátio super multitúdinem filiórum Israel; & excubábunt in custódiis tabernáculi testimónii.

℞. Tu, Dómine. 124.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 23.

IN illo témpore; Jesus locútus est ad turbas & ad discípulos suos, dicens : Super

cáthedram Móyſi ſedérunt Scribæ & Phariſæi. Omnia ergo quæcumque díxerint vobis, ſerváte & fácite; ſecundùm ópera verò eórum nolíte fácére. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

In Cap. 23. *Matth. Lib.* 4.

QUid manſuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur à Phariſæís, & nihilóminus propter ſacerdótii & nóminis dignitátem hortátur pópulos ut ſubjiciantur eis; non ópera, ſed doctrínam conſiderantes. Alligant ónera grávia & importabília, & impónunt in húmeros hóminum; dígito autem ſuo nolunt ea movére. Hoc generáliter adversùs omnes magiſtros dictum eſt, qui grávia jubent, & minóra non fáciunt. Omnia verò ópera ſua fáciunt, ut videantur ab homínibus. Quicumque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba & Phariſæus eſt. Væ nobis míſeris, ad quos Phariſæórum vítia transiérunt!

℟. Nolíte vocári Rabbi: * Omnes vos fratres eſtis; unus eſt enim Pater veſter, qui in cœlis eſt: † Magiſter veſter unus eſt, Chriſtus. ℣. Odíbilis coram Deo eſt & homínibus ſupérbia: quid ſuperbit terra & cinis? * Omnes. Glória. † Magiſter. *Matth.* 23. *Eccli.* 10.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Cavéte à Scribis, qui volunt in ſtolis ambuláre, & ſalutári in foro; qui dévorant domos viduárum ſub obtentu prolixæ oratiónis: hi accípient prolíxius judícium. *Marc.* 12.

Oratio.

DA plebi tuæ, Dómine, quæ jejunando carnem humíliat, ſpíritum averſári ſupérbiæ; ut non indignatiónem tuam provocémus eláti, ſed miseratiónis tuæ dona ſubjecti capiámus; Per Dóminum noſtrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Qui major eſt veſtrûm, erit miniſter veſter: qui autem ſe exaltáverit, humiliábitur; & qui ſe humiliáverit, exaltábitur. *Matth.* 23.

Oratio.

ADeſto, quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris; ut eſſe, te largiente, mereámur, & inter próſpera húmiles, & inter adverſa ſecúri; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Númeri.

Lectio j. Cap. 14.

DIxérunt fílii Iſrael alter ad álterum: Conſtituámus nobis ducem, & revertámur in Ægyptum. Quo audíto, Móyſes & Aaron cecidérunt proni in terram coram omni multitúdine filiórum Iſrael. At verò Jóſue fílius Nun, & Caleb fílius Jéphone, qui & ipſi luſtráverant terram, ſcidérunt veſtimenta ſua, & ad omnem multitúdinem filiórum Iſrael locúti ſunt: Terra quam circuívimus, valde bona eſt. Si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manantem. Nolíte rebelles eſſe contra Dó-

minum, neque timeátis pópulum terræ hujus; quia sicut panem ita eos póssumus devoráre: recessit ab eis omne præsídium: Dóminus nobiscum est, nolíte metúere. Cùmque clamáret omnis multitúdo, & lapídibus eos vellet opprímere, appáruit glória Dómini super tectum fœderis cunctis fíliis Israel.

℟. Jurávi. 124.

Lectio ij.

LOcutusque est Dóminus ad Móysen & Aaron, dicens: Usquequò multitúdo hæc péssima múrmurat contra me? Querélas filiórum Israel audívi. Dic ergo eis: Vivo ego, ait Dóminus; sicut locuti estis, audiente me, sic fáciam vobis. In solitúdine hac jacébunt cadávera vestra. Omnes qui numeráti estis à vigínti annis & suprà, & murmurastis contra me, non intrábitis terram super quam levávi manum meam, ut habitáre vos fácerem, præter Caleb fílium Jéphone, & Jósue fílium Nun. * Párvulos autem vestros de quibus dixistis quòd prædæ hóstibus forent, introdúcam, ut vídeant terram quæ vobis displícuit. Vestra cadávera jacébunt in solitúdine. Fílii vestri erunt vagi in deserto annis quadraginta, & portábunt fornicatiónem vestram, donec consumantur cadávera patrum in deserto, juxta númerum quadraginta diérum, quibus considerastis terram: annus pro die imputábitur.

℟. Pósui. 124.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Ascendens Jesus Jerosólymam, assumpsit duódecim discípulos secrétò, & ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum, & Scribis; & condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 126. n. 4 & 5.

FIlii Zebedæi ántequàm humiliarentur secundùm passiónem Dómini, jam sibi loca eligébant, ubi sedérent, unus ad déxteram, alter ad sinistram. Revocávit illos Dóminus ad humilitátem, cùm hoc audíret, & ait illis: Potestis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum? Exaltári vultis, ántequàm humiliémini? Dóminus ipse vester qui est lux vestra, humiliátus est ut exaltarétur. Potestis bíbere, inquit, cálicem quem ego bibitúrus sum? Et illi, Póssumus. Et ille, Cálicem, inquit, meum bibétis; sedére autem ad déxteram, vel ad sinistram meam, ait, non est meum dare vobis; áliis páratum est à Patre meo. Quid est, Non est meum dare vobis? Non est meum dare superbis: hoc enim adhuc erant. Sed si vultis illud accípere, nolíte esse quod estis. Aliis parátum est: & vos álii estóte, & vobis parátum est. Quid est, Alii estóte? Priùs humiliámini, qui jam vultis exaltári. Intellexérunt ergo hu-

militátem profutúram sibi, & correcti sunt. Ergo & nos hoc audiámus.

℟. Jesus dixit: Nescítis quid petátis: * Sedére ad déxteram meam vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est à Patre meo. ℣. Vidit præsumptiónem cordis eórum, & ostendit eis viam æquitátis. * Sedére. Glória. * Sedére. *Matth.* 20. *Eccli.* 18.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* Scitis quia Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Oratio.

DEus totíus bonitátis fons & origo, réspice propítius confiténtis tibi plebis humilitátem; ut quos peccatórum consciéntia déjicit, tua semper misericórdia érigat; Per.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Qui volúerit inter vos primus esse, erit vester servus; sicut Filius hóminis non venit ministrári, sed ministráre: & dare ánimam suam redemptiónem pro multis. *Matth.* 20.

Oratio.

FAc, quǽsumus, Dómine, fámulos tuos semper ad te toto corde confúgere, tibi súbditâ mente servíre, tuam misericórdiam suppliciter imploráre, & tuis júgiter benefíciis gratulári: Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Incipit liber Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 1.

HÆc sunt verba quæ locútus est Móyses ad omnem Israel trans Jordánem in solitúdine campestri contra mare rubrum, inter Pharan, & Thophel, & Laban, & Háseroth ubi auri est plúrimùm, úndecim diébus de Horeb per viam montis Seïr usque ad Cadesbarne. Quadragésimo anno, undécimo mense, primâ die mensis locútus est Móyses ad fílios Israel ómnia quæ præcéperat illi Dóminus, ut díceret eis: Postquàm percussit Sehon regem Amorrhæórum, qui habitábat in Hésebon; & Og regem Basan, qui mansit in Astaroth, & in Edrai, trans Jordánem in terra Moab. Cœpitque Móyses explanáre legem.

℟. Projícite. 123.

Lectio ij. Cap. 6.

HÆc sunt præcepta, & cæremóniæ, atque judícia quæ mandávit Dóminus Deus vester, ut docérem vos, ut faciátis ea in terra ad quam transgredímini possidendam; ut tímeas Dóminum Deum tuum, & custódias ómnia mandáta & præcepta ejus, quæ ego præcípio tibi, & fíliis, ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. Audi, Israel, & observa, ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, & bene sit tibi, & multiplicéris ámpliùs sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte & melle manantem. * Audi, Israel: Dóminus Deus noster, Dóminus unus est: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota for-

titúdine tua. Eruntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo; & narrábis ea fíliis tuis, & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens, atque consurgens. Et ligábis ea quasi signum in manu tua, eruntque & movebuntur inter óculos tuos; scribesque ea in límine & óstiis domûs tuæ.

℟. Quasi columbæ. 123.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Ait Jesus Pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpurâ & bysso, & epulabátur quotídie spléndidè. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 40.

DIves iste non abstulisse aliéna reprehénditur, sed própria non dedisse. Nec dícitur quia vi quemquam oppressit, sed quia in acceptis rebus se éxtulit. Hinc ergo summóperè colligendum est quâ pœnâ mulctandus sit qui aliéna dírípit, si inferni damnatióne percútitur, qui própria non largítur. Nemo ergo secúrum se æstimet, dicens: Ecce aliéna non rápio, sed concessis lícitè rebus fruor; quia dives iste non idcirco punítus est, quóniam aliéna ábstulit, sed quia acceptis rebus semetipsum malè derelíquit. Hoc quoque fuit quod hunc in inferno trádidit; quia in sua felicitáte tímidus non fuit, quia percepta dona ad usum arrogántiæ inflexit; quia víscera pietátis ignorávit; quia peccáta sua redimere, étiam cùm sibi abundáret prétium, nóluit. Et sunt nonnulli qui cultum subtílium pretiosarumque véstium non putant esse peccátum. Quòd si vidélicet culpa non esset, nequáquam sermo Dei tam vigilanter exprímeret, quòd dives qui torquétur apud ínferos, bysso & púrpurâ indútus fuisset. Nemo quippe vestimenta pretiósa, nisi ad inánem glóriam, quærit: vidélicet ut honorabílior céteris esse videátur. Nam quia pro sola inàni glória vestimentum pretiósius quæritur, res ipsa testátur quòd nemo vult ibi pretiósis véstibus índui, ubi ab áliis non possit vidéri.

℟. Qui obtúrat aurem suam ad clamórem páuperis, & ipse * Clamábit, & non exaudiétur. † Qui séquitur misericórdiam, invéniet vitam, justítiam & glóriam. ℣. Dives cùm esset in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lázarum in sinu ejus; & clamans, dixit: Pater Abraham, miserére mei, quia crúcior in hac flamma. * Clamábit. Glória. † Qui. *Prov.* 21. *Luc.* 16.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Fili, recordáre quia recepisti bona in vita tua, & Lázarus simíliter mala; nunc autem hic consolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui jejúnia & eleemósynas nostrórum posui-

ſti remédia peccatórum : fac nos ópere mentis & córporis ſemper tibi eſſe devótos; Per Dóminum noſtrum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. c. Si Móyſen & Prophétas non áudiunt ; neque ſi quis ex mórtuis reſurréxerit, credent. *Luc.* 16.

Oratio.

CORdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; ut peccáta noſtra caſtigatióne voluntáriâ cohibentes, temporáliter pótiùs macerémur, quàm ſupplíciis deputémur æternis; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 16.

TRibus vícibus per annum apparébit omne masculínum tuum in conſpectu Dómini Dei tui in loco quem elégerit, in ſolemnitáte azymórum, in ſolemnitáte hebdomadárum, & in ſolemnitáte tabernaculórum. Non apparébit ante Dóminum vácuus; ſed ófferet unusquisque ſecundùm quod habúerit, juxta benedictiónem Dómini Dei ſui, quam déderit ei. * Júdices & magiſtros conſtítues in ómnibus portis tuis, quas Dóminus Deus tuus déderit tibi, per síngulas tri-

& possídeas terram qua
minus Deus tuus déde
Non plantábis lucum
nem árborem juxta alt
mini Dei tui : nec fac
neque conſtítues ſtátua
odit Dóminus Deus tu
℟. Scimus. 124.

Lectio ij. Cap.

SI difficile & am
apud te judícium
ſpéxeris inter ſánguin
guinem, cauſam & c
lepram & lepram ; & j
intrà portas tuas víde
variári ; ſurge, & asc
locum quem elégerit
nus Deus tuus. Venie
ſacerdótes Levítici
& ad júdicem qui fu
témpore ; quæresque
qui indicábunt tibi
veritátem; & fácies q
que díxerint qui præ
co quem elégerit D
& docúerint te juxt
ejus ; ſequerisque ſen
eórum : nec declinábi
teram, neque ad ſi
Qui autem ſuperbíerit
obedíre ſacerdótis im
eo témpore miniſtrat
Deo tuo, & decréto
moriétur homo ille,
malū de Iſrael : cunct
pulus áudiens timébit,
deinceps intumescat
℟. Tu, Dómine.

vineam, & sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 87. *C.* 2.

PLantáta est vínea, lege datâ, in córdibus Judæórum. Missi sunt Prophétæ quæréntes fructum, bonam vitam eórum: Prophétæ ab eis contuméliis affecti, & occísi sunt. Missus est & Christus, únicus fílius patrisfamílias; & ipsum occidérunt hærédem, & ideò perdidérunt hæreditátem. In contrárium eis vertit malum consílium. Ut possidérent, occidérunt: & quia occidérunt, perdidérunt. Nos servi de família ipsíus sumus. Inter Judæos visus est húmilis, contemptus est. Occultábat enim majestátẽ, promptam habébat infirmitátem. Contemptum est in illo quod promptũ erat, nec cógnitum quod occultum erat. Si enim cognovissent, numquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Numquid adhuc contemnendus est sedens in cœlo, si contemptus est, cùm pendéret in ligno? Ecce indulgéntiæ dator áperit tibi óstium: quid moráris? Gaudére debéres, si aperíret aliquando pulsanti. Non pulsasti, & áperit, & foris rémanes? Ne ergo dífferas. Miserére ánimæ tuæ placens Deo. Exhibe ánimæ tuæ eleemósynam. Non dícimus ut tu ei des, sed ne repellas manum dantis.

℟. Agrícolæ videntes fílium patrisfamílias, dixérunt intrà se: Hic est hæres, veníte, occidámus eum. Cùm vénerit Dóminus, quid fáciet agrícolis? Malos malè perdet; & * Víneam suam locábit áliis agrícolis qui reddant ei fructum. ℣. Vidit Dóminus, & ad iracúndiã concitátus est, quia provocavérunt eum fílii sui. * Víneam. Glória. * Víneam. *Matth.* 21. *Deut.* 32.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. A. Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus. *Matth.* 21.

Oratio.

DEus, qui non vis mortem peccatóris, sed ut convertátur à via sua, & vivat: te súpplices exorámus, ut, quiescente irâ tuâ, spíritum nobis pœniténtiæ, & delictórum véniam largiáris; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Quæréntes Jesum tenére, timuérunt turbas; quóniam sicut Prophétam eum habébant. *Matth.* 21.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis & córporis; ut bonis opéribus inhærendo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne defendi; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus; Per ómnia sécula seculórum.

SABBATO.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 34.

AScendit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo in vérticem Phasga contra Jéricho:

oſtenditque ei Dóminus omnē terram Gálaad usque Dan, & univerſum Néphthali, terramque Ephraim & Manaſſe, & omnem terram Juda usque ad mare novíſſimum, & auſtrálem partem, & latitúdinem campi Jéricho civitátis palmárum usque Segor. Dixitque Dóminus ad eum : Hæc eſt terra, pro qua jurávi Abraham, Iſaac, & Jacob, dicens : Sémini tuo dabo eam. Vidiſti eam óculis tuis, & non tranſíbis ad illam. Mortuusque eſt ibi Móyſes ſervus Dómini, in terra Moab, jubente Dómino; & ſepelívit eum in valle terræ Moab contra Phogor : & non cognóvit homo ſepulcrum ejus usque in præſentem diem.

℞. Jurávi. 124.

Lectio ij.

MOyſes centum & viginti annórum erat, quando mórtuus eſt: non caligávit óculus ejus, nec dentes illíus moti ſunt. Fleveruntque eum fílii Iſrael in campéſtribus Moab triginta diébus : & compléti ſunt dies planctûs lugéntium Móyſen. * Jóſue verò fílius Nun replétus eſt ſpíritu ſapiéntiæ, quia Móyſes póſuit ſuper eum manus ſuas. Et obediérunt ei fílii Iſrael, feceruntque ſicut præcépit Dóminus Móyſi. Et non ſurrexit ultrà Prophéta in Iſrael ſicut Móyſes, quem noſſet Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus ſignis atque portentis quæ miſit per eum, ut fáceret in terra Ægypti Pharaóni, & ómnibus ſervis ejus, univerſæque terræ illíus, & cunctam manum robuſtam, magnaque mirabília, quæ fecit Móyſes coram univerſo Iſrael.

℞. Póſui. 124.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Ait Jeſus ad Phariſæos & Scribas : Homo quidam hábuit duos fílios; & dixit adoleſcéntior ex illis patri : Pater, da mihi portiónem ſubſtántiæ quæ me contingit. Et divíſit illis ſubſtántiam. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 7. Comment. in Lucam.

QUi ſe à Chriſto ſéparat, exul eſt pátriæ, civis eſt mundi. Bene autem in ſe revértitur, qui à ſe receſſit. Etenim qui ad Dóminum regréditur, ſe ſibi reddit; & qui recédit à Chriſto, ſe ſibi ábdicat. Jam redeámus ad Patrem, ne nos ei reconciliatiónis faciámus moram, quam non fecit Pater. Fácilè reconciliátur, quando impensè rogátur. Sed etſi Deus novit ómnia, vocem tamen tuæ confeſſiónis expectat. Confitére magìs, ut roget pro te Eccléſia, & illácrymet pópulus. Exurge ergo, curre ad Eccléſiam : hîc eſt Pater, hîc eſt Filius, hîc eſt Spíritus ſanctus. Occurrit tibi, quia audit te intrà mentis ſecréta tractantem. Et cùm adhuc longè ſis, videt & accurrit, ne quis impédiat; compléctitur quoque; ſupra collum cadit, ut jacentem érigat, & onerátum peccátis, atque in terréna deflexum,

reflectat ad cœlum, in quo suum quærat auctórem. Qui lapsus fúerit, per pœniténtiam reviviscit.

℟. Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccávi in cœlum & coram te; * Jam non sum dignus vocári fílius tuus; † Fac me sicut unum de mercenáriis tuis. ℣. Deus meus, confundor, & erubesco leváre fáciem meam ad te; * Jam. Glória. † Fac. *Luc.* 15. 1. *Esdr.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Cùm adhuc longè esset, vidit illum pater ipsius, & misericórdiâ motus est; & accurrens cécidit super collum ejus, & osculátus est eum. *Luc.* 15.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus, miséricors Deus, ad te confugientem paternâ récipe pietáte; ut qui tuam iracúndiam méritò formídant, de tua possint vénia gratulári; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Antiph. & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Ezech. 20.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ego sum Dóminus Deus vester, in præceptis meis ambuláte, judícia mea custodíte, & fácite ea; & Sábbata mea sanctificáte, ut sint signum inter me & vos, & sciátis quia ego sum Dóminus Deus vester.

Hymnus, Audi, benigne. & ℣. *ut suprà.* 132.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Fortis in bello Jesus Nave, successor Móysi in Prophétis, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, ut consequerétur hæreditátem Israel. *Eccli.* 46.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 134.

DOMINICA III QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum, & sanábit nos. *Os.* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex. 123.

Ant. Pss. & ℣℣℣. ut in Psalt.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Jósue.

Lectio j. Cap. 1.

ET factum est post mortem Móysi servi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Jósue fílium Nun, ministrum Móysi, & díceret ei: Móyses servus meus mórtuus est: surge, & transi Jordánem istum, tu, & omnis pópulus tecum, in terram quam ego dabo fíliis Israel. Omnem locum quem calcáverit vestígium pedis vestri, vobis tradam, sicut locútus sum Móysi. A deserto & Líbano, usque ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum, usque ad mare magnum contra solis occásum erit términus vester. Nullus póterit vobis resístere cunctis diébus vitæ tuæ; sicut fui cum Móyse, ita ero tecum: non dimittam, nec derelinquam te. Confortáre, & esto robustus. Tu enim sorte dívides pópulo huic terram, pro qua jurávi pátribus tuis ut tráderem eam illis.

℟. Egressus est pópulus ut transíret Jordánem; & sacerdótes qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum: * Ingressísque eis Jordánem, stetérunt aquæ, omnisque pópulus per arentem álveū transíbat. ℣. Tabernáculum testimónii induxérunt, suscipientes patres nostri cum Jesu in possessiónem géntium: * Ingressisque. *Josue* 3. *Act.* 7.

Lectio ij. Cap. 2.

MIsit ígitur Jósue fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abscóndito, & dixit eis: Ite, & consideráte terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes, ingressi sunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, & quievérunt apud eam. Nuntiatumque est regi Jéricho, & dictum: Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de fíliis Israel, ut explorárent terram. Misitque rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros qui venérunt ad te, & ingressi sunt domum tuam: exploratóres quippe sunt, & omnem terram consideráre venérunt. Tollensque múlier viros, abscondit, & ait: Fáteor, venérunt ad me; sed nesciébam unde essent: cùmque porta clauderétur in ténebris, & illi páriter exiérunt, néscio quò abiérunt: persequímini citò, & comprehendétis eos. Ipsa autem fecit ascéndere viros in solárium domûs suæ; operuitque eos stípulâ lini, quæ ibi erat.

℟. Ex opéribus justificátur homo, & non ex fide tantùm. Rahab méretrix * Nonne ex opéribus justificáta est, [...]piens núntios, & áliâ v[...]ciens? ℣. Tollens múlier [...] abscondit, & demísit e[...] funem de fenestra. * N[...] *Jac.* 2. *Josue* 2.

Lectio iij. Cap.

IGitur Jósue de nocte surgens, movit castra: [...]dientesque de Setim, ven[...] ad Jordánem ipse & omn[...] Israel, & moráti sunt il[...] dies. Quibus evolútis, tra[...]runt præcónes per cast[...] médium, & clamáre [...]runt: Quando vidéritis [...] fœderis Dómini Dei vest[...] sacerdótes stirpis Levític[...]tantes eam, vos quoque súrgite, & sequímini p[...]dentes: sitque inter vos [...]cam spátium cubitórum [...]rum míllium; ut procul [...]re possítis, & nosse per [...]viam ingrediámini; quia non ambulastis per ea[...] cavéte ne appropinqué[...] arcam. Dixitque Jósue a[...]pulum: Sanctificámini [...] enim fáciet Dóminus int[...] mirabília. Et ait ad sa[...]tes: Tóllite arcam fœde[...] præcédite pópulum. Qu[...]complentes, tulérunt, & [...]bulavérunt ante eos. Di[...] Dóminus ad Jósue: Hód[...] cípiam exaltáre te coram Israel; ut sciant quòd [...] cum Móyse fui, ita & [...]sim.

℟. Stetérunt sol & lun[...] nec ulciscerétur se gens d[...] mícis suis. * Nonne scri[...] est in libro justórum: † sol in médio cœli, & n[...]stinávit occúmbere spátio

dicti, obediente Dómino voci hóminis? ℣. Dixit discípulis Jesus: Si habuéritis fidem sicut granum sinápis, nihil impossíbile erit vobis. * Nonne. Glória Patri. † Stetit. *Josue* 10. *Matth.* 17.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de Lapsis.

Lectio iv.

O Uæso vos, fratres, acquiéscite salúbribus remédiis; consíliis obedíte melióribus; cum lácrymis nostris vestras lácrymas júngite; cum nostro gémitu gémitus vestros copuláte. Rogámus vos ut pro vobis Deum rogáre possímus. Agite pœniténtiam plenam, dolentis ac lamentantis ánimi probáte mœstítiam. Nec vos quorumdam móveat aut error impróvidus, aut stupor vanus, qui percussi sunt ánimi cæcitáte, ut nec intélligant delícta, nec plangant. Indignantis Dei major hæc plaga est: injustè sibi placentes, & transpunctæ mentis alienatióne dementes, Dómini præcepta contemnunt, medélam vúlneris négligunt, ágere pœniténtiam nolunt. Ante admissum fácinus impróvidi, post fácinus obstináti, nec priùs stábiles, nec póstmodùm súpplices: quando debúerant stare, jacuérunt; quando jacére, & prostérnere se Deo debent, stare se opinantur. Pacem sibi ultro, némine dante, sumpsérunt: homínibus contra Deum credunt, qui contra hómines Deo non credidérunt.

℟. Vivo ego, dicit Dóminus Deus; nolo mortem ímpii, sed ut convertátur à via sua, & vivat. * Convertímini, convertímini à viis vestris péssimis. Quare moriémini, domus Israel? ℣. Implétum est tempus, & appropinquávit regnum Dei. * Convertímini. *Ezech.* 33. *Marc.* 1.

Lectio v.

E Júsmodi hómines, quantùm potestis, effúgite. Perniciósis conátibus adhærentes sálubri cautióne vitáte. Sola súperest pœniténtia quæ satisfáciat. Qui autem pœniténtiam críminis tollunt, satisfactiónis viam claudunt. Ita fit ut dum temeritáte quorumdam, vel promíttitur salus falsa, vel créditur, spes veræ salútis adimátur. Vos verò, fratres dilectíssimi, quorum timor in Deum pronus est, & in ruína licet ánimus constitútus, mali sui memor est, pœnitentes ac dolentes peccáta vestra perspícite, graníssimum consciéntiæ crimen agnóscite. Ad intelligéntiam delícti vestri óculos cordis aperíte, nec desperantes misericórdiam Dómini, nec tamen jam véniam vindicantes. Deus, quantùm patris pietáte indulgens semper & bonus est, tantùm júdicis majestáte metuendus est. Quàm magna delíquimus, tam gránditer defleámus. Alto vúlneri díligens & longa medicína non desit; pœniténtia crímine minor non sit.

℟. Fácite fructus dignos pœniténtiæ; * Jam enim secúris ad radícem árborum pósita est.

Omnis arbor non fáciens fructum bonum excidétur, & in ignem mittétur. ℣. Altíssimus misertus est pœniténtibus: ímpiis & peccatóribus reddet vindíctam; * Jam enim secúris ad radícem árborum pósita est. Omnis arbor, &c. *Luc.* 3. *Eccli.* 12.

Lectio vj.

ORáre oportet impénsiùs & rogáre, diem luctu transígere, vigíliis noctes ac flétibus dúcere, tempus omne lacrymósis lamentatiónibus occupáre, stratos solo adhærére in cínere & cilício, & sórdibus voiutári; post indumentum Christi pérditum, nullum jam velle vestítum; post diáboli cibum, malle jejúnium; justis opéribus incúmbere, quibus peccáta purgantur; eleemósynis frequenter insístere, quibus à morte ánimæ liberantur. Nec tenéri jam, nec amári patrimónium debet. Ad hoc tantùm profúerit quod remansit, ut inde crimen & culpa redimátur. Incunctanter & lárgiter fiat operátio; census omnis in medélam vúlneris erogétur: ópibus & facultátibus nostris, qui de nobis judicatúrus est, Dómino fœnerétur. Sic sub Apóstolis fides víguit; sic primus credéntium pópulus Christi mandáta servávit. Qui sic Deo satisfécerit, qui pœniténtiâ facti sui, qui pudóre delícti, plus & virtútis & fídei de ipso lapsûs sui dolóre concéperit, exaudítus & adjútus à Dómino, quam contristáverat nuper, lætam fáciet Ecclésiam: nec jam solam Dei véniam merébitur, sed & corónam.

℟. Quærite primùm regnum Dei, & justítiam ejus: * Fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis; ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrû erit. ℣. Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus faciéntibus eam. * Fácite vobis. Glória Patri. * Fácite vobis. *Luc.* 12. *Tob.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus, & admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Luc. lib. 4. *C.* 48.

DÆmoníacus iste apud Matthæum, non solùm mutus, sed & cæcus fuisse narrátur; curatusque dícitur à Dómino, ita ut loquerétur, & vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt, cæcus videt, mutus lóquitur, possessus à dæmone liberátur. Quod & tunc quidem carnáliter factum est, sed & quotídie complétur in conversióne credéntium: ut expulso primùm dæmone, fidei lumen aspíciant; deinde, ad laudes Dei, tacéntia priùs ora laxentur.

℟. Si sátanas sátanam éjicit, adversùs se divísus est: quómodò ergo stabit regnum ejus?

* Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. ℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me. * Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit,&c. *Matth.* 12. *Is.* 61.

Lectio viij.

CUm immundus spíritus exíerit de hómine, perámbulat per loca inaquósa. Quamvìs simplíciter intélligi possit Dóminum hæc ad distinctiónem suórum, & sátanæ óperum adjunxisse; tamen & de hærético quovis, vel schismático, vel étiam malo cathólico potest non inconvenienter áccipi. De quo, témpore baptísmatis, spíritus immundus qui in eo priùs habitáverat, ad confessiónem cathólicæ fídei, abrenuntiationemque mundánæ conversatiónis, ejiciátur: locaque inaquósa péragret, id est, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatiónis expurgáta sint, cállidus insidiátor exploret, si quos ibi fortè suæ nequítiæ gressus fígere possit. Sed bene dícitur, Quærens réquiem, & non invéniens. Quia castas mentes effúgiens, in solo corde pravórum gratam sibi potest invenire réquiem.

℟. Cùm fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ póssidet: * Si autem fórtior vícerit eum, univérsa arma ejus áuferet,& spólia ejus distríbuet. ℣. Numquid tollétur à forti præda? Equidem & captívitas à forti tollétur:* Si autem. *Luc.* 11. *Is.* 49.

Lectio ix.

DIcit: Revertar in domum meam unde exivi. Timendus est iste versículus, non exponendus. Et cùm vénerit, invénit scopis mundátam, hoc est, grátiâ baptísmatis à peccatórum labe castigátam, sed nullâ boni óperis indústriâ cumulátam. Unde bene Matthæus hanc vacantem, mundátam, atque ornátam dicit; mundátam à vitiis prístinis per baptismum; vacantem à bonis áctibus per negligéntiam; ornátam simulátis virtútibus per hypócrisin. Et tunc vadit, & assúmit septem álios spíritus nequióres se, & ingressi hábitant ibi. Per septem malos spíritus, universa vítia designat. Quemcumque enim post baptisma, sive právitas hærética, seu mundána cupíditas arripúerit, mox ómnium prosternet in ima vitiórum. Unde rectè nequióres tunc eum spíritus dicuntur ingressi; quia non solùm habébit illa septem vítia, quæ septem spirituálibus sunt contrária virtútibus, sed & per hypócrisin ipsas se virtútes habére simulábit. Et sunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Mélius quippe erat ei viam veritátis non cognóscere, quàm post agnitiónem retrorsùm converti.

℟. Cùm immundus spíritus exíerit de hómine, dicit: Revertar in domum meam unde exivi. Tunc assúmit septem álios spíritus secum nequióres se; & * Fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. ℣. Sicut canis qui revértitur

ad vómitum suum, sic imprúdens qui íterat stultítiâ suam. * Fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Cùm immundus. *usque ad* ℣. Sicut. *Luc.* 11. *Prov* 26.

℣. *Sacerd.* In hoc cognóvi quóniam voluísti me; ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. *Ps.* 40.

AD LAUDES.

Antiph. 7. a. Némini mandávit Deus ímpiè ágere, & némini dedit spátium peccandi: non enim concupiscit multitúdinem filiórum infidélium. *Eccli.* 15.

Ant. 8. *G.* Qui jejúnat in peccátis suis, & iterùm éadem fáciens, quid próficit humiliando se? *Eccli.* 34.

Ant. 1. a. Facta sunt posterióra deterióra prióribus: mélius enim erat non cognóscere viam justítiæ, quàm post agnitiónem retrorsùm converti. 2. *Petr.* 2.

Ant. 4. d. Ne quis desit grátiæ Dei, profánus ut Esaü: scitóte enim quóniam pósteà cúpiens hæreditáre benedictiónem, reprobátus est, quanquàm cum lácrymis inquisísset eam. *Hebr.* 12.

Ant. 3. c. Orábat scelestus Antíochus Dóminum, à quo non esset misericórdiam consecutúrus. 2. *Machab.* 9.

Capitulum. Eccli. 5.

NE dicas, Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur, misericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes convérti ad Dóminum, & ne dífferas de die in diem.

Hymnus, Solemne. 124.

℣. Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? ℟. Réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus. *Ps.* 12.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecísset dæmónium, locútus est mutus; & admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 11.

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice, atque ad defensiónem nostram déxteram tuæ majestátis extende; Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, & dicébant: Numquid hic est Fílius David? Pharisæi autem audientes, dixérunt: Hic non éjicit dæmones, nisi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Jesus sciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divísum desolábitur, & domus supra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Capitulum. Isaïæ 59.

ECce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat: sed iniquitátes vestræ divisérunt inter vos & Deum vestrum, & peccáta vestra abscondérunt fáciem ejus à vobis, ne exaudíret.

℟. *br.* Inimíci tui, Dómine, *Inimíci tui peribunt. Inimíci. ℣. Et dispergentur omnes * qui operantur iniquitátem; * Inimíci. Glória. Inimíci. *Ps.* 91.

℣. Contrítio & infelícitas in viis eórum: ℟. Viam pacis non cognovérunt. *Ps.* 13.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, filii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt. *Matth.* 12.

Capitulum. Ezech. 20.

JUdicábor vobiscum fácie ad fáciem: sicut judício contendi adversùm patres vestros in deserto terræ Ægypti, sic judicábo vos, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Non repellet Dóminus plebem suam: * Hæreditátem suam non derelinquet. Non. ℣. Quoadusque justítia convertátur * in judícium, * Hæreditátem. Glória Patri. Non.

℣. Quis consurget mihi adversùs malignantes? ℟. Aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitátem? *Ps.* 93.

AD NONAM.

Ant. 1. *f.* Qui non est mecum, contra me est; & qui non cólligit mecum, dispergit. *Luc.* 11.

Capitulum. Jerem. 17.

DOmine, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes à te in terra scribentur; quóniam dereliquérunt venam aquárum viventium Dóminum.

℟. *br.* Locúti sunt adversùm me, * Et expugnavérunt me gratis. Locúti. ℣. Et sermónibus ódii * circumdedérunt me, * Et. Glória. Locúti.

℣. Fiant contra Dóminum semper; ℟. Et dispéreat de terra memória eórum. *Ps.* 108.

AD VESPERAS.

Ant. 1. g. ERat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus; & admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 11.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, & dicébant: Numquid hic est Fílius David? Pharisæi autem audientes, dixérunt: Hic non éjicit dæmones, nisi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

Ant. 4. E. Jesus sciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum desolábitur, & domus supra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, filii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt. *Matth.* 12.

Ant. 1. *f.* Qui non est mecum, contra me est; & qui non cólligit mecum, dispergit. *Luc.* 11.

Capitulum. 2. Petr. 2.

SI refugientes coinquinatiónes mundi in cognitióne Dómini nostri & Salvatóris Jesu Christi, his rursus implicáti superantur, facta sunt eis posterióra deterióra prióribus.

Hymnus, Audi, benigne. *ut suprà.* 132.

℣. In æternũ non obliviscar justificatiónes tuas; ℟. Quia in ipsis vivificasti me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Extollens vocem quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. At Jesus dixit: Quinimmo, beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Completorium, *ut in Psalterio.* 25.

FERIA SECUNDA.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 3.

EGressus est pópulus de tabernáculis suis, ut transíret Jordánem; & sacerdótes qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum. Ingressísque eis Jordánem, & pédibus eórum in parte aquæ tinctis, (Jordánis autem ripas álvei sui témpore messis implé-verat) stetérunt aquæ descendentes in loco uno, & ad instar montis intumescentes apparébant procul ab urbe quæ vocátur Adom usque ad locum Sarthan: quæ autem inferióres erant, in mare solitúdinis (quod nunc vocátur mórtuum) descendérunt, úsquequò omníno defícerent. Pópulus autem incedébat contra Jéricho; & sacerdótes qui portábant arcam fœderis Dómini, stabant super siccam humum in médio Jordánis accincti, omnisque pópulus per aréntem álveum transíbat.

℞. Projícite. 123.

Lectio ij. Cap. 4.

QUibus transgressis, dixit Dóminus ad Jósue: Elige duódecim viros síngulos per síngulas tribus; & præcipe eis, ut tollant de médio Jordánis álveo, ubi stetérunt pedes sacerdótum, duódecim durissimos lápides, quos ponétis in loco castrórum, ubi fixéritis hâc nocte tentória. Vocavítque Jósue duódecim viros quos elégerat de fíliis Israel, síngulos de síngulis tríbubus; & ait ad eos: Ite ante arcam Dómini Dei vestri ad Jordánis médium, & portáte inde sínguli síngulos lápides in húmeris vestris, juxta númerum filiórum Israel, ut sit signum inter vos. * Et quando interrogáverint vos filii vestri cras, dicentes: Quid sibi volunt isti lápides? respondébitis eis: Defecérunt aquæ Jordánis ante arcam fœderis Dómini, cùm transíret eum: idcirco pósiti sunt lápides isti in monumentum filiórum Israel usque in æternum. Fecérunt ergo filii Israel, sicut præcépit eis Jósue, portantes de médio Jordánis álveo duódecim lápides, ut Dóminus ei imperárat, juxta númerum filiórum Israel, usque ad locum in quo castrametáti sunt, ibique posuérunt eos.

℞. Quasi columbæ. 123.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Ait Jesus ómnibus qui erant in Synagóga Názareth: Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura teipsum; quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac & hîc in pátria tua. Et réliqua.

llía sancti Ambrósii
Epíscopi.
|. *in Luc. C. 4. n. 46.*
ı mediócriter invídia
)ditur, quæ cívicæ ca-
›blíta, in acerba ódia
móris inflectit. Simul
nplo páriter & oráculo
ur, quòd frustrà cpem
›rdiæ cœléstis expectes,
e frúctibus virtútis in-
aspernátor enim Dó-
nvidórum est; & ab
ivína benefícia in áliis
mtur, mirácula suæ
is avertit. Non otiósè
ialvátor excúsat, quòd
ı pátria sua mirácula
)perátus sit; ne fortas-
is viliórem pátriæ no-
debére putáret affe-
lenque enim cives póte-
amáre, qui amáret om-
ipsi se caritáte pátriæ,
dent, abdicárunt.
ropter te, Dómine,
oppróbrium; opéruit
› fáciem meam: * Ex-
factus sum frátribus
ɛ peregrínus fíliis ma-
ɛ; † Quóniam zelus
ıæ comédit me. ℣. Di-
esus: Quia non est
ı sine honóre nisi in
ıa, & in domo sua, &
atióne sua. * Extrá-
›lória. † Quóniam.
Marc. 6.
enedictus. *Ant.* 2. D.
prósi erant in Israel
so prophéta: & nemo
ıundátus est, nisi Náa-
rus. *Luc. 4.*
Oratio.
icet nos grátia tua,
s; & per continén-
tiam salutáris jejúnii, ab om-
ni semper iniquitáte custódiat; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Magníficat. Ant. 1. g. Duxérunt Jesum usque ad supercílium montis, ut præcipitárent eum; ipse autem tránsiens per médium illórum, ibat. *Luc. 4.*

Oratio.

Subveniat nobis, Dómine, misericórdia tua, ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte salvári; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

FERIA TERTIA.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 5.

Eo témpore ait Dóminus ad Jósue: Fac tibi cultros lapídeos, & circumcíde secundò fílios Israel. Fecit quod jússerat Dóminus, & circumcídit fílios Israel in colle præputiórum. Hæc autem causa est secundæ circumcisiónis: Omnis pópulus qui egressus est de Ægypto géneris masculíni, universi bellatóres viri, mórtui sunt in desérto per longíssimos viæ circúitus; qui omnes circumcísi erant. Pópulus autem qui natus est in desérto, per quadraginta annos itíneris latíssimæ solitúdinis incircumcísus fuit; donec consumeréntur qui non audíerant vocem Dómini, & quibus antè juráverat ut non osténderet eis terram lacte & melle manantem. Horum fílii in locum succesérunt patrum, & circumcísi

ſunt à Jóſue; quia ſicut nati fúerant, in præpútio erant, nec eos in via áliquis circumcíderat. Poſtquàm autem omnes circumciſi ſunt, manſérunt in eódem caſtrórum loco, donec ſanarentur. Dixitque Dóminus àd Jóſue: Hódie ábſtuli oppróbrium Ægypti à vobis. Vocatumque eſt nomen loci illíus Gálgala, uſque in præſentem diem.

℞. Scimus. 124.

Lectio ij.

MAnſeruntque fílii Iſrael in Gálgalis, & fecérunt Phaſe quartâ décimâ die menſis ad véſperum in campéſtribus Jéricho: & comedérunt de frúgibus terræ die áltero, ázymos panes, & polentam ejuſdē anni. Defecitque manna, poſtquàm comedérunt de frúgibus terræ, nec uſi ſunt ultrà cibo illo fílii Iſrael, ſed comedérunt de frúgibus præſentis anni terræ Chánaan. * Cùm autem eſſet Jóſue in agro urbis Jéricho, levávit óculos, & vidit virum ſtantem contra ſe, evaginátum tenentem gládium; perrexitque ad eum, & ait: Noſter es, an adverſariórum? Qui reſpondit: Nequáquam, ſed ſum princeps exércitûs Dómini, & nunc vénio. Cécidit Jóſue pronus in terram, & adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad ſervum ſuum? Solve, inquit, calceamentum tuum de pédibus tuis; locus enim in quo ſtas, ſanctus eſt. Fecitque Jóſue ut ſibi fúerat imperátum.

℞. Tu, Dómine. 124.

Léctio ſancti Evangélii ſ
dùm Matthæum.

Lectio iij. Cap.

IN illo témpore; Dix
ſus discípulis ſuis: Si
cáverit in te frater tuus,
& córripe eum inter te
ſum ſolum. Et réliqua.

Homília ſancti Augu
Epíſcopi.

Serm. 82. de verb. E
Matth. 18. n. 4.

DEbémus amando
gere, non nocendi
ditáte, ſed ſtúdio corrig
Tales ſi fuérimus, óptim
cimus quód hódie adm
ſumus: Si peccáverit in t
ter tuus, córripe illum in
& ipſum ſolum. Quare
córripis? Quia tu doles
peccáverit in te? Abſit
amóre tuî id facis, nihil
Si amóre illíus facis, óp
facis. Dénique in ipſis v
attende, cujus amóre id f
débeas; utrùm tuî, an il
Si te audíerit, inquit, lu
es fratrem tuum. Ergo pr
illum fac, ut lucréris il
Sic faciendo, lucráris: ni
ciſſes, períerat.

℞. Si peccáverit in te f
tuus, vade, & * Córripe
inter te & ipſum ſolum:
te audíerit, lucrátus eris
trem tuum. ℣. Qui córrip
minem, grátiam póſteà
niet apud eum, magìs
ille qui per linguæ blandi
ta décipit. * Córripe. Gl
† Si te. *Matth. 18. Prov*

Ad Benedictus. *Ant.*
Ubi ſunt duo vel tres co
gáti in nómine meo, ibi
in médio eórum. *Matth.*

Oratio.

æ tuæ nobis, Dó-
ıe, præsens auxílium
; ut, sacro nos purifi-
únio, toto simus tibi
bjecti, & in tua cari-
cordes; Per Dómi-
trum Jesum Christum
uum.
agníficat. *Ant.* 1. a.
, quóties peccábit in
·r meus, & dimittam
ue séptics? Dixit illi
Non dico tibi usque
sed usque septuágies
Matth. 18.

Oratio.

s, qui Ecclésiam spon-
ı tuam matrem nobis
:ram providisti: da fi-
tuis in ipsíus doctrí-
:æceptis vocem tuam
:e; ut eórum infirmi-
ɔdiátur ab omni cir-
ióne erróris, dum Ec-
Dei viventis áudiunt,
ım & firmamentum
; Qui cum eódem Deo
ris & regnas in unitáte
sancti Deus, per óm-
ula seculórum.
men.

IA QUARTA.
'e libro Jósue.
› j. Cap. 6.

ho clausa erat atque
ıíta, timóre filiórum
el; & nullus égredi
aut íngredi. Dixitque
ıs ad Jósue: Ecce dedi
ı tua Jéricho, & regem
mnesque fortes viros.
: urbem cuncti bella-
nel per diem; sic fa-
x diébus. Séptimo au-
sacerdótes tollant septem búccinas quarum usus est in jubiléo, & præcédant arcam fœderis: septiesque circuíbitis civitátem, & sacerdótes clangent búccinis. Cùmque insonúerit vox tubæ lóngior atque concísior, & in áuribus vestris increpúerit, conclamábit omnis pópulus vociferatióne máximâ, & muri fúnditùs córruent civitátis; ingredienturque sínguli per locum contra quem stéterint.

℞. Jurávi. 124.

Lectio ij.

Cumque séptimo circúitu clángerent búccinis sacerdótes, dixit Jósue ad omnem Israel: Vociferámini; trádidit enim vobis Dóminus civitátem: sitque cívitas hæc anáthema, & ómnia quæ in ea sunt, Dómino. Sola Rahab méretrix vivat cum universis qui cum ea in domo sunt; abscondit enim núntios quos diréximus. Vos autem cavéte ne de his quæ præcepta sunt, quíppiam contingátis, & sitis prævaricatiónis rei, & ómnia castra Israel sub peccáto sint atque turbentur. Quidquid autem auri & argenti fúerit, & vasórum æneórum ac ferri, Dómino consecrétur, repósitum in thesauris ejus. Igitur omni pópulo vociferante, & clangéntibus tubis, postquam in aures multitúdinis vox sonitusque incrépuit, muri íllico corruérunt: & ascendit unusquisque per locum qui contra se erat; ceperuntque civitátem, & interfecérunt ómnia quæ erant in ea.

℞. Pósui. 124.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Acceſſérunt ad Jeſum ab Jeroſólymis Scribæ & Phariſæi, dicentes: Quare diſcípuli tui transgrediuntur traditiónē ſeniórum? Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth. C. 15.

MIra Phariſæórū Scribarumque ſtultítia! Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes & præcepta non ſervet: Non enim lavant manus ſuas, cùm panem mandúcant. Ipſe autem respondens, ait illis: Quare & vos transgredímini mandátū Dei propter traditiónem veſtram? Falſam calúmniam verâ responſióne confútat. Præcéperat enim Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias parentum conſíderans, ut filii honorárent, étiam in vitæ neceſſáriis miniſtrandis, parentes ſuos. Hanc providentíſſimam Dei legem volentes Scribæ & Phariſæi ſubvértere, ut impietátem ſub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péſſimos fílios, ut ſi quis ea quæ paréntibus offerenda ſunt, Dómino vovére volúerit qui verus eſt pater, oblátio Dei præponátur parentum munéribus: vel certè ipſi parentes, quæ Deo conſecráta cernébant, ne ſacrilégii crimen incúrrerent, declinantes, egeſtáte conficiebantur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum, ſub occaſióne templi & Dei, in ſacerdótum lucra céderet.

℟. Quare transgredímini mandátum Dei propter traditiónem veſtram? * Nam † Deus dixit: Honóra patrem & matrem. ℣. Fili, ſúscipe ſenectam patris tui, & non contriſtes eum in vita illíus; * Nam. Glória. † Deus. *Matth.* 15. *Eccli.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Cæcus ſi cæco ducátum præſtet, ambo in fóveam cadunt. *Matth.* 15.

Oratio.

PRæſta nobis, quæſumus, Dómine, ut ſalutáribus jejúniis erudíti, à nóxiis quoque vítiis abſtinentes, propitiatiónem tuam facíliùs impetrémus; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. a. De corde éxeunt cogitatiónes malæ, homicídia, adultéria: hæc ſunt quæ coínquinant hóminem; non lotis autem mánibus manducáre, non coínquinat hóminem. *Matth.* 15.

Oratio.

GRátia tua nos, quæſumus, Dómine, non derelínquat, quæ & ſacræ nos dedítos fáciat ſervitúti, & tuam nobis opem ſemper acquírat; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 10.

HAbitatóres Gábaon urbis obſeſſæ miſérunt ad Jóſue, qui tunc morabátur in caſtris apud Gálgalam, & dixérunt ei: Ne rétrahas manus tuas ab auxílio ſervórum tuórum: ascende ci-

rruit ítaque Jósue super
entè, totâ nocte ascen-
e Gálgalis. Et contur-
eos Dóminus à fácie
contrivitque plagâ ma-
Gábaon, ac persecú-
eos per viam ascensûs
oron, & percussit usque
& Máceda. Cùmque
nt filios Israel, & essent
censu Beth-horon, Dó-
misit super eos lápides
os de cœlo usque ad Aze-
mórtui sunt multò plu-
idibus grándinis, quàm
gládio percússerant fílii

Projícite. 123.

Lectio ij.

Inc locútus est Jósue
Dómino in die quâ trá-
Amorrhæum in conspe-
iliórum Israel, dixitque
eis: Sol, contra Gá-
ne moveáris; & Luna,
a vallem Aíalon. Stete-
ue sol & luna. donec ul-

& pónite viros indústrios, qui
clausos custódiant; vos autem
nolíte stare, sed persequímini
hostes, & extrémos quosque
fugiéntium cædite: nec dimit-
tátis eos úrbium suárũ intráre
præsídia, quos trádidit Dómi-
nus Deus in manus vestras.
Cæsis ergo adversáriis plagâ
magnâ, & usque ad interne-
ciónem penè consumptis, hi
qui Israel effúgere potuérunt,
ingressi sunt civitátes munítas.
Reversusque est omnis exérci-
tus ad Jósue in Máceda, ubi
tunc erant castra, sani &
íntegro número; nullusque
contra fílios Israel mutíre au-
sus est.

℞. Quasi columbæ. 123.

Léctio sancti Evangélii secun-
dùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Surgens
Jesus de Synagóga introívit
in domum Simónis: socrus
autem Simónis tenebátur ma-

étiam priftinas córporũ vires recuperáre illico fecit; ut quando facilis curátu ægrotátio videbátur, curandi modo virtus curantis oftenderétur. Nam id certè medendi artifícium fácere non poteft. Nemo quippe ignórat quàm longo témpore, poftquàm febres ceffavérunt, opus fit ad priftinũ robur recuperandum. Cuncta ígitur tunc fimul facta funt, quod & in mari páriter eveniffe perpéndere póffumus: nam & ibi non ventos folùm ac tempeftátes fedávit; fed, quod inaudítum omníno erat, fluctus étiam undasque ftatim compófuit. Nam etfi vis ventórum ceffáverit, pérmanent tamen fluctus undárũ diútiùs. Sed non ita hìc; non enim natúrâ duce aut arte fiunt quæ à Chrifto fiunt, fed fimul ómnia finem fuum affequuntur; quod fuboftendit Evangelifta, dicens: Surrexit, & miniftrábat illis. Id certè tam virtútem Chrifti fupra hóminem fignificábat, quàm voluntátem mulíeris atque affectum erga Chriftum aperiébat.

℟. Socrus Simónis tenebátur magnis fébribus, & * Rogavérunt Jefum pro ea. Et † Imperávit febri, & dimífit illam. ℣. Deprecatiónem timéntium fe Dóminus exáudiet. * Rogavérunt. Glória. † Imperávit. *Luc.* 4. *Pf.* 144.

Ad Bened. *Ant.* 8. G. Exíbant dæmónia à multis, clamántia, & dicéntia: Quia tu es Fílius Dei. Et íncrepans, non finébat ea loqui, quia fciébant ipfum effe Chriftum. *Luc.* 4.

Oratio.

Concéde, quæfumus, omnípotens Deus, ut jejuniórum fancta devótio, & purificatiónem nobis tríbuat, & majeftáti tuæ nos reddat acceptos; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. à. Egreffus Jefus ibat in defertum locum, & turbæ requirébant eum, & venérunt usque ad ipfum; & detinébant illum, ne discéderet ab eis. *Luc.* 4.

Oratio.

Da, quæfumus, omnípotens Deus, ut qui infirmitátis noftræ cónfcii de tua virtúte confídimus, fub tua femper pietáte gaudeámus; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De libro Jófue.

Lectio j. Cap. 18.

Congregáti funt omnes filii Ifrael in Silo, ibíque fixérunt tabernáculum teftimónii, & fuit eis terra fubjecta. Remánferant autem filiórum Ifrael feptem tribus, quæ necdũ accéperant poffeffiónes fuas. Ad quos Jófue ait: Usquequò marcétis ignáviâ, & non intrátis ad poffidendam terram quam Dóminus Deus patrum veftrórum dedit vobis? Elígite de fíngulis tríbubus ternos viros, ut mittam eos, & pergant atque circúmeant terram, & defcríbant eam juxta númerũ uniuscujusque multitúdinis; referantque ad me quod defcrípferint. Divídite vobis terram in feptem partes, Judas fit in términis fuis ab auftráli plaga, & domus Jofeph ab Aquilóne. Médiam

Médiam inter hos terram in septem partes describite : & huc veniétis ad me, ut coram Dómino Deo vestro mittam vobis hîc sortem; quia non est inter vos pars Levitárum, sed sacerdótium Dómini est eórum hæréditas. Gad autem & Ruben, & dimídia tribus Manasse jam accéperant possessiónes suas trans Jordánem ad orientálem plagam, quas dedit eis Móyses fámulus Dómini.

℟. Scimus. 124.

Lectio ij. Cap. 23.

EVolúto autem multo témpore, postquàm pacem déderat Dóminus Israéli, subjectis in gyro natiónibus universis, & Jósue jam longævo, & persenílis ætátis; vocávit Jósue omnem Israélem, majorésque natu, & príncipes, ac duces, & magistros, dixítque ad eos : Ego sénui, & progressióris ætátis sum; vosque cérnitis ómnia quæ fécerit Dóminus Deus vester cunctis per circúitum natiónibus, quómodò pro vobis ipse pugnáverit, & nunc quia vobis sorte divísit omnem terrã ab orientáli parte Jordánis usque ad mare magnum, multæque adhuc supersunt natiónes; Dóminus Deus vester disperdet eas, & áuferet à fácie vestra : & possidébitis terram, sicut vobis pollícitus est. Tantùm confortámini, & estóte sollíciti, ut custodiátis cuncta quæ scripta sunt in volúmine legis Móysi, & non declinétis ab eis neque ad déxteram neque ad sinistram.

℟. Tu, Dómine. 124.

Pars Verna.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar, juxta prædium quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigátus ex itínere, sedébat sic supra fontem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

In Joan. Tract. 15. n. 11. & 12.

VEnit múlier de Samaría hauríre aquam. Dicit ei Jesus : Da mihi bíbere. Vidétis alienígenas : omníno vásculis eórum Judæi non utebantur. Et quia ferébat secum múlier vásculum unde aquam hauríret, eò miráta est, quia Judæus petébat ab ea bíbere, quod non solébant fácere Judæi. Ille autem qui bíbere quærébat, fidem ipsíus mulíeris sitiébat. Dénique audi quis petat bíbere. Respondit Jesus, & dixit ei : Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi Da mihi bíbere, tu fórsitan petísses ab eo; & dedisset tibi aquam vivam. Petit bíbere, & promittit bíbere. Eget quasi acceptúrus, & áffluit tanquam satiatúrus. Si scires, inquit, donum Dei. Donum Dei est Spíritus sanctus. Sed adhuc mulíeri tectè lóquitur : & paulátim intrat in cor. Fortassis jam docet. Quid enim istâ hortatióne suávius & benígnius? Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi, Da mihi bíbere; tu fórsitan péteres, & daret tibi aquam vivam.

étiam prístinas córporū vires recuperáre íllico fecit; ut quando fácilis curátu ægrotátio videbátur, curandi modo virtus curantis ostenderétur. Nam id certè medendi artifícium fácere non potest. Nemo quippe ignórat quàm longo témpore, postquàm febres ce- savérunt, opus sit ad prísti- robur recuperandum. Cu ígitur tunc simul facta quod & in mari páritr nisse perpéndere pó nam & ibi non ven ac tempestátes sed quod inaudítum o fluctus étiam un compósuit. Nar tórum cessáve' .e tamen fluctur ali- Sed non ita orpore, túrâ duce a . in men- Christo fir finem su at. *Ant.* 8. c. subosle eus; & eos qui cens: n, in spíritu & ve- illis. rtet adoráre: nam & Chr ales quærit qui adórent cá *Joan.* 4.

Oratio.

Deus, qui spíritus es, & eos qui te adórant, in spíritu & veritáte jubes adoráre: purífica, quæsumus, sancto amóre tuo corda nostra, ut te in ómnibus, & super ómnia diligentes, sincérâ tibi pietáte placeámus; Per.

SABBATO.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 24.

Dixit Jósue ad pópulum: Non potéritis servíre Dómino; Deus enim sanctus & fortis æmulá-

Con nis nióri risi tr pu estis nis D . Respc unc ergo énos de r clináte cor minum Deum ue pópulus ad mino Deo nostr & obedientes éri ejus. Percussit ergo die illo fœdus, pópulo præcepta in Sichem. Sc ómnia verba hæ legis Dómini; & pergrandem, p subter quercum Sanctuário Dóm ad omnem pópu iste erit vobis in quòd audíerit Dómini quæ lo bis; ne fortè velítis, & men Deo vestro.

℟. Juravi. 11

Lectio

Dimisítque p gulos in suam. Et post est Jósue fílius N mini, centum & rum; sepelieru fínibus possessió Thamnáthsare,

... 124.

...ncti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore ; Jesus perrexit in montem Olivéti, & dilúculo iterùm venit in templum ; & omnis pópulus venit ad eum, & sedens docébat eos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Psalm. 50.

JUdæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, ínquiunt, hæc múlier deprehensa est ; Móyses hujúsmodi lapidári jussit: tu de illa quid censes ? tanquam bicípiti muscípulâ tentantes cápere Sapiéntiam Dei : ut si jubéret occídi, pérderet mansuetúdinis famam ; si autem jubéret dimitti, incúrreret, tanquam reprehensor legis, calúmniam. Quid ergo respondit ? Non ait, Occídi-

...tes eórum, sequentes deos ...nos, servientes eis, & ado... illos. Non dimisérunt ...ónes suas, & viam per quam ambu...vérunt. Iratusque ...ini in Israel, ...m fecit gens ... quod pe... eórum, ... con... ...lébo & ...

...dia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petivérunt : adducta confúsa est, & sanáta.

℟. Judæi dixérunt Jesu : Magister, hæc múlier modò deprehensa est in adultério. * Jesus dixit : Qui sine peccáto est vestrûm, primus in illam lápidem mittat. † Audientes autem, unus post unum exíbant. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi ; & tradúcent illos ex adverso iniquitátes ipsórum. * Jesus. Glória. † Audientes. *Joan.* 8. *Sap.* 4.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo te condemnávit, múlier ? nec ego te condemnábo: vade, & jam ampliùs noli peccáre. *Joan.* 8.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parcimóniæ stúdio reformétur; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. de Psalterio.

Capitulum. 2. Paral. 7.

SI conversus pópulus meus, super quos invocátum est

℟. Omnis qui bibit ex aqua hac, sítiet íterùm: * Qui autem bíberit ex aqua quam ego dabo ei, non sítiet in ætérnum; sed † Aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. ℣. Appropiáte ad me: quid adhuc retardátis? ánimæ vestræ sítiunt vehementer. * Qui autem. Glória Patri. † Aqua. *Joan.* 4. *Eccli.* 51.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. *f.* Venit hora, & nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte. *Joan.* 4.

Oratio.

JEjúnia nostra, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere; ut sicut ab alimentis abstinémus in córpore, ita à vítiis jejunémus in mente; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. c. Spíritus est Deus; & eos qui adórant eum, in spíritu & veritáte oportet adoráre: nam & Pater tales quærit qui adórent eum. *Joan.* 4.

Oratio.

DEus, qui spíritus es, & eos qui te adórant, in spíritu & veritáte jubes adoráre: puríf ica, quæsumus, sancto amóre tuo corda nostra, ut te in ómnibus, & super ómnia diligentes, sincérâ tibi pietáte placeámus; Per.

SABBATO.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 24.

DIxit Jósue ad pópulum: Non potéritis servíre Dómino; Deus enim sanctus & fortis æmulátor est, nec ignoscet sceléribus vestris atque peccátis. Si dimiséritis Dóminum, & serviéritis diis aliénis, convertet se, & afflíget vos, atque subvertet, postquàm vobis præstíterit bona. Dixitque pópulus ad Jósue: Nequáquam ita ut lóqueris, erit; sed Dómino serviémus. Et Jósue ad pópulum: Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei. Responderúntque: Testes. Nunc ergo, ait, auferte deos aliénos de médio vestri, & inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israel. Dixitque pópulus ad Jósue: Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. Percussit ergo Jósue in die illo fœdus, & propósuit pópulo præcepta atque judícia in Sichem. Scripsit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini; & tulit lápidem pergrandem, posuítque eum subter quercum quæ erat in Sanctuário Dómini; & dixit ad omnem pópulum: En lapis iste erit vobis in testimónium quòd audíerit ómnia verba Dómini quæ locútus est vobis; ne fortè pósteà negáre velítis, & mentíri Dómino Deo vestro.

℟. Juravi. 124.

Lectio ij.

DImisítque pópulum, singulos in possessiónem suam. Et post hæc mórtuus est Jósue fílius Nun servus Dómini, centum & decem annórum; sepeliéruntque eum in fínibus possessiónis suæ in Thamnáthsare, quæ est sita in

monte Ephraim, à ſeptentrionáli parte montis Gaas. Servivitque Iſrael Dómino cunctis diébus Jóſue, & ſeniórum qui longo vixérunt témpore poſt Jóſue, & qui novérunt ómnia ópera Dómini quæ fécerat in Iſrael. Oſſa quoque Joſeph, quæ túlerant filii Iſrael de Ægypto, ſepeliérunt in Sichem in parte agri quem émerat Jacob à filiis Hemor patris Sichem centum novellis óvibus, & fuit in poſſeſſiónem filiórum Joſeph. Eléazar quoque filius Aaron mórtuus eſt; & ſepeliérunt eum in Gabaatho Phínees filii ejus, quæ data eſt ei in monte Ephraim.

℟. Póſui. 124.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; Jeſus perrexit in montem Olivéti, & dilúculo iterùm venit in templum; & omnis pópulus venit ad eum, & ſedens docébat eos. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſalm. 50.

JUdæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, ínquiunt, hæc múlier deprehenſa eſt; Móyſes hujúſmodi lapidári juſſit: tu de illa quid cenſes? tanquam bicípiti muscípulâ tentantes cápere Sapiéntiam Dei: ut ſi jubéret occídi, pérderet manſuetúdinis famam; ſi autem jubéret dimitti, incúrreret, tanquam reprehenſor legis, calúmniam. Quid ergo reſpondit? Non ait, Occídite; non ait, Dimíttite; ſed ait, Qui ſe ſcit ſine peccáto eſſe, primus in illam lápidem jáciat. Juſta lex, quæ jubet adúlteram occídi: ſed hæc lex juſta miniſtros hábeat innocentes. Atténditis quā addúcitis, atténdite & qui eſtis. Illi, hoc audíto, unus poſt álterum disceſſérunt. Remanſit adúltera & Dóminus; remanſit vulneráta & médicus; remanſit magna miſéria & magna miſericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petivérunt: adducta confúſa eſt, & ſanáta.

℟. Judæi dixérunt Jeſu: Magiſter, hæc múlier modò deprehenſa eſt in adultério. * Jeſus dixit: Qui ſine peccáto eſt veſtrûm, primus in illam lápidem mittat. † Audientes autem, unus poſt unum exíbant. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum ſuórum tímidi; & tradúcent illos ex adverſo iniquitátes ipſórum. * Jeſus. Glória. † Audientes. *Joan.* 8. *Sap.* 4.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo te condemnávit, múlier? nec ego te condemnábo: vade, & jam ampliùs noli peccáre. *Joan.* 8.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam ſauciáta, medicinális parcimóniæ ſtúdio reformétur; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. de Pſalterio.

Capitulum. 2. Paral. 7.

SI converſus pópulus meus, ſuper quos invocátum eſt

nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum.

Hymnus, Audi, benigne. & ℣. *ut suprà*, 132.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Cùm Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vastántium. *Judic.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 134.

DOMINICA IV QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum; & sanábit nos. *Osee 6.*

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex. *ut suprà*. 123.

Psalmi, Antiph. & ℣℣℣. *ut in Psalterio.*

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Júdicum.

Lectio j. Cap. 1.

POst mortem Jósue consuluérunt filii Israel Dóminum, dicentes: Quis ascendet ante nos contra Chananæum, & erit dux belli? Dixitque Dóminus: Judas ascendet; ecce trádidi terram in manus ejus. Et ait Judas Simeóni fratri suo: Ascende mecum in sortem meam, & pugna contra Chananæum, ut & ego pergam tecum in sortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Ascenditque Judas, & trádidit Dóminus Chananæum ac Pherezæum in manus eórum, & percussérunt in Bezec decem míllia virórum. Inveneruntque Adonîbezec in Bezec, & pugnavérunt contra eum, ac percussérunt Chananæum & Pherezæum. Fugit autem Adonîbezec; quem persecúti comprehendérunt, cæsis summitátibus mánuum ejus ac pedum. Dixitque Adonîbezec: Septuaginta reges, amputátis mánuum ac pedum summitátibus, colligébant sub mensa mea cibórum relíquias: sicut feci, ita réddidit mihi Deus. Adduxeruntque eum in Jerúsalem, & ibi mórtuus est. Oppugnantes ergo filii Juda Jerúsalem, cepérunt eam, & percussérunt in ore gládii, tradentes cunctam incéndio civitátem.

℟. Jósue & Caleb constitúti sunt indúcere filios Israel in hæreditátem: * Et Júdices sínguli suo nómine non aversi sunt à Dómino, ut sit memória illórum in benedictióne. ℣. Deus sorte distríbuit pátribus nostris terram Chánaan, & post hæc dedit Júdices usque ad Sámuel Prophétam. * Et Júdices sínguli. *Eccli.* 46. *Act.* 13.

Lectio ij. Cap. 2.

FEceruntque filii Israel malum in conspectu Dómini, & serviérunt Báalim. Ac dimisérunt Dóminum Deum patrum suórum, qui edúxerat eos de terra Ægypti; & secúti sunt deos aliénos, deosque populórum qui habitábant in

circúitu eórum, & adoravérunt eos: & ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimittentes eum, & servientes Baal & Astaroth. Iratusque Dóminus contra Israel, trádidit eos in manus diripiéntium; qui cepérunt eos; & vendidérunt hóstibus qui habitábant per gyrum: nec potuérunt resístere adversáriis suis; sed quocumque pérgere voluissent, manus Dómini super eos erat, sicut locútus est, & jurávit eis: & vehementer afflicti sunt. Suscitavitque Dóminus Júdices qui liberárent eos de vastántium mánibus; sed nec eos audíre voluérunt, fornicantes cum diis aliénis, & adorantes eos.

℟. Cessavérunt fortes in Israel, donec súrgeret Débbora, súrgeret mater in Israel. * Nova bella elégit Dóminus, & portas hóstium ipse subvertit. ℣. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret: * Nova bella elégit Dóminus, & portas hóstium ipse subvertit. *Judic.* 5. 1. *Cor.* 1.

Lectio iij.

Citò deseruérunt viam per quam ingressi fúerant patres eórum; & audientes mandáta Dómini, ómnia fecêre contrária. Cùmque Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vastántium. Postquàm autem mórtuus esset Judex, revertebantur; & multò faciébant pejóra quàm fécerant patres eórum, sequentes deos aliénos, servientes eis, & adorantes illos. Non dimisérunt adinventiónes suas, & viam duríssimam per quam ambuláre consuevérunt. Iratusque est furor Dómini in Israel, & ait: Quia írritum fecit gens ista pactum meum quod pepígeram cum pátribus eórum, & vocem meam audíre contempsit, & ego non delébo gentes quas dimísit Jósue, & mórtuus est, ut in ipsis expériar Israel, utrùm custódiant viam Dómini, & ámbulent in ea, sicut custodiérunt patres eórum, an non. Dimísit ergo Dóminus omnes natiónes has, & citò subvértere nóluit, nec trádidit in manus Jósue.

℟. Defíciet tempus enarrantem de Gédeon, Sámuel, & Prophétis, qui * Per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, † Adepti sunt repromissiónes. ℣. Illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: semen eórum, & glória eórum non derelinquétur. * Per fidem. Glória Patri. † Adepti. *Hebr.* 11. *Eccli.* 44.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 16. ad populum Antiochenum.

Lectio iv.

Non hoc est expedivisse jejúnium, si tempus præteriérimus; sed si transegérimus cum rectè factis. Hoc supputémus, si studiosióres facti sumus, si de-

fectum áliquem nostrum corréximus, si ablúimus crímina. Quod lucrum, si rectè factis carentes jejúnium transegérimus? Si álius dicat: Totam jejunávi Quadragésimam; tu dic: Inimícum habébam, & conciliátus sum: habébam detrahendi consuetúdinem, & déstiti: jurandi tenébar usu, & mos ímprobus mihi correctus est. Nulla mercatóribus utílitas, si magnam maris longitúdinem percúrrerint; sed si cum rerum cópia & multo mercimónio navigáverint. Nulla jejúnii nobis utílitas, si infructuósè ipsum tempus & témerè prætereámus. Si cibórum jejúnium jejunémus, prætéritis quadraginta diébus præterit & jejúnium: si verò peccátis abstineámus, transacto jejúnio, illud rémanet, & contínuum erit: hinc nobis utílitas, & ante regnum cœlórum non parvas hîc reddet retributiónes.

℟. Sumus húmiles in universa terra hódie propter peccáta nostra; & * Nunc séquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam, Dómine; ne confundas nos. ℣. Nos omnes aliquando conversáti sumus in desidériis carnis nostræ, facientes voluntátem carnis & cogitatiónum. * Nunc séquimur te. *Dan.* 3. *Ephes.* 2.

Lectio v.

Sicut enim in nequítia vivens, & ante gehennam punítur, consciéntiâ stimulátus; sic méritis abundans, & ante regnum magnâ fruétur lætítiâ, se bonâ spe pascens. Idcirco & Christus inquit: Iterùm vidébo vos, & gaudébitis; & gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Breve verbum, sed multam habet consolatiónem. Quidnam tandem est, Nemo gáudium vestrum tollet? Rerum quælibet mundanárũ fácilè infestári potest, nec stábilem nobis voluptátem affert: píetas autem & ánimi virtus è contra. Eleemósynam si féceris, méritum auferre potest nemo: sive exércitus, sive reges, sive infiníti calumniatóres, & insidiatóres instent úndique, in cœlis repósitam possessiónem auferre non possunt; sed perenne pérmanet gáudium. Dispersit enim, inquit, dedit paupéribus; justítia ejus manet in sǽculum. Nec immérito: in cœlórum enim celláriis repósita sunt, ubi fur non pérfodit, latro non tollit, tínea non consúmit. Si preces fúderis contínuas & intentas, eárum fructum auferre póterit nemo: hic étenim fructus in cœlo radicátus est, ab omni calúmnia liber, & pérmanens inexpugnábilis. Si malè passus benefféceris, si convíciis affectus benedíxeris, hæc mérita contínuè manent, & ortam ex his lætítiam áuferet nemo; sed quotiescumque ipsórum recordátus fúeris, gaudes & lætáris, & multam capis voluptátem.

℟. Laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobiscum; * Et sciétis quia ego Dóminus Deus vester, & non confundétur pópu-

jus meus in ætérnum. ℣. Dóminum Christum sanctificáte in córdibus vestris, cum modéstia & timóre consciéntiam habentes bonam; * Et sciétis. *Joel* 2. 1. *Petr.* 3.

Lectio vj.

SIc profectò, & fúgere juraméntum si prævaleámus, & ab hac consuetúdine perniciósa linguam nostram abstinére persuadeámus; mériti quidem labor brevi absolvétur, lætítia verò mériti júgiter erit & indesinenter. Céterùm vos, & aliórum præceptóres esse oportet & duces. Et amícos próximi, servos autem conservi, & júvenes coævos suscípere, & instituere, & indúcere debent. Nonne si quis tibi áureum unum pro síngulis homínibus corréctis promisisset, ómne stúdium adhibuisses, & assíduus astitisses persuádens & exhortans? Nunc verò non áureum unum, neque decem, neque viginti, vel centum, vel mille, neque totam Deus terram tibi pollicétur in horum labórum retributiónem; sed quod orbe toto majus est, hoc tibi præbet, cœlórum regnum. Nec hoc solùm, verùm & áliud præter hoc. Quale verò hoc? Qui edúcit pretiósum à vili, sicut os meum erit, inquit. Quid huic posset esse par ad honóris & securitátis ratiónem? Quæ verò nobis excusátio & vénia, post tantam promissiónem, proximórum salútem negligéntibus esse váleat?

℟. Justítiam & judícia sua Deus ostendit homínibus; & dixit illis: Atténdite ab omni iníquo; * Et † Mandávit unicuíque de próximo suo. ℣. Hoc mandátum habémus à Deo, ut qui díligit Deum, díligat & fratrem suum; * Et. Glória Patri. † Mandávit. *Eccli.* 17. 1. *Joan.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis: & sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 24. *n.* 1.

MIrácula quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, & ad intelligendum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia quæ vidéri óculis possit; & mirácula ejus quibus totum mundum regit, universamque creatúrā administrat, assiduitáte viluérunt, ita ut penè nemo dignétur atténdere ópera Dei mira & stupenda in quólibet séminis grano: secundùm ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinemque natúræ; ut non majóra, sed insólita videndo stupérent, quibus quotidiána viluérant.

℟. Vidit turbam multam Jesus, & misertus est super eos;

quia * Erant ſicut oves non habentes paſtórem : & cœpit illos docére multa ; & eos qui curâ indigébant, ſanábat. ℣. Miſericórdia Dei ſuper omnem carnem : qui miſericórdiam habet docet, & érudit quaſi paſtor gregem ſuum. * Erant ſicut oves. *Marc.* 6. *Luc.* 9. *Eccli.* 18.

Lectio viij.

MAjus enim miráculũ eſt gubernátio totíus mundi, quàm ſaturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hæc nemo mirátur; illud mirantur hómines, non quia majus eſt, ſed quia rarum eſt. Quis enim & nunc paſcit univerſum mundum, niſi ille qui de paucis granis ſégetes creat? Fecit ergo quómodò Deus : unde enim multíplicat de paucis granis ſégetes, inde in mánibus ſuis multiplicávit quinque panes. Poteſtas enim erat in mánibus Chriſti : panes autem illi quinque quaſi ſémina erant, non quidem terræ mandáta, ſed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℞. Diſcubuérunt viri quaſi quinque míllia : & * Accépit Jeſus panes ; & cùm grátias egiſſet, diſtríbuit diſcumbéntibus : ſimíliter & ex píſcibus quantùm volébant. ℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors Dóminus : eſcam dedit timéntibus ſe. * Accépit Jeſus panes, &c. *Joan.* 6. *Pſ.* 110.

n. 2. *Lectio ix.*

HOc ergo admótum eſt ſénſibus, quò erigerétur mens ; & exhíbitum óculis, ubi exercerétur intellectus : ut inviſíbilem Deum per viſibília ópera mirarémur ; & erecti ad fidem, & purgáti per fidem, étiam ipſum inviſibíliter vidére cuperémus, quem de rebus viſibílibus inviſíbilem noſcerémus. Nec tamen ſúfficit hæc intuéri in miráculis Chriſti. Interrogémus ipſa miracula, quid nobis loquantur de Chriſto : habent enim, ſi intelligantur, linguam ſuam. Nam quia ipſe Chriſtus, Verbum Dei eſt ; étiam factum Verbi, verbum nobis eſt.

℞. Manducavérunt omnes, & ſaturáti ſunt : * Et diſcípuli ſuſtulérunt relíquias fragmentórum, duódecim cóphinos plenos. ℣. Comedérunt, & ſupérfuit juxta verbum Dómini : * Et diſcípuli ſuſtulérunt. Gloria. *Repet.* ℞. Manducavérunt. *usque ad* ℣. Comedérunt. *Marc.* 6. 4. *Reg.* 4.

℣. *Sacerd.* Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, ℞. Et pſallam nómini Dómini altíſſimi. *Pſ.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. OCuli Dómini ſine intermiſſióne inſpicientes in viis hóminum : non ſunt abſconſa teſtamenta per iniquitátem illórum. *Eccli.* 17.

Ant. 2. D. Pœniténtibus dedit viam juſtítiæ, & confirmávit deficientes ſuſtinére, & deſtinávit illis ſortem veritátis. *Eccli.* 17.

Ant. 3. a. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad ſe! *Eccli.* 17.

Ant. 4. *D.* Benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino; quia éruit nos de inferno, & salvos fecit de manu mortis. *Dan.* 3.

Ant. 5. F. A mórtuo, quasi nihil perit conféssio: confitéberis vivens, & laudábis Deum, & gloriáberis in miseratiónibus illíus. *Eccli.* 17.

Capitulum. Isaïæ 61.

SPíritus Dómini super me; ut consolárer omnes lugentes, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris.

Hymnus, Solemne. 124.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Qui replet in bonis desidérium tuum. *Ps.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Abiit Jesus trans mare Galilææ, & sequebátur eum multitúdo magna; quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. *Joan.* 6.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus; Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jesus, & ibi sedébat cum discípulis suis: erat autem próximum Pascha dies festus Judæórum. *Joan.* 6.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Cùm vidisset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipse enim sciébat quid esset factúrus. *Joan.* 6.

Capitulum. Ezech. 34.

OVes meas pascam, & in móntibus excelsis Israel erunt páscua eárum: ibi requiescent in herbis viréntibus, & in páscuis pínguibus pascentur super montes Israel: Ego pascam oves meas, & ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Tu das ómnium escam, Dómine, * In témpore opportúno. Tu das. ℣. Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne, * In. Glória. Tu das. *Ps.* 144.

℣. Dante te illis, cólligent: ℟. Aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte. *Ps.* 103.

AD SEXTAM.

Ant. 3. à. Acceptis Jesus quinque pánibus & duóbus píscibus, respexit in cœlum, & benedixit illis; & fregit, & distríbuit discípulis suis, ut pónerent ante turbas. *Luc.* 9.

Capitulum. Sap. 16.

CReatúra ómnium nutríci grátiæ tuæ deserviébat, ad voluntátem eórum qui à te desiderábant; ut scirent filii tui quos dilexisti, Dómine, quóniam non nativitátis fructus pascunt hómines, sed sermo tuus hos qui in te credíderint, consérvat.

℟. *br.* Satiávit Dóminus * Animam inánem. Satiávit. ℣. Et ánimam esurientem * satiávit bonis, * Animam inánem. Glória Patri. Satiávit. *Ps.* 106.

℣. Dóminus facit judícium injúriam patiéntibus, ℟. Dat escam esuriéntibus. *Ps.* 145.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Dixit Jesus: Collígite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan.* 6.

Capitulum. Deut. 30.

ABundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in rerum ómnium largitáte: revertétur enim Dóminus, ut gáudeat super te in ómnibus bonis, sicut gavísus est in pátribus tuis; si tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & custodíeris præcepta ejus.

℟. *br.* Edent páuperes, * Et saturabuntur. Edent páuperes. ℣. Et laudábunt Dóminum, * qui requírunt eum, * Et saturabuntur. Glória. Edent.

℣. Manducavérunt & adoravérunt: ℟. In conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram. *Ps.* 21.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. ABiit Jesus trans mare Galilææ, & sequebátur eum multitúdo magna; quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. *Joan* 6.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jesus, & ibi sedébat cum discípulis suis: erat autem próximum Pascha dies festus Judæórum. *Joan.* 6.

Ant. 1. *f.* Cùm vidísset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum, ipse enim sciébat quid esset factúrus. *Joan.* 6.

Ant. 3. à. Accéptis Jesus quinque pánibus & duóbus píscibus, respexit in cœlum, & benedixit illis; & fregit, & distríbuit discípulis suis, ut pónerent ante turbas. *Luc.* 9.

Ant. 7. c. Dixit Jesus: Collígite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan.* 6.

Capitulum. Tob. 12.

BEnedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei; quia fecit vobiscum misericórdiam suam.

Hymnus, Audi, benigne. *ut suprà*, 132.

℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus; ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Illi ergo hómines cùm vidíssent quod Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est verè Prophéta qui ventúrus est in mundum. *Joan.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.

FERIA SECUNDA.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 4.

ADdidérunt fílii Israel fácere malum in conspectu Dómini post mortem Aod, & trádidit illos Dóminus in manus Jabin regis Chánaan, qui regnávit in

Asor : habuitque ducem exércitûs sui, nómine Sísaram; ipse autem habitábat in Hároseth géntium. Clamaveruntque filii Israel ad Dóminum; nongentos enim habébat falcátos currus, & per viginti annos vehementer opprésserat eos. Erat autem Débbora Prophétis uxor Lápidoth, quæ judicábat pópulum in illo témpore. Et sedébat sub palma, quæ nómine illíus vocabátur, inter Rama & Bethel, in monte Ephraim : ascendebántque ad eam filii Israel in omne judícium. Quæ misit & vocávit Barac filium Abínoem de Cedes Néphthali, dixitque ad eum : Præcépit tibi Dóminus Deus Israel, vade, & duc exércitum in montem Thabor; tollesque tecum decem míllia pugnatórum de fíliis Néphthali & de fíliis Zabúlon : ego autem addúcam ad te in loco torrentis Cison Sísaram príncipem exércitûs Jabin, & currus ejus, atque omnem multitúdinem; & tradam eos in manu tua.

℟. Projícite. 123.

Lectio ij.

DIxitque Débbora ad Barac : Surge, hæc est enim dies in qua trádidit Dóminus Sísaram in manus tuas : en ipse ductor est tuus. Descendit ítaque Barac de monte Thabor, & decem míllia pugnatórum cum eo. Perterruítque Dóminus Sísaram, & omnes currus ejus, universámque multitúdinem in ore gládii ad conspectum Barac; in tantum ut Sísara de curru desíliens, pedibus fúgeret, & Barac persequerétur fugientes currus, & exércitum usque ad Hároseth géntium, & omnis hostium multitúdo usque ad interneciónem cáderet. Sísara autem fúgiens, pervénit ad tentórium Jahel uxóris Haber Cinæi. Erat enim pax inter Jabin regem Asor, & domum Haber Cinæi. Egressa ígitur Jahel in occursū Sísaræ, dixit ad eum : Intra ad me, dómine mi; intra, ne tímeas. Qui ingressus tabernáculum ejus, & opertus ab ea pállio, dixit ad eam : Da mihi, óbsecro, páululùm aquæ, quia sítio valde. Quæ apéruit utrem lactis, & dedit ei bíbere, & opéruit illum. Dixitque Sísara ad eam : Sta ante óstiū tabernáculi; & cùm vénerit áliquis intérrogans te, & dicens : Numquid hîc est áliquis? respondébis : Nullus est. Tulit ítaque Jahel uxor Haber clavum tabernáculi, assúmens páriter & málleum; & ingressa abscóndité & cum siléntio, pósuit supra tempus cápitis ejus clavum, percussúmque málleo defixit in cérebrum usque ad terram : qui sopórem morti consócians, defécit, & mórtuus est.

℟. Quasi columbæ. 123.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 2.

IN illo témpore; Propè erat Pascha Judæórum, & ascendit Jesus Jerosólymam : & invénit in templo vendentes boves, & oves, & columbas; & numulários sedentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 10. *n.* 4.

QUid audívimus, fratres; Ecce templum illud figúra adhuc erat; & ejécit inde Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo; & tamen ejécit inde illos. Quid, si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus; si vendentes ea quæ lícita sunt, & contra justítiam non sunt (quæ enim honestè emuntur, non illícitè venduntur,) éxpulit tamen, & non est passus domum oratiónis fieri domum negotiatiónis?

℟. Dixit Jesus his qui columbas vendébant: * Auferte ista hinc, & † Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. ℣. Numquid ergo spelunca latrónum facta est domus ista? Ego, ego sum: ego vidi, dicit Dóminus: * Auferte. Glória. † Nolíte. *Joan.* 2. *Jerem.* 7.

Ad Benedíctus. *Ant.* 6. F. Cùm esset Jesus Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus, videntes signa ejus quæ faciébat. *Joan.* 2.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut sacro nos purificante jejúnio, sincéris méntibus, ad sancta ventúra fácias perveníre; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. *d.* Jesus non credébat semetipsum eis, eò quòd ipse nosset omnes, & quia opus ei non erat ut quis testimónium perhibéret de hómine: ipse enim sciébat quid esset in hómine. *Joan.* 2.

Oratio.

DEprecatiónem nostram, quæsumus, Dómine, benignus exaudi: & quibus supplicandi præstas affectum, tríbue defensiónis auxílium; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 6.

VEnit Angelus Dómini, & sedit sub quercu quæ erat in Ephra, & pertinébat ad Joas patrem famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon fílius ejus excúteret atque purgáret frumenta in torculári, ut fúgeret Mádian, appáruit ei Angelus Dómini, & ait: Dóminus tecum, virórum fortíssime. Dixitque ei Gédeon: Obsecro, mi Dómine, si Dóminus nobiscum est, cur apprehendérunt nos hæc ómnia? Ubi sunt mirabília ejus quæ narravérunt patres nostri, atque dixérunt: De Ægypto edúxit nos Dóminus? Nunc autem derelíquit nos Dóminus, & trádidit in manu Mádian. Respexítque ad eum Dóminus, & ait: Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israel de manu Mádian: scito quòd míserim te. Qui respondens ait: Obsecro, mi Dómine

in quo liberábo Israel? Ecce família mea ínfima est in Manasse, & ego mínimus in domo patris mei.

℟. Scimus. 124.

Lectio ij. Cap. 7.

INgressusque est Gédeon, & trecenti viri qui erant cum eo in partem castrórum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ, & custódibus suscitátis, cœpérunt búccinis clángere, & complódere inter se lagénas. Cùmque per gyrum castrórũ in tribus personárent locis, & hydrias confregissent, tenuérunt sinistris mánibus lámpades, & dextris sonantes tubas, clamavéruntque: Gládius Dómini, & Gedeónis; stantes sínguli in loco suo per circúitum castrórum hostílium. Omnia ítaque castra turbáta sunt, & vociferantes ululantesque fugérunt; & nihilóminus insistébant trecenti viri búccinis personantes. Immisítque Dóminus gládium in ómnibus castris, & mútuâ se cæde truncábant.

℟. Tu, Dómine. 124.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Jam die festo mediante, ascendit Jesus in templum, & docébat. Et mirabantur Judæi, dicentes: Quómodò hic lítteras scit, cùm non didícerit? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 29. num. 6.

SI quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoscet de doctrína. Quis nésciat hoc esse fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id est, quod illi placet? Ipse autem Dóminus apertè álio loco dicit: Hoc est opus Dei, ut credátis in eum quem ille misit. Ut credátis in eum, non ut credátis ei. Nam & dæmones credébant ei, & non credébant in eum. Rursus étiam de Apóstolis ipsíus póssumus dícere: Crédimus Paulo, sed non crédimus in Paulum: crédimus Petro, sed non crédimus in Petrum. Credenti enim in eum qui justíficat ímpium, deputátur fides ejus ad justítiam. Quid est ergo, Crédere in eum? Credendo amáre, credendo dilígere, credendo in eum ire, & ejus membris incorporári. Ipsa est ergo fides quam de nobis éxigit Deus: & non ínvenit quod éxigat, nisi donáverit quod invéniat. Quæ fides, nisi quam definívit álio loco Apóstolus pleníssimè, dicens: Neque circumcísio áliquid valet, neque præpútiũ, sed fides quæ per dilectiónem operátur? Non qualiscumque fides, sed fides quæ per dilectiónem operátur: hæc in te sit, & intélliges de doctrína Dei. Quid enim intélliges? Quia doctrína ista non est mea, sed ejus qui misit me; id est, Intélliges quia Christus Fílius Dei, qui est doctrína Patris, non est ex seipso, sed Fílius est Patris.

℟. Dixit Jesus Judæis: Mea doctrína non est mea, sed ejus qui misit me: * Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoscet de doctrína utrùm

ex Deo fit, an ego à meipso loquar. ℣. Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, & præbuit illam diligéntibus se: * Si quis. Glória Patri. * Si quis. *Joan.* 7. *Eccli.* 1.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Clamábat Jesus in templo, dicens: Et me scitis, & unde sim scitis; & à meipso non veni. *Joan.* 7.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, pópulis Christiánis quod profiténtur agnóscere, & ágnitum dignis pœniténtiæ frúctibus adipisci; Per.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Quærébant eum apprehéndere; & nemo misit in illum manus, quia nondum vénerat hora ejus. *Joan.* 7.

Oratio.

MIserére, Dómine, pópulo tuo, & contínuis tribulatiónibus laborantem propítius respiráre concéde; Per Dóminum nostrum.

FERIA QUARTA.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 11.

FUit illo témpore Jephte Galaadítes vir fortíssimus atque pugnátor, fílius mulíeris meretrícis, qui natus est de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem de qua suscépit fílios, qui postquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicentes: Hæres in domo patris nostri esse non póteris, quia de áltera matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans, habitávit in terra Tob. Congregatique sunt ad eum viri ínopes, & latrocinantes, & quasi príncipem sequebantur. In illis diébus pugnábant filii Ammon contra Israel. Quibus ácriter instántibus, perrexérunt majóres natu de Gálaad, ut tóllerent in auxílium sui Jephte de terra Tob; dixeruntque ad eum: Veni, & esto princeps noster, & pugna contra fílios Ammon. Quibus ille respondit: Nonne vos estis qui odistis me, & ejecistis de domo patris mei? & nunc venistis ad me necessitáte compulsi. Dixeruntque príncipes Gálaad ad Jephte: Ob hanc ígitur causam nunc ad te venímus, ut proficiscáris nobiscum, & pugnes contra fílios Ammon, sisque dux ómnium qui hábitant in Gálaad. Jephte quoque dixit eis: Si verè venistis ad me, ut pugnem pro vobis contra fílios Ammon, tradideritque eos Dóminus in manus meas, ego ero vester princeps? Qui respondérunt ei: Dóminus qui hæc audit, ipse mediátor ac testis est quòd nostra promissa faciémus.

℟. Jurávi. 124.

Lectio ij.

FActus est ergo super Jephte Spíritus Dómini, & circúiens Gálaad & Manasse, Maspha quoque Gálaad, & inde tránsiens ad fílios Ammon, votum vovit Dómino, dicens: Si tradíderis fílios Ammon in manus meas, quicumque primus fúerit egressus de fóribus domûs meæ, mihique occúrrerit reverténti cum pace à fíliis Ammon, eum holocaustum ófferam Dómino. Transivitque Jephte ad fílios Am-

mon, ut pugnáret contra eos, quos trádidit Dóminus in manus ejus. Percussítque ab Aroer usque dum vénias in Mennith, viginti civitátes, & usque ad Abel quæ est víneis cónsita, plagâ magnâ nimis; humiliatíque sunt filii Ammon à filiis Israel. Revertente autem Jephte in Maspha domum suam, occurrit ei unigénita fília sua cum tympanis & choris; non enim habébat álios líberos. Quâ visâ, scidit vestimenta sua, & ait: Heu me! filia mea, decepísti me, & ipsa decepta es: apérui enim os meum ad Dóminum, & áliud fácere non pótero. Cui illa respondit: Pater mi, si aperuísti os tuum ad Dóminum, fac mihi quodcumque pollícitus es, concessâ tibi ultióne atque victóriâ de hóstibus tuis. Dixitque ad patrem: Hoc solùm mihi præsta, quod déprecor: Dimitte me ut duóbus ménsibus circúmeam montes, & plangam virginitátẽ meam cum sodálibus meis. Cui ille respondit: Vade. Et dimísit eam duóbus ménsibus. Cùmque abiisset cum sóciis ac sodálibus suis, flebat virginitátem suam in móntibus. Expletísque duóbus ménsibus, reversa est ad patrem suum, & fecit ei sicut vóverat, quæ ignorábat virum. Exinde mos increbuit in Israel, & consuetúdo serváta est, ut post anni círculum convéniant in unum fíliæ Israel, & plangant fíliam Jephte Galaadítæ diébus quátuor.

℟. Pósui. 124.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 9.

IN illo témpore; Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum à nativitáte. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 44. n. 1. & 2.

GEnus humánum est iste cæcus; hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solùm mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, & illuminátio fides; quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente Prophetárum, dicit: Fúimus & nos aliquando natúrâ fílii iræ, sicut & céteri. Si filii iræ, filii vindíctæ, filii pœnæ, fílii gehennæ. Quómodò natúrâ, nisi quia peccante primo hómine, vítium pro natúra inolévit: si vítium pro natúra inolévit, secundùm mentem omnis homo cæcus natus est. Si enim videt, non opus habet ductóre: si opus habet ductóre & illuminatóre, cæcus est ergo à nativitáte. Venit Dóminus: éxpuit in terram, de salíva sua lutum fecit; quia Verbum caro factum est: & inunxit óculos cæci. Inunctus erat, & nondũ vidébat. Misit illum ad piscínam quæ vocátur Síloë, quod intérpretátur Missus. Lavit óculos in ea: baptizátus est in Christo. Audistis grande mystérium. Cathecúmenus inunctus est, nondum lotus. Sed

unde inunctus ? Credit in Christum. Quid dixi de sputo & luto ? Quia Verbum caro factum est. Sed Cathecúmenis non súfficit ad quod inuncti sunt : festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℟. Expuit Jesus in terram, fecit lutum, linívit óculos cæci, & dixit ei : * Vade, lava. † Abiit, & lavit, & venit videns. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus : Ducam cæcos in viam quam néſciunt ; ponam ténebras coram eis in lucem. * Vade. Glória Patri. † Abiit. *Joan.* 9. *Is.* 42.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. d. A século non est audítum, quia quis apéruit óculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9.

Oratio.

DA, quæsumus, fámulis tuis, Dómine, spíritum novum, & Ecclésiæ tuæ ánnue jejúniis ; ut ad superni lúminis claritátem, & regenerandi óculos apériant, & renáti semper incédant ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Cùm invenisset Jesus hóminem qui fúerat cæcus, dixit ei : Tu credis in Fílium Dei ? At ille ait : Credo, Dómine. Et prócidens adorávit eum. *Joan.* 9.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, perseverantem in tua voluntáte famulátum ; ut in diébus nostris, & mérito, & número, pópulus tibi sérviens augeátur ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

FERIA QUINTA.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 13.

RUrsum filii Israel fecérunt malum in conspectu Dómini, qui trádidit eos in manus Philisthinórum quadraginta annis. Erat autem quidam vir de Sáraa, & de stirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam : Stérilis es, & absque líberis ; sed concípies, & páries fílium. Cave ergo ne bibas vinum ac síceram, nec immundum quidquam cómedas ; quia concípies & páries fílium, cujus non tanget caput novácula : erit enim Nazaræus Dei ab infántia sua, & ex matris útero ; & ipse incípiet liberáre Israel de manu Philisthinórum. Quæ cùm venisset ad marítum suum, dixit ei : Vir Dei venit ad me, habens vultum angélicū, terríbilis nimis. Quem cùm interrogasse, quis esset, & unde venisset, & quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere ; sed hoc respondit : Ecce concípies & páries fílium : cave ne vinum bibas nec síceram, & ne áliquo vescáris immundo ; erit enim puer Nazaræus Dei ab infántia sua, ex útero matris suæ usque ad diem mortis suæ. Orávit ítaque Mánue Dóminum, & ait : Obsecro, Dómine, ut vir Dei quem misisti, véniat íterùm, & dóceat nos quid debeámus fácere de púero qui nascitúrus

est. Exaudivitque Dóminus deprecantem Mánue.

℟. Projícite. 123.

Lectio ij.

ET nesciébat Mánue quòd Angelus Dómini esset. Dixitque ad eum: Quod est tibi nomen; ut si sermo tuus fúerit explétus, honorémus te? Cui ille respondit: Cur quæris nomen meum, quod est mirábile? Tulit ítaque Mánue hædum de capris & libamenta, & pósuit super petram, ófferens Dómino qui facit mirabília; ipse autem & uxor ejus intuebantur. Cùmque ascénderet flamma altáris in cœlum, Angelus Dómini páriter in flamma ascendit. Quod cùm vidissent Mánue & uxor ejus, proni cecidérunt in terram; & ultrà eis non appáruit Angelus Dómini. Statimque intellexit Mánue Angelum Dómini esse, & dixit ad uxórem suam: Morte moriémur, quia vídimus Deū. Cui respondit múlier: Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus nostris holocaustum & libamenta non suscepisset, nec ostendisset nobis hæc ómnia, neque ea quæ sunt ventúra dixisset. Péperit ítaque fíliū, & vocávit nomen ejus Samson. Crevitque puer, & benedixit ei Dóminus. Cœpitque Spíritus Dómini esse cum eo.

℟. Quasi columbæ. 123.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naïm; & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Comm. in Luc. n. 90.

AUdíto Dei verbo, stetérunt acerbi illíus fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instrumento, jacémus exánimes; cùm vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frígidus humor exundat, vel pigrâ quâdam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concréta noster spíritus labe, puræ lucis vácuus, mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres. Sed quamvìs supréma mortis spem vitæ omnis aboléverint, & túmulo próxima córpora jáceant defunctórum, verbo tamen Dei jam moritúra resurgunt cadávera, vox redit, rédditur fílius matri, revocátur à túmulo, erípitur à sepulcro. Quis est iste túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est, sepulcrum tuum guttur est: sepulcrum enim patens est guttur eórum, unde verba mórtua proferuntur. Ab hoc sepulcro te líberat Christus, ab hoc túmulo resurges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipse laváre non possis, fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tanquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit.

Compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúræ, cùm suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidisset * Dóminus, misericórdiâ motus super eam, † Dixit illi: Noli flere. ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. Glória. † Dixit. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Tétigit lóculum Jesus, & ait: Adolescens, tibi dico, surge. Et resédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. *Luc.* 7.

Oratio.

MOveant pietátem tuam, miséricors Deus, afflictæ Ecclésiæ preces & lacrymæ: & ejus fílios in morte peccáti jacentes, ad vitam tuâ virtúte revocáre dignéris; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus surrexit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

Oratio.

DA nobis, miséricors Deus, in jejúnii humilitáte prostrátis, ut nobis non váleat carnis infírmitas dominári; quia, si vis, potes nostrî cítiùs miseréri, ut spiritália cogitémus, & concupiscéntias carnis, te adjuvante, vincámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA SEXTA.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

SAmson cùm apprehendissent Philísthiim, statim eruérunt óculos ejus, & duxérunt Gazam vinctū caténis, & clausum in cárcere mólere fecérunt. Jamque capilli ejus renasci cœperant; & príncipes Philisthinórum convenérunt in unum, ut immolárent hóstias magníficas Dagon deo suo, & epularentur, dicentes: Trádidit deus noster inimícum nostrum Samson in manus nostras. Quod étiam pópulus videns, laudábat deum suum, eademque dicébat: Trádidit deus noster adversárium nostrum in manus nostras, qui delévit terram nostram, & occídit plúrimos. Lætantesque per convívia, sumptis jam épulis, præcepérunt ut vocarétur Samson, & ante eos lúderet.

℟. Scimus. 124.

Lectio ij.

QUi addúctus de cárcere, ludébat ante eos; feceruntque eum stare inter duas columnas. Qui dixit púero regenti gressus suos: Dimitte me, ut tangam columnas quibus omnis ímminet domus, & reclíner super eas, & páululùm requiescā. Domus autem erat plena virórū ac mulíerum: & erant ibi omnes príncipes Philisthinórum, ac de tecto & solário circiter tria millia utriusque sexûs, spectantes ludentem Samson. At ille, invocáto Dómino, ait: Dómine Deus, memento meî, & redde mihi nunc fortitúdinem prístinam

Deus meus; ut ulciscar me de hóstibus meis, & pro amissióne duórum lúminum unam ultiónem recípiam. Et apprehendens ambas columnas quibus innitebátur domus, alterámque eárum déxterâ, & álterâ lævâ tenens, ait: Moriátur ánima mea cum Philísthiim. Concussísque fórtiter columnis, cécidit domus super omnes príncipes, & céteram multitúdinem quæ ibi erat: multòque plures interfécit móriēs, quàm antè vivus occíderat.

℟. Tu, Dómine. 124.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore; Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de castello Maríæ & Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 98. de verb. Ev. n. 6.

VIdéte genus resuscitatiónis. Processit de monumento vivus, & ambuláre non póterat. Et Dóminus ad discípulos: Sólvite eum, & sínite abíre. Ille suscitávit mórtuum, illi solvérunt ligátum. Aliquid pertinére vidéte ad própriam majestátem Dei suscitantis. Increpátur áliquis in mala consuetúdine pósitus, verbo Veritátis. Quàm multi increpantur, & non áudiunt! Quis ergo agit intùs cum illo qui audit? Quis vitã inspírat intrínsecùs? Quis est qui secrétã pellit mortem, secrétam dat vitam? Nonne post objurgatiónes, post increpatiónes dimittuntur hómines cogitatiónibus suis, & incípiunt secū vólvere quàm malam vitã gerant, quàm péssimâ consuetúdine premantur? Deinde displicentes sibi, mutáre vitam instítuunt. Resurrexérunt isti; revixérunt quibus displicet quod fuérunt: sed reviviscentes ambuláre non possunt. Hæc sunt víncula ipsíus reátûs. Opus est ergo, ut qui revixit, solvátur, & ire permittátur. Hoc offícium discípulis dedit, quibus ait: Quæ solvéritis in terra, solúta sunt & in cœlo.

℟. Ego sum resurréctio & vita. * Qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet: & † Omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum. ℣. Edúcam vos de sepulcris vestris, & sciétis quia ego Dóminus. * Qui credit. Glória. † Omnis. *Joan.* 11. *Ezech.* 37.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Pródiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes & manus ínstitis; & fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit eis Jesus: Sólvite eum, & sínite abíre. *Joan.* 11.

Oratio.

EXaudi nos, Dómine, per contínua jejúnia, tuam pro peccatóribus misericórdiã deprecantes; ut voce tuâ intériùs à morte excitáti, à peccatórum vínculis liberentur; Per Dóminū nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríãm & Martham, & víderant quæ fecit Jesus, crediderunt in eum. *Joan.* 11.

Oratio.

DEus, humílium consolátor, & fidéliũ fortitúdo, propítius adesto précibus supplicántium; ut humána fragílitas quæ per se proclívis est ad labendum, per te semper muniátur ad standum; & quæ per se multíplicat offensam, per te semper reparétur ad véniam; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

SABBATO.

Incipit liber Ruth.

Lectio j. Cap. 1.

IN diébus uníus Júdicis, quando Júdices præerant, facta est fames in terra. Abiitque homo de Béthleem Juda, ut peregrinarétur in regióne Moabítide cum uxóre sua ac duóbus líberis. Ipse vocabátur Elímelech, & uxor ejus Nóemi: & duo fílii, alter Máhalon, & alter Chélion, Ephrathæi dè Béthleem Juda. Ingressique regiónem Moabítidem, morabantur ibi. Et mórtuus est Elimelech marítus Nóemi; remansitque ipsa cum fíliis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabátur Orpha, áltera verò Ruth. Manseruntque ibi decẽ annis, & ambo mórtui sunt, Máhalon vidélicet & Chélion: remansitque múlier orbáta duóbus liberis ac maríto. Et surrexit ut in pátriam pérgeret, cùm utraque nuru sua de regióne Moabítide; audíerat enim quòd respexisset Dóminus pópulum suum, & dedisset eis escas.

℟. Jurávi. 124.

Lectio ij. Cap. 4.

TUlit itaque Booz Ruth, & accépit uxórem; ingressusque est ad eam, & dedit illi Dóminus ut concíperet & páreret fílium. Dixeruntque mulíeres ad Nóemi: Benedictus Dóminus, qui non est passus ut deficeret successor famíliæ tuæ, & vocarétur nomen ejus in Israel, & hábeas qui consolétur ánimam tuam, & enútriat senectútem: de nuru enim tua natus est, quæ te díligit; & multò tibi mélior est, quàm si septem habéres fílios. Susceptumque Nóemi púerum pósuit in sinu suo, & nutrícis ac gérulæ fungebátur offício. Vicínæ autem mulíeres congratulantes ei, & dicentes: Natus est fílius Nóemi, vocavérunt nomen ejus, Obed. Hic est pater Isaï, patris David.

℟. Pósui. 124.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; Locútus est Jesus Scribis & Pharisæis, dicens: Ego sum lux mundi; qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 34. n. 2.

NOn est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam sitiámus; ut ad ipsam, duce ipsâ, aliquando

veniámus; & in illa ita vivámus, ut nunquam omníno moriámur. Per hoc Lumen factum est solis lumen; & Lumen quod fecit solē, sub quo fecit & nos, factum est sub sole propter nos. Noli contémnere nubem carnis: nube tégitur, non ut obscurétur, sed ut temperétur. Loquens ergo per nubem carnis Lumen indeficiens, Lumen sapiéntiæ, ait homínibus: Ego sum lux mundi; qui séquitur me, non ambulábit in ténebris, sed habébit lumen vitæ. In eo quod fácere debémus, præsens tempus pósuit: quod autē promísit faciéntibus, futúri témporis verbo significávit. Qui séquitur, habébit. Modò séquitur, post habébit: modò séquitur per fidem, pòst habébit per spéciem. Ergo modò sequámur Dóminum; veritáte perfruémur, cùm vidérimus fácie ad fáciem.

℟. Locútus est Jesus: Ego sum lux mundi; * Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed † Habébit lumen vitæ. ℣. In me grátia omnis viæ & veritátis: in me omnis spes vitæ & virtútis. * Qui séquitur. Glória. † Habébit. *Joan.* 8. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Locútus est Jesus, docens in templo: & nemo apprehendit eum, quia necdum vénerat hora ejus. *Joan.* 8.

Oratio.

Córdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiæ tuæ lucem benignus infunde; ut, mandatórum tuórum lege percéptâ, te sequámur, & ad lumen ætérnæ vitæ pervenire mereámur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus; Per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. de Psalterio.

Capitulum. Levit. 23.

HÆ sunt Fériæ Dómini sanctæ, quas celebráre debétis tempóribus suis. Mense primo, quartâ-décimâ die mensis ad vesperum, Phase Dómini est; & quintâ-décimâ die mensis hujus, solémnitas azymórum Dómini est.

Hymnus.

Fando quis audívit? Dei
Quis grande dicat bráchium!
Perculsa mens confúnditur;
Stupet fides, vox déficit.

Ab orbe, Jesu, cóndito
Occísus Agnus, nunc Patri
Priscis adumbrátam sacris
Ardes litáre víctimam.

At cur humi stratus jaces?
Quis iste mœrentis pavor?
Quis iste qui toto fluit
Sudor cruentus córpore?

Hunc vis dolóris éxprimit,
Horrorque teter críminum:
Vices nocentûm sústinens,
Iram reformídas Patris.

Te terret objectus calix:
At ille, ni totum bibas,
Per sempiterna nos manet
Exauriendus sécula.

Vincet pavórem cáritas;
Vincet voluntas pátria:
Temet potestáti, Deus,
Tradis tenebrárum volens.

Et jam flagellis, íctibus,
Ludíbriis, spinis, cruci,
Piaculáris hóstia,

Voves adorandum caput.

Qui Filium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ :
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Sacrifícium & oblatiónē noluisti; ℟. Corpus autem aptasti mihi. *Ps.* 39. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. c. Ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam. *Jerem.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 134. *fine* Glória Patri. *ad* ℟. *br.* In manus.

DOMINICA
PASSIONIS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. Christum qui passus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. Veníte. *in cujus fine non dicitur* Glória Patri, *sed ejus loco repetitur Invitat. Quod servatur quotidie in Officio de Tempore, usque ad Feriam quartam majoris Hebdomadæ inclusivè.*

Hymnus Oppróbriis. *ut infrà*, 220.

Ant. Psalmi & ℣℣℣. ut in Psalt. pro Tempore Passionis.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

VErba Jeremíæ filii Helcíæ de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tértio-décimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóachim filii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedéciæ filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priusquàm te formárem in útero, novi te : & ántequàm exires de vulva, sanctificávi te; & Prophétam in géntibus dedi te. Et dixi : A, a, a, Dómine Deus; ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dícere, Puer sum : quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis; & univérsa quæcumque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum; quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. ¶ Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

¶ *Sic terminantur omnes Lectiones de Jeremia Propheta, ab hac die usque ad Pascha exclusivè, nihil respondendo.*]

℟. Dixit Dóminus ad Móysen : Mense primo, quartâ-décimâ die mensis, Phase Dómini erit; offeretisque hircum pro peccáto unum, * Ut expiétur pro vobis. ℣. Non per sánguinem hircórum & taurórum, sed per próprium sánguinem introívit Christus in Sancta;* Ut. *Num.* 28. *Heb.* 9.

Lectio ij. Cap. 2.

HÆc dicit Dóminus : Quid invenérunt patres vestri in me iniquitátis, quia elongavérunt à me, & ambulavérunt post vanitátem, & vani facti sunt? Et non dixérunt :

itávit homo? Et
in terram Carméli,
:étis fructum ejus,&
ıs: & ingressi conta-
:rrã meam, & hære-
m posuistis in abo-
m. Sacerdótes non
Ubi est Dóminus?
s legem nesciérunt
astóres prævaricáti
, & Prophétæ pro-
ıt in Baal, & idóla
:. Proptéreà adhuc
ntendam vobiscum,
us, & cum filiis ve-
tábo. Jerúsalem.
nt filii Israel de sán-
, ac ponent super
postem, & in super-
ıs domórum: * Erit
guis in signum, nec
disperdens. ℣. Justi-
nguine Christi, sal-
ab ira per ipsum:
:od. 12. *Rom.* 5.

Lectio iij.

ste ad insulas Cethim
déte; & in Cedar
& consideráte vehe-
& vidéte si factum

dedérunt vocem suam, posué-runt terram ejus in solitúdinem: civitátes ejus exustæ sunt, & non est qui hábitet in eis. Filii quoque Mámpheos & Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dóminum Deum tuum eo témpore quo ducébat te per viam? Jerúsalem.

℟. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum: & damnábunt eum morte, & tradent eum géntibus; * Illúdent ei, & cónspuent eum, & flagellábunt eum, & interfícient eum. ℣. Sicut ovis ad occisiónem ducétur; & non apériet os suum. * Illúdent ei. *Marc.* 10. *Is.* 53.

Ab hac die usque ad Pascha, in omni Officio de Temp. omittitur Gloria Patri *in Responsoriis.*

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Quadrag. 9. *C.* 1.

Lectio iv.

IN ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus christiánis,

contíguos. In quibus méritò à sanctis Apóstolis per doctrinâ Spíritûs sancti majóra sunt ordináta jejúnia; ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, & conglorificábimur. Certa atque secúra est expectátio promissæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ passiónis. Tu autem.

℟. Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, & ódio iníquo odérunt me. * Custódi, Dómine, ánimã meam, & érue me. ℣. Odérunt & me & Patrem meum, ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratìs. * Custódi. *Ps.* 24. *Joan.* 15.

Lectio v.

NEmo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis socíetas hujus glóriæ denegétur, tanquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes qui piè volunt vívere in Christo, persecutiónem patientur; & ídeò nunquam deest tribulátio persecutiónis, si nunquam desit obserVántia pietátis. Dóminus ipse in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, & séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non solùm ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totamque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his qui áderant, universáliter audiébat.

℟. Deus meus es tu: * Ne discésseris à me, quóniam tribulátio próxima est; quóniam non est qui ádjuvet. ℣. Venit hóra; ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum: * Ne discésseris. *Ps.* 21. *Marc.* 14.

Lectio vj.

SIcut ergo totíus est témporis piè vívere, ita totíus est témporis crucẽ ferre, quæ méritò unicuíque sua dícitur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unũ nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis: & plus plerumquè perículi est in insidiatóre occulto, quàm in hoste manifesto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, piè veraciterque dicébat: Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniã non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impetítur, verùm étiam, salvâ incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cùm caro concupíscit adversùs spíritum, & spíritus adversùs carnem, præsídio crucis mens rationális instrúitur; nec cupiditátibus nóxiis illecta consentit, quóniam continéntiæ clavis & Dei timóre transfígitur.

℟. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * Ad defensiónem meam cónspice. ℣. Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hac hora: * Ad defensiónem. *Ps.* 21. *Joan.* 12.

IN

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 18. in Evang. habita in Basilica S. Petri, Dom. Pass. n. 1.

PEnsáte, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, & dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valde quod súbditur: Qui ex Deo est, verba Dei audit; proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, & audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est; interroget se unusquisque si verba Dei in aure cordis pércipit, & intélliget unde sit. Cœléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria contérere, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. Penset ergo apud se unusquisque veftrûm, si hæc vox Dei in cordis ejus aure convaluit, & quia jam ex Deo sit, agnoscit.

℟. Quis ex vobis árguet me de peccáto? * Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? ℣. Quare detraxístis sermónibus veritátis, cùm è vobis nullus sit qui possit argúere me? * Si veritátem dico. *Joan. 8. Job. 6.*

Lectio viij.

EGo dæmóniū non hábeo. In quibus verbis quid áliud nisi supérbia nostra confúnditur? Quæ si exagitáta vel léviter fúerit, atrocióres injúrias reddit, quàm accéperat: facit mala quæ potest; minátur & quæ fácere non potest. Ecce injúriam suscípiens Dóminus non iráscitur, non contumeliósa verba respondet. Qui si eisdem ista dicéntibus respondére voluisset: Dæmónium vos habétis, verum profectò díceret; quia nisi impléti essent dæmónio, tam perversa de Deo loqui non possent. Sed acceptâ injúriâ, étiam quod verum erat dícere Véritas nóluit; ne non dixisse veritátem, sed provocátus contuméliam reddidisse viderétur. Ex qua re quid nobis innúitur, nisi ut eo témpore quo à próximis ex falsitáte contumélias accípimus, eórū étiā vera mala taceámus, ne ministériū justæ correptiónis in arma vertámus furóris?

℟. Qui ex Deo est, verba Dei audit: * Proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. ℣. Misit Dóminus ad vos omnes servos suos Prophétas, & non audístis? * Proptéreà vos non audítis. *Joan. 8. Jerem. 25.*

Lectio ix.

SEd quia quisquis Dei zelo úritur, sæpè à pravis homínibus dehonestátur, in se-

metipso nobis Dóminus patiéntiæ præbuit exemplum, qui ait: Sed honoríifico Patrem meum, & vos inhonorastis me. Sed quid nobis ad ista faciendũ sit, adhuc exemplo nos ádmonet, cùm subjungit: Ego autem non quæro glóriam meam: est qui quærat, & júdicet. Scimus certè quòd scriptum est: Quia Pater omne judícium dedit Fílio; & tamen ecce idem Fílius injúrias accípiens, glóriam suam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reservat; ut nobis profectò insínuet quantùm nos esse patientes debémus, dum se adhuc ulcisci non vult, & ipse qui júdicat.

℟. Judæi dixérunt Jesu: Nonne bene dícimus nos quia Samaritánus es tu, & dæmónium habes? Respondit Jesus: * Ego dæmónium non hábeo, sed honoríifico Patrem meum. ℣. Insurrexistis super me ore vestro, & derogastis adversùm me verba vestra. * Ego dæmónium non hábeo. *Repetitur.* ℟. Judæi dixérunt. *usque ad* ℣. Insurrexistis. *Joan.* 8. *Ezech.* 35.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Quem contestábor ut áudiat? Ecce incircumcísæ aures eórum, & audíre non possunt. *Jerem.* 6.

Ant. 6. F. Ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium: idcircò laborávi sústinens. *Jerem.* 6.

Ant. 8. G. Omnes subsannant me; quià jam olim loquor vocíferans iniquitátem. *Jerem.* 20.

Ant. 7. b. Dixérunt: Veníte, percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad universos sermónes ejus. *Jerem.* 18.

Ant. 3. a. Vidisti, Dómine, omnem furórem, universas cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

Capitulum. Jerem. 20.

Audívi contumélias multórum, & terrórem in circúitu: Persequímini, & persequámur eum, ab ómnibus viris qui erant pacífici mei, & custodientes latus meum, si quo modo decipiátur; & prævaleámus adversùs eum, & consequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum est quasi bellátor fortis.

Hymnus, Dum, Christe. *ut infrà*, 220.

℣. Intende ánimæ meæ; & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Dixit Jesus: Ego non quæro glóriam meam; est qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8.

Oratio.

Deus, qui per Unigénitũ tuum passum & humiliátum usque ad mortem antiqui hostis contrivisti supérbiam: da fidélibus tuis, & quæ ipse propter nos pértulit, dignè recólere, & adversa ómnia ejus exemplo patienter tolerâre; Qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Amen, amen

dico vobis; si quis sermónem meum servâverit, mortem non vidébit in æternum. *Joan.* 18.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis, *Non dicitur* Gloria.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? & Prophétæ mórtui sunt. Quem te ipsum facis? *Joan.* 8.

Capitulum. Rom. 15.

UNusquisque vestrûm próximo suo pláceat in bonum ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me.

℟. *br.* Exurge, Deus, * Júdica causam tuam. Exurge. ℣. Memor esto * improperiórum tuórũ; * Júdica causam. *Resumitur* ℟. Exurge. *Ps.* 73.

℣. Exprobravérunt inimíci tui, Dómine; ℟. Exprobravérunt commutatiónem Christi tui. *Ps.* 88.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est. Est Pater meus qui gloríficat me; & non cognovistis eum. *Joan.* 8.

Capitulum. Hebr. 5.

CHristus in diébus carnis suæ, preces supplicatiónesque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia.

℟. *br* Deus meus, éripe me * De manu peccatóris. Deus. ℣. Et de manu contra legem agentis, * & iníqui, * De manu. ℟. Deus. *Ps.* 70.

℣. Illustra fáciem tuam super servum tuum: ℟. Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te. *Ps.* 30.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum: vidit, & gavísus est. *Joan.* 8.

Capitulum. Hebr. 11.

FIde óbtulit Abraham Isaac, cùm tentarétur: & unigénitum offerébat, qui suscéperat repromissiónes; ad quem dictum est: Quia in Isaac vocábitur tibi semen; árbitrans quia & à mórtuis suscitáre potens est Deus: unde eum & in parábolam accépit.

℟. *br.* Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * Exultábit Jacob. Quis dabit. ℣. Cùm avérterit Deus * captivitátem plebis suæ, * Exultábit. ℟. Quis dabit. *Ps.* 52.

℣. Congregáte Dómino sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia. *Ps.* 49.

AD VESPERAS.

Ant. 8. *G.* DIxit Jesus: Ego non quæro glóriam meam: est qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; si quis sermónem meum servâverit, mortem non videbit in æternum. *Joan.* 8.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? & Prophétæ mórtui sunt. Quem te ipsum facis? *Joan.* 8.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est. Est Pater meus qui gloríficat me; & non cognovistis eum. *Joan.* 8.

Ant. 2. D. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum: vidit, & gavísus est. *Joan.* 8.

Capitulum. Deut. 9.

DOmine Deus, ne dispérdas pópulum tuum, & hæreditátem tuam quam redemisti in magnitúdine tua, quos eduxisti de Ægypto in manu forti. Recordáre servórum tuórum Abraham, Isaac, & Jacob: ne aspícias durítiam populi hujus.

Hymnus, Vexilla. *infrà*, 221.

℣. Deus rex noster ante sécula: ℟. Operátus est salútem in médio terræ. *Ps.* 73.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Amen, amen dico vobis; ántequàm Abraham fíeret, ego sum. *Joan.* 8.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.

IN FERIIS PER HEBDOM. PASSIONIS, *& usque ad Feriam quintam in Cœna Domini.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui passus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. Veníte. *sine* Glória Patri, *in cujus loco repetitur Invitatorium.*

Hymnus.

OPpróbriis, Jesu, satur,
Ligni fatiscens póndere,
Ferále, verus Isaac,
Mactandus ascendis jugum.
Clavis statim trabálibus
Fixus manus, fixus pedes
Sublíme terris ómnibus
Attólleris spectáculum.

In nos ô æterni Patris
Incomprehensa cáritas!
Insons cruentæ Fílius
Pro sóntibus morti datur.

Illo lavári sánguine
Opórtuit mundi scelus:
Talem sevéra Núminis
Poscébat ira víctimam.

Crux débitæ nos vincul
Damnatiónis éximit;
Et pacis æterno ligat
Terras polumque fœdere.

Qui Fílium tradit, Pa
Natoque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui faci
Succendis aram, Spíritus
Amen.

Psalmi & Antiph. de P
terio.

℣. Líbera me à persequ
tibus me; ℟. Quia confor
sunt super me. *Ps.* 141.

Lectiones & ℟℟℟. infr
qualibet Feria.

℣. *Sacerd.* Laudans invo
bo Dóminum, ℟. Et ab ini
cis meis salvus ero. *Ps.* 17

AD LAUDES

Psalmi & Antiph. de Ps

Capitulum. Jerem. 11

COgitavérunt super consília, dicentes: M
támus lignum in panem ej
& eradámus eum de terra
véntium, & nomen ejus n
memorétur ámpliùs.

Hymnus.

DUm, Christe, confi
cruci
Agis suprémos spíritus,
Fac nos salúbri fígere
Intenta ligno lúmina.

Anguis venéno pérfidi
Inflicta nobis vúlnera,
Pendentis è celsa trabe
Sanábit aspectus Dei.
Hìc nos olympo párturis;
Hìc Mártyres formas tuos;
Hìc último sanctam fidem
Fundas amóris pignore.
Hinc cuncta terrárum, suo
Regnátor ut sedens throno,
Utrinque protensæ manûs
Virtúte diviná trahis.
Nos ergo cœlestis thronum
Sinas adíre grátiæ,
Pedemque complexos crucis
Tuo rigári sánguine.
O spes salútis ómnium,
Crux vera mundi glória,
Infixa semper hæreas
Iniquæ regnes córdibus.
Qui Filium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedictus. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces flexis génibus, ut suprà in Feriis Quadragesimæ. 125.

Oratio, ut in qualibet Feria, post Ant. ad Benedictus.

Ab hac die non fiunt Suffragia in Laud. nec etiam in Vesp.

AD PRIMAM.

Hymnus, Jam lucis, 127.

Psalmi de Feria; & sic ad alias Horas.

Ant. 1. a. Deus salvátor meus, de iniquitáte liberábis me; quia circumdedérunt me contritiónes mortis. 2. *Reg.* 22.

Cetera ut in Feriis Quadragesimæ, suprà. 127.

AD TERTIAM.

Hymnus, O. fons amóris, Spíritus, 130.

Ant. 2. D. Dómine, recordáre mei, & tuére me ab his qui persequuntur me. *Jerem.* 15.

Capitulum. Jerem. 18.

Fodérunt fóveam ut cáperent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis; tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsum me in mortem.

℟. *br.* Custódi me, Dómine, * De manu peccatóris. Custódi. ℣. Et ab homínibus iníquis * éripe me; * De manu peccatóris. *Non dicitur* Gloria. *Sed repet.* ℟. Custódi. *Ps.* 139.

℣. Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi. ℟. Et à scándalis operántium iniquitátem. *Ps.* 140.

Preces, flexis génibus, ut suprà in Feriis Quadrag. 131.

AD SEXTAM.

Hymnus, Jam solis. 131.

Ant. 4. a. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum advérsum me: júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Capitulum. Thren. 3.

Audisti lábia insurgéntium mihi, & meditatiónes eórum advérsum me totâ die. Sessiónem eórum, & resurrectiónem eórum vide; ego sum psalmus eórum.

℟. *br.* Propter inimícos meos * Eripe me, Dómine. Propter. ℣. Tu scis impropérium meum, * & confusiónem meam; * Eripe me, Dómine. ℟. Propter. *Ps.* 68.

℣. Totâ die verba mea execrabantur : ℟. Adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Ps.* 55.

Preces, flexis genibus, 131.

AD NONAM.

Hymnus, Labente. 132.

Ant. 7. d. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum ; lætáti sunt, quóniam tu fecísti. *Thren.* 1.

Capitulum. Jerem. 18.

ATtende, Dómine, ad me, & audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malũ, quia fodérunt fóveã ánimæ meæ ?

℟. *br.* Príncipes * Persecúti sunt me gratìs. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meũ. * Persécuti sunt. ℟. Príncipes. *Ps.* 118.

℣. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; ℟. Quóniam sequébar bonitátem. *Ps.* 37.

Preces, flexis genibus, 131.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. de Psalterio.

Capitulum. Jerem. 18.

REcordáre, Dñe, quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis.

Hymnus.

VExilla Regis pródeunt ;
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor,
Suspensus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ & sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidélis cármine,
Dicens : In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpurâ,
Electa digno stípite,
Tam sancta membra tángere.

Beáta cujus bráchiis
Secli pependit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædamque tulit tártari.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore,
Auge piis justítiam,
Reisque dona véniam.

Te, summa Deus Trínitas,
Collaudet omnis spíritus :
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sécula.
Amen.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentẽ condemnábunt. *Ps.* 93.

Ad Magníficat. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Feriis Quadragesimæ. 131.

Oratio ut in qualibet Feria, post Antiph. ad Magníficat.

COMPLETORIUM, *ut supra*, 134.

FERIA SECUNDA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

ET nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam ? & quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis ? Arguet te malítia tua, & avérsio tua increpábit te. Scito, & vide quia malum & amárum est reliquisse te Dóminum Deum tuum, & non esse timórem meí apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum.

A século confregisti jugum meum, rupisti víncula mea, & dixisti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, & sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam electam, omne semen verum: quómodò ergo conversa es mihi in pravum, vínea aliéna? Si láveris te nitro, & multiplicáveris tibi herbā borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me. Jerúsalem.

℟. Dixit Dóminus ad Móysen. 214.

Lectio ij.

VErtérunt ad me tergum, & non fáciem; & in témpore afflicti'nis suæ dicent: Surge, & líbera nos. Ubi sunt dii tui, quos fecisti tibi? Surgant, & líberent te in témpore afflictiónis tuæ; secundùm númerum quippe civitátum tuárum erant dii tui, Juda. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquistis me, dicit Dóminus. Frustrà percussi fílios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládius vester Prophétas vestros; quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? Quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultrà ad te? Numquid obliviscétur virgo ornamenti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? Pópulus verò meus oblítus est mei diébus innúmeris. Jerúsalem.

℟. Sument. 215.

Lectio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Misérunt Príncipes & Pharisæi ministros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 31. *n.* 8 & 9.

PRíncipes illi, audítâ multitúdinis fide, & eo múrmure quo Christus glorificabátur, misérunt ministros, ut apprehénderent eum. Quem apprehénderent? Adhuc nolentem? Quia ergo non póterant apprehéndere nolentē, missi sunt ut audírent docentem. Quid docentem? Dicit ergo Jesus: Adhuc módicum tempus vobiscum sum. Quod modò vultis fácere, factúri estis; sed non modò, quia modò nolo. Quare adhuc modò nolo? Quia adhuc módicum tempus vobiscum sum; & tunc vado ad eum qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, & sic pervenire ad passiónem meam. Quærétis me, & non inveniétis; & ubi sum ego, vos non potestis veníre. Hìc jam resurrectiónem suam prædixit: noluérunt enim agnóscere præsentem, & pósteà quæsiérunt, cùm vidérunt in eum multitúdinem jam credentem.

℟. Adhuc módicum tempus vobiscum sum; & vado ad eum qui me misit. * Quærétis me, & non inveniétis: & ubi ego sum; vos non potestis veníre. ℣. Quia despexistis omne consílium meum, & incre-

Imine, misericórdiam tuam; ut te, qui fons bonitátis es, toto desidério sitientes, caritátis tuæ abundántiâ repleámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Qui credit in me, sicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7.

Oratio.

CLamántium ad te, quæsumus, Dómine, preces dignanter exaudi; ut sicut Ninivítis in afflictióne pósitis pepercisti, ita & nobis in præsenti tribulatióne succurras; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

VUlgò dícitur: Si dimíserit vir uxórem suam; & recédens ab eo, dúxerit virum álterum, numquid revertétur ad eam ultrà? numquid non pollúta & contamináta erit múlier illa? Tu autem fornicáta es cum amatóribus multis: tamen revértere ad me, dicit Dóminus, & ego

ET dixit Dóminus in diébus Josíæ Numquid vidisti quæ aversátrix Israel? Abi met super omnem n excelsum, & sub om gno frondóso; & fo est ibi. Et dixi, cùm hæc ómnia: Ad me r re; & non est reve vidit prævaricátrix sor Juda, quia pro eo quó cháta esset aversátrix dimisissem eam, & d ei libellum repúdii: tímuit prævaricátrix J ror ejus; sed ábiit, & cáta est étiam ipsa. Et táte fornicatiónis suæ minávit terram, & n est cum lápide & lig in ómnibus his non versa ad me prævarica ror ejus Juda in tot suo, sed in mendác Dóminus. Et dixit I ad me: Justificávit suam aversátrix Israe paratióne prævaricatr dæ. Vade, & clama

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Ambulábat Jesus in Galilæam: non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quærébant eum Judæi interficere. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Epíscopi.

In Joan. Tract. 28. *n.* 1. 8 & 11.

CHristus manens Deus, accépit hóminem, qui fecit hóminem. Quando ergo látuit ut homo, non poténtiâ perdidisse putandus est, sed exemplum infirmitáti præbuisse. Ille enim quando vóluit, detentus est; quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem quam habébat ipse Deus noster; quòd latébat, quòd se, tanquam ne occiderétur, occultábat, hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat. Non potest mundus odisse vos. Quid est hoc? nisi, Non potest mundus odisse amatóres suos, falsos testes. Bona enim dícitis quæ mala sunt, & mala quæ bona sunt. Me autem odit, quia ego testimónium perhíbeo de illo, quia ópera ejus mala sunt. Judæi ergo quærébant eum in die festo: & murmur multum de eo erat in turba. Unde murmur? De contentióne. Quæ fuit conténtio? Quidam enim dicébant: Quia bonus est; álii autem: Non, sed sedúcit turbas. De ómnibus servis ejus intelligendum: hoc dicitur modò. Quicumque enim eminúerit in áliqua grátia spiritáli, profectò álii dicunt: Bonus est; álii: Non, sed sedúcit turbas. Quod dictum est ergo de Dómino, valet ad consolatiónem, de quocumque hoc dictum fúerit Christiáno.

℟. Non potest mundus odisse vos; me autem odit, * Quia ego testimóniũ perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala sunt. ℣. Os peccatóris super me apertum est; * Quia. *Joan.* 7. *Ps.* 108.

Ad Benedíctus. *Ant.* 3. a. Ascéndite ad diem festum hunc; ego autem non ascendo, quia meum tempus nondum implétum est. *Joan.* 7.

Oratio.

AUxiliáre, Dómine, pópulo tuo: ut sacræ devotiónis profíciens increméntis, & tuo semper múnere gubernétur, & ad redemptiónis ætérnæ pervéniat, te ducente, consórtium; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. c. Quidam dicébant: Quia bonus est; álii autem dicébant: Non, sed sedúcit turbas. Nemo tamen palàm loquebátur de illo, propter metum Judæórum. *Joan.* 7.

Oratio.

SUscipe, miséricors Dómine, súpplicum preces, & secundùm multitúdinem indulgentiárum tuárum ab ómnibus nos absolve peccátis; ut ad ómnia pietátis ópera, te parcente, reparémur; & quos véniâ féceris innocentes, auxílio fácias efficáces; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

CIrcuíte vias Jerúsalem, & aspícite: & consideráte, & quærite in platéis ejus, an inveniátis virum facientem judícium, & quærentem fidem; & propítius ero ei. Quòd si étiam, Vivit Dóminus, díxerint; & hoc falsò jurábunt. Dómine, óculi tui respíciunt fidem: percussísti eos, & non doluérunt: attrivísti eos, & renuérunt accípere disciplínam: induravérunt fácies suas supra petram, & noluérunt reverti. Ego autem dixi: Fórsitan páuperes sunt & stulti, ignorantes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo ígitur ad optimátes, & loquar eis: ipsi enim cognovérunt viam Dómini, judícium Dei sui; & ecce magìs hi simul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Jerúsalem.

℟. Dixit Dóminus. 214.

Lectio ij.

SUper quo propítius tibi esse pótero? Fílii tui dereliquérunt me, & jurant in his qui non sunt dii. Saturávi eos, & mœcháti sunt, & in domo meretrícis luxuriabantur. Equi amatóres, & emissárii facti sunt: unusquisque ad uxórem próximi sui hinniébat. Numquid super his non visitábo, dicit Dóminus, & in gente tali non ulciscétur ánima mea? Ascéndite muros ejus, & dissipáte; consummatiónē autem nolíte fácere: auferte propágines ejus, quia non sunt Dómini. Prævaricatióne enim prævaricáta est in me domus Israel, & domus Juda, ait Dóminus. Negavérunt Dóminū, & dixérunt: Non est ipse; neque véniet super nos malum: gládium & famem non vidébimus. Prophétæ fuérunt in ventum locúti, & responsum non fuit eis: hæc ergo evénient illis. Jerúsalem.

℟. Sument. 215.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis; & hyems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis, Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 48. n. 2.

ENcænia festívitas erat dedicatiónis templi. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judæi solémniter celebrábant. Dicébant ei: Quousque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palàm. Respondit eis Jesus: Loquor vobis, & non créditis: ópera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me; sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. Didicistis quæ sint oves, estóte oves. Oves credendo sunt, oves pastórem sequendo sunt, oves redemptórem non contemnendo sunt, oves per óstium intrando sunt, oves exeundo & páscua inveniendo sunt, oves vitâ æternâ perfruendo sunt. De illis autem óvibus, de quibus dicit Apóstolus: Novit

Dóminus qui sunt ejus; & : Quos præscívit, ipsos & prædestinávit; quos autem prædestinávit, ipsos & vocávit; quos autem vocávit, illos & justificávit; quos autem justificávit, ipsos & glorificávit: de óvibus istis, nec lupus rapit, nec fur tollit, nec latro intérficit. Secúrus est de número eárum, qui pro eis novit quod dedit. Tu autem.

℟. Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me: * Sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. ℣. Usquequò détrahet mihi pópulus iste? Quousque non credent mihi in ómnibus signis quæ feci coram eis? * Sed. *Joan.* 10. *Num.* 14.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. d. Oves meæ vocem meam áudiunt: & ego vitam æternam do eis; & non períbunt in æternum. *Joan.* 10.

Oratio.

SAnctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illustra: & quibus devotiónis præstas affectum, præbe supplicántibus pium benignus audítum; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Si mihi non vultis crédere, opéribus crédite; ut cognoscátis & credátis quia Pater in me est, & ego in Patre. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui misericórdiæ jánuam in te sperántibus patére voluisti: réspice in nos, & miserére nostri: ut qui voluntátis tuæ viam, te donante, séquimur, à vitæ nunquam sémitis deviémus; Per Dóminum nostrum.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 6.

ERudíre, Jerúsalem, ne forte recédat ánima mea à te; ne fortè ponam te desertam, terram inhabitábilem. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Usque ad racémum cólligent quasi in vínea relíquias Israel: converte manum tuam, quasi vindemiátor ad cartallum. Cui loquar? & quem contestábor, ut áudiat? Ecce incircumcísæ aures eórum, & audíre non possunt: ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium, & non suscípient illud. Idcircò furóre Dómini plenus sum, laborávi sústinens. Effunde super párvulum foris, & super consílium júvenum simul: vir enim cum muliere capiétur, senex cum pleno diérum. Et transíbunt domus eórum ad álteros, agri & uxóres páriter; quia extendam manum meam super habitantes terram. Jerusalem.

℟. Réspice. 216.

Lectio ij.

A Minóre quippe usque ad majórem omnes avarítiæ student: & à Prophéta usque ad Sacerdótem cuncti fáciunt dolum. Et curábant contritiónem fíliæ pópuli mei cum ignomínia, dicentes: Pax, pax; & non erat pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fe-

cérunt : quin pótiùs confusióne non sunt confúsi, & erubéscere nesciérunt. Quamobrem cadent inter ruentes : in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus. Hæc dicit Dóminus : State super vias, & vidéte, & interrogáte de sémitis antíquis, quæ sit via bona, & ambuláte in ea; & inveniétis refrigérium animábus vestris. Et dixérunt : Non ambulábimus. Et constítui super vos speculatóres : Audíte vocem tubæ. Et dixérunt : Non audiémus. Jerúsalem.

℟. Deus meus. 216.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore ; Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi, discúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd accubuisset in domo Pharisæi, áttulit alabastrum unguenti. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 33. *n.* 2.

LIquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta, unguentum sibi pro odóre suæ carnis adhíbuit. Quod ergo sibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat ; sed hos jam per pœniténtiam cónterens flebat. Capillos ad compositiónem vultûs exhibúerat ; sed jam capillis lácrymas tergébat. Ore superba díxerat; sed pedes Dómini ósculans, hoc in Redemptóris sui vestígia figébat. Quot ergo in se hábuit oblectamenta, tot de se invénit holocausta. Convértit ad virtútum númerum, númerum críminum; ut totum servíret Deo in pœniténtia, quidquid ex se Deum contémpserat in culpa.

℞. Múlier quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabástrum unguenti : & * Stans retro secùs pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capillis suis tergébat, osculabátur pedes ejus, & unguento ungébat. ℣. Nonne lácrymæ ascendunt usque ad cœlum? Non discédet, donec Altíssimus aspíciat : * Stans. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Bened. *Ant.* 2. D. Remittuntur ei peccáta multa, quóniã diléxit multùm. *Luc.* 7.

Oratio.

DEus, qui multùm diligéntibus multa peccáta remittis : infunde córdibus nostris tui amóris affectum; ut ab ómnibus peccátis nostris tua misericórdiâ liberémur ; Per Dóminum nostrum.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA SEXTA.

Fit Officium

DE COMPASSIONE B. M.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria ; & sic in toto Officio.

Ant. 1. D. FIlia pópuli mei, luctum unigéniti fac tibi planctum amárũ. *Jerem.* 6.

Ant. 3. a. Lácrymæ ejus in maxillis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus. *Thren.* 1.

:. Tórcular calcávit
'írgini filiæ Juda,
inváluit inimícus.

C. Fília Sion op-
amaritúdine, &
: omnis decor ejus.

f. Ipsa gemens con-
etrorsùm: depósita
nter, non habens
em. *Thren.* 1.
m. Ruth. 1.
:étis me, Nóemi (id
pulcram:) sed vocá-
ra (id est amáram;)
:túdine valde replé-
nípotens.
ı Jerúsalem, num-
non est tibi, quia
ıdit te dolor sicut
em? * Dole, & fáta-
ırtúriens, quia libe-
édimet te Dóminus.
: opórtuit pati Chri-
ta intráre in glóriam
· Dole, & fátage.
Luc. 24.

Hymnus.

spargit aram fángui-
:
tis hóstia,
lolóris æmulum
ctus ímmolat.
cruentum Fílii
rónat vérticem:
lem figitur
cruci, Christo pa-
r.
iónis mútuæ,
ıría, cónscii!
vobis vúlnera
andem párcite.
vos dolétis, noster est
ırorque críminum:
:elus faténtibus

Partem dolóris réddite.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempitérna sécula. Amen.

℣. Anima mea turbáta est valde: ℟. Sed tu, Dómine, úsquequò? *Ps.* 6.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Cui comparábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua, quis medébitur tui? *Thren.* 2.

Oratio, Da, quæsumus. *ut infrà ad Laudes*, 235.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Fides tua te salvam fecit; vade in pace. *Luc.* 7.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Oratio.

DEus, qui non solùm peccántibus véniam tribuis, sed étiam præmia pœniténtibus impertíris: quod pérpetrámalis opéribus promerémur, ineffábili pietáte depelle; ut nos ad tuæ majestátis cultum, & sálubri timóre dispónas, & sancto amóre perdúcas; Per Dóminum nostrum.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 134.

Hymnus, Virgo Dei génitrix. *ut in Offic. parvo de Beata.*

AD OFFICIUM NOCTUR.

Invit. Jesum crucifixum super quem planxit Mater quasi super unigénitum, * Veníte, adorémus. *Zach.* 12.

Ps. 94. Veníte. *sine* Glória Patri. *sed dicto* Quadraginta. *dicitur* * Veníte, adorémus. *Deinde repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Dum spargit. *ut in I. Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Ego plorans, & óculus meus dedúcens aquas; quia longè factus est à me consolátor. *Thren.* 1.

Ant. 6. *C.* Dolor meus super dolórem, in me cor meum mœrens. *Jerem.* 8.

Ant. 7. ç. Vocem meam audisti, Dómine; ne avertas aurem tuam à singultu meo & clamóribus. *Thren.* 3.

℣. Ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum; ℟. Quia factus es spes mea, Deus. *Ps.* 60.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 8.

QUómodò dícitis: Sapientes nos sumus, & lex Dómini nobiscum est; Verè mendácium operátus est stylus mendax scribárum. Confúsi sunt sapientes, perterriti & capti sunt; verbum enim Dómini projecérunt, & sapiéntia nulla est in eis. Proptéreà dabo mulíeres eórum éxteris, agros eórum hærédibus; quia à mínimo usque ad máximum omnes avarítiam sequuntur, à Prophéta usque ad Sacerdótem cuncti fáciunt mendácium. Et sanábant contritiónem filiæ pópuli mei ad ignomíniam, dicentes: Pax, pax; cùm non esset pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fecérunt: quinímò confusióne non sunt confúsi, & erubéscere nesciérunt; idcircò cadent inter corruentes, in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus. Jerúsalem.

℟. Erit in die illa, dicit Dóminus, convertam ómnia cántica vestra in planctum, & * Ponam diem eam quasi luctum unigéniti, & novíssima ejus quasi diem amárum. ℣. Fílius hóminis tradendus est in manus hóminum, & occídent eum. * Ponam. *Amos* 8. *Matth.* 17.

Lectio ij.

ADan audítus est frémitus equórum ejus; à voce hinnítuum pugnatórum ejus commóta est omnis terra: & venérunt, & devoravérunt terram & plenitúdinem ejus, urbem & habitatóres ejus. Quia ecce ego mittam vobis serpentes régulos, quibus non est incantátio; & mordébunt vos, ait Dóminus. Dolor meus super dolórem, in me cor meum mœrens. Ecce vox clamóris filiæ pópuli mei de terra longínqua: Numquid Dóminus non est in Sion? aut rex ejus non est in ea? Quare ergo me ad iracúndiam concitavérunt in sculptílibus suis, & in vanitátibus aliénis? Tránsiit messis, finíta est æstas, & nos salváti non sumus. Super contritióne filiæ pópuli mei contrítus sum & contristátus; stupor obtínuit me. Numquid resína non est in Gálaad? aut médicus non est ibi? Quare ígitur non est obducta cicátrix filiæ pópuli mei? Jerúsalem.

℟. Multiplicátæ sunt mihi víduæ Jerúsalem: * Induxi eis super matrem adolescentis, vastatórem merídie; & resíduos in gládium dabo. ℣. Ecce vénient dies in quibus di-

cent : Beátæ stériles, & ventres qui non genuérunt, & ûbera quæ non lactavérunt : * Induxi. *Jerem.* 15. *Luc.* 23.

Lectio iij. Cap. 9.

HÆc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: Contemplámini, & vocáte lamentatríces, & véniant; & ad eas quæ sapientes sunt, mittite, & próperent : festínent, & assúmant super nos lamentum : dedúcant óculi nostri lácrymas, & pálpebræ nostræ défluant aquis. Quia vox lamentatiónis audíta est de Sion : Quómodò vastáti sumus & confúsi vehementer ? quia derelíquimus terram, quóniam dejecta sunt tabernácula nostra. Audíte ergo, mulíeres, verbum Dómini; & assúmant aures vestræ sermónem oris ejus: & docéte filias vestras lamentum, & unaquæque próximam suam planctum; quia ascendit mors per fenestras nostras; ingressa est domos nostras, dispérdere párvulos déforis, júvenes de platéis. Jerúsalem.

℟. Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem & diem, & non táceant; * Quóniam contritióne magnâ contríta est virgo filia pópuli mei, plagâ péssimâ vehementer. ℣. Si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet ? * Quóniam. *Non dicitur* Glória. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Dóleo super te, decóre nimis & amábilis. Sicut únicum filium, ita ego te diligébam. 2. *Reg.* 1.

Ant. 4. a. Fili mi, fili mi, quis mihi dabit ut ego móriar pro te ? 2. *Reg.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, Dómine, récipi spíritum meum; éxpedit enim mihi mori magis quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea : quàm multipliciter tibi caro mea ! ℟. Adhæsit ánima mea post te. *Ps.* 62.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. de 12. *Prærog. B. M. V. n.* 14.

Lectio iv.

MArtyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quàm in ipsa Domínicæ passiónis históría commendátur. Pósitus est hic, ait sanctus senex de párvulo Jesu, in signum cui contradicétur; & tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Verè tuā, ô beáta Mater, ánimam gládius pertransívit; alióquin, nónnisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem, postéaquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ómnium quidem, sed speciáliter tuus: ipsíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus, nec mórtuo parcens cui nocére non posset, apéruit latus; sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírùm ánima jam ibi non erat; sed tua planè inde nequíbat avelli. Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquàm Mártyrem non immérítò prædicémus, in qua nimírùm corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis affectus.

℟. Símeon dixit ad Maríam matrem Jesu: Ecce pósitus est hic in signum cui contradicétur; * Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. ℣. Repléberis cálice mœróris & tristítiæ, & bibes illum, & epotábis usque ad fæces; * Et tuam. *Luc.* 2. *Ezech.* 23.

n. 15. *Lectio v.*

AN non tibi plusquàm gládius fuit sermo ille, revérâ pertránsiens ánimam, & pertingens usque ad divisiónem ánimæ & spíritûs: Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joannes tibi pro Jesu tráditur, servus pro dómino, discípulus pro magistro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei; homo purus pro Deo vero. Quómodò non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando & nostra, licèt sáxea, licèt férrea, péctora sola recordátio scindit?

℟. Sequebátur Jesum turba mulíerum, quæ plangébant & lamentabantur eum. Et postquàm venérunt in locum Calváriæ, crucifixérunt eum. * Stabat autem juxta crucem Jesu mater ejus. ℣. Sedérunt in terra, conspersérunt cínere cápita sua, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem. * Stabat autem. *Luc.* 23. *Joan.* 19. *Thren.* 2.

Lectio vj.

NOn mirémini, fratres, quòd María Martyr in ánima fuisse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audisse Paulum inter máxima géntium crímina memorantem, quòd sine affectióne fuissent. Longè id fuit à Maríæ viscéribus; longè id sit étiam à sérvulis ejus. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præsciérat moritúrum? Et indubitanter. Numquid non sperábat continuò resurrectúrum? Et fidenter. Super hæc dóluit crucifixum? Et vehementer. Alióquin, quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plùs Maríam compatientem, quàm Maríæ Fílium patientem? Ille étiam mori córpore pótuit; ista commóri corde non pótuit? Fecit illud cáritas, quâ majórem nemo hábuit: fecit & hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Vidit Jesus matrem, & discípulum stantem quem diligébat; * Et dicit Jesus matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. ℣. Supra modum mater mirábilis bono ánimo ferébat, propter spem quam in Deum habébat, femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens. * Et dicit. *Non dicitur* Glória Patri. *Joan.* 19. 2. *Mach.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Nemo gáudeat super me desolátam; ego enim derelícta sum sola, & clamábo ad Altíssimum in diébus meis. *Baruch.* 4.

Ant. 2. D. Oculus meus non tácuit, eò quòd non esset réquies, donec respíceret & vidéret Dóminus de cœlis. *Thren.* 3.

Ant. 5. a. Non repellet in sempitérnum Dóminus; quia si abjécit, & miserébitur secúndùm multitúdinem miseratiónum suárum. *Thren.* 3.

℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

De Instit. Virg. C. 7. *n.* 48.

CLáudite ora, ímpii; aperíte aures, pii: audíte quid Christus loquátur. Testátur de cruce Dóminus Jesus, & paulisper públicam differt salútem, ne matrem inhonóram relinquat. Subscríbitur Joannes testaménto Christi: legátur matri pudóris defénsio, testimónium integritátis: legátur & discípulo matris custódia, pietátis grátiâ commendátur. Ex illo suscépit eam discípulus in sua. Non útique Christus faciébat divórtium, non María relinquébat virum. Sed cum quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem Fílii hærédem, integritátis sciret esse custódem? Stabat ante crucem mater; &, fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte utrùm pudórem mutáre potúerit mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quem sciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Dicit Jesus discípulo quem diligébat: * Ecce mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: * Ecce. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

n. 49. *Lectio viij.*

STabat non degéneri mater spectáculo, quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, mater se persecutóribus offerébat. Si hoc solùm esset ut ante Fílium prosterneretur, laudandus pietátis affectus, quòd Fílio superstes esse nolébat. Sin verò, ut cum Fílio morerétur, cum eódem gestiébat resúrgere, non ignára mystérii quòd genuísset resurrectúrum: simul quæ público úsui impendi mortem Fílii nóverat, præstolabátur si fortè étiam suâ morte público múneri áliquid adderétur. Sed Christi pássio adjutório non éguit, sicut ipse Dóminus longè antè prædixit: Et respexi, & non erat auxiliátor; & attendi, & nemo suscipiébat: & liberábo eos bráchio meo. Quómodò ergo extorquéri pótuit intégritas Maríæ, quæ, fugiéntibus Apóstolis, supplícia non metuébat, sed ipsa se offerébat perículis?

℟. Ex illa hora accépit matrem Jesu discípulus in sua. * Erat ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in univérsam terram. ℣. Misi repentè terrórem, dicit Dóminus: infirmáta est quæ péperit: ócci-

dit ei sol, cùm adhuc esset dies. * Erat ferè. *Joan.* 19. *Luc.* 23. *Jerem.* 15.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio ix. Cap. 11.

IN illo témpore; Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 49. *n.* 26.

DIcébant: Quid fácimus? nec tamen dicébant Credámus. Plùs enim pérditi hómines cogitábant quómodò nocérent ut pérderent, quàm quómodò sibi consúlerent ne perírent. Et tamen timébant, & quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum; & vénient Románi, & tollent nostrum locum & gentem. Temporália pérdere timuérunt, & vitam æternam non cogitavérunt; ac sic utrumque amisérunt. Nam & Románi post Dómini passiónem & glorificatiónem tulérunt eis & locum & gentem, expugnando & transferendo; & illud eos séquitur quod álibi dictum est: Filii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.

℟. Omnis turba eórum qui simul áderant ad spectáculum istud, & vidébant quæ fiébant, percutientes péctora sua revertebantur: stabant autem * Noti ejus & mulíeres de longè aspiciéntes. ℣. Plangent eum planctu quasi super unigénitum, & dolébunt super eum ut in morte primogéniti, * Noti. *Non dicitur* Glória Patri, *sed repetitur* ℟. Omnis turba eórum. *usque ad* ℣. *Luc.* 23. *Marc.* 15. *Zach.* 12.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Quàmdiu ponam consília in ánima mea, ℟. Dolórem in corde meo per diem? *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. O Vos omnes qui transítis per viam, atten- 5. C. dite, & vidéte si est dolor sicut dolor meus. *Thren.* 1.

Ant. 1. *f.* Defecérunt præ lácrymis óculi mei: conturbáta sunt víscera mea. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum: Dómine, vim pátior. *Is.* 38.

Ant. 2. D. Numquid oblivisci potest múlier infantem suum, ut non misereátur filio úteri sui? *Is.* 49.

Ant. 4. *D.* Angústia possédit me sicut angústia parturientis: córrui, cùm audírem, cùm vidérem; ténebræ stupefecérunt me. *Is.* 21.

Capitulum. Thren. 1.

VIde, Dómine, quóniam tríbulor: conturbátus est venter meus, subversum est cor meum in memetipsa; quóniam amaritúdine plena sum.

Hymnus.

ILlæsa, te, puérpera,
Non fécerat matrem dolor;
Nascente quem nescíveras,
Orbáta sentis Fílio.
Dum te salútat últimùm,

Natoque tradit álteri,
Natumque tradit álterum,
In morte Christum párturis.
Non ejulantem cérnimus,
Non ungue vellentem comas;
Silensque plus novit pati
Virtus dolóre fórtior.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Dum turbábitur terra, ℟. Deus in médio ejus; non commovébitur. *Ps.* 45.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Fortis est ut mors diléctio. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. *Cant.* 8.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, córdibus nostris íntimum veræ pietátis afféctum; ut in cujus Fílii passióne sanctíssimæ matri ejus dignè compatientes, salutáris mystérii fructum percípere mereámur; Per eumdem Dóminum.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium advérsùs Jesum, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. *Joan.* 11.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Oratio.

TUæ nos, Dómine, grátiâ pietátis illustra; ut semper in regendis áctibus & móribus potióra probantes, & quod nocet fúgere, & quod prodest elígere, te inspirante, possímus; Per Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur: Qui natus es de Vírgine, &c.

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. O vos omnes.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Et non dicitur* Glória Patri.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Defecérunt.

Capitulum. Job. 30.

INterióra mea efferbuérunt absque ulla réquie; prævenérunt me dies afflictiónis, mœrens incedébam.

℟. *br.* Tribulatiónem * Et dolórem invéni. Tribulatiónem. ℣. Circumdedérunt me * dolóres mortis; * Et. *Repet.* ℟. Tribulatiónem. *Ps.* 114.

℣. Sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; ℟. Et qui consolarétur, & non invéni. *Ps.* 68.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Attenuáti sunt.

Capitulum. Thren. 3.

INundavérunt aquæ super caput meum; dixi: Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo.

℟. *br.* Usquequò, Deus, * Improperábit inimícus? Usquequò. ℣. Irrítat adversárius * nomen tuum in finem? * Improperábit. ℟. Usquequò. *Ps.* 73.

℣. Da impérium tuum púero tuo, ℟. Et salvum fac fílium ancillæ tuæ. *Ps.* 85.

AD NONAM.

Ant. 4. *D.* Angústia.

Capitulum. Jerem. 4.

VOcem quasi parturientis audívi, angústias ut puérperæ. Vox fíliæ Sion intermo-

rientis expandentisque manus suas : Væ mihi, quia defécit ánima mea.

℟. *br.* Cor meum conturbátum est : * Derelíquit me virtus mea. Cor meum. ℣. Lumen oculórum meórum, * & ipsum non est mecum : * Derelíquit me. ℟. Cor. *Ps.* 37.

℣. Tribulatiónem meam ante Dóminum pronúntio, ℟. In deficiendo ex me spíritum meum. *Ps.* 141.

AD II. VÉSPERAS.

Ant. 1. D. FEcit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, & non pepercit, & lætificávit super te inimícum. *Thren.* 2.

Ant. 2. D. Plausérunt super te mánibus omnes transeuntes per viam : sibilavérunt, & movérunt caput. *Thren.* 2.

Ant. 7. *d.* Consurge, fília Sion; effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Dómini : leva ad eum manus tuas. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Persecútus est te inimícus tuus; sed citò vidébis perditiónem ipsíus, & super cervíces ipsíus ascendes. *Baruch.* 4.

Ant. 6. F. Nocentes períbunt qui te vexavérunt ; & exultátio multitúdinis erit in luctum. *Baruch.* 4.

Capitulum. Jerem. 15.

DIcit Dóminus : Si non relíquiæ tuæ in bonum, si non occurri tibi in témpore afflictiónis, & in témpore tribulatiónis adversùs inimícum.

Hymnus, Dum spargit aram. *suprà*, 229.

℣. Quando consoláberis me, Dómine? ℟. Quando fácies de persequéntibus me judícium ? *Ps.* 118.

Ad Magníficat. Ant. 4. E. Animæquior esto : exhortátur enim te, qui te nominávit; & qui gratulári sunt in tua ruína, punientur. *Baruch.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Ab illo die cogitavérunt ut interfícerent Jesum. Jesus ergo jam non in palàm ambulábat apud Judæos, sed ábiit in regiónem juxta desertum cum discípulis suis. *Joan.* 11.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentē condemnábunt. *Ps.* 93.

Oratio.

MIserére, Dómine, deprecantis Ecclésiæ, & inclinántibus tibi sua corda propitiátus intende; ut quos unigéniti Fílii tui morte redemísti, nec peccátis fieri permittas obnóxios, nec ópprimi patiáris adversis ; Per eumdem Dóminum nostrum.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 134.

Hymnus, Virgo Dei génitrix. *ut in Officio parvo.*

SABBATO

ANTE PALMAS.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 9.

LOquere : Hæc dicit Dóminus : Et cadet morticínum hóminis quasi stercus super fáciem regiónis, & quasi fœnum post tergum meténtis ; & non est qui cólligat. Hæc dicit Dóminus :

›riétur sápiens in sa- sua ,. & non gloriétur fortitúdine sua, & non r dives in divítiis suis; oc gloriétur, qui glo- ;cire & nosse me, quia ı Dóminus, qui fácio ırdiam., & judícium, iam in terra: hæc enim mihi, ait Dóminus. es véniunt, dicit Dó- & visitábo super om- ıi circumcísum habet um, super Ægyptum, Juda, & super Edom, : filios Ammon, & su- ab, & super omnes qui sunt in comam, habi- n deserto; quia omnes habent præpútium, ıutem domus Israel in- císi sunt corde. Jerúsa-

léspice. 216.

o ij. Cap. 10.

n est símilis tuî, Dó- ine: magnus es tu, & m nomen tuum in for- e. Quis non timébit te, éntium? tuum est enim Inter cunctos sapientes n, & in universis regnis nullus est símilis tuî. insipientes & fátui pro- ur: doctrína vanitátis lignum est. Argentum um de Tharsis affertur, um de Ophaz, opus s, & manus ærárii: thus & púrpura indu- n eórum; opus artífi- niversa hæc. Dóminus Deus verus est: ipse vivens, & Rex sempi- . Ab indignatióne ejus ovébitur terra; & non sustinébunt gentes comminatiónem ejus. Sic ergo dicétis eis: Dii, qui cœlos & terram non fecérunt, péreant de terra & de his quæ sub cœlo sunt. Jerúsalem.

℟. Deus meus. 216.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore; Cogitavérunt príncipes Sacerdótum ut & Lázarum interficerent; quia multi propter illum abíbant ex Judæis, & credébant in Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 50. n. 24.

VIso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tantâ erat evidéntiâ diffamátum, tantâ manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre; quid invenérunt vidéte: Cogitavérunt autem príncipes Sacerdótum, ut & Lázarum interficerent. O stulta cogitátio, & cæca sævítia! Dóminus Christus qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus; ecce Dóminus utrumque fecit: & Lázarum mórtuum, & seipsum suscitávit occísum. Tu autem.

℟. Adhuc módicùm, lumen in vobis est * Ambuláte, dum lucem habétis; ut non vos ténebræ comprehendant. ℣. Date Dómino Deo vestro gló-

riam, ántequàm contenebrescat, * Ambuláte. *Joan.* 12. *Jerem.* 13.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. f. Venit hora, ut clarificétur Fílius hóminis. *Joan.* 12.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, cleméntiam tuam supplíciter exorámus; ut salutáribus jejúniis castigáti, & bonórum óperum exercitatióne mundáti, ad celebrandum Paschále mystérium dignis sénsibus accedámus; Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. ut in Psalterio.

Capitulum. Jerem. 26.

ECce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum & rectum est in óculis vestris. Verúmtamen scitóte & cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contra vosmetipsos, & contra civitátem istam, & habitatóres ejus; in veritáte enim misit me Dóminus ad vos.

℞. Jerúsalem, Jerúsalem, quóties vólui congregáre fílios tuos? & noluisti: * Ecce relinquétur vobis domus vestra desérta. Dico enim vobis: Non me vidébitis ámodò, donec dicátis: Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℣. Dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus: hæréditas mea dedit contra me vocem, ideò odívi eam. * Ecce. *Non dicitur* Glória Patri. *Matth.* 23. *Jerem.* 12.

Hymnus, Fando. 213.

℣. Dixi: Ecce vénio, ℞. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Jerúsalem, si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. *Luc.* 19.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 134.

¶ *A Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusivè, non fit de ullo Festo ix. Lectionum; sed ejus Officium transfertur post Octavam Paschæ.*

De Semiduplici autem & Simplici fit Commemoratio usque ad Vesperas Feriæ IV. exclusivè.]

DOMINICA PALMARUM.

Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Jesum qui dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 2.

Ps. Veníte. *sine* Glória Patri. *sed dicto* Quadraginta. *dicitur* * Veníte, adorémus. *Deinde repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Oppróbriis. *ut suprà.* 220.

IN I NOCTURNO.

Ps. Ant. & ℣℣℣. ut in Psalterio.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 11.

QUid est, quòd diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? Numquid carnes sanctæ áuferent à te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olivam úberem,

pulcram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus est super te malum pro malis domûs Israel & domûs Juda, quæ fecérunt sibi ad irritandum me, libantes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrasti mihi, & cognóvi; tunc ostendisti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus qui portátur ad víctimam; & non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs. Tu autem, Dómine sábaoth, qui júdicas justè, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam. Jerúsalem.

℟. Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas; & servábitis eum usque ad quartamdécimam diem mensis hujus: * Immolabitque eum universa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. ℣. Venit dies azymórum, in qua necesse erat occídi Pascha.*Immolabitque. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

Lectio ij. Cap. 12.

JUstus quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum; verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur? bene est ómnibus qui prævaricantur, & iníquè agunt? Plantasti eos, & radícem misérunt; profíciunt, & fáciunt fructum: propè es tu ori eórum, & longè à rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidisti me, & probasti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, & sanctífica eos in die occisiónis. Usquequò lugébit terra, & herba omnis regiónis siccábitur propter malítiâ habitántium in ea? Consumptum est ánimal, & vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra. Jerúsalem.

℟. Post hebdómades sexaginta duas * Occidétur Christus; & in dimídio hebdómadis defíciet hóstia & sacrifícium. ℣. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum, & condemnábunt eum morte. * Occidétur. *Dan.* 9. *Matth.* 20.

Lectio iij.

RElíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam: dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæréditas mea quasi leo in sylva: dedit contra me vocem, ídeò odívi eam. Numquid avis díscolor hæréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini omnes béstiæ terræ, properáte ad devorandum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam: desiderábilem in desertum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxitque super me: desolatióne desoláta est omnis terra; quia nullus est

qui recógitet corde. Jerúsalem.

℟. Si sanguis hircórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis;*Quantò magis sanguis Christi emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis? ℣. Dixit Dóminus ad Móysen: Hircus offerétur Dómino pro peccátis in holocaustum sempiternum; *Quantò magis sanguis Christi. *Non dicitur* Glória Patri. *Hebr.* 9. *Num.* 28.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 60. *de Pass. Dom.* 11. *Cap.* 1. *Lectio iv.*

Desideráta nobis, dilectíssimi, & universo optábilis mundo, adest festívitas Domínicæ passiónis, quæ nos inter exultatiónes spirituálium gaudiórum silére non pátitur, quia etsi difficile est de eádem solemnitáte sæpiùs dignè aptèque dissérere, non est tamen líberum Sacerdóti, in tanto divínæ misericórdiæ sacramento, fidélis pópuli áuribus subtráhere sermónis offícium: cùm ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tribuat facultátem; nec possit defícere quod dicátur, dum nunquam potest satìs esse quod dícitur. Quid autem inter ómnia ópera Dei in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ & oblectat & súperat, sicut pássio Salvatóris? De cujus omnipoténtia quæ ei cum Patre unius & æquális esséntiæ est, quóties, ut póssumus, cogitámus, mirabílior nobis fit in Deo humílitas quàm potestas; & difficílius cápitur divínæ majestátis exinanítio, quàm servílis formæ in summa provéctio.

℟. Factum est, dum complerentur dies assumptiónis Jesu, * Et ipse fáciem suam firmávit ut iret in Jerúsalem. ℣. Dedit se ut liberáret pópulum suum, * Et ipse. *Luc.* 9. 1. *Mach.* 6.

Lectio v.

Christus, ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, & sævienti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, & infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & superbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuisset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótiùs temperáre, quàm injustis ódiis studuisset accéndere; ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debentis perséquitur libertátem. Fefellit ergo illum malígnitas sua: íntulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliando mundo & prétium esset & póculum. Suscépit Dóminus quod secundùm propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium, quæ dum próprio incumbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non se

se vindicári, sed illis postuláret ignosci.

℟. Præcedébat discípulos Jesus, & stupébant; & sequentes timébant. Et cœpit illis dícere: * Ecce ascéndimus Jerosólymam, & damnábunt Fílium hóminis morte. ℣. Ego in flagella parátus sum; inimíci autem mei confirmáti sunt super me. * Ecce ascéndimus. *Marc.* 10. *Ps.* 37.

Lectio vj. *Cap.* 5.

QUod ergo falsi testes, quod cruenti príncipes, quod ímpii Sacerdótes in Dómini Jesu Christi mystério, ignáviâ præsidis, & famulátu imperítæ cohortis egérunt, & detestandum universis séculis, & amplectendum fuit. Crux enim Dómini, sicut in Judæórum erat mente crudélis, ita est in Crucifixi virtúte mirábilis. Furit in unum pópulus, & miserétur ómniū Christus. Quod sævítiâ infertur, potestáte suscípitur; ut licéntia facínoris ætérnæ opus ímpleat voluntátis. Unde omnis ordo rerum gestárum, quem pleníssimè Evangélica narrátio percurrit, ita fidélium est accipiendus audítu, ut salvâ fide actiónum quæ témpore Domínicæ passiónis implétæ sunt, intelligámus non sòlùm remissiónem peccatórum in Christo complétam, sed étiam formam justítiæ esse propósitam.

℟. Ecce ascéndimus Jerosólymam, * Et consummabuntur ómnia quæ scripta sunt de Fílio hóminis: tradétur enim géntibus, & illudétur, & flagellábitur, & conspuétur; & occídent eum. ℣. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, & períbit nomen ejus? Verbum iníquum constituérunt adversùm me. * Et consummabuntur. *Non dicitur* Glória Patri. *Luc.* 18. *Ps.* 40.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm appropinquassent Jerosólymis, & venissent Béthphage ad montem Olivéti; tunc Jesus misit duos discípulos, dicens eis: Ite in castellum quod contra vos est, & statim inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 67.

DUplicem in hoc facto prophetíam, álteram ópere, álteram verbis Jesus adimplet: ópere quidem, quòd super ásinam séderit; verbis verò, quia scriptum est à Zacharía quòd in ásina sicuti rex sedébit. Cùm ígitur id, véluti scriptum est, explesset, altérius ipse prophetíæ dabat inítium, quæ futúra erant ipsis factis significando. Immundárum enim vocatiónem géntium, & quòd in ipsis requiescet, & vénient atque adorábunt eum, res ista significábat: ita prophetíæ prophetía succéssit. Mihi verò, non idcircò solùm in ásina sedisse

vidétur, verùm étiam ut vivéndi philosóphiâ nos erudíret. Ita simul, & prophétias adimplébat, & dógmata veritátis plantábat, & vivendi præcépta exémplis præbébat & affirmábat. Régulas enim nobis præbet, ne majóra quàm necessárius usus exígat, requirámus.

℟. Véniet qui mittendus est, & ipse erit expectátio géntium: * Ligans ad víneam pullum suum, & ad vitem, ô fili mi, ásinam suam. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel: * Ligans. *Gen.* 49. *Joan.* 12.

Lectio viij.

Sed videámus jam tam verbórum quàm rerum prophetíam. Quæ ígitur est illa? Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, ascendens super jugálem & pullum novum. Non currus, ut reges céteri, agens; non vectigália éxigens; non elátus tumóre, nec satellítibus stipátus; sed magnam úndique monstrans humilitátem. Interrogétur ergo Judæus, quisnam regum ásinâ vectus Jerosólymam intrávit? Néminem profectò præter Christum dícere possent. Hæc faciébat, ut, quemádmodùm díximus, figúris ventúra significáret. Hic enim Ecclésia & novus pópulus olim immundus per pullum significátur; qui, postquàm in eo Jesus quiévit, ab omni sorde liberátus, mundus effectus est. Perpende autem ad amussim imáginem esse conservátam. Discípuli quippe juménta solvunt; quóniam & nos, & illi per Apóstolos vocáti, & adducti ad Christum sumus; & nostra fides in zelum illos deduxit. Idcircò ásina pullum suum sequi perspícitur; quóniam, postquàm in géntibus Christus séderit, tunc & Israelítæ zelantes vénient; quod Paulus signíficans, dicébat: Quia cæcitas ex parte Israëli áccidit, quousque plenitúdo géntium intráret; & sic omnis Israel salvábitur.

℟. Dixit Jesus: Ite, inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi; & * Si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet: & conféstim dimittet eos. ℣. Meæ sunt omnes feræ sylvárum, juménta in móntibus. * Si quis. *Matth.* 21. *Ps.* 49.

Lectio ix.

Quàm húmili autem & abjecto ánimo tunc témporis essent Judæi, considera; qui, quamvis tam multa ejus signa víderint, nunquàm tamen ipsum sic admiráti sunt quemádmodùm nunc: postquàm autem turbas concúrrere aspexérunt, vehementer obstupescunt. Concussa enim fuit, inquit, univérsa cívitas dicens: Quis est hic? Turbæ autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Ita quando étiam magnum quid de ipso dícere nisi sunt tunc húmilis & abjecta ipsórum senténtia humi trahebátur. Hæc autem faciébat, non ut se hâc pompâ ostentáret; sed partim, ut & prophetíam, ut

ſiximus, impléret, & vitam noſtram inſtrúeret; partim ut discípuli bonum teſtes hinc máximè ſolámen mortis ejus habérent, cùm vidérent in nullo invítum poſſe violári. Tu verò id étiam admiráre, quómodò tam à Zacharía quàm à David ad unguem iſta prædícta fuérunt. Sic ígitur étiam nos faciámus: & laudes cantémus, & veſtimenta tradámus iis qui ipſum ásferunt. Quâ enim véniâ digni érimus, cùm illórum álii ásinam veſtimentis ſuis, Chriſti in ea ſeſſúri grátiâ, ornárent; álii indumenta ſub pédibus ásinæ ſtérnerent, ſi nos nudum ipſū vidéntes, à recónditis pro eo quidquam impéndere nólumus; & cùm illórum álii præcédant, álii ſubſequantur, nos advenientem repellámus atque contemnámus? Quo putas hæc ſupplício digna eſſe? Accédit ad te Dóminus índigens; tu ne ſupplicantem quidem audíre vis, ſed accúſas & íncrepas.

℟. Exulta ſatis, filia Sion: júbila, filia Jerúſalem: * Ecce Rex tuus véniet tibi juſtus, & ſalvátor; ipſe pauper, & aſcendens ſuper ásinam & ſuper pullum filium ásinæ. ℣. Invénit Jeſus aſellum, & ſedit ſuper eum, ſicut ſcriptum eſt: * Ecce. *Non dicitur* Glória Patri. *ſed repetitur* ℟. Exulta. *uſque ad* ℣. Invénit. *Zach.* 9. *Joan.* 12.

℣. *Sacerd.* Lætétur Iſrael in eo qui fecit eum; ℟. Et fíliæ Sion exultent in Rege ſuo. *Pſ.* 149.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Dícite fíliæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi manſuétus, ſedens ſuper ásinam & pullum fílium ſubjugális. *Matth.* 21.

Ant. 1. D. Teſtimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quando Lázarum ſuscitávit à mórtuis; proptéreà & óbviàm venit ei turba, quia audiérunt eum feciſſe hoc ſignū. *Joan.* 12.

Ant. 2. D. Multi autem veſtimenta ſua ſtravérunt in via; álii autem frondes cædébant de arbóribus, & ſternébant in via. *Marc.* 11.

Ant. 3. a. Cœpérunt turbæ diſcipulórum gaudentes laudáre Deum ſuper ómnibus quas víderant virtútibus, dicentes: Benedíctus qui venit Rex in nómine Dómini; pax in cœlo, & glória in excelſis. *Luc.* 19.

Ant. 6. C. Dico vobis: Quia, ſi hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc.* 19.

Capitulum. Coloſſ. 2.

Chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipſum tulit Chriſtus de médio, affígens illud cruci; & expólians principátus & poteſtátes, traduxit confidenter, palàm triumphans illos in ſemetipſo.

Hymnus, Dum, Chriſte. *ut ſuprà*, 220.

℣. Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Confiteántur tibi pópuli omnes. *Pſ.* 66.

Ad Benedíctus. *Ant.* J. Turbæ quæ præcedébant, & quæ ſequebantur, clamábant, dicentes: Hoſanna Fílio David;

benedictus qui venit in nómine Dómini; hosanna in altíssimis. *Matth.* 21.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui humáno géneri ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatórem nostrum carnem súmere & crucem subíre fecisti: concéde propítius, ut & patiéntiæ ipsíus habére documenta, & resurrectiónis consórtia mereámur; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Dícite.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Testimónium.

Capitulum. Tob. 13.

IPse salvábit nos propter misericórdiam suam. Aspícite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

℟. *br.* Afferte Dómino * Glóriam & honórem. Afferte. ℣. Afferte Dómino * glóriam nómini ejus, * Glóriã. ℟. Afferte.

℣. Commoveátur à fácie ejus universa terra; ℟. Dícite in géntibus quia Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Multi.

Capitulum. Isaïæ 55.

MOntes & colles cantábunt coram vobis laudem, & ómnia ligna regiónis plaudent manu. Pro saliunca ascendet ábies, & pro urtíca crescet myrtus; & erit Dóminus nominátus in signum ætemum quod non auferétur.

℟. *br.* Benedictus qui venit * In nómine Dómini. Benedictus. ℣. Deus Dóminus * & illuxit nobis, * In. ℟. Benedictus.

℣. Constitúite diem solemnem in condensis, ℟. Usque ad cornu altáris. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 6. C. Dico vobis.

Capitulum. Sap. 10.

DEcantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, & victrícem manum tuam laudavérunt páriter; quóniam Sapiéntia apéruit os mutórũ, & linguas infántium fecit disertas.

℟. *br.* Ex ore infántium & lacténtium, * Perfecisti laudem. Ex ore infántium. ℣. Propter inimícos tuos, * Dómine, * Perfecisti. ℟. Ex ore. *Ps.* 8.

℣. Laudáte, púeri, Dóminum: ℟. Laudáte nomen Dómini. *Ps.* 112.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. VIdentes príncipes Sacerdótum & Scribæ mirabília quæ fecit Jesus, & púeros clamantes in templo, Hosanna Fílio David, indignáti sunt. *Matth.* 21.

Ant. 7. d. Dixérunt ad semetipsos: Vidétis quia nihil profícimus? ecce mundus totus post eum ábiit. *Joan.* 12.

Ant. 2. D. Quærébant Jesum pérdere; & non inveniébant quid fácerent illi. *Luc.* 19.

Ant. 1. g. Ex princípibus multi credidérunt in eum; sed non confitebantur, ut è Synagóga non ejicerentur. *Joan.* 12.

Ant. 4. E. Jam enim conspiráverant Judæi, ut si quis eum confiterétur esse Christum, extra Synagógam fieret. *Joan.* 9.

Capitulum. Hebr. 12.

REcogitáte eum qui talem sustínuit à peccatóribus adversùm semetipsum contradictiónem; ut ne fatigémini, ánimis vestris deficientes: nondum enim usque ad sánguinem restitistis, adversùs peccátum repugnantes.

Hymnus, Vexilla. 222.

℣. Dóminus regnávit, irascantur pópuli: ℟. Confiteantur nómini tuo magno. *Ps.* 98.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Pater, salvífica me ex hac hora: sed proptéreà veni in horam hanc: Pater, clarífica nomen tuum. *Joan.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.

FERIA SECUNDA.

¶ *Hâc Feriâ & duabus sequentibus, omnia ut in Feriis Hebdom. præcedentis, exceptis his quæ hîc habentur propria.*]

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 14.

DIxit Dóminus ad me: Noli oráre pro pópulo isto in bonum. Cùm jejunáverint, non exáudiam preces eórum: & si obtúlerint holocautómata & víctimas, non suscípiam ea; quóniam gládio, & fame, & peste consúmam eos. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus: prophétæ dicunt eis: Non vidébitis gládium, & fames non erit in vobis; sed pacem veram dabit vobis in loco isto. Et dixit Dóminus ad me: Falsò prophétæ vaticinantur in nomine meo: non misi eos, & non præcépi eis, neque locútus sum ad eos: visiónem mendácem, & divinatiónem, & fraudulént iã, & seductiónem cordis sui prophétant vobis. Idcircò hæc dicit Dóminus de prophétis qui prophétant in nómine meo, quos ego non misi dicentes: Gládius & fames non erit in terra hac: In gládio & fame consumentur prophétæ illi. Et pópuli quibus prophétant, erunt projecti in viis Jerúsalem præ fame & gládio; & non erit qui sepéliat eos. Jerúsalem.

℟. Décimâ die. 239.

Lectio ij. Cap. 18.

DIxérunt: Veníte, & cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes; non enim períbit lex à Sacerdóte, neque consílium à sapiente, nec sermo à Prophéta: veníte, & percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad universos sermónes ejus. Attende, Dómine, ad me, & audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptéreà da filios eórum in famem, & deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, & víduæ; & viri eárum interficiantur morte, júvenes eórum confodiantur gládio in prælio. Audiátur

clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repentè; quia fodérunt fóveam ut cáperent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, & peccátum eórum à fácie tua non deleátur. Jerúsalem.

℞. Post hebdómades. 239.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore; Jesus ante sex dies Paschæ venit Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 50. n. 5 & 6.

NE putárēt hómines phantasma esse factum, quia mórtuus resurrexit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus; vivébat, loquebátur, epulabátur: véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Dóminus cum Lázaro & céteris, ministrábat Martha una ex sorόribus Lázari. María verò, áltera soror Lázari, accépit libram unguenti nardi pístici pretiósi, unxit pedes Jesu, & extersit capillis suis pedes ejus; & domus impléta est ex odóre unguenti. Factum audívimus, mystérium requirámus. Quæcumque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguento: unge pedes Jesu; bene vivendo Domínica sectáre vestígia. Capillis terge: si habes supérflua, da paupéribus, & Dómini pedes tersisti; capilli enim supérflua córporis videntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária.

℞. Dixit Judas, qui erat Jesum traditúrus: Quare hoc unguentum non væniit trecentis denáriis, & datum est egénis? * Dixit Jesus: Páuperes semper habétis vobiscum; me autem non semper habétis. ℣. Locútus est Móyses ad Israel in solitúdine: Non déerunt páuperes in terra habitatiónis tuæ. * Dixit Jesus. *Joan.* 12. *Deut.* 15.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. VIde, Dómine, afflictiónem meam; quóniam eréctus est inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 7. d. Collégit furórem suum in me; & comminans mihi, infrémuit contra me déntibus suis hostis meus. *Job.* 16.

Ant. 8. c. Abjectiónem posuisti me in médio populórum: aperuérunt os suum omnes inimíci. *Thren.* 3.

Ant. 3. b. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 4. f. Audisti opprόbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum advérsùm me. *Thren.* 3.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà, 220.

Ad Benedíctus. *Ant.* 6. F. María unxit pedes Jesu, & extersit capillis suis; & domus

impléta est ex odóre unguenti. *Joan.* 12.

Oratio.

LArgíre nobis, Dómine, appropinquante Fílii tui passióne, grátiæ tuæ abundántius auxílium; ut per ópera caritátis, Christi bonum odórem ubíque diffundámus; Per eúmdem Dóminum.

AD HORAS, Antiph. de Laud. quartâ prætermissâ.

AD VESP. Ps. & Ant. de Psalterio: sic & cras.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Mittens hæc múlier unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. *Matth.* 26.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus, intercedente unigéniti Fílii tui passióne respirémus; Qui tecum.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 26.

CUm complesset Jeremías, loquens ómnia quæ præcéperat ei Dóminus ut loquerétur ad univérsum pópulum, apprehendérunt eum Sacerdótes, & Prophétæ, & omnis pópulus, dicens: Mòrte moriátur. Quare prophetávit in nómine Dómini, dicens: Sicut Silo erit domus hæc; & urbs ista desolábitur, eò quòd non sit habitátor? Et congregátus est omnis pópulus advérsus Jeremíam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc; & ascendérunt de domo regis in domum Dñi, & sedérunt in introitu portæ domûs Dñi novæ. Et locúti sunt Sacerdótes & Prophétæ ad príncipes, & ad omnem pópulum, dicentes: Judíciū mortis est viro huic; quia prophetávit advérsùs civitátẽ istam, sicut audístis áuribus vestris. Jerúsalem.

℟. Præcedébat. 241.

Lectio ij.

ET ait Jeremías ad omnes príncipes & ad univérsum pópulum, dicens: Dóminus misit me ut prophetárem ad domum istam & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audístis. Tunc ergo bonas fácite vias vestras & stúdia vestra, & audíte vocem Dómini Dei vestri; & pœnitébit Dóminum mali quod locútus est advérsùm vos. Ego autem ecce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum & rectum est in óculis vestris; verúmtamen scitóte & cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentẽ tradétis contra vosmetipsos, & contra civitátem istam & habitatóres ejus: in veritáte enim misit me Dóminus ad vos, ut lóquerer in áuribus vestris ómnia verba hæc. Et dixérunt príncipes & omnis pópulus ad Sacerdótes & ad Prophétas: Non est viro huic judícium mortis; quia in nómine Dómini Dei nostri locútus est ad nos. Jerúsalem.

℟. Ecce ascéndimus. 241.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Erat Pascha & Azyma post bíduum:

& quærébant summi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jesum dolo tenérent, & occíderent. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 25. *Hom.* 80.

PRíncipes Sacerdótum eos dicit, qui de princípibus Sacerdótum fúerant. Quod autem consílium cepérunt? Ut occúltiùs eum cáperent atque interfícerent? Utrumque: pópulum enim valde formidábant, ac ídeò præteríre diem festum volébant, dicentes: Non in die festo. Nam diábolus, ne manifestè pássio extáret, ad áliud tempus rejícere ipsam studébat. Ne tumultus, inquiunt, fiat in pópulo. Consídera valde ipsos timére, non Deum, neque ne majus scelus esset in ipsa Paschæ celebratióne tam tetrum fácinus fácere, sed hómines & tumultum. Irâ tamen inflammáti, postéaquàm proditórem invenérunt, commutáti, expectáre non potuérunt, sed in ipsa solemnitáte eum occidérunt. Quasi enim cæci cupiditáte, furoreque irritáti, quamprímùm sibi fácultas data est, peregérunt. Et quamvìs ipse nequítiâ illórum dispensándo in mélius uterétur, non tamen hinc innóxii facti, propter hanc causam effúgere póterunt supplícium; cùm mille cruciátus ex voluntátis pravitáte mereantur, qui eo témpore quo nóxii étiam solvebantur, innocentem interfícere voluérunt, à quo innúmera & immensa benefícia suscéperant, & qui propter illos, gentes intéreà neglígere videbátur.

℟. Quærébant summi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jesum dolo tenérent, & occíderent; * Dicébant autem: Non in die festo; ne forte tumultus fíeret in pópulo. ℣. Qui inquirébant mala, locúti sunt vanitátes, & dolos totâ die meditabantur; * Dicébant autem. *Marc.* 14. *Ps.* 37.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DIxérunt ímpii: Opprimámus virum justum, quóniam inútilis est nobis, & impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 7. *d.* Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum: gravis est nobis étiam ad videndum. *Sap.* 2.

Ant. 5. a. Tanquam nugáces æstimáti sumus ab illo; & ábstinet se à viis nostris tanquam ab immundítiis. *Sap.* 2.

Ant. 4. E. Contuméliâ & tormento interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam ejus, & probémus patiéntiam illíus. *Sap.* 2.

Ant. 1. g. Hæc cogitavérunt, & erravérunt: excæcávit enim illos malítia eórum. *Sap.* 2.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà, 220.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo tollit à me ánimam meam, sed ego pono eam à meipso: & potestátem hábeo ponendi eam, & potestátem hábeo íterùm sumendi eam. *Joan.* 10.

Oratio.

REminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, & fámulos tuos ætérnâ protectióne sanctífica, pro quibus Jesus Christus Fílius tuus sponte se morti trádidit, & Paschále sacrifícium fuso sánguine consummávit; Qui tecum.

AD HORAS, Antiph. de Laudibus, quartâ prætermissâ.

Ad Magníficat. *Ant.* I. D. Sciens Jesus quia venit hora ejus ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cùm dilexísset suos qui erant in mundo, in finem diléxit eos. *Joan.* 13.

Oratio.

DEus, in cujus præcípuis mirabílibus est humána reparátio: solve ópera diáboli, & mortífera peccáti víncula disrumpe; ut, destructâ malignitáte quæ nócuit, vincat misericórdia quæ redémit; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Incipit liber Baruch Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

ET hæc verba libri quæ scripsit Baruch fílius Nériæ, fílii Maásiæ, fílii Sedéciæ, fílii Sédei, fílii Hélciæ in Babylónia, in anno quinto, in séptimo die mensis, in témpore quo cepérunt Chaldæi Jerúsalem, & succendérunt eam igni. Et legit Baruch verba libri hujus ad aures Jechóniæ fílii Jóakim regis Juda, & ad aures univérsi pópuli veniéntis ad librum, & ad aures poténtium filiórum regum, & ad aures presbyterórum, & ad aures pópuli, à mínimo usque ad máximum eórum ómnium habitántium in Babylónia, ad flumen Sodi. Qui audientes plorábant, & jejunábant, & orábant in conspectu Dómini. Jerúsalem.

℟. Congregáti sunt príncipes Sacerdótum, & Senióres pópuli in átrium príncipis Sacerdótum; * Et consílium fecérunt ut Jesũ dolo tenérent, & occíderent. ℣. Príncipes convenérunt in unũ adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus; * Et. *Matth.* 26. *Ps.* 2.

Lectio ij. Cap. 3.

ET nunc, Dómine omnípotens, Deus Israel, ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te: Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors; & miserére nostrî, quia peccávimus ante te. Quia tu sedes in sempitérnum, & nos períbimus in ævum? Dómine omnípotens, Deus Israel, audi nunc oratiónem mortuórum Israel, & filiórum ipsórum, qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui: & agglutináta sunt nobis mala. Noli meminísse iniquitátum patrum nostrórum; sed memento manûs tuæ & nóminis tui in témpore isto, quia tu es Dóminus Deus noster: & laudábimus te, Dómine, quia propter hoc dedísti timórem tuum in córdibus nostris, & ut invocémus nomen tuum, & laudémus te in captivitáte nostra; quia convértimur ab iniquitáte patrum nostrórum qui peccavérunt ante te. Et ecce nos in

captivitáte nostra sumus hódie, quâ nos dispersisti in impropérium, & in maledictum, & in peccátū, secundùm omnes iniquitátes patrum nostrórum qui recessérunt à te, Dómine Deus noster. Jerúsalem.

℟. Intrávit sátanas in Judam; & locútus est cum princípibus Sacerdótum quemádmodùm Jesum tráderet eis: & * Pacti sunt pecúniam illi dare; & spopondit. ℣. Sedet peccátor in insídiis cum divítibus in occultis, ut interfíciat innocentem. * Pacti sunt. *Luc.* 22. *Ps.* 9.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 22.

IN illo témpore; Appropinquábat dies festus Azymórum, qui dícitur Pascha; & quærébant príncipes Sacerdótum & Scribæ, quómodò Jesum interfícerent. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Comment. in Luc. Lib. 6. C. 22.

ABiit Judas, & locútus est cum princípibus Sacerdótum & Magistrátibus quemádmodùm Jesum tráderet eis: & pacti sunt illi pecúniam dare; & spopondit. Et quærébat opportunitátē, ut tráderet illum sine turba. Multi hódie Judæ scelus, quód Dóminum ac Magistrū, Deumque suum pecúniâ vendíderit, velut immáne & nefárium exhorrent, nec tamen cavent. Nam cùm pro munéribus falsum contra quémlibet testimóniū dicunt, profectò, quia veritátem pro pecúnia negant, Dóminum pecúniâ vendunt. Ipse dixit: Ego sum Véritas. societátem fraternitátis [illegible] discórdiæ peste commácu[lant] Dóminum produnt. Nam Joannes Baptista qui no[n pro] Christi confessióne, se[d pro] defensióne veritátis mart[yrio suc]cúbuit; ídeò tamen pro Ch[risto], quia pro veritáte, marty[rium] suscépit: ita è contrário caritátis & veritátis jura [...]nit, Christum útique, q[ui] cáritas & véritas, prodi[t].

℟. Appendérunt merc[edem] meā triginta argénteos, [de]córum prétium, quo a[ppre]tiátus sum ab eis. ℣. Ait J[udas]: Quid vultis mihi dare, & [ego] vobis eum tradā? At illi c[onsti]tuérunt ei triginta argén[teos]. * Decórū. *Zach.* 11. *Matt[h.]*

AD LAUDES

Ant. FOdérunt fóveam [ut] cáperent me, & [la]queos abscondérunt pé[dibus] meis. Tu, Dómine, scis [omne] consílium eórum advers[um me] in mortem. *Jerem.* 18.

4. E.

Ant. 3. c. Despiciéban[t me], & detrahébant mihi; & [quos] máximè diligébam, aver[si sunt a] me. *Job.* 19.

Ant. 8. c. Et quidem F[ilius] hóminis, secundùm qu[od de]finitum est, vadit: verú[m ta]men væ hómini illi per [quem] tradétur. *Luc.* 22.

Ant. 6. F. Quod scri[ptum] est, opórtet impléri in [me]: étenim ea quæ sunt de [me] finem habent. *Luc.* 22.

Ant. 2. D. Ecce appro[pin]quávit hora, & Filius hóm[inis] tradétur in manus peccat[orum]. *Matth.* 26.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut suprà, 220.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Quærébat Judas opportunitátem ut tráderet Jesum sine turbis. *Luc.* 22.

Oratio.

PRætende nobis misericórdiam tuam, Dómine, qui ab infidéli discípulo tradi pertulisti; ut ab ejus cæcitáte aliéni, te Salvatórem toto corde agnoscámus, & in tua semper cruce gloriémur; Qui vivis.

AD HORAS, Antiph. de Laudibus, quartâ prætermissâ.

Hodie Vesp. inchoantur absolutè ab impositione primæ Ant.

¶ *Officium deinceps usque ad Pascha dicitur sine* Deus, in adjutórium, *sine* Glória Patri, *sine* Dóminus vobiscum, *sine* Orémus, *& sine* Benedicámus.

Nec etiam dicuntur Capitula; ℟℟℟. brevia & Hymni, neque accinitur jubilus in fine Antiphonarum, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè.]

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Ant. 8. G. SCitis quia post biduum Pascha fiet, & Filius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *Matth.* 26.

Ant. 3. b. Tempus meum propè est: euntes paráte nobis Pascha, ut manducémus. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 7. d. Ubi est reféctio mea, ubi Pascha cum discípulis meis mandúcẽ? *Marc.* 14.

Ant. 6. F. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobiscum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. g. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Continuò imponitur Antiphona in Canticum.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Vos estis qui permansistis mecum in tentatiónibus meis; & ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis & bibátis super mensam meam. *Luc.* 22.

Finitâ Antiphonâ, sine Dóminus vobiscum, *& sine* Orémus, *dicitur Oratio sequens:*

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum; *sub silentio dicitur*, Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spiritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. Amen. *Et nihil additur: sicque terminantur Horæ usque ad Vesperas Sabbati sancti.*

COMPLETORIUM *inchoatur absolutè à Psalmo* Cùm invocárem. *ut in Completor. Dominicæ; & continuò dicitur Cantic.* Nunc dimittis. *deinde Oratio*, Réspice. *ut suprà.*

¶ *Tribus Feriis sequentibus, dictis secretò* Pater. Ave. Credo. *Officium inchoatur absolutè ab impositione Antiph. in primum Psalmum. Et in fine cujuslibet Antiphonæ Nocturnorum & Laudum extinguitur unus ex quindecim cereis, in loco conspicuo ante vel retro altare positis.*]

FERIA QUINTA
IN CŒNA DOMINI.

IN I. NOCTURNO.

In Psalm. Quare fremuérunt. 2. *Ant.* 1. g. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

In Psalm. Dóminus regit me. 84. *Ant.* 6. F. Parasti, Dómine, in conspectu meo mensam, adversùs eos qui tríbulant me: & calix meus inébrians quàm præclárus est!

In Ps. Júdica me.... Quóniam. 53. *Ant.* 8. G. Cum ímpiis non sedébo: lavábo inter innocentes manus meas.

℣. Lavabis me, Dómine, ℟. Et super nivem dealbábor. *Ps.* 50.

Hoc triduo, post ℣. *cujusque Nocturni,* Pater noster. *dicitur totum secretò. Et statim sine Absolutione & sine Benedictione leguntur Lectiones, in quarum fine non dicitur* Tu autem, Dómine.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Quómodò sedet sola cívitas plena pópulo? facta est quasi vídua dómina géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, & facti sunt ei inimíci. Migrávit Judas propter afflictiónem & multitúdinem servitútis; habitávit inter gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias. Viæ Sion lugent, eò quòd non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destructæ, sacerdótes ejus gementes, vírgines ejus squálidæ, & ipsa oppressa amaritúdine. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt; quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulantis. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Cœnâ factâ, surgit Jesus à cœna, & cœpit laváre pedes discipulórum, & dicit Petro: * Vos mundi estis, sed non omnes; sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum. ℣. Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iníquè; qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis: * Vos mundi. *Joan.* 13. *Ps.* 34.

Lectio ij.

Et egressus est à fília Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes non invenientes páscua; & abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequentis. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, & prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hostíli, & non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, & derisérunt sábbata ejus. Peccátum peccávit

Jerúsalem, proptéreà instábilis facta est. Omnes qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniã ejus; ipsa autem gemens, conversa est retrorsùm. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est vehementer, non habens consolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus. Jerúsalem.

℟. Turbátus est Jesus spíritu, & protestátus est, & dixit: Amen, amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me: * Ecce manus tradentis me mecum est in mensa. ℣. Homo pacis meæ qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem: * Ecce manus tradentis, &c. *Joan.* 13. *Luc.* 22. *Ps.* 40.

Lectio iij.

MAnum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus; quia vidit gentes ingressas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in Ecclésiam tuam. Omnis pópulus ejus gemens, & quærens panem, dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillandam ánimam. Vide, Dómine, & considera, quóniam facta sum vilis. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite, & vidéte si est dolor sicut dolor meus; quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui. De excelso misit ignem in óssibus meis, & erudívit me: expandit rete pédibus meis, convertit me retrorsùm: pósuit me desolátam, totâ die mœróre confectam: Vigilávit jugum iniquitátum meárum; in manu ejus convolútæ sunt, & impósitæ collo meo; infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere. Jerúsalem.

℟. Fílius hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur: * Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille. ℣. Dilexit maledictiónem, & véniet ei; & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo: * Bonum erat ei. *Matth.* 26. *Ps.* 108.

IN II. NOCTURNO.

In Psal. Ad te, Dómine. 6. *Ant.* 5. a. Cum operántibus iniquitátem ne perdas me: qui loquuntur pacem cum próximo suo; mala autem in córdibus eórum.

In Psal. Expectans. *cum sua divisione.* 97. *Ant.* 4. A. Confundantur & revereantur simul, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

In Ps. Beátus qui intélligit. 104. *Ant.* 1. *g.* Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei: verbum iníquum constituérunt adversùm me.

℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; ℟. Ego autem orábam. *Ps.* 108.

Pater noster. *secretò.*

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. I. in prodit. Judæ, & in Pascha. Ed. Ben. t. 2. n. 1.

Lectio iv.

HOdie, dilectíssimi fratres, Dóminus noster Jesus Christus tráditus,

est : hujus namque diéi véspera Judæi, illo comprehenso, abiérunt. Verùm ne contristéris áudiens Christum próditum esse : imò pótiùs contristáre, & acerbè luge non próditum, sed proditórem Judam. Etenim qui próditus est, mundum salvum fecit ; próditor verò ánimam suam pérdidit. Qui próditus est, ad déxteram Patris sedet in cœlis : próditor in inferno nunc est, inevitábile ferens supplícium. Hujus causâ luge & ingemisce : hujus causâ lacrymáre ; ejus quippe causâ flevit Christus. Nam cùm vidisset eum, inquit, turbátus est, & dixit : Unus ex vobis tradet me.

℟. Jesus cùm intinxisset panem, dedit Judæ Simónis Iscariótæ ; & * Post buccellam introívit in eum sátanas. ℣. Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, & in retributiónes, & in scándalum :* Post. *Joan.* 13. *Ps.* 68.

n. 5. *Lectio v.*

ERat olim Pascha Judáicum, sed nunc solútum est, advenitque spirituále Pascha, quod trádidit Christus. Illis enim manducántibus ac bibéntibus, inquit, accípiens panem, fregit & dixit : Hoc est corpus meum quod pro vobis frángitur in remissiónem peccatórum. Sciunt ii qui initiáti sunt illa quæ dicuntur. Et rursus cálicem, dicens : Hic est sanguis meus, qui pro multis effúnditur in remissiónem peccatórum. Aderat Judas, hæc Christo dicente : Hoc est corpus quod vendidisti, Juda, triginta argénteis, pro quo nuper pacta impudenter inibas cum ímprobis Pharisæis. O Christi benignitátem ! O Judæ deméntiam & insániam ? ille namque véndidit illum triginta denáriis : Christus verò pósteà non recusávit hunc ipsum sánguinem vénditum vendenti dare in remissiónem peccatórum, si ipse voluisset. Aderat Judas, & sacræ mensæ párticeps erat. Sicut enim pedes ejus lavit, ut & aliórum discipulórum ; ità & sacræ mensæ párticeps ille fuit, ut nullum excusatiónis locum habéret, si in nequítia perseveráret. Omnia enim quæ penès se erant, Dóminus ei tribúerat & protúlerat ; ille verò in malo suo propósito mansit.

℟. Accepto Jesus pane, grátias egit, & fregit, & dedit discípulis suis : dicens : Hoc est corpus meum quod pro vobis datur : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Cùm dixerint vobis filii vestri : Quæ est ista relígio ? dicétis eis : Víctima tránsitûs Dómini est : * Hoc fácite. *Luc.* 22. *Exod.* 12.

n. 6. *Lectio vj.*

SEd tempus demum est ad terríbilem hanc mensam accedendi. Omnes itaque accedámus cum congruenti temperántia ac vigilántia. Nullus ultrà Judas esto, nullus improbus, nullus venéno infectus, neque ália in ore versans, ália in mente rétinens. Adest Christus ; & nunc is qui mensam illam apparávit, hic ipse hanc nunc exornat. Non enim ho-

mo est qui facit ut propósita efficiantur corpus & sanguis Christi ; sed ipse Christus qui pro nobis crucifixus est. Figúram implens stat sacerdos, verba illa próferens; virtus autem & grátia Dei est. Hoc est corpus meum, inquit. Hoc verbum transformat ea quæ propósita sunt. Ac quemádmodùm vox illa ; Créscite & multiplicámini, & repléte terram, semel quidem prolâta est, omni verò témpore naturæ nostræ vim præbet ad filiórum procreatiónem ; ita & vox hæc semel prolâta in Ecclésiis ad unamquamque mensam ab illo, ad hodiernum usque tempus, & usque ad adventum ejus, sacrificium perfectum éfficit.

℟. Accepto Jesus cálice, grátias agens, dedit eis; & bibérunt ex illo omnes. * Et ait Jesus : Hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundétur. ℣. Móyses summum sánguinem respersit in pópulum, & ait : Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobiscum. * Et ait Jesus. *Marc.* 14. *Exod.* 24.

IN III. NOCTURNO.

In Psal. Exaudi, Deus, oratiónem. *cum sua divisione.* 89. *Ant.* 2. D. Cor meum conturbátum est in me, & formido mortis cécidit super me.

In Psal. Miserére.... quóniã. 104. *Ant.* 4. E. Sustinuérunt ánimam meam : posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, Dómine.

In Psal. Deus, Laudem. *cum sua divisione.* 56. *Ant.* 1. D. Libera me, quia pauper ego sum, & cor meum conturbátum est intrà me.

℣. Circumdedérunt me dolóres mortis, ℟. Et torrentes iniquitátis conturbavérunt me. *Ps.* 17.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vij. Cap. 11.

HOc præcípio, non laudans quòd non in mélius, sed in detérius convenítis. Primùm quidem, conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos ; & ex parte credo. Nam oportet & hæreses esse ; ut & qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsúmit ad manducandum. Et álius quidem ésurit ; álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducandum & bibendum ? aut Ecclésiam Dei contémnitis, & confúnditis eos qui non habent ? Quid dicam vobis ? Laudo vos ? in hoc non laudo.

℟. Filíoli, adhuc módicùm vobiscum sum. Quærétis me, & sicut dixi Judæis : Quò ego vado, vos non potestis veníre. *Mandátum novum do vobis : Ut diligátis ínvicem, sicut dilexi vos. ℣. Custodíte præcepta mea, & fácite ea : ego Dóminus qui sanctífico vos. * Mandátum. *Joan.* 13. *Levit* 20.

Lectio viij.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis; quóniam Dóminus Jesus in-

dicens : Hic calix novum testamentum est in meo sánguine : hoc fácite, quotiescumque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescumque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortē Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte; scriptum est enim : Percútiam pastórem, * Et dispergentur oves gregis. ℣. Frámea, suscitáre super pastórem meum, & super virum cohærentem mihi, dicit Dóminus : pércute pastórem, * Et. *Matth.* 26. *Zach.* 13.

Lectio ix.

ITaque quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo; & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè

ctífico meipsum, ut
sanctificáti in veritát
ego & púeri mei, q
mihi Dóminus; * E
tur ℟. Pater. *usque a*
Joan. 17. *Is.* 8.

AD LAUD

In Psal. Dómine,
róre.... corrípias m
Ant. CŒpit Jesus
6. *C.* tædére; & a
lis suis : Tristis est á
usque ad mortem.
hic, & vigiláte mec
14. *Matth.* 26.

In Psal. Usquequò
59. *Ant.* 7. *d.* Vigilá
te, ut non intrétis in
nem : spíritus quide
ptus est, caro autem
Matth. 26.

In Psal. Exaudi,
justítiam. *cum sua*
108. *Ant.* 2. D. Pró
ciem suam, orans &
Pater mi, si possíbile
eat à me calix iste: ve

meum : * salvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum ; * & ab inimícis meis salvus ero.

Quia circumdedérunt me contritiónes mortis : * torrentes Bélial terruérunt me.

Funes inferni circumdedérunt me : * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocábo Dóminum, * & ad Deum meum clamábo.

Et exáudiet de templo suo vocem meam, * & clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. Appáruit illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et factus in agónia, prolíxiùs orábat : & factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram. *Luc.* 22.

In Psalm. Laudáte Dóminũ, de cœlis. 10. *Ant.* 4. d. Appropinquávit Judas, ut oscularétur eum. Dixitque illi Jesus : Amíce, ad quid venisti ? Juda, ósculo Fílium hóminis tradis? *Luc.* 22. *Matth.* 26.

Dum cantatur Benedictus. *extinguuntur cerei altaris.*

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Dixit Jesus ad eos qui vénerant ad se : Quasi ad latrónem existis cum gládiis & fústibus. Cùm quotídie vobiscum fúerim in templo, non extendístis manus in me ; sed hæc est hora vestra & potestas tenebrárum. *Luc.* 22.

Dum dicitur hæc Antiphona, amovetur à cuspide summus cereus accensus, & absconditur retrò altare.

Finitâ Antiphonâ, cantatur à duobus Clericis, retrò altare flexis genibus, Kyrie. *cum Tropis ; & omnes de Choro genuflexi repetunt* Kyrie, *vel* Christe. *ut infrà notatur : quod etiam observatur in secunda & tertia nocte.*

PRECES.

Clerici. Kyrie, eléison. *Chorus*, Kyrie, eléison.

Cl. Dómine, miserére ; parce fámulis : Christus Dñus factus est obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Qui dedisti redemptióñẽ teipsum pro ómnibus. 1. *Tim.* 2. *Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui à Juda ósculo tráditus, sicut ovis ad occisiónem ductus es. *Luc.* 22. *Is.* 53. *Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui exaltátus à terra, ómnia traxisti ad teipsum. *Joan.* 12. *Ch.* Christe, eléison.

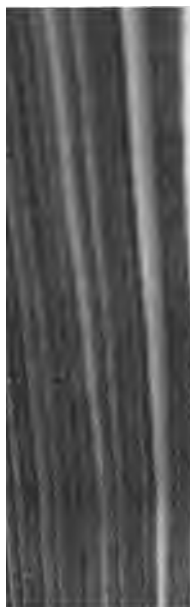
Cl. Qui per Prophétam dixisti : Ero mors tua, ô mors. *Os.* 13. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Auctor vitæ per mortem destruxit eum qui habébat mortis impérium. *Act.* 3. *Hebr.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. A forti prædam ábstulit, expólians potestátes, & palàm triumphávit. *Is.* 49. *Coloss.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Dómine, miserére ; parce fámulis : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem, *Clerici*, Mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Inchoatur absolutè à Celebrante genuflexo, Ps. Miserére. 119. *quem omnes, flexis genibus, alternis choris, prosequuntur mediocri voce.*

dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortē Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte; scriptum est enim : Percútiam pastórem, * Et dispergéntur oves gregis. ℣. Frámea, suscitáre super pastórem meum, & super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus : pércute pastórem, * Et. *Matth.* 26. *Zach.* 13.

Lectio ix.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo; & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter

ctífico
sanctific
ego &
mihi D
tur ℟. P
Joan. 1
A I
In P
róre....
Ant. (
6. *C.*
lis suis :
usque
hic, &
14. *M*
In P
59. *A*
te, ut n
nem :
ptus es
Matth.
In P
justítia
108. *A*
ciem s
Pater m
eat à m
non m
fiat. *M*
A

qua nocte tradebátur, accépit Panem, & grátias agens, fregit, & dixit: Accípite, & manducáte, hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur; hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescumque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescumque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortē Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte; scriptum est enim: Percútiam pastórem, * Et dispergentur oves gregis. ℣. Frámea, suscitáre super pastórem meum, & super virum cohærentem mihi, dicit Dóminus: pércute pastórem, * Et. *Matth.* 26. *Zach.* 13.

Lectio ix.

ITaque quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo; & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecilles, & dórmiunt multi. Quod si nosmetipsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cùm convenítis ad manducandum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet; ut non in judíciū conveniátis. Cétera autem, cùm vénero, dispónam.

℟. Pater, quos dedisti mihi custodívi: ego dedi eis sermónē tuum; * Et pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. ℣. Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus; * Et. *Repetitur* ℟. Pater. *usque ad* ℣. Ecce. *Joan.* 17. *Is.* 8.

AD LAUDES.

In Psal. Dómine, ne in furóre.... corrípias me. 103.

Ant. 6. *C.* CŒpit Jesus pavére & tædére; & ait discípulis suis: Tristis est ánima mea usque ad mortem. Sustinéte hìc, & vigiláte mecum. *Marc.* 14. *Matth.* 26.

In Psal. Usquequò, Dómine. 59. *Ant.* 7. *d.* Vigiláte & oráte, ut non intrétis in tentatiónem: spíritus quidem promptus est, caro autem infirma. *Matth.* 26.

In Psal. Exaudi, Dómine, justítiam. *cum sua divisione.* 108. *Ant.* 2. D. Prócidit in fáciem suam, orans & dicens: Pater mi, si possíbile est, tránseat à me calix iste: verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 3. c. Appáruit.

Canticum. 2. Reg. 22.

DOminus petra mea, & robur meum, * & salvátor meus.

Deus fortis meus; sperábo in eum: * scutum meum, & cornu salútis meæ;

Elevátor meus, & refúgium

meum : * salvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum ; * & ab inimícis meis salvus ero.

Quia circumdedérunt me contritiónes mortis : * torrentes Bélial terruérunt me.

Funes inferni circumdedérunt me : * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocábo Dóminum, * & ad Deum meum clamábo.

Et exáudiet de templo suo vocem meam, * & clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. Appáruit illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et factus in agónia, prolíxiùs orábat : & factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram. *Luc.* 22.

In Psalm. Laudáte Dóminũ, de cœlis. 10. *Ant.* 4. d. Appropinquávit Judas, ut oscularétur eum. Dixitque illi Jesus : Amíce, ad quid venisti ? Juda, ósculo Fílium hóminis tradis? *Luc.* 22. *Matth.* 26.

Dum cantatur Benedictus. *extinguuntur cerei altaris.*

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Dixit Jesus ad eos qui vénerant ad se : Quasi ad latrónem existis cum gládiis & fústibus. Cùm quotídie vobiscum fúerim in templo, non extendistis manus in me ; sed hæc est hora vestra & potestas tenebrárum. *Luc.* 22.

Dum dicitur hæc Antiphona, amovetur à cuspide summus cereus accensus, & absconditur retrò altare.

Finitâ Antiphonâ, cantatur à duobus Clericis, retrò altare flexis genibus, Kyrie. *cum Tropis ; & omnes de Choro genuflexi repetunt* Kyrie, *vel* Christe. *ut infrà notatur : quod etiam observatur in secunda & tertia nocte.*

PRECES.

Clerici. KYrie, eléison. *Chorus*, Kyrie, eléison.

Cl. Dómine, miserére ; parce fámulis : Christus Dñus factus est obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Qui dedisti redemptiónẽ teipsum pro ómnibus. 1. *Tim.* 2. *Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui à Juda ósculo tráditus, sicut ovis ad occisiónem ductus es. *Luc.* 22. *Is.* 53. *Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui exaltátus à terra, ómnia traxisti ad teipsum. *Joan.* 12. *Ch.* Christe, eléison.

Cl. Qui per Prophétam dixisti : Ero mors tua, ô mors. *Os.* 13. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Auctor vitæ per mortem destruxit eum qui habébat mortis impérium. *Act.* 3. *Hebr.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. A forti prædam ábstulit, expólians potestátes, & palàm triumphávit. *Is.* 49. *Coloss.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison. Dómine, miserére ; parce fámulis : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem, *Clerici*, Mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Inchoatur absolutè à Celebrante genuflexo, Ps. Miserére. 119. *quem omnes, flexis genibus, alternis choris, prosequuntur mediocri voce.*

qua nocte tradebátur, accépit Panem, & grátias agens, fregit, & dixit: Accípite, & manducáte, hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur; hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescumque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescumque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortē Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte; scriptum est enim: Percútiam pastórem, * Et dispergentur oves gregis. ℣. Frámea, suscitáre super pastórem meum, & super virum cohærentem mihi, dicit Dóminus: pércute pastórem, * Et. *Matth.* 26. *Zach.* 13.

Lectio ix.

ITaque quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo; & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecilles, & dórmiunt multi. Quod si nosmetipsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cùm convenítis ad manducandum, [i]
expectáte. Si quis ésuri[t]
mi mandúcet; ut non
díciū conveniátis. Cét[e]
tem, cùm vénero, disp[onam]

℟. Pater, quos dedi[sti]
custodívi: ego dedi eis se[rmonem]
tuum; * Et pro eis eg[o]
ctífico meipsum, ut sin[t]
sanctificáti in veritáte. ℣
ego & púeri mei, quo[s]
mihi Dóminus; * Et. .
tur ℟. Pater. *usque ad* ℣
Joan. 17. *Is.* 8.

AD LAUDE[S]

In Psal. Dómine, n[e]
róre.... corrípias me.
Ant. CŒpit Jesus pa[vere]
6. *C.* tædére; & ait d[iscipu]
lis suis: Tristis est ánim[a]
usque ad mortem. Su[stinete]
hîc, & vigiláte mecum.
14. *Matth.* 26.

In Psal. Usquequò, D[omine]
59. *Ant.* 7. *d.* Vigiláte
te, ut non intrétis in te[ntatio]
nem: spíritus quidem
ptus est, caro autem i[nfirma]
Matth. 26.

In Psal. Exaudi, Dó[mine]
justítiam. *cum sua di[visione]*
108. *Ant.* 2. D. Prócidi[t in fa]
ciem suam, orans & d[icens]
Pater mi, si possíbile est,
eat à me calix iste: verúm
non mea voluntas, s[ed tua]
fiat. *Matth.* 26. *Luc.* 2[2]

Ant. 3. *c.* Appárui[t]

Canticum. 2. Reg

DOminus petra m[ea]
robur meum, * &
tor meus.

Deus fortis meus; [s]
in eum: * scutum me[um]
cornu salútis meæ;

Elevátor meus, & re

meum : * salvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum ; * & ab inimícis meis salvus ero.

Quia circumdedérunt me contritiónes mortis : * torrentes Bélial terruérunt me.

Funes inferni circumdedérunt me : * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocábo Dóminum, * & ad Deum meum clamábo.

Et exáudiet de templo suo vocem meam, * & clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. Appáruit illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et factus in agónia, prolíxiùs orábat : & factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram. *Luc.* 22.

In Psalm. Laudáte Dóminũ, de cœlis. 10. *Ant.* 4. d. Appropinquávit Judas, ut oscularétur eum. Dixitque illi Jesus: Amíce, ad quid venisti ? Juda, ósculo Fílium hóminis tradis? *Luc.* 22. *Matth.* 26.

Dum cantatur Benedictus. *extinguuntur cerei altaris.*

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Dixit Jesus ad eos qui vénerant ad se : Quasi ad latrónem exiistis cum gládiis & fústibus. Cùm quotídie vobiscum fúerim in templo, non extendistis manus in me ; sed hæc est hora vestra & potestas tenebrárum. *Luc.* 22.

Dum dicitur hæc Antiphona, amovetur à cuspide summus cereus accensus, & absconditur retrò altare.

Finitâ Antiphonâ, cantatur à duobus Clericis, retrò altare flexis genibus, Kyrie. *cum Tropis ; & omnes de Choro genuflexi repetunt* Kyrie, *vel* Christe. *ut infrà notatur : quod etiam observatur in secunda & tertia nocte.*

PRECES.

Clerici. Kyrie, eléison. *Chorus,* Kyrie, eléison.

Cl. Dómine, miserére ; parce fámulis : Christus Dñus factus est obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Qui dedisti redemptiónẽ teipsum pro ómnibus. 1. *Tim.* 2. *Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui à Juda ósculo tráditus, sicut ovis ad occisiónem ductus es. *Luc.* 22. *Is.* 53. *Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui exaltátus à terra, ómnia traxisti ad teipsum. *Joan.* 12. *Ch.* Christe, eléison.

Cl. Qui per Prophétam dixisti : Ero mors tua, ô mors. *Os.* 13. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Auctor vitæ per mortem destruxit eum qui habébat mortis impérium. *Act.* 3. *Hebr.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. A forti prædam ábstulit, expólians potestátes, & palàm triumphávit. *Is.* 49. *Coloss.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison. Dómine, miserére ; parce fámulis : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem, *Clerici*, Mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Inchoatur absolutè à Celebrante genuflexo, Ps. Miserére. 119. *quem omnes, flexis genibus, alternis choris, prosequuntur mediocri voce.*

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, simili voce dicit absolutè sequentem Orationem.

RESpice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum; *secretò*, Qui tecum vivit.

Et statim fit strepitus à Celebrante in signum exeundi. Mox profertur cereus accensus; & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.

AD HORAS, dicuntur recto vocis tono Psalmi de Dominica; excepto quòd ad Primam, loco Psal. Confitémini. *dicitur Psalmus*, Deus, in nómine. 93. *omisso Symbolo* Quicumque. *Quibus finitis, dicitur Ant.* Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2. *Deinde*, Miserére. 119. *flexis genibus*, & *Oratio*, Réspice. *quæ sub silentio concluditur.*

Hoc triduo Officium Capituli, Lectio Martyrologii & Canonis omittuntur.

Hodie dicuntur septem Psalmi Pœnitentiales; deinde fit Absolutio eo ritu qui notatur in Missali.

AD VESPERAS.

In Psal. Dilexi. 42.

Ant. 4. E. OCcidétur Christus; & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

In Psal. Crédidi propter. 86.

Ant. 8. G. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet. *Is.* 53.

In Psal. Ad Dóminum. 57.

Ant. 1. a. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit, & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

In Psal. Levávi óculos. 42.

Ant. 2. D. Oblátus est, quia ipse vóluit; & iniquitátes multórum ipse portábit. *Is.* 53.

In. Psal. Beati omnes. 117.

Ant. 6. F. Unâ oblatióne consummávit in sempiternum sanctificátos. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris. *Thren.* 4.

Pro Oratione, in Choro dicitur Postcommunio Missæ: extra Chorum, Réspice quæsumus. *ut suprà.*

Horâ competenti, facto signo cum tabula, lavantur altaria, & fit Mandátum, *&c.*

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 251.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

In Psalm. Dómine, quid multiplicáti sunt. 3. *Ant.* 6. F. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

In Ps. Deus, Deus meus, réspice. *cum sua divisione.* 10C.

Ant. 5. a. Aperuérunt super me os suum, sicut leo rápiens & rúgiens: concílium malignántium obsédit me.

In Psalm. Dóminus illuminátio mea. *cum sua divis.* 83.

Ant. 8. G. Insurrexérunt in

me testes iníqui; & mentíta est iníquitas sibi.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpentis: ℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & adduxit in ténebras, & non in lucem. Tantùm in me vertit, & convertit manum suam totâ die. Vetustam fecit pellem meam, & carnem meam; contrívit ossa mea. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedit me felle & labóre. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar; aggravávit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero & rogávero, exclúsit oratiónem meam. Conclúsit vias meas lapídibus quadris; sémitas meas subvertit. Ursus insídians factus est mihi, leo in abscónditis. Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Quærébant adversùs Jesum testimónium, ut eum morti tráderent; nec inveniébant: * Multi enim testimónium falsum dicébant; & conveniéntia testimónia non erant. ℣. Surgentes testes iníqui, quæ ignorábam interrogábant me: * Multi. *Marc.* 14. *Ps.* 34.

Lectio ij.

TEtendit arcum suum, & pósuit me quasi signum ad sagittam. Misit in rénibus meis fílias pháretræ suæ. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum, totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me absínthio. Et fregit ad númerum dentes meos, cibávit me cínere. Et repulsa est à pace ánima mea, oblítus sum bonórum. Et dixi: Périit finis meus, & spes mea à Dómino. Recordáre paupertátis & transgressiónis meæ, absínthii & fellis. Memóriâ memor ero, & tabescet in me ánima mea. Hæc récolens in corde meo, ideò sperábo. Jerúsalem.

℟. Princeps Sacerdótum ait: Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei. Dicit illi Jesus: Tu dixisti. At illi dixérunt: * Reus est mortis. ℣. Locúti sunt Sacerdótes: Judícium mortis est viro huic, quia prophetávit sicut audistis áuribus vestris: * Reus est mortis. *Matth.* 26. *Jerem.* 26.

Lectio iij.

VEnatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratìs. Lapsa est in lacum vita mea, & posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo. Vocem meam audisti, ne avertas aurem tuam à singultu meo & clamóribus. Appropinquasti in die quando invocávi te: dixisti, Ne tímeas. Judicasti, Dómine, causam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. Vidisti om-

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, simili voce dicit absolutè sequentem Orationem.

RESpice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum; *secretò*, Qui tecum vivit.

Et statim fit strepitus à Celebrante in signum exeundi. Mox profertur cereus accensus; & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.

AD HORAS, dicuntur recto vocis tono Psalmi de Dominica; excepto quòd ad Primam, loco Psal. Confitémini. *dicitur Psalmus,* Deus, in nómine. 93. *omisso Symbolo* Quicumque. *Quibus finitis, dicitur Ant.* Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2. *Deinde,* Miserére. 119. *flexis genibus, & Oratio,* Réspice. *quæ sub silentio concluditur.*

Hoc triduo Officium Capituli, Lectio Martyrologii & Canonis omittuntur.

Hodie dicuntur septem Psalmi Pœnitentiales; deinde fit Absolutio eo ritu qui notatur in Missali.

AD VESPERAS.

In Psal. Dilexi. 42.

Ant. 4. E. OCcidétur Christus; & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

In Psal. Crédidi propter. 86. *Ant.* 8. G. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet. *Is.* 53.

In Psal. Ad Dóminum. 57. *Ant.* 1. a. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit, & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

In Psal. Levávi óculos. 42. *Ant.* 2. D. Oblátus est, quia ipse vóluit; & iniquitátes multórum ipse portábit. *Is.* 53.

In. Psal. Beáti omnes. 117. *Ant.* 6. F. Unâ oblatióne consummávit in sempitérnum sanctificátos. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris. *Thren.* 4.

Pro Oratione, in Choro dicitur Postcommunio Missæ: extra Chorum, Réspice quæsumus. *ut suprà.*

Horâ competenti, facto signo cum tabula, lavantur altaria, & fit Mandátum, *&c.*

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 251.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

In Psalm. Dómine, quid multiplicáti sunt. 3. *Ant.* 6. F. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

In Ps. Deus, Deus meus, réspice. *cum sua divisione.* 100. *Ant.* 5. a. Aperuérunt super me os suum, sicut leo rápiens & rúgiens: concílium malignántium obsédit me.

In Psalm. Dóminus illuminátio mea. *cum sua divis.* 83. *Ant.* 8. G. Insurrexérunt in

me testes iníqui; & mentíta est iníquitas sibi.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpentis: ℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & addúxit in ténebras, & non in lucem. Tantùm in me vertit, & convertit manum suam totâ die. Vetustam fecit pellem meam, & carnem meam; contrívit ossa mea. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedit me felle & labóre. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar; aggravávit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero & rogávero, exclúsit oratiónem meam. Conclúsit vias meas lapídibus quadris; sémitas meas subvertit. Ursus insídians factus est mihi, leo in abscónditis. Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Quærébant adversùs Jesum testimónium, ut eum morti tráderent; nec inveniébant: * Multi enim testimónium falsum dicébant; & conveniéntia testimónia non erant. ℣. Surgentes testes iníqui, quæ ignorábam interrogábant me: * Multi. *Marc.* 14. *Ps.* 34.

Lectio ij.

TEtendit arcum suum, & pósuit me quasi signum ad sagittam. Misit in rénibus meis fílias pháretræ suæ. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum, totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me absínthio. Et fregit ad númerum dentes meos, cibávit me cínere. Et repulsa est à pace ánima mea, oblítus sum bonórum. Et dixi: Périit finis meus, & spes mea à Dómino. Recordáre paupertátis & transgressiónis meæ, absínthii & fellis. Memóriâ memor ero, & tabescet in me ánima mea. Hæc récolens in corde meo, ideò sperábo. Jerúsalem.

℟. Princeps Sacerdótum ait: Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei. Dicit illi Jesus: Tu dixisti. At illi dixérunt: * Reus est mortis. ℣. Locúti sunt Sacerdótes: Judícium mortis est viro huic, quia prophetávit sicut audistis áuribus vestris: * Reus est mortis. *Matth.* 26. *Jerem.* 26.

Lectio iij.

VEnatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratìs. Lapsa est in lacum vita mea, & posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo. Vocem meam audisti, ne avertas aurem tuam à singultu meo & clamóribus. Appropinquasti in die quando invocávi te: dixisti, Ne tímeas. Judicasti, Dómine, causam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. Vidisti om-

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, simili voce dicit absolutè sequentem Orationem.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum; *secretò*, Qui tecum vivit.

Et statim fit strepitus à Celebrante in signum exeundi. Mox profertur cereus accensus; & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.

AD HORAS, dicuntur recto vocis tono Psalmi de Dominica; excepto quòd ad Primam, loco Psal. Confitémini. *dicitur Psalmus*, Deus, in nómine. 93. *omisso Symbolo* Quicumque. *Quibus finitis, dicitur Ant.* Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2. *Deinde*, Miserére. 119. *flexis genibus, & Oratio*, Réspice. *quæ sub silentio concluditur.*

Hoc triduo Officium Capituli, Lectio Martyrologii & Canonis omittuntur.

Hodie dicuntur septem Psalmi Pœnitentiales; deinde fit Absolutio eo ritu qui notatur in Missali.

AD VESPERAS.

In Psal. Dilexi. 42.

Ant. 4. E. Occidétur Christus; & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

In Psal. Crédidi propter, 86. *Ant.* 8. G. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet. *Is.* 53.

In Psal. Ad Dóminum. 57. *Ant.* 1. a. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit, & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

In Psal. Levávi óculos. 42. *Ant.* 2. D. Oblátus est, quía ipse vóluit; & iniquitátes multórum ipse portábit. *Is.* 53.

In. Psal. Beáti omnes. 117. *Ant.* 6. F. Unâ oblatióne consummávit in sempiternum sanctificátos. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris. *Thren.* 4.

Pro Oratione, in Choro dicitur Postcommunio Missæ: extra Chorum, Réspice quæsumus. *ut suprà.*

Horâ competenti, facto signo cum tabula, lavantur altaria, & fit Mandátum, *&c.*

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 251.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

In Psalm. Dómine, quid multiplicáti sunt. 3. *Ant.* 6. F. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

In Ps. Deus, Deus meus, réspice. *cum sua divisione.* 10C. *Ant.* 5. a. Aperuérunt super me os suum, sicut leo rápiens & rúgiens: concílium malignántium obsédit me.

In Psalm. Dóminus illuminátio mea. *cum sua divis.* 83. *Ant.* 8. G. Insurrexérunt in

me testes iniqui; & mentíta est iníquitas sibi.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpentis: ℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & adduxit in ténebras, & non in lucem. Tantùm in me vertit, & convertit manum suam totâ die. Vetustam fecit pellem meam, & carnem meam; contrívit ossa mea. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedit me felle & labóre. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar; aggravávit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero & rogávero, exclúsit oratiónem meam. Conclúsit vias meas lapídibus quadris; sémitas meas subvertit. Ursus insídians factus est mihi, leo in abscónditis. Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Quærébant adversùs Jesum testimónium, ut eum morti tráderent; nec inveniébant: * Multi enim testimónium falsum dicébant; & conveniéntia testimónia non erant. ℣. Surgentes testes iníqui, quæ ignorábam interrogábant me: * Multi. *Marc.* 14. *Ps.* 34.

Lectio ij.

TEtendit arcum suum, & pósuit me quasi signum ad sagittam. Misit in rénibus meis fílias pháretræ suæ. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum, totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me absínthio. Et fregit ad númerum dentes meos, cibávit me cínere. Et repulsa est à pace ánima mea, oblítus sum bonórum. Et dixi: Périit finis meus, & spes mea à Dómino. Recordáre paupertátis & transgressiónis meæ, absínthii & fellis. Memóriâ memor ero, & tabescet in me ánima mea. Hæc récolens in corde meo, ídeò sperábo. Jerúsalem.

℟. Princeps Sacerdótum ait: Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei. Dicit illi Jesus: Tu dixisti. At illi dixérunt: * Reus est mortis. ℣. Locúti sunt Sacerdótes: Judícium mortis est viro huic, quia prophetávit sicut audistis áuribus vestris: * Reus est mortis. *Matth.* 26. *Jerem.* 26.

Lectio iij.

VEnatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratìs. Lapsa est in lacum vita mea, & posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo. Vocem meam audisti, ne avertas aurem tuam à singultu meo & clamóribus. Appropinquasti in die quando invocávi te: dixisti, Ne tímeas. Judicasti, Dómine, causam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. Vidisti om-

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, simili voce dicit absolutè sequentem Orationem.

Respice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum; *secretò* Qui tecum vivit.

Et statim fit strepitus à Celebrante in signum exeundi. Mox profertur cereus accensus; & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.

AD HORAS, dicuntur recto vocis tono Psalmi de Dominica; excepto quòd ad Primam, loco Psal. Confitémini. *dicitur Psalmus*, Deus, in nómine. 93. *omisso Symbolo* Quicumque. *Quibus finitis, dicitur Ant.* Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2. *Deinde*, Miserére. 119. *flexis genibus, & Oratio*, Réspice. *quæ sub silentio concluditur.*

Hoc triduo Officium Capituli, Lectio Martyrologii & Canonis omittuntur.

Hodie dicuntur septem Psalmi Pœnitentiales; deinde fit Absolutio eo ritu qui notatur in Missali.

AD VESPERAS.

In Psal. Dilexi. 42.

Ant. 4. E. Occidétur Christus; & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

In Psal. Crédidi propter. 86. *Ant.* 8. G. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet. *Is.* 53.

In Psal. Ad Dóminum. 57. *Ant.* 1. a. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit, & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

In Psal. Levávi óculos. 42. *Ant.* 2. D. Oblátus est, quia ipse vóluit; & iniquitátes multórum ipse portábit. *Is.* 53.

In Psal. Beati omnes. 117. *Ant.* 6. F. Unâ oblatióne consummávit in sempitérnum sanctificátos. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris. *Thren.* 4.

Pro Oratione, in Choro dicitur Postcommunio Missæ: extra Chorum, Réspice quæsumus. *ut suprà.*

Horâ competenti, facto signo cum tabula, lavantur altaria, & fit Mandátum, *&c.*

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 251.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

In Psalm. Dómine, quid multiplicáti sunt. 3. *Ant.* 6. F. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

In Ps. Deus, Deus meus, réspice. *cum sua divisione.* 100. *Ant.* 5. a. Aperuérunt super me os suum, sicut leo rápiens & rúgiens: concílium malignántium obsédit me.

In Psalm. Dóminus illuminátio mea. *cum sua divis.* 83. *Ant.* 8. G. Insurrexérunt in

me testes iníqui; & mentíta est iníquitas sibi.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpentis: ℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & addúxit in ténebras, & non in lucem. Tantùm in me vertit, & convertit manum suam totâ die. Vetustam fecit pellem meam, & carnem meam; contrívit ossa mea. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedit me felle & labóre. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempiternos. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar; aggravávit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero & rogávero, exclúsit oratiónem meam. Conclúsit vias meas lapídibus quadris; sémitas meas subvertit. Ursus insídians factus est mihi, leo in abscónditis. Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Quærébant adversùs Jesum testimónium, ut eum morti tráderent; nec inveniébant: * Multi enim testimónium falsum dicébant: & conveniéntia testimónia non erant. ℣. Surgentes testes iníqui, quæ ignorábam interrogábant me: * Multi. *Marc.* 14. *Ps.* 34.

Lectio ij.

TEtendit arcum suum, & pósuit me quasi signum ad sagittam. Misit in rénibus meis filias pháretræ suæ. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum, totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me absínthio. Et fregit ad númerum dentes meos, cibávit me cínere. Et repulsa est à pace ánima mea, oblítus sum bonórum. Et dixi: Périit finis meus, & spes mea à Dómino. Recordáre paupertátis & transgressiónis meæ, absínthii & fellis, Memóriâ memor ero, & tabescet in me ánima mea. Hæc récolens in corde meo, ideò sperábo. Jerúsalem.

℟. Princeps Sacerdótum ait: Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei. Dicit illi Jesus: Tu dixisti. At illi dixérunt: * Reus est mortis. ℣. Locúti sunt Sacerdótes: Judícium mortis est viro huic, quia prophetávit sicut audístis áuribus vestris: * Reus est mortis. *Matth.* 26. *Jerem.* 26.

Lectio iij.

VEnatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratìs. Lapsa est in lacum vita mea, & posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo. Vocem meam audísti, ne avertas aurem tuam à singultu meo & clamóribus. Appropinquasti in die quando invocávi te: dixisti, Ne tímeas. Judicasti, Dómine, causam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. Vidisti om-

nem furórem, universas cogitatiónes eórum adversùm me. Audísti oppróbrium eórum, Dómine: omnes cogitatiónes eórum adversùm me, lábia insurgéntium mihi, & meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Sessiónem eórum & resurrectiónem eórum vide; ego sum psalmus eórum. Reddes eis vicem, Dómine, juxta ópera mánuum suárū. Jerúsalem.

℞. Expuérunt in fáciem Jesu, * Et cólaphis cecidérunt, dicentes: Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percussit? ℣. Aperuérunt super me ora sua, & exprobrantes percussérunt maxillam meam, * Et cólaphis. *Matth.* 26. *Job.* 16.

IN II. NOCTURNO.

In Psalm. Dómine, ne in furore.... Quóniam sagittæ tuæ. *cum sua divisione.* 103. *Ant.* 8. G. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

In Psalm. Eripe me de inimícis. *cum sua divisione.* 90. *Ant.* 3. c. Irruérunt in me fortes: neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine.

In Psalm. Nonne Deo. 106. *Ant.* 7. d. Deo subjecta esto, ánima mea; quóniam ab ipso patiéntia mea.

℣. Subsannavérunt me subsannatióne: ℞. Frenduérunt super me déntibus suis. *Ps.* 34.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Cruce & Latr. Homil. Ed. Ben. t. 2. *n.* 1.

Lectio iv.

HOdie Pascha nostrum pro nobis immolátus est Christus. Ubi, quæso, immolátus? In excelso patíbulo. Novum altáre hujus sacrifícii, quia ipsum sacrifícium novum stupendúmque est. Idem quippe & sacrifícium & sacerdos erat: sacrifícium secundùm carnem, sacerdos secundùm spíritum. Idem & offerébat, & secundùm carnem offerebátur. Et crux fuit altáre. Et cur, ínquies, non in templo hóstia offertur, sed extra urbem & mœnia? Ut impleréturillud: Cum iníquis reputátus est. Cur autem in sublími patíbulo jugulátur, non sub tecto? Ut áeris natúram purgáret, cùm ovis in sublími immolarétur. Purgabátur item & terra; fluébat enim è látere sanguis in ipsam. Ideò non sub tecto, ídeò non in templo Judáico, ne sibi Judæi hóstiam vindicárent, neve putáres pro illa gente tantùm hanc offerri. Idcircò extra urbem & mœnia; ut discas universále sacrifíciū esse, quia pro universa terra erat oblátio; & purgatiónem item esse commúnem, non peculiárem, quemádmodùm apud Judæos.

℞. Dicébant Petro: Verè ex illis es. * Ille cœpit anathematizáre, & juráre: Quia néscio hóminem istum quem dícitis. ℣. Inquilíni domûs meæ sicut aliénum habuérunt me, & quasi peregrínus fui in óculis eórum. * Ille. *Marc.* 14. *Job.* 19.

Lectio v. *n.* 2.

VIs díscere áliud ejus insígne opus? Paradísum clausum hódie nobis apéruit. Hâc quippe die, hâc ipsâ horâ

latrónem eò introduxit Deus. Hódie antíquam pátriam nobis réddidit : hódie in pátriam civitátem nos reduxit : nam, Hódie, inquit, mecum eris in paradíso. Quid dicis ? crucifixus es & clavis affixus, & paradísum pollicéris ? Etiam, inquit ; ut in cruce virtútem meam ediscas. Quia enim res erat tristis, ne natúræ crucis atténderes, sed Crucifixi virtútem edísceres, in cruce hoc pérpetrat miráculum, quod ejus máximè virtútem demonstrat. Non enim cùm mórtuum suscitáret, non cùm ventos ac mare increpáret, non cùm dæmones fugáret, sed crucifixus, clavis perforátus, contuméliis, sputis, convíciis, oppróbriis onerátus, ímprobum latrónis ánimum mutáre pótuit, ut ex omni parte virtútem ejus vídeas. Creatúram quippe totam commóvit ; petras scidit, sed petrâ duriórem latrónis ánimam attraxit.

℟. Quem vultis dimittam vobis Barabbam, an Jesum ? Dixérunt : Barabbam. Quid ígitur fáciam de Jesu ? Dicunt omnes: * Crucifigátur. ℣. Dixérunt : Rogámus ut occidátur homo iste ; síquidem non quærit pacem pópulo, sed malum: * Crucifigátur. *Matth.* 27. *Jerem.* 38.

Lectio vj, *n.* 3.

SEd quid tantum fecit latro, ínquies, ut post crucem paradísum sit adeptus ? Visne ut virtútem ejus bréviter demonstrem ? Cùm Petrus negábat infra, tunc ille supra confitebátur. Discípulus vilíssimæ puellæ minas non tulit : latro autem videns pópulum totum circumstantem, clamantem, blasphémias & dictéria jaculantem, non attendit illis : non cogitávit præsentem Crucifixi vilitátem ; sed fídei óculis hæc ómnia prætergrédiens, missis illis vílibus impedimentis, agnóvit cœlórum Dóminum, & ad ipsum ánimo procumbens, dicébat : Memento meî, Dómine, cùm véneris in regnum tuum. Viden quantórum nobis bonórum crux causa fúerit ? Dic mihi, regnum petis ? Quid vides hujúsmodi ? Clavi & crux in conspectu sunt. Verùm ea ipsa crux, inquit, est symbolum regni. Ideò ipsum regem voco, quia vídeo crucifixum. Regis enim est pro súbditis mori. Hic ipse dixit : Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus : ergo & bonus rex ánimã suam ponit pro súbditis. Quóniam ígitur ánimam suam pósuit, ídeò regem illum voco. Memento meî, Dómine, in regno tuo.

℟. Jesum flagellis cæsum mílites índuunt púrpurâ, & impónunt ei spíneam corónã; & cœpérunt salutáre eum : Ave, Rex Judæórum; & * Percutiébant caput ejus arúndine, & conspuébant eum. ℣. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus; fáciem meam non averti à conspuéntibus in me : * Percutiébant. *Marc.* 15. *Is.* 50.

IN III. NOCTURNO.

In Psalm. Exaudi.... cùm deprecor. 106. *Ant.* 1. *f.* Protexisti me, Deus, à conventu

malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem; quia exacuérunt ut gládium linguas suas.

In Psalm. Salvum me fac, Deus. *cum sua divisione.* 91. *Ant.* 4. E. Quem tu percussisti, persecúti sunt; & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

In Psal. Ut quid, Deus, repulisti. *cum sua divisione.* 116. *Ant.* 2. D. Exurge, Deus, júdica causam tuam: memor esto improperiórum tuórum.

℣. Oppróbria exprobrántium tibi ℟. Cecidérunt super me. *Ps.* 68.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 4 & 5.

HAbentes Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátũ autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona & sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis qui ignórant & errant; quóniam & ipse circúmdatus est infirmitáte: & proptéreà debet, quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro semetipso offerre pro peccátis.

℟. Suscepérunt Jesum, & eduxérunt. * Et bájulans sibi crucem, exívit Jesus in eum qui dícitur Calváriæ locum. ℣. Tulit Abraham ligna holocausti, & impósuit super Isaac fílium suum: * Et bájulans. *Joan.* 19. *Genes.* 22.

Lectio viij. Cap. 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit, ut Póntifex fíeret; sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es Sacerdos in ætérnum secundùm órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cùm esset Fílius Dei, dídicit ex eis quæ passus est, obediéntiam; & consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Crucifixérunt Jesum, & latrónes, unum à dextris, & álterum à sinistris. Jesus autem dicébat: * Pater, dimitte illis; non enim sciunt quid fáciunt. ℣. Cum sceléràtis reputátus est; & ipse peccáta multórum tulit, & pro transgressóribus rogávit. * Pater. *Luc.* 23. *Is.* 53.

Lectio ix. Cap. 7.

ET álii quidem plures facti sunt sacerdótes, idcircò

quòd morte prohiberentur permanére : hic autem eò quòd máneat in ætérnum, sempitérnum habet sacerdótium. Unde & salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, innocens, impollútus, segregátus à peccatóribus, & excélsior cœlis factus : qui non habet necessitátem quotídie, quemádmodum sacerdótes, priùs pro suis delictis hóstias offerre, deinde pro pópuli ; hoc enim fecit semel, seipsum offerendo.

℟. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : * Disciplina pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. ℣. Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum ; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. * Disciplina. *Repet.* ℟. Ipse *usque ad* ℣. Peccáta. *Is.* 53. 1, *Petr.* 2.

AD LAUDES.

In Psalm. Verba mea. 65.

Ant. 8. c. POsuit Pilátus títulum super crucem. Erat autem scriptum : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. *Joan.* 19.

In Ps. Quemádmodùm. *cum sua divis.* 69. *Ant.* 5. a. Mílites cùm crucifixissent eum, accepérunt vestimenta ejus & túnicam, mittentes sortem super eis, quis quid tólleret. *Joan.* 19. *Marc.* 15.

In Psalm. Miserére meî, Deus, miserére meî. 109. *Ant.* 7. a. Prætereuntes blasphemábant eum, moventes cápita sua, & dicentes : Salva temetipsum ; si Fílius Dei es, descende de cruce. *Matth.* 27.

Ant. 3. à. Dedérunt.

Canticum. Isaïæ. 5.

CAntábo dilecto meo * cánticum patruélis mei víneæ suæ.

Vínea facta est dilecto meo * in cornu fílio ólei.

Et sepívit eam, & lápides elégit ex illa, * & plantávit eam eléctam ;

Et ædificávit turrim in médio ejus, * & tórcular extruxit in ea.

Et expectávit ut fáceret uvas, * & fecit labruscas.

Nunc ergo, habitatóres Jerúsalem, & viri Juda, * judicáte inter me & víneam meam.

Quid est quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei ? * an quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labruscas ?

Et nunc osténdam vobis quid ego fáciam víneæ meæ : * áuferam sepem ejus, & erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus, * & erit in conculcatiónem.

Et ponam eam desertam : non putábitur, & non fodiétur ; * & ascendent vepres & spinæ.

Et núbibus mandábo * ne pluant super eam imbrem.

Ant. 3. a. Dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum ; & mílites acétum offerentes ei, illudébant, dicentes : Si tu es Rex Judæórum, salvum te fac. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

In Psalm. Cantáte.... laus ejus. 114. *Ant.* 6. F. Unus de latrónibus blasphemábat eum,

Respondens autem alter increpábat eum, dicens: Nos quidem digna factis recípimus; hic verò nihil mali gessit. *Luc.* 23.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Dicébat ad Jesum: Dómine, memento meì, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus: Amen dico tibi; hódie mecum eris in paradíso. *Luc.* 23.

Kyrie, &c. *ut herì*, 257.

AD HORAS,

Post Psalmos dicitur: Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Ps. Miserére. 119.

Oratio, Réspice, quæsumus. 258.

AD VESPERAS.

Dicuntur sine cantu Psalmi & Antiphonæ sequentes.

In Psalm. Nisi quia. 42.

Antiph. CUm vidisset Jesus matrem, & discípulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus; deinde dicit discípulo: Ecce mater tua. *Joan.* 19.

In Psalm. Sæpè expugnavérunt. 101. *Ant.* Erat ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam; & obscurátus est sol. *Luc.* 23.

In Psalm. Eripe me. *cum sua divisione.* 102. *Ant.* Circa horam nonam clamávit Jesus voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me. *Matth.* 27.

In Psalm. Domine, clamávi ad te. 58. *Ant.* Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. *Joan.* 19.

In Psalm. Voce meâ. 58. *Ant.* Vas erat acéto plenum; illi autem spóngiam plenam acéto hyssópo circumponentes, obtulérunt ori ejus. *Joan.* 19.

Ad Magníficat. *Ant.* Cùm accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátū est. Et clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. *Joan.* 19. *Luc.* 23.

Oratio, Réspice. 258.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 251.

SABBATO SANCTO.

IN I. NOCTURNO.

In Psalm. Domine, Deus meus. *cum sua divisione.* 44. *Ant.* 2. D. Consumétur nequítia peccatórum; & díriges justum, Dómine.

In Psalm. Dómine, quis habitábit. 45. *Ant.* 4. E. Habitábit in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

In Psalm. Conserva me. 74. *Ant.* 7. ç. Caro mea requiescet in spe.

℣. Non derelinques ánimam meam in inferno, ℟. Nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. *Ps.* 15.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 4.

QUómodò obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispersi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum? Filii

Sion

Sion ínclyti, & amícti auro primo, quómodò reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli? Sed & lamíæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos: fília pópuli mei crudélis quasi strúthio in desérto. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, & non erat qui frángeret eis. Qui vescebantur voluptuósè, interiérunt in viis: qui nutriebantur in cróceis, amplexáti sunt stércora. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in momento, & non cepérunt in ea manus. Jerúsalem.

℟. Aspícient ad me quem confixérunt: & * Plangent eum planctu quasi super unigénitum, & dolébunt super eum ut in morte primogéniti. ℣. Centúrio, & qui cum eo erant, timuérunt valde, dicentes: Verè Fílius Dei erat iste. Et percutientes péctora sua, revertebantur: * Plangent. *Zach.* 12. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

Lectio ij.

CUm adhuc subsisterémus, defecérunt óculi nostri ad auxílium nostrum vanum, cùm respicerémus attenti ad gentem quæ salváre non póterat. Lubricavérunt vestígia nostra in itínere plateárum nostrárum, appropinquávit finis noster compléti sunt dies nostri, quia venit finis noster. Velocióres fuérunt persecutóres nostri áquilis cœli: super montes persecúti sunt nos, in desérto insidiáti sunt nobis, Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris; cui díximus: In umbra tua vivémus in géntibus. Gaude & lætáre, fília Edom quæ hábitas in terra Hus: ad te quoque pervéniet calix, inebriáberis atque nudáberis. Compléta est iníquitas tua, fília Sion; non addet ultrà ut tránsmigret te: visitávit iniquitátem tuam, fília Edom, discoopéruit peccáta tua. Jerúsalem.

℟. In una domo comedétur agnus, nec efferétis de cárnibus ejus foràs, & * Os non comminuétis ex eo. ℣. Ut vidérunt Jesum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ut Scriptúra impleretur: * Os. *Exod.* 12. *Joan.* 19.

De Oratióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iij. Cap. 5.

DEfécit gáudium cordis nostri: versus est in luctum chorus noster. Cécidit coróna cápitis nostri: væ nobis quia peccávimus. Proptéreà mœstum factum est cor nostrum; ídeò contenebráti sunt óculi nostri. Propter montem Sion quia dispériit, vulpes ambulavérunt in eo. Tu autem, Dómine, in ætérnum permanébis, sólium tuum in generatiónem & generatiónem. Quare in perpétuum obliviscéris nostrì? derelinques nos in longitúdine diérum? Convérte nos, Dómine, ad te, & convertémur: ínnova dies nostros sicut à princípio. Sed projíciens repulísti nos; irátus es contra nos veheménter. Jerúsalem.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúsalem, * In ablutiónem peccatóris. ℣. Unus mílitum lánceâ latus Jesu apéruit, & contínuò exívit sanguis & aqua, * In ablutiónem. *Zach.* 13. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

In Psalm. Dómini est terra. 49. *Ant.* 5. a. Elevámini, portæ æternáles; & introíbit Rex glóriæ.

In Psalm. Exaltábo te, Dómine. 6. *Ant.* 8. G. Dómine, eduxísti ab inferno ánimam meam.

In Psalm. Exaudi, Deus, deprecatiónem meam. 91. *Ant.* 1. g. Intende, Deus, oratióni meæ: à fínibus terræ ad te clamávi.

℣. Tu, Dómine, miserére meî, ℟. Et resúscita me, & retríbuam eis. *Ps.* 40.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Cœmet. & Cruce. t. 2. Ed. Ben. num. 2. *Lectio iv.*

HOdie, dilectíssimi, ómnia inferórum loca círcuit Dóminus noster: hódie portas æreas confrégit, hódie vectes férreos contrívit. Vide in Prophéta dicti accuratiónem. Non dixit, Apéruit portas æreas; sed, Confrégit; ut inútilis deinceps carcer fiat. Non Abstulit vectes, sed Contrívit; ut custódia deinceps frágilis & infirma reddátur, ubi neque jánua, neque vectis, & licèt quis intret, non tenétur. Quando ígitur Christus confrégit, quis álius reparáre póterit? Reges cùm vinctos dimíttere volunt, missis epístolis non ita agunt; sed tam fores quàm custódes relinquunt, ut ostendant eò dénuò ingrediendum esse, vel illis qui jam líberi abiérunt, vel eórum loco áliis. Non ita Christus: sed demonstráre volens mortem jam ad finem metamque pervenisse, æreas ejus portas confrégit, hoc est, immítem illam, & inexorábilem mortis necessitátem.

℟. Christus pro peccátis nostris mórtuus est, ut nos offerret Deo, mortificátus carne, vivificátus autem spíritu, in quo * Et his qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit. ℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, quia contrívit portas æreas, & vectes férreos confrégit; * Et his. 1. *Petr.* 3. *Ps.* 106.

Lectio v.

POrrò, quod admiratióne digníssimum est, Rex ipse ad vinctos venit. Atqui nullus rex unquam hoc dignarétur fácere; sed ministri vinctos dimittunt. Secùs hîc: ípsemet Rex ad vinctos venit. Non erúbuit cárcerem, neque detentos in cárcere, (de eo enim quem finxerat erubéscere non pótuit) & confrégit fores, & vectes contrívit. Superástitit inferno; & desertam fecit totam illíus custódiam; carcerisque custóde in víncula conjecto, ad nos remeávit. Tyrannus captívus ducebátur; fortis vinctus; ipsa mors, abjectis armis, nuda ad pedes regis cucurrit.

℟. Participávit carni & sánguini, * Ut per mortem de-

struxeret eum qui habébat mortis impérium, id est, diábolum, & liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. ℣. Præcipitábit mortem in sempitérnum, quia Dóminus locútus est; * Ut. *Hebr.* 2. *Is.* 25.

Lectio vj.

Vidisti mirandam Victóriam? vidisti crucis benefícia? De morte immortáles facti sumus: hæc sunt præclára crucis facínora. Intellexisti victóriam, intellexisti modum victóriæ; disce nunc quómodò sine labóre & sudóre nostro victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus, non stétimus in ácie, non accépimus vúlnera, neque vídimus bellū: & tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna nostra. Cùm ergo & nostra sit victória, mílites imitémur, lætisque vócibus victóriæ laudes & cármina hódie decantémus. Dicámus, Dóminum laudantes: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi stímulus tuus, inferne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis pépérit. Crux trophæum contra dæmones erectum, gládius contra peccátum, gládius quo serpentem confódit Christus. Crux Patris voluntas, Unigéniti glória, Spíritûs exultátio, Angelórum decus, Ecclésiæ secúritas, gloriátio Pauli, Sanctórum murus, totíus orbis lumen.

℟. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; * Ut sit potestas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. ℣. In sánguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu; * Ut. *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

IN III. NOCTURNO.

In Psalm. Notus in Judæa Deus. 107. *Ant.* 7. D. In pace factus est locus ejus, & in Sion habitátio ejus.

In Psalm. Dómine Deus salútis meæ. 112. *Ant.* 4. d. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

In Psalm. Deus ultiónum Dóminus. *cum sua divisione.* 71. *Ant.* 6. F. Nisi quia Deus adjúvit me, pauló minùs habitasset in inferno ánima mea.

℣. Verbum iníquum constituérunt adversùm me: ℟. Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? *Ps.* 40.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 9.

Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérnâ redemptióne inventâ. Si enim sanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aspersus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quantò magìs sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviendum Deo viventi?

℟. Quando appensus fúerit homo in patíbulo, non permanébit cadáver ejus in ligno, sed in eádem die sepeliétur; * Quia maledíctus à Deo est omnis qui pendet in ligno. ℣. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum; * Quia. *Deut.* 21. *Galat.* 3.

Lectio viij.

ET ídeò novi testamenti mediátor est; ut morte intercedente, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub priori testamento, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt, æternæ hæreditátis. Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercédat testatóris. Testamentum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis à Móyse univérso pópulo, accípiens sánguinem vitulórum & hircórum cum aqua, & lana coccínea, & hyssópo; ipsum quoque librum & omnem pópulum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum & ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspersit. Et ómnia penè in sánguine secundùm legem mundantur; & sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. In die illa radix Jesse qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; * Et erit sepulcrum ejus gloriósum. ℣. Christus mórtuus est pro peccátis nostris secundùm Scriptúras, & sepultus est: * Et erit. *Is.* 11. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix.

NEcesse est ergo exemplária quidem cœléstium his mundári, ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis quàm istis. Non enim in manufacta sancta Jesus introívit, exemplária verórum; sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis: neque ut sæpè ófferat semetipsum, quemádmodùm Póntifex intrat in sancta per síngulos annos in sánguine alièno; alióquin oportébat eum frequenter pati ab orígine mundi: nunc autem semel in consummatióne seculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. Et quemádmodùm statútũ est homínibus semel mori, post hoc autem judícium; sic & Christus semel oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta: secundò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

℟. Christus novi testamenti mediátor, * Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, in intróitum sanctórum; nondum propalátam, adhuc prióre tabernáculo habente statum. ℣. Ascendet pandens iter ante eos, & Dóminus in cápite eórum, * Initiávit. *Repetit.* ℟. Christus. *usque ad* ℣. Ascendet. *Hebr.* 9 & 10. *Mich.* 2.

AD LAUDES.

In Ps. Júdica me, Deus. 69.

Ant. ERo mors tua, ò mors: morsus tuus ero, inferne. *Osee* 13.

4. d.

In Ps. Inclina, Dómine. *cum sua divis.* 120. *Ant.* 3. *d.* De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos. *Os.* 13.

In Psalm. Dómine, exaudi ..... áuribus. *cum sua divisione.* 113. *Ant.* 8. c. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inspíciam omnes dormientes, & illuminábo omnes sperantes in Dómino. *Eccli.* 24.

Ant. 4. E. Sicut.

Canticum Jonæ. Cap. 2.

CLamávi de tribulatióne mea ad Dóminum, * & exaudívit me.

De ventre ínferi clamávi, * & exaudisti vocem meam.

Et projecisti me in profundum in corde maris, * & flumen circúmdedit me.

Omnes gúrgites tui & fluctus tui * super me transiérunt.

Et ego dixi: Abjectus sum à conspectu oculórum tuórum: * verúmtamen rursus vidébo templum sanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ * usque ad ánimam.

Abyssus vallávit me, * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium descendi: * terræ vectes conclusérunt me in æternum.

Et sublevábis de corruptióne vitam meam, * Dómine Deus meus.

Cùm angustiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus sum; * ut véniat ad te orátio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custódiunt vanitátes frustrà, * misericórdiam suam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi: * quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino.

Ant. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus & tribus nóctibus, sic erit Fílius hóminis in corde terræ. *Matth.* 12.

In Psalm. Laudáte Dóminum in sanctis ejus. 51. *Ant.* 2. D. Dabit ímpios pro sepultúra, & dívitem pro morte sua; eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. *Is.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. *C.* Accepérunt Joseph & Nicodémus corpus Jesu, & ligavérunt illud línteis cum aromátibus, & posuérunt in monumento. *Joan.* 19.

Kyrie, &c. *ut suprà*, 257.

AD HORAS.

Post Psalmos dicitur: Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen. *Philipp.* 2.

Ps. Miserére. 119.

Oratio.

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre tormentum; Qui tecum.

¶ *Factâ Communione in Missa, pro Vesperis dicitur tantùm Psalmus & Canticum sequens, cum suis Antiphonis, sine* Glória Patri.

AD VESPERAS.

Non præmittitur Deus, in adjutórium.

Ant. 5. a. Allelúia.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Allelúia, quóniam in ætérnum, allelúia, misericórdia ejus, allelúia, allelúia. *Ps.* 135.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Cùm transisset sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum. Allelúia. *Marc.* 16.

Sacerdos ad altare dicit:

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui nos per Paschále mystérium docuisti vetustátem vitæ relinquere, & in novitáte spíritûs ambuláre: præsta ut Unigénitus tuus per hoc sacraméntum nobis vitam suam tríbuat, qui mortem nostram suscépit, & occídit; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Deinde, ℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Diaconus dicit, Ite, Missa est. ℟. Deo grátias.

¶ *Extra Chorum, Vesperæ dicuntur ut suprà; sed ante Orationem non dicitur* Dóminus vobiscum. *nec* Orémus. *& post Orationem nihil additur.*]

AD COMPLETORIUM.

Non præmittitur Converte nos, Deus salutáris noster. *nec* Deus, in adjutórium. *sed dictis sine* Glória Patri. *Psalmis* Cùm invocárem, exaudívit me.... Qui hábitat in adjutório. & Ecce nunc benedícite. 25. *de* 2. *in* b. *dicitur* Allelúia.

Deinde, Nunc dimittis servum tuum, Dómine. 27. *de* 8. *in* G. *sine* Glória Patri. *sub Antiphona* Véspere sábbati, quæ lucescit in prima sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepulcrum. Allelúia. *Matth.* 28.

Statim sequitur Oratio, ante quam non dicitur Dóminus vobiscum. *nec* Orémus.

Oratio.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam; & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminū.

Non dicitur Dóminus vobiscum. *nec* Benedicámus.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE.

AD NOCTURNUM.

℣. Dómine, lábia, &c. *cum* Allelúia.

Invit. Allelúia. Surrexit Dóminus verè: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Veníte. 1.

Non dicitur Hymnus; nec accinitur jubilus in fine Antiphonarum: quod servatur etiam ad omnes Horas per totam Octavam.

In Psalm. Quare fremuérunt. 2.

Ant. J. Repromissiónem Deus adimplévit, resúscitans Jesum, sicut & in Psalmo scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Allelúia. *Act.* 13.

In Psalm Conserva me. 74.

Ant. 4. D. Quòd Deus suscitávit eum à mórtuis, ampliùs jam non reversúrum in corruptiónem, ita dixit: Non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Allelúia. *Act.* 13.

In Psalm. Exaltábo te. 6.

Ant. 8. G. Definíto consílio, & præsciéntiâ Dei tráditum Deus suscitávit, solútis dolóribus inferni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. Allelúia. *Act.* 2.

℣. Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam: ℟. Salvasti me à descendéntibus in lacum. *Ps.* 29.

Pater noster. *Absol.* Benedíctus. *Bened.* Confiteámur in ore. 122.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 6.

An ignorátis, fratres, quia quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizáti sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. Hoc scientes quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus, quia simul étiam vivémus cum Christo; scientes quòd Christus resurgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo. Ita & vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto; viventes autem Deo in Christo

Jesu Dómino nostro. Tu autē.

℟. Ego sum primus & novíssimus; & vivus, & fui mórtuus, * Et ecce sum vivens in sæcula sæculórum : † Et hábeo claves mortis & inferni. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego dormívi, & soporátus sum, & exurrexi, quia Dóminus suscépit me; * Et ecce sum vivens. Glória Patri. † Et hábeo. *Apoc.* 1. *Ps.* 3.

Bened. Interpellet. 122.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 231. *in diebus Pasch.* 11. *n.* 2.

Lectio ij.

RESurréctio Dómini nostri Jesu Christi nova vita est credéntium in Jesum; & hoc est sacramentum passiónis & resurrectiónis ejus, quod valde nosse & ágere debétis. Non enim sine causa vita venit ad mortem: non sine causa fons vitæ, unde bíbitur ut vivátur, bibit hunc cálicem qui ei non debebátur. Non enim Christo debebátur mors. Huic conditióni mortis obstríctus náscitur omnis homo, sed præter illum hóminem qui homo factus est, ne períret homo. Pœna culpæ mors: Dóminus Jesus Christus mori venit, peccáre non venit. Communicando nobiscum sine culpa pœnam, & culpam solvit & pœnam. Quam pœnam solvit? Quæ nobis debebátur post istam vitam. Ergo crucifixus est, ut in cruce osténderet véteris hóminis nostri occásum; & resurrexit, ut in sua vita osténderet nostræ vitæ novitátem.

℟. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur * Non in fermento véteri, neque in fermento malítiæ, sed † In ázymis sinceritátis & veritátis. Allelúia, allelúia. ℣. Exurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; & justi epulentur & exultent in conspectu Dei, * Non. Glória. † In ázymis. 1. *Cor.* 5. *Ps.* 67.

Bened. Fúlgeat. 121.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 21. *habit. in Basilica B. M. in die Paschæ*, *n.* 2.

AUdistis, fratres caríssimi, quòd sanctæ mulíeres quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monumentum venérunt; & ei quem viventem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis, obsequuntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat gerendum. Sic quippe necesse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne facienda. Et nos ergo in eum qui est mórtuus credentes, si odóre virtútum referti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monumentum profectò illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aro-

mátibus venérunt; quia vidélicet illæ mentes supernos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscuntur. Notandum verò nobis est quidnam sit, quòd in dextris sedére Angelus cérnitur, qui stolâ cándidâ coopertus appáruit. Sed quid advenientes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere; ac si apertè dicat: Páveant illi qui non amant adventum supernórum cívium. Vos cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde & Matthæus Angelum apparuisse descríbens, ait: Erat aspectus ejus sicut fulgur, & vestimenta ejus sicut nix. In fulgóre étenim terror timóris est, in nive autem blandimentum candóris. Quia verò omnípotens Deus, & terríbilis peccatóribus, & blandus est justis; rectè testis resurrectiónis ejus Angelus, & in fulgóre vultûs, & in candóre hábitûs demonstrátur; ut de ipsa sua spécie & terréret réprobos, & mulcéret pios.

℟. Ecce terræ motus factus est magnus; * Angelus enim Dómini descendit de cœlo, & accédens revolvit lápidem, & sedébat super eum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Terra trémuit & quiévit, cùm exúrgeret in judícium Deus, ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ; * Angelus. Glória Patri. *Angelus. *Repet.* ℟. Ecce. *usque ad* ℣. Terra trémuit. *Matt.* 28. *Ps.* 75.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. Unâ sábbati valde dilúculo, mulíeres venérunt ad monumentum, portantes quæ paráverant arómata; & invenérunt lápidem revolútum à monumento. Allelúia. *Luc.* 24.

Ant 3. a. Introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem sedentem in dextris, & obstupuérunt. Allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 8. c. Erat autem aspectus ejus sicut fulgur, & vestimentum ejus sicut nix. Allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 7. d. Præ timore.

Canticum. Isaiæ 63.

Quis est iste qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego qui loquor justítiam, * & propugnátor sum ad salvandum.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, * & vestimenta tua sicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi solus, * & de géntibus non est vir mecum.

Calcávi eos in furóre meo, * & conculcávi eos in ira mea.

Et aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea, * & ómnia indumenta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspexi, & non erat auxiliátor: * quæsívi, & non fuit qui adjuváret.

Et salvávit mihi bráchium meum; * & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

Ant. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, & facti sunt velut mórtui. Allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. *G.* Respondens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolite timére; scio enim quòd Jesum quæritis: non est hîc, allelúia. *Matth.* 28.

Loco Capituli, Hymni & Versiculi, dicitur sine neumate:

Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. *Ps.* 117.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Surrexit sicut dixit: veníte, & vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus. Allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devictâ morte, reserasti: vota nostra, quæ præveniendo aspíras, étiam adjuvando proséquere; Per eumdem Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum. Benedicámus.

AD HORAS, Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM *non dicitur Symbolum* Quicumque.

Dicto Deus, in adjutórium. *non dicitur Hymnus; sed absolutè inchoatur Psalmus de* 2. *in* b. *& loco Antiphonæ, Capituli,* ℟℟. *brev. & Versic. dicitur* Allelúia. *semel; deinde*, Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. *Et statim dicitur*, Dóminus vobiscum. *& Oratio, quæ ad Primam est Oratio solita, quam sequitur lectio Martyrologii, & reliquum Capituli Officium, ad cujus absolutionem legitur Canon, ad calcem.*

AD VESPERAS.

In Psal. Dixit Dóminus. 22.

Ant. DIcite discípulis ejus 6. F. quia surrexit. Allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

In Ps. Confitébor tibi, 23.

Ant. 4. E. Ecce præcédit vos in Galilæam; ibi eum vidébitis. Allelúia, allel. *Matth.* 28.

In Psalm. Beátus vir. 23.

Ant. 1. *f.* Et exiérunt citò de monumento cum timóre & gáudio magno, currentes nuntiáre discípulis, allel. *Matth.* 28.

Graduale. Hæc, *Chorus*, dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in sǽculum misericórdia, *Chorus*, * ejus. *Ps.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Surrexit Dóminus, & occurrit muliéribus, dicens: Avéte. Illæ autem accessérunt, & tenuérunt pedes * ejus. Allelúia. *Matth.* 28.

Sequentia.

VIctimæ Paschâli laudes ímmolent Christiáni.

Agnus redémit oves; Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors & vita duello conflixêre mirando: dux vitæ mórtuus regnat vivus.

Dic nobis, María; quid vidisti in via?

Sepulcrum Christi viven-

tis, & glóriam vidi resurgentis,

Angélicos testes, sudárium, & vestes.

Surrexit Christus spes mea; præcédet suos in Galilæam.

Scimus Christum surrexisse à mórtuis verè. Tu nobis, victor Rex, miserére. Amen.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Cùm serò esset die illo, & fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregáti; venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

¶ *Qui privatim recitant, non tenentur ad ea quæ sequuntur usque ad Completorium exclusivè; quæ tamen in Ecclesiis, ubi non sunt Fontes, cantantur in Choro. In aliis verò dicto* Benedicámus. *progreditur Clerus ad Fontes.*

Eundo cantatur: ℟. Christus resurgens ex mórtuis jam non móritur; * Mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo. Allelúia, allelúia. *Rom.* 6.

Deinde dicitur Ps. Laudáte, púeri. 23. *de* 1. *in* A. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul: ℣. Præcipitábit mortem in sempiternum, & oppróbrium pópuli sui áuferet de universa terra; * Mors illi. *Is.* 25.

Versic. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

Oratio.

Deus, qui ad æternam vitam in Christi resurrectióne nos réparas: imple pietátis tuæ ineffábile sacraméntum; ut, cùm in majestáte sua Salvátor noster advénerit, quos fecisti baptismo regenerári, fácias beátâ immortalitáte vestíri; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

Eundo ad Stationem:

℟. Quicumque baptizáti sumus in Christo Jesû, in morte ipsíus baptizáti sumus: * Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quómodò Christus surrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Allelúia. *Rom.* 6.

Psalm. In éxitu Israel. 24. *de* 3. *in* a. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul: ℣. Dóminus scidit aquas ante eos, ut fáceret sibi nomen sempiternum: eduxit eos per abyssos. * Consepulti. *Is.* 63.

Et fit Statio secundùm consuetudinem locorum, in qua dicitur Versic. Audítam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

Oratio.

Deus, qui resurrectiónis tuæ fidem per baptismi grátiam in nobis obsignáre voluisti: concéde, ut à peccáti morte liberáti, in novitáte vitæ ambulémus; Qui vivis & regnas Deus.

℟. Amen.

Redeundo cantatur: ℟. Quid quæritis viventem cum mór-

tuis? Non est hîc, sed surrexit: *Recordámini quáliter locútus est vobis, dicens, Quia oportet Fílium hóminis tradi in manus peccatórum, & crucifigi, & die tértiâ resúrgere. Allelúia, allelúia. *Luc.* 24.

Ante Crucifixum cantatur: ℣. Adoráte Dóminum in átrio sancto ejus; commoveátur à fácie ejus universa terra: dícite in géntibus quia Dóminus regnávit à ligno. *Ps.* 95.

Tum Clerus ingreditur Chorum, dicens: * Recordámini.

℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, ℟. Hic factus est in caput ánguli. *Ps.* 117.

Oratio.

DEus, cujus Fílius pro nobis crucifixus mundum redímere dignátus est: præsta, ut qui de nostra redemptióne lætámur, æternis gáudiis, te donante, perfruámur; Per eumdem Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

Dicto Converte nos. *dicuntur absolutè Psalmi* Cùm invocárem. Qui hábitat. *&* Ecce nunc. 25. *Et in fine*, Allelúia. *semel.*

Deinde imponitur Hæc dies. *& dicitur* Nunc dimittis. *de* 2. *in* A. *Posteà dicitur integrè* Hæc dies. *ut suprà ad Laudes. Oratio*, Vísita.

¶ *Prædictus modus Horarum servatur usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè.*]

DIEBUS INTRA OCTAVAM Paschæ.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Invit. Surrexit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Venite. 1.

Tres Psalmi in unaquaque Feria notati, sub sola Ant. 2. D. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Lectiones & ℟℟℟. *ut infrà in qualibèt die.*

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ant. & Psalmi cum Cantico, ut in die Paschæ. 273.

Antiph. ad Benedictus. *& Oratio, ut infrà in qualibet die.*

AD HORAS, ut in die Paschæ, præter Orat. Canc. ad calcem.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. ut in die Paschæ. 274.

Grad. Hæc dies, &c. *& Ant. ad* Magníficat. *cum Oratione, ut infrà in qualibet die.*

In Processione ad Fontes, quæ fit post Benedicámus. ℟℟℟. *&* ℣℣℣. *ut in die Paschæ: Orationes sunt propriæ cuilibet diei.*

COMPLETORIUM, *ut suprà.*

FERIA SECUNDA.

Duplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 2.

Incípiunt Actus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 1.

PRimùm quidem sermónem feci de ómnibus, ô Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere & docére, usque in diem quâ præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assumptus est: quibus & præbuit seipsum vivum post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei. Et convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audistis, inquit, per os meum; quia Joannes quidem baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto, non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicentes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrûm nosse témpora vel momenta quæ Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa, & Samaría, & usque ad últimum terræ.

℟. Qui habitábant Jerúsalē, & príncipes ejus ignorantes Jesum, * Petiérunt à Piláto ut interfícerent eum; Deus verò suscitávit eum à mórtuis tértiâ die. Allelúia, allelúia. ℣. Ipsi non cognovérunt cogitatiónes Dómini, & non intellexérunt consílium ejus: * Petiérunt. *Act.* 13. *Mich.* 4.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De resurr. Domini. 1.

Lectio ij.

CUm quadraginta diérum observántiâ hoc voluérimus operári, ut áliquid sentirémus crucis in témpore Domínicæ passiónis; adnitendum nobis est, ut étiam resurrectiónis Christi inveniámur esse consortes, & de morte ad vitam, dum in isto sumus córpore, transeámus. Moriendum ergo est diábolo, & vivendum Deo: deficiendum iniquitáti, ut justítiæ resurgátur. Occumbant vétera, ut oriantur nova. Resurréctio Dómini, non finis carnis, sed commutátio fuit, nec virtútis augmento consumpta substántia est. Quálitas tránsiit, non natúra defécit: & factum est corpus impassíbile, quod pótuit crucifígi; factum est immortále, quod pótuit occídi; factum est incorruptíbile, quod pótuit vulnerári. Agnoscat ígitur pópulus Dei novam se esse in Christo creatúram. Nemo in id récidat, unde surrexit; sed etiamsi pro infirmitáte corpórea in áliquibus adhuc languóribus jacet, sanári instanter desíderet ac levári. Hæc est enim salútis via, & cœptæ in Christo resurrectiónis imitátio. Hæc meditátio, dilectíssimi, non pro sola solemnitáte Paschali, sed pro totíus vitæ sanctificatióne retinenda est.

℟. Christus crucifixus est ex infirmitáte; sed vivit ex virtúte Dei: & nos infirmi sumus in illo; sed vivémus cum eo * Ex virtúte Dei. Allelúia, allelúia. ℣. Vivificábit nos, & suscitábit nos; & vivémus in conspectu ejus, * Ex. 2. *Cor.* 13. *Os.* 6.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Duo ex discípulis Jesu ibant ipsâ die in castellum quod erat in spátio stadiórum sexaginta ab Jerúsalem, nómine Emmaüs. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 235. *in diebus Paschæ. VI. n.* 2 & 3.

IN via cum illis tanquam comes ambulábat, & ipse dux erat: útique vidébant, sed non agnoscébant. Tenebantur enim óculi eórum, sicut audívimus, ne eum agnóscerent. Eia, fratres, ubi vóluit Dóminus agnosci? In fractióne panis. Secúri sumus: panem frángimus, & Dóminũ agnóscimus. Nóluit agnosci, nisi ibi, propter nos qui non eum visúri erámus in carne, & tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quisquis ergo fidélis es, quisquis non inániter Christiánus vocáris, quisquis Ecclésiam non sine causa ingréderis, quisquis verbum Dei cum timóre & spe audis, consolétur te fráctio panis. Abséntia Dómini non est abséntia: habéto fidem, & tecum est quem non vides.

℟. O stulti & tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ! * Nonne hæc opórtuit pati Christum, & ita intráre in glóriam suam? Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: * Nonne. Glória Patri. * Nonne. *Luc.* 24. *Is.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Incípiens Jesus à Móyse & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso erant. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui solemnitáte Pascháli mundo remédia contulisti: pópulum tuum, quæsumus, cœlesti dono prosequere; ut & perféctam libertátem cónsequi mereátur, & ad vitam profíciat sempitérnam; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Grad. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Iter fácite ei qui ascendit super occásum; Dóminus * nomen illi. *Ps.* 67.

Allelúia, allelúia. ℣. Cognovérunt eum, & dixérunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur * in via? Allelúia. *Luc.* 24.

Víctimæ. 274.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Regressi sunt in Jerúsalem, & invenérunt congregátos úndecim, & eos qui cum illis erant; & ipsi narrábant quómodò cognovérunt Jesum in fractióne panis. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, *Oratio.*

DEus, qui renátis ex aqua & Spíritu sancto cœlestis regni pandis intróitum: auge super fámulos tuos grátiam quam dedisti; ut qui ab ómnibus sunt purgáti peccátis, nullis priventur promíssis; Per Christum.

Ad Stationem, *Oratio.*

POpulus tuus, quæsumus, Dómine, renovátis exultet ánimæ virtútibus; & vivificatiónis tuæ grátiam consecútus, in tuo semper múnere gloriétur; Per Christum Dóminum nostrum.

In Choro, *Oratio.*

DEus, qui pópulum tuum de hostis cállidi servitúte liberasti: preces ejus misericórditer réspice, & adversantes ei tuâ virtúte prosterne; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA TERTIA.

Duplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 3.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 2.

STans Petrus cum úndecim, levávit vocem suã, & locútus est: Viri Israelítæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, & prodígiis, & signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestrî, sicut & vos scitis, hunc definíto consílio, & præsciéntiâ Dei tráditum, per manus iniquórum affigentes, interemistis: quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inferni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dóminum in conspectu meo semper; quóniam à dextris est mihi, ne commóvear: propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe; quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas mihi fecisti vias vitæ; & replébis me jucunditáte cum fácie tua. Viri fratres, líceat audenter dícere ad vos de Patriarcha David, quóniam defunctus est, & sepultus: & sepulcrum ejus est apud nos usque in hodiernum diem. Prophéta ígitur cùm esset, & sciret quia jurejurando jurasset illi Deus de fructu lumbi ejus sedére super sedem ejus; próvidens locútus est de resurrectióne Christi, quia neque derelictus est in inferno, neque caro ejus vidit corruptiónem. Hunc Jesum resuscitávit Deus, cujus omnes nos testes sumus.

℟. Vos Sanctum & Justum negastis, & petistis virum homicídam donári vobis: auctórem verò vitæ interfecistis, * Quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Allelúia, allelúia. ℣. Filii hóminum, scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum, * Quem. *Act.* 3. *Ps.* 4

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Ps. 101. *Serm.* 2. *n.* 7. *Lectio ij.*

NOn laus fidei Christianórum est, quia credunt mórtuum Christum, sed quia credunt resurrexisse Christum. Nam mórtuum & pagánus credit; & hoc tibi pro crímine óbjicit, quia in mórtuum credidisti. Quæ ígitur laus tua? Crédere resurrexisse Christum, & speráre te resurrectúrum esse per Christum, hæc est laus fidei. Si enim credíderis in corde tuo quia Dóminus est Jesus, & confessus fúeris ore tuo quia eum Deus suscitávit à mórtuis, salvus eris. Non ait: Si confessus fúeris quia Deus eum trádidit occidendum, sed Quia eum Deus suscitávit à mórtuis, si confessus fúeris, tunc salvus eris.

℞. Crédimus, sciéntes quóniam * Qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit. Allelúia, allelúia. ℣. Inclináte aurem vestram, & veníte, audíte, & vivet ánima vestra. * Qui. 2. *Cor.* 4. *Is.* 55.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit eis: Pax vobis; ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. *in Evang. n.* 1.

PRima lectiónis hujus Evangélicæ quæstio ánimum pulsat, quómodò post resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod, clausis jánuis, ad discípulos íngredi pótuit. Sed sciendum nobis est quòd divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis; nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experimentum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetipsis comprehendi nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensanda sunt, ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos, jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos, per nativitátem suam, clauso éxiit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis, post resurrectiónem suam, in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non aperto Vírginis útero exívit?

℞. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit eis: * Pax vobis; ego sum, nolíte timére. Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum frater vester, nolíte pavére; pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos: * Pax. Glória Patri. * Pax. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Obtulérunt discípuli Dómino partem piscis assi, & favum mellis: & cùm manducasset coram eis, sumens relíquias, dedit eis. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis,

ut facramentum vivendo téneant, quod fide percepérunt; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Memor fuit in séculum teftamenti fui, verbi quod mandávit in mille * generationes. *Pf.* 104.

Allelúia, allelúia. ℣. Apéruit Jefus discípulis fenfum, ut intellígerent * Scriptúras. Allelúia. *Luc.* 24.

Víctimæ. 274.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Sic fcriptum eft, & fic oportébat Chriftum pati, & refúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiā, & remiffiónem peccatórum in omnes gentes. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut fuprà ad Laudes.

In Baptifterio, Oratio.

DEus, per quem nobis redémptio venit, & præftátur adóptio: réfpice in ópera mifericórdiæ tuæ; ut in Chrifto renátis, & æterna tribuátur hæréditas, & vera libertas; Per eumdem Chriftum Dóminum noftrum.

Ad Stationem, Oratio.

FAc, quæfumus, omnípotens Deus, ut qui Paschálibus remédiis innováti, fimilitúdinem terréni parentis evá-fimus, ad formam cœleftis transferámur auctóris; Qui tecum vivit & regnat Deus.

In Choro, Oràtio.

DEus, qui nos, in cruce paffus, prétio magno redímere voluifti: infunde nobis virtútem auxílii tui, ut noftra te femper vita glorífi-cet; Qui vivis & regnas.

FERIA QUARTA.

Duplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Pfalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Pfalterio. 6.

De Actibus Apoftolórum.

Lectio j. Cap. 2.

HIs audítis, compuncti funt corde, & dixérunt ad Petrum & ad réliquos Apóftolos: Quid faciémus, viri fratres? Petrus verò ad illos: Pœniténtiam, inquit, ágite, & baptizétur unusquisque veftrûm in nómine Jefu Chrifti in remiffiónem peccatórum veftrórum; & accipiétis donum Spíritûs fancti. Vobis enim eft repromíffio, & fíliis veftris, & ómnibus qui longè funt, quoscumque advocáverit Dóminus Deus nofter. Aliis étiam verbis plúrimis teftificátus eft, & exhortabátur eos, dicens: Salvámini à generatióne ifta prava. Qui ergo recepérunt fermónē ejus, baptizáti funt; & appófitæ funt in die illa ánimæ círciter tria míllia. Erant autem perfeverantes in doctrína Apoftolórum, & communicatióne fractiónis panis, & oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor: multa quoque prodígia & figna per Apóftolos in Jerúfalem fiébant, & metus erat magnus in univerfis.

℟. Secundùm mifericórdiā fuam magnā regenerávit nos Deus in fpem vivam per refurrectiónem Jefu Chrifti ex mórtuis, * In hæreditátem incorruptíbilem & incontaminátā,

Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit nostrî, redémit nos Dóminus, quóniam in ætérnum misericórdia ejus; * In hæreditátem incorruptíbilem & incontaminátam. Allelúia, allelúia. 1. *Petr.* 1. *Ps.* 135.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Orat. 41. *Lectio ij.*

RESurrectiónis dies, faustumque princípium: proinde ob festum diem exsplendescámus: ei qui pro nobis passus est ac resurrexit, múnera offerámus. Aurum fortasse me dícere putátis, aut argentum, aut textúras, aut pellúcidos & ingentis prétii lápides, fluxam fragilemque matériam, cujus ferè majórem partem póssident ímprobi, & servi rerum terrenárum mundique príncipis. Imò verò nosmetipsos offerámus, hoc est, opes Deo caríssimas, ipsoque máximè dignas. Imáginis decus imágini reddámus: dignitátem nostram agnoscámus: exemplar nostrum honóre prosequámur: mystérii vim intelligámus, & pro quo Christus morte functus est. Simus ut Christus, quóniam Christus quoque sicut nos. Efficiámur dii propter ipsum, quóniam ipse quoque homo propter nos factus est. Assumpsit quod detérius erat, ut det quod præstántius est: mendícus factus est, ut nos illíus mendicitáte ditémur. Servi formam suscépit, ut nos in libertátem asserámur: descendit, ut evehámur: tentátus est, ut vincámus: contemptus est, ut nos glóriâ afficiámur: mórtuus est, ut salútem nobis áfferat: ascendit, ut eos qui in peccáti lapsu jacébant, ad seipsum trahat. Omnia quisque donet: ómnia, inquam, ei qui seipsum redemptiónis prétium pro nobis ac culpæ nostræ succidáneum dedit, nemo non ófferat. Nihil autem datúrus est tantum, quantum si seipsum obtúlerit, hujus mystérii vim ac ratiónem probè intelligentem, & totum in eo nitentem, ut propter illum ómnia sit, quæcumque ipse propter nos factus est.

℟. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus; * In hoc enim Christus mórtuus est, & resurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur. Allelúia, allelúia. ℣. Fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam; * In hoc. *Rom.* 14. *Is.* 53.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore: Manifestávit se íterùm Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, & Thomas qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 24. *hab. in Basilica sancti Laurentii foris muros, Feriâ quartâ Paschæ.*

LEctio sancti Evangélii, quæ modò in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne suâ vim discretiónis

t. Quæri étenim poteſt trus qui piscátor ante :ſiónem fuit, poſt con- ıem ad piscatiónem ré- & cùm Véritas dicat, mittens manum ſuam :rum, & aſpíciens retrò, :ſt regno Dei ; cur re- ȷuod derelíquit ? Sed ſi discretiónis inſpícitur, vidétur quia nimírùm um quod ante conver- ı ſine peccáto éxtitit, iam poſt converſiónem re culpa non fuit.

tetit Jeſus in líttore; non cognovérunt discípuli :ſus eſt. * Dicit eis: Mít- déxteram navígii rete. ınt, & jam non valébant ráhere præ multitúdine. Allelúia, állel. ℣. Om- æcumque vóluit, Dómi- :it in cœlo, & in terra, ri, & in ómnibus abyſſis. t eis. Glória. * Dicit. 21. *Pſ.* 134.

Benedictus. *Ant.* 8. *G.* discípulis ſuis Jeſus: Ve- prandéte. Et nemo audé- iscumbéntium interro- ım, Tu quis es? ſcien- a Dóminus eſt. Allelúia. 21.

Oratio.

Eus, qui nos reſurrectió- ıis Domínicæ ánnuâ ſo- ıáte lætíficas: concéde ius, ut per temporália quæ ágimus, perveníre ıdia æterna mereámur; umdem Dóminum no- .

VESPERAS.

ıduale. Hæc dies quam Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annúntient ópera ejus, qui descendunt in mare; ipſi vidérunt mirabília ejus * in profundo. *Pſ.* 106.

Allelúia, allelúia. ℣. Apóſtolis quos elégit Jeſus, præbuit ſeipſum vivum in multis argumentis, per dies quadraginta * appárens eis. Allelúia. *Act.* 1.

Víctimæ. 274.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Accipit Jeſus panem, & dat discípulis ſuis, & piscem ſimíliter. Hoc jam tértio manifeſtátus eſt Jeſus, cùm reſurrexiſſet à mórtuis. Allelúia. *Joan.* 21.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam multíplicas ſóbole renaſcéntium: fac eam propítius gaudére de ſuórum proféctibus filiórum; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

Ad Stationem, Oratio.

DEus, qui per Paschále myſtérium docuiſti nos vetuſtátem vitæ relínquere, & in novitáte ſpíritûs ambuláre: præſta, ut ſacramentis tuis innováti, dona grátiæ tuæ ſervémus; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

In Choro, Oratio.

TUâ nos, quæſumus, Dómine, pietáte cuſtódi; ut qui Unigéniti tui paſſióne ſunt redempti, ejuſdem reſurrectiónis & glóriæ efficiantur partícipes; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 2.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 3.

PEtrus & Joannes ascendébant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidisset Petrum & Joannem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum & aurum non est mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. Et apprehensâ manu ejus déxterâ, allevávit eum, & prótinus consolidátæ sunt bases ejus & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat: & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi; & impléti sunt stupóre.

℟. Jesum Nazarénum, virum approbátum à Deo virtútibus & prodígiis, per manus iniquórum affigentes, interemístis: * Quem Deus suscitávit. Allelúia, allelúia. ℣. Ipse est Deus vivens, & æternus in sécula, fáciens signa & mirabília in cœlo & in terra: * Quem Deus suscitávit. Allelúia, allel. *Act. 2. Dan. 6.*

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Cur initio Pentecostes legatur Actus Apostolorum.

Serm. 4. n. 5 & 6.

Lectio ij.

MEritò quæret áliquis quâ tandem ob causam statútum fúerit ut históriam crucis in die crucis & passiónis legámus; Apostolórum autem Acta non ipsis illis diébus, aut illo témpore quo patráta sunt, legámus. Causam diligenter atténdite. Statim post crucem ac resurrectiónem mirácula légimus Apostolórum, ut manifestam & indubitátam resurrectiónis probatiónem habeámus. Excitátum illum à mórtuis, corpóreis óculis non vidisti; sed óculis fídei cernis illum à mórtuis excitátum. Non vidisti illum his óculis à mórtuis excitátum; at per illa mirácula excitátum illum à mórtuis intuébere. Ad illum enim fídei conspectum signórum exhibítio te dedúcet. Itaque multo major & evidéntior illa fuit demonstrátio, quòd in ejus nómine signa fíerent, quàm quòd excitátus ille à mórtuis apparéret. Cùm enim Petrum audivíssent turbæ claudo dicentem: In nómine Jesu Christi surge, & ámbula, tria míllia & quinque míllia viró-

isto credidérunt. At
is cùm suscitátum vi-
isi étiam tángeret, in-
: fuit : hæc cùm vel
ipsi spectassent, próti-
lidérunt. Ita in hujús-
iráculis majus áliquid
& evidéntius, plùsque
alliciendos váluit at-
endos, ut resurrectióni
lhibérent.
r Christũ fidéles estis
qui suscitávit eum à
, & dedit ei glóriam ;
:s vestra & spes esset in
lelúia, allelúia. ℣. An-
iérum dedit ei pote-
& honórem, & re-
* Ut fides. 1. *Petr.* 1.

sancti Evangélii secum-
dùm Joannem.
ioiij. Cap. 20.
› témpore ; María sta-
d monumentum foris,
. Et réliqua.
ília sancti Gregórii
Papæ.
*ng. 25. habit. in Basili-
Joan. Later. n. 4 & 5.
riâ quintâ Paschæ.*
llier, quid ploras? quem
uæris? Interrogátur do-
usa, ut augeátur de-
n; quátenus cùm nomi-
uem quæreret, in amó-
ardéntiùs æstuáret. Illa
ans quia hortulánus es-
:it ei : Dómine, si tu
ti eum? Quid est quòd
quem hortulánum cré-
cui necdum díxerat
quærébat, ait : Dómi-
tu sustulisti eum? Quasi
am dixisset ex cujus de-
plángeret, eum dicit
quem non díxerat. Sed vis
amóris hoc ágere solet in áni-
mo, ut quem ipse semper có-
gitat, nullum álium ignoráre
credat. Rectè & hæc múlier
quem quærit, non dicit; & ta-
men dicit, Si tu sustulisti eum;
quia álteri non putat incógni-
tum, quem sic ipsa contínuo
plangit desidério.

℟. María stabat ad monu-
mentum foris, plorans. Dicit
ei Jesus : Múlier, quid ploras?
quem quæris? Illa exístimans
quia hortulánus esset, dicit ei:
Dómine, * Si tu sustulisti eum,
dícito mihi ubi posuisti eum,
& ego eum tollam. Allelúia,
allelúia. ℣. Indica mihi quem
díligit ánima mea : * Si tu su-
stulisti eum. Glória. * Si tu.
Joan. 20. *Cant.* 1.

Ad Benedíctus. *Ant.* 8. G.
Surgens Jesus mane, primâ
sábbati, appáruit primò Maríæ
Magdaléne. Allelúia. *Marc.* 16.

Oratio.

OMnípotens sempitérne
Deus, qui Paschále sa-
cramentũ in reconciliatiónis
humánæ fœdere contulisti : da
méntibus nostris, ut quod pro-
fessióne celebrámus, imitémur
efféctu; Per Dóminum nostrũ
Jesum.

A D V E S P E R A S.

Graduale. Hæc dies quam
fecit Dóminus; exultémus &
lætémur in ea. ℣. Déxtera
Dómini fecit virtútem : déx-
tera Dómini exaltávit me.
Ps. 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Dicit
Maríæ Jesus : Vade ad fratres
meos, & dic eis : Ascendo ad
Patrem meum & Patrem ve-

ſtrum, Deum meum * & Deũ veſtrum. Allelúia. *Joan.* 20.

Víctimæ. 274.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Venit María Magdaléne, annúntians discípulis: Quia vidi Dóminum. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut Eccléſia tua, & ſuórum firmitáte membrórum, & novâ ſemper fœcunditáte lætétur; Per Chriſtum.

Ad Stationem, Oratio.

LArgíre fámulis tuis, Dómine, grátiam tuam: & præſta, ut qui ad imáginem Fílii tui divíno ſunt baptismo regeneráti, à regni tui poténtia nunquam divellantur; Per eumdem Chriſtum.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nobis ad celebrandum Paschále ſacramentũ liberióres ánimos præſtitiſti: doce nos & odiſſe quibus iráſceris, & amáre quæ præcipis; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus; Per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

FERIA SEXTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 3.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. Cap. 3.

CUm tenéret (claudus) Petrum & Joannem, cucurrit omnis pópulus ad eos ad pórticum quæ appellátur Salomónis, ſtupentes. Videns autem Petrus, reſpondit ad pópulum: Viri Iſraelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quaſi noſtrâ virtúte aut poteſtáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Jacob, Deus patrum noſtrórum, glorificávit Fílium ſuum Jeſum, quem vos quidem tradidiſtis, & negaſtis ante fáciem Piláti, judicante illo dimitti. Vos autem Sanctum & Juſtum negaſtis, & petiſtis virum homicídam donári vobis; auctórem verò vitæ interfeciſtis, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, cujus nos teſtes ſumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidiſtis & noſtis, confirmávit nomen ejus; & fides quæ per eum eſt, dedit íntegram ſanitátem iſtam in conſpectu ómnium veſtrûm.

℟. Convenérunt in civitáte iſta adversùs ſanctum Púerum tuum Jeſum, quem unxiſti: * Et nunc, Dómine, da ſervis tuis cum fidúcia loqui, in eo quod manum tuam extendas ad ſanitátes & prodígia, per nomen ſancti Fílii tui Jeſu. Allelúia, allelúia. ℣. Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum & adversùs Chriſtum ejus; * Et nunc. *Act.* 4. *Pſ.* 2.

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 21. *in Evang. n.* 7.

Lectio ij.

ECce ad memóriam redit quòd crucifixo Dei Fílio Judæi inſultantes dicébant: Si rex Iſrael eſt, deſcendat de

, & crédimus ei. Qui si
ce tunc descénderet, ni-
ı insultántibus cedens,
patiéntiæ non demon-
. Sed expectávit páulu-
:olerávit oppróbria, ir-
s sustínuit, servávit pa-
m, dístulit admiratió-
& qui de cruce descén-
óluit, de sepulcro sur-
?lus ígitur fuit de sepul-
rgere, quàm de cruce
dere. Plus fuit mortem
:ndo destrúere, quàm
descendendo serváre.
m Judæi hunc ad insul-
:s suas de cruce descén-
ínimè cérnerent, cùm
ıtem vidérent, eum se
credidérunt, nomen il-
quasi extinxisse gavísi
ied ecce de morte no-
us per mundum crevit,
hoc infidélis turba ex-
: se crédidit: & quem
at occísum, dolet mór-
quia hunc ad suam gló-
ɔgnoscit pervenisse per
ı.
Ibi est, mors, victória
ɔi est, mors, stímulus
címulus mortis, peccá-
:; * Deo autem grátias
lit nobis victóriam per
ũ nostrum Jesum Chri-
Alleluia. allel. ℣. Obli-
ráditæ sunt angústiæ
, & abscónditæ ab ócu-
eo. 1. *Cor.* 15. *Is.* 65.
sancti Evangélii secun-
lùm Matthæum.
o iij. Cap. 28.
ɔ témpore; Undecim
ɔuli abiérunt in Gali-
ı montem ubi consti-
llis Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. Lib. 4.

POst resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur, ibique adorátur: licèt quidam dúbitent, & dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc manifestiùs osténditur Thomæ; & latus lánceâ vulnerátum, & manus fixas demonstrat clavis. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Illi potestas data est, qui paulò antè crucifixus, qui sepultus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui pósteà resurrexit. In cœlo autem & in terra potestas data est; ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet in terris.

℟. Videntes Jesum discípuli adoravérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: * Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Allelúia, allelúia. ℣. Ego constitútus sum rex à Dómino super Sion montem sanctum ejus: * Data est. Glória Patri. * Data est. *Matth.* 28. *Ps.* 2.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Euntes docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. Allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunasti: da ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, & píetas actiónum; Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília * ejus. *Pf.* 95.

Allelúia, allelúia. ℣. Euntes in mundum universum, prædicáte Evangélium * omni creatúræ. Allelúia. *Marc.* 16.

Víctimæ. 274.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Qui credíderit & baptizátus fúerit, salvus erit. Allelúia. *Marc.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

DEus, qui credentes in te fonte baptísmatis innovasti: hanc renátis in Christo concéde custódiam, ut nullo erróris incursu grátiam regeneratiónis amittant; Per eumdem Christum.

Ad Stationem, Oratio.

DEpelle, Dómine, conscriptum peccáti lege chirógraphum, quod in nobis Pascháli mystério per resurrectiónem Filii tui delevisti; Qui tecum vivit & regnat Deus. ℟. Amen.

In Choro, Oratio.

DEus, qui ad ætemam vitam in Christi resurrectióne nos réparas: érige nos ad consedentem in déxtera tua nostræ salútis Auctórem; ut qui propter nos judicandus advénit, pro nobis judicatúrus advéniat idem Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster; Qui tecum vivit & regnat.

SABBATO IN ALBIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Nocturnò Dominicæ, ut in Psalterio. 6.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 3.

ET nunc fratres, scio quia per ignorántiam fecistis, sicut & príncipes vestri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. Pœnitémini ígitur & convertímini, ut deleantur peccáta vestra; ut cùm vénerint témpora refrigérii à conspectu Dómini, & míserit eum, qui prædicátus est vobis, Jesum Christum, quem oportet quidem cœlum suscípere usque in témpora restitutiónis ómnium quæ locútus est Deus per os sanctórum suórum à século Prophetárum. Móyses quidem dixit: Quóniam Prophétam suscitábit vobis Dóminus Deus vester de frátribus vestris, tanquam me; ipsum audiétis juxta ómnia quæcumque locútus fúerit vobis. Erit autem; omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. Et omnes Prophétæ à Sámuel, & deinceps qui locúti sunt, annuntiavérunt dies istos. Vos estis filii Prophetárum, & testamenti quod dispósuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: Et in sémine tuo benedicentur omnes famíliæ terræ. Vobis primùm Deus súscitans Fílium suum, misit eum benedicentem

vobis,

vobis, ut convertat se unusquisque à nequítia sua.

℟. Jesum à Názareth suscitávit Deus tértiâ die, & præcépit nobis testificári * Quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Allelúia, allelúia. ℣. Corrrexit orbem terræ, qui non commovébitur: judicábit pópulos in æquitáte; * Quia. *Act.* 10. *Ps.* 95.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 228. *in die Pasch. V. n.* 1. *&* 2. *Lectio ij.*

DIes istos, quibus post passiónem Dómini nostri Deo cantámus Allelúia, festos habémus in lætítia usque ad Pentecosten, quando missus est de cœlo promissus Spíritus sanctus. Ex his diébus septem vel octo qui nunc aguntur, sacramentis infántium deputantur. Qui pauló antè vocabantur competentes, modò vocantur infantes. Competentes dicebantur, quóniam materna víscera, ut nascerentur, petendo pulsábant. Infantes dicuntur, quia modò nati sunt Christo, qui priùs nati fúerant sǽculo. In illis est vita nováta; quæ in vobis debet esse firmáta; & qui jam fidéles estis, non eis exempla, quibus péreant, sed quibus profíciant, præbeátis. Jam ipsos álloquor, ut grana sint in área. Vos fratres, vos fílii, vos novella gérmina matris Ecclésiæ, óbsecro vos per quod accepistis, ut atendátis in eum qui vos vocávit, qui dilexit vos, qui pérditos quæsívit vos, qui inventos illuminávit vos, ut non sectémini vias perditórum, in quibus errat nomen fidélium. Elígite vobis quos imitémini, Deum timentes, Ecclésiam Dei cum timóre intrantes, verbum Dei diligenter audientes, memóriâ retinentes, cogitatióne ruminantes, factis implentes.

℟. Estis in illo repléti, qui est caput omnis principátûs & potestátis; consepulti ei in baptismo, * In quo & resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis. Allelúia, allelúia. ℣. Cognóscite hódie quæ ignórant qui non vidérunt magnália Dómini, & robustam manum, extentumque bráchium; * In quo. *Coloss.* 2. *Deut.* 11.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Unâ sábbati, María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monumentum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 22. *hab. in Basilica S. Joan. Later. Sabb. post Pascha, n.* 1.

LEctio sancti Evangélii, quam modò, fratres, audistis, valde in superfície históricâ est aperta; sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirenda. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ essent, venit ad monumentum. Juxta históriam notátur hora: juxta intellectum verò mysticum requirentis signátur intelligéntia.

currérunt, qui præ céteris amavérunt; vidélicet Petrus & Joannes.

℟. Unâ sábbati, María Magdaléne * Venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monumentum. Allelúia, allelúia. ℣. Fortis est ut mors diléctio. * Venit. Glória. * Venit. *Joan.* 20. *Cant.* 8.

Ad Benedíctus. *Ant.* 4. *D.* Nondum sciébant Scriptúram, quia oportébat Jesum à mórtuis resúrgere. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui festa Paschália venerando égimus, per hæc contíngere ad gáudia æterna mereámur; Per Dóminum nostrum.

DOMINICA
IN ALBIS DEPOSITIS.
Duplex-majus.
IN I. VESPERIS

Ant. 4. E. Miserát
reget eos, & ad fonte
potábit eos. Allelúia.

Ant. 7. d. Ambulá
cum in albis, quia di
Allelúia. *Apoc.* 3.

Capitulum. Isaï

NOn óccidet ultrà
Jerúsalem, &
non minuétur; quia
Dóminus in lucem sen
& complebuntur di
tui. Pópulus autem tu
justi, in perpétuum h
bunt terram.

℟. Liberávit nos
cundùm grátiam qua
státa est nunc per i
tiónem Salvatóris no
Christi; * Qui destr
dem mortem, illumi
tem vitam & incorru
Allelúia, allelúia. ℣.
Deo, psalmum dícit
ejus: iter fácite ei qui
super occásum; * Qui
* Qui. 2. *Tim.* 1. *Ps*

sempiterna super cápita eórũ. Allelúia. *Is.* 51.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut infrà*, 301.

AD NOCTURNUM.

Invit. Surrexit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24.

Ps. 94. Venite. I.

Hymnus, Adeste. *infrà*, 294.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, 2. *sub sola Ant.* 1. *g.* Conversi estis ad Deum servire Deo vivo & vero, & expectáre Fílium ejus de cœlis, quem suscitávit ex mórtuis, Jesum. Allelúia. 1. *Thess.* 1.

℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino, ℟. Quóniã in séculũ misericórdia ejus. *Ps.* 106.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 4.

FActum est in crástinum ut congregarentur Príncipes sacerdótum, & Senióres, & Scribæ in Jerúsalẽ, & Annas princeps Sacerdótũ, & Cáiphas, & Joannes, & Alexander, & quotquot erant de génere Sacerdotáli. Et statuentes Apóstolos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine fecistis hoc vos? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli, & Senióres, audíte: Si nos hódie dijudicámur in benefacto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis & omni plebi Israel, quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis qui reprobátus est à vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli; & non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

℟. Vos pópulus acquisitiónis; qui aliquando non pópulus, nunc autem pópulus Dei: * Qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus elégit vos, quia dilexit vos, & redémit de domo servitútis: * Qui. 1. *Petr.* 2. *Deut.* 7.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 260. *al.* 11. *habit. die Dom. in Oct. Paschæ.*

Lectio ij.

NE moras faciámus, actúri multa, regenerátis in baptismo, qui hódie miscendi sunt pópulo, brevis, sed gravis sermo reddendus est. Vos qui baptizáti estis, & hódie complétis sacramentum Octavárũ vestrárum, bréviter accípite, & intellígite translátam fuisse figúram circumcisiónis carnis ad circumcisiónem cordis. Infantes appellámini, quóniam regeneráti estis, & novam vitam ingressi estis, & ad vitam ætername renáti estis, si hoc quod in vobis renátum est, malè vivendo non suffocétis. Reddendi estis pópulis, miscendi estis plebi fidélium: cavéte ne imitémini malos fidéles, imò falsos fidéles; quasi confitendo fidéles, sed malè vivendo infidéles. Vidéte quia testíficor vobis coram Deo &

Angelis ejus; castitátem serváte, sive conjugálem, sive omnímodæ continéntiæ. Quicumque continéntiam vovístis, réddite quod vovistis; quia non exigerétur, si non vovissétis. Quod pótuit licére, non licet; non quia núptiæ damnantur, sed qui retro réspicit, damnátur. Cavéte à fráudibus in negótiis vestris. Cavéte à mendáciis & perjúriis. Cavéte à verbositáte & luxúria. Quæcumque non vultis fieri vobis, nolíte fácere áliis, & homínibus, & Deo. Quid vos ónerem? hæc ágite, & Deus pacis erit vobiscum.

℟. Deponentes omnem malítiam, * Sicut modò géniti infantes, rationábile sine dolo lac concupíscite; ut in eo erescátis in salútem. Allelúia, allelúia. ℣. Testes vos estis quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei: nunc ergo inclináte corda vestra ad Dóminum: * Sicut. 1. *Petr.* 2. *Josue* 24.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Cùm serò esset die illo, unâ sabbatórum, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórũ, venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

In Evang. 26. habit. in Basilica sancti Joan. Later. in Oct. Paschæ, n. 2.

DIxit eis, Pax vobis: Sicut misit me Pater, & ego mitto vos; id est, Sicut misit me Pater, Deus Deum; & ego mitto vos, homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit: sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Eléctos verò Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed, sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo & Fílius amátur à Patre, & tamen ad passiónem míttitur: ita & discípuli à Dómino amantur, qui tamen ad passiónem mittuntur in mundum. Itaque dícitur: Sicut misit me Pater, & ego mitto vos; id est, Eâ vos caritáte díligo, cùm inter scándala persecutórum mitto, quâ me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerandas passiónes fecit.

℟. Pax vobis: sicut misit me Pater, & ego mitto vos: * Accípite Spíritum sanctum: quórum remiséritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta sunt. Allelúia, allelúia. ℣. Vos sacerdótes Dómini vocabímini: Ministri Dei nostri, dicétur vobis. * Accípite. Glória Patri. * Accípite. *Joan.* 20. *Is.* 61.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. G. CUm mórtui essétis in delíctis, convivificávit vos cum Christo Deus

vobis ómnia delicta. *Coloss.* 2.
. D. Mortificáti estis orpus Christi, ut si- is qui ex mórtuis re- it fructificémus Deo. *Rom.* 7.
. a. Vos nunc salvos tisma per resurrectió- i Christi, qui est in Dei, deglútiens mor- elúia. 1. *Petr.* 3.
;. c. Omnes vos filii per fidem, quæ est in esu. Allelúia. *Gal.* 3.
r. a. Quicumque in aptizáti estis, Chri- uistis. Allel. *Galat.* 3.
lum. Apoc. 1.
a vobis, & pax à Jesu isto, qui est testis fi- rimogénitus mortuó- princeps regum terræ: t nos, & lavit nos à nostris in sánguine

us, Auróra lucis. *ut* 95.
i es Deus qui facis . : ℟. Redemisti in tuo pópulum tuum.

nedictus. *Ant.* 8. c. i octo, iterùm venit nuis clausis, & stetit , & dixit: Pax vobis. *Joan.* 20.

Oratio.

a, quæsumus, omní- is Deus, ut qui Pas- ta perégimus, hæc, nte, móribus & vitâ ;, Per Dóminum no- um Christum Filium ui tecum vivit & re- nitáte Spiritûs sancti Deus; Per ómnia sécula secu- lórum. ℟. Amen.

AD HORAS, dicuntur Hymni cum Doxologia propria, ut infrà. 296.

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio, sub Ant. de Laudibus, 292.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Cùm mórtui.

Dicitur Symbolum Quicumque.

Capit. & ℟. *br. ut infrà*, 296.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Mortificáti.

Capitulum. Rom. 6.

VEtus homo noster simul crucifixus est, ut destruá- tur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto.

℟. *br.* Beáti * quorum re- missæ sunt iniquitátes, * Al- lelúia, allelúia. Beáti. ℣. Et quorum * tecta sunt peccáta, * Allelúia. Glória. Beáti.

℣. Beátus vir cui non im- putávit Dóminus peccátum, ℟. Nec est in spíritu ejus do- lus. *Ps.* 31.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Vos nunc salvos.

Capitulum. Tit. 3.

NOn ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundùm suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abundè per Jesum Chri- stum salvatórem nostrum.

℟. *br.* Salvávit eos * propter nomen suum, * Allelúia, alle- lúia. Salvávit. ℣. Ut notam fáceret * poténtiam suam, * Al-

lelúia. Glória Patri. Salvávit.

℣. Deduxit eos in abyssis sicut in deserto: ℟. Et salvávit eos de manu odiéntium. *Ps.* 105.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Quicumque.

Capitulum. Ecclef. 9.

DEo placent ópera tua. Omni témpore sint vestiménta tua cándida, & óleum de cápite tuo non deficiat.

℟. *br.* Non discédimus à te, * vivificábis nos, * Allelúia, allelúia. Non. ℣. Et nomen tuum * invocábimus, * Allelúia. Glória. Non discédimus. *Ps.* 79.

℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus: ℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. CHriftus resurrexit à mórtuis, allelúia: oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electũ, regále sacerdótium, gens sancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus est in Christo, súscitans illum à mórtuis, & constítuens ad déxteram suam. Allelúia. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. **Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est & resurrexit. Allelúia.** 2. *Cor.* 5.

Capitulum. 1. Petr. 1.

BEnedictus Deus & Pater Dñi nostri Jesu Christi, qui secundùm misericórdiam suam magnâ regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem.

Hymnus, Forti. *infrà*, 300. *& sic in Vesperis de Tempore, usque ad Ascensionem.*

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii; ℟. Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternũ. *Ps.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Multa fecit Jesus quæ non sunt scripta: hæc autem scripta sunt, ut credátis quia Jesus est Christus Filius Dei; & ut credentes vitâ habeátis in nómine ejus. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *Psalmi ut in Psalterio. Cetera, infrà.* 301.

IN FERIIS

TEMPORIS PASCHALIS, *usque ad Ascension. Domini.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Qui crucifixus est, surrexit, * Allelúia. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

ADefte, Cœlitùm chori,
Lætum sonantes cánticum,

Dum liber inter mórtuos
Christus sepulcrum déserit.
Frustrà sepulcro mílites
Appónit insánus furor:
Frustrà specûs gens pérfida
Firmat sigillis óstium.
Inánis absistat metus:
Nemo cadáver áuferet:
Sed vi reviviscet suâ
Qui sponte mortem pértulit.
Clausâ, sigillis íntegris,
Exíre speluncâ potest,
Quem matris alvo Vírginis
Effúdit illæsus pudor.
Ridébat hunc turpi trabe
Vesána pendentem cohors:
Descendat, inquit, & Deum
Illi Patrem fatébimur.
At tu, paternis óbsequens
Ad usque mortem légibus,
Orbem sacerdos víctima
Toto piábas sánguine.
Non ille descendit cruce;
Plus fecit: ecce mórtuus
Se reddit ipse lúmini:
Deo fatum jam crédite.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Strophe*, Da Christe. *& Doxol.* Sit laus. *dicitur usque ad Ascensionem, in fine Hymn. hujus metri, nisi aliter notetur.*]

Tres Psalmi, ut distribuuntur infrà in qualibet Feria, sub sola Ant. 4. a. Allelúia. *semel.*

℣. Dóminus regnávit, decórē indútus est: ℟. Indútus est Dn̄us fortitúdinem. *Ps.* 92.

Benedictiones, ut post Psalterium, pro Tempore Paschali.

Lectiones & ℟℟℟. ut notantur infrà in qualibet Feria.

Post Te Deum. ℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ps. de Feria cum Cantico de Festis, sub sola Ant. 3. à. Verbum misit Deus annúntians pacem per Jesum. Hunc Deus suscitávit tértiâ die. Allelúia. *Act.* 10.

Capitulum. Hebr. 13.

DEus pacis, qui eduxit de mórtuis Pastórem magnum óvium in sánguine testamenti æterni, Dóminū nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono; ut faciátis ejus voluntátem, fáciens in vobis quod pláceat coram se.

Hymnus.

AUróra lucis dum novæ
Spargit polum fulgóribus,
Victóris Agni júbilans
Orbis triumphos pérsonet.
Fuso Redemptor sánguine
Piávit orbis crímina;
Scissóque sanctuárium
Patére dat velámine.
Granum solo recónditum
Iners manére non potest;
Vix mórtuum jam gérminat:
Hinc quanta púllulat seges!
Non destruuntur fúnere,
Sed seminantur córpora:
Fecit resurgendi viam
Surgens ab ínferis Deus.
Affixa cum Christo cruci,
Christo caro commórtua,
Et ipsa surget spléndidis

Christi decóra dóribus.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem: ℟. Déxtera Dómini exaltávit me. *Ps.* 117.

Ad Benedictus. *Ant. propria, ut in qualibet Feria.*

Oratio Dominicæ præcedentis.

Dicto Benedicámus. *fit Commem. de Cruce & Resurrectione Christi, ut sequitur.*

Ant. Crucifixus ex infirmitáte, vivit ex virtúte Dei. Allelúia, allelúia. 2. *Cor.* 13.

℣. Dícite in natiónibus ℟. Quia Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluisti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD PRIMAM.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.
Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas;
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil;
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.
Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da, te favente, prósequi.
Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet;
Carnis domet supérbiam
Potûs cibique párcitas.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Ad Primam, & ad alias Horas, hæc strophe* Da, Christe. *dicitur usque ad Pentecosten; Doxologia verò* Sit laus Patri. *usque ad Ascensionem.*]

Psalmi de Feria; & sic ad alias Horas.

Ant. 7. d. Conresuscitávit nos Deus in Christo, ut osténderet abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos. Allelúia. *Ephes.* 2.

Capitulum. Ephes. 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo.

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, * miserére nobis, * Alle-

lúia, allelúia. Christe. ℣. Qui surrexísti à mórtuis, * Allelúia. Glória Patri. Christe. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

In Semiduplicibus, & Feriali Officio tantùm, dicuntur sequentes

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum. ℣. Carnis resurrectiónē, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiã salutáris tui; ℟. Et spíritu principáli confirma me. *Ps.* 50.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Tunc Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens: Confíteor. 128. Misereátur. Indulgéntiam. *ut suprà*, 129.

Et post Confessionem Chori, voce elatâ prosequitur:

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostri, Dómine, ℟. Miserére nostri. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendã nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiscũ. ℣. Benedicámus Dómino.

Si dicenda sit Prima de Officio parvo beatæ Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit Lect. Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomad. dicit:

℣. Pretiósa in conspectu Dómini ℟. Mors sanctórum ejus. *Ps.* 115.

Sancta María, & omnes sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti

N v

simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deinde, ubi legitur Necrologium, post ejus Lectionem dicitur Ps. De profundis. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requiescant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiscum. *& Oratio* Absolve. *ut habetur in fine iij. Noct. Officii Defunctorum*, lxxij.

Posteà dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater noster. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

Glória Patri.

Orémus.

Dirígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *Solus, vel sola recitans, dicit absolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco ad calcem, in cujus fine dicitur, Tu autẽ, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Post Lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutóriũ nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum;* Deus. *Hebdomadarius*, Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Deinde, Pater noster.

AD TERTIAM.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 1. a. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis; ut sit in ómnibus ipse primátum tenens. Allel. *Coloss.* 1.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CHristus resurrexit à mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.

℟. *br.* Vivit Dóminus, * & benedíctus Deus meus, * Allelúia, allelúia. Vivit. ℣. Et exaltétur * Deus salútis meæ, * Allelúia. Glória Patri. Vivit. *Ps.* 17.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Hymnus.

JAm solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Radiusque pandens áureos,
Ignita vibrat spícula.

Tu, Christe, qui mundum novâ,
Verus, accendis face,
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 8. *G.* Si complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6.

Capitulum. Rom. 6.

SI mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo; sciéntes quòd Christus resurgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur.

℟. *br.* Audítam fácite * vocem laudis ejus, * Allelúia, allelúia. Audítam. ℣. Qui pósuit ánimam meam * ad vitam, * Allelúia. Glória. Audítam. *Ps.* 65.

℣. Notas mihi fecisti vias vitæ: ℟. Adimplébis me lætitiâ cum vultu tuo, Dómine. *Ps.* 15.

AD NONAM.

Hymnus.

LAbente jam solis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.

O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

Da, Christe, nos tecum mori;

Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Corpus quidem mórtuum est propter peccátum; spíritus verò vivit propter justificatiónem. Allelúia. *Rom.* 8.

Capitulum. 1. Petr. 3.

CHristus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autē spíritu.

℟. *br.* Convertisti planctum meum * in gáudium mihi, * Allelúia, allelúia. Convertisti. ℣. Conscidisti saccum meum, * & circumdedisti me lætítiâ, * Allelúia. Glória Patri. Convertisti. *Ps.* 29.

℣. In Deo sperávit cor meū, & adjútus sum; ℟. Et refloruit caro mea. *Ps.* 27.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria sub sola Ant. 4. d. Deus & Dóminum suscitavit; & nos suscitábit per virtútem suam. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CUm mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus?

Hymnus.

FOrti tegente bráchio,
Evásimus rubrum mare,
Tandemque durum pérfidi
Jugum tyranni frégimus.
Nunc ergo lætas víndici
Grates rependámus Deo;
Agnique mensam cándidis
Cingámus ornáti stolis.
Hujus sacráto córpore,
Amóris igne férvidi,
Vescámur atque sánguine:
Vescendo, vívimus Deo.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Hic agnus, hæc est víctima,
Cruóre cujus íllitos
Transmittit ultor Angelus.
O digna cœlo Víctima,
Mors ipsa per quam víncitur,
Per quam refractis ínferi
Prædam relaxant póstibus.
Christus sepulcri faucibus
Emersus ad lucem redit;
Hostem retrúdit tártaro,
Cœlique pandit íntima.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Iter fácite ei qui ascendit super occásum: ℟. Dóminus nomen illi. *Ps.* 67.

Ad Magníf. *Ant. propria. Oratio Dominicæ præcedentis. Dicto* Benedicámus. *fit Commem. de Cruce & Resurrectione Christi, ut sequitur.*

Ant. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allelúia. *Apoc.* 5.

anis terra adóret te, &
bi: ℟. Psalmum dicat
tuo, Dómine. *Ps.* 65.
Orémus.
s, qui pro nobis Fí-
m tuum Crucis patí-
ubíre voluísti, ut ini-
nobis expélleres pote-
concéde nobis fámu-
ut resurrectiónis grá-
nsequámur; Per eum-
óminum.
COMPLETORIUM.
Psalmi de Feria.
℣. *d.* Erípuit nos Deus
ſtáte tenebrárum: &
it in regnum Fílii dile-
suæ. Allelúia. *Coloss.* 1.
Hymnus.
redemptor séculi,
tértio post fúnera
b ínferis die,
resurgendo necas.
atra jam terras premet,
ue somno lúmina:
urórem pérfidi,
e cæcas dísjice:
ista dum curas levat,
pus instaurat quies;
nbra somnus óccupet,
la torpor ópprimat.
Christe, nos tecum
ori;
simul da súrgere:
a da contémnere;
da cœléstia.
ius Patri; laus Fílio,
s, triumphátâ nece,
ra secum dux vocat:
r tibi laus, Spíritus.
men.
tulum. 1. Theſſ. 5.
nes vos fílii lucis estis,
fílii diéi: non sumus
, neque tenebrárum; ígi-
dormiámus sicut & cé-
teri, sed vigilémus & sóbrii
simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * commendo spíritum meũ, * Allelúia, allelúia. In manus. ℣. Redemísti me, Dómine, * Deus veritátis, * Allelúia, allel. Glória Patri. In manus tuas. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 5. C. Cùm Christus.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuũ, Dómine, * secundùm verbum tuum in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónẽ géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Cùm Christus appa-rúerit, vita vestra; tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. Allelúia. *Coloss.* 3.

In Semiduplicibus, & Feriali Officio tantùm, dicuntur sequentes

P R E C E S.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónẽ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedíctum nomen glo-

ris tuæ sanctum; ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus sǽculis. *Dan.* 3.

℣. Benedíctus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sǽcula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster: ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

Deinde fit Confessio, ut suprà. 128.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómniū fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine; ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónē meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per.

℣. Dóminus vobiscū. ℣. Benedicámus.

Finito Completorio, submissiori voce dicitur: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Posteà dicitur Antiphona de beata Maria, ut suprà. 28.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Psalm. Bénedic. 28. Quàm magnificáta. 29. Sit glória Dómini. 29.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 4.

VIdentes Petri constantiam & Joannis, comperto quòd hómines essent sine lítteris, & idiótæ, admirabantur & cognoscébant eos, quóniam cum Jesu fúerant: hóminem quoque videntes stantem cum eis, qui curátus fúerat, nihil póterant contradícere. Jussérunt autem eos foràs extra consíliū secédere; & conferébant ad ínvicem, dicentes: Quid faciémus homínibus istis? quóniam quidē notum signum factum est per eos ómnibus habitantibus Jerúsalem: manifestum est, & non póssumus negáre. Sed ne ámpliùs divulgétur in pópulum, comminémur eis ne ultrà loquantur in nómine hoc ulli hóminum.

℟. Príncipes Jerúsalem cùm consummassent ómnia quæ de Jesu scripta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monumento: * Deus verò suscitávit eum à mórtuis. Allelúia, allelúia. ℣. De angústia & de judício sublátus est; abscíssus est de terra vivéntium: * Deus verò suscitávit. *Act.* 13. *Is.* 53.

Lectio ij.

ET vocantes eos, denuntiavérunt ne omníno loquerentur, neque docérent in nómine Jesu. Petrus verò & Joannes respondentes, dixé-

runt ad eos: Si justum est in conspectu Dei vos pótiùs audíre quàm Deum, judicáte; non enim póssumus quæ vídimus & audívimus, non loqui. At illi comminantes dimisérunt eos, non inveniéntes quómodò puníent eos, propter pópulum; quia omnes clarificábant id quod factum fúerat in eo quod accíderat. Annórum enim erat ámpliùs quadraginta homo, in quo factum fúerat signum istud sanitátis.

℟. Visus est Jesus per dies multos his * Qui ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem; qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Allelúia, allelúia. ℣. In viis ostendit se illis hiláriter, & in omni providéntia occurrit illis, * Qui. *Act.* 13. *Sap.* 6.

Lectio iij.

DImissi autem venérunt ad suos, & annuntiavérunt eis quanta ad eos príncipes Sacerdótum & senióres dixissent. Qui cùm audissent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, & dixérunt: Dómine, tu es qui fecisti cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt; qui Spíritu sancto per os patris nostri David púeri tui dixisti: Quare fremuérunt gentes, & pópuli meditáti sunt inánia? Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum & adversùs Christum ejus. Convenérunt enim verè in civitáte ista adversùs sanctum púerum tuum Jesum quem unxisti, Heródes & Póntius Pilátus cum Géntibus, & pópulis Israel, fácere quæ manus tua & consílium tuum decrevérunt fieri. Et nunc, Dómine, réspice in minas eórum, & da servis tuis cum omni fidúcia lóqui verbum tuum, in eo quod manum tuam extendas ad sanitátes, & signa, & prodígia fieri per nomen sancti Fílii tui Jesu. Et cùm orassent, motus est locus in quo erant congregáti; & repléti sunt omnes Spíritu sancto, & loquebantur verbum Dei cum fidúcia.

℟. Quem vos interemistis suspendentes in ligno, * Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum. Allelúia, allelúia. ℣. In sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos. * Hunc. Glória Patri. * Hunc. *Act.* 5. *Is.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum. Allelúia. *Act.* 3.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Ps.* Dómine, quis habitábit. 45. Cœli enarrant. 45. Lex Dómini immaculáta. 45.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 4.

MUltitúdinis credéntium erat cor unum & ánima una: nec quisquam eórum quæ possi-

débat áliquid suum esse dicébat; sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magnâ reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri; & grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessóres agrórum aut domórũ erant, vendentes afferébant prétia eórum quæ vendébant, & ponébant ante pedes Apostolórum. Dividebátur autem síngulis prout cuíque opus erat. Joseph autem qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis, (quod est interpretátum Fílius consolatiónis) Levítes, Cyprius génere, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & pósuit ante pedes Apostolórum.

℟. Virtúte magnâ reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: custodiébant præceptum quod dedit illis, * Testimónium. *Act.* 4. *Ps.* 98.

Lectio ij. Cap. 5.

VIr autem quidam nómine Anánias, cum Saphíra uxóre sua, véndidit agrum, & fraudávit de prétio agri, cónsciâ uxóre suâ: & ásferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus: Anánia, cur tentávit sátanas cor tuum mentíri te Spirítui sancto, & fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, & venúndatum in tua erat potestáte? Quare posuísti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Anánias hæc verba, cécidit, & expirávit. Et factus est timor magnus super omnes qui audiérunt. Surgentes autem júvenes, amovérunt eum, & efferentes sepeliérunt.

℟. Certíssimè sciat omnis domus Israel * Quia & Dóminum & Christum fecit Deus hunc Jesum quem vos crucifixistis. Allelúia, allel. ℣. Ecce servus meus exaltábitur & elevábitur, & sublímis erit valde; * Quia. *Act.* 2. *Is.* 52.

Lectio iij.

FActum est autem quasi horárum trium spátium; & uxor ipsíus nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi múlier, si tanti agrum vendidistis. At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique cónvenit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum qui sepeliérunt virum tuum ad óstium, & éfferent te. Conféstim cécidit ante pedes ejus, & expirávit. Intrantes autem júvenes, invenérunt illam mórtuam; & extulérunt, & sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in universa Ecclésia, & in omnes qui audiérunt hæc.

℟. Hic est lapis reprobátus ab ædificántibus, qui factus est in caput ánguli; * Et non est in álio áliquo salus. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem, lápidem probátum, an-

n, pretiósum, in fun-
to fundátum; * Et non
órla Patri. * Et non est.
. *Is*. 28.
Benedictus. *Ant*. 5. C.
esurrexisset Jesus à mór-
ecordáti sunt discípuli
ia dicébat: Sólvite tem-
ioc, & in tribus diébus
io illud. Allel. *Joan*. 2.
Magníficat. *Ant*. 7. ç.
sse incrédulus, sed fi-
Allelúia. *Joan*. 20.
IA QUARTA.
Noct. *Psalmi* Confi-
60. Miserére mei. 61.
l. 61.
ctibus Apostolórum.
tio j. Cap. 5.
r manus Apostolórum
ébant signa & prodí-
ia multa in plebe. Et
unanímiter omnes in
Salomónis. Ceterórum
mo audébat se conjún-
lis, sed magnificábat
ulus. Magìs autem au-
r credéntium in Dómi-
titúdo virórum ac mu-
; ita ut in platéas ejí-
infirmos; & pónerent
lis ac grabátis, ut, ve-
Petro, saltèm umbra
bumbráret quemquam
, & liberarentur ab in-
tibus suis. Concurrébat
& multitúdo vicinárum
m Jerúsalem, afferen-
os, & vexátos à spirí-
mundis; qui curaban-
nes.
uæ ad patres nostros re-
io facta est, hanc Deus
vit filiis nostris, * Re-
s Jesum. Allelúia, alle-
. Dóminus Deus no-
ster adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israel, * Resúscitans Jesum. Allelúia, allelúia. *Act*. 13. *Judith*. 13.

Lectio ij.

EXurgens autem princeps Sacerdótum, & omnes qui cum illo erant, quæ est hæresis Sadducæórum, repléti sunt zelo: & injecérunt manus in Apóstolos, & posuérunt eos in custódia pública. Angelus autē Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, & edúcens eos, dixit: Ite, & stantes loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus. Qui cùm audissent, intravérunt dilúculo in templū, & docébant. Advéniens autem princeps Sacerdótum, & qui cum eo erant, convocavérunt concílium, & omnes Senióres filiórum Israel; & misérunt ad cárcerem ut adducerentur. Cùm autem venissent ministri, & aperto cárcere, non invenissent illos, reversi nuntiavérunt, dicentes: Cárcerem quidem invénimus clausum cum omni diligéntia, & custódes stantes ante jánuas; aperientes autem, néminem intùs invénimus.

℟. Deus dedit Jesum manifestum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo, nobis * Qui manducávimus & bíbimus cum illo, postquàm resurrexit à mórtuis. Allelúia, allelúia. ℣. Pépigit fœdus nobiscum qui in præsentiárum sumus & vívimus; fácie ad fáciem locútus est nobis, * Qui manducávimus. *Act*. 10. *Deut*. 5.

Lectio iij.

UT autem audiérunt hos sermónes Magistrátus templi, & príncipes Sacerdótū, ambigébant de illis quidnam fíeret. Advéniens autem quidam nuntiávit eis: Quia ecce viri quos posuístis in cárcerem, sunt in templo stantes, & docentes pópulum. Tunc ábiit Magistrátus cum minístris, & addu xit illos sine vi; timébant enim pópulum, ne lapidarentur. Et cùm adduxissent illos, statuérunt in concílio. Et interrogávit eos princeps Sacerdótum, dicens: Præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto; & ecce replèstis Jerúsalem doctrínâ vestrâ; & vultis indúcere super nos sánguinem hóminis istíus. Respondens autem Petrus & Apóstoli, dixérunt: Obedíre oportet Deo magìs quàm homínibus. Deus patrum nostrórum suscitávit Jesum, quem vos interemístis, suspendentes in ligno. Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ ad dandam pœniténtiam Isráéli, & remissiónem peccatórum. Et nos sumus testes horum verbórum, & Spíritus sanctus quem dedit Deus ómnibus obediéntibus sibi.

℟. Per Christum vobis remíssio peccatórum annuntiátur, & ab ómnibus quibus non potuístis in lege Móysi justificári: * In hoc omnis qui credit justificátur. Allelúia, allelúia. ℣. Israel salvátus est in Dómino salúte ætérnâ: * In hoc. Glória Patri. * In hoc. *Act.* 13. *Is.* 45.

Ad Benedíctus. *Ant.* 8. G. Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cùm adhuc essem vobiscum; quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt de me. Allelúia. *Luc.* 24.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dóminus meus, & Deus meus. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA QUINTA.

Ad Noct. *Psalm.* Exáudiat. 75. Exultáte. 75. Beáta gens. 76.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 5.

HÆc cum audíssent, dissecabantur, & cogitábant interfícere illos. Surgens autem quidam in concílio Pharisæus, nómine Gamáliel, legis doctor, honorábilis universæ plebi, jussit foràs ad breve hómines fíeri, dixitque ad illos: Viri Israelítæ, atténdite vobis super homínibus istis quid actúri sitis. Ante hos enim dies éxtitit Théodas, dicens se esse áliquem, cui consensit númerus virórum círciter quadringentórum, qui occísus est: & omnes qui credébant ei, dissipáti sunt & redacti ad níhilum. Post hunc éxtitit Judas Galilæus in diébus professiónis, & avertit pópulum post se, & ipse périit; & omnes, quotquot consensérunt ei, dispersi sunt.

℟. Príncipes. 302.

Lectio ij.

ET nunc itaque dico vobis: Discédite ab homínibus istis, & sínite illos; quóniam si est ex homínibus consílium

opus, dissolvétur: si
Deo est, non potéri-
lvere illud, ne fortè &
pugnáre inveniámini.
érunt autem illi. Et
ntes Apóstolos, cæsis
ivérunt ne omníno lo-
ır in nómine Jesu: &
nt eos. Et illi quidem
ıudentes à conspectu
, quóniam digni hábiti
nómine Jesu contu-
pati. Omni autem die
ábant, in templo &
nos docentes, & evan-
:s Christum Jesum.
sus est. 303.
iij. Cap. 8.
ı autem devastábat
siam per domos in-
trahens viros ac mu-
·adébat in custódiam.
ii dispersi erant per-
ıt, evangelizantes ver-
. Philippus autem des-
in civitátē Samaríæ,
ıat illis Christum. In-
ıt autem turbæ his quæ
ıo dicebantur, una-
ıudientes, & videntes
: faciébat. Multi enim
ui habébant spíritus
ɔs, clamantes voce
exíbant. Multi autem
i & claudi curáti sunt.
:st ergo gáudium ma-
illa civitáte.
ıem vos. 303.
:nedictus. *Ant.* 8. c.
ıt Christum pati, &
à mórtuis tértiâ die.
Luc. 24.
ıgníficat. *Ant.* 3. a.
non vidérunt, &
ınt. Allelúia. *Joan.*

FERIA SEXTA.

AD NOCT. *Psalm.* Quid gloriáris. 89. Exaudi. 89. Véspere. 90.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 8.

VIr quidam nómine Simon, qui antè fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum; cui auscultábant omnes à mínimo usque ad máximum, dicentes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum; propter quod multo témpore mágiis suis dementasset eos. Cùm verò credidissent Philippo evangelizanti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabantur viri ac mulíeres. Tunc Simon & ipse crédidit: & cùm baptizátus esset, adhærébat Philippo. Videns étiam signa & virtútes máximas fieri, stupens admirabátur.

℞. Virtúte magnâ reddébant. 304.

Lectio ij.

CUm autem audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quòd recepisset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum & Joannem: qui cùm venissent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum sanctum; nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, & accipiébant Spíritum sanctum. Cùm vidisset autem Simon, quia per impositiónem manûs Apostolórum da-

rétur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date & mihi hanc potestátem, ut cuicumque imposúero manus, accípiat Spíritum sanctum.

℟. Certíssimè. 304.

Lectio iij.

PEtrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditiónem, quóniam donũ Dei existimasti pecúniâ possidéri. Non est tibi pars neque sors in sermóne isto; cor enim tuũ non est rectum coram Deo: pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua, & roga Deum, si fortè remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui; in felle enim amaritúdinis, & obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respondens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum quæ dixistis.

℟. Hic est lapis. 304.

Ad Benedictus. *Ant.* I. D. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. Allelúia. *Ephes.* I.

AD VESPERAS.

Fit à Capitulo de beata Maria in Sabbato (nisi occurrat Festum Semid. & supra) cum Commem. de Cruce; & sic in tribus Sabbatis sequentibus.

SABBATO.

AD NOCT. *Psalmi* Beátus. 104. Audíte. 105. Ne timúeris. 105.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 10.

VIr quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, centúrio cohortis quæ dícitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, & déprecans Deum semper. Is vidit in visu manifestè, quasi horâ diéi nonâ, Angelum Dei introeuntem ad se, & dicentem sibi: Cornéli. At ille íntuens eum, timóre correptus, dixit: Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ & eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspectu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, & accersi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus: hic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cùm discessisset Angelus qui loquebátur illi, vocávit duos doméstìcos suos, & mílitem metuentem Dóminum ex his qui illi parébant. Quibus cùm narrasset ómnia, misit illos in Joppen.

Lectio ij.

POsterâ autem die, iter illis faciéntibus, & appropinquántibus civitáti, ascendit Petrus in superióra, ut oráret, circa horam sextam. Et cùm esuríret, vóluit gustáre. Parántibus autem illis, cécidit super eum mentis excessus: & videt cœlum apertum, & descendens vas quoddam velut línteum magnum, quátuor inítiis submitti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia & serpéntia terræ, & volatília cœli. Et facta est vox ad eum: Surge, Petre, occíde, & mandúca. Ait autem Petrus: Absit,

ómine, quia nunquam man-
icávi omne commúne & im-
undum. Et vox íterùm se-
ndò ad eum : Quod Deus
rificávit, tu commúne ne
xeris. Hoc autem factum est
er ter; & statim receptum est
s in cœlum. Et dum intrà
hæsitáret Petrus quidnam
set vísio quam vidisset, ecce
iri qui missi erant à Cornélio,
quiréntes domum Simónis,
titérunt ad jánuam. Et cùm
ocassent, interrogábant si
imon qui cognominátur Pe-
rus, illic habéret hospítium.
etro autem cogitante de visió-
e, dixit Spíritus ei : Ecce
iri tres quærunt te. Surge
taque, descende, & vade
um eis nihil dúbitans; quia
go misi illos. Descendens au-
em Petrus ad viros, dixit :
Ecce ego sum quem quæritis :
uæ causa est propter quam
enistis? Qui dixérunt : Cor-
élius centúrio, vir justus &
imens Deum, & testimónium
abens ab universa gente Ju-
dæórum, responsum accépit
ab Angelo sancto accersíre te
in domum suam, & audíre
verba abs te.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato sub sola Ant. 4. d. Deus & Dóminum suscitávit; & nos suscitábit per virtútem suam. Allelúia, 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Jerem. 31.

Audíte verbum Dómini, gentes; & annuntiáte in ínsulis quæ procul sunt, & dícite : Qui dispersit Israel, congregábit eum, & custódiet eum sicut pastor gregem suum; redémit enim Dóminus Jacob, & liberávit eum de manu potentióris.

Hymnus, Forti. 300.

℣. Dóminus ipse est Deus noster; ℟. Nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus. *Ps.* 94.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Tanquam ovis ad occisiónem ductus est, & sicut agnus non apéruit os suum. In humilitáte judícium ejus sublátum est : generatiónem ejus quis enarrábit? Allelúia. *Act.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 301. *sine precibus.*

DOMINICA II.
POST PASCHA.

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Ps. Veníte. 1.

Hymnus, Adeste. *suprà*, 294.

Tres Psalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 3. *sub sola Ant.* 8. c. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 13.

Erant in Ecclésia quæ erat Antiochíæ, Prophétæ, & Doctóres, in quibus Bárnabas, & Simon qui vocabátur Niger, & Lúcius Cyrenensis, & Mánahem qui

erat Heródis Tetrarchæ collactáneus, & Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, & jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponentesque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sancto, abiérunt Seléuciam, & inde navigavérunt Cyprum. Et cùm venissent Salamínam, prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habébant autem & Joannem in ministério. Et cùm perambulassent universam ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudo-prophétam, Judæum, cui nomen erat Bárjesu, qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo viro prudente. Hic, accersítis Bárnabâ & Saulo, desiderábat audíre verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus, (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem à fide. Saulus autem qui & Paulus, replétus Spíritu sancto, íntuens in eum, dixit : O plene omni dolo & omni fallácià, fili diáboli, inimíce omnis justítiæ, non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te ; & eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et confestim cécidit in eum calígo, & ténebræ ; & circúiens, quærébat qui ei manum daret. Tunc Proconsul cùm vidisset factum, crédidit, admírans super doctrína Dómini.

℟. Lætentur cœli, & exultet terra ; & dicant in natiónibus : Dóminus regnávit. * Exultent agri & ómnia quæ in eis sunt, quia venit Dóminus judicáre terram. Allelúia, allelúia. ℣. Deus judicatúrus est orbem in viro in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum à mórtuis. * Exultent. 1. *Paral.* 16. *Act.* 17.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Ps. 110.

Lectio ij.

VEnérunt dies ut cantémus Allelúia. Et hi quidem dies véniunt transitúri, transeuntque ventúri, & significant diem qui non venit & transit. Ad quem sanè nos cùm venérimus, inhærentes ei, nec nos transíbimus. Sicut enim dies isti, prætéritis diébus Quadragésimæ quibus ante resurrectiónem Domínici córporis vitæ hujus significátur mœror, solémniter gratâ hilaritáte succédunt ; sic dies ille qui post resurrectiónem dábitur plenário córpori Dómini, hoc est, sanctæ Ecclésiæ, cunctis vitæ hujus ærumnis atque dolóribus exclúsis, perpétuâ beatitáte succédet. Quod promísit Christus, non est hic expectandum, non hic sperandum ; sed hoc est verum & justum, ut hic laborétur, illic requiescátur. Non ergo réquies, nisi in cœlesti pátria requirátur. Non tale áliquid meditéris adipisci, quale solet hic óculus avarítiæ concupíscere. Pro delíciis

hujus séculi immor-
liciárũ matrem con-
apiéntiam. Delectá-
& ineffabíliter pro-
ɔ delectábit castis at-
nis veritátis ampléxi-
ium sapiéntiæ, timor
; laus ejus manet in
séculi : & hoc erit
n, hic finis, hæc stá-
que perpétua.
r vicos Jerúsalem Al-
antábitur. Benedictus
s qui exaltávit eam ;
regnum ejus in sécula
m. Allelúia, allelúia.
úia : salus, & glória,
: Deo nostro est ; quia
usta judícia sunt ejus :
ob. 13. *Apoc.* 19.
ancti Evangélii secun-
lùm Joannem.
› *iij*. Cap. 10.
› témpore ; Dixit Jesus
ısdam ex Pharisæis :
ı pastor bonus. Bonus
ınimam suam dat pro
suis. Et réliqua.
ilia sancti Gregórii
Papæ.
ıng. 14. *habit. in Ba-*
: *S. Petri, Dom.* 2.
Pascha.
t Dóminus quod mó-
t, ostendit quod jussit.
Pastor pro óvibus suis
n suam pósuit ; ut in
ento nostro corpus
c sánguinem vérteret,
: quas redémerat, car-
æ alimento satiáret.
ı nobis est de contem-
ortis via quam sequá-
appósita est forma cui
ıámur. Primum nobis
tterióra nostra miseri-

córditer óvibus ejus impéndere ; postrémum verò, si necesse sit, étiam mortem nostram pro eisdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cùm incomparabíliter longè sit mélior ánima quâ vívimus, terrénâ substántiâ quam extériùs possidémus ; qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam ?

℟. Ego sum pastor bonus ; & * Cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce ego ipse requíram oves meas, & visitábo eas, & edúcam eas de pópulis, & pascam eas. * Cognosco. Glória. * Cognosco. *Joan.* 10. *Ezech.* 34.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio, 9.

Ant. Allelúia, quóniam 5. C. regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 1. *D.* Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. *C.* Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor in sécula seculórum. Allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. *G.* Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus,

& qui timétis eum. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum. Isaïæ 49.

SUper vias pascentur, & in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient, neque sítient: & non percútiet eos æstus & sol; quia miserátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos.

Hymnus, Auróra, 295.

℣. Pópulus Dómini oves páscuæ ejus: ℟. Introíte portas ejus in confessióne. *Ps.* 99.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. D. Ego sum óstium óvium: veni ut vitam hábeant, & abundántiùs hábeant. Ego sum pastor bonus. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen ostendis: da cunctis qui christiánâ professióne censentur, & illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini, & ea quæ sunt apta sectári; Per Dóminum nostrum.

AD HORAS, ut in Psalterio. Ant. ut suprà in Feriis Temporis Paschalis, 296.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio, 22.

Ant. 1. D. CHristus resurrexit à mórtuis, allelúia: oportet autem illum regnáre donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále sacerdótium, gens sancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quàm operátus est in Christo, súscitans illum à mórtuis, & constítuens ad déxteram suam. Allelúia. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est & resurrexit. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. 1. Petr. 2.

ERátis sicut oves errantes; sed conversi estis nunc ad Pastórem & Epíscopum animárum vestrárum.

Hymnus, Forti. 300.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Alias oves hábeo quæ non sunt ex hoc ovíli: & illas oportet me addúcere: & vocem meam áudient, & fiet unum ovíle, & unus pastor. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Ps.* Confitémini. 29. Vocávit. 30. Misit Dóminus. 30.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 15.

SUrrexérunt quidam de hæresi Pharisæórum qui crediderunt, dicentes: Quia oportet circumcídi eos, præcípere

præcipere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli & Senióres, vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum sicut & nobis, & nihil discrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodùm & illi. Tácuit autem omnis multitúdo, & audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus fecisset signa & prodígia in Géntibus super eos.

℟. Príncipes Jerúsalem cùm consummassent ómnia quæ de Jesu scripta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto: * Deus verò suscitávit eum à mórtuis. Allelúia, allelúia. ℣. De angústia & de judício sublátus est; abscissus est de terra vivéntium: * Deus. *Act.* 13. *Is.* 53.

Lectio ij.

ET, postquàm tacuérunt, respondit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me: Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concordant verba Prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revertar, & reædificábo tabernáculum David, quod décidit: & díruta ejus reædificábo, & érigam illud; ut requírant céteri hóminum Dóminum, & omnes gentes super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus fáciens hæc. Notum à século est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum; sed scríbere ad eos, ut abstíneant se à contaminatiónibus simulacrórum, & fornicatióne, & suffocátis, & sanguine. Móyses enim à tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

℟. Visus est Jesus per dies multos his * Qui ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem; qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Allelúia, allelúia. ℣. In viis ostendit se illis hiláriter, & in omni providéntia occurrit illis, * Qui. *Act.* 13. *Sap.* 6.

Lectio iij.

TUnc plácuit Apóstolis, & Senióribus cum omni Ecclésia elígere viros ex eis, & míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, & Silam, viros primos in frátribus; scribentes per manus eórum: Apóstoli & senióres fratres, his qui sunt Antiochíæ, & Syriæ, & Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quó-

niam audívimus quia quidam ex nobis exeuntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus: plácuit nobis collectis in unum, elígere viros, & míttere ad vos, cum caríssimis nostris Bárnaba & Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam & Silam, qui & ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui sancto & nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc necessária: ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, & sánguine, & suffocáto, & fornicatióne; à quibus custodientes vos, bene agétis. Valéte.

℟. Quem vos interemistis suspendentes in ligno, * Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum. Allelúia, allelúia. ℣. In sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos. * Hunc. Glória Patri. * Hunc. *Act.* 5. *Is.* 53.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Ite, nuntiáte frátribus meis ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt. Allelúia. *Matth.* 28.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Pastor próprias oves vocat nominátim, & educit eas. Allelúia. *Joan.* 10.

FERIA TERTIA.

Ad Noct. *Ps.* Deus, judícium. 46. Reges Tharsis. 46. Misericórdiam. 47.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 17.

PAulus cùm Athénis Silam & Timótheum expectáret, incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololatríæ déditam civitátem. Disputábat ígitur in synagóga cum Judæis & coléntibus, & in foro, per omnes dies ad eos qui áderant. Quidam autem Epicúrei & Stóici philósophi disserébant cum eo, & quidá dicébant: Quid vult seminivérbius hic dícere? Alii verò: Novórum dæmoniórum vidétur annuntiátor esse; quia Jesum, & resurrectiónem annuntiábat eis. Et apprehensum eum ad Areópagum duxérunt, dicentes: Póssumus scire quæ est hæc nova, quæ à te dícitur, doctrina? nova enim quædam infers áuribus nostris: vólumus ergo scire quidnam velint hæc esse, (Athenienses autem omnes, & ádvenæ hóspites, ad nihil áliud vacábant, nisi aut dicere aut audíre áliquid novi.)

℟. Virtúte magnâ reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos; custodiébant præceptum quod dedit illis, * Testimónium. *Act.* 4. *Ps.* 84.

Lectio ij.

STans autem Paulus in médio Areópagi, ait: Viri Athenienses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, & videns simulácra vestra, inveni &

ram, in qua scriptum erat: gnóto Deo. Quod ergo ignoántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum & ómnia quæ in eó sunt, ic cœli & terræ cùm sit Dóminus, non in manufactis temlis hábitat, nec mánibus huiánis cólitur índigens áliquo, um ipse det ómnibus vitam, : inspiratiónem, & ómnia: ecitque ex uno omne genus óminum inhabitáre super niversam fáciem terræ, defíniens statúta témpora, & términos habitatiónis eórum, uærere Deum si fortè attrectent eum, aut invéniant; quamis non longè sit ab unóquóque ostrûm. In ipso enim vívimus, t movémur, & sumus; sicut t quidam vestrórum poetáum dixérunt: Ipsíus enim & enús sumus.

℟. Certíssimè sciat omnis doius Israel * Quia & Dómilum & Christum fecit Deus unc Jesum quem vos crucifiistis. Allelúia, allel. ℣. Ecce ervus meus exaltábitur & eleábitur, & sublímis erit valde; Quia. *Act.* 2. *Is.* 52.

Lectio iij.

GEnus ergo cùm simus Dei, non debémus æstiiáre auro, aut argento, aut ipidi, sculptúræ artis & coitatiónis hóminis, Divínum sse símile. Et témpora quidem ujus ignoránti.æ despíciens Deus, nunc annúntiat homíibus ut omnes ubíque pœniéntiam agant, eò quòd státuit iem in quo judicatúrus est rbem in æquitáte, in viro in uo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum à mórtuis. Cùm audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidàm verò dixérunt: Audiémus te de hoc iterùm. Sic Paulus exívit de médio eórū. Quidam verò viri adhærentes ei, credidérunt, in quibus & Dionysius Areopagíta, & múl er, nómine Dámaris, & álii cum eis.

℟. Hic est lapis reprobátus ab ædificántibus, qui factus est in caput ánguli; * & non est in álio áliquo salus. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce ego mittam in fundamentis S on lápidem, lápidem probátum, anguilárem, pretiósum, in fundaménto fundátum; * Et non est. Glória Patri. * Et non est. *Act.* 4. *Is.* 28.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Dedit eum Deus maniféstum fíeri, non ómni pópulo, sed téstibus præordinátis Allelúia. *Act.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Cùm próprias oves pastor emíserit, ante eas vadit; & oves illum sequunt r, quia sciunt vocem ejus. Allelúia. *Joan.* 10.

FERIA QUARTA.

Ad Noct. *Ps.* Atténdite; pópule. 62. Fílii Ephrem. 62. Tránstulit. 63.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 20.

PRoposúerat Paulus transnavigáre Ephesum, ne qua mora illi fíeret in Asia. Festinábat enim, si possíbile sibi esset, ut diem Pentecostes fáceret Jerosólymis. A Miléto autem mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ec-

e. Qui cùm venissent ad
, & simul essent, dixit eis:
scitis à prima die quâ in-
ssus sum in Asiam, quáliter
biscum per omne tempus
erim, sérviens Dómino cum
nni humilitáte, & lácrymis,
tentatiónibus quæ mihi ac-
idérunt ex insídiis Judæó-
um: quómodò nihil subtráxe-
rim utílium, quóminùs annun-
tiárem vobis, & docérem vos
públicè & per domos; testifi-
cans Judæis atque Gentílibus
in Deum pœniténtiam, & fi-
dem in Dóminum nostrum
Jesum Christum. Et nunc ecce
alligátus ego spíritu, vado in
Jerúsalem, quæ in ea ventúra
sint mihi, ignórans; nisi quod
Spíritus sanctus per omnes ci-
vitátes mihi protestátur, di-
cens: Quóniam víncula & tri-
bulatiónes Jerosólymis me ma-
nent. Sed nihil horum véreor:
nec fácio ánimam meam pre-
tiosiórem quàm me, dúmmo-
dò consúmmem cursum meum
& ministérium verbi, quod
accépi à Dómino Jesu, testi-
ficári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Quæ ad patres nostros re-
promíssio facta est, hanc Deus
adimplévit fíliis nostris, * Re-
súscitans Jesum. Allelúia, alle-
lúia. ℣. Dóminus Deus no-
ster adimplévit misericórdiam
suam, quam promísit dómui
Israel, * Resúscitans Jesum. *Act.* 13.
Allelúia, allelúia.

Judith. 13. *Lectio ij.*

ET nunc ecce ego scio, quia
ámpliùs non vidébitis fá-
ciem meam vos omnes, per
quos transívi prædicans re-
gnum Dei. Quapropter con-
testor vos hodiernâ die, quia
mundus sum à sánguine óm-
nium; non enim subterfúgi
quóminùs annuntiárem omne
consílium Dei vobis. Atténdi-
te vobis, & univérso gregi, in
quo vos Spíritus sanctus pósuit
Epíscopos régere Ecclésiam
Dei, quam acquisívit sánguine
suo. Ego scio quóniam intrá-
bunt post discessiónem meam
lupi rapáces in vos, non par-
centes gregi; & ex vobis ipsis
exurgent viri loquentes perver-
sa, ut abdúcant discípulos post
se. Propter quod vigiláte, me-
móriâ retinentes quóniam per
triénniũ nocte & die non ces-
sávi, cum lácrymis monens
unumquemque vestrûm. Et
nunc commendo vos Deo, &
verbo grátiæ ipsíus, qui po-
tens est ædificáre & dare hæ-
reditátem in sanctificátis óm-
nibus. Argentum & aurum,
aut vestem nullíus concupívi,
sicut ipsi scitis; quóniam ad ea
quæ mihi opus erant, & his
qui mecum sunt, ministravé-
runt manus istæ. Omnia osten-
di vobis, quóniam sic laboran-
tes oportet suscípere infirmos,
ac meminísse verbi Dómini
Jesu, quóniam ipse dixit:
Beátiùs est magis dare quàm
accípere.

℟. Deus dedit Jesum mani-
festum fíeri, non omni pópu-
lo, sed téstibus præordinátis
à Deo, nobis * Qui mandu-
cávimus & bíbimus cum illo
postquàm resurrexit à mórtu
Allelúia, allelúia. ℣. Pép
fœdus nobiscum qui in p
sentiárum sumus, & vívi

fácie ad fáciem locútus est nobis, * Qui manducávimus. *Act.* 10. *Deut.* 5.

Lectio iij.

ET cùm hæc dixisset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium; & procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum, dolentes máximè in verbo quod díxerat, quóniam ámpliùs fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem. Cùm autem factum esset ut navigarémus, abstracti ab eis, recto cursu vénimus Coum, & sequenti die Rhodum, & inde Pátaram. Et cùm invenissémus navem transfretantem in Phœnícen, ascendentes navigávimus. Cùm apparuissémus autem Cypro, relinquentes eam ad sinistram, navigávimus in Syriam, & vénimus Tyrum: ibi enim navis expositúra erat onus. Inventis autem discípulis, mánsimus ibi diebus septem, qui Paulo dicébant per Spíritum ne ascénderet Jerosólymam. Et explétis diébus, profecti ibámus, deducéntibus nos ómnibus cum uxóribus & fíliis usque foràs civitátem; & pósitis génibus in líttore, orávimus. Et cùm valefecissémus ínvicem, ascéndimus navem; illi autem rediérunt in sua. Nos verò, navigatióne explétâ, à Tyro descéndimus Ptolemáidam: & salutátis frátribus, mánsimus die unâ apud illos. Aliâ autem die profecti, vénimus Cæsaréam.

℟. Per Christum vobis remíssio peccatórũ annuntiátur, & ab ómnibus quibus non potuistis in lege Móysi justificári: * In hoc omnis qui credit justificátur. Allelúia, allelúia. ℣. Israel salvátus est in Dómino salúte æternâ: * In hoc. Glória Patri. * In hoc. *Act.* 13. *Is.* 45.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Duóbus ex discípulis ostensus est Jesus in ália effígie eúntibus in villam; óculi autem eórum tenebantur ne eum agnóscerent. Allelúia. *Marc.* 16. *Luc.* 24.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. *d.* Per Jesum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA QUINTA.

AD NOCT. *Psalm.* Exurgat Deus. 76. Dóminus dabit verbum. 76. In Ecclésiis benedícite Deo. 77.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 24.

DEscendit Princeps Sacerdótum, Anánias, cum Senióribus quibusdam, & Tertullo quodam oratóre, qui adiérunt Præsidem adversùs Paulum. Et citáto Paulo, cœpit accusáre Tertullus, dicens: Cùm in multa pace agámus per te, & multa corrigantur per tuam providéntiam; semper & úbique suscípimus, óptime Felix, cum omni gratiárum actióne. Ne diútiùs autem te prótraham, oro, bréviter áudias nos pro tua cleméntia. Invénimus hunc hóminem pestíferum & concitantem seditiónes ómnibus Ju-

dæis in universo orbe, & auctórem seditiónis sectæ Nazarenórum: qui étiam templum violáre conátus est; quem & apprehensum volúimus secundùm legem nostram judicáre. Supervéniens autem Tribúnus Lysias, cum vi magna erípuit eum de mánibus nostris, jubens accusatóres ejus ad te veníre, à quo póteris ipse júdicans de ómnibus istis cognóscere de quibus nos accusámus eum. Adjecérunt autem & Judæi, dicentes hæc ita se habére.

℟. Principes. 313.

Lectio ij.

REspondIt autem Paulus, (annuente sibi Præside dícere:) Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere quia non plus sunt mihi dies quàm duódecim, ex quo ascendi adoráre in Jerúsalem: & neque in templo invenérunt me cum áliquo disputantem, aut concursum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte: neque probáre possunt tibi de quibus nunc me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quòd secundùm sectam quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri & Deo meo, credens ómnibus quæ in lege & Prophétis scripta sunt; spem habens in Deum, quam & hi ipsi expectant, resurrectiónem futúram justórum & iniquórum. In hoc & ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum & ad hómines semper. Post annos autem plures, eleemósynas factúrus in gentem meam veni, & oblatiónes & vota; in quibus invenérunt me purificátum in templo, non cum turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportébat apud te præstò esse, & accusáre si quid habérent adversùm me, aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis, cùm stem in concílio, nisi de una hac solúmmodò voce, quâ clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectióne mortuórum ego júdicor hódie à vobis.

℟. Visus est. 313.

Lectio iij.

DIstulit autem illos Felix, certíssimè sciens de via hac, dicens: Cùm Tribúnus Lysias descénderit, áudiam vos. Jussitque Centurióni custodíre eum, & habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies véniens Felix cum Drusilla uxóre sua, quæ erat Judæa, vocávit Paulum, & audívit ab eo fidem quæ est in Christum Jesum. Disputante autem illo de justítia & castitáte, & de judício futúro, tremefactus Felix respondit: Quod nunc áttinet, vade; témpore autem opportúno accersam te. Simul & sperans quòd pecúnia ei darétur à Paulo; propter quod & frequenter accersens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judæis Felix, relíquit Paulum vinctum.

℟. Quem. 314.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Dum Jesus recúmberet cum illis, accépit panem, & benedixit, ac fregit; & porrigébat illis. Allelúia. *Luc.* 24.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Cùm Apparúerit princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

FERIA SEXTA.

Ad Noct. *Psalm.* Eripe me. 90. Deus ostendet. 91. Exaudi, Deus. 91.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 25 & 27.

Festus descendit Cæsaréam, & álterâ die sedit pro tribunáli, & jussit Paulum addúci. Qui cùm perductus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólyma descénderant Judæi, multas & graves causas objicientes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddente: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccávi. Festus autem volens grátiam præstáre Judæis, respondens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, & ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæsaris sto: ibi me oportet judicári: Judæis non nócui, sicut tu méliùs nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si verò nihil est eórum quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem appello. Tunc Festus cum concílio locútus, respondit: Cæsarem appellasti, ad Cæsarem ibis.

℞. Virtúte. 314.

Lectio ij.

Ut autem judicátum est navigáre eum in Itáliam, & tradi Paulum cum réliquis custódiis Centurióni, nómine Júlio, cohortis Augustæ, ascendentes navem Adrúmetínam, incipientes navigáre circa Asiæ loca, sustúlimus, perseverante nobiscū Aristarcho Macédone Thessalonicensi. Sequenti autem die devénimus Sidónem. Humánè autem tractans Július Paulū, permísit ad amícos ire, & curam sui ágere. Et inde cùm sustulissémus, subnavigávimus Cyprū proptéreà quòd essent venti contrárii. Et pélagus Cilíciæ & Pamphíliæ navigantes, vénimus Lystram, quæ est Lyciæ: & ibi invéniens Centúrio navem Alexandrínā navigantem in Itáliam, transpósuit nos in eam. Et cùm multis diébus tardè navigarémus, & vix devenissémus contra Gnidum, prohibente nos vento, adnavigávimus Cretæ juxta Salmónem: & vix juxta navigantes, vénimus in locum quemdam qui vocátur Boniportus, cui juxta erat cívitas Thalassa. Multo autem témpore peracto, & cùm jam non esset tuta navigátio, eò quòd & jejúnium jam præteriisset, consolabátur eos Paulus, dicens eis: Viri, vídeo quóniam cum injúria & multo damno non solùm óneris & navis, sed étiam animárum nostrárum, íncipit esse navigátio. Centúrio autem gubernatóri & naucléro magis credébat, quàm his quæ à Paulo dicebantur. Et cùm aptus

rtus non esset ad hieman-
.m, plúrimi statuérunt con-
lium navigáre inde, si quo
nodo possent, devenientes
Phœnícen, hiemáre.

℟. Certíssimè. 315.

VAlidâ autem nobis tempestáte jactátis, sequenti die jactum fecérunt; & tértiâ die suis mánibus armamenta navis projecérunt. Neque autem sole, neque sidéribus apparéntibus per plures dies, & tempestáte non exíguâ imminente, jam abláta erat spes omnis salútis nostræ. Et cùm multa jejunátio fuisset, tunc stans Paulus in médio eórum, dixit: Oportébat quidem, ô viri, audíto me, non tóllere à Creta, lucrí que fácere injúriâ hanc & jactúrâ. Et nunc suádeo vobis bono ánimo esse: amíssio enim nullíus ánimæ erit ex vobis, prætérquàm navis. Astitit enim mihi hâc nocte Angelus Dei, cujus sum ego, & cui desérvio, dicens: Ne tímeas, Paule; Cæsari te oportet assístere, & ecce donávit tibi Deus omnes qui návigant tecum. Propter quòd bono ánimo estóte, viri; credo enim Deo, quia sic erit, quemádmodùm dictum est mihi. In ínsulam autem quamdam oportet nos deveníre.

℟. Hic est lapis. 315.

Ad Benedictus *Ant.* 6. F. Cognovérunt Dóminũ in fractióne panis. Allelúia. *Luc.* 24.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato (nisi occurrat Festum Semiduplex) cum Commemoratione de Cruce.

SABBATO.

Ad Noct. *Psalm.* Nonne Deo subjecta erit. 106. Exaudi, Deus. 106. Confitébimur tibi, Deus. 106.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 28.

CUm venissémus Romam, permissum est Paulo manére sibimet cum custodiente se mílite. Post tértium autem diem convocavit primos Judæórum; cùmque convenissent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem fáciens aut morem paternum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum: qui, cùm interrogatiónem de me habuissent, voluérunt me dimíttere, eò quòd nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coactus sum appelláre Cæsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére, & álloqui; propter spem enim Israel caténâ hâc circúmdatus sum.

Lectio ij.

CUm constituissent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúr[...] quibus exponébat testi[...] regnum Dei, suadens[...] de Jesu ex lege Móysi [...] phétis à manè usque [...] peram. Et quidam cr[...] his quæ dicebantur; [...] verò non credébant. [...] ínvicẽ non essent co[...] tes, discedébant, di[...]

rbum: Quia bene
ctus locútus est per
phétam ad patres
cens: Vade ad pó-
n, & dic ad eos:
tis, & non intel-
videntes vidébitis,
piciétis. Incrassátũ
r pópuli hujus, &
viter audiérunt; &
compressérunt, ne
nt óculis, & áuri-
t, & corde intélli-
onvertantur, & sa-
Notum ergo sit vo-
n Géntibus missum
lutáre Dei, & ipsi
t cùm hæc dixisset,
eo Judæi, multam
nter se quæstiónem.
em biénnio toto in
cto; & suscipiébat
ingrediebantur ad
icans regnum Dei,
uæ sunt de Dómino
o, cum omni fidú-
rohibitióne.

RÆ de Sequenti.

INICA III
r PASCHA,
In Festo
is & TRANSLAT.
eliquiarum
TI PRIVATI
balorum Episcopi
ni, nec non Mar-

plex-majus.
de Communi unius
j. exceptis quæ se-

VESPERIS.
Hymnus.
nunc templa tenes,
xime Póntifex,
Cœlo non hóminum quæ
pósuit manus;
Adsis, nec pígeat quæ tibi
pónimus
Terris templa revísere!
Aris exúvias his cólimus tui,
Cui figit pia plebs óscula,
córporis:
Quo tot prodígiis post tua
fúnera,
Præsens te Deus áppro-
bat.
Non hîc artíficum inspícitur
labor,
Ars præclára sacris cedit
honóribus:
Hîc gemmas hébetat tam
venerábilis
Ingens Glória córporis.
Quot circumpósitæ lámpades
ámbiunt,
Tot sunt quo frúeris pígnora
lúminis;
Cœlo quæ máneat glória
cœlites,
Et terris quis honor, mo-
nent.
Si nos te cólimus: si datur
ássequi
Quod tu cumque jubes: qui
séquimur tuâ
Si das ire viâ; quàm mé-
liùs, sacer
Martyr, te celebrábi-
mus!
Patri máxima laus, máxima
Fílio,
Amborumque tibi máxima
Spíritus;
Ungis Pontífices, quos le-
gis, & tuo
Firmas númine Mártyres.
Amen.

℣. Quis símilis tui, Dómi-
ne. ℟. Magníficus in sancti-
táte. *Exod.* 19.

Ad Magnificat. *Ant.* 7. G. Dicit Dóminus Deus, óssibus his: Ecce ego intromittam in vos spíritum, & vivétis. Allelúia. *Ezech.* 37.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. Dominicæ tertiæ post Pascha.

Ant. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo, ex omni tribu, & linguâ, & pópulo, & natióne; & fecísti nos Deo nostro regnum & sacerdótes. Allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo: ℟. Mandávit in æternum testamentum suum. *Ps.* 110.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 301.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio, 6.

Incipit liber Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Apocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis quæ oportet fieri citò; & significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcumque vidit. Beátus qui legit & audit verba prophetíæ hujus, & servat ea quæ in ea scripta sunt; tempus enim propè est. Joannes septem Ecclésiis quæ sunt in Asia; Grátia vobis & pax ab eo qui est, & qui erat, & qui ventúrus est: & à septem spíritibus, qui in conspectu throni ejus sunt; & à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ; qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo & fecit nos regnum & sacerdótes Deo & Patri suo: ipsi glória & impérium in sécula seculórum, amen. Ecce venit cum núbibus; & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt: & plangent se super eum omnes tribus terræ: Etiam, amen. Ego sum Alpha & Oméga, princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est, Omnípotens.

Lectio ij.

Beáti Priváti relíquiæ cum diù jacuissent in sepulcro quo primùm fúerant cónditæ, in cryptam Basílicæ sanctæ Theclæ à Mimaténsibus illátæ sunt. Deindè verò cum lapsu & injúriâ tempórum Basílica illa corruisset, paulátim obsolévit memória thesauri in eâ repósiti. Anno millésimo centésimo septuagésimo, Mimaténsibus collapsæ Basílicæ ruínas scrutántibus, magno terræ éruto ággere, appáruit crypta Deo providente serváta. Quâ reserátâ, inventus est lóculus plúmbeus quo sacræ beáti præsulis & Mártyris exúviæ includebantur. Quod ut audívit Aldebertus tértius tunc Gabalórum Epíscopus, indixit jejú-

rumque pignus solem-
à in Majórem Ecclé-
ánstulit, ubi sancti
corpus gloriósè cón-
st: reservátum autem
t pópulo venerandum
is exhiberétur.

ancti Evangélii secun-
lùm Joannem.

iij. Cap. 16.

témpore; Dixit Je-
scípulis suis: Módi-
t jam non vidébitis
íterùm módicum, &
me; quia vado ad
Et réliqua.

lia sancti Augustíni
Epíscopi.

in. Tract. 101. n. 6.

dicum est hoc totum
átium, quo præsens
séculum. Unde dicit
e Evangelista in epísto-
Novíssima hora est.
o ait, Módicum, &
n vidébitis me, qui
rporáliter tunc vidé-
uia itúrus erat ad Pa-
t eum deinceps mor-
isúri non erant, qua-
n ista loquerétur vidé-
uod verò áddidit, Et
módicum, & vidébitis
iversæ promísit Ecclé-
ut universæ promísit,
o vobíscum sum usque
summatiónem séculi.
dat Dóminus promis-
ódicum, & vidébimus
bi jam nihil rogémus,
terrogémus; quia nihil
ndum remanébit, ni-
rendum latébit. Hoc
módicum longum nobis vidé-
tur, quóniam adhuc ágitur:
cùm finítum fúerit, tunc sen-
tiémus quàm módicum fúe-
rit.

Te Deum.

AD LAUDES.

Oratio.

DEus qui nos sancti Pon-
tíficis & Mártyris Privá-
ti prótegis præsídio: éxcita in
nobis quam adhuc spirant sacri
ejus cíneres pietátem, ipsíus-
que précibus ab omni nos ad-
versitáte custódi; Per Dómi-
num.

*Pro Commemoratione Do-
minicæ.*

Ant. Amen, amen dico
vobis quia plorábitis & flébi-
tis vos; mundus autem gau-
débit: vos autem contristabí-
mini, sed tristítia vestra ver-
tétur in gáudium. Allelúja.
Joan. 16.

℣. Ad vésperum demorábi-
tur fletus, ℟. Et ad matutínū
lætítia. *Ps.* 29.

Oratio.

DEus, qui in Fílii tui hu-
militáte jacentem mun-
dum erexísti: fidélibus tuis
perpétuam concéde lætítiam,
ut quos perpétuæ mortis eri-
puísti cásibus, gáudiis fácias
sempitérnis pérfrui; Per eum-
dem Dóminum nostrum Je-
sum Christum.

AD VESPERAS.

Hymnus, Qui nunc tem-
pla. *ut in I. Vesperis.*

*Oratio, ut suprà ad Lau-
des.*

*Pro Commemoratione Do-
minicæ.*

Ant. Nunc quidem tristítiam habétis, iterùm autem vidébo vos, & gaudébit cor vestrum; & gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

℣. Lætáti sumus pro diébus buibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Ps.* Confitémini. 31. Peccávimus. 31. Non disperdidérunt. 32.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

EGo Joannes frater vester, & párticeps in tribulatióne, & regno & patiéntiâ in Christo Jesu, fui in ínsula quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, & testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, & audívi post me vocem magnam tanquã tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Ecclésiis quæ sunt in Asia, Ephefo, & Smyrnæ, & Pérgamo, & Tyatíræ, & Sardis, & Philadelphíæ, & Laodicíæ. Et conversus sum ut vidérem vocem quæ loquebátur mecum; & conversus, vidi septem candelábra áurea, & in médio septem candelabrórum aureórum símilem Fílio hóminis, vestítum podére, & præcinctum ad mamillas zonâ áureâ. Caput autem ejus & capilli erant cándidi tanquam lana alba, & tanquam nix, & óculi ejus tanquam flamma ignis, & pedes ejus símiles aurichalco sicut in camino ardenti, & vox illius tanquam vox aquárum multárum: & habébat in dextera sua stellas septem; & de ore ejus gládius utrâque parte acútus exíbat: & fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua.

℟. Jesus Christus diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo. Allelúia: * Ipsi glória & impérium in sécula seculórum: Amen. Allelúia, allelúia. ℣. Sanctus vocábitur omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem, si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion. * Ipsi glória. *Apoc.* 1. *Is.* 4.

Lectio ij.

ET cùm vidissem eum, cécidi ad pedes ejus tanquam mórtuus; & pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére, ego sum primus & novíssimus; & vivus, & fui mórtuus; & ecce sum vivens in sécula seculórum, & hábeo claves mortis & inferni. Scribe ergo quæ vidisti, & quæ sunt, & quæ oportet fíeri post hæc. Sacramentum septem stellárū quas vidisti in déxtera mea, & septem candelábra áurea: Septem stellæ, Angeli sunt septem Ecclesiárum; & candelábra septem, septem Ecclésiæ sunt.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David: * Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & glóriam. Allelúia, allelúia. ℣. Ipse est Deus vivens in sécula: ipse liberátor, atque salvátor. * Dignus est Agnus, qui occísus est, &c. *Apoc.* 5. *Dan.* 6.

Lectio iij. Cap. 2.

ANgelo Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum: Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam, & quia non potes sustinére malos; & tentasti eos qui se dicunt Apóstolos esse, & non sunt, & invenisti eos mendáces; & patiéntiam habes, & sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. Sed hábeo adversùm te, quod caritátem tuam primam reliquisti. Memor esto ítaque unde excíderis, & age pœniténtiam; & prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi; & movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitárum, quæ & ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradíso Dei mei.

℟. In cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum quod nemo novit, nisi ipse; * Et † Habet in vestimento & in fémore suo scriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium. Allelúia, allelúia. ℣. Magnificéntia tua, Deus, in diadémate cápitis illíus sculpta erat; * Et habet. Glória Patri. † Habet. *Apoc.* 19. *Sap.* 18.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Manducávimus & bíbimus cum illo, postquàm resurrexit à mórtuis. Allelúia. *Act.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Adhuc módicum, & mundus me jam non videt; vos autem vidétis me, quia ego vivo, & vos vivétis. Allelúia. *Joan.* 14.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Psalmi* Confitémini. 47. Confiteantur. 48. Confiteantur Dómino. 48.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

ET Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus & novíssimus, qui fuit mórtuus, & vivit: Scio tribulatiónem tuam, & paupertátem tuam; sed, dives es, & blasphemáris ab his qui se dicunt Judæos esse, & non sunt; sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini; & habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Qui vícerit, non lædétur à morte secunda.

℟. Cantábant cánticum Agni, dicentes: magna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * Justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum. Allelúia, allelúia. ℣. Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine? quis símilis tuî? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília: * Justæ. *Apoc.* 15. *Exod.* 15.

Lectio ij.

ET Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet romphæam utrâque parte acútam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: & tenes nomen meum, & non negasti fidem meam. Et in diébus illis Antípas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsùs te pauca; quia habes illîc tenentes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram fíliis Israel, édere, & fornicári: ita habes & tu tenentes doctrínam Nicolaitárum. Simíliter pœniténtiam age: si quóminùs véniam tibi citò, & pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincenti dabo manna abscónditum, & dabo illi cálculum cándidum; & in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit.

℟. Audívi vocem dicéntium: * Allelúia. Gaudeámus & exultémus, quia venérunt núptiæ Agni. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus regnávit, lætáta est Sion, & exultavérunt fíliæ Judæ: * Allelúia. Gaudeámus. *Apoc.* 1. *Ps.* 96.

Lectio iij.

ET Angelo Thyatiræ Ecclésiæ scribe: Hæc dic[illegible] Filius Dei, qui habet ócul[illegible] tanquam flammam ignis, [illegible] pedes ejus símiles aurichalc[illegible]: Novi ópera tua, & fidem, & caritátem tuam, & ministérium, & patiéntiam tuam, & ópera tua novíssima plura prióribus. Sed hábeo advérsùs te pauca, quia permittis mulíerem Jézabel, quæ se dicit Prophéten, docére, & sedúcere servos meos, fornicári, & manducáre de idolóthytis. Et dedi illi tempus ut pœniténtiã ágeret, & non vult pœnitére à fornicatióne sua. Ecce mittam eam in lectum; & qui mœchantur cum ea, in tribulatióne máxima erunt, nisi pœniténtiã ab opéribus suis égerint. Et fílios ejus interficiam in morte; & scient omnes Ecclésiæ quia ego sum scrutans renes & corda: & dabo unicuique vestrûm secundùm ópera sua.

℟. Vidi sanctam civitátem Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo, sicut sponsam; & audívi vocem dicentem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis; * Et † Ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Ergo-ne credíbile est, ut hábitet Deus cum homínibus super terram? * Et ipse. Glória Patri. † Ipse Deus. *Apoc.* 21. 2. *Paral.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Apéruit illis sensum, ut intel-

gerent Scriptúras. Allelúia. *Luc. 24.*

Ad Magníficat. *Ant. 7. G.* illo die vos cognoscétis quia o sum in Patre meo, & vos me, & ego in vobis. Alleia. *Joan. 14.*

FERIA QUARTA.

AD NOCT. *Psalmi* Abundvit. 63. Abstulit. 64. Excitus est. 64.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

ET Angelo Ecclésiæ Sardis scribe : Hæc dicit qui habet septem spíris Dei, & septem stellas : io ópera tua, quia nomen bes quòd vivas, & mórtuus. Esto vígilans, & confirma tera quæ moritúra erant ; on enim invénio ópera tua ena coram Deo meó. In ente ergo habe quáliter accéris & audíeris, & serva, & eniténtiam age. Si ergo non giláveris, véniam ad te tanam fur, & néscies quâ horâ niam ad te. Sed habes pauca mina in Sardis, qui non inlinavérunt vestimenta sua: & nbulábunt mecum in albis, ia digni sunt. Qui vícerit, sic stiétur vestimentis albis ; & on delébo nomen ejus de lio vitæ, & confitébor nomen us coram Patre meo, & com Angelis ejus. Qui habet irem, áudiat quid Spíritus cat Ecclésiis.

℞. Omnem creatúram, quæ cœlo est, & super terram, sub terra, & quæ sunt in ari, omnes audívi dicentes: * Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor, & glória, & potestas in sécula seculórum. Allelúia, allelúia. ℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci : * Sedenti in throno. *Apoc. 5. Ps. 106.*

Lectio ij.

ET Angelo Philadelphíæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit Sanctus & Verus, qui habet clavem David; qui áperit, & nemo claudit; claudit, & nemo áperit : Scio ópera tua. Ecce dedi coram te óstium apertum, quod nemo potest cláudere ; quia módicam habes virtútem, & servasti verbum meum, & non negasti nomen meum. Ecce dabo de synagóga sátanæ, qui dicunt se Judæos esse, & non sunt, sed mentiuntur : ecce fáciam illos ut véniant, & adórent ante pedes tuos; & scient quia ego diléxi te. Quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis quæ ventúra est in orbem univérsum tentáre habitantes in terra. Ecce vénio citò : tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei ; & foràs non egrediétur ámpliùs : & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℞. Ego sum inítium & finis; ego sitienti dabo de fonte aquæ

vitæ gratìs; * Qui vícerit, ero illi Deus, & ille erit mihi fílius. Allelúia, allelúia. ℣. Ego dixi: Patrem vocábis me, & post me íngredi non cessábis. * Qui vícerit. *Apoc.* 21. *Jerem* 3.

Lectio iij.

ET Angelo Laodicíæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit, Amen, testis fidélis, & verus, qui est princípium creatúræ Dei: Scio ópera tua; quia neque frígidus es, neque cálidus. Utinam frígidus esses, aut cálidus! sed quia tépidus es, & nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo. Quia dicis: Quòd dives sum, & locupletátus, & nullíus égeo; & nescis quia tu es miser, & miserábilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum probátum, ut lócuples fias, & vestimentis albis induáris, & non appáreat confúsio nuditátis tuæ, & collyrio inunge óculos tuos ut vídeas. Ego quos amo, árguo & castígo. Æmuláre ergo, & pœniténtiam age; ecce sto ad óstium, & pulso. Si quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipse mecum. Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo: sicut & ego vici, & sedi cum Patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ego sum radix & genus David; stella spléndida & matutína: * Et spíritus & sponsa dicunt, Veni: & qui audit, dicat, Veni: † Amen, veni, Dómine Jesu. Allelúia, allelúia. ℣. Omnes sitientes, veníte ad aquas: inclináte aurem vestram: & veníte ad me. * Et Spíritus. Glória. † Amen. *Apoc.* 22. *Is.* 55.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Insufflávit Jesus in discípulos suos, & dixit eis: Accípite Spíritum sanctum; quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis. Allelúia. *Joan.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

FERIA QUINTA.

Ad Noctur. *Psal.* Misericórdias. 77. Beátus. 78. Semel jurávi. 79.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

FUi in spíritu: & ecce sedes pósita erat in cœlo, & supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis & sárdinis: & iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília viginti quátuor, & super thronos viginti quátuor senióres sedentes, circumamícti vestimentis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, & voces, & tonitrua: & septem lámpades ardentes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspectu sedis tanquam mare vítreum, símile

llo : & in médio sedis, ircúitu sedis, quátuor ia plena óculis antè & :t ánimal primum sími- . , & secundum ánimal vitulo, & tértium ani-)ens fáciem quasi hómi- quartum ánimal símile volanti. Et quátuor ani- . síngula eórum habé- as senas ; & in circúitu s plena sunt óculis : & n non habébant die ac icéntia : Sanctus, San- Sanctus Dóminus Deus otens, qui erat, & qui qui ventúrus est.
:sus Christus diléxit nos.

tio ij. Cap. 5.
vidi in déxtera seden- supra thronum librum m intùs & foris, signá- :illis septem. Et vidi An- fortem, prædicantem nagnâ : Quis est dignus : librum, & sólvere ıla ejus ? Et nemo póte- eque in cœlo, neque in neque subtus terram, : librum, neque respí- lum. Et ego flebam mul- quóniam nemo dignus us est aperíre librum, dére eum. Et unus de ibus dixit mihi : Ne flé- ecce vicit leo de tribu radix David, aperíre ı, & sólvere septem si- la ejus. Et vidi, & ecce lio throni & quátuor áni- n, & in médio senió- ıgnum stantem tanquam m, habentem córnua ı & óculos septem, qui :ptem spíritus Dei missi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera sedentis in throno librum. Et cùm aperuisset librum, quátuor animália, & viginti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habentes sínguli cítharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum ; & cantábant cánticum novum, dicentes : Dignus es, Dómine, accípere librum, & aperíre signácula ejus ; quóniam occísus es, & redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & linguâ, & pópulo, & natióne ; & fecísti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes ; & regnábimus super terram.

℞. Ecce vicit leo de tribu, 325.

Lectio iij. Cap. 15 & 16.

ET vidi áliud signum in cœlo magnum & mirábile : Angelos septem habentes plagas septem novíssimas ; quóniam in illis consummáta est ira Dei. Et vidi tanquam mare vítreum mistum igne, & eos qui vicérunt béstiam, & imáginem ejus, & númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habentes cítharas Dei, & cantantes cánticum Móysi servi Dei, & cánticum Agni, dicentes : Magna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens, justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum ? quia solus pius es ; quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conspectu tuo, quóniam judícia tua manifesta

sunt. Et post hæc vidi, & ecce apertum est templum tabernáculi testimónii in cœlo: & exiérunt septem Angeli habentes septem plagas, de templo, vestíti lino mundo & cándido, & præcincti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas áureas, plenas iracúndiæ Dei viventis in sécula seculórum. Et implétum est templum fumo à majestáte Dei, & de virtúte ejus; & nemo póterat introíre in templum, donec consummarentur septem plagæ septem Angelórum. Et audívi vocem magnam de templo dicentem septem Angelis: Ite, & effúndite septem phíalas iræ Dei in terram.

℟. In cápite. 325.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Præbuit seipsum vivum Dóminus Jesus post passiónem suam in multis argumentis. Allelúia. *Act.* 1.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In Christo exultábitis, módicum nunc si oportet contristári in váriis tentatiónibus, reportantes finem fídei vestræ, salútem animárum. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA SEXTA.

Ad Noct. *Psalm.* Salvum me fac. 91. Exaudi me. 92. Ego sum pauper. 92.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 18.

Et post hæc vidi álium Angelum descendentem de cœlo, habentem potestátem magnam: & terra illumináta est à glória ejus. Et exclamávit in fortitúdine, dicens: Cécidit, cécidit Bábylon magna; & facta est habitátio dæmoniórum, & custódia omnis spíritûs immundi, & custódia omnis vólucris immundæ & odíbilis; quia de vino iræ fornicatiónis ejus bibérunt omnes gentes, & reges terræ cum illa fornicáti sunt, & mercatóres terræ de virtúte deliciárum ejus dívites facti sunt. Et audívi áliam vocem de cœlo, dicentem: Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis. Quóniam pervenérunt peccáta ejus usque ad cœlum, & recordátus est Dóminus iniquitátum ejus. Réddite illi sicut & ipsa réddidit vobis, & duplicáte duplícia secundùm ópera ejus: in póculo quo míscuit, miscéte illi duplum. Quantùm glorificávit se, & in delíciis fuit, tantùm date illi tormentum & luctum; quia in corde suo dicit: Sédeo regína, & vídua non sum, & luctum non vidébo. Ideò in una die vénient plagæ ejus, mors, & luctus, & fames, & igne comburétur; quia fortis est Deus qui judicábit illam.

℟. Cantábant cánticum Agni. 326.

Lectio ij. Cap. 19.

Post hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo nostro est; quia vera & justa judícia sunt ejus qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne

icávit sánguinem
rum de mánibus
n dixérunt: Alle-
s ejus ascendit in
rum. Et cecidé-
viginti quátuor,
nimália, & ado-
m sedentem super
icentes: Amen,
vox de throno
s: Laudem dícite
omnes servi ejus,
s eum, pusilli,
audívi quasi vo-
agnæ, & sicut
m multárum, &
onitruórum ma-
ntium: Allelúia;
návit Dóminus
mnípotens.
vocem. 326.
ctio iij.
ælum apertum,
quus albus; &
per eum, voca-
, & Verax, &
ídicat & pugnat.
ejus sicut flamma
ápite ejus diadé-
habens nomen
od nemo novit
estítus erat veste
ine: & vocátur
Verbum Dei. Et
sunt in cœlo,
m in equis al-
no albo & mún-
jus procédit glá-
e parte acútus,
cútiat gentes: &
n virga férrea;
órcular vini fu-
mnipoténtis. Et
ento & in fé-
tū: Rex regum,
minántium.

℟. Vidi sanctam civitátem Jerúsalem. 326.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. In hoc Christus mórtuus est, & resurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur. Allelúia. *Rom.* 14.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato (nisi occurrat Festum Semiduplex) cum Commemoratione de Cruce.

SABBATO.

Ad Noct. *Psalm.* Notus in Judæa Deus. 107. Deus, quis símilis erit tibi? 107. Deus meus, pone illos ut rotam. 108.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 22.

ET osténdit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tanquam crystallum, procedentem de sede Dei & Agni. In médio platéæ ejus, & ex utráque parte flúminis lignum vitæ, ásferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, & fólia ligni ad sanitátem géntium. Et omne maledictū non erit ámplius; sed sedes Dei & Agni in illa erunt, & servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrà non erit: & non egébunt lúmine lucernæ, neque lúmine solis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in sécula seculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt, & vera. Et Dóminus Deus spirítuum Prophetárum

misit Angelum suum osténdere servis suis quæ oportet fieri citò. Et ecce vénio velóciter. Beátus qui custódit verba prophetíæ libri hujus.

Lectio ij.

ECce vénio citò; & merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera sua. Ego sum Alpha & Oméga, primus & novíssimus, princípium & finis. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; ut sit potestas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homicídæ, & idólis servientes, & omnis qui amat & facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix & genus David, stella spléndida, & matutína. Et spíritus & sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat; & qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. Contestor enim omni audienti verba prophetíæ libri hujus: Si quis appósuerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, & de civitáte sancta, & de his quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum: Etiam vénio citò: Amen. Veni, Dómine Jesu. Grátia Dñi nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen. Tu autem.

AD VESPERAS.

Ps. de Feria sub sola Ant. 4. d. Deus & Dóminum suscitávit; & nos suscitábit per virtútem suam. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Act. 10.

NOs testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum & Jerúsalem, quem occidérunt suspendentes in ligno; hunc Deus suscitávit tértiâ die.

Hymnus, Forti. 300.

℣. Confitébimur tibi, Deus: ℟. Narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Resurrexit Christus, & visus est Cephæ, & post hoc Undecim: deinde visus est plusquàm quingentis frátribus simul; deinde visus est Jacóbo, deinde Apóstolis ómnibus, Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*. 301.

DOMINICA IV POST PASCHA.

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ, quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte. 1.

Hymnus, Adeste. *ut suprà*, 294.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 2. *sub sola Ant.* 8. c. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Epístola Cathólica Jacóbi Apóstoli.

j. Cap. 1.

ss, Dei & Dómini
Jesu Christi servus,
cim tríbubus, quæ
ispersióne, salútem.
ıudium existimáte,
:i, cùm in tentatió-
incidéritis; sciéntes
›átio fidei vestræ pa-
operátur. Patiéntia
ıs perféctum habet;
rfecti & íntegri, in
cientes. Si quis au-
lm índiget sapiéntiâ,
Deo, qui dat ómni-
nter, & non impró-
dábitur ei. Póstulet
fide nihil hæsitans:
hæsitat, símilis est
ıris, qui à vento mo-
ircumfertur. Non er-
et homo ille quòd
áliquid à Dómino.
x ánimo, inconstans
nibus viis suis. Glo-
:em frater húmilis in
ıe sua; dives autem
táte sua, quóniam si-
æni transíbit. Exor-
im sol cum ardóre, &
:œnum, & flos ejus
& decor vultûs ejus
ita & dives in itiné-
marcescet.
minus in humilitáte
mor fuit nostrî: * Et
ıos ab inimícis no-
óniam in æternum
lia ejus. Allelúia, al-
Finem Dómini vidi-
ılam miséricors Dó-
, & miserátor; * Et.
ac. 5.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. V. Serm. 242. in diebus Paschæ, 13. C. 1.

Lectio ij.

Diébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantum, donante ipso, póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim fides est nostra: hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promissum est, & in ipso præcessit exemplum. Vóluit enim nobis quod promísit in fine, non solùm prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Contra istam evidéntiam dísputant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea quæ sunt hóminum sápiunt, quàm disputárent de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, illi hómines sunt. In hómine carnáli tota régula intelligendi est consuetúdo cernendi. Quod solent vidére, credunt; quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci qui non erant, quàm paucos resurrexísse qui erant; & tamen ista mirácula non consideratióne comprehensa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurrexit Christus: absolúta res est. Corpus erat, caro erat, pependit in cruce, emísit ánimam; pósita est caro in sepulcro: exhíbuit illam vivam qui vivébat in illa. Quare mirámur? Quare non crédimus? Deus est qui fecit. Consídera auctórem, & tolle dubitatiónem.

℟. Benedictus Dóminus die quotídie, Deus salutárium nostrórum, * Deus noster, Deus salvos faciendi; & Dómini Dómini éxitus mortis. Allel. allelúia. ℣. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ, * Deus noster. *Ps.* 67. *Philipp.* 3.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum qui misit me; & nemo ex vobis intérrogat me, Quò vadis? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 94. *n.* 4.

VIdébat útique Dóminus Jesus quid illa sua verba in córdibus discipulórum ágerent. Spiritálem quippe nondum intériùs habentes consolatiónem, quam per Spíritum sanctum fúerant habitúri, id quod extériùs in Christo vidébant, amíttere metuébant. Et quia se amissúros esse illum vera denuntiantem dubitáre non póterant, contristabátur humánus affectus, quia carnális desolabátur aspectus. Nóverat autem ille quid eis pótiùs expedíret; quia visus intérior ipse est útique mélior, quo eos consolatúrus fúerat Spíritus sanctus; non cernéntium corpóribus ingestúrus corpus humánum, sed seipsum credéntium pectóribus infusúrus. Adjungit: Sed ego veritátem dico vobis; éxpedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos. Tanquam díceret: Expedit vobis ut hæc forma servi auferátur à vobis: caro quidem factum Verbum hábito in vobis; sed nolo me carnáliter adhuc diligátis, & isto lacte contenti semper infantes esse cupiátis. Expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos. Si alimenta ténera quibus vos álui, non subtráxero, sólidum cibum non esuriétis: si carni carnáliter hæséritis, capáces Spíritûs non éritis.

℟. Ego veritátem dico vobis: mittam Paraclétum ad vos; & * Cùm vénerit ille, † Arguet mundum de peccáto, & de justítia, & de judício. Allelúia, allelúia. ℣. Qui lóquitur iníqua, non potest latére Spíritum Dómini, nec prætériet illũ corrípiens judícium: * Cùm. Glória Patri. † Arguet. *Joan.* 16. *Sap.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio, 9.

Ant. 5. C. ALlelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 1. *D.* Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 22.

6. *C.* Sedenti in thro-
Agno, benedíctio &
n sécula seculórum.
. *Apoc.* 5.
8. *G.* Laudem dícite
tro, omnes servi ejus,
métis eum. Allelúia,
Apoc. 19.
ulum. 2. Cor. 5.
gnóvimus secundùm
em Christû; sed nunc
i nóvimus. Si qua er-
hristo nova creatúra,
ransiérunt: ecce facta
nia nova.
tus; Auróra. 295.
ilvum fecit Dóminus
n suum: ℟. Exáudiet
e cœlo sancto suo.

enedictus. *Ant.* 3. à.
ido ad eum qui misit
elúia, allel. *Joan.* 16.

Oratio.

is, qu élium men-
unius éfficis voluntá-
ópulis tuis id amáre
ecipis, id desideráre
omittis; ut inter mun-
arietátes, ibi nostra
corda, ubi vera sunt
Per Dóminum no-
sum Christum Filium
qui tecum.
HORAS, ut in Psalt.
suprà in Feriis Tem-
schalis, 296.
VESPERAS.
ut in Psalterio, 22.
Hristus resurrexit à
mórtuis, allelúia:
autem illum regnáre,
onat Deus omnes ini-
b pédibus ejus. Alle-
Cor. 15.
2. D. Dedit semetip-

sum pro nobis, ut nos redíme-
ret ab omni iniquitáte; & mun-
dáret sibi pópulum acceptábi-
lem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus ele-
ctum, regále sacerdótiû, gens
sancta; ut virtútes annuntiétis
ejus qui de ténebris vos vocá-
vit in admirábile lumen suum,
Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo
secundùm operatiónem potén-
tiæ virtútis ejus, quàm operá-
tus est in Christo, súscitans
illum à mórtuis & constítuens
ad déxteram suam. Allelúia.
Ephes. 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus
mórtuus est Christus; ut &
qui vivunt, jam non sibi
vivant, sed ei qui pro ipsis
mórtuus est & resurrexit. Al-
lelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. Rom. 8.

QUi in carne sunt, Deo
placére non possunt. Vos
autem in carne non estis; sed
in spíritu; si tamen Spíritus Dei
hábitat in vobis. Si quis autem
Spíritum Christi non habet,
hic non est ejus.

℟. Deo grátias.

Hymnus, Forti tegente brá-
chio. 300.

℣. Memor esto verbi tui,
Dómine, ℟. In quo mihi spem
dedisti. *Ps.* 118.

Ad Magnificat. *Ant.* 8. G.
Expedit vobis ut ego vadam:
si enim non abíero, Paraclé-
tus non véniet ad vos; si au-
tem abíero, mittam eum ad
vos. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio.* 25.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Psalm*: Bénedic. 28. Quàm magnificáta sunt. 29. Sit glória. 29.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

OMne datum óptimum, & omne donum perfectum, desursum est, descendens à Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntáriè enim génuit nos verbo veritátis; ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram; ira enim viri justítiam Dei non operátur. Propter quod abjicientes omnem immundítiam, & abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

℟. Consurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ. Allelúia: * Dómine Deus, ne avérteris fáciẽ Christi tui. Allelúia, allelúia. ℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te: * Dómine Deus. 2. *Paral.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij.

EStóte autem factóres verbi, & non auditóres tantùm, fallentes vosmetipsos. Quia si quis audítor est verbi, & non factor, hic comparábitur viro consideranti vultum nativitátis suæ in spéculo; considerávit enim se, & ábiit, & statim oblítus est qualis fúerit. Qui autem perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est relígio. Relígio munda & immaculáta apud Deum & Patrem, hæc est: Visitáre pupillos & viduas in tribulatióne eórum, & immaculátum se custodíre ab hoc século.

℟. Super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua. Allelúia; * Ut liberentur dilecti tui. Allel. allel. ℣. Ego te clarificávi super terram: manifestávi nomen tuum homínibus; * Ut. *Ps.* 107. *Joan.* 17.

Lectio iij. Cap. 2.

FRatres mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim si introíerit in conventum vestrum vir áureum ánnulum habens in veste cándida; introíerit autem & pauper in sórdido hábitu, & intendátis in eum qui indútus est veste præclárâ, & dixéritis ei: Tu sede hic bene; páuperi autem dicátis: Tu sta illic, aut sede sub scabello pedum meórum; nonne judicátis apud vosmetipsos, & facti estis júdices cogitatiónũ iniquárum? Audíte, fratres mei dilectíssimi. Nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, & hærédes regni quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorastis páuperem. Nonne dívites

vites per poténtiam ópprimunt vos, & ipsi trahunt vos ad judícia? Nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod invocátum est super vos?

℟. Dómine, qui sperant in te, in ætérnum exultábunt. Allelúia: * Et habitábis in eis, & † Gloriabúntur in te. Allelúia, allelúia. ℣. Ego claritátem quam dedisti mihi, dedi eis, ut sint unum sicut & nos; ego in eis, & tu in me: * Et. Glória Patri. † Gloriabúntur. *Ps.* 5. *Joan.* 17.

Ad Benedíctus. *Ant.* 7. d. Regenerávit nos Deus in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Adhuc multa hábeo vobis dícere; sed non potestis portáre modò: cùm autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Psalmi* Dómine, quis habitábit. 45. Cœli enarrant. 45. Lex Dómini immaculáta. 45.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

SI legem perfícitis regálem secùndùm Scriptúras: Díliges próximum tuum sicut teipsum; bene fácitis. Si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti à lege quasi transgressóres. Quicúmque autem totam legem serváverit, offendat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit: Non mœcháberis, dixit &: Non occídes. Quòd si non mœcháberis, occídes autem, factus es transgressor legis. Sic loquímini, & sic fácite, sicut per legem libertátis incipientes judicári. Judícium enim sine misericórdia illi qui non fecit misericórdiam; superexaltat autem misericórdia judícium.

℟. Cantáte Dómino, omnis terra: annuntiáte ex die in diem salutáre ejus: * Narráte in géntibus glóriam ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Nunc clarificátus est Fílius hóminis, & Deus clarificátus est in eo: * Narráte. 1. *Paral.* 16. *Joan.* 13.

Lectio ij.

QUid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater & soror nudi sint, & indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, & saturámini; non dedéritis autem eis quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic & fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetipsa. Sed dicet quis: Tu fidem habes, & ego ópera hábeo: ostende mihi fidem tuam sine opéribus, & ego ostendam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus est Deus. Bene facis: & dæmones credunt, & contremiscunt.

℟. Salvum fecit Dóminus Christum suum, allelúia: * Exáudiet illum de cœlo san-

cto suo, allelúia: in potentátibus salus déxteræ ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Deus clarificábit eum in semetipso, & continuò clarificábit: * Exáudiet. *Psalm.* 19. *Joan.* 13.

Lectio iij.

VIs autem scire, ô homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abrahã pater noster nonne ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac fílium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus; & ex opéribus fides consummáta est? Et suppléta est Scriptúra, dicens: Crédidit Abraham Deo, & reputátum est illi ad justítiam, & amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, & non ex fide tantùm? Simíliter & Rahab méretrix, nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, & áliâ viâ ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita & fides sine opéribus mórtua est.

℟. Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam & magnum decórem impónes super eum; * Quóniam dabis eum, Dómine, in benedictiónem in séculum séculi. Allelúia, allelúia. ℣. Dómino nostro & Salvatóri Jesu Christo glória, & nunc, & in diem æternitátis: Amen; * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Psalm.* 20. 2. *Petr.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Si commórtui sumus Christo, & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus. Allelúia. 2. *Timoth.* 2.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Non loquétur à semetipso; sed quæcumque áudiet loquétur, & quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA QUARTA.

AD NOCT. *Psalm.* Confitébor. 60. Miserére mei. 61. Ut quid, Dómine. 61.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

NOlíte plures magistri fieri, fratres mei; scientes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir: potest étiam fræno circumdúcere totũ corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiéndum nobis, & omne corpus illórum circumférimus: ecce & naves, cùm magnæ sint, & à ventis válidis minentur, circumferentur à módico gubernáculo ubi ímpetus dirigentis volúerit; ita & lingua módicum quidem membrum est, & magna exaltat.

℟. Consurge. 336.

Lectio ij.

ECce quantus ignis quàm magnam sylvam incendit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis. Lingua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus, & inflammat rotam nativitátis nostræ, inflammáta à gehenna. Omnis enim natúra bestiárũ, & vólucrum, & serpéntium & ceterórum domantur, & dómita sunt à natúra humána; linguam autem nullus hómi-

tum domáre potest: inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedícimus Deum & Patrem; & in ipsa maledícimus hómines qui ad similitúdinē Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio, & maledíctio. Non opórtet, fratres mei, hæc ita fieri. Numquid fons de eódem forámine emánat dulcem & amáram aquam? Numquid potest, fratres mei, ficus uvas fácere, aut vitis ficus? Sic neque salsa dulcem potest fácere aquam.

℟. Super cœlos. 336.

Lectio iij.

QUis sápiens & disciplinátus inter vos? Ostendat ex bona conversatióne operatiónem suam in mansuetúdine sapiéntiæ. Quòd si zelum amárum habétis, & contentiónes sint in córdibus vestris, nolíte gloriári, & mendáces esse advérsùs veritátem: non est enim ista sapiéntia desursùm descendens; sed terréna, animális, diabólica. Ubi enim zelus & conténtio, ibi inconstántia & omne opus pravum. Quæ autem desursùm est sapiéntia, primùm quidem pudíca est, deinde pacífica, modésta, suadíbilis, bonis conséntiens, plena misericórdia & frúctibus bonis, non júdicans, sine simulatióne. Fructus autem justítiæ in pace seminátur, faciéntibus pacem.

℟. Dómine, qui sperant in te. 337.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. g. Qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora vestra, propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis. Allelúia. *Rom.* 8.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA QUINTA.

AD NOCT. *Psalmi* Exáudiat. 75. Exultáte. 75. Beáta gens. 76.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

UNde bella, & lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiscéntiis vestris quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, & non habétis: occíditis, & zelátis, & non potestis adipisci: litigátis, & belligerátis; & non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis, & non accípitis; eò quòd malè petátis, ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri, nescítis quia amicítia hujus mundi, inimíca est Dei? Quicumque ergo volúerit amícus esse sǽculi hujus, inimícus Dei constitúitur.

℟. Cantáte Dómino. 337.

Lectio ij.

AN putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupiscit spíritus qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo; resístite autem diábolo, & fúgiet à vobis. Appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres; & purificáte corda, dú-

plices ánimo. Miséri estóte, & lugéte, & ploráte. Risus vester in luctum convertátur, & gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspectu Dómini, & exaltábit vos.

℟. Salvum fecit Dóminus Christum. 337.

Lectio iij.

NOlíte detráhere altérutrũ, fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, & júdicat legem. Si autem júdicas legem, non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor & judex, qui potest pérdere & liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis: Hódie, aut crástino íbimus in illam civitátem, & faciémus ibi quidem annum, & mercábimur, & lucrum faciémus, qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? Vapor est ad módicum parens, & deinceps exterminábitur; pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit; &: Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud. Nunc autem exultátis in supérbiis vestris. Omnis exultátio talis maligna est. Scienti ígitur bonum fácere, & non facienti, peccátum est illi.

℟. Magna est. 338.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies. Allelúia. *Act.* 1.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. c. Omnia quæcumque habet Pater, mea sunt: proptéreà dixi quia de meo accípiet. Allelúia. *Joan* 16.

FERIA SEXTA.

AD NOCT. *Psalm.* Quid gloriáris. 89. Exaudi. 89. Véspere. 90.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

AGite nunc, dívites, ploráte, ululántes in misériis vestris quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefactæ sunt, & vestimenta vestra à tíneis comesta sunt. Aurum & argentum vestrum æruginávit, & ærúgo eórum in testimóniũ vobis erit, & manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizastis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est à vobis, clamat; & clamor eórum in aures Dómini sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, & in luxúriis enutristis corda vestra in die occisiónis. Addixistis & occidistis justũ, & non réstitit vobis.

℟. Consurge. 336.

Lectio ij.

PAtientes ígitur estóte, fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola expectat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens, donec accípiat temporáneum & serótinum. Patientes ígitur estóte & vos, & confirmáte corda vestra, quóniam advéntus Dómini appropinquávit.

℟. Super cœlos. 336.

Lectio iij.

NOlíte ingemíscere, fratres, in altérutrum; ut non judicémini. Ecce judex ante jánuã assístit. Exemplum

accipite, fratres, éxitûs mali, labóris & patiéntiæ, Prophétas qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audistis, & finem Dómini vidistis, quóniam misséricors Dóminus est, & miserátor.

℟. Dómine. 337.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Sedéte in civitáte, quoadusque induámini virtúte ex alto. Allelúia. *Luc.* 24.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata, (nisi occurrat Festum semiduplex) cum Commem. de Cruce.

SABBATO.

Ad Noct. *Psalm.* Beátus. 104. Audíte. 105. Ne timúeris. 105.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

ANte ómnia, fratres mei, nolíte juráre neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcumque juramentum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non; ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrûm? Oret. Æquo ánimo est? Psallat. Infirmátur quis in vobis? Indúcat presbyteros Ecclésiæ, & orent super eum, ungentes eum óleo in nómine Dómini: & orátio fidei salvábit infirmum, & alleviábit eum Dóminus; & si in peccátis sit, remittentur ei.

Lectio ij.

COnfitémini ergo altérutrum peccáta vestra, & oráte pro ínvicem, ut salvémini; multùm enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis, passíbilis: & oratióne orávit ut non plúeret super terram, & non pluit annos tres & menses sex. Et rursùm orávit: & cœlum dedit plúviam, & terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit à veritáte, & convérterit quis eum, scire debet quóniam qui converti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit animam ejus à morte, & opériet multitúdinē peccatórum.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato sub sola Ant. 4. d. Deus & Dóminum suscitávit; & nos suscitábit per virtútem suam. Allel. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Act. 17.

PAulus disserébat Judæis de Scriptúris, adapériens & insínuans quia Christum opórtuit pati, & resúrgere à mórtuis, & quia hic est Jesus Christus.

Hymnus, Forti. *suprà.* 300.

℣. Non móriar, sed vivam,

℟. Et narrábo ópera Dómini. *Ps.* 117.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. David appósitus est ad patres suos, & vidit corruptiónem: quem verò Deus suscitávit à mórtuis, non vidit corruptiónem. Allelúia. *Act.* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Complet. *ut suprà*, 301.

DOMINICA V. POST PASCHA.

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ quem Deus sucitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allel. *Act.* 3.

Ps. 94. Venite. 1.

Hymnus. Adeste, 294.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio, 4. sub sola Ant. 8. c. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℟. Cor meum & caro mea ℣. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, electis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, & Bithyniæ, secundùm præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, & aspersiónem sánguinis Jesu Christi; Grátia vobis, & pax multiplicétur. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam reveláři in témpore novíssimo. In quo exultábitis, módicùm nunc si oportet contristári in váriis tentatiónibus; ut probátio vestræ fidei multò pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, & glóriam, & honórem, in revelatióne Jesu Christi; quem, cùm non vidéritis, dilígitis; in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credentes autem exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ, reportantes finem fidei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutantes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi; prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, & posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Bonus Dóminus: in sǽculum misericórdia ejus. Allelúia. * Dicant qui redempti sunt à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Non corruptibílibus auro vel argento redempti estis, sed pretiósо sánguine Agni immaculáti Christi: * Dicant. *Ps.* 106. 1. *Petr.* 1.

Sermo sancti Cæsárii Arelatensis Epíscopi.

Homil. 37. *de Litan.*

Lectio ij.

ECce, fratres dilectíssimi, dies sancti & spiritáles advéniunt. In istis tribus diébus, quos reguláriter in toto mundo célebrat Ecclésia, nullus se à sancto conventu subdúcat; quia per totum annum nobis peccatórum vúlnera subré-

i istis tribus diébus, si-
id Ecclésiã currámus,
rito corde, vel humiliá-
ore, Dei misericórdiã
mur; ut ómnium pec-
a nostrórum vúlnera,
luáno compunctiónis
nento, ad sanitátem
revocémus. Convivió-
: étiam quadragesimáli
ræparémus, & magìs,
, & psallendo, vel
, animábus nostris spi-
pulas, quàm corporá-
ias requirámus. Audíte
, fratres, rogantem:
aternâ pietáte admo-
, ut vobis Deus, & in
ulo sanitátem córpo-
bertátem frúctuum, &
rum indulgéntiam trí-
t in futúro ad ætér-
nia felíciter perveníre
it.

íritus ádjuvat infirmi-
ostram: nam quid oré-
:ut oportet, nescímus;
: Spíritus póstulat pro
mítibus inenarrabíli-
elúia, allelúia. ℣. In
dicit Dóminus, effun-
er domum David, &
abitatóres Jerúsalem,
a grátiæ & precum:
íritus póstulat pro no-
tibus inenarrabílibus.
, allelúia. *Rom.* 8.

i.

ancti Evangélii secun-
lùm Joannem.

iij. Cap. 16.

témpore; Dixit Je-
cípulis suis: Amen,
:o vobis: Si quid pe-
atrẽ in nómine meo,
ois. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 102. *n.* 1 & 2.

JAm dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus, propter eos qui nonnulla petunt à Patre in Christi nómine, nec accípiunt, non peti in nómine Salvatóris quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse signíficat, & quod eo sono rectè ac verácìter intellígitur, hoc accipiendus est dícere, cùm dicit, In nómine meo. Unde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiendum, non petit in ejus nómine, etiamsi non táceat lítteris ac syllabis Christum; quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cùm petit. Qui verò quod est de illo sentiendum sentit, ipse in ejus nómine petit; & áccipit quod petit, si non contra suam salútem sempitérnam petit. Accipit autem, quando debet accípere. Quædam enim non negantur; sed ut cóngruo dentur témpore, differuntur. Usque modò, inquit, non petistis quidquam in nómine meo: pétite, & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit gáudium plenum, profectò non carnále, sed spiritále gáudium est; & quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addendum, procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur quod pertíneat ad hoc gáudium consequendum, hoc est in nómine Christi petendum,

si divínam intellígimus grátiam, si verè beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur; non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

℟. Usque modò non petístis quidquam in nómine meo: * Pétite, & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Allelúia, allelúia. ℣. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet: * Pétite. Glória Patri. * Pétite. *Joan.* 16. *Ps.* 144.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; ℟. Nec delectásti inimícos meos super me. *Ps* 29.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio. 9.

Ant. 5. C. ALleluia, quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 1. *D.* Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. *C.* Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor in sécula seculórum. Allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. *G.* Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis eum. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum. 1. Joan. 3.

CAríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus custodímus, & ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Hymnus, Auróra. 295.

℣. Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: ℟. Præparatiónem cordis eórum audívit auris tua. *Ps.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis; si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt, & te gubernante, éadem faciámus; Per Dóminum.

AD HORAS, ut in Psalt. *Ant. ut in Feriis Temp. Paschalis*, 296.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio, 12.

Ant. 1. D. CHristus resurrexit à mórtuis; allelúia: oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus eléctum, regále sacerdótiū, gens sancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo secundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operá-

us est in Christo, súscitans illum à mórtuis & constítuens ad déxterã suam. Allel. *Ephes.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus est Christus; ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est & resurrexit. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. 1. Joan. 5.

CRéditis in nómine Fílii Dei: & hæc est fidúcia quam habémus ad eum, quia quodcumque petiérimus secundùm voluntátem ejus, audit nos. Et scimus quia audit nos, quidquid petiérimus: scimus quóniam habémus petitiónes quas postulámus ab eo.

Hymnus, Forti. 300.

℣. Oculi Dómini super justos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Ps.* 33.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. In nómine meo petétis, & non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis quia ego à Deo exívi. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA IN ROGATIONIBUS.

¶ *Hoc triduo, si occurrat Festum Duplex vel Semidupl. de eo fiet Officium cum Comm. Feriæ ad Officium Nocturnum & ad Laudes tantùm. Tuncque prima Lectio erit de Scriptura occurr. duabus in unam junctis: secunda Lectio erit de Festo: tertia denique de Evangelio & Homilia Feriæ.*

De Festo autem Simplici occurrente fiet tantùm Commem.]

AD NOCT. *Psalm.* Confitémini. 29. Vocávit. 30. Misit Dóminus. 30.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

SUccíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfectè speráte in eam quæ offertur vobis grátiam in revelatiónem Jesu Christi: quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis; sed secundùm eum, qui vocávit vos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti sitis; quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum qui sine acceptióne personárum júdicat secundùm uniuscujusque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini.

℟. Consurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ. Allelúia: * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui. Allelúia, allelúia. ℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te: * Dómine. 2. *Paral.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij.

SCientes quòd non corruptíbilibus, auro vel argento, redempti estis de vana vestra conversatióne paternæ traditiónis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi, & incontamináti; præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos qui per ipsum fidéles estis in Deo qui suscitávit eum à

mórtuis, & dedit ei glóriam, ut fides vestra & spes esset in Deo. Animas vestras castificantes in obediéntia caritátis, in fraternitátis amóre, símplici ex corde ínvicem dilígite atténtiùs; renáti non ex sémine corruptíbili, sed incorruptíbili, per verbum Dei vivi & permanentis in æternum. Quia omnis caro ut fœnum, & omnis glória ejus tanquam flos fœni: exáruit fœnum, & flos ejus décidit; verbum autem Dómini manet in æternum. Hoc est autem verbum quod evangelizátum est in vos.

℟. Super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua. Allelúia; * Ut liberentur dilecti tui. Allelúia, allelúia. ℣. Ego te clarificávi super terram: manifestávi nomen tuum homínibus; * Ut liberentur dilecti tui. Allelúia, allelúia. *Ps.* 107. *Joan.* 17.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore; Ait Jesus ad discípulos suos: Quis vestrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 130. *quæ est ad Probam*, *n.* 16. 18. 19 & 20.

QUi novit bona data dare filiis suis, pétere nos & quærere & pulsáre compellit. Quod quare fáciat, qui novit quid nobis necessárium sit, priusquam petámus ab eo, movére ánimum potest, nisi intelligámus quòd Dóminus & Deus noster non voluntátem nostram sibi velit innotéscere, quam non potest ignoráre; sed exercéri in oratiónibus desidérium nostrum, quo possímus cápere quod præparat dare. Illud enim valde magnum est; sed nos ad capiendum parvi & angusti sumus. Ideò nobis dícitur: Dilatámini. Tantò quippe illud sumémus capáciùs, quantò id & fidéliùs crédimus, & sperámus firmiùs, & desiderámus ardéntiùs. In ipsa ergo fide, & spe, & caritáte continuáto desidério semper orámus. Ac per hoc, & quod ait Apóstolus, Sine intermissióne oráte: quid est áliud quàm beátam vitam quæ nulla nisi æterna est, ab eo qui eam solus dare potest, sine intermissióne desideráre? Semper ergo hanc à Dómino Deo desiderémus; & orámus semper. Sed ídeò ab áliis curis atque negótiis, quibus ipsum desidérium quodámmodò tepescit, certis horis ad negótium orandi mentem revocámus, verbis oratiónis nosipsos admonentes, in id quod desiderámus inténdere; ne quod tepéscere cœperat, omníno frigescat; & pénitùs extinguátur, nisi crébriùs inflammétur. Quæ cùm ita sint, étiam cùm diu oráre vacat, id est, cùm ália bonárum & necessariárum actiónum non impediuntur offícia, quamvis & in eis, ut dixi, desidério illo semper orandum sit, non est ímprobum nec inútile. Neque enim, ut nonnulli putant, hoc

est oráre in multilóquio, si diútiùs orétur. Aliud est sermo multus, áliud diuturnus affectus. Absit ab oratióne multa locútio; sed non desit multa precátio, si fervens persevérat inténtio. Nam multùm loqui est in orando rem necessáriam supérfluis ágere verbis: multùm autem precári est ad eum quem præcámur, diuturnâ & piâ cordis excitatióne pulsáre. Nam plerumquè hoc negótium plùs gemítibus quàm sermónibus ágitur, plùs fletu quàm affátu.

℟. Pétite, & dábitur vobis: quærite, & inveniétis: * Pulsáte, & aperiétur vobis. Allelúia, allelúia. ℣. Invocábitis & orábitis me, & ego exáudiam vos: quærétis me, & inveniétis: * Pulsáte. Glória Patri. * Pulsáte. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

Non dicitur Te Deum.

Reliqua ut in Feriis Temporis Paschalis, suprà, 295. *exceptis quæ sequuntur.*

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* Quis ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi? Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia tuâ semper protectióne muniámur; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Si vos, cùm sitis mali, nostis bona data dare fíliis vestris; quantò magis Pater vester de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus se? Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt; &, te gubernante, éadem faciámus; Per Dóminum.

FERIA TERTIA
IN ROGATIONIBUS.

Ad Noct. *Psalm.* Deus, judícium. 46. Reges Tharsis. 46. Misericórdiam. 47.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

DEponentes omnem malítiam, & omnem dolum, & simulatiónes, & invídias, & omnes detractiónes, sicut modò géniti infantes, rationábile sine dolo lac concupíscite; ut in eo crescátis in salútem, si tamen gustastis quóniam dulcis est Dóminus. Ad quem accedentes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum; & ipsi tanquam lápides vivi superædificámini, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offerre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. Propter quod cóntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem summum angulárem, electum, pretiósum; & qui crediderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus; non credéntibus autem, lapis quem reprobavérunt ædificantes, hic factus est in caput ánguli; &

lapis offensiónis & petra scándali his qui offendunt verbo, nec credunt in quo & pósiti sunt.

℟. Cantáte Dómino, omnis terra : annuntiáte ex die in diem salutáre ejus : * Narráte in géntibus glóriam ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Nunc clarificátus est Fílius hóminis, & Deus clarificátus est in eo : * Narráte. 1. *Par. 16. Joan. 13.*

Lectio ij.

CAríssimi, óbsecro vos tanquam ádvenas & peregrínos abstinére vos à carnálibus desidériis quæ mílitant adversùs ánimam, conversatiónem vestrâ inter gentes habentes bonam ; ut in eo quod detrectant de vobis tanquam de malefactóribus, ex bonis opéribus vos considerantes, gloríficent Deum in die visitatiónis. Subjecti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum ; sive regi, quasi præcellenti ; sive dúcibus, tanquam ab eo missis ad vindictam malefactórum, laudem verò bonórum ; quia sic est voluntas Dei, ut benefacientes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam : quasi líberi, & non quasi velámen habentes malítiæ libertátem, sed sicut servi Dei.

℟. Salvum fecit Dóminus Christum suum. Allelúia : * Exáudiet illum de cœlo sancto suo. Allelúia : in potentátibus salus déxteræ ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Deus clarificábit eum in semetipso, & continuò clarificábit : * Exáudiet. *Ps. 19. Joan. 13.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore ; Factum est cùm esset Jesus in quodam loco orans, ut cessávit, dixit unus ex discípulis ejus ad eum: Dómine, doce nos oráre. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 130. quæ est ad Probam, n. 21, 22 & 23.

HOc quod in Domínica oratióne pósitum est, tam latè patet, ut homo Christiánus in quálibet tribulatióne constitútus, in hoc gémitus edat, in hoc lácrymas fundat, hinc exordiátur, in hoc immorétur, ad hoc términet oratiónem. His enim verbis res ipsas memóriæ nostræ commendári oportébat. Nam quælibet ália verba dicámus, quæ affectus orantis vel præcedendo format ut cláreat, vel consequendo attendit ut crescat, nihil áliud dícimus quàm quod in ista Domínica oratióne pósitum est, si rectè & congruenter orámus. Quisquis autem id dicit quod ad istam Evangélicam precem pertinére non possit, etiamsi non illícitè orat, carnáliter orat : quod néscio quemádmodùm non dicátur illícitè, quandóquidem Spíritu renátos non nisi spiritáliter decet oráre. Unde líberum est áliis atque áliis verbis éadem tamen in orando dícere ; sed non debet esse líberum ália dícere. Qui dicit in oratióne, verbi grátiâ : Dómine, multíplica divítias meas;

aut : Da mihi tantas, quantas illi vel illi dedisti; aut : Honóres meos auge; & hæc dicit eórum habens concupiscéntiam, non id attendens ut ex his secundùm Deum prosit homínibus : puto eum non inveníre in oratióne Domínica, quo possit hæc vota coaptáre. Quamobrem púdeat saltèm pétere quæ non pudet cúpere; aut si & hoc pudet, sed cupíditas vincit, quantò méliùs hoc pétitur, ut étiam ab isto cupiditátis malo líberet, cui dícimus : Líbera nos à malo.

℟. Cùm stábitis ad orandum, dimíttite, si quid habétis adversùs áliquem; * Ut & Pater vester qui in cœlis est, dimittat vobis peccáta vestra. Allelúja, allelúia. ℣. Miseratiónes fácite, unusquisque cum fratre suo : & malum vir fratri suo non cógitet in corde suo; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Marc.* 11. *Zach.* 7.

Dicitur Te Deum.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Dicit unus ex discípulis ad Jesum : Dómine, doce nos oráre. Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

EXcita, Dómine, tuórum corda fidélium; ut sacris intenta doctrínis, quod precentur intélligant, & petendo perseveranter obtíneant; Per Dóminū nostrum Jesum Christum.

Et dicitur ad Horas diei.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. d. Cùm orátis, dícite : Pater, sanctificétur nomen tuum. Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo. 347.

FERIA QUARTA

IN ROGATIONIBUS.

VIGILIA ASCENSIONIS.

Simplex.

AD NOCT. *Psalm.* Atténdite. 62. Fílii Ephrem. 62. Tránstulit. 63.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

OMnes honoráte : fraternitátem dilígite : Deum timéte : regem honorificáte. Servi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantùm bonis & modestis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injustè. Quæ enim est glória, si peccantes & colaphizáti suffertis? Sed si bene facientes patienter sustinétis, hæc est grátia apud Deū : in hoc enim vocáti estis; quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum ut sequámini vestígia ejus.

℟. Consurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ. Allelúia; * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui. Allelúia, allelúia. ℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te : * Dómine. 2. *Paral.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij. Cap. 3.

ET quis est qui vobis nóceat, si boni æmulatóres fuéritis? Sed & si quid patímini propter justítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis, & non conturbémini. Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad satis-

factiónem omni poscenti vos ratiónem de ea, quæ in vobis est, spe: sed cum modéstia & timóre consciéntiam habéntes bonam; ut in eo quòd détrahunt vobis, confundantur qui calumniantur vestram bonam in Christo conversatiónem. Mélius est enim benefacientes (si voluntas Dei velit) pati, quàm malefacientes; quia & Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. Super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua. Allelúia; * Ut liberentur dilecti tui. Allelúia, allelúia. ℣. Ego te clarificávi super terram: manifestávi nomen tuum homínibus; * Ut liberentur. *Ps.* 107. *Joan.* 17.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 17.

IN illo témpore; Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 104. *n.* 5.

CLarificátum à Patre Fílium nonnulli accípiunt in hoc quod ei non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quantò magìs resurrectióne? Nam in passióne magìs ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóstolo, teste qui dicit: Humiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deinde séquitur, & de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod & Deus illùm exaltávit, & donávit ei nomen; quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, & infernórum; & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.

℟. Pater, ego te clarificávi super terram; opus consummávi, quod dedisti mihi ut fáciam: * Et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetipsum claritáte quam hábui, priusquàm mundus esset, apud te. Allelúia, allelúia. ℣. Ostende hódie quia tu es Deus Israel, & ego servus tuus, & juxta præceptum tuum feci ómnia: * Et. Glória. * Et. *Joan.* 17. 3. *Reg.* 18.

Dicitur Te Deum.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Pater, non pro mundo rogò, sed pro his quos dedisti mihi, quia tui sunt: & jam non sum in mundo, & hi in mundo sùnt, & ego ad te vénio. Allelúia. *Joan.* 17.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut nostræ mentis inténtio, quò ventúræ solemnitátis gloriósus auctor ingressus est, semper intendat; & quo fide pergit, conversatióne pervéniat; Per eumdem.

Et dicitur ad Horas diei.

AD HORAS, *ut in Feriis Temporis Paschalis*, 296.

N ASCENSIONE DOMINI,

SOLEMNE-MAJUS.

I. VESPERIS.
almi de Feria quarta.
QUis ascendit in cœlum atque descenuis suscitávit omnes téri terræ? quod nomen est si nosti? Allel. *Prov.* 30. t. 7. a. Non est Deus ut Deus ascensor cœli: ficéntiâ ejus discurrunt : habitáculum ejus surAlleluia. *Deuter.* 33.
. 3. a. Ascendet pandens ite eos: & transíbit Rex coram eis, & Dómicápite eórum. Allelúia.
2.
t. 5. C. Ecce intélliget, bitur & elevábitur, & is erit valde. Allelúia.

4. *Di*Stabunt pedes ejus illa super montem olivá- qui est contra Jerúsalem entem. Allel. *Zach.* 14. *itulum.* Act. 3.
edicátus est vobis Jesus iristus, quem oportet cœlum suscípere, usi témpora restitutiónis m quæ locútus est Deus Sanctórum suórum à Prophetárum.
Attóllite portas, príncivestras: & elevámini, æternáles, allelúia; & introíbit Rex glóriæ.* Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ. Allelúia, allel. ℣. Hunc príncipem Deus exaltávit déxterâ suâ. * Quis est. Glória Patri. † Dóminus virtútum. *Ps.* 23. *Act.* 5.

Hymnus.

OPus peregisti tuum:
Te, Christe, victórem necis
Æterna, quam relíqueras,
Cœlo reposcit glória.

Jam nube vectus fúlgidâ,
Terras jacentes déspicis:
Educta longo cárcere
Regem sequuntur ágmina.

Mirante turmâ cœlitûm,
Panduntur æternæ fores;
Ovansque sublímem Patris
Homo Deus scandis thronum.

Illic patrónus, póntifex,
Pacis sequester, quem tua
Semel profúdit cáritas,
Offerre pergis sánguinem.

Illinc adornas & foves
Ecclésiam sponsus tuam;
Cunctisque vitam dívidis,
Infúsa ceu mens, ártubus.

Illinc tot inter prælia
Periclitantem sústines;
Das militanti víncere,
Palmam triumphanti paras.

Quò, Christe, præcédis caput,

Huc íntegrum corpus vocas:
Vestígiis tritam tuis
Fac membra sectentur viam.
¶ Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur usque ad Octavam Ascensionis exclusivè, in fine Hymnorum hujus metri, nisi propria assignetur.*]

℣. Regnábit Deus super gentes: ℟. Deus sedet super sedem sanctam suam. *Ps.* 46.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Ecce cum núbibus cœli quasi Fílius hóminis veniébat, & usque ad Antíquum diérum pervénit; & in conspectu ejus obtulérunt eum: & dedit ei potestátem, & honórem, & regnum. Allelúia. *Dan.* 7.

Oratio, Concéde, quæsumus. *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria quarta.

Ant. 3. à. Lucerna civitátis est Agnus; & ambulábunt gentes in lúmine ejus. Allelúia. *Apoc.* 21.

Hymnus, Jesu Redemptor séculi. 26. *cum strophe*, Da, Christe. *&* *Doxologia*, Qui victor. *ut suprà.*

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 1. a. Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est. Allelúia. 1. *Joan.* 3.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia: Dóminum Jesum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 1.

Ps. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

PRomíssa, tellus, cóncipe gáudia;
Te fausta cœlo concíliat dies:
Deus tumentes ponet iras:
Sancta tuus Mediátor intrat.
Tu, Christe, victor mortis & ínferi,
Cruóre partam súscipe glóriam:
Procéde, regna, sume sceptrum;
Subjícitur tibi totus orbis.
Quid obstupentes suspícitis polo,
O vos, euntem, discípuli, Deum?
Ut nunc redemptor scandit astra,
Sic véniet metuendus ultor.
O Christe, dextræ qui Patris ássides,
Fac nos triumphi partícipes tui:
Certámen urget: militémus,
Et, duce te, superémus hostem.
Laus summa Patri, qui Génitum polo
Pacis perennis súscipit óbsidem:
Laus, qui triumphat, summa Nato:
Par tibi laus, utriusque Nexus. Amen.

In Ps. Dómine Dóminus. 37. *Ant.* 5. C. Elequáta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. Allelúia.

In Ps. In Dómino confido. *cum sua divis.* 73. *Ant.* J. Dóminus in templo sancto suo:

ius in cœlo. Allelúia.
℣. Cœli enarrant. 45.
7. d. A summo cœlo
› ejus, & occursus ejus
ad summum ejus. Alle-

Psállite Deo qui ascen-
er cœlum cœli ℟. Ad
em. Ps. 67.
Actibus Apostolórum.
Lectio j. Cap. 1.
Ixit Jesus Apóstolis :
Accipiétis virtútem su-
perveniéntis Spíritûs
in vos, & éritis mihi
in Jerúsalem, & in
Judæa & Samaría, &
ad últimum terræ. Et
ec dixísset, vidéntibus
elevátus est; & nubes
t eum ab óculis eórum.
e intueréntur in cœlum
i illum, ecce duo viri
unt juxta illos in vésti-
is, qui & dixérunt :
alilæi, quid statis aspi-
in cœlum? Hic Jesus,
umptus est à vobis in
, sic véniet quemád-
vidístis eum euntem in
Tunc reversi sunt Jero-
n à monte qui vocátur
, qui est juxta Jerúsa-
abbati habens iter. Et
itroíssent in cœnácu-
ndérunt ubi manébant
t Joannes, Jacóbus &
s, Philippus & Tho-
artholomæus & Mat-
acóbus Alphæi, & Si-
lótes, & Judas Jacóbi.
es erant perseverantes
iter in oratióne cum
ius, & María matre
frátribus ejus.
duxit Jesus discípulos
forâs in Betháníam, & elevátis
mánibus, benedixit eis; & fa-
ctum est, * Dum benedíceret
illis, recessit ab eis, & ferebá-
tur in cœlum. Allelúia, allel.
℣. Sedébit Dóminus rex in
ætérnum, Dóminus benedícet
pópulo suo in pace: * Dum.
Luc. 24. Ps. 28.

Sermo sancti Leónis Papæ.
Serm. 72. de Ascens. Domini. 2.
C. 1, 2 & 3.
Lectio ij.

SIcut in solemnitáte Paschá-
li Resurréctio Dómini fuit
nobis causa lætandi; ita As-
cénsio ejus in cœlos præsén-
tium nobis est matéria gaudió-
rum, recoléntibus illum diem
& ritè venerántibus, quo ex-
plétis ómnibus quæ Evangé-
licæ prædicatióni & novi testa-
menti mystériis congruébant,
Dóminus noster Jesus Chri-
stus, quadragésimo post resur-
rectiónem die coram discípu-
lis elevátus in cœlum, corpo-
rális præséntiæ modum fecit,
mansúrus in Patris déxtera,
donec témpora multiplicandis
Ecclésiæ filiis divínitus præsti-
túta peragantur, & ad judi-
candos vivos & mórtuos in eá-
dem carne, in qua ascendit,
advéniat. Exultémus ítaque,
dilectíssimi, gáudio spirituáli;
& dignâ apud Deum gratiárũ
actióne lætantes, líberos cor-
dis óculos ad illam altitúdi-
nem, in qua Christus est, eri-
gámus. Sursum vocátos áni-
mos desidéria terréna non dé-
primant; ad ætérna præelectos
peritúra non óccupent; viam
veritátis ingressos falláces illé-
cebræ non retardent: & ita à

fidélibus hæc temporália decurrantur, ut peregrinári se in hac mundi valle cognoscant, in qua etiamsi quædam cómmoda blandiantur, non amplecténda néquiter, sed transeunda sunt fórtiter.

℟. Vidéntibus Apóstolis, * Jesus elevátus est; & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Ascendit Elías in cœlum; Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi; & non vidit eum ámpliùs. * Jesus. *Act.* 1. 4. *Reg.* 2.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Recumbéntibus Undecim appáruit Jesus, & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 29. habit. in Bas. sancti Petri, in Ascensione Domini, n. 10 & 11.

QUòd resurrectiónem Domínicam discípuli tardè credidérunt, non tam illórum infírmitas quàm nostra, ut ita dicam, futúra firmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa argumenta monstráta est: quæ dum nos legentes agnóscimus, quid áliud quàm de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit quæ cítiùs crédidit, quàm Thomas qui diu dubitávit. Ille étenim dubitando, vúlnerum cicatríces tétigit, & de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit. Dóminus tunc discípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit; ut verba quæ recédens díceret, in córdibus audiéntiū árctiùs impressa remanérent. Et Dóminus quidem Jesus, postquàm locútus est, assumptus est in cœlum, non curru, non Angelis sublevátus; quia is qui fécerat ómnia, nimírùm super ómnia suâ virtúte ferebátur. Exultávit ut gigas ad currendam viam suã, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos; post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Unde, fratres caríssimi, Christum oportet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendisse crédimus. Desidéria terréna fugiámus; nihil nos jam delectet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis.

℟. Ascendit Deus in júbilo: * Psállite Deo nostro, psállite Regi nostro; quóniam rex omnis terræ Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Jesus assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. * Psállite Deo. Glória Patri. * Psállite Deo. *Ps.* 46. *Marc.* 16.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedictus es, Dómine, in throno regni tui. ℟. Et superlaudábilis, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. CHristus Póntifex futurórum bonórum, per próprium sánguinem introívit semel in Sancta. Allelúia. *Heb.* 9. 3. a.

Ant. 4. E. Non in manufacta Sancta Jesus introívit, exemplária verórum; sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis. Allelúia. *Heb.* 9.

Ant. 1. g. Talis decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, excélsior cœlis factus. Allelúia. *Heb.* 7.

Ant. 5. a. Habentes.

Canticum. Dan. 3.

BEnedictus es, Dómine Deus patrum nostrórum; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Et benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; * & laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis.

Benedictus es in templo sancto glóriæ tuæ; * & superlaudábilis, & supergloriósus in sécula.

Benedictus es in throno regni tui; * & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedictus es, qui intuéris abyssos, & sedes super Chérubim; * & laudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedictus es in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus in sécula. Glória.

[*Et dicitur per totam Octavam, quando fit de ea.*]

Ant. Habentes Sacerdótem magnum, accedámus cum vero corde, in plenitúdine fídei. Allelúia. *Hebr.* 10.

Ant. 8. G. Deus dedit ei glóriam, ut fides vestra & spes esset in Deo. Allel. 1. *Petr.* 1.

Capitulum. Hebr. 1.

CHristus cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ Dei, portansque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excelsis.

Hymnus.

JEsu, nostra redémptio,
Amor & desidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos à morte tólleres?

Inferni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili,
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat píetas
Ut mala nostra súperes
Parcendo, & voti cómpotes,
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Bened. *Ant.* J. Christus Jesus mórtuus est, & resurrexit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis. Allelúia. *Rom.* 8.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui hodiernâ die Unigénitum tuum redemptórem nostrum ad cœlos ascendisse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnorum, strophe Da, Christe, *cum Doxologia* Qui victor.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui victor * ad cœlum redis, * Allelúia, allelúia.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Non in manufacta.

Capitulum. Hebr. 8.

TAlem habémus Pontíficem, qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cœlis; sanctórum minister, & tabernáculi veri quod fixit Dóminus, & non homo.

℟. *br.* Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis, * Allelúia, allelúia. Dixit. ℣. Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum, * Allelúia. Glória Patri. Dixit.

℣. Tu es Sacerdos in ætérnum ℟. Secundùm órdinem Melchísedech. *Ps.* 109.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Talis decébat.

Capitulum. Hebr. 7.

CHristus sempitérnum habet sacerdótium; unde & salváre in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis.

℟. *br.* Vidérunt * ingressus tuos, Deus, * Allelúia, allelúia. Vidérunt. ℣. Ingressus Regis mei * qui est in Sancto, * Allelúia. Glória Patri. Vidérunt.

℣. Ascendisti in altum, cepisti captivitátem: ℟. Accepisti dona in homínibus. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Deus.

Capitulum. Hebr. 2.

EUm qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum, propter passiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum.

℟. *br.* Minuisti eum * paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuisti. ℣. Glóriâ & honóre * coronasti eum, * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Minuisti.

℣. Constituisti eum super ópera mánuū tuárum: ℟. Omnia subjecisti sub pédibus ejus. *Ps.* 8.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Dixit Dóminus. 22.

Ant. 1. f. AD quem Angelórum dixit Deus aliquando: Sede à dextris meis, quoadusque ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum? Allelúia. *Hebr.* 1.

In Ps. Confitébor tibi. 23.

Ant. 3. a. Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Fílius hómin is qui est in cœlo. Allelúia. *Joan.* 3.

In Ps. Laudáte, púeri. 23.

Ant. 5. C. Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Allelúia. *Ephes.* 4.

In Psalm. Lætátus sum. 57.

Ant. 6. F. Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam. Allelúia. *Hebr.* 10.

In Ps. Confitébor... quóniam. 86. *Ant.* 7. a. Omnis lingua confiteátur quia Dómi-

:hriftus in glória eft Allel. *Philipp.* 2.
m. Ephef. 2.
ascitávit nos Deus, ıfedére fecit in cœ- Chrifto Jefu, ut in féculis fuperve- abundantes divítias in bonitáte fuper rifto Jefu.
:, Opus. 351.
:elfus fuper omnes minus, ℟. Et fuper ia ejus. *Pf.* 112.
gnificat. *Ant.* 1. D. Pontíficē magnum, rávit cœlos, Jefum :i, teneámus confes- .llelúia. *Hebr.* 4.
, *ut fuprà ad Laudes.*
)MPLETORIUM.
de Dominica. Reli- l, 352.
I E B U S
CTAV. ASCENSIONIS.
ut in die, exceptis quæ .

O C T U R N U M.
tl. infrà notati in qua- z, fub fola Ant. 7. c. bátur in cœlum: & adorantes, regreffi erúfalem cum gáudio Allelúia. *Luc.* 24.
ndit fuper Chérubim, t: ℟. Volávit fuper entórum. *Pf.* 17.
tes & ℟℟℟. ut infrà, ıt Feria.

L A U D E S.
i de Feria, cum Can- Fefto, 362. *fub fola* D. Cùm introiffent in ım, ascendérunt ubi ıt (Apóftoli:) hi om- t perfeverantes unaní- miter in oratióne. Allelúia. *Act.* 1.

A D H O R A S.
Pfalmi de Feria. Reliqua ut in die Ascenfionis, 356. *Canon ad Primam dicitur ut ad calcem notatur pro qualibet Feria.*

A D V E S P E R A S.
Pf. de Fer. fub fola Ant. 6. F. Erant femper in templo, laudantes & benedicentes Deum. Allelúia. *Luc.* 24.
Reliqua ut in die.
COMPLET. *ut fuprà*, 352.

F E R I A S E X T A
INTRA OCTAV. ASCENSIONIS.
Semiduplex.

AD NOCT. *Pfalm.* Eripe me. 90. Deus oftendet. 91. Exaudi, Deus. 91.

De Epíftola prima beáti Petri Apóftoli.
Lectio j. Cap. 4.

Estóte prudentes, & vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetipfis caritátem contínuam habentes; quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem fine murmuratióne. Unusquisque, ficut accépit grátiam, in altérutrum illam administrantes, ficut boni dispenfatóres multiformis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quafi fermónes Dei; fi quis miniftrat, tanquam ex virtúte quam adminiftrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus, per Jefum Chriftum, cui eft glória, & impérium in fécula feculórum: Amen. Cariffimi, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quafi novi áliquid vobis contingat: fed

communicantes Christi passiónibus, gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiescit.

℟. Auctor fidei & consummátor Jesus, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ; * Atque in déxtera sedis Dei sedet. Allelúia, allelúia. ℣. Date glóriam Deo super Israel: magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus; * Atque. *Hebr.* 12. *Ps.* 67.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Ascensione Domini, 1. *C.* 1 & 4.

Lectio ij.

POst beátam & glorióſam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, quâ verum Dei templum Judáicâ impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit; quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórū diérum explétus est númerus, sacratíssimâ ordinatióne dispósitus, & ad utilitátem nostræ eruditiónis impensus; ut dum à Dómino in hoc spátium mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documentis necessáriis munirétur. Mors enim Christi multùm discipulórum corda turbáverat; & de supplício crucis, de emissióne Spíritûs, de exanimáti córporis sepultúrâ, gravátis mœstitúdine méntibus quidam diffidéntiæ torpor obrépserat. Per omne ergo tempus, quod inter Resurrectiónem & Ascensiónem Dómini exactum est, hoc providéntia Dei curávit, hoc suórum & óculis insinuávit & córdibus, ut Dóminus Jesus verè agnoscerétur resuscitátus, qui verè erat & natus, & passus, & mórtuus. Unde beatíssimi Apóstoli omnesque discípuli, qui & de éxitu crucis fúerant trépidi, & de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspícuâ roboráti, ut Dómino in cœlórum eunte sublímia, non solùm nullâ afficerentur tristítiâ, sed étiam magno gáudio replerentur.

℟. Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur * Cœléstium, terréstrium, & infernórum. Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: In memetipso jurávi, quia mihi curvábitur omne genu, & jurábit omnis lingua, * Cœléstium. *Philipp.* 2. *Is.* 45.

Lectio iij.

ET revérâ magna & ineffábilis erat causa gaudendi, cùm in conspectu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cœléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos Ordines, & ultra Archangelórū altitúdines elevanda; nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi ætérni Patris recepta consessu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio. Quia ígitur Christi Ascénsio nostra

ft; & quò præcessit
tis, eò spes vocátur
: dignis, dilectíssi-
mus gáudiis, & piâ
actióne lætémur.
a non solum para-
ores firmáti sumus,
cœlórum in Christo
netrávimus; amplió-
per ineffábilē Chri-
, quam per diáboli
s invídiam.
tus Jesus in sempi-
et in déxtera Dei,
Expectans donec
nimíci ejus scabel-
ejus. Allelúia, al-
Dómini est regnum;
minábitur géntium,
as donec. Glória.
s. Hebr. 10. Ps. 21.
B B A T O
T. ASCENSIONIS.
emiduplex.
T. Psalm. Nonne
Exaudi. 106. Con-
106.
tola prima beáti
ri Apóstoli.
j. Cap. 5.
es qui in vobis
óbsecro, consénior
tis Christi passió-
& ejus quæ in futú-
la est, glóriæ com-
: Páscite qui in
egem Dei, provi-
coactè, sed spon-
dùm Deum; neque
grátiâ, sed volun-
ne ut dominantes in
forma facti gregis
Et cùm apparúerit
stórum, percipiétis
ibilem glóriæ coró-
líter, adolescentes,
súbditi estóte senióribus. Omnes autem ínvicem humilitátem insinuáte, quia Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitur sub potenti manu Dei, ut vos exáltet in témpore visitatiónis; omnem sollicitúdinem vestram projicientes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide; sciéntes eamdem passiónem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitáti fíeri. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicùm passos ipse perfíciet, confirmábit, solidabitque. Ipsi glória, & impérium in sǽcula seculórum: Amen. Tu autem.

℟. Ad interióra velláminis præcursor* Pro nobis introívit Jesus, Póntifex factus in ætérnum. Allelúia, allel. ℣. Póntifex ultra velum intrábit in Sancta, ut roget pro universo cœtu Israel. * Pro nobis introívit. Hebr. 6. Levit. 16.

De sermóne sancti Leónis Papæ.

De Ascensione Domini, 2. Cap. 1. *Lectio ij.*

SAcramentum, dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio sánguinis sui universitátis Cónditor æstimávit, à die corporális ortûs, usque ad éxitum passiónis, per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licèt multa étiam in forma servi divinitátis signa radiáverint,

própriè tamen illius témporis áctio ad demonstrandam suscepti hóminis pertinuit veritátem. Post passiónem verò, ruptis mortis vínculis, quæ vim suam, in eum qui peccáti erat néscius, incedendo perdíderat: infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transivit in glóriam: quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestísque documentis, multórum declarávit aspéctibus, donec triumphum victóriæ, quem reportârat à mórtuis, inferret & cœlis. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus; ut mirabílior fíeret grátia Dei, cum remótis à conspectu hóminum, quæ méritò reveréntiam suî sentiebantur indícere, fides non defíceret, spes non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℟. Ipse est ante omnes, & ómnia in ipso constant: * Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, primogénitus ex mórtuis; ut sit in ómnibus ipse primátum tenens. Allelúia, allelúia. ℣. Regnábit Dóminus in monte Sion, ex hoc nunc, & usque in æternum: * Et ipse est. *Coloss.* 1. *Mich.* 4.

Cap. 3. *Lectio iij.*

IPsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ passiónis expáverant, & veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantùm de Ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram consedentis eréxerant, nec jam corpóreæ visiónis tardabantur objectu, quóminùs in id áciem mentis inténderent, quod nec à Patre descendendo abfúerat, nec à discípulis ascendendo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, Fílius hóminis Dei Fílius, excelléntiùs sacratiùsque innótuit, cùm in patérnæ majestátis glóriam se recépit; & ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior, qui factus est humanitáte longínquior. Tunc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, & contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, quæ Patre minor est, non egére; quóniam, glorificáti córporis manente natúrâ, eò fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spirituáli intellectu, par Genitóri Unigénitus tangerétur.

℟. Deus Pater glóriæ constítuens Christum ad déxteram suam in cœléstibus supra omnem Principátum, * Ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam. Allelúia, allelúia. ℣. Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? Scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum. * Ipsum. Glória Patri. * Ipsum. *Ephes.* 1. *Ps.* 4.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato sub sola

Ant. 6. F. Erant semper in templo laudantes & benedicentes Deum. Allelúia. *Luc.* 24.

Capitulum.

lum. Coloss. 3.
sursum sunt quærite,
Christus est in déx-
sedens: quæ sursum
ite, non quæ super
mórtui enim estis, &
a est abscóndita cum
n Deo.
s, Opus peregisti. 351.
xcelsus super omnes
Dóminus, ℟. Et super
ória ejus. *Ps.* 112.
lagníficat. *Ant.* 7. G.
stum máxima & pre-
bis promissa donávit
ut per hæc efficiámini
onsortes natúræ. Al-
. *Petr.* 2.
, ut infrà ad Laudes.
it alia Commemoratio
onis.
PLET. *ut suprà*, 352.

OMINICA
RA OCTAVAM
CENSIONIS.

a ut in die Ascensio-
i. præter ea quæ hîc
oria.

NOCTURNUM.

Psalmi è III. Nocturno
æ, 6. sub sola Ant. 1. a.
ui rectúrus erat omnes
raptus est ad Deum,
onum ejus. Allelúia.
2.
des tua, Deus, in sé-
séculi: ℟. Virga di-
s, virga regni tui.

Epístola secunda beáti
Petri Apóstoli.

io j. Cap. 1.
on Petrus, servus &
óstolus Jesu Christi,
qui coæquálem no-
biscum sortíti sunt fidem in
justítia Dei nostri, & Salvató-
ris Jesu Christi. Grátia vobis
& pax adimpleátur in cogni-
tióne Dei, & Christi Jesu Dó-
mini nostri: quómodò ómnia
nobis divínæ virtútis suæ, quæ
ad vitam & pietátem donáta
sunt, per cognitiónem ejus qui
vocávit nos própriâ glóriâ &
virtúte, per quem máxima &
pretiósa nobis promissa doná-
vit; ut per hæc efficiámini diví-
næ consortes natúræ: fugientes
ejus, quæ in mundo est, con-
cupiscéntiæ corruptiónē. Vos
autem curam omnem sub infe-
rentes, ministráte in fide ve-
stra virtútem, in virtúte autem
sciéntiam, in sciéntia autem
abstinéntiam, in abstinéntia
autem patiéntiā, in patiéntia
autem pietátem, in pietáte
autem amórē fraternitátis, in
amóre autem fraternitátis cari-
tátem. Hæc enim si vobiscum
adsint, & súperent, non vá-
cuos nec sine fructu vos con-
stítuent in Dómini nostri Jesu
Christi cognitióne. Cui enim
non præstò sunt hæc, cæcus
est & manu tentans, oblivió-
nem accípiens purgatiónis vé-
terum suórum delictórū. Qua-
propter, fratres, magìs satági-
te, ut per bona ópera certam
vestram vocatiónem & electió-
nem faciátis; hæc enim facien-
tes, non peccábitis aliquan-
do.

℟. Exaltáre, Dómine, in vir-
túte tua. Allelúia: * Cantábi-
mus & psallémus virtútes tuas.
Allelúia, allelúia. ℣. Grátias
ágimus tibi, Dómine Deus
omnípotens, quia accepisti

virtútem tuam magnam, & regnasti: * Cantábimus & psallémus virtútes tuas. Allelúia, allelúia. *Ps.* 20. *Apoc.* 11.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 261. *de Ascensione Domini*, 1.

Lectio ij.

RESurréctio Dómini spes nostra: Ascénsio Dómini glorificátio nostra. Si ergo rectè, si fidéliter, si devótè, si sanctè, si piè Ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, & sursum cor habeámus. Ascendentes autem non extollámur, nec de nostris quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum enim cor habére debémus, sed ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur; sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui ascendit: Dómine, refúgium factus es nobis. Resurrexit enim, ut spem nobis daret, quia resurgit quod móritur; ne moriendo desperarémus, & totam vitam nostram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima; & ille nobis resurgendo & de carne securitátem dedit.

℟. Confiteantur tibi, Dómine, & cantent * Quóniam magna est glória Dómini; quóniam excelsus Dóminus. Allelúia, allel. ℣. Salus Deo nostro qui sedet super thronum, & Agno; * Quóniam. *Ps.* 137. *Apoc.* 7.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 92. *n.* 1 & 2.

DOminus dicébat: Odio habuérunt me gratìs: cùm autem vénerit Paraclétus, ille testimónium perhibébit de me. Tanquam díceret: Odio me habuérunt, & occidérunt videntes; sed tale de me Paraclétus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non videntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis & vos. Quia enim ab inítio mecum estis, potestis prædicáre quod nostis: quod ut modò non faciátis, illíus Spíritûs plenitúdo nondum adest vobis. Ille ergo testimónium perhibébit de me, & vos perhibébitis; dabit enim vobis fidúciam testimónium perhibendi cáritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum sanctum qui dábitur vobis.

℟. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, * Et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum Dóminus, & non est abs-

que me Salvátor: ego salvávi; vos testes mei, & ego Deus. * Et vos testimónium. Glória Patri. * Et vos testimónium. *Joan.* 15. *Is.* 43.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Canticum diei Ascensionis, ut suprà. 354.

Capitulum. Ephes. 1.

OMnia subjécit Deus sub pédibus ejus; & ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, quæ est corpus ipsius, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jesu nostra. 355.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam; ℟. Et regnum ipsius ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis. Allelúia. *Joan.* 15.

Oratio.

DEus, cujus Fílius in alta cœlórum potenter ascendens, captivitátem nostram suâ duxit virtúte captívam: tríbue, quæsumus, ut dona quæ discípulis suis cóntulit, largiátur & nobis; Qui tecum.

Nec fit alia Commemoratio de Ascensione Domini.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica, sub Antiph. II. Vesp. Ascensionis.

Capitulum. 1. Petr. 3.

JEsus Christus est in déxtera Dei, deglútiens mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur: proféctus in cœlum, subjectis sibi Angelis, & Potestátibus, & Virtútibus.

Hymnus, Opus. 351.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Hæc locútus sum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, Deus, cujus. *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Reliqua ut suprà, 352.

FERIA SECUNDA INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Confitémini. 31. Peccávimus. 31. Non disperdidérunt. 32.

De Epístola secunda beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

HAnc ecce vobis, Caríssimi, secundam scribo Epístolam, in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem; ut memores sitis eórum, quæ prædixi, verbórum à sanctis Prophétis, & Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini & Salvatóris. Hoc primùm sciéntes, quòd vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulantes, dicentes: Ubi est promíssio, aut adventus ejus? Ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc volentes, quòd cœli erant

priùs, & terra, de aqua & per aquam consistens Dei verbo: per quæ ille tunc mundus aquâ inundátus périit. Cœli autem qui nunc sunt, & terra, eódem verbo repósiti sunt, igni reservári in diem judícii & perditiónis impiórum hóminum. Unum verò hoc non láteat vos, caríssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, & mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant; sed patienter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam reverti. Advéniet autem dies Dómini ut fur, in quo cœli magno ímpetu tránsient, elementa verò calóre solventur; terra autem & quæ in ipsa sunt ópera, exurentur. Cùm ígitur hæc ómnia dissolvenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conversatiónibus & pietátibus, expectantes & properantes in adventum diéi Dómini, per quem cœli ardentes solventur, & elementa ignis ardóre tabescent?

℟. Eduxit. 353.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 263. de Ascensione Domini, 3. n. 1.

Lectio ij.

GLorificátio Dómini nostri Jesu Christi resurgendo & ascendendo compléta est. Resurrectiónem ipsius Paschæ Domínico celebrávimus: Ascensiónem hódie celebrámus. Festus nobis dies uterque. Ideò enim resurrexit, ut nobis exemplū resurrectiónis osténderet: & ideò ascendit, ut nos désuper protégeret. Habémus ergo Dóminum & Salvatórem nostrum Jesum Christum priùs pendentem in ligno, nunc sedentem in cœlo. Prétium nostrum dedit, cùm pendéret in ligno; cólligit quod emit, cùm sedet in cœlo. Cùm enim omnes collégerit, quos útique per témpora cólliget, in fine témporis véniet; & quómodò scriptum est, Deus manifestus véniet, non quemádmodùm prímitùs venit occultus, sed, sicut dictum est, manifestus. Occultum enim oportébat eum veníre, ut judicarétur; manifestus autem véniet, ut júdicet. Si enim priùs manifestus venisset, judicáre manifestum quis audéret? quandóquidem dicit Apóstolus Paulus: Si enim cognovissent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Sed si ille non occiderétur, mors non morerétur. Trophæo suo diábolus victus est.

℟. Vidéntibus. 354.

n. 2. *Lectio iij.*

HOdie Dóminus noster ascendit in cœlum; ascendat cum illo & cor nostrum. Sicut enim ille ascendit, nec recessit à nobis; sic & nos cum illo ibi jam sumus, quamvis nondum in córpore nostro factum sit quod promíttitur nobis. Neque enim proptéreà nobis desperanda est perfecta & angélica cœlestis habitátio, quia dixit: Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Fílius hóminis qui est in cœlo; sed hoc dictum est propter unitátem, quâ caput

nostrum est, & nos corpus ejus. Cùm ascendit in cœlum, nos ab illo non separámur. Qui de cœlo descendit, non nobis invidet cœlum, sed quodámmodò clamat: Membra mea estóte, si ascéndere vultis in cœlum. In hoc ergo ipsi ínterim roborémur, in hoc votis ómnibus æstuémus. Hoc meditémur in terris, quòd computámur in cœlis. Tunc exutúri carnem mortalitátis, nunc exuámus ánimi vetustátem.

℟. Ascendit. 354.

FERIA TERTIA INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Confitémini. 47. Confiteantur. 48. Confiteantur Dómino. 48.

Incipit Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

QUod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ; & vita manifestáta est, & vídimus, & testámur, & annuntiámus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis. Quod vídimus & audívimus, annuntiámus vobis; ut & vos societátem habeátis nobiscum, & sócietas nostra sit cum Patre & cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, & gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut & ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, & sanguis Jesu Christi Fílii ejus emundat nos ab omni peccáto.

℟. Auctor fidei. 358.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 262. in Ascensione Domini, 2. n. 3.

Lectio ij.

HOdierno die, hoc est, quadragésimo post resurrectiónem suam, Dóminus ascendit in cœlum. Non vidémus, sed credámus. Qui vidérunt, prædicavérunt, & orbem terrárum implevérunt. Ecce celebrátur hodiernus dies toto orbe terrárum. Recólite Psalmum. Cui dictum est, Exaltáre super cœlos, Deus? Cui dictum est? Numquid Deo Patri dicerétur, Exaltáre, qui nunquam est humiliátus? Exaltáre, tu qui fuisti in ventre matris inclúsus; tu qui in illa factus es, quam fecisti; tu qui in præsépi jacuisti; tu qui ubera tanquam parvulus in vena carnis suxisti; tu qui portans mundum, portabáris à matre; tu quem vídua Anna vidit sugentem & cognóvit Omnipotentem; tu qui esuristi propter nos, sitisti propter nos, fatigatus es in viâ propter nos; tu in ligno suspense, tu mórtue, tu sepulte exaltáre super cœlos Deus. Exaltáre, inquit,

exaltáre super cœlos, quia Deus es.

℟. Deus exaltávit. 358.

Lectio iij.

Exaltáre ergo super cœlos, Deus. Jam factum est, jam implétũ est. Non vidimus, sed crédimus. Ecce ante óculos nostros est quod séquitur: Exaltáre super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua. Non credat illud, qui non videt istud. Quid est enim, Et super omnem terram glória tua, nisi, super omnem terram Ecclésia tua, super omnem terram sponsa tua, dilecta tua? Ipsa est glória tua.

℟. Christus Jesus. 359.

FERIA QUARTA

INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Abundávit. 63. Abstulit. 64. Excitátus est. 64.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed & si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: & ipse est propitiátio pro peccátis nostris; non pro nostris autem tantùm, sed étiã pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit; mendax est, & in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta est: & in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, & ipse ambuláre. Caríssimi, non mandátum novum scribo vobis, sed mandátum vetus, quod habuistis ab inítio: mandátum vetus est verbum quod audistis. Iterùm mandátum novum scribo vobis, quod verúm est & in ipso & in vobis; quia ténebræ transiérunt, & verum lumen jam lucet.

℟. Ad interióra. 359.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

In Ascensione Domini, 11.

Lectio ij.

Proptéreà astitérunt Angeli, qui docérent Ascensiónem in cœlum; ne arbitrarentur eum tanquam in cœlum ascendisse, instar Elíæ. Sed quòd verè in cœlum ascénderit, ob id ait: Qui à vobis in cœlum assumptus est. Neque enim hoc simpliciter adjectum est. Quinímò, Elías tanquam in cœlum assumptus est, servus enim erat: Jesus autem in cœlum, quia Dóminus erat. Atque Elías quidẽ ascendens, melóten super Eliséum dimísit: Jesus autem ascendens, gratiárum dona in discípulos relíquit, non unum solum Prophétam faciéntia, sed infinítos Eliséos, atque ádeò illo multò majóres & illustrióres.

℟. Ipse est. 360.

Homil. 2. ad popul. Antioch.

Lectio iij.

Tanquam máximam hæreditátem Eliséus melóten suscépit; étenim verè máxima fuit hæréditas omni auro pretiósior: & erat posthàc du-

plex Elías ille; & erat sursum Elías, & deorsum Elías. Novi quòd justum illum beátum putátis, & vellétis quisquis esse ut ille. Quid ígitur si vobis demonstrávero, quòd áliud quàm ille multò majus omnes sacris mystériis imbúti recépimus? Elías nempe melóten discípulo relíquit; Fílius autem Dei ascendens suam nobis carnē relíquit; sed Elías quidem exútus; Christus autem & nobis relíquit, & ipsam habens ascendit. Ne ígitur ánimo concidámus, neque lamentémur, neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim sánguinem suum pro ómnibus effúndere non dubitávit, & carnem suam & rursus ipsum sánguinem nobis communicávit, quid pro salúte nostra fácere recusábit.

℟. Deus Pater glóriæ. 360.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA QUINTA.

OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 2. D. FActum est regnum hujus mundi Dómini nostri & Christi ejus; & regnábit in sécula seculórum. Allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. F. Ecce venit cum núbibus: & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 3. à. Fílius hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis; & tunc reddet unicuíque secundùm ópera ejus. Allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 4. f. Neque enim Pater júdicat quemquam; sed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honoríficent Fílium, sicut honoríficant Patrem. Allelúia. *Joan.* 5.

Ant. 5. a. Potestátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis est. Allelúia. *Joan.* 5.

Capitulum. *Is.* 66.

COgnoscétur manus Dómini servis ejus, & indignábitur inimícis suis; quia ecce Dóminus in igne véniet.

℟. Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum? Hic Jesus qui assumptus est à vobis in cœlum, * Sic véniet quemádmodum vidístis eum euntem in cœlum. Allelúia, allelúia. ℣. Ad judícium véniet cum sénibus pópuli sui, & princípibus ejus: * Sic véniet. Glória. * Sic véniet. *Act.* 1. *Is.* 3.

Hymnus.

FElix dies mortálibus,
Quâ per profúsum sánguinem,
Homo Deus, clausas diu
Intrávit æternas domos!

Nos membra, quò nostrum caput,
Quò dux præívit, íbimus:
Si jungat una mens simul,
Nos una junget glória.

Discessit, & suis adest,
Præsente semper Spíritu:
Miscens suo se córpori
Omnes in artus ínfluit.

At illa quæ! qualis dies!
Dies tremenda sóntibus,
Dum sede descendens suâ
Redíbit ultor críminum.

Damnátus insons à reis
Partes resúmet júdicis,
Ad cujus ora cóntrement
Dijudicandi júdices.

Ut morte dignos sólveret,

Morti volens se súbdidit:
Cui mors Dei non próderit,
Vindicta qualis ímminet!
Quem noxa letális premit,
Prævertat iram Núminis;
Largisque prudens débitos
Extinguat ignes flétibus.
¶ Ventúre Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Parávit Dóminus in judício thronum suum; ℟. Et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte. *Ps.* 9.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Amodò vidébitis Filium hóminis sedentem à dextris virtútis Dei, & venientem in núbibus cœli. Allel. *Matth.* 26.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut supra*, 352.

In fine Hymni, post strophen, Da, Christe. *Doxologia*, Ventúre Judex. *Et sic ad omnes Horas.*

AD NOCTURNUM.

Invitat. Allelúia. Júdicem vivórum ac mortuórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 10.

Ps. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

Senſus quis horror pércutit?
Cœlum profundum scínditur:
Christum sedentem núbibus
Hinc inde stipant ágmina.
Ferális ad sonum tubæ
Mors jussa reddit mórtuos,
Quos ad tribúnal Júdicis
Urgent coactos Angeli.
Pios locans ad déxteram,
Repellit ad lævam reos:
Novit gregem Pastor suum,
Oves ab hædis ségregat.
Ad Júdicis sedent latus
Quicumque, spretis ómnibus,
Fugêre mundum páuperes,
Deum secúti páuperem.
Crux ante Judæis probrum,
Ludíbrium crux Géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit æthere.
Fixêre quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, ingement:
Vultu beábit quo suos,
Hoc territábit ímpios.
Fac, Christe, ne mores bonos
Contáge mundus ínquinet:
Secerne nos ab ímprobis,
Ne misceámur sóntibus.
Ventúre Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Ps. Misericórdias. 77. Beátus. 78. Semel jurávi. 79. *sub sola Ant.* 6. F. Ecce vénio citò, & merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera sua. Allelúia. *Apoc.* 22.

℣. Cum accépero tempus, ℟. Ego justítias judicábo. *Ps.* 74.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

Quis est mendax, nisi is qui negat quóniam Jesus est Christus? Hic est Antichristus, qui negat Patrem & Fílium. Omnis qui negat Fílium, nec Patrem habet: qui confitétur Fílium, & Patrem habet.... Vos quod audístis ab inítio, in vobis per-

: si in vobis permán-
ıd audiftis ab inítio ,
ı Fílio & Patre ma-
Et hæc eft repromíffio
fe pollícitus eft nobis,
ernam. Hæc fcripfi vo-
s qui fedúcunt vos. Et
ónem quam accepiftis
máneat in vobis. Et
effe habétis, ut áliquis
os : fed ficut únctio
et vos de ómnibus, &
t, & non eft mendá-
: ficut dócuit vos, ma-
o. Et nunc, filíoli,
n eo; ut cùm appa-
habeámus fidúciam,
onfundámur ab eo in
ejus.
brię, & juftè, & piè
in hoc féculo, * Ex-
s beátam fpem, & ad-
glóriæ magni Dei, &
is noftri Jefu Chrifti.
, allelúia. ℣. Deus ma-
éniet; Deus nofter,
ilébit: congregáte illi
ejus, * Expectantes.
Pf. 49.
ı fancti Auguftini
Epífcopi.
lm. 49. *n.* 5. 6 & 7.
Lectio ij.
Dóminus cum difcí-
fulis quadraginta dies.
géfimo die commen-
léfiam fuam, afcendit
n. Et cùm ab eis iret
n, admóniti funt voce
dicente: Quid ftatis,
læi? Hic Jefus quem
e, fic véniet quemád-
vidiftis eum euntem
. Qui venit occultus,
anifeftus. Venit oc-
dicandus, véniet ma-
nifeftus judicatúrus. Venit occultus, ut ante júdicem ftaret; véniet manifeftus, ut étiam de judícibus júdicet. Véniet manifeftus, & non filébit. Ad judícium véniet, ignis ante eum præíbit. Timémus? Mutémur, & non timébimus. Ignem pálea tímeat: auro quid facit? Qui dulcédinem fapiéntiæ & veritátis utcumque fentíre cœpérunt, novérunt quanta pœna fit tantúmmodò à fácie Dei feparári. Qui autem illam dulcédinem non guftavérunt, fi nondum desíderant Dei fáciem, tímeant vel ignem: fupplícia térreant, quem præmia non invítant. Vile tibi eft quod Deus pollicétur; contremifce quod minátur.

℟. Cùm vénerit Fílius hóminis in majeftáte fua, & omnes Angeli cum eo, tunc fedébit fuper fedem majeftátis fuæ; * Et congregabuntur ante eum omnes gentes. Allelúia, allelúia. ℣. Sedébit fuper fólium, in veritáte júdicans, & velóciter reddens quod juftum eft; * Et. *Matth.* 25. *Is.* 16.

Léctio fancti Evangélii fecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Dixit Jefus ad discípulos fuos: Hæc funt verba quæ locútus fum ad vos, cùm adhuc effem vobifcum; quóniam neceffe eft impléri ómnia quæ fcripta funt in lege Móyfi, & Prophétis, & Pfalmis de me. Et réliqua.

Homília fancti Gregórii Papæ.

Hom. 29. *in Evang. n.* 11.

HOc nobis eft magnópere perpendendum, quia fi

qui plácidus ascendit, terríbilis redíbit; & quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc à nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indulta pœniténtiæ témpora parvipendat: nemo curam sui, dum valet, ágere négligat; quia Redemptor noster tantò tunc in judícium distríctior véniet, quantò nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit. Hæc ítaque vobiscum, fratres, ágite: hæc in mente sédulâ cogitatióne versáte. Quamvìs adhuc rerum perturbatióne ánimus flúctuet, jam tamen spei vestræ ánchoram in ætérnam pátriam fígite, intentiónem mentis in vera luce solidáte. Ecce ad cœlum ascendisse Dóminum audívimus. Hoc ergo servémus in meditatióne, quod crédimus. Etsi adhuc hîc tenémur infirmitáte córporis, sequámur tamen eum pássibus amóris.

℟. Nostra conversátio in cœlis est; unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui * Reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur: ecce merces ejus cum eo: * Reformábit. Glória Patri. * Reformábit. *Philipp.* 3. *Is.* 40.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sedísti super thronum, Dómine, ℟. Qui júdicas justítiam. *Ps.* 9.

AD LAUDES
ET AD ALIAS HORAS,
Psalmi de Feria.

Ant. JEsum Deus suscitávit 7. c. tértiâ die, & præcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Allelúia. *Act.* 10.

Ant. 8. G. Omnes vivificabuntur, qui sunt Christi, deinde finis, cùm tradíderit regnum Deo & Patri. Allelúia. 1. *Corinth.* 15.

Ant. 1. *g.* Oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Corinth.* 15.

Ant. 2. D. Novíssima.

Canticum. Apoc. 15 & 19.

MAgna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum.

Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * quia solus pius es.

Quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conspectu tuo, * quóniam judícia tua manifesta sunt.

Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo nostro est; * quia vera & justa judícia sunt ejus.

Ant. Novíssima inimíca destruétur mors; ómnia enim subjécit sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 6. *C.* Cùm subjecta fúerint illi ómnia, tunc & ipse Fílius subjectus erit ei qui subjécit sibi ómnia; ut sit Deus ómnia in ómnibus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

'um. Hebr. 9.
ádmodùm statútum
omínibus semel mo-
ɿoc autem judícium;
ɿristus semel oblátus
ltórum exhaurienda
secundò sine peccá-
bit expectántibus se
n.

Hymnus.

s, olympo rédditus,
, Christe, sedes præ-
s,
:s in pátriam
móris néxibus.
,bundans ómnibus,
is merces, Deus.
nga pro pœna brevi
ɿébunt gáudia!
ɿre nudo qualis es,
ɿue, te vidébimus;
is te júgiter,
r laudábimus.
s amas, non déseris,
ɿlútis óbsidem
altis sédibus,
adoptet, Spíritum.
e judex séculi,
i sit glória
re, cumque Spíritu,
erna sécula. Amen.
iláte in conspectu re-
ni; ℟. Quóniam venit
:erram. *Ps.* 99.
:nedictus. *Ant.* 1. g.
i, Dómine Deus, vir-
ɿm magnam, & re-
c irátæ sunt gentes:
it tempus mortuórum
& réddere mercédem
s, & sanctis. Allelúia.
r.

Oratio.

s, cujus Unigénitum
nfirmitáte carnis ve-
dimus Salvatórem, & in glória majestátis ventúrum Júdicem expectámus: fac, nos eídem in déxtera tua regnanti casto timóre subjectos; ut in conspectu judicantis stare cum fidúcia mereámur; Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Jesum.

In ℟. *br.* Qui judicatúrus es orbem * in æquitáte. * Allelúia, allelúia. *Act.* 17.

Cetera ut in Feriis Temporis Paschalis, suprà. 296.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Omnes.

Capitulum. 1. Tim. 6.

ADventum Dómini nostri Jesu Christi suis tempóribus ostendet beátus & solus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium: qui solus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inaccessíbilem: quem nullus hóminum vidit, sed nec vidére potest.

℟. *br.* Exurge, Dómine; * non confortétur homo. * Allelúia, allelúia. Exurge. ℣. Judicentur gentes * in conspectu tuo, * Allelúia. Glória Patri. Exurge.

℣. Constítue, Dómine, legislatórem super eos; ℟. Ut sciant gentes quóniam hómines sunt. *Ps.* 9.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Oportet.

Capitulum. Hebr. 10.

CHristus in sempiternum sedet in déxtera Dei, de cétero expectans donec ponantur inimíci ejus scabellum pedum ejus. Unâ enim oblatióne consummávit in sempitérnum sanctificátos.

℟. *br.* Dícite in géntibus * quia Dóminus regnávit. * Allelúia, allelúia. Dícite. ℣. Judicábit pópulos * in æquitáte, * Allelúia. Glória Patri. Dícite. *Ps.* 95.

℣. Ignis ante ipsum præcédet, ℟. Et inflammábit in circúitu inimícos eius. *Ps.* 96.

AD NONAM.

Ant. 6. *C.* Cùm subjecta.

Capitulum. 1. Theff. 4.

Dominus in juffu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei descendet de cœlo; & mórtui qui in Christo sunt, resurgent primi. Deinde nos qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviàm Christo in áera; & sic semper cum Dño érimus.

℟. *br.* Judicábit Dóminus, pópulum suum. * Allelúia, allel. Judicábit. ℣. Et in servis suis * deprecábitur. * Allelúia. Glória. Judicábit. *Ps.* 134.

℣. Lætentur omnes qui sperant in te: ℟. In æternum exultábunt, & habitábis in eis. *Ps.* 5.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Ecce venit Dóminus in sanctis míllibus suis, fácere judícium contra omnes, & argúere omnes ímpios. Allelúia. *Judæ* 14.

Ant. 8. c. Illuminábit abscóndita tenebrárum, & manifestábit consília córdium; & tunc laus erit unicuíque à Deo. Allelúia. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. De die illa & hora nemo scit, neque Angeli cœlórum, nisi solus Pater: ídeò & vos estóte paráti. Allelúia. *Matth.* 24.

Ant. 3. c. Vidéte, vigiláte, & oráte: nescítis enim quando tempus sit. Allelúia. *Marc.* 13.

Ant. 5. a. Beáti servi illi quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes. Allelúia. *Luc.* 12.

Capitulum. Judæ 20.

Caríssimi, superædificantes vosmetipsos sanctíssimæ vestræ fidei, in Spíritu sancto orantes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, expectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam æternam.

Hymnus, Felix dies. 367.

℣. Qui sedes super Chérubim, Deus virtútum, ℟. Ostende fáciem tuam; & salvi érimus. *Ps.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris; & vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur à núptiis. Allelúia. *Luc.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 352.

FERIA SEXTA
post Octavam Ascensionis.
Simplex.

¶ *Si hodie occurrat Festum Semiduplex aut supra, fiet de Festo, cum Commem. hujus Feriæ ad Laudes & Vesperas.*

De Festo autem Simplici occurrente fiet tantùm Commemoratio in Laudibus.

AD NOCTURNUM.

Invit. Ascendit Christus in altum: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Ephes.* 4.

f. 94. Venite. 1.
mus, Promissa. 352.
m. Salvum me fac. 91.
me. 92. Ego sum. 92.
Ant. 7. c. Jesus fere-
n cœlum : & discípuli
tes regressi sunt in Jerú-
:um gáudio magno. Al-
Luc. 24.
Ascendit super Chéru-
& volávit : ℟. Volá-
er pennas ventórum.

Epístola prima beáti
oannis Apóstoli.
io j. Cap. 3.
Idéte qualem caritátem
dedit nobis Pater, ut
filii Dei nominémur,
s. Propter hoc mundus
vit nos, quia non novit
aríssimi, nunc fílii Dei
& nondum appáruit
imus. Scimus quóniam
paruerit, símiles ei éri-
uóniam vidébimus eum
ft. Et omnis qui habet
em in eo, sanctíficat
: & ille sanctus est. Om-
facit peccátum, & ini-
n facit; & peccátum
uitas. Et scitis quia ille
t, ut peccáta nostra tól-
& peccátum in eo non
nnis qui in eo manet,
:cat; & omnis qui pec-
n vidit eum, nec co-
eum. Filíoli, nemo vos
. Qui facit justítiam,
st, sicut & ille justus
ui facit peccátum, ex
est; quóniam ab iní-
olus peccat. In hoc ap-
Fílius Dei, ut dissolvat
iáboli.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. Allelúia : * Cantábimus & psallémus virtútes tuas. Allelúia, allelúia. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, quia accepísti virtútem tuam magnam, & regnasti : * Cantábimus. *Ps.* 20. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

Omnis qui natus est ex Deo, peccátum non facit; quóniam semen ipsius in eo manet, & non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifésti sunt fílii Dei, & fílii diáboli. Omnis qui non est justus, non est ex Deo, & qui non díligit fratrem suum; quóniam hæc est annuntiátio quam audístis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Caïn, qui ex malígno erat, & occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus malígna erant; fratris autem ejus justa. Nolíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte : omnis qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetipso manentem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit; & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℟. Confiteántur tibi, Dómine, & cantent * Quóniam magna est glória Dómini, quóniam excelsus Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Salus Deo

nostro qui sedet super thronum, & Agno; * Quóniam. *Ps.* 137. *Apoc.* 7.

Ex Commentario sancti Joannis Chrysóstomi, in Acta Apostolórum.

Hom. 1. *Lectio iij.*

QUare Spíritus sanctus non advénit, cùm adhuc adesset Dóminus, aut mox ab illíus discessu; sed ipse quidem ábiit die quadragésimo, Spíritus autem advénit, cùm complerétur dies quinquagésimus? At si nondum advénerat, quómodò stat quod díxerat: Accípite Spíritum sanctum? Nimirùm, ut eos capáces rédderet & idóneos accipiendo Spirítui. Etenim si Dániel Angelum visúrus, semotus est; multò magìs hos decébat secédere, tanquam Dei donum acceptúros. Licetne eo modo quæstiónem sólvere? An sic pótiùs accipiendum est, quòd de eo quod futúrum erat, perinde quasi jam factum esset, sit locútus; velut cùm ait: Calcáte serpentes & scorpiónes, & omnem virtútem inimíci? Cur ígitur non tum prótinus advénit Spíritus? Oportébat illos desidério promissi tenéri, atque ita donum accípere. Ideòque, cùm ipse digressus esset, tum advénit Spíritus. Qui si venisset eo præsente, non habuisset illos tam ardens expectátio.

℟. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: * Et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum Dóminus, & non est absque me Salvátor: ego salvávi; vos testes mei, & ego Deus. * Et vos. Glória Patri. * Et vos. *Joan.* 15. *Is.* 43.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedictus es, Dómine, in throno regni tui; ℟. Et superlaudábilis, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, sub sola Ant. 2. D. Cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant (Apóstoli.) Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne. Allelúia. *Act.* 1.

Capitulum. Ephes. 1.

OMnia subjécit Deus sub pédibus ejus; & ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, quæ est corpus ipsíus, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jesu nostra. 355.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Nondum erat Spíritus datus, quia Jesus nondum erat glorificátus. Allelúia. *Joan.* 7.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectiónis & ascensiónis Domínicæ solémnia celebráre fecísti: da fámulis tuis, ut & adveniéntis Spíritûs sancti grátiam, purificátis méntibus, suscípere mereámur; Per eumdem..... in unitáte ejusdem.

Et dicitur ad Horas diei.

AD HORAS, Psal. de Feria. Cetera ut in die Ascen-

5. *præter sequentia.*
Hymn. *post strophen*
te. *Doxologia:*
ris ad dextram sedes,
sit glória
, cumque Spíritu,
rna sécula. Amen.
PRIMAM.
. ℣. Qui sedes * ad
Patris, * Allel. allel.
ESPERAS.
de Feria, sub sola
. Erant semper in
udantes & benedi-
um. Allel. *Luc.* 24.
Jesus Christus. 363.
Opus. 351. *cum Do-*
Qui Patris. *suprà.*
elsus super omnes
minus, ℟. Et super
ia ejus. *Ps.* 112.
gnificat. *Ant.* 1. f.
r de cœlo dabit Spí-
tum peténtibus se.
Luc. 11.
ut suprà ad Laudes.
BBATO,
IA PENTECOSTES.
c Vigilia inclusivè,
SS. Trinitatis etiam
on fit Officium de ul-
. Lection. sed quod-
rens transfertur post
SS. Trinitatis. De
i autem & Simplici
Commemoratio, nisi
imo triduo.]
OCTURNUM.
edentem ad déxte-
statis Dei Jesum,
adorémus. Allelúia.

. Veníte. 1.
Hymnus.
ste, qui noster posi
ursor intras régiam,
Quos hîc jacentes réspicis,
Sursum voca, sursum rape.
Ad illa fac nos cúrrere
Amóre casto gáudia,
Terréna quæ mens non capit,
Quæ sola pérspicit fides:
Ubi labórum præmium
Dat ipse se suis Deus;
Et ut beátos éxpleat,
In ómnibus fit ómnia.
Qui nos ad istam grátiã
Ducat potenti glóriam,
Tu, de supernis sédibus
Da, Christe, nobis Spíritum.
Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalm. Notus in Judæa. 107. Deus, quis símilis. 107. Deus meus. 108. *sub sola Ant.* 7. ç. Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit Jesus de Spíritu quem acceptúri erant credentes in eum. Allelúia. *Joan.* 7.

℣. Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum, ℟. Ita desíderat ánima mea ad te, Deus. *Ps.* 41.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

QUi habúerit substántiã hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo; quómodò cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte. In hoc cognóscimus quóniam

ex veritáte sumus; & in conspectu ejus suadébimus corda nostra. Quóniam si reprehénderit nos cor nostrum, major est Deus corde nostro, & novit ómnia. Caríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus custodímus, & ea quæ sunt plácita coram eo fácimus. Et hoc est mandátum ejus: Ut credámus in nómine Fílii ejus Jesu Christi, & diligámus altérutrum, sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta ejus, in illo manet, & ipse in eo: & in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis.

℞. Effundam aquas super sitientem, & fluenta super áridam: effundam Spíritum meũ, * Et germinábunt quasi sálices juxta præterfluentes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Fiet fons aquæ salientis in vitam ætérnam; * Et germinábunt. *Is.* 44. *Joan.* 4.

Lectio ij. Cap. 4.

CAríssimi, nolíte omni spirítui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint; quóniam multi pseudo-prophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur Spíritus Dei. Omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venisse, ex Deo est: & omnis spíritus qui solvit Jesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus, de quo audistis quóniam venit; & nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis, filíoli, & vicistis eum; quóniam major est qui in vobis, quàm qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ideò de mundo loquuntur, & mundus eos audit.

℞. Cùm vénerit Spíritus veritátis, * Docébit vos omnem veritátem; & quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Allelúia, allelúia. ℣. Ténebræ & palpátio in ætérnum, donec effundátur Spíritus de excelso. * Docébit. *Joan* 16. *Is.* 32.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte; & ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Epíscopi.

In Joan Tract. 74. *n.* 4.

QUod ait, Rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis; osténdit & se ipsum esse Paraclétum. Paraclétus enim látinè dícitur Advocátus; & dictum est de Christo: Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est in Deum, legi enim Dei non est subjecta, nec enim potest; velut si dicámus: Injustítia justa esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi significans dilectóres; quæ diléctio non est à Patre. Et ideò dilectióni hujus mundi, de qua satis ágimus ut minuátur & consu-

mátur in nobis, contrária est diléctio Dei quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum qui datus est nobis.

℟. Si dilígitis me, mandáta mea serváte: * Et ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobiscum in ætérnum. Allelúia, allelúia. ℣. Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; & confortétur cor vestrum, omnes qui sperátis in Dómino: * Et. Glória Patri. * Et. *Joan.* 14. *Ps.* 30.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent & læténtur super te omnes quærentes te; ℟. Et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum. *Psal.* 39.

AD LAUDES

ET AD HORAS,

Ps. de Sabbato, excepto Cant.

Ant. 1. *f.* JOannes baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 3. c. Spíritum non potest mundus accípere, quia non videt eum, nec scit eum; vos autem cognoscétis eum. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 7. *d.* Spíritus apud vos manébit, & in vobis erit. Non relinquam vos órphanos. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. d. Docébit vos.

Canticum. Isaïæ 59.

TImébunt qui ab occidente nomen Dómini, * & qui ab ortu solis glóriam ejus;

Cùm vénerit quasi flúvius violentus, * quem Spíritus Dómini cogit;

Et vénerit Sion Redemptor, * & eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus qui est in te, & verba mea quæ pósui in ore tuo, * non recédent de ore tuo, & de ore séminis tui,

Et de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * ámodo & usque in sempitérnum.

Ant. Docébit vos ómnia, & súggeret vobis ómnia quæcumque díxero vobis. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 8. G. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Capitulum. Sap. 9.

SEnsum tuum, Dómine, quis sciet? nisi tu déderis sapiéntiã, & míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis; & sic correctæ sint sémitæ eórum qui sunt in terris, & quæ tibi placent didícerint hómines.

Hymnus.

SUpréme Rector Cœlitûm,
Qui morte devictâ potens,
Cruóre signátam tuo
Ad astra pandis sémitam:

Alto benignus è throno,
E Patris almi dexterâ,
Quos hîc relinquis órphanos,
Non intuéri désinas.

Nos, Christe, tot dolóribus
Quos parturisti, réspice;
Quos obstetríce lánceâ
Apertus effúdit sinus.

Partâ tuis labóribus
Jam tu potíris glóriâ:
Nunc hora; promíssum Patris

Nunc mitte nobis Spíritum.
Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Non erubescant qui expectant te, Dómine, ℟. Dómine virtútum. *Ps.* 68.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum, & manifestábo ei meipsum. Allelúia. *Joan.* 14.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut Spíritus sanctus advéniens, templum nos glóriæ suæ dignanter inhabitando perfíciat. Per.... in unitáte ejusdem.

AD HORAS,

Duplex-minus.

In fine Hymn. post strophen Da Christe, *dicitur Doxologia:*

Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui sedes * ad déxteram Patris. * Allelúia.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Spíritum.

Capitulum. Sap. 1.

SPíritus sanctus disciplínæ effúgiet fictum, & áuferet se à cogitatiónibus quæ sunt sine intellectu, & corripiétur à superveniente iniquitáte: benignus est enim Spíritus sapiéntiæ.

℟. *br.* Ne projícias me * à fácie tua, Dómine. * Allelúia, allelúia. Ne projícias. ℣. Et Spíritum sanctum tuum * ne áuferas à me. * Allelúia. Glória. Ne projícias. *Ps.* 50.

℣. Viam iniquitátis ámove à me: ℟. Et de lege tua miserére mei. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Spíritus.

Capitulum. Ezech. 36.

SPíritum meum ponam in médio vestri; & fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea custodiátis, & operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me * in terram rectam. * Allelúia, allel. Spíritus. ℣. Propter nomen tuum * vivificábis me in æquitáte tua. * Allel. Glória. Spíritus.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Ps.* 142.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Ille.

Capitulum. Act. 1.

ACcipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa & Samaría, & usque ad últimum terræ.

℟. *br.* Dabit Dóminus voci suæ * vocem virtútis. * Allelúia, allelúia. Dabit. ℣. Date * glóriam Deo. * Allelúia. Glória Patri. Dabit. *Ps.* 67.

℣. Turbabuntur gentes, ℟. Et timébunt à signis tuis. *Ps.* 64.

Oratio, Præsta, *ut supra.*

Deinceps non dicitur in fine Hymnorum. Da, Christe.

IN DIE SANCTO PENTECOSTES.

ANNUALE.

IN I. VESPERIS.

In Psalm. Ecce quàm. 57. *Ant.* SPíritus meus erit in 5. C. médio vestrûm : nolíte timére, dicit Dóminus exercítuum. Allelúia. *Agg.* 2.

In Ps. Dómine, exaudi.... áuribus. *cum sua divisione* 113. *Ant.* 1. D. Dabo vobis cor novum, & Spíritum novum ponam in médio vestri ; & áuferam cor lapídeum de carne vestra. Allelúia. *Ezech.* 36.

In Psalm. Lauda, Jerúsalem. 81. *Ant.* 3. a. Cùm dédero Spíritum meum in vobis, sciétis quia ego Dóminus locútus sum, & feci. Allelúia. *Ezech.* 37.

Capitulum. Joel. 2.

EFfundam Spíritum meum super omnem carnem : & prophetábunt fílii vestri & fíliæ vestræ ; senes vestri sómnia somniábunt, & júvenes vestri visiónes vidébunt.

℟. Super servos meos & ancillas in diébus illis effundam Spíritum meum : * Et dabo prodígia in cœlo & in terra ; & erit : † Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Allelúia, allel. ℣. Oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis : vos autem testes estis horum ; & ego mitto promissum Patris mei in vos : * Et dabo prodígia. Glória Patri. † Omnis qui invocáverit. *Joel.* 2. *Luc.* 24.

Hymnus.

VEni, superne Spíritus :
Purgáta Christi sánguine,
Tuíque terra jam capax,
Expandit arentes sinus.

Christi petentis æthera
Exolve promissam fidem ;
Et nostra præsens igneo
Munda lavácro péctora.

Lugémus amissum Patrem ;
Te nostra tangat órbitas :
Soláre mœstos ; ánxiis
Spem redde, qui solus potes.

Docére quæ Christus rudes
Prudens alumnos dístulit,
Hæc præparátis ínsere
Novus magister méntibus.

Olim per umbras vátibus
Retecta paucis véritas,
Nunc orbe toto díssitis
Per te patescat géntibus.

Divína jam nos únctio
Informet omnes ; háctenus
Mutis arátam lítteris
Inscríbe legem córdibus.

Sit laus Patri ; laus Fílio :
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, sit tibi
Decus perenne, Spíritus.
Amen.

℣. Deus Israel ipse dabit virtútem, ℞. Et fortitúdinem plebi suæ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. Ecce dies vénient, & hoc erit pactum quod fériam cum domo Israel: Dabo legem meam in viscéribus eórum, & in corde eórum scribam eam. Allelúia. *Jerem.* 31.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Super tres Psalmos de Dominica, per totam Hebdomadam, Ant. 7. d. Ductor eórum fuisti, Dómine, per diem & per noctem; & Spíritum tuum bonum dedisti, qui docéret eos. Allelúia. 2. *Esdr.* 9.

Hymnus, Jesu, redemptor séculi. 301. *cum Doxolog. sequenti, quæ dicitur usque ad Vesperas Sabbati sequentis exclusivè ad omnes Horas, in fine Hymnorum ejusdem metri.*

Sit laus Patri, laus Filio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 6. F. O quàm bonus & suávis est, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! Allelúia. *Sap.* 12.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia: Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Sap.* 1.

Ps. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

INter sulphúrei fúlgura túrbinis,
Flammarumque globos & sónitum tubæ,
Antíquam véteri, monte Sinâ super,
Legem das pópulo, Deus.
His infida probas corda pavóribus,
Et peccáre vetas, aut prétium mori:
Verùm terríbiles quid párient minæ?
Quò tantus récidet tremor?
En fumantis adhuc montis ad ínfima
Plebs oblíta datam contínuò fidem,
Brutam pérfida plebs effígiem colit,
Veri núminis in locum.
Heu! mens nostra, Deus, te sine nil potest:
Lucem prome ánimis; cordis ahéneam
Molli durítiem; rédde, potes, Deus,
Voci nos dóciles tuæ.
Sit laus summa Patri, summaque Filio:
Sit par, alme, tibi laus quoque, Spíritus,
Per quem legis amor córdibus ínsitus
Dat quod lex jubet éxequi.
Amen.

In Ps. Afferte Dómino, filii Dei. 113. *Ant.* 7. d. Vox Dómini in magnificéntia: Dóminus virtútem pópulo suo dabit: Dóminus benedícet pópulo suo. Allelúia.

In Psal. Deus noster refúgiũ. 115. *Ant.* 1. g. Dedit vocem suam, mota est terra: Dóminus virtútum nobiscum: veníte: & vidéte quæ pósuit prodígia super terram. Allelúia.

℣. Magnus Dñus. 115.
. G. Sicut audívimus,
mus in civitáte Dómini
m, Allelúia : lætétur
Sion, quóniam hic est
Deus noster. Allelúia,
.
Terra mota est, cœli di-
runt ℟. A fácie Dei
, à fácie Dei Israel.

.ctibus Apostolórum.

tio j. Cap. 2.

Um complerentur dies
Pentecostes, erant om-
nes páriter in eódem
& factus est repentè de
sonus tanquam adve-
spíritûs vehementis,&
t totam domum ubi
edentes. Et apparuérunt
pertítæ linguæ tanquam
seditque supra síngulos
: & repléti sunt omnes
sancto, & cœpérunt
áriis linguis, prout Spí-
nctus dabat éloqui illis.
autem in Jerúsalem ha-
s Judæi, viri religiósi
ni natióne quæ sub cœlo
ctâ autem hâc voce,
it multitúdo, & mente
a est, quóniam audié-
usquisque linguâ suâ
quentes. Stupébant au-
nnes, & mirabantur,
s: Nonne ecce omnes
loquuntur, Galilæi
& quómodò nos audí-
unusquisque linguam
n, in qua nati sumus?
& Medi, & Elamítæ,
hábitant Mesopotá-
Judæam, & Cappa-
, Pontum, & Asiam, Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Líbyæ quæ est circa Cyrénen, & ádvenæ Románi, Judæi quoque, & Prosélyti, Cretes, & Arabes, audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquaginta dies; & sic offerétis sacrificiũ novum Dómino: & * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctíssimum. Allelúia, allel. ℣. Cùm complerentur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco; & repléti sunt Spíritu sancto: * Vocábitis. Glória. * Vocábitis. *Levit.* 23. *Act.* 2.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 155. *aliàs* 6. *de verbis Apost. n.* 5 *&* 6.

Lectio ij.

CElebrátum est Pascha in véteri pópulo: nondùm in luce fulgente, sed in umbra significante celebrátum est; & post quinquaginta dies à celebratióne Paschæ, datur lex in monte Sina, scripta dígito Dei. Venit verum Pascha; immolátur Christus; tránsitum facit à morte ad vitam: & numerantur quinquaginta dies, & venit Spíritus sanctus, dígitus Dei. Sed vidéte ibi quómodò, & hîc quómodò. Ibi plebs longè stabat; timor erat, amor non erat: nam usque ádeò timuérunt, ut dícerent ad Móysen: Lóquere tu ad nos; & non nobis loquátur Dóminus, ne moriámur. Descendit ergo,

sicut scriptum est. Deus in Sina, in igne; sed plebem longè stantem terrúerat, & dígito suo scribens in lápide, non in corde. Hic autem quando venit Spíritus sanctus, congregáti erant fidéles in unum: nec in monte terrúit, sed intrávit in domum. De cœlo quidem factus est súbitò sonus, quasi ferrétur flatus veheméntis: sonuit, sed nullus expávit. Visæ sunt illis, inquit Scriptúra, linguæ divísæ, velut ignis. Numquid de longínquo térritans? Absit. Nam insédit super unumquemque eórum; & cœpérunt linguis loqui, sicut Spíritus dabat eis pronuntiáre. Audi linguam loquentem, & intellige Spíritum, non in lápide, sed in corde scribentem. Lex ergo Spíritûs vitæ scripta in corde, non in lápide.

℟. Factus est repentè de cœlo sonus tanquam adveniéntis spíritûs veheméntis: * Sedit ignis supra síngulos eórum; & † Cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Allelúia, allel. ℣. Dóminus de Sinaï venit; in déxtera ejus ignea lex: & qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. * Sedit. Glória Patri. † Cœpérunt. *Act.* 2. *Deut.* 33.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit; & Pater meus díliget eum. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 30. habit. die Pentec. in Basilica S. Petri, n. 1.

HOdie Spíritus sanctus repentino sónitu super discípulos venit, mentesque carnalium in sui amórem permutávit: & foris apparéntibus linguis ígneis, intùs facta sunt corda flammántia; quia dum Deum in ignis visióne suscípiunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est. Unde & Joannes dicit: Deus cáritas est. Qui ergo mente íntegrâ Deum desíderat, profectò jam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dílígere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquisque vestrûm requirátur, an díligat Deum; totâ fidúciâ & secúrâ mente respondet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicat: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in Epístola sua idem Joannes dicit: Qui dicit, Díligo Deum, & mandáta ejus non custódit, mendax est. Verè étenim Deû dilígimus, si ad mandáta ejus nos à nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria dífluit, profectò Deum non amat; quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. Qui servat mandáta Dei, in illo manet, & ipse in eo; * Et in hoc scimus quóniam

manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis. Allelúia, allelúia. ℣. Deus creávit sapiéntiam in Spíritu sancto, & effúdit illam super omnem carnem, & præbuit illam diligéntibus se;* Et. Glória Patri.*Et. *Rep.* ℟. Qui servat. *usque ad* ℣. Deus creávit. 1. *Joan*. 3. *Eccli*. 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum, & creabuntur; ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Ps.* 103.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. G. ERant Apóstoli perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 5. C. Sonus replévit totam domum ubi erant sedentes; & apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquam ignis. Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 1. *f.* Audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes. Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 2. D. Stupébant.

Canticum. Judith. 16.

HYmnum cantémus Dómino: * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua, * & quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua; * quia dixisti, & facta sunt.

Misisti Spíritum tuum, & creáta sunt; * & non est qui resistat voci tuæ.

Montes à fundamentis movebuntur cum aquis: * petræ sicut cera liquescent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Stupébant omnes, & mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt? & quómodò nos audívimus unusquisque linguam nostram in qua nati sumus? Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 3. à. Audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei. Allelúia, allelúia. *Act.* 2.

Capitulum. Apoc. 2.

QUi habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

Hymnus.

AUdímur: almo Spíritus
Descendit è sinu Patris,
Ægrisque fert mortálibus
Promissa cœli múnera.

Quot próditur miráculis
Præsentis adventus Dei!
Jam tota sublími domus
Repentè flatu pérsonat.

Puro cadúcus æthere,
Candentis ad linguæ modum,
In confidentûm vérticem
Ignítus imber dépluit.

Quæ flamma summas álluit
Innóxio tactu comas,
Hæc gliscit arcánis simul
In pectus & mentem viis.

Stupente turbâ géntium
Linguis loquuntur ómnibus:
Vatum crepant orácula;
Quidquid profantur, ignis est.

Inter profandum, Spíritus
In audientes írruit,

Instincta quo passim nova
Surgit Prophetárum seges.
Sit laus Patri; laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus. ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Non hi, sicut vos æstimátis, ébrii sunt; sed hoc est, quod dictum est per Prophétam, Effundam de Spíritu meo super omnem carnem. Allelúia. *Act.* 2.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die corda fidéliū sancti Spíritûs illustratióne docuisti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére; Per Dóminum... in unitáte ejusdem Spíritûs.

AD HORAS, in fine Hym. Doxol. Sit laus Patri, &c. *sive strophe* Da, Christe.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Erant Apóstoli.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui de Spíritu tuo * dedisti nobis, * Allelúia, allelúia. 1. *Joan.* 4.

AD TERTIAM.

Loco Hymni O fons amóris. *dicitur sequens hodie, & per Octavam.*

VEni, creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supernâ grátiâ
Quæ tu creasti péctora.
Qui Paraclétus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.
Tu septiformis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu ritè promissum Patris,
Sermóne ditans gúttura.
Accende lumen sénsibus,
Infunde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repellas lóngiùs,
Pacemque dones prótinus;
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium:
Te utriusque Spíritum
Credámus omni témpore.
Sit laus Patri; laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Ant. 5. C. Sonus.

Capitulum. 2. Cor. 3.

SI ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere filii Israel in fáciem Móysi, propter glóriam vultûs ejus, quæ evacuátur; quómodò non magìs ministrátio Spíritûs erit in glória?

℟. *br.* Intónuit * de cœlo Dóminus, * Allelúia, allelúia. Intónuit. ℣. Et Altíssimus * dedit vocem suam, * Allelúia. Glória Patri. Intónuit.

℣. Commóta est & contrémuit terra: ℟. Ignis à fácie ejus exarsit. *Ps.* 17.

SEXTAM.

. 1. *f.* Audiébat.

:*lum.* 1. Cor. 12.

quidem per Spíritum
ır sermo sapiéntiæ :
n sermo sciéntiæ se-
eundem Spíritum :
:s in eódem Spíritu :
ia sanitátum in uno
álii operátio virtú-
i prophetía, álii dis-
irítuum, álii génera
n, álii interpretátio
n.

. Non sunt loquélæ *
mónes, * Allelúia,
Non sunt. ℣. Quorum
iantur * voces eórum,
a. Glória. Non sunt.
omnem terram exívit
rum, ℟. Et in fines or-
verba eórum. *Ps.* 18.

) NONAM.

3. à. Audívimus.

'*um.* 1. Cor. 2.

Dei sunt nemo co-
vit, nisi Spíritus Dei.
m non spíritum hujus
ccépimus, sed Spíri-
x Deo est, ut sciámus
o donáta sunt nobis :
quimur non in doctis
sapiéntiæ verbis, sed
na Spíritûs.

. Annuntiavérunt *
ei, * Allelúia, alle-
nuntiavérunt. ℣. Et fa-
intellexérunt. * Al-
lória Patri. Annuntia-

nturbáti sunt omnes
ant eos; ℟. Et tímuit
omo. *Ps.* 64.

iat. Pars Verna.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Dixit Dóminus. 22.

Ant. DExterâ Dei exaltátus 4. E. Jesus, & promissióne Spíritûs sancti acceptâ à Patre; effúdit hunc quem vos vidétis & audítis. Allelúia. *Act.* 2.

In Ps. Laudáte, púeri. 23.

Ant. 1. A. Sanctificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

In Ps. In éxitu Israel. 24.

Ant. 3. a. Signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptiónē acquisitiónis. Allelúia, allelúia. *Ephes.* 1.

Capitulum. Tit. 3.

SEcundùm suam misericórdiam salvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum salvatórem nostrum; ut justificáti grátiâ ipsíus, hærédes simus secundùm spem vitæ ætérnæ.

Hymnus.

QUò vos Magistri glória,
quò salus
Invítat orbis, sancta cohors, Dei
Portáte verbum : vos reposcit
Prima seges, pia cura fratrum.
Proh! quanta messis prótinus éxtitit!
Ter mille verbum concípiunt viri :
Deóque maturante, reddunt
Multíplicem, bona terra, fructum.

Compuncta passim péctora flétibus
  Mœrent amáris, atque piáculo
  Ardent salutáris lavácri
  Prætéritas abolére labes.
At non Hebræis limítibus sacer
  Hærébit ardor: Sol habitábiles
  Quà lustrat oras; hàc triumphis
  Matéries patet ampla vestris.
Jam mille divûm templa solo ruunt:
  Cedit superbæ vis sapiéntiæ,
  Cedunt tyranni: victa cedit
  Carníficum rábies furentûm.
Novum potentis grátia Spíritûs
  Creávit orbem: nos quoque, nos tuæ
  Succendat ardor caritátis,
  Alme Deus, renovetque totos.
Sit summa Patri, summaque Fílio:
  Sit, sancte, compar laus tibi, Spíritus,
  Quo dura mitescunt, novasque
  Concípiunt pia corda flammas. Amen.

℣. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, ℟. A templo tuo in Jerúsalem. *Ps. 67.*

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Det vobis Deus virtúte corroborári per Spíritũ ejus in interiórem hóminem; ut in caritáte radicáti & fundáti, impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Allelúia. *Ephes.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLET. *ut suprà.* 380.

DIEBUS

INTRA OCT. PENTECOSTES.

Omnia ut in die 379. *exceptis quæ sequuntur.*

AD NOCT. *Invit.* Allelúia: Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Sap* 1.

Ps. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

INter sulphúrei fúlgura túrbinis,
  Flammarumque globos & sónitum tubæ,
  Antíquam véteri monte Sinâ super,
  Legem das pópulo, Deus.
His infida probas corda pavóribus,
  Et peccáre vetas, aut prétium mori:
  Verùm terríbiles quid párient minæ?
  Quò tantus récidet tremor?
En fumantis adhuc montis ad ínfima
  Plebs oblíta datam continuò fidem,
  Brutam pérfida plebs effigiem colit,
  Veri Núminis in locum.
Heu! mens nostra, Deus, te sine nil potest:
  Lucem prome ánimis; cordis ahéneam
  Molli durítiem; redde potes, Deus,
  Voci nos dóciles tuæ.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio:

, alme, tibi laus
ue, Spíritus,
m legis amor córdi-
nsitus
od lex jubet éxequi.
n.
salmi, ut distribuun-
n qualibet Feria, sub
. 8. c. Ecclésia ædifi-
ímbulans in timóre
& consolatióne san-
ûs replebátur. Alle-
. 9.
ixit Dóminus pópu-
vehementer, ℟. Et
eum super inimícos
104.
tes & ℟℟℟. ut notan-
in qualibet Feria.
Te Deum.
cerd. Emittes Spíritū
creabuntur; ℟. Et re-
áciem terræ. *Ps.* 103.

LAUDES.

h. & Psalm. cum Can-
in die. 383.
h. ad Benedíctus. *&*
nfrà in qualibet Feria.
IORAS, ut in die,
rationem.
, ad calcem.

VESPERAS.

Psal. cum ceteris, ut
Festo Pentecostes. 385.
h. ad Magníficat. *&*
infrà in qualibet die.
PLETORIUM, *ut*
30.

A SECUNDA.
Duplex-majus.

OCT. *Psalm.* Dómine
nosler. 37. Cœli
t. cum sua divis. 45.
Deo. 79.

De Epístola prima beáti
Joannis Apóstoli.
Lectio j. Cap. 4.

NOs ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, & spíritum erróris. Caríssimi, diligámus nos ínvicem; quia cáritas ex Deo est. Et omnis qui díligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum; quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cáritas: non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior dilexit nos, & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, & nos debémus alterutrum dilígere.

℟. Petrus cum Undecim locútus est eis: Pœniténtiam ágite, * Et baptizétur unusquisque vestrûm in remissiónem peccatórum; & accipiétis donū Spíritûs sancti. Allelúia, allelúia. ℣. Usquequò stulti ea quæ sibi sunt nóxia cúpient? Convertímini ad correptiónē meam, * Et. *Act.* 2. *Prov.* 1.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.
Tom. 5. *Serm.* 269. *aliàs* 21. *de Pentec.* 3. *n.* 3 *&* 4.
Lectio ij.

HAbétis baptismum Christi: veníte ut habeátis & Spíritum Christi. Timéte quod

scriptum est : Quisquis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Induistis Chrístum formâ sacramenti: indúite imitatióne exempli, quóniam Christus pro nobis passus est, relinquens nobis exemplum, ut sequámur vestígia ejus. Nolíte esse habentes formam pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Quæ autem major est virtus pietátis, quàm cáritas unitátis? Vidémini vobis dícere: Dóminus Jesus. Et fortè non intelligentes atténditis ad id quod Apóstolus ait : Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. Sed hoc quod ait, Dicit, signátè pósitum est, & próprio quodam modo. Nemo enim dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto; sed si dicit factis, non solis verbis. Nam possunt dícere, Dóminus Jesus, étiam de quibus ait : Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Sed, Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto : nemo planè, sed eo modo quod dictum est, id est, factis. Unde secútus adjunxit, Sed is qui facit voluntátẽ Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergo vos sanctum Spíritum habére cognóscite, quando mentem vestram per sincérã caritátem unitáti consenséritis hærére.

℟. Qui recepérunt sermónem Petri, baptizáti sunt : erant autem perseverantes in doctrína Apostolórum; * Omnes étiam qui credébant, erant páriter, & habébant ómnia commúnia. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum! quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem: * Omnes. *Act.* 2. *Ps.* 132.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 3.

IN illo témpore; Dixit Jesus Nicodémo: Amen, amen dico tibi; nisi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 12. *n.* 5.

DIcit Dóminus Nicodémo, & expónit ei : Amen, amen dico tibi; nisi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu, non potest introíre in regnum Dei. Tu, inquit, carnálem generatiónẽ intélligis, cùm dicis : Numquid potest homo redíre in víscera matris suæ? Ex aqua & Spíritu oportet ut nascátur propter regnum Dei. Si propter hæreditátem patris hóminis temporálẽ náscitur, nascátur ex viscéribus matris carnális : si propter hæreditátem Patris Dei sempitérnam, nascátur ex viscéribus Ecclésiæ. Génerat per uxórem fílium pater moritúrus successúrum; génerat Deus de Ecclésia fílios non successúros, sed secum mansúros. Et séquitur: Quod natum est de carne, caro est; & quod natum est de Spíritu, spíritus est. Spirituáliter ergo náscimur, & in

Spíritu náscimur verbo & sacramento.

℟. Quod natum est ex carne, caro est; & quod natum est ex Spíritu, spíritus est. Non miréris quia dixi: Oportet vos nasci dénuò. * Spíritus ubi vult spirat. Allelúia, allelúia. ℣. Quis adjúvit Spíritum Dómini? aut quis consiliárius ejus fuit, & ostendit illi? * Spíritus. Glória Patri. * Spíritus. *Joan.* 3. *Is.* 40.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Spíritus ubi vult spirat; & vocem ejus audis, sed nescis unde véniat, aut quò vadat: sic est omnis qui natus est ex Spíritu. Allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

DEus, totíus cónditor creatúræ, fámulos tuos quos fonte renovasti baptísmatis; quosque Spíritûs sancti plenitúdine solidasti, in adoptiónis sorte fácias, quæsumus, dignanter ascríbi; Per Dóminum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus; Per ómnia sécula seculórum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Allelúia. *Joan.* 3.

Oratio, ut suprà.

FERIA TERTIA.

Duplex-majus.

AD NOCT. *Psalm.* Deus deórum. *cum sua divisione.* 53. Miserére meî. 119. Te decet hymnus. 66.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

DEum nemo vidit unquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, & cáritas ejus in nobis perfecta est. In hoc cognóscimus, quóniam in eo manémus, & ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis: & nos vídimus, & testificámur, quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi. Quisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo. Et nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est: & qui manet in caritáte, in Deo manet, & Deus in eo. In hoc perfecta est cáritas Dei nobiscum, ut fidúciam habeámus in die judícii; quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritáte: sed perfecta cáritas forás mittit timórem, quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perfectus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior dilexit nos.

℟. Dixérunt Apóstoli: Dómine, da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum. Et cùm orassent, * Motus est locus in quo erant congregáti; & repléti sunt omnes Spíritu sancto. Allelúia, allelúia. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ, Deus, orbi terræ; commóta est & contrémuit terra: * Motus est. *Act.* 4. *Ps.* 76.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Pentecoste, Serm. 1. *C.* 2.

Lectio ij.

REpléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui áliis linguis, prout Spíritus sanctus dabat eloqui illis. O quàm velox est sermo sapiéntiæ! & ubi Deus magister est, quàm citò díscitur quod docétur! Non est adhíbita interpretátio ad audiendum, non consuetúdo ad usum, non tempus ad stúdium; sed spirante ubi vóluit Spíritu veritátis, própriæ singulárū géntium voces factæ sunt in Ecclésiæ ore communes. Ab hoc igitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit: ab hoc die imbres charismatum, flúmina benedictiónum omne desertum & universam áridam rigavérunt; quóniam ad renovandam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur super aquas; & ad véteres ténebras abigendas, novæ lucis fúlgura coruscábant, cùm micántium splendóre linguárum, & verbum Dómini lúcidum, & elóquium conciperétur ignítum, cui ad creandum intellectum, consumendumque peccátum, & efficácia illuminandi, & vis inesset urendi.

℟. Salus ab eis qui audiérunt confirmáta est, * Contestante Deo signis; & porténtis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus. Allelúia, allelúia. ℣. Crevérunt, & quasi germinantes multiplicáti sunt; ac roboráti nimis, implevérunt terram; * Contestante. *Hebr.* 2. *Ex.* 1.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus Pharisæis: Amen, amen, dico vobis: Qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascendit aliunde, ille fur est & latro; qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 45. *n.* 2.

DOminus de grege suo, & de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodierna lectióne. Dicant ergo pagáni: Bene vívimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriantur? Ad hoc enim debet unicuíque prodesse bene vívere, ut detur illi semper vívere; nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicendi sunt, qui finem bene vivendi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contemnunt. Non est autem cuíquam spes vera & certa semper vivendi, nisi agnoscat vitam quæ est Christus, & per jánuam intret in ovíle.

℟. Recordátus est Dóminus pópuli sui: eduxit eos cum pastóribus gregis sui: * Pósuit in médio ejus Spíritum Sancti sui. Allelúia, allelúia. ℣. Ipse dedit pastóres & doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: * Pó-

suit. Glória Patri. * Pósuit. *Is.* 63. *Ephes.* 4.

Ad Benedíctus. *Ant.* 2. D. Qui intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem Spíritûs.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, Da, quæsumus. *ut supra.*

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Duplex-minus.

AD NOCT. *Psalm.* Exurgat. 76. Dóminus dabit. 76. In ecclésiis. 77.

De Epístola prima beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

TRes sunt qui téstimónium dant in cœlo? Pater, Verbum, & Spíritus sanctus; & hi tres unum sunt. Et tres sunt qui testimónium dant in terra: spíritus, & aqua, & sanguis; & hi tres unum sunt. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est: quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se. Qui non credit Fílio, mendácem facit eum; quia non credit in testimónium, quod testificátus est Deus de Fílio suo. Et hoc est testimónium, quóniam vitam ætérnam dédit nobis Deus. Et hæc vita in Fílio ejus est. Qui habet Fílium, habet vitam: qui non habet Fílium, vitam non habet. Hæc scribo vobis, ut sciátis quóniam vitam habétis ætérnam, qui créditis in nómine Fílii Dei. Et hæc est fidúcia quam habémus ad eum; quia quodcumque petiérimus secundùm voluntátem ejus, audit nos. Et scimus quia audit nos quidquid petiérimus: scimus quóniam habémus petitiónes quas postulámus ab eo.

℟. Loquente Petro, cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum; & obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, quia * Et in natiónes grátia Spíritûs sancti effúsa est. Allelúia, allelúia. ℣. Non est apud Deum nostrum personárum accéptio; * Et. *Act.* 10. 2. *Paral.* 19.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Jejun. Pentec. 1. *C.* 1 & 3.

Lectio ij.

HOdiernam, dilectíssimi, festivitátem descensióne sancti Spíritûs consecrátam, séquitur, ut nostis, solemne jejúnium, quod ánimis corporibusque curandis salúbriter institútum, devótâ nobis est observántiâ celebrandum. Re-

plétis namque Apóstolis virtúte promissâ; & in corda eórum Spíritu veritátis ingresso, non ambígimus inter cetera cœléstis sacramenta doctrínæ, hanc spirituális continéntiæ disciplínam de Paracléti magistério prímitus fuisse concéptam; ut sanctificátæ jejúnio mentes conferendis sibi charismátibus fierent aptióres. Igitur post sanctæ dies lætítiæ, quos in honórem Dómini à mórtuis resurgentis, ac deinde in cælos ascendentis, exégimus, postque percéptum sancti Spíritûs donum, salúbriter & necessáriè consuetúdo est ordináta jejúnii; ut si quid fortè inter ipsa festivitátum gáudia négligens libertas & licéntia inordináta præsumpsit, hoc religiósæ abstinéntiæ censúra castíget: quæ ob hoc quoque studiósiùs exequenda est, ut illa in nobis quæ hâc die Ecclésiæ divínitus sunt collàta, permáneant. Templum enim facti Spíritûs sancti, & majóre quàm unquam cópiâ divíni flúminis irrigáti, nullis debémus concupiscéntiis vinci, nullis vítiis possidéri, ut virtútis habitáculum nullâ sit contaminatióne pollútum.

℟. Qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit géntibus, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis, * Et nihil discrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium; * Et. *Act.* 15. *Is.* 52.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus Judæis: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

In Joan. Tract. 26. *n.* 2 & 4.

MAgna grátiæ commendátio. Nemo venit nisi tractus. Quem trahat & quem non trahat, quare illum trahat & illum non trahat, noli velle judicáre, si non vis erráre. Semel áccipe, & intéllige. Nondum tráheris? Ora ut traháris. Inde & hîc si advertis, noli te cogitáre invítum trahi: tráhitur ánimus & amóre. Nec timére debémus ne dicátur nobis, Quómodò voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parùm est voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid est trahi voluptáte? Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille cœléstis. Portò si poétæ dícere lícuit, Trahit sua quemque voluptas, non necéssitas, sed voluptas; non obligátio, sed delectátio: quantò fórtiùs nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítiâ, delectátur sempitérnâ vitâ, quod totum Christus est? Da desiderantem, da esuriéntem; da in ista solitúdine peregrinantem atque sitiéntem,

tem ætermæ pátriæ suspi-
n: da talem, & scit quid
i. Si autem frígido lo-
, nescit quid loquor. Ta-
int isti qui ínvicem mur-
bant.
Est scriptum in Prophé-
Et erunt omnes docíbi-
ei. Omnis qui audívit à
& dídicit, venit ad me.
ia, allelúia. ℣. Dicit
nus: Ponam universos
tuos doctos à Dómino:
runt. Glória Patri. * Et
Joan. 6. Is. 54.
Benedictus. *Ant.* 3. c.
potest veníre ad me,
iter qui misit me, tráxe-
m; & ego resuscitábo
n novíssimo die. Allelúia.
6.

Oratio.

Entes nostras, quæsú-
mus, Dómine, Paraclé-
i à te procédit illúmi-
t indúcat in omnem,
uus promísit Fílius, veri-
; Qui tecum vivit & re-
n unitáte ejusdem.
Magníficat. *Ant.* 1. D.
, amen dico vobis; qui
in me, habet vitam
um. Allelúia. *Joan. 6.*
tio, Mentes nostras. *ut*

IA QUINTA.

Semiduplex.

NOCT. *Psal.* Confitébi-
106. Notus. 107. Voce
. & intendit mihi. 37.
t Epístola secunda beáti
Joannis Apóstoli.

Lectio j.

nior Electæ dóminæ,
natis ejus, quos ego
igo in veritáte; & non ego solus, sed & omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem quæ pérmanet in nobis, & nobiscum erit in ætemum. Sit vobiscum grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, & à Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte & caritáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de fíliis tuis ambulantes in veritáte, sicut mandátum accépimus à Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tanquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum. Et hæc est cáritas, ut ambulémus secundùm mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodùm audístis ab inítio, in eo ambulétis; quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confitentur Jesum Christum venisse in carnem: hic est sedúctor & Antichristus. Vidéte vosmetipsos, ne perdátis quæ operáti estis; sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recédit, & non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet; qui pérmanet in doctrína, hic & Patrem & Fílium habet. Si quis venit ad vos, & hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malignis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam & atramentum; spero enim me futúrum apud vos, & os ad os loqui, ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te fílii sorôris tuæ Electæ.

℟. Quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum, nobis revelávit per Spíritum suum; * Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profunda Dei. Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia & fortitúdo ipsius sunt: ipse revélat profunda & abscóndita; * Spíritus enim ómnia. 1. *Cor.* 2. *Dan.* 2.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

In Pentecost. Orat. 44.

Lectio ij.

PRimùm Spíritus sanctus in angélicis & cœléstibus Virtútibus vim suam exerébat; deinde in pátribus & Prophétis, quorum álii Deum per imáginem vidérunt aut cognovérunt, álii autem étiam res futúras præscivérunt: tum in Christi discípulis, iisque trifáriàm, prout ipsórum captus ferébat, tribusque tempóribus; nempe ántequàm Christus per passiónem glorificátus esset, postquàm post resurrectiónem glorificátus fuit, ac dénique post ejus ad cœlos ascensiónem. Hoc autem perspícuè ostendit tum prima illa morbórum spirituumque depúlsio, quæ scílicet non absque Spíritûs número fiébat; tum illa post confectum salútis nostræ negótium insufflátio, quæ divinióris procul dúbio inspiratiónis spécimen habébat; tum postrémò præsens hæc igneárum linguárum divísio, quam étiam solemni festo celebrámus. Verùm primò quidem obscurè, secundò expréssiùs, nunc verò perféctiùs, útpote qui non jam operatióne solâ præsens sit, ut priùs; sed essentiáli, ut sic loquar, modo adsit, simulque versétur. Nam cùm Fílius corpóream nobiscum consuetúdinem habuisset, Spíritum quoque corpóreo modo cerni conveniébat. Cur autem in linguis ígneis? Utrùm propter purgatiónem? Ignis enim purgantis Scriptúra méminit. An verò propter essétiam? Deus autem noster ignis est, & quidem ignis improbitátem absúmens. Atque in dispertítis linguis appáret, ob gratiárum diversitátem; sedéntibus autem, propter régiæ dignitátis excelléntiam, ejusque super sanctos requiétem.

℟. Prophétis qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt, revelátum est; quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea* Quæ nunc nuntiáta sunt per eos qui evangelizavérunt, Spíritu sancto missso de cœlo. Allelúia, allelúia. ℣. A sǽculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te, * Quæ nunc nuntiáta sunt per eos. 1. *Petr.* 1. *Is.* 64.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 9.

IN illo témpore; Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

{ *De Civit. Dei, Lib.* 22. *Cap.* 5.

TRia sunt incredibília, quæ tamen facta sunt. Incredíbile est Christum resurrexisse in carne, & in cœlum ascendisse cum carne. Incredíbile est mundum rem tam incredíbilem credidisse. Incredíbile est hómines ignóbiles, ínfimos, paucíssimos, imperítos rem tam incredíbilem, tam efficáciter mundo, & in illo étiam doctis persuadére potuisse. Horum trium incredibílium primum nolunt isti cum quibus ágimus, crédere: secundum coguntur & cérnere; quod non invéniunt unde sit factum, si non credunt tértium. Resurréctio certè Christi, & in cœlum cum carne in qua resurrexit ascénsio, toto jam mundo prædicátur & créditur: si credíbilis non est, unde toto terrárum orbe jam crédita est? Si multi nóbiles, sublímes, docti eam se vidisse dixérunt, & quod vidérunt diffamáre curérunt, eis mundum credidisse non mirum est; sed istos adhuc crédere nolle perdúrum est. Si autem, ut verum est, paucis, obscúris, mínimis, indoctis eam se vidisse dicéntibus & scribéntibus crédidit mundus; cur pauci obstinatíssimi qui remansérunt, ipsi mundo jam credenti adhuc usque non credunt.

℟. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, * Misit illos prædicáre regnum Dei. Allelúia, allelúia. ℣. Creávit illis sciéntiam spíritûs, sensu implévit cor illórum, ut magnália enarrent óperum ejus; * Misit illos. Glória Patri. * Misit illos. *Luc.* 9. *Eccli.* 17.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dedit Apóstolis Jesus virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Allelúia. *Luc.* 9.

Oratio.

DEus, qui Apóstolis tuis sanctum dedisti Spíritũ: concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum; ut quibus dedisti fidem, largiáris & pacem; Per Dóminum nostrum..... in unitáte.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Egressi Apóstoli circuíbant per castella, evangelizantes & curantes ubíque. Allelúia. *Luc.* 9.

Oratio, Deus, qui, *suprà*.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Bénedic. 28. Quàm magnificáta sunt. 29. Sit glória. 29.

Incipit Epístola tértia beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j.

SEnior Gaio caríssimo, quem ego díligo in veritáte. Caríssime, de ómnibus oratiónẽ fácio prósperè te íngredi & valére, sicut prósperè agit ánima tua. Gavísus sum valde veniéntibus frátribus, & testimónium perhibéntibus veritáti tuæ, sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quàm ut áudiam filios meos in veritáte ambuláre. Caríssime,

fidéliter facis quidquid operáris in fratres, & hoc in peregrínos qui testimónium reddidérunt caritáti tuæ in conspéctu Ecclésiæ: quos benefáciens, dedúces dignè Deo. Pro nómine enim ejus profecti sunt; nihil accipientes à Géntibus. Nos ergo debémus suscípere hujúsmodi, ut cooperatóres simus veritátis. Scripsíssē fórsitan Ecclésiæ; sed is qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc si vénero, commonébo ejus ópera quæ facit, verbis malignis gárriens in nos & quasi non ei ista suffíciant, neque ipse súscipit fratres, & eos qui suscípiunt, próhibet, & de Ecclésia éjicit. Caríssime, noli imitári malum, sed quod bonum est. Qui bene facit, ex Deo est: qui malè facit, non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, & ab ipsa veritáte: sed & nos testimónium perhibémus; & nosti quóniam testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere; sed nólui per atramentum & cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinus te vidére, & os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Omnia operátur unus atque idem Spíritus; * Et quosdam quidem pósuit in Ecclésia doctóres, deinde virtútes, exinde grátias curatiónum. Allelúia, allelúia. ℣. Per sapiéntiam sanáti sunt quicumque placuérunt tibi, Dómine: * Et quosdam. 1. *Cor.* 12. *Sap.* 9.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Pentecoste, 1. *C.* 4 & 5.

Lectio ij.

Sicut detestámur Ariános, qui inter Patrem & Fílium áliquam volunt esse distántiam; ita étiam Macedoniános páriter detestámur, qui licèt Patri & Fílio tríbuant æqualitátem, Spíritum tamen sanctū inferióris putant esse natúræ: non considerantes in eam blasphémiam se incídere, quæ neque in præsenti século, neque in futúro sit remittenda judício, dicente Dómino: Quicumque díxerit verbum contra Fílium hóminis, remittétur ei; qui autem díxerit contra Spíritum sanctum, non remittétur ei, neque in hoc século, neque in futúro. Pérmanens ítaque in hac impietáte, sine vénia est; quia exclúsit eum à se per quem póterat confitéri: nec unquam pervéniet ad indulgéntiæ remédium, qui patrocinatúrum sibi non habet advocátum. Ab ipso enim est invocátio Patris, ab ipso sunt lácrymæ pœniténtium, ab ipso sunt gémitus supplicántium. Et nemo potest dícere Dóminum Jesum, nisi in Spíritu sancto, cujus æquálem cum Patre & Fílio omnipoténtiam, unamque deitátem evidentíssimè prædicat Apóstolus, dicens: Divisiónes quidem gratiárum sunt, idem autem Spíritus: & divisiónes ministratiónū sunt, idem autem Dóminus: & divisiónes operatiónum sunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. His,

dilectíssimi, aliisque documentis, quibus innumerabíliter divinórum eloquiórum coruscat auctóritas, ad venerationem Pentecostes unanímiter incitémur; exultantes in honórem sancti Spíritûs, per quem omnis Ecclésia Cathólica sanctificátur, omnis ánima rationális imbúitur; qui inspirátor fidei, doctor sciéntiæ, fons dilectiónis, signáculum castitátis, & totius est causa virtútis.

℟. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem; * Qui étiam dedit Spíritum suum sanctum in nobis. Allelúia, allel. ℣. Deus excelsus, ipse est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum; * Qui étiam dedit. 1. *Thess.* 4. *Ps.* 77.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore; Factum est in una diérum, & Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedentes, & legis Doctóres, qui vénerant ex omni castello Galilææ, & Judææ, & Jerúsalem: & virtus Dómini erat ad sanandum eos. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. C. 8. n. 6.

MOvet Scribas remissum ab homine peccátum: hóminem enim tantum in Jesu Christo contuebantur. Et remissum est ab eo, quod lex laxáre non póterat; fides enim sola justíficat. Deinde murmuratiónem eórum Dóminus introspicit, dicitque fácile esse Fílio hóminis in terra peccáta dimíttere. Verùm enim nemo potest dimíttere peccáta, nisi solus Deus: ergo qui remittit, Deus est. Quia nemo remittit nisi Deus, Deus in hómine manens, curatiónem hómini præstábat: & nulla ei agendi & loquendi erat difficultas, cui subest totum posse quod lóquitur. Porrò autem ut ipse esse in córpore pósitus intélligi posset, qui & ánimis peccáta dimítteret, & resurrectiónem corpóribus præstáret, ait: Ut sciátis quóniam Fílius hóminis habet potestátem in terra dimíttere peccáta, ait paralytico: Surge. Sed quia omnis erat perficiendi óperis rátio explicanda, adjécit: Tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Primùm remissiónem tribuit peccáti, dehinc virtútem resurrectiónis ostendit, tum sublatióne lécti infirmitátem ac dolórem corpóribus dócuit abfutúram; postrémò réditu in domum própriam, iter in paradísum credéntibus esse redhibendum.

℟. Quid cogitátis in córdibus vestris? Quid est facílius dícere, Dimittuntur tibi peccáta; an dícere, Surge, & ámbula? * Ut autem sciátis quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimittendi peccáta, tibi dico: Surge, tolle lectum tuum, & vade in dómum tuam. Allelúia, allelúia. ℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me, ut prædicárem indulgéntiam,

& annum placábilem Dómino. * Ut autem. Glória Patri. * Ut autem. *Luc.* 5. *Is.* 61.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Virtus Dómini erat ad sanandum eos. Allelúia. *Luc.* 5.

Oratio.

ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti, quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adversis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus, Per ómnia sécula seculórum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Stupor apprehendit omnes; & magnificábant Deum, & repléti sunt timóre, dicentes: Quia vídimus mirabília hódie. Allelúia. *Luc.* 5.

Oratio, Adsit nobis. *suprà.*

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

Ad Noct. *Psalm.* Confitémini. 47. Confiteantur. 48. Confiteantur Dómino. 48.

Incipit Epístola Cathólica beáti Judæ Apóstoli.

Lectio j.

JUdas Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis, & Christo Jesu consërvátis & vocátis: Misericórdia vobis & pax, & cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribendi vobis de commúni vestra salúte, necesse hábui scríbere vobis: déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscripti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiã transferentes in luxúriam, & solum Dominatórem, & Dóminum nostrum Jesum Christum negantes. Commonére autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secundò eos qui non credidérunt, pérdidit: Angelos verò, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, & Gomorrha, & finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, & abeuntes post carnem álteram, factæ sunt exemplũ, ignis æterni pœnam sustinéntes; simíliter & hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Quid orémus sicut opórtet, nescimus; sed * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Allelúia, allelúia. ℣. In die illa, dicit Dóminus, effúndam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem, Spíritum grátiæ & precum. * Ipse Spíritus. *Rom.* 8. *Zach.* 12.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

De Pentec. Serm. 3. *num.* 8.

Lectio ij.

VErè múltiplex Spíritus, qui tam multiplíciter fíliis hóminum inspirátur, ut non sit qui se abscondat à calóre ejus; siquidem concéditur eis ad usum, ad miráculum, ad

salútem, ad auxílium, ad solátium, ad fervórem. Ad usum quidem vitæ, bonis & malis, dignis páriter & indignis commúnia bona abundantíssimè tríbuens. Ingrátus est qui in his quoque benefícium Spíritûs non agnoscit. Ad miráculum, in signis & prodígiis, in váriis virtútibus quas per quorúmlibet manus operátur. Ipse est antíqua mirácula súscitans, ut ex præséntibus fidem ástruat præteritórum. Sed quia nonnullis hanc quoque grátiam sine própria utilitáte largítur, tértiò infúnditur ad salútem, cùm in toto corde nostro revértimur ad Dóminum Deum nostrum. Porrò ad auxílium datur, cùm in omni colluctatióne ádjuvat infirmitátem nostram. Nam cùm testimónium pérhibet spirítui nostro, quòd filii Dei sumus, ea inspirátio est ad consolatiónem. Datur étiam ad fervórem, cùm in córdibus perfectórum veheméntiùs spirans, válidum ignem caritátis accendit; ut non solùm in spe filiórum Dei, sed étiam in tribulatiónibus gloriéntur, contumélíam glóriam reputantes, oppróbrium gáudium, despectiónem exaltatiónem. Omnibus nobis, ni fallor, datus est Spíritus ad salútem, ad fervórem non ita. Pauci enim sunt qui hoc Spíritu repleantur: pauci qui stúdeant æmulári. Orémus, fratres, ut compleantur in nobis dies Pentecostes, dies remissiónis, dies exultatiónis, dies veríssimi jubiléi: & invéniat nos semper Spíritus sanctus omnes propter præséntiã corporálem, páriter propter córdium unitátem, in eódem loco per promissam stabilitátem, ad laudem & glóriam sponsi Ecclésiæ Jesu Christi Dómini nostri, qui est super ómnia Deus benedictus in sécula. Amen. Tu autem.

℟. Qui confirmat nos in Christo, & qui unxit nos, Deus; qui & signávit nos, * Et dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Deus noster pépigit nobiscum fœdus, * Et dedit pignus Spíritûs. 2. *Cor.* 1. *Deut.* 5.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Descendit Jesus in Capharnaum civitátem Galilææ; ibique docébat illos Sábbatis: & stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsius. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. 4. *n.* 57. 58. *&* 63.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offensus, nec injúriâ violátus, Judæam déserit: quinétiam immemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc sanando, infidæ plebis corda demulcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum antè præmísit, & subjstítuit féminæ sanitátem. Utrumque enim sexum Dóminus curatú-

rus advénerat: & prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermitti illa quæ mobilitáte magis ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat; ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus antè desívit; nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret; nec solvi legem, sed impléri. Fortassis étiam in typo mulíeris illíus socrûs Simónis & Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, & diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum febris, hæc corpus inflammat. Febris enim nostra avarítia est, febris nostra libído est, febris nostra ambítio est, febris nostra iracúndia est.

℟. Jesus docébat Sábbatis, & * Stupébant in doctrínâ ejus, quia in potestáte erat sermo ipsíus. Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia in Ecclésiis Altíssimi apériet os suum, & in médio pópuli exaltábitur, & in plenitúdine sanctâ admirábitur: * Stupébant. Glória. * Stupébant. *Luc.* 4. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *f.* Colloquebantur ad ínvicem, dicentes: Quod est hoc verbum, quia in potestáte & virtúte ímperat immundis spíritibus, & éxeunt? Allelúia. *Luc.* 4.

Oratio.

Mentibus nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum sanctū benignus infunde, cujus & sapiéntiâ cónditi sumus, & providéntiâ gubernámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus, Per ómnia.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

¶ *Per Quadragesimam omittitur* Allelúia. *in fine Antiphonarum quæ sumuntur de Communi pro Commemorat. Sanctorum.*]

DIE V. FEBRUARII.

SANCTÆ AGATHÆ, Virginis & Martyris, *Commemoratio.*

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Infirma. ℣. Deus. *ut in Communi*, xxx. *Oratio*, Omnipotens. xxxiij.

AD LAUDES, *Ant.* Factus est. ℣. Hæréditas. *Oratio*, Omnípotens. xxxiij.

DIE VIII.

SANCTI JOANNIS DE MATHA, Presbyteri, *Commemoratio.*

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Notum. ℣. Oculi. *ut in Communi Justorum*, xxvj. *Oratio*, Deus, qui beáto. 402.

[*AD NOCT. si sit Dominica.*

Lectio ix.

Joannes, cui de Matha cognómen, in província Narbonensi secunda, Falcóne natus est à paréntibus pietáte & nobilitáte conspícuis. Studiórum causâ primùm Aquas Séxtias, & pósteà Parísios profectus, emenso Theológiæ curriculo, Magistérii láuream adeptus est, & à Maurítio Parisiensi Epíscopo, qui eum Clero suo ascrípserat, Présbyter ordinátus. Cùm autem in prima sacrifícii oblatióne, divíno quodam instinctu ad redimendos ab infidélium servitúte captívos Christiános inflammátum se sensisset, ut eâ de re matúriùs cogitáret, solitúdinem quamdam Meldensis Diœcésis pétiit; ex qua post triénnium Romam, ut ab Apostólica Sede vivendi normam expéteret, profectus, ab Innocéntio tértio recèns electo Pontífice ad Odónem Epíscopum Parisiensem remissus est, cum quo communicátis consíliis ordinatisque ómnibus, ad prístinā solitúdinem reversus, in loco cui nomen erat Cervi frígidi, sócios adunávit, primumque Ordinis sui monastérium sub nómine & clientéla sanctíssimæ Trinitátis constítuit. Hujus institútū Parísiis statim in domo sancti Maturíni receptum, per Itáliam, deinceps Gálliam & Hispánias, ædificátis multis monastériis, propagátum est. Joannes autem plenus opéribus bonis, Romæ óbiit die vigésimâ-primâ Decembris anno milléssimo ducentésimo décimo tértio.]

AD LAUDES, *Ant.* Fidúciam. ℣. Emitte. xxvij.

Oratio.

DEus, qui beáto Joanni Presbytero, ac sóciis ejus zelum fidéles redimendi captívos infudisti: da servis tuis illam córporis & ánimæ libertátem, quâ Christus Fílius tuus nos liberávit; Qui tecum vivit & regnat.

Die xviii.

S. SIMEONIS, EPISCOPI Hierosolymitani, & Mart.

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Ecce Deus. ℣. In Deo. *ut in Communi*, ij. *Oratio*, Deus, cujus grátia. iv.

[*AD NOCT. si sit Dominica.*

Lectio ix.

Ex libro quinto Commentariórum sancti Hegesippi Historiógraphi.

Eus. Hist. Lib. 3.

SImeon, cognátus Dómini, filius Cléophæ, secundus post Jacóbum Hierosólymæ Epíscopus, calúmniam passus ab hæréticis, accusátus est coram Attico Consulári; & per plúrimos dies acerbíssimis tormentis excruciátus, fidē Christi constantíssimè professus est; ita ut omnes supra modum admirarentur, & ipse quoque Consuláris, quómodò is qui centum viginti annos attígerat, tália pertulisset. Tandem verò senténtiâ júdicis cruci affixus est. Ad hæc usque témpora Ecclésia virgo pura & incorrupta permansit, in obscúro adhuc recessu delitescéntibus quicumque rectam salutáris prædicatiónis régulam depraváre nitebantur. Postquàm autem sacer Apostolórum chorus vário mortis génere extinctus est, effluxeratque jam ætas hóminum illórum qui divínam ipsam Sapiéntiam suis áuribus auscultáre merúerant; tunc demum exorta est ímpii erróris conspirátio, nullo vidélicet ámpliùs ex Apóstolis supérstite.]

AD LAUDES, *Ant.* Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio*, Deus, cujus grátia. iv.

Die xxiv.

[*in anno Bissextili*, *die* xxv.]

In Festo

S. MATTHIÆ, APOST.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; *& sic in toto Officio.*

Ant. 1. D. VOcávit Jesus discípulos suos; & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. *Luc.* 6.

Ant. 3. a. Vocávit ad se quos vóluit; & dedit illis potestátem curandi infirmitátes, & ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

Ant. 4. E. Hos misit Jesus, præcípiens eis: Ite ad oves quæ periérunt domûs Israel. *Matth.* 10.

Ant. 5. C. Euntes prædicáte, dicentes: Quia appropinquávit regnum cœlórum. *Matth.* 10.

Ant. 7. d. Egressi autem, circuíbant per castella, evangelizantes & curantes ubíque. *Luc.* 9.

ılum. Hebr. 2.
initium accepisset sa-
enarrári per Dómi-
b. eis qui audiérunt in
irmáta est, contestan-
ignis, & portentis, &
rtútibus, & Spíritûs
stributiónibus secun-
n voluntátem.
ce dedi vobis potestá-
er omnem virtútem
* Verúmtamen in hoc
audére : † Gaudéte
ómina vestra scripta
cœlis. ℣. Dabo vos in
& in laudem ómnibus
* Verúmtamen. Gló-
udéte. Luc. 10. Soph. 3.

Hymnus.

'e, cœlum; pláusibus
us resultet æmulis:
órum glóriam
s instaurat dies.
ceu tubis sonántibus,
ı per orbem spárgitis:
sacris vátibus
ı mundi lúmina.
dante Christo, pán-
s,
iditis cœli fores,
minum tenácibus
igátos sólvite.
te qui nutu graves
fugátis córporum,
tam póscite
edélam móribus.
nis ut cùm vénerit,
oul sedéntibus,
orum Judex latus
r agnos cóllocet.
t & trino Deo
ı laus, summum de-
,
: qui nos ad suæ
ocávit glóriæ.
ıen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus. ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Oportet ex his viris qui nobiscum sunt congregáti in omni témpore quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jesus, testē resurrectiónis ejus nobiscum fieri unū ex istis. *Act.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Commemoratio Feriæ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

Supréme, quales, Arbiter,
Tibi ministros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas commíttere!

Hæc nempe plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis:
Lux inde magna rúmpitur,
Ceu, nube scissâ, fúlgura.

Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscant, pérpluunt.

Christum sonant; versæ ruunt
Arces superbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus,
Sic versa quondam mœnia.

Fac, Christe, cœlestes tubæ
Somno graves nos éxcitent:
Accensa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, cœpit illos míttere binos prædicáre regnum Dei. *Luc.* 9. *Marc.* 6.

Ant. 2. D. Præcípiens, dicébat eis: Infirmos curáte, mórtuos suscitáte, dæmones ejícite: gratìs accepístis, gratìs date. *Matth.* 10.

Ant. 3. c. Nolíte possidére aurum, neque argentum, neque pecúniam in zonis vestris: dignus enim est operárius cibo suo. *Matth.* 10.

℣. Custodiébant testimónia ejus, ℟. Et præceptum quod dedit illis. *Ps.* 98.

*Lectiones de Scriptura occurrente; è duabus fiunt tres, divisione factâ ad * asteriscum.*

℟. *j.* Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum: Estóte ergo prudentes sicut serpentes, & símplices sicut columbæ. ℣. Ex ore Dómini prudéntia; & próteget gradientes simplíciter: * Estóte ergo. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

℟. *ij.* Tradémini à paréntibus, & cognátis, & amícis: & morte affícient ex vobis; & capillus de cápite vestro non períbit: * In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis; ego, ego ipse consolábor vos: * In patiéntia. *Luc.* 21. *Is.* 51.

℟. *iij.* Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodò, aut quid loquámini: * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. ℣. Spíritus meus erit in médio vestrûm: nolíte timére: * Non enim. Glória Patri. * Non enim. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcumque domum intravéritis, dícite: Pax huic dómui; & si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra. *Luc.* 10.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit; & qui vos spernit, me spernit: qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. F. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

De Actibus Apostolórum.

Lectio iv. Cap. 1.

IN diébus illis, exurgens Petrus in médio fratrum, dixit: (erat autem turba hóminum simul ferè centum viginti) Viri fratres, oportet impléri Scriptúram quam prædixit Spíritus sanctus per os David, de Juda qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jesum, qui connumerátus erat in nobis, & sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, & suspénsus crépuit médius, & diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem; ita ut appella-

œ ager ille, linguâ eórum, céldama, hoc est, Ager guinis. Scriptum est enim ibro Psalmórum: Fiat comrátio eórum deserta, & non qui inhábitet in ea, & episátum ejus accípiat alter. ortet ergo ex his viris qui biscum sunt congregáti in ni témpore quo intrávit exívit inter nos Dóminus us, incípiens à baptísmate nnis usque in diem quâ asmptus est à nobis, testem urrectiónis ejus nobiscum i unum ex istis. Et statuént duos: Joseph qui vocaur Bársabas, qui cognominus est Justus, & Matthíam. orantes dixérunt: Tu, Dóne, qui corda nosti ómm, ostende quem elégeris his duóbus unum, accípere um ministérii hujus & apolátûs, de quo prævaricátus Judas, ut abíret in locum m. Et dedérunt sortes eis; cécidit sors super Matthíam: annumerátus est cum úndem Apóstolis.

℟. Vos estis qui permanis mecum in tentatiónibus is: * Et ego dispóno vobis ut dispósuit mihi Pater meus num. ℣. Dispósui testamenn eléctis meis: * Et ego disno vobis sicut dispósuit mihi ter meus regnum. *Luc.* 22. 88.

Commentário sancti Joanis Chrysóstomi in Actus Apostolórum.

Hom. 3. *Lectio v.*

N diébus illis, exurgens Petrus. Tanquam férvidus, tanquam is cui à Christo grex commissus fúerat, & tanquam chori princeps, ubíque primus íncipit loqui. Viri fratres, oportébat impléri Scriptúram. Illud considera quòd Petrus agit ómnia ex commúni senténtia, nihil ex auctoritáte, nihil cum império. Oportet ígitur ex viris nobiscum congregátis in omni témpore. Quamobrem commúnicat hoc negótium cum illis? Ne delaberentur in contentiónem: nam si his ipsis hoc áccidit, multò magìs accidisset illis. Proptéreà ait: Viri fratres, oportet elígere è nobis. Multitúdini permittit judícium; simul eos qui eligebantur reddens venerandos, & seipsum líberans ab ódio ceterórum. Ex quibus autem facienda sit eléctio, ipse interpretátur, dicens: Ex viris nobiscum congregátis in omni témpore. Etenim si dixisset, Modestos oportet adesse, céteros affecisset contuméliâ. Et statuérunt duos: Joseph qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, & Matthíam. Quare non multos? Ne major fíeret animórum dejéctio, neve res in multos distraherétur.

℟. Jam non dicam vos servos: vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcumque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Antíqua ne intueámini: ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur, útique cognoscétis ea; * Quia ómnia. *Joan* 15. *Is.* 43.

Lectio vj.

ET verò omnes communiter precantur, dicentes:

Tu, Dómine, qui noſti corda ómnium, oſtende. Tu, ínquiunt; non nos. Aptè córdium cognitórem appellant: hinc enim electio erat facienda, non ab exterióribus. Neque dixerunt, Elige; ſed, Oſtende electum, hoc eſt, quem tu elegiſti; ſcientes ómnia præfiníta eſſe à Deo. Et dedérunt eis ſortes. Nondum judicábant ſe eſſe idóneos ut rem ipſi ſibi permítterent. Ideóque cúpiunt áliquo ſigno edocéri. Alióqui, ſi illic ubi nec erat precátio, neque viri probi tantùm váluit ſors eò quòd recto ánimo fieret ſuper Jona; multò magìs hîc explévit chorum, ac perfécit órdinem. Nec aliter ille d luit; non enim celaſſent Apóſtoli próprios defectus, qui de ipſis primóribus non vériti ſunt dicere, quòd álibi commóti fúerint indignatióne: idque non ſemel, ſed ſæpiùs. Hos ígitur & nos imitémur. Non jam ómnibus loquor, ſed his tantùm qui principátum affectant. Si credis Dei eſſe electiónem, ne indignéris: illi enim indignáris, & irritáris adversùs illum. Ille eſt qui elégit.

℟. Elégi vos, & póſui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus veſter máneat; * Ut quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. ℣. Quod ſalvátum fúerit de domo Juda, fáciet fructum: zelus Dómini exercítuum fáciet iſtud; * Ut quodcumque petiéritis. Glória Patri. * Ut quodcumque petiéritis. *Joan.* 15. *Iſ.* 37.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres ſunt, poteſtátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicúmque volúerit inter vos major fíeri, ſit veſter miniſter; ſicut Fílius hóminis non venit miniſtrári, ſed miniſtráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. *d.* Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta ſunt vobis, dícite: Servi inútiles ſumus; quòd debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, ſed nómini tuo da glóriam. ℟. Super miſericórdia tua & veritáte tua. *Pſ.* 113.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 13.

Ante diem feſtum Paſchæ, dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis; non eſt ſervus major dómino ſuo, neque Apóſtolus major eſt eo qui miſit illum. Si hæc ſcitis, beáti éritis ſi fecéritis ea. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 59. *in Joan. n.* 1.

Cum hæc Dóminus præmiſiſſet, adjunxit: Non de ómnibus vobis dico, ego ſcio quos elégerim. Notum eſt de quo loquátur: Judas ille tráditor ejus attíngitur. Ergo ipſum non elégerat; unde ab eis quos elégit, iſto ſermóne ſecernit. Quid eſt ergo quod álio loco dicit: Nonne ego vos duódecim elégi, & unus ex vobis diábolus

? An & ipse ad áliquid est
ctus, ad quod útique erat
:essárius; non autem ad bea-
idinem, de qua modò ait:
iti éritis si fecéritis ea? Hoc
n de ómnibus dicit; scit
m quos ad societátem bea-
idinis hujus elégerit. Non
ex eis iste qui panem
us sic edébat, ut super eum
áret calcáneum.
℟. Mementóte sermónis mei
em ego dixi vobis: * Non
servus maior dómino suo:
me perséguti sunt, & vos
sequentur. ℣. Locúti sunt
versum me linguâ dolósâ,
sermónibus ódii circumde-
runt me: * Non est servus.
an. 15. Ps. 108.

Tract. 37. n. 10.

Lectio viij.

Lecti in laude solent dici.
An electus est & iste, de
o nolente & nesciente ma-
um áliquid boni fieret? Hoc
próprium Dei, contrárium
quis. Omnibus bonis Dei
ile útitur malus: contrà,
ilis hóminũ malórum bene
tur bonus. Et quid tam bo-
m quàm unus Deus? Quan-
quidem ipse Dóminus dixit:
mo bonus nisi unus Deus.
tantò ergo ille mélior, tantò
illius útitur & malis nostris.
uid Judâ pejus? Sed malo
us bene usus est Dóminus.
adi se pértulit, ut redímeret
s. Ecce malum Judæ in bo-
m conversum est. Potest &
intélligi quod ait: Duóde-
n elégi, quia sacrátus est
imerus. Non enim quia pé-
t inde unus, ideò illíus nú-
ri honor demptus est: nam
in locum pereuntis álius sub-
rogátus est.

℟. De mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo; proptéreà odit vos mundus: sed * Confídite, ego vici mundum. ℣. Non derelinquet Dóminus sanctos suos; éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos: * Confídite. *Joan.* 15. *Ps.* 36.

Lectio ix. de Evangelio & Homilia Feriæ occurrentis.

℟. Pater sancte, serva eos in nómine tuo quos dedisti mihi. Sicut tu me misisti in mundum, & ego misi eos in mundum; & * Pro eis ego sanctífico meipsum, ut sint & ipsi sanctificáti in veritate. ℣. Sanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Israel prædicábunt: * Pro eis. Glória Patri. * Pro eis. *Joan.* 17. *Is.* 29.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: ℟. Annuntiate inter gentes ópera ejus. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* Jesus locútus est úndecim discípulis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Euntes ergo, docéte omnes gentes. *Matth.* 28.

Ant. 6. F. Prædicáte Evangélium omni creatúræ, baptizantes eos, docentes serváre ómnia quæcumque mandávi vobis. *Marc.* 16. *Matth.* 28.

Ant. 2. D. Quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta sunt. *Joan.* 20.

Ant. 4. *D.* Accipiétis virtú-

tē superveniéntis Spíritûs sancti in vos; & éritis mihi testes usque ad últimum terræ. *Act.* 1.

Ant. 1. a. Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sǽculi. *Matth.* 28.

Capitulum. Ephes. 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios veró Evangelístas, álios autem Pastóres & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem Córporis Christi.

Hymnus.

Cœlestis aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Bisséna mundi lúmina,
Olim futúri júdices.

Mersis gravi calígine,
Per vos dies renáscitur;
Quos vanus error lúserat,
Illustrat alma véritas.

Non vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus;
Verbo sed irrísæ crucis,
Christo rebelles súbditis.

Quibus gemébat súbditus,
Rumpuntur orbis víncula:
Jam gaudet, excússo jugo,
Liber Dei sub légibus.

Vulgáta terris ómnibus
Per vos Dei mystéria:
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Príncipes populórum congregáti sunt ℟. Cum Deo Abraham. *Ps.* 46.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris accípere locum ministérii hujus. *Act.* 1.

Oratio.

DEus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociasti: tríbue, quæsumus, ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Commemoratio Feriæ.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Jesus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Prædicáte.

Capitulum. 2. Cor. 2.

DEo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notitiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

℟. *br.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ * verba eórum, * Exívit. Glória. In omnem.

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Ps.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Quorum.

Capitulum. 2. Cor. 5.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fungimur, tanquam Deo exhortante per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

℟. *br.* Dóminus excelsus * Subjécit pópulos nobis. Dóminus

Elégit nobis * hæ-
suam : * Subjécit.
minus. *Ps.* 46.
s honorificáti sunt
Deus : ℟. Nimis
s est principátus có-
38.

NONAM.

. 1. a. Ecce.
m. 2. Thess. 2.
tenéte traditiónes
idicistis, sive per
, sive per epístolam
pse autem Dóminus
s Christus, & Deus,
oster qui diléxit nos,
onsolatiónem ætér-
em bonam in grá-
étur corda vestra,
et in omni ópere &
ono.
Confitébimur tibi,
ivocábimus nomen
nfitébimur. ℣. Nar-
mirabília tua : * In-
. Glória. Confitébi-
4.
neratiónem & gene-
℟. Annuntiábimus
am. *Ps.* 78.

VESPERAS.

ecérunt manus in
póstolos, & posué-
a custódia. *Act.* 5.
D. Cæsis denuntia-
omníno loquerentur
Jesu. *Act.* 5.
E. Ibant gaudentes
u concílii, quóniam
ti sunt pro nómine
méliam pati. *Act.* 5.
g. Loquebantur ver-
um fidúcia; & vir-
i reddébant testimó-
rectiónis Jesu Chri-
i.

Ant. 3. a. Tradidérunt áni-
mas suas pro nómine Dómini
nostri Jesu Christi. *Act.* 15.

Capitulum. 1. Cor. 4.

DEus nos Apóstolos novís-
simos osténdit, tanquam
morti destinátos; quia spectá-
culum facti sumus mundo, &
Angelis, & homínibus.

Hymnus.

QUem misit in terras
Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hic fidos sui
Vos éligit vicários.

Occísus Agnus à lupis
Vos misit agnos ad lupos.
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.

Quam si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere,
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Pro pátribus tuis nati
sunt tibi fílii : ℟. Constítues
eos príncipes super omnem
terram. *Ps.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F.
Dedérunt sortes eis : & cécí-
dit sors super Matthíam ; &
annumerátus est cum úndecim
Apóstolis. *Act.* 1.

Oratio, ut suprà, ad Laudes.
Commemoratio Feriæ.

Die VII.
SS. PERPETUÆ & Felicitatis, Mart.
Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Timor Dómini cum electis féminis gráditur, & cum justis & fidélibus agnóscitur: firmamentum est Dóminus timéntibus eum. *Eccli.* 1. *Ps.* 24.

℣. Deus noster, refúgium & virtus; ℟. Non timébimus, dum turbábitur terra. *Ps.* 45.

Oratio, Deus, fortitúdo certántium. *infrà.*

[*AD NOCT.* *si sit Dominica.*

Lectio ix.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

I. In Nat. Mart. Perpet. & Felicit. qui est 280.

HOdiernus dies nobis in memóriam révocat diem quo sanctæ fámulæ Dei Perpétua & Felícitas, corónis martyrii decorátæ, perpétuâ felicitáte floruérunt, tenentes nomen Christi in prælio, & simul invenientes étiam suum nomen in præmio. Exhortatiónes eárum in divínis revelatiónibus, triumphosque passiónum, cùm legerentur, audívimus. Quid gloriósius his féminis, quas viri mirantur facíliùs quàm imitantur? Quid hoc spectáculo suávius? quid hoc certámine fórtius? quid hâc victóriâ gloriósius? Tunc cùm béstiis sancta objicerentur córpora, toto amphit[...] fremébant, gentes, &[...] meditabantur inánia, S[...] hábitat in cœlis, irridé[...] Nunc autem pósteri ill[...] quorum voces in carne[...] tyrum impiè sæviébant[...] rita, Mártyrum piis v[...] laudant. Neque tunc[...] concursu hóminum ad [...] cidendos cávea crudelit[...] pléta est, quanto nunc[...] honorandos Ecclésia [...] implétur. Omni anno[...] cum religióne cáritas [...] uno die cum sacrilégi[...] mísit impíetas.].

AD LAUDES, *A*[...] firma mundi elégit D[...] confundat fórtia; ut n[...] riétur omnis caro in [...] ctu ejus. 1. *Cor.* 1.

℣. Exultavérunt fíli[...] ℟. Propter judícia tu[...] mine. *Ps.* 96.

Oratio.

DEus, fortitúdo [...] tium, & palma[...] rum; qui fámulas tua[...] tuam & Felicitátem [...] tormentórum imma[...] mirâ virtúte roborasti [...] mus, ut sicut eárum no[...] pho lætíficas, ita sem[...] plicatióne defendas; [...]

Die XVIII[...]
SANCTI ALEXAN[...]
Episcopi & Marty[...]
Commemoratio

Pridie AD VESP. *Ant.* Ecce Deus salváto[...]

áliter agam, & non ti-
, quia fortitúdo mea, &
nea Dóminus, & factus
hi in salútem. *Isa.* 12.
In Deo sperávi, ℟. Non
o quid fáciat mihi caro.
s.
utio, Omnípotens sempi-
Deus. *infrà.*
D NOCT. si sit Domi-

Lectio ix.

bro sancti Hierónymi
sbyteri, dè Scriptóribus
lesiásticis. *Cap.* 62.
exander Epíscopus Cap-
adóciæ cùm desidério
rum locórum Hierosó-
a pérgeret, & Narcissus
opus ejúsdem urbis jam
régeret Ecclésiam, Nar-
multis Clericórum ejus
um est álterâ die manè
Epíscopum, qui adjú-
erdotális Cáthedræ esse
r. Itaque re ita complé-
rædictà fúerat, cunctis
stína Epíscopis in unum
gátis, adnitente quo-
o vel máximè Narcis-
rosolymitánæ Ecclésiæ
o gubernáculum suscé-
e in fine cujusdam epí-
uam scribit ad Antinói-
er pace Ecclésiæ, ait;
vos Narcissus, qui ante
ténuit Episcopálem lo-
t nunc mecum eumdem
ibus regit annos natus
centum séxdecim, &
cum precátur ut unum
e sapiátis. Scripsit &
ad Antiochenses per
Clementem presbyterum Ale-
xandrinum; nec non ad Orige-
nem, & pro Orígene contra
Demétrium, eò quòd juxta
testimónium Demétrii eum
presbyterum constitúerit. Sed
& áliæ ejus ad diversos ferun-
tur epístolæ. Séptimâ autem
persecutióne sub Décio, quo
témpore Bábylas Antiochíæ
passus est, ductus Cæsaréam,
& clausus in cárcere ob con-
fessiónem Christi, martyrio co-
ronátur. (Hunc Alexandrum
esse qui in Cánone Missæ post
Ignátium mártyrem Antioché-
num invocátur, tam ipse in-
vocatiónis ordo, quàm passió-
nis celébritas, & certa fides
quæ nulli álii hujus nóminis
cómpetit, sufficienter osten-
dunt.]

AD LAUDES, *Ant.* Bo-
num certámen certávi, cursum
consummávi, fidem servávi:
in réliquo repósita est mihi
coróna justítiæ. 2. *Tim.* 4.

℣. Adjútor meus, tibi psal-
lam; ℟. Quia Deus suscéptor
meus es. *Ps.* 58.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui beáto Már-
tyri & Pontífici Alexandro,
non solùm crédere unigénito
Fílio tuo, sed étiam pro ipso
pati posse, tribuísti: concéde
propítius, ut misericórdiam
sempitérnam pro qua ipse felí-
citer dimicávit, nos quoque
fámuli tui percípere mereá-
mur; Per eumdem Christum
Dóminum nostrum.

DIE XXV. MARTII.

IN ANNUNTIATIONE ET INCARNATIONE DOMINI.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 3. a. DOmine exercítuum, úsquequò tu non miseréberis Jerúsalem & úrbium Juda, quibus irátus es? *Zach.* 1.

Ant. 5. C. Exaudi, Dómine; placáre, Dómine; attende, & fac: ne moréris propter temetipsum, Deus meus. *Dan.* 9.

Ant. 7. d. Da testimónium his qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, & súscita prædicatiónes quas locúti sunt in nómine tuo. *Eccli.* 36.

Ant. 4. E. Dabis, Deus, veritátem Jacob, misericórdiam Abraham, quæ jurasti pátribus nostris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

Ant. 1. g. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es. *Exod.* 4.

Capitulum. Dan. 9.

SEptuaginta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, & finem accípiat peccátum, & deleátur iníquitas, & adducátur justítia sempitérna, & impleátur vísio, & prophetía, & ungátur Sanctus sanctórum.

℞. Audíte, domus David: Ecce virgo concípiet & páriet fílium; & * Vocábitur nomen ejus, Emmánuel. ℣. Habitábit cum homínibus: & ipsi pópulus ejus erunt; & ipse Deus cum eis erit eórum Deus: * Vocábitur. Glória Patri. * Vocábitur nomen ejus, Emmánuel. *Is.* 7. *Apoc.* 21.

Hymnus.

HÆc illa solemnis dies,
Dies salútis núntia,
Quâ missa cœlo trístibus
Venêre terris gáudia.

Uníus omnes crímine
Casu gravi lapsi sumus:
Ut ipse lapsos érigat,
Descendit in terras Deus.

Qui, Patris æterno sinu,
Ætérna Proles náscitur,
Obnóxius fit témpori,
Sinum nec horret Vírginis.

Mortále corpus índuit,
Orbi piandò víctimam;
Ut innocenti sánguine
Scelus nocentûm díluat.

Qui cuncta complet númine,
Nostros se in artus cólligit,

ı redúcat ad Deum ;
e nobiscum Deus.
undo redemptor qui ve-
is,
ibi laus máxima
'atre : nec tibi minor
utriusque Spíritus.
men.
ec Doxologia dicitur ad Horas in fine Hymno- usdem metri, nisi pro- signetur.]
:xcita, Dómine, potén- tam; ℟. Et veni, ut ácias nos. *Ps.* 79.
Magníficat. *Ant.* 6. F. & lætáre, fília Sion; ce ego vénio, & habi- ı médio tuî, ait Dómi- *'ach.* 2.
tio, ut infrà ad Laudes.
Commemoratio Feriæ.

COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

:. 4. d. Ego ad Dóminũ m : expectábo Deum rem meum. *Mich.* 7.
nnus. Virgo. *ut in Offi- vo beatæ Mariæ*, lvj.
Ad Nunc dimittis.
:. 5. a. Vidébit omnis alutáre Dei. *Luc.* 3.

OFFICIUM NOCT.

t. Verbum caro factum · Veníte, adorémus.
ı.
: 94. Veníte. 1.

Hymnus.

leftis Ales núntiat
nplenda mox myftéria :
e fœcundâ Deus
s implet Vírginem.
lis ftupendo glória
irgo, de partu manet!
ptus in tuo finu,
Deo, nunc eft tuus.
De virgináli fánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente fancto Spíritu,
Chrifti caro compíngitur.
Nobis per hanc mortálibus
Lactescit esca Cœlitûm :
Nos pascit infantes homo,
Qui pascit Angelos Deus.
Mundo redemptor qui ve- nis, &c. *suprà.*

Psalmi de Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Miffus eft Ange- lus Gábriel ad Maríam vírgi- nem defponfátã Jofeph. *Luc.* 1.

Ant. 1. *f.* Ingreffus Angelus ad eam, dixit : Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum : bene- dicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Cùm audiffet María, turbáta eft in fermóne ejus, & cogitábat qualis effet ifta falutátio. *Luc.* 1.

℣. Dómine, audívi audi- tiónem tuam, ℟. Et tímui. *Habac.* 3.

De Ifaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi fignum à Dó- mino Deo tuo in profundum inferni, five in excelfum fu- prà. Et dixit Achaz : Non petam, & non tentábo Dómi- num. Et dixit : Audíte ergo, domus David : Numquid pa- rùm vobis eft moleftos effe ho- mínibus, quia molefti eftis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipfe vobis fignum : Ecce virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel : bútyrum & mel cómedet, ut fciat reprobá- re malum, & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; invenísti enim grátiã apud Deum: * Ecce concípies in útero, & páries Fílium. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. *Luc.* 1. *Is.* 28.

Lectio ij. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet: & requiéscet super eum Spíritus Dómini; spíritus sapiéntiæ & intelléctûs, spíritus consílii & fortitúdinis, spíritus sciéntiæ & pietátis: & replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secundùm visiónem oculórum judicábit, neque secundùm audítum áurium árguet; sed judicábit in justítia páuperes & árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: & percútiet terram virgâ oris sui, & spíritu labiórum suórum interfíciet ímpiũ. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus; & fides cinctórium renum ejus.

℟. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur, & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus; * Et regni ejus non erit finis. ℣. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus; & suscitábo David germen justum: & regnábit Rex; * Et. *Luc.* 1. *Jerem.* 23.

Lectio iij. Cap. 35.

LÆtábitur desérta & ínvia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabunda & laudans: glória Líbani data est ei; decor Carméli & Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua débilia roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére; ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis; Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt: tunc sáliet sicut cervus claudus; & aperta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, & torréntes in solitúdine: & quæ erat árida, erit in stagnum; & sítiens, in fontes aquárum.

℟. Vocábis nomen ejus, Jesum: * Ipse enim † Salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Fília Sion, rex Israel Dóminus in médio tui: noli timére; * Ipse enim. Glória. † Salvũ. *Matth.* 1. *Soph.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. *d.* Dixit María ad Angelum: Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognósco? *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Respondens Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te; & virtus Altíssimi obumbrábit tibi. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Homo natus est in ea, ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86.

Sermo sancti Leónis Papæ. *De Natali Domini*, 2. *C.* 1.

Lectio iv.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misé-

ita est, statim ut nos dia-
malignitas venéno suæ
ficávit invidiæ, præpará-
novandis mortálibus suæ
is remédia inter ipsa mun-
mórdia præsignávit; de-
ans serpenti futúrum se-
mulíeris, quod nóxii cápi-
tiónem suâ virtúte contë-
Christũ scílicet in carne
rum, Deum hóminem-
gníficans, qui natus ex
ne violatórem humánæ
ginis incorruptâ nativi-
amnáret.

Ecce Elízabeth cognáta
& ipsa concépit Fílium in
úte sua; * Quia non erit
ssíbile apud Deum omne
m. ℣. Hoc tibi erit si-
à Dómino, quia fáciet
nus verbum quod lo-
est; * Quia. *Luc.* 1.

Lectio v.

Am quia gloriabátur diá-
bolus hóminem suâ frau-
ceptum divínis caruisse
ribus, & immortalitátis
nudátum duram mortis
è senténtiam, seque in
suis quoddam de præva-
ris consórtio invenisse
m; Deum quoque justè,
átis exigente ratióne, er-
minem quem in tanto
condíderat, antíquam
è senténtiam: opus fuit,
ssimi, secréti dispensa-
consílii, ut incommutá-
eus, cujus voluntas non
suâ benignitáte privári,
n pietátis suæ disposi-
sacramento occultióre
éret; & homo diabó-
iquitátis versútiâ actus
in culpam, contra Dei propó-
situm non períret.

℟. Dixit María ad Ange-
lum: * Ecce ancilla Dómini;
fiat mihi secúndum verbum
tuum. ℣. Nunc ergo, Dómi-
ne, tu es Deus, & verba tua
erunt vera: * Ecce ancilla Dó-
mini. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

Lectio vj.

Adveniéntibus ergo tem-
póribus, dilectíssimi, quæ
redemptióni hóminum fúerant
præstitúta, ingréditur hæc in-
fima Jesus Christus Fílius Dei,
de cœlesti sede descéndens, &
à paterna glória non recédens,
novo órdine, novâ nativitáte
generátus. Novo órdine, quia
invisíbilis in suis, visíbilis fa-
ctus est in nostris; incompre-
hensíbilis vóluit comprehen-
di; ante témpora manens esse
cœpit ex témpore: universitá-
tis Dóminus servílem formã,
obumbrátâ majestátis suæ di-
gnitáte, suscépit: impassíbilis
Deus non dedignátus est homo
esse passíbilis, & immortális
mortis légibus subjacére. Novâ
autem nativitáte génitus est,
conceptus à Vírgine, natus ex
Vírgine, sine patérnæ carnis
concupiscéntiâ, sine matérnæ
integritátis injúriâ; quia futú-
rum hóminum Salvatórẽ talis
ortus decébat, qui & in se ha-
béret humánæ substántiæ natú-
ram, & humánæ carnis inqui-
namenta nescíret.

℟. Christi generátio sic erat:
* Desponsáta María Joseph in-
venta est in útero habens de
Spíritu sancto. ℣. Creávit Dó-
minus novum super terram:
Fémina circúmdabit virum.

* Desponsáta. Glória. * Desponsáta. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Quod in ea natū est, de Spíritu sancto est; páriet autem Fílium. *Matth.* 1.

Ant. 4. f. Relíquiæ fratrum ejus converteritur ad fílios Israel; & erit iste pax. *Mich.* 5.

Ant. 5. C. Hoc totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam: Ecce virgo in útero habébit, & páriet fílium. *Matth.* 1.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore; Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Luc. n. 8.

DIsce vírginem móribus, disce vírginem verecúndiâ, disce vírginem oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, & ad omnes viri ingressus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, solus Angelus reperíret: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur. Soli Maríæ hæc salutátio servabátur: bene enim sola grátiâ plena dícitur, quæ sola grátiam quam nulla ália merúerat, consecúta est, ut grátiæ replerétur Auctóre.

℟. Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram: * Benedíctus Dóminus, qui hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui: * Benedíctus. *Judith.* 13. *Luc.* 1.

n. 15. *Lectio viij.*

VIrginem párere divíni est signum mystérii, non humáni. Tanti namque mandáti mystérium, non hóminis fuit, sed Angeli ore promendum. Hódie primùm audítur: Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María: Ecce ancilla Dómini, contingat mihi secundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam se dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promísso est. Simul ancillam dicendo, nullam sibi prærogatívā tantæ grátiæ vindicávit quæ fáceret quod jubebétur: mitem enim humilemque paritúra, humilitátem débuit étiam ipsa præferre.

℟. Suscépit Deus Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ; * Sicut locútus est ad patres nostros, Abraham & sémini ejus in sécula. ℣. In me ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam: * Sicut. *Luc.* 1. *Judith* 13.

Lectio ix. de Evangelio & Homilia Feriæ occurrentis.

℟. Beáta quæ credidisti, quóniam * Perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. ℣. Non est Deus, quasi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet? locútus est, & non implébit? * Perficientur. Glória Patri. * Perficientur. *Luc.* 1. *Num.* 23.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* In humilitáte nostra memor fuit nostri Dóminus, ℟. Et redémit nos ab inimícis nostris. *Ps.* 135.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. g. IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. *Joan.* 1.

Ant. 7. c. Omnia per ipsum facta sunt: & fine ipso factum est nihil, quod factum est. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognóvit: in própria venit, & sui eum non recepérunt. *Joan.* 1.

Ant. 6. *C.* Quotquot recepérunt.

Canticum. Isaïæ 52.

QUàm pulcri super montes * pedes annuntiantis & prædicantis pacem;

Annuntiantis bonum, prædicantis salútem, * dicentis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox speculatórũ tuórum: * levavérunt vocem, simul laudábunt;

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte simul, desérta Jerúsalem; * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus bráchium sanctum suum * in óculis ómnium géntium.

Et vidébunt omnes fines terræ * salutáre Dei nostri.

Ant. Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis; & vídimus glóriam ejus. *Joan.* 1.

Capitulum. Philipp. 2.

CUm in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; sed semetipsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu inventus ut homo.

Hymnus.

PUlsum supernis sédibus,
Umbris tot annos óbsitum,
Cœlestis ignárum viæ,
Errábat humánum genus.

Cœlestis en Rex cúriæ,
Ut monstret ad cœlum viam
Secumque ducat éxules,
Se sponte fecit éxulem.

Se déviis præbet ducem,
Vires dat ambulántibus:
Est ipse quà ducit via;
Quò ducit, ipse términus.

Deus, supréma Véritas,
Umbráta velo córporis,
Puris videnda méntibus,
Lustra tuo nos lúmine.

Et tu, tuórum sis memor,
Quæ, dum modesto péctore
Te dicis ancillam Dei,
Regína mundi díceris.

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus? ℟. Aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Visitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD HORAS, in fine Hymnorum, dicitur Doxologia: Mundo redemptor, &c. *suprà.*

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. In princípio.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es.

Canon proprius ad calcem.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Omnia.

Capitulum. Ephes. 1.

PRopósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis & quæ in terra sunt in ipso.

℟. *br.* Deus rex noster * Operátus est salútem. Deus. ℣. In médio * terræ * Operátus est. Glória Patri. Deus. *Ps.* 73.

℣. Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, ℟. Qui mandas salútes Jacob. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. In mundo.

Capitulum. 1. Joan. 4.

IN hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

℟. *br.* Redemptiónem misit Dóminus * Pópulo suo. Redemptiónem. ℣. Mandávit in ætérnum * testaméntum suum * Pópulo suo. Glória Patri. Redemptiónem misit Dóminus. *Ps.* 110.

℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum.

Capitulum. 1. Tim. 3.

MAnifestè magnū est pietátis sacraméntum quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória.

℟. *br.* Dómini * Est assúmptio nostra. Dómini. ℣. Et Sancti Israel * regis nostri, * Est assúmptio nostra. Glória Patri. Dómini. *Ps.* 88.

℣. Dóminus virtútum nobíscum, ℟. Suscéptor noster Deus Jacob. *Ps.* 45.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 1. f. QUæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit filiis nostris. *Act.* 13.

Ant. 4. E. Ubi venit plenitúdo témporis, misit Fílium suum factū ex muliere. *Gal.* 4.

Ant. 3. a. Qui sanctíficat, & qui sanctificantur, ex uno omnes; propter quam causam non confúnditur fratres eos vocáre. *Hebr.* 2.

Ant. 6. F. Nusquam Angelos apprehendit, sed semen Abrahæ; unde débuit per ómnia frátribus similári. *Hebr.* 2.

Ant. 5. C. Participávit carni & sánguini, ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. *Heb.* 2.

Capitulum. 1. Joan. 4.

DEus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitū misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

Hymnus, Hæc illa solemnis dies. 412.

℣. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: ℟. Justítia & pax osculátæ sunt. *Ps.* 84.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi: nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior dilexit nos. 1. *Joan.* 4.

Oratio, Deus, qui de beátæ. *ut suprà ad Laudes.*

Fit Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Reliqua ut heri.

IN ANNUNTIATIONE
ET
INCARNATIONE DOMINI,
TEMPORE PASCHALI.

Omnia, exceptis quæ sequuntur, ut in præcedenti Officio, addendo semel Allelúia. *in fine Antiph. & Invit. & bis.* Allelúia. *in fine* ℞℞℞. *brevium.*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Dominica.

Fit Commem. Dominicæ in Albis tantùm.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Nocturno Officii parvi B. M. cum Ant. è I. Nocturno, ut suprà, 413.

Bened. ut notantur pro Tempore Paschali, 122.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parùm vobis est molestos esse homínibus, quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel: bútyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; invenisti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero, & páries Fílium. Allelúia, allelúia. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. *Luc.* 1. *Is.* 28.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Natali Domini, 2. *C.* 1.

Lectio ij.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus voluntas poténtia, cujus opus misericórdia est, statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, præparáta renovandis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia præsignávit; denúntians serpenti futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem suâ virtúte contéreret; Christum scílicet in carne ventúrum, Deum hominemque signíficans, qui natus ex Vírgine violatórem humánæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret. Adveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Fílius Dei, de cœlesti sede descendens, & à paterna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte

generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris; incomprehensíbilis vóluit comprehendi; ante témpora manens esse cœpit ex témpore: universitátis Dóminus servílem formam, obumbrátâ majestátis suæ dignitáte, suscépit: impassíbilis Deus non dedignátus est homo esse passíbilis, & immortális mortis légibus subjacére. Novâ autem nativitáte génitus est, conceptus à Vírgine, natus ex Vírgine, sine paternæ carnis concupiscéntiâ, sine maternæ integritátis injúriâ; quia futúrum hóminum Salvatórẽ talis ortus decébat, qui & in se habéret humánæ substántiæ natúram, & humánæ carnis inquinamenta nescíret.

℞. Ecce Elízabeth cognáta tua, & ipsa concépit Fílium in senectúte sua; * Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Allelúia, allelúia. ℣. Hoc tibi erit signũ à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus est; Quia. *Luc.* 1. *Is.* 38.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

IN illo témpore; Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginẽ desponsátã viro cui nomen erat Joseph de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. *in Luc. n.* 8 & 15.

DIsce vírginem móribus, disce vírginem verecúndiâ, disce vírginem oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, & ad omnes viri ingressus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitũ pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, solus Angelus reperíret: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur. Soli Maríæ hæc salutátio servabátur: bene enim sola grátiâ plena dícitur, quæ sola grátiã quam nulla ália merúerat, consecúta est, ut grátiæ replerétur Auctóre. Vírginem párere divíni est signum mystérii, non humáni. Tanti namque mandáti mystérium, non hóminis fuit, sed Angeli ore promendum. Hódie primùm audítur: Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María: Ecce ancilla Dómini, contingat mihi secundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam se dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promísso est. Simul ancillam dicendo, nullam sibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit quæ fáceret quod juberétur: mitem enim humilemque paritúra, humilitátem débuit étiam ipsa præferre.

℞. Beáta quæ credidísti, quóniam * Perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Non est Deus quasi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet? locútus est, & non implébit? * Perficiéntur. Glória Patri.

* Perficientur. *Luc.* 1. *Num.* 23.

DIE XXXI.

(Quando Pascha occurrit 22. Martii, fit de septima die intrà Octavam Annuntiationis, ut notatur in die Festi pro Tempore Paschali, exceptis quæ sequuntur.)

Psal. de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Ant. 8. G. Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: ideóque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Allelúia. *Luc.* 1.

℣. Homo natus est in ea; ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86.

Lectio j. de Scriptura occurrente: è tribus fit una.

℟. Ecce Elízabeth cognáta tua, & ipsa concépit Fílium in senectúte sua; * Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Allelúia, allelúia. ℣. Hoc tibi erit signum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus est; * Quia. *Luc.* 1. *Is.* 38.

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Nativit. Serm. 2. *C.* 2.

Lectio ij.

Auctor Deo in carne nascenti Deus est, testante Archángelo ad beátam Vírginem Maríam: Quia Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi; ideóque quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Orígo dissímilis, sed natúra consímilis: humáno usu & consuetúdine quod crédimus, caret; sed divínâ potestáte subnixum est, quòd virgo concéperit, quòd virgo pepérerit, & virgo permánserit. Non hîc cogitétur pariéntis condítio; sed nascéntis arbítrium, qui sic homo natus est ut volébat & póterat. Si veritátem quæris natúræ, humánam cognosce matériam: si ratiónem scrutáris oríginis, virtútem confitére divínâ.

℟. Dixit María ad Angelum: * Ecce ancílla Dómini; fiat mihi secúndùm verbum tuum. Allelúia, allel. ℣. Nunc ergo, Dómine, tu es Deus, & verba tua erunt vera: * Ecce. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

Lectio iij.

Venit enim Dóminus Jesus Christus contágia nostra auférre, non pérpeti; nec succúmbere vítiis, sed medéri. Venit ut omnem languórem corruptiónis, & univérsa úlcera sordéntium curáret animárum: proptér quod opórtuit ut novo nascerétur órdine, qui novam impollútæ sinceritátis grátiam humánis corpóribus inferébat. Opórtuit enim ut primam genitrícis integritátē nascens incorrúptio custodíret, & complácitum sibi claustrum pudóris, & sanctitátis hospítium, divíni Spíritus virtus infúsa servâret, quæ státúerat dejécta erígere, confrácta solidáre, & superándis carnis illécebris multiplicátam pudicítiæ donáre virtútem; ut virgínitas quæ in áliis non póterat salva esse generando, fieret in áliis imitábilis & consitendo & renascendo.

℟. Christi generátio sic erat: * Desponsáta María Joseph invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Allelúia, allelúia. ℣. Creávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum. * Desponsáta. Glória Patri. * Desponsáta. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, cum Cantico de Festo, sub Ant. 6. *C.* Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus. Allelúia. *Joan.* 1.

Cetera ut in die.

VESP. ritu Duplici-majori de die Octav. Pss. de Feria occurr.

FESTA APRILIS.

DIE I.

Quando Pascha occurrit die 22. vel 23. Martii, fit de

OCTAVA

ANNUNTIATIONIS.

Duplex-majus.

Omnia ut in die de Tempore Paschali, excepto quòd ad Noct. sumuntur tres Psalmi notati secundùm Feriam occurrentem, sub sola Antiph. 6. F. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est; páriet autem Fílium. Allelúia. *Matth.* 1.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Lectio j. de Script. occurrente; è tribus fit una.

℟. Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram: * Benedíctus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. Allelúia, allelúia. ℣. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui: * Benedíctus. *Judith* 13. *Luc.* 1.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Nat. 2. *C.* 3.

Lectio ij.

Verax misericórdia Dei, cùm ad reparandum humánum genus ineffabíliter ei multa suppéterent, hanc potíssimùm consulendi viam elégit, quâ ad destruendum opus diáboli, non virtúte uterétur poténtiæ, sed ratióne justítiæ. Nam supérbia hostis antíqui non immérito sibi in omnes hómines jus tyránnicum vindicábat, nec indébito dominátu premébat quos à mandáto Dei spontáneos in obséquium suæ voluntátis illéxerat. Non ítaque justè amítteret originálem humáni géneris servitútem, nisi de eo quod subégerat, vincerétur. Quod ut fíeret, sine viríli sémine éditus est Christus ex Vírgine, quam Spíritus sanctus fœcundávit. Et cùm in ómnibus mátribus non fiat sine peccáti sorde concéptio, hæc inde purgatiónem traxit unde concépit. Assúmpta est de matre Dómini natúra, non culpa.

Creáta est forma servi sine conditióne servíli; quia novus homo sic contemperátus est véteri, ut & veritátem susciperet géneris, & vítium exclúderet vetustátis.

℟. Suscépit Deus Israel púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ; * Sicut locútus est ad patres nostros, Abraham & sémini ejus in sécula. Allelúia, all. ℣. In me ancilla sua adimplévit Dñus misericórdiá suam; * Sicut. *Luc.* I. *Judith.* 13.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. I.

IN illo témpore; Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 215. *Edit. Ben. Tom.* 5.

CUm, promisso filio, quæsisset beáta María quemádmodùm fieret, quóniam virum non cognósceret, responsum ab Angelo accépit: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi; proptéreà quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Quæ cùm dixisset Angelus, illa fide plena, & Christum priùs mente quàm ventre concípiens: Ecce, inquit, ancilla Dómini; fiat mihi secundùm verbum tuum. Fiat, inquit, sine viríli sémine conceptus in vírgine; nascátur de Spíritu sancto & íntegrá féminá, in quo renascátur de Spíritu sancto íntegra Ecclésia. Sanctum quod nascétur de hómine matre sine hómine patre, vocétur Dei Fílius; quóniam qui natus est de Deo Patre sine ulla matre, mirabíliter opórtuit ut fieret hóminis filius in ea carne natus, ut per clausa víscera parvus exiret, in qua resuscitátus per clausa óstia magnus intráret.

℟. Beáta quæ credidisti, quóniam * Perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Non est Deus quasi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non implébit? * Perficientur. Glória. *Perficientur. *Luc.* I. *Num.* 23.

AD LAUDES & ad Horas, Psalmi de Feria. Cetera ut in die.

DIE II.

In Festo

SANCTI FRANCISCI de Paula.

¶ *Si hoc Festum in Quadragesima occurrat, non fit de eo nisi Commemoratio per Ant.* Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiescent illi; quóniam donum & pax est eléctis ejus. *Sap.* 3.

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquisti quæréntes te, Dómine. *Ps.* 9.

Oratio, Deus, humílium. 425.

[*AD NOCT. si sit Dominica, pro nona Lectione leguntur duæ sequentes in unam junctæ.*

Si verò Tempore Paschali evenerit, de eo fit ritu Semiduplici, ut sequitur.]

AD NOCT. Lectio j. de Script. occurr. una è tribus fit.

Lectio ij.

FRanciscus Paulæ in Calábria natus, à téneris annis solitúdinem dilígere ac jejúniis vacáre cœpit. Post áliquot peregrinatiónes in adolescéntia per Itáliam religiónis causâ susceptas, in pátriam reversus, Ecclésiam prope Paulam ædificávit, ibique novi Ordinis fundamenta jecit. Cùmque præ humilitáte ómnium mínimus habéri vellet; alumnos quóque suos Mínimos appellári vóluit. Quam iníerat ab adolescéntia vitæ ratiónem, servávit cum illis in labóribus, in vigíliis, innumerisque afflictiónibus, ad últimam usque senectútem persevérans, & tantâ quidem asperitáte, ut rudi semper amictu, nudis plerumquè pédibus incéderet, cubáret humi, ac semel tantùm in die, idque ad solis occásũ, reficerétur, & ad panem & aquam vix áliquid quadragesimális obsónii adhibéret: quam consuetúdinem ut fratres & soróres sui Ordinis toto anni témpore retinérent, quarto eos voto astrinxit.

Lectio iij.

A Ludovíco undécimo Francórum rege propter miraculórũ famam expetítus, jubente Sixto quarto, ad eum se cóntulit. Quem Rex magno cum honóre excépit in palátio Plexítio prope Turónos; eoque in loco monastérium illi construxit. Ibi Franciscus mortis suæ præscius, die Cœnæ Dómini inter Missárum solémnia, effúsis ubertim lácrymis, sacro Viático præmunítus, ac postrídie audítâ quam sibi prælegi optávit Dómini passióne, quâ horâ Christus ánimam pro nobis pósuit, eâdem & ipse suam Christo réddidit, anno ætátis círciter nonagésimo, salútis millésimo quingentésimo séptimo. Hunc miráculis illustrem Leo décimus in Sanctórum númerum ascripsit.

Oratio.

DEus, humílium celsitúdo, qui beátum Franciscum Sanctórum tuórum glóriâ sublimasti: tríbue, quæsumus, ut ejus méritis & imitatióne promissa humílibus præmia felíciter consequámur; Per.

DIE IV.

In Festo

S. AMBROSII, EPISCOPI, & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-minus.

[*Si in Quadrag. occurrat, transfertur semper post Pasc.*]

Omnia de Communi Doct. XV. *additis quæ sequuntur.*

AD NOCT. Lectio j. de Script. occurr. è tribus fit una.

Lectio ij.

AMbrósius, patre Ambrósio Galliárum Præfecto, in Gálliis natus, liberálibus disciplínis Romæ excultus, in auditório Præfectúræ Prætoriánæ summâ cum laude causas dixit. Pósteà Ligúriæ, & Æmíliæ à Probo Præfecto Prætórii præpósitus venit Mediolánum, ubi mórtuo Auxéntio Epíscopo Ariáno, cathólici & hærétici de successóre deligendo inter se dissidébant. Quare cùm ingressus Ecclésiam Ambrósius multa ad

sedandam seditiónem præcláre dixisset, de repente púero Ambrósium Epíscopum proclamante, universi pópuli vox erúpit, Ambrósium Epíscopum deposcentis. Recusante illo, & tantum onus váriis ártibus atque étiam fugâ declinante, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum Imperatórem delátum est, cui gratíssimum fuit à se delectos júdices ad sacerdótium postulári. Probo étiam jucundũ fuit, qui Ambrósio proficiscenti quasi vatícinans díxerat: Vade, age non ut judex, sed ut Epíscopus. Itaque Ambrósius baptizátus, (erat enim tantùm catechúmenus) susceptis intrà septem dies ómnibus Ordínibus, octávo qui fuit séptimus Decembris, Epíscopus consecrátus est. Tum prædia sua, usufructu Marcellínæ sorórí reserváto, dedit Ecclésiæ, cétera partítus inter Ecclésiã & páuperes. Fácilis erat ómnibus ad eum áditus. Litigántium causas summâ patiéntiâ & æquitáte dirimébat. Quóties illi áliquis ob percipiendam pœniténtiam lapsus suos confessus esset, ita flebat, ut & illum flere compélleret. Convívia quæ ad Mártyrum sepulcra fiébant, abrogávit. Clerum intrà frugalitátis límites contínuit, & viduárum múnera accípere, nedum blandimentis elícere, prohíbuit.

Lectio iij.

PLúrimos Ariános, aliosque hæréticos convertit ad fidem, & claríssimum imprímis Ecclésiæ lumen Augustínum Christo péperit. Multa passus est à Justína Valentiniáni junióris matre, quam hærétici sedúxerant; eique, ne illis basílicas Medioláni traderentur, fórtiter óbstitit. Eâ occasióne institútum est, ut antiphónæ, psalmi, & hymni juxta morem Orientálium canerentur, ne pia plebs éxcubans in Ecclésia, & cum Epíscopo mori paráta, mœróris tædio contabésceret. Tunc étiam Ambrósio divínitus indicátum est, quo loco Mártyrum Gervásii & Protásii córpora delitéscerent. Egit apud Valentiniánum juniórem, ne Symmacho urbis Præfecto aram victóriæ instaurandi fáceret potestátem. A Valentiniáno junióre missus ad Máximum interfectórem Gratiáni, eum à communióne summóvit. Theodósium Imperatórem, propter cædem Thessalónicæ factam, ingressu Ecclésiæ prohíbuit. Cui cùm ille obténderet David quoque regem adúlterum & homicídam fuisse, respondit Ambrósius: Qui secútus es errantem, séquere pœniténtem. Quare Theodósius impósitam sibi ab eo públicam pœniténtiam humíliter egit; & quod erubescébant priváti, non erúbuit Imperátor. Máximis pro Ecclésia labóribus curisque perfunctus, multis étiam libris egrégiè conscriptis, morbo correptus est. Et Honorátus Vercellénsis Epíscopus corpus Dómini óbtulit: quod ubi accépit, emísit spíritum anno Christi trecentésimo nonagésimo séptimo,

die Aprilis in pervigi-
schæ, Episcopátûs au-
ésimo-tértio.

Oratio.

us, qui beátum Am-
róſium Pontíficem, ca-
: fidei defensórem, &
icæ fortitúdinis exem-
a Ecclésia tua posuisti:
ius, ut, ipso pro nobis
dente, mereámur erró-
íræ discrímina, & de ve-
nunquam erubéscere;
minum.

D i e   x x.

In Festo

CTI JOSEPH,
si B. Mariæ Vírginis.

Duplex-majus.

I. V E S P E R I S.

*nialle Feria; & sic in
ficio.*

Acob génuit Joseph
virum Maríæ, de qua
t Jesus qui vocáturChri-
lelúia. *Matth.* 1.

4. E. Erat Virgo des-
viro cui nomen erat
de domo David: &
s Angelus ad eam, di-
ce concípies in úte-
áries Fílium. Allelúia.

8. G. Christi generá-
rat: Cùm esset des-
mater Jesu María Jo-
tequàm convenírent,
est in útero habens
itu sancto. Allelúia.
r.

2. D. Joseph autem
, cùm esset justus, &
m tradúcere, vóluit
limíttere eam. Alle-
atth. 1.

Ant. 3. a. Hæc eo cogitan-
te, ecce Angelus Dómini ap-
páruit ei in somnis. Allelúia.
Matth. 1.

Capitulum. Prov. 2.

Custódiet Dóminus rectó-
rum salútem, & próte-
get gradientes simplíciter, ser-
vans sémitas justítiæ, & vias
sanctórum custódiens.

℟. Jóseph, fili David, noli
timére accípere Maríam cón-
jugem tuam; * Quod enim in
ea natum est, de Spíritu san-
cto est. Allelúia, allelúia.
℣. Audíte, domus David:
Ecce virgo páriet fílium; &
vocábitur nomen ejus, Em-
mánuel: * Quod enim. Glória.
* Quod enim. *Matth.* 1. *Is.* 7.

Hymnus.

Regum progénies, Isáci-
dum decus,
Festo te célebrent cármine
cónjuges,
Certatímque ferant cándida
vírgines
Sponso lília vírgini.
Tu, Joséphe, novi lux nova
fœderis,
Tu custos sóciæ Vírginis
ínteger,
Tu sanctæ thálamo cónjugis
ábstinens,
Tu Christi tamen es pater.
Alto progéniem quam bene
créditam
Servas consílio, depósitum
Dei!
Tecum pervígiles Cœlítuum
Pater
Curas juráque dívidit.
Artus inválidum tu Púerum
foves,
Infantíque Deo pábula súf-
ficis;

Et formáta Dei te sine, de tuis
Crescunt membra labóribus.
Sint qui mille tubis úndique pérsonent
Adventasse Deum qui pópulos regat:
Tu commissa tibi non violábili
Velas sacra siléntio.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio:
Sit par, alme, tibi glória, Spíritus,
Qui fœcunda facis víscera Vírginis,
Illábens útero Deus. Amen.

℣. Jacta super Dóminum curam tuam: ℟. Non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo. *Ps.* 54.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. a. Páriet María fílium; & vocábis nomen ejus, Jesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. Allelúia. *Matth.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Púerum Jesum, Maríæ & Joseph súbditum, * Veníte, adorémus. Allel. *Luc.* 2.

Ps. 94. Veníte. 1.

Hymnus, Regum progénies. *ut suprà.*

Super Pss. de Feria, Ant. 8. c. Probatióne indúcet super illum Sapiéntia, donec tentet eum, & credat ánimæ illíus: & denudábit abscónsa sua illi. Allelúia. *Eccli.* 4.

℣. Deus meus, in te confído, non erubéscam; ℟. Etenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur. *Ps.* 24.

Lectio j. de Script. occurrente; è tribus fit una.

℟. Exurgens Joseph à somno, * Fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, & accépit cónjugem suam. Allelúia, allelúia. ℣. Mens justi meditátur obediéntiam. * Fecit. *Matth.* 1. *Prov.* 15.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Hom. 2. *super* Missus est. *n.* 16.

Lectio ij.

Conjice ex appellatióne quà, licèt dispensatória, méruit honorári à Deo, ut pater Dei & dictus & créditus sit: cónjice & ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári, quis & qualis homo fúerit iste Joseph. Simul & meménto magni illíus quondam Patriarchæ vénditi in Ægypto: & scito ipsíus istum non solum vocábulum fuisse sortítum, sed & castimóniam adeptum, innocéntiam assecútum & grátiam. Siquidem ille Joseph, fraterná ex invídiá vénditus & ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Joseph Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri: iste dóminam suam, Dómini sui matrem, vírginem agnoscens, & ipse cóntinens, fidéliter custodívit.

℟. Non cognoscébat eam Joseph, donec péperit fílium suum primogénitum; * Et vocávit nomen ejus, Jesum. Allelúia, allelúia. ℣. Concépit & péperit fílium; & dixit Dómi-

a nomen ejus. * Et
men ejus. Matth. 1.

Lectio iij.

est intelligéntia in
is somniórum: isti
cónscium fieri atque
a cœléstium sacra-
a. Ille frumenta ser-
sibi, sed omni pó-
panem vivum è cœ-
lum accépit tam sibi
mundo. Non est dú-
n bonus & fidélis
rit iste Joseph, cui
ponsáta est Salvató-
s, inquam, servus &
quem constítuit Dó-
: matris solátium,
s nutrítium, solum
n terris magni con-
utórem sibi fidelíssi-

His servus & prudens,
stítuit Dóminus su-
iam suam: * Amen
s, † Super ómnia
constítuet eum. Al-
elúia. ℣. Qui custos
i sui, glorificábitur.
Glória Patri. † Su-
h. 24. Prov. 27.
Te Deum.
rd. Constítuit eum
domûs suæ, ℟. Et
omnis possessiónis
04.

LAUDES.

Scendit Joseph à Ga-
ilæa in Béthleem,
set de domo & famí-
ut profiterétur cum
elúia. Luc. 2.
. a. Venérunt pa-
t invenérunt Ma-
oseph, & Infantem
pósitum in præsépio. Allelúia.
Luc. 2.

Ant. 2. D. Tulérunt Jesum in Jerúsalem parentes ejus, ut sísterent eum Dómino; & erant mirantes super his quæ dicebantur de illo: & benedixit illis Símeon. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 1. D. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe Púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Allelúia. *Matth.* 2.

Ant. 6. F. Consurgens Joseph accépit Púerum & matrem ejus nocte, & secessit in Ægyptum; & erat ibi usque ad óbitum Heródis. Allelúia. *Matth.* 2.

Capitulum. Sap. 6.

Quid est sapiéntia, & quemádmodum facta sit, réferam, & non abscondam à vobis sacramenta Dei; sed ab inítio nativitátis investigábo, & ponam in lucem sciéntiam illíus, & non præteríbo veritátem.

Hymnus.

Matris intactæ venerande conjux,
Testis & custos nívei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Línquere sponsam?
Anxium cœlo tibi missus Ales
Firmat: hinc Virgo tibi visa major;
Mente sedátâ, modò nascitúrum
Numen adóras.
Vix Puer natus; redit ecce præpes

Núntius patri, Fuge, dixit; Infans
Quæritur: matrem Puerúmque tutas
Transfer in oras.
Tu nihil contra; per opáca noctis
Prótinus matrem Puerúmque transfers,
Dírigit gressus, aperítque calles,
Dum silet Infans.
Ora mox solvet; Sólymas per urbes
Quem dolens quæres, comitante matre,
Hunc senes inter, Púerum stupébis
Mira loquentem.
Anxias mentes, tenebrísque mersas
Christus illustret, Patris ipse splendor:
Nos inoffenso pede ducat astris,
Sémita factus.
Nostra te summum célebrent Parentem
Ora, te summo Génitum Parente:
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus. *Ps.* 36.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe Púerum & matrem ejus, & vade in terram Israel. Allelúia. *Matth.* 2.

Oratio.

Custódi nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joseph Unigénito tuo nutrícium, & Vírgini matri custódem providísti; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Ascendit Joseph.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Venérunt.

Capitulum. 1. Joan. 4.

Nos vídimus, & testificámur quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi.

℟. *br.* Adimplébis me * lætítiâ, * Allelúia, allelúia. Adimplébis me. ℣. Cum vultu tuo, * Dómine, * Allelúia. Glória. Adimplébis me.

℣. Providébam Dóminum in conspectu meo semper; ℟. Quóniam à dextris est mihi, ne commóvear. *Ps.* 15.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Tulérunt.

Capitulum. Eccli. 35.

Oblátio justi impíngu at altáre, & odor suavitátis est in conspectu Altíssimi. Sacrifícium justi accéptum est, & memóriam ejus non obliviscétur Dóminus.

℟. *br.* Introíbo in domum tuam * in holocaustis, * Allelúia, allel. Introíbo. ℣. Reddam tibi * vota mea, * Allelúia. Glória. Introíbo. *Ps.* 65.

℣. Te decet hymnus, Deus, in Sion; ℟. Et tibi reddétur votum in Jerúsalem. *Ps.* 64.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Consúrgens Joseph.

Capitulum. Sap. 10.

Prófugum justum Sapiéntia deduxit per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam sanctórum:

vit illum in laboribus,
lévit labóres illíus.
r. Consumétur * nequí-
catórum, *. Allelúia,
, Consumétur. ℣. Et
justum, * Dómine,
lúia, allelúia. Glória Pa-
nsumétur. *Pſ.* 7.
per salutáre tuũ. ℟. Exul-
vehementer. *Pſ.* 20.
I. VESPERAS.
Ibant parentes Jesu per
omnes annos in Jerú-
in die solemni Paschæ.
a. *Luc.* 2.
, 7. d. Ascendéntibus
remansit puer Jesus in
em; & non cognové-
arentes ejus. Allelúia.

. 2. D. Existimantes il-
e in comitátu, venérunt
i; & requirébant eum
ognátos & notos. Alle-
uc. 2.
. 3. a. Non inveniéntes,
sunt in Jerúsalem; &
runt illum in templo,
m in médio doctórum.
a. *Luc.* 2.
. 8. G. Dixit mater Jesu
: Fili, quid fecisti no-
ecce pater tuus & ego
s, quærebámus te. Al-
Luc. 2.
pitulum. Sap. 1.
implicitáte cordis quæ-
Dóminum, quóniam
tur ab his qui non ten-
lum; appáret autem eis
em habent in illum.

Hymnus.

os pompa sæcli, quos
opes
e perstringunt suo,
: mundi próspera,
Auctóre magno, spérnite.
Joséphus en Christi pater,
Davídis augustum genus,
Vili tabernâ cónditus,
Labóre victum quæritat.
Quin ipse, quia homo Deus,
Par Natus æterno Patri,
Amat, fabrilis ártifex,
Audíre fabri filius.
Adæ nocentis innocens
Ultro gravem pœnam subit,
Docetque sontes víndicem
Placáre quâ possint Deum.
Tu rector & custos do-
mûs,
Joséphe, egénus ómnium,
Adesse nobis ómnia,
Si Christus adsit, áddoces.
Sit summa Patri glória,
Natoque, pro nobis egens
Qui factus est de dívite:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.
℣. Exquisívit Te fácies mea,
Dómine: ℟. Fáciem tuam,
Dómine, requíram. *Pſ.* 26.
Ad Magníficat. *Ant.* 2. D.
Descendit cum eis Jesus, & ve-
nit Názareth; & erat súbditus
illis. Allelúia. *Luc.* 2.
Oratio, ut suprà ad Laudes.

DIE XXIII.
SANCTI GEORGII,
Martyris.
Commemoratio.

Pridiè. AD VESP. Ant.
Ecce Deus. ℣. In Deo. *ut in communi unius Martyris.* ij.
Oratio. Adesto. iv.
Commem. de Cruce.
Lectio iij.

GEórgius inter Orientáles Mártyres, Magni título commendátus, longo & multíplici certámine claruisse scríbitur. Sub ejus nómine insi-

gnis Basílica ab Imperatóribus Christiánis ejus túmulo superstructa est in Palæstína, Lyddam inter & Rámulam: unde fama ejus, propter collátam multis peregrinántibus opem, in Occidentem pervásit. Hanc célebrat per Itáliam Gregórius magnus in Epístolis, & in Gállia latè jam suâ ætáte percrebuisse mémorant Gregórius Turonensis in libro de Miráculis, & Venántius Fortunátus in Carmínibus. Antiquiórem étiam intrà Parisiórum fines nóminis ejus veneratiònem testantur, tum cœnóbium, quod apud Calam in ejus honórem extructum à beáta Clotilde, sancta Bathildis instaurávit; tum consecrátæ per sanctum Pontíficem Germánum ejusdem relíquiæ, quas in ara occidentáli suburbánæ Basílicæ sancti Vincéntii recondidisse à Gislemáro, in vita sancti Droctovéi, tráditur.

AD LAUDES, pro ejus Commem. Ant. Bonũ. ℣. Adjutor. *Oratio*, Adesto, Dómine. iv.

Commemoratio de Cruce.

DIE XXV.

In Festo

SANCTI MARCI,

Evangelistæ.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pss. de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 1. f. QUàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! Allelúia. *Rom.* 10.

Ant. 7. d. Vox speculatórum: levavérunt vocem, simul laudábunt; quia consolátus est Dóminus pópulum suum. Allelúia. *Is.* 52.

Ant. 6. F. Primus ad Sion dicet: Ecce adsunt; & Jerúsalem Evangelistam dabo. Allelúia. *Is.* 41.

Ant. 4. E. Ostendit vobis pactum suum quod præcépit ut facerétis, & verba scripsit. Allelúia. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Consummábitur mystérium Dei, sicut evangelizávit per servos suos. Allelúia. *Apoc.* 10.

Capitulum. Ephes. 4.

CHristus dedit quosdã quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

℟. Implétum est tempus, & appropinquávit regnũ Dei: * Pœnitémini, & † Crédite Evangélio. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce super montes pedes evangelizantis & annuntiantis pacem. * Pœnitémini. Glória Patri. † Crédite Evangélio. *Marc.* 1. *Nahum.* 1.

Hymnus.

CHristi perennes núntii,
Retecta qui cœléstibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per orbem spárgitis:

Olim sub umbris cóndita
Vates sacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidistis hæc pleno die.

Humána quæ tulit Deus,
Divína

Divína quæ gessit homo,
Seris legenda pósteris,
Dictante scripsistis Deo.

Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus;
Vestris adhuc in páginis
Nobis loqui non désinit.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evángelizántibus. ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem: exalta, noli timére: Ecce bráchium Dómini dominábitur. Allelúia. *Is.* 40.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui vocávit nos in fide veritátis per Evangélium: * Veníte, adorémus, Allelúia. 2. *Thess.* 2.

Ps. 94. Veníte. 1.

Hymnus, Christi perennes. 432.

Super Psalmos de Feria, *Ant.* 1. 2. In circúitu sedis quátuor animália réquiem non habébant, cùm darent glóriam & honórem sedenti super thronum. Allelúia. *Apoc.* 4.

℣. In templo ejus dicent glóriam; ℟. Et sedébit Dóminus rex in æternum. *Ps.* 28.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Super montem excelsum ascende, tu qui evangelízas Sion: * Dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester. Allelúia, allelúia. ℣. Séquere me, vade, & annúntia regnum Dei: * Dic. *Is.* 40. *Luc.* 9.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Cap. 18. *Lectio ij.*

MArcus discípulus & intérpres Petri, juxta quod Petrum referentem audíerat, rogátus Romæ à frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cùm Petrus audísset, probávit, & Ecclésiæ legendum suâ auctoritáte dedit, sicut scribunt Clemens in sexto Hypotypóseon libro, & Pápias Hierapolitánus Epíscopus. Méminit hujus Marci & Petrus in Epístola prima, sub nómine Babylónis figuráliter Romam significans: Salútat vos Ecclésia quæ est in Babylóne coëlecta, & Marcus fílius meus.

℟. Misit me Christus evangelizáre, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi. * Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Allelúia, allelúia. ℣. Ubi litterátus, ubi legis verba pónderans, ubi doctor parvulórum? * Nonne. 1. *Cor.* 1. *Is.* 33.

Lectio iij.

ASsumpto itaque Evangélio quod ipse conféceral, perrexit in Ægyptum: & primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam tantâ doctrínâ & vitæ continéntiâ, ut omnes sectatóres Christi ad exemplum sui co-

geret. Dénique Philo disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc judaizantem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodò Lucas narrat Jerosólymæ credentes ómnia habuisse commúnia, sic & ille quod Alexandríæ sub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, & sepúltus Alexandríæ, succedente sibi Aniáno.

℟. Manifestáta est nunc grátia Dei per illuminatiónem salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem † Per Evangélium in quo pósitus sum ego prædicátor. Allelúia, allelúia. ℣. Ascendit super cœlum cœli, ecce dabit voci suæ vocem virtútis; * Qui. Glória. † Per. 2. *Tim.* 1. *Ps.* 67.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Eructávit cor meum verbum bonum: ℟. Dico ego ópera mea regi. *Ps.* 44.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. SErmónem feci de ómnibus quæ cœpit Jesus fácere & docére usque in diem quâ assumptus est. Allel. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Visum est mihi, assecúto ómnia à princípio diligenter, ex órdine scríbere. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Notum mihi factū est sacramentum, sicut scripsi; prout potestis legentes intellígere prudéntiam meam in mystério Christi. Allel. *Ephes.* 3.

Ant. 4. E. In fide veritátis Deus vocávit vos per evangélium nostrum, in acquisitiónem glóriæ Dómini nostri Jesu Christi. Allelúia. 2. *Thess.* 2.

Ant. 5. a. Evangélii factus sum miníster, secúndùm donū grátiæ Dei. Allelúia. *Ephes.* 3.

Capitulum. Josue 1.

NOn recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut custódias & fácias ómnia quæ scripta sunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

Hymnus.

SInæ sub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data:
Inter tubas & fúlgura,
Præsens minabátur Deus.

Nunc, temperáto Númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.

Insculpta saxo lex vetus,
Præcepta, non vires dabat:
Inscripta cordi lex nova
Quidquid jubet dat éxequi.

Scripsístis hanc fidâ manu:
Hanc voce, voci cónsonis,
Hanc prædicastis móribus:
Signastis hanc & sánguine.

Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille nostris ímprimat
Delenda nunquam córdibus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

urátio sermónum tuó-
inat, ℟. Et intelle-
párvulis. *Ps.* 118.
ɪedíctus. *Ant.* 6. F.
est grátia hæc, in
evangelizáre investi-
ivítias Christi, &
: omnes. Allelúia.

Oratio.

, qui beátum Mar-
Evangelistam tuum
: prædicatiónis grá-
asti: tríbue, quæsu-
nos semper & eru-
officere, & oratióne
Per Dóminum.

P R I M A M.
f. Sermónem feci.

T E R T I A M.
D. Visum est mihi.
um. Hebr. 2.
odò nos effugiémus,
ntam neglexérimus
uæ cùm inítium ac-
arrári per Dóminū,
i audiérunt in nos
a est, contestánte
, & porténtis, &
útibus, & Spíritûs
ributiónibus.
Quanta audívimus *
mus, * Allelúia, all.
℣. Et patres nostri
unt nobis! * Allelúia.
ri. Quanta. *Ps.* 77.
es nostri annuntia-
bis ℟. Opus quod
s in diébus eórum.

S E X T A M.
3. a. Notum.
um. 2. Cor. 2.
imus sicut plúrimi
erantes verbum Dei;
eritáte, sed sicut ex

Deo, coram Deo, in Christo lóquimur.

℟. *br.* Ecce lábia mea * non prohibébo, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Dómine, * tu scisti. * Allelúia. Glória. Ecce.

℣. Justítiam tuam non abscondi in corde meo, ℟. Veritátem tuam & salutáre tuum dixi. *Ps.* 39.

A D N O N A M.

Ant. 5. a. Evangélii.

Capitulum. 1. Thess. 2.

SIcut probáti sumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quasi homínibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra.

℟. *br.* Elóquia Dómini * elóquia casta, * Allelúia, allelúia. Elóquia. ℣. Argentum * igne examinátum, * Allelúia. Glória Patri. Elóquia. *Ps.* 11.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer, ℟. Et servus tuus diléxit illud. *Ps.* 118.

A D II. V E S P E R A S.

Ant. 4. E. PErvénimus ad vos in Evangélio Christi, spem habentes crescentis fidei vestræ in vobis magnificári. Allelúia. 2. *Cor.* 10.

Ant. 7. c. Cúpidè volebámus trádere vobis non solùm Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras. Allelúia. 1. *Thess.* 2.

Ant. 1. a. Spem quæ repósita est vobis in cœlis, audístis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos. Allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 2. D. Dignè Evangélio conversámini, in uno spíritu unánimes, collaborantes fidei Evangélii; quia vobis donátum est ut in Christum

credátis. Allelúia. *Philipp.* 1.

Ant. 3. a. Glória, honor & pax omni operanti bonum, in die cùm judicábit Deus occulta hóminum secundùm Evangéliũ meum. Allelúia. *Rom.* 2.

Capitulum. Baruch 4.

HIc liber mandatórumDei, & lex quæ est in æternum: omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam; qui autem dereliquérunt eam, in mortem.

Hymn. Christi perennes, 432.

℣. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob, ℟. Et legem pósuit in Israel. *Ps.* 77.

Ad Magníficat, *Ant.* J. Quod audívimus de verbo vitæ, annuntiámus vobis; ut & vos societátem habeátis nobiscum, & sócietas nostra sit cum Patre & cum Filio ejus Jesu Christo. Allel. 1. *Joan.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. sancti Cleti, Ant. Ecce. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Omnípotens. iv.

Die XXVI.

SANCTI CLETI,

Papæ & Martyris,

Commemoratio.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris, adversùs hæreses.

Lectio iij.

MAximæ & antiquíssimæ & ómnibus cógnitæ, à gloriosíssimis duóbus Apóstolis Petro & Paulo Romæ fundátæ & constitútæ Ecclésiæ, eam quam habet ab Apóstolis traditiónem & annuntiátã homínibus fidem, per successiónes Episcopórum pervenientem usque ad nos, indicantes; confúndimus omnes eos qui quoquómodò, vel per sui placéntiam malam, vel vánam glóriam, vel per cæcitátem & malam senténtiam, prætérquàm oportet, cólligunt. Ad hanc enim Ecclésiam propter potentiórem principalitátem necesse est omnem convenire Ecclésiam, hoc est, eos qui sunt úndique fidéles; in qua semper ab his qui sunt úndique, conservátа est ea quæ est ab Apóstolis tradítio. Fundantes ígitur & instruentes beáti Apóstoli Ecclésiam, Lino Episcopátum administrandæ Ecclésiæ tradidérunt. Hujus Lini Paulus in his quæ sunt ad Timótheum Epístolis méminit. Succédit autem ei Anaclétus. (Hic ab Epiphánio & à plerisque Latinórum Cletus dícitur, & à Lini morte, sub imperatóribus Tito & Domitiáno, Románam rexit Ecclésiam. Cui cùm duódecim annis præfuísset, secundâ post Nerónem persecutióne, glorióši martyrii corónam adeptus est.)

AD LAUDES, pro ejus Commem. Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor meus. *Oratio*, Omnípotens. iv.

Commemoratio de Cruce.

Die XXVII.

In Festo

SANCTI POLYCARPI,

Epíscopi & Martyris.

Semiduplex.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Cap. 27. *Lectio ij.*

POlycarpus Joannis Apóstoli discípulus, & ab eo

Smyrnæ Epíscopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit; quippe qui nonnullos Apostolórum & eórum qui víderant Dóminum, magistros habúerit, & víderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiónes, sub Imperatóre Antoníno Pio, Ecclésiam in urbe regente Anicéto, Romam venit; ubi plúrimos credéntium, Marciónis & Valentíni persuasióne deceptos reduxit ad fidem. Cùmque ei fortúitò óbviam fuisset Márcion, & díceret: Cognoscis nos? respóndit: Cognosco primogénitum Satanæ. Pósteà verò, regnante Marco Antoníno, & Lúcio Aurélio Cómmodo, quartâ post Nerónem persecutióne, Smyrnæ sedente Procónsule; & universo pópulo in amphitheátro adversùs eum personante, igni tráditus est. Scripsit ad Philippenses valde útilem epístolam, quæ usque hódie in Asiæ conventu légitur.

Ex Epístola Ecclésiæ Smyrnensis ad Ecclésias Ponti.
Apud. Euseb. Hist. Lib. 4.
Lectio iij.

Alácriter & próperè pergébat ad stádium Polycarpus. Aiente verò Procónsule: Jura, & dimitto te, convícium fac Christo, Polycarpus respondit: Octoginta & sex anni sunt ex quo sérvio ei, nec ullâ me affécit injúriâ; & quómodò possum convícia dícere adversùs Regem meum qui me salvum fecit? Urgente rursus illo, ac inquiente: Jura per Génium Cæsaris, respondit: Si ambitiósè contendis, ut jurem per Cæsaris, ut tu vocas, Génium; símulas autem te ignoráre quis sim, palàm audi: Christiánus sum. Tunc plácuit illis, ut vivum Polycarpum ignis exúreret. Quando autem rogus apparátus est, cùm clavis affigendus esset, dixit: Sínite me sic; qui enim mihi dat ignem pati, dabit & sine vestra ex clavis cautióne immótum in pyra permanére. Illi ergo non quidem clavis defixérunt, sed ligavérunt eum. Hic verò mánibus post tergum pósitis, ac revinctus tanquam áries insignis ex magno grege delectus qui gratíssimum holocaustum offerrétur, cœlum contúitus, dixit: Pater unigéniti & benedicti Fílii tui Jesu Christi, benedico te qui me ad hanc horam perdúcere dignátus es, ut partem cáperem in consórtio Mártyrû in cálice Christi tui ad resurrectiónem vitæ ætérnæ, ánimæ simul & córporis; inter quos, quæso, suscípiar hódie coram te tanquam hóstia pinguis & accepta. Cùmque precatiónem complesset, ministri ignem accendérunt. Cùm verò ingens flamma emicasset, ignis fórnicis spéciem præbens, tanquam navis velum à vento replétum atque sinuátum úndique circúmdedit Mártyris corpus. Cernentes autem ímpii corpus flammis non posse consúmi, confectórem própiùs accédere, ensemque altè in corpus adígere jussérunt: quo facto, tanta vis sánguinis effluxit, ut ignis prorsus extingueréntur. Ossa ipsíus gemmis pretiosíssimis carióra, & quólibet auro krióra, ubi de-

cébat, condídimus. Quo in loco nobis, ut fieri póterit, congregátis concédet Deus natálem ejus martyrii diem cum gáudio & hilaritáte celebráre.

Oratio, Deus, cujus grátia. iv.

DIE XXIX.

In Festo

STÆ MARIÆ ÆGYPTIÆ.

Semiduplex.

Pridiè AD VESPERAS.

Capitulum. Is. 54.

NOli timére, quia non confundéris neque erubesces; non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ oblivisceris.

Hymnus.

O Vos cum cítharis júngite cantus,
Cœtus angélici: fémina sacris
Quondam pulsa ádytis, débita cœlo,
Nunc ad sidéreas tránsvolat arces.
Sacris quæ répulit lóngiùs arcens
Templi limínibus crímine fœdam,
Hæc est illa manus quæ modò amíca
Ablútam lácrymis ádmovet aris.
Hæc olim ténebris óbsita densis,
Jam cœlo nova lux áddita fulget,
Et monstrat fáciles prævia portus
Passis naufrágium triste pudóris.
Quæ non divus amor péctora mutat!
Ut cœli rádius fulsit ab alto,
Urbes, seque fugit: nulla sat altos,
Quò se condat, habet sylva recessus.
Illi pro thálamo frígida rupes,
Lautis pro dápibus gráminis herba:
Nec soles cálidos veste repellit,
Nec duras hyemes péllibus arcet.
Patri máxima laus, máxima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum sacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Miserátor & miséricors Dóminus: ℟. Longánimis, & multùm miséricors. *Ps.* 102.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Revértere, aversátrix, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam; quia sanctus ego sum, & non irascar in perpétuum. Allelúia. *Jerem.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Venit Dóminus vocáre peccatóres ad pœniténtiam: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Luc.* 5. *Ps.* 94. Veníte. 1.

Hymnus, O vos. *suprà.*

Psalmi de Feria sub sola

Ant. 1. D. Prosternens se Dómino, clamábat, dicens: Súbveni, quæso te, mihi, Dómine Deus meus. Allelúia. *Judith.* 9.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; ℟. Multum est enim. *Ps.* 24.

Lectio j. de Script. occurrente.

℟. Si revérteris, ait Dóminus, ad me convértere; non commovéberis: * Lava à malítia cor tuum, ut salva fias. Allelúia, allelúia. ℣. Ego quos amo, árguo & castígo; æmuláre ergo, & pœniténtiam age: * Lava. *Jerem.* 4. *Apoc.* 3.

Lectio ij.

MAría Ægyptia duodecennis témpore Justíni Imperatóris, relíctis paréntibus, Alexandríam venit; fuitque per annos septémdecim in ea civitáte peccátrix. Cùm autem Jerosólymam profecta, Calváriæ templum in festo Exaltatiónis Sanctæ Crucis íngredi tentásset, ter divínitus repulsa, in átrio coram imágine Deíparæ Vírginis vovit pœniténtiam, si licéret sibi vivíficum Crucis lignum vidére & adoráre. Moxque templum ingressa, vidit & adorávit. Inde sumpto trium panum viático, perceptâque Eucharístiâ in Oratório sancti Joannis, ad ripam Jordánis ultrà flumen in vastíssimam solitúdinem secessit.

℟. Ibat post amatóres suos, & mei obliviscebátur, dicit Dóminus: ecce ego lactábo eam, * Et ducam in solitúdinem, & loquar ad cor ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Vocábo non diléctam, diléctam; & non misericórdiam consecútam, misericórdiam consecútam; * Et. *Os.* 2. *Rom.* 9.

Lectio iij.

IBi, consumpto viático, detritisque véstibus ignóta permansit annis quadraginta septem, donec ad torrentem quemdam occurrit ei Zózimas Présbyter, à quo obtínuit ut véspere in Cœna Dómini in adversam Jordánis ripam afferret sibi Corpus & Sánguinem Dómini, quorum participatióne tot annos carúerat. Condicto die accessit ad eumdem locum Zózimas, quò & María pervénit; recitatoque Symbolo & Oratióne Domínicâ, ut moris erat, accepto étiam pacis ósculo, divína dona suscépit; rursumque precáta est Zózimam, ut anno recurrente, ad eumdem torrentem veníret. Qui cùm eò accessit, conspexit corpus ejus jacens in terra, in qua scripta hæc legit: Sépeli, Abba Zózima, míseræ Maríæ corpúsculum; redde terræ quod suum est, & púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me quæ mórior nocte salutíferæ Passiónis, post divínæ & sacræ Cœnæ communiónem. Pio voto obtémperans Zózimas, corpus beátum in ipso loco terræ mandávit. Hic pósteà vitam ejus scripsit, per quam memóriæ ejus venerátio per orientem & occidentem propagáta est.

℟. Remittuntur tibi peccáta; * Fides tua te salvam fecit: † Vade in pace. Allelúia, allelúia. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, & quasi nébulam peccáta tua. * Fides. Glória Patri. † Vade. *Luc.* 7. *Is.* 44.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, ℟. Quanta fecit ánimæ meæ. *Ps.* 65.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria ; & sic in ceteris Horis.

Ant. QUis Deus símilis tui, 1. a. qui aufers iniquitátem, & transis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ? Allelúia. *Mich.* 7.

Ant. 3. c. Tu Dóminus Deus meus : postquàm convertisti me, egi pœniténtiam. Allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 8. G. Ostendisti mihi, & erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 4. E. Recogitábo tibi omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ : corrípies me, & vivificábis me, Dómine. Allelúia. *Is.* 38.

Ant. 2. D. Liberasti me de perditióne; proptéreà confitébor, & benedícam nómini Dómini. Allelúia. *Eccli.* 51.

Capitulum. Sap. 11.

MIseréris ómnium, quia ómnia potes, & dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam; díligis enim ómnia quæ sunt, & nihil odisti eórum quæ fecisti.

Hymnus.

ULtrix ipsa suos sævit in
 artus,
Per quos & pótuit pulcra
 placére :
Defórmis máciès íncubat ori;
Sed formam mélior grátia
 pensat.
In pœnam scélerum sæpè recursant
Importúna malæ gáudia vitæ :
Sed versans ánimo débita
 noxis
Tot tormenta, graves comprimit æstus.
Jam tu digna polo, désere
 terras ;
Placasti lácrymis Núminis
 iram :
Jam tu pasta sacro córpore
 Christi,
Ætérnæ cápias pábula mensæ.
Patri máxima laus, máxima
 Nato :
Sit laus æqua tibi, Spíritus
 alme,
Qui, dum sacrílegum pellis
 amórem,
Puros insínuas córdibus
 ignes. Amen.

℣. Ad me, Deus meus, ánima mea conturbáta est; ℟. Proptéreà memor ero tui de terra Jordánis. *Ps.* 41.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit, & super multitúdinem bonórum quæ largítus est secundùm indulgéntiam suam. Allelúia. *Is.* 63.

Oratio.

LArgíre nobis, miséricors Deus, ut beáta Maria Ægyptia, quæ, te super ómnia diligendo, suórum accépit véniam delictórum, pœniténtiæ salutáris donum nobis obtíneat; Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Quis Deus.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Tu Dómine.

Capitulum. Is. 54.

DOminábitur tui qui fecit te; Dóminus exercítuum nomen ejus, & redemptor tuus

Sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur; quia ut mulíerem derelictam & mœrentem spíritu vocávit te Dóminus.

℟. *br.* Dicam Deo: * Suscéptor meus es. * Allelúia, allelúia. Dicam Deo. ℣. Quare * oblítus es mei? * Allelúia. Glória Patri. Dicam.

℣. Quare tristis es, ánima mea, & quare conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Ostendisti mihi.

Capitulum. Jerem. 31.

HÆc dicit Dóminus: Quiescat vox tua à plóratu, & óculi tui à lácrymis; quia est merces óperi tuo, ait Dóminus.

℟. *br.* Deus vitam meam * annuntiávi tibi. * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Posuisti lácrymas meas * in conspectu tuo. * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 55.

℣. Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem: ℟. Quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei. *Ps.* 6.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Liberasti me.

Capitulum. Tob. 13.

COnvertímini, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, credentes quòd fáciat vobíscum misericórdiam suam; ego autem & ánima mea in eo lætábimur.

℟. *br.* Noli oblivisci, ánima mea, * retributiónes Dómini. * Allelúia, allelúia. Noli. ℣. Qui propitiátur * ómnibus iniquitátibus tuis. * Allelúia. Glória Patri. Noli. *Ps.* 102.

℣. Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi, ℟. Et ánima mea quam redemisti. *Ps.* 70.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *a.* VEnit Fílius hóminis quærere & salvum fácere quod períerat. Allelúia. *Luc* 19.

Ant. 3. à. Vadit ad ovem quæ períerat, donec invéniat eam. Allelúia. *Luc* 15.

Ant. 6. F. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros suos gaudens. Allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 4. E. Dico vobis; gaudet super eam magìs quàm super nonaginta novem quæ non erravérunt. Allel. *Matth.* 18.

Ant. 5. a. Ita dico vobis; gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agente. Allel. *Luc.* 15.

Capitulum. Eccli. 17.

DEus pœniténtibus dedit viam justítiæ, & confirmávit deficientes sustinére, & destinávit illis sortem veritátis.

Hymnus, O vos. 438.

℣. Glorificábo nomen tuum in æternum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. F. Ubi abundávit delictum, superabundávit grátia; ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per justítiam in vitam æternã. Allel. *Rom.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. sancti Eutropii, Episc. & Mart. Ant. Ecce Deus Salvátor meus: fiduciáliter agam, & non timébo;

quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. Allelúia. *Is.* 12.

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Oratio, Omnípotens. *infrà.*

Die xxx.

SANCTI EUTROPII, Episcopi & Martyris,

Commemoratio.

Lectio iij.

EUtrópius Epíscopus, in Gállias ad prædicandam fidem missus, post adimplétum ritè munus, apud Sántonas, illíso ab incrédulis cápite, Martyr occúbuit; & ob instantem persecutiónem, loco minùs digno sepultus est. Cùmque témporum lapsu nulla nisi nóminis ejus & sanctitátis superesset memória, à fidélibus ut Sanctus, non ut Martyr, habebátur; donec eum pro Christo sánguinem fudisse sic fuit revelátum. Palládius, Santonensis Epíscopus, qui Concílio Parisiensi quarto, & Matisconensi secundo intérfuit, in ejus honórem circa annum Dómini sexcentésimum Basílicam extruxit; ad quam convocátis Abbátibus, dum è túmulo sacras Eutrópii relíquias honorificéntiùs collocandas transferret, duo ex illis Abbátibus, amóto opertório, conspexérunt ictu secúris illísum caput. Quibus étiam nocte sequénti idem Sanctus appáruit, dicens: Scitóte me per eam cicatrícem quam vidístis in cápite, martyrium consummasse. Ex eoque quòd Martyr esset innótuit pópulis, quia non áderat históría passiónis. Hujus memória in Parisiensi Ecclésia ad annum millésimum ducentésimum nonagésimum sextum in grátiam Philippi Pulcri Francórum regis & Joannæ regínæ, apud quos singuláris erat sancti Mártyris venerátio, ex statúto Capítuli consecráta est.

AD LAUDES, pro ejus Commem. Ant. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. Allelúia. 2. *Tim.* 4.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quia Deus susceptor meus es. *Ps.* 58.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis in festivitáte beáti Eutrópii cum grátiarum actióne lætári, qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod ministério gessit, testimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per Dóminum nostrum.

Commemoratio de Cruce.

FESTA MAII.

Die I.
In Festo SS. Apostolorum
PHILIPPI ET JACOBI.
Duplex-majus.
IN I. VESPERIS.
Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 1. a. VOluit Jesus exíre in Galilæam, & invénit Philippum, & dicit ei: Séquere me. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 1. f. Invénit Philippus Nathánael, & dicit ei: Quem scripsit Móyses in lege, & Prophétæ, invénimus Jesum fílium Joseph à Názareth. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Dixit ei Nathánael: A Názareth potest áliquid boni esse? Dicit ei Philíppus: Veni & vide. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Elégit Jesus, & Apóstolos nominávit Philíppum & Jacóbum Alphæi. Allelúia. *Luc.* 6.

Ant. 2. D. Docébat eos in Synagógis, ita ut miraréntur, & dícerent: Nonne hic est fabri fílius? & fratres ejus Jacóbus & Joseph, & Simon, & Judas. Allelúia. *Matth.* 13.

Capitulum. Is. 61.

SCient in géntibus semen eórum, & germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen cui benedíxit Dóminus.

℟. Vidébunt glóriam meam; & ponam in eis signum, & mittam ex eis ad eos qui non audiérunt de me; * Et † Annuntiábunt glóriam meam géntibus. Allelúia, allelúia. ℣. Manifestávi nomen tuum homínibus quos dedísti mihi de mundo: sicut tu me misísti, & ego misi eos; * Et annuntiábunt. Glória Patri. † Annuntiábunt. *Is.* 66. *Joan.* 17.

Hymnus.

DUm morte victor óbrutâ
Ab ínferis Christus redit,
Vos píngimus, diræ necis
Vitæque testes rédditæ.

Vobis datum præ céteris
Latus Magistri cíngere:
Vobis futúræ sédulus
Arcána credit glóriæ.

At, ille privátim suæ
Dum núntiat crucis probrum;
Cur horret humánus nimis,
Qui décipit sensus, amor?

Opórtuit Christum pati,
Qui pósteà resúrgeret:
Illinc homo verus patet;
Hinc se probat verè Deum.

Illos magister qui doces,
Tu Christe, tu nos érudi:
Si quid latet, tu détege;
Amáre da quod jam patet.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:

Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

¶ *Post Ascensionem Doxol.* Qui victor. *& sic in ceteris.*]

℣. Glória virtútis eórum tu es; ℟. Quia Dómini est assúmptio nostra. *Ps.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dixit Jesus Philippo: Si quis mihi ministrat, me sequátur; & ubi sum ego, illic & minister meus erit. Allel. *Joan.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Christum Apostolórũ Magistrum & Dñum,* Veníte, adorémus. Allelúia. *Joan.* 13.

Ps. 94. Veníte. I.

Hymnus.

PRædicta Christi mors adest;
At vos timóri párcite:
Nil inde, nil caros pius
Remittet in fratres amor.

Duráte fortes: írritos
Mundi tumultus spérnite:
Deo volente, túrbini
Seréna succédet dies.

Cœli perenne gáudium
Solábitur luctus breves;
Brevem triumphum séculi
Æternus óbruet dolor.

Qui carne frater in suo
Mortem perémit córpore,
Divinitátis vos suæ
Dignábitur consórtio.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus,
Amen.

Post Ascensionem, Doxol. Qui victor, &c.

Ant. sola. I. a. Cùm vidisset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipse enim sciébat quid esset factúrus. Allelúia. *Joan.* 6.

℣. Edent páuperes & saturabuntur; ℟. Et laudábunt Dóminum qui requírunt eum. *Ps.* 21.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Ecce fratres Jesu stabant foris quærentes loqui ei. Et extendens manum in discípulos suos, dixit: Ecce fratres mei. * Quicumque enim fécerit voluntátem Patris mei, ipse meus frater est. Allelúia, allelúia. ℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis; in médio Ecclesiæ laudábo te. * Quicumque. *Matth.* 12. *Ps.* 21.

Lectio ij.

PHilippus Bethsáïde natus, unus fuit ex iis qui primùm à Christo vocáti sunt; à quo cùm accepisset Nathánael venisse Messíam in lege & in Prophétis promissum, ad Dóminũ deductus est. Hic in discipulórum órdine permansit, ille pósteà in númerum duódecim Apostolórum cooptátus est. Quàm verò Christus ipsum familiáriter adhibéret, illud facilè declárat, quòd cùm in solitúdine hóminũ multitúdinem páscere vellet, sic præ cæteris illum affátus est: Unde emémus panès, ut mandúcent hi? Gentíles quoque Salvatórem

ſæ cupientes, ad Philip- ı accesſiſſe leguntur. Is, ac- ıo Spíritu ſancto, in utrá- Phrygia prædicávit, & léſias conſtítuit, ex qui- prodiérunt viri Apoſtólici plúres, quorum præcípuè à ſéculo ſequenti res chri- ıa Lugdúni & Viennæ in iis conſtitúta eſt. Tandem óſo ſine quiévit Philip- & Hierápoli ſepultus eſt. ıt ejus Joannes dux Bitú- n, auro gemmisque deco- n, donávit Eccléſiæ Pari- i, ubi magnâ religióne ur.

Acceſſérunt quidam Gen- ad Philippum, & rogá- eum, dicentes: Dómine, nus Jeſum vidére. * Venit ppus, & dicit Andréæ: éas rurſum & Philippus unt Jeſu. Allelúia, alle- ℣. Consílium pacis inter luos. * Venit. *Joan.* 12. . 6.

Lectio iij.

óbus, frater Dómini, co- omento Juſtus, de útero s ſanctus fuit, ut ait ſan- Hegeſippus: vinum & m non bibit; carne abſtí- nunquam tonſus eſt, nguento nec bálneo uſus. ſoli in ſancta licébat ín- línea veſte, non lánea, bátur: ei aſſidúitas oran- callum génibus obdúxe- ıt caméli pellem durítie entur. Eum poſt Chriſti ſiónem Apóſtoli Jeroſo- um Epíſcopum creavé- ; ad quem étiam Petrus uì nuntiáret ſe è cárcere gelo eductum. Is nona- ginta ſex annos natus, cùm triginta annis illi Eccléſiæ ſan- ctiſſimè præfuiſſet, Chriſtum Dei Fílium conſtantiſſimè præ- dicans, à Judæis lapídibus pri- mùm appétitur; mox in altíſſi- mum templi locum adductus, inde præcipitátus eſt. Qui, confractis crúribus, jacens ſe- mivívus, manus tendébat ad cœlum, Deumque pro illórum ſalúte precabátur his verbis: Ignosce eis, Dómine, quia néſciunt quid fáciunt. Quâ in oratióne, fullónis fuſte cápi- te gráviter percuſſo, ánimam Deo réddidit ſéptimo Nerónis anno; & juxta templum ubi præcipitátus fúerat, ſepultus eſt. Tradit Joſéphus tantæ eum ſanctitátis fuiſſe & celebritátis in pópulo, ut propter ejus necem créditum ſit ſubverſam eſſe Jeroſólymam. Unam ſcri- pſit Epíſtolam, quæ de ſeptem Cathólicis eſt. Ejus cáthedra, prióribus Eccléſiæ ſéculis, ma- gno in honóre Jeroſólymis eſt hábita.

[*Si Dominica fuerit, ſeu Fe- ria ij. iij. vel iv. Rogationum, ſecunda Lectio erit de SS. Phi- lippo & Jacobo, duabus in unam junctis; tertia de Homilia Do- minicæ vel Feriæ occurrentis; & ſic in ſimili caſu.*)

℟. Etſi cognóvimus ſecun- dùm carnem Chriſtum; ſed nunc jam non nóvimus: * Vé- tera tranſiérunt; ómnia autem ex Deo qui † Nos reconci- liávit ſibi per Chriſtum, & dedit nobis miniſtérium re- conciliatiónis. Allelúia, alle- lúia. ℣. Dicit Dóminus: Ec- ce ego fácio nova, & nunc

orientur; útique cognoscétis ea: * Vétera. Glória. † Nos. 2. *Cor.* 5. *Is.* 43.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent & lætentur qui quærunt te, ℟. Et dicant semper: Magnificétur Dóminus. *Ps.* 69.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. DIcit Jesu Philippus: Dómine, osténde nobis Patrem, & súfficit nobis. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 3. c. Dicit Philippo Jesus: Tanto témpore vobiscum sum, & non cognovístis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 6. F. Quómodò tu dicis: Osténde nobis Patrem? Non créditis quia ego in Patre, & Pater in me est? Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. *D.* Jesus occurrit muliéribus, & ait: Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt. Allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. c. Visus est plùs quàm quingentis frátribus simul: deinde visus est Jacóbo, deinde Apóstolis ómnibus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Capitulum. Act. 1.

PRæbuit Jesus seipsum vivum Apóstolis post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei: & convescens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

Hymnus.

REgnis patérnis débitus
Cruóre quæ pandit suo,
Vos propter, hospes éxteras
Adhuc colit terras Deus.

Ignóta tardis méntibus
Patére dat mystéria,
Per mille præságas sui
Se détegens imágines.

En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer:
En Agnus ille, sánguine
Qui tincta servat límina.

Amóris ô quæ pígnora!
Vobis oves credit suas:
Ligáre dat, dat sólvere,
Quæ solvit & ligat Deus.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

¶ Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt; ℟. Et justítiâ tuâ exultábunt. *Ps.* 144.

Ad Bened. *Ant.* 1. Apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras; & dixit eis: Sic oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis: vos autem testes estis horum. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui nos ánnuâ Apostolórum tuórum Philíppi & Jacóbi solemnitáte lætíficas: da nobis ipsórum précibus, in Unigéniti tui passióne & resurrectióne consórtium; ut parátam in domo tua man-

ereditáte consequá-
eumdem Dóminum

PRIMAM.
r. a. Dicit Jesu.
TERTIAM.
t. 3. c. Dicit.
um. 1. Cor. 2.
s non vidit, nec au-
udívit, nec in cor
scendit, quæ præ-
eus iis qui díligunt
bis autem revelávit
píritum suum; Spí-
i ómnia scrutátur,
funda Dei.
Hæc est generátio *
m eum. * Alle-
lúia. Hæc est gene-
Quæréntium * fá-
Jacob. * Allelúia.
tri. Hæc est generá-
3.
cut óculi servórum
us dominórum suó-
Ita óculi nostri ad
Deum nostrum.

SEXTAM.
5. F. Quómodò.
um. 1. Joan. 5.
quóniam Fílius Dei
& dedit nobis sen-
cognoscámus verum
simus in vero Fílio
est verus Deus, &
a.
Credidérunt * ver-
Allelúia, allelúia.
nt. ℣. Et laudavé-
dem ejus. * Allelúia.
tri. Credidérunt. *Ps.*
nuntiavérunt ópera
Et facta ejus intelle-
Ps. 63.

AD NONAM.
Ant. 8. c. Visus est.
Capitulum. Act. 10.
PRæcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári, quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum.
℟. *br.* Confitébimur tibi, * Deus. * Allelúia, allelúia. Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua. * Allelúia. Glória Patri. Confitébimur. *Ps.* 74.
℣. Exultet terra à fácie Dómini, ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Ps.* 95.

AD II. VESPERAS.
Ant. 1. g. JEsus assumptus est, & ascendérunt (discípuli) ubi manébant Petrus & Joannes, Jacóbus & Andréas, Philippus & Jacóbus Alphæi. Allelúia. *Act.* 1.
Ant. 2. D. Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne cum frátribus Jesu; & repléti sunt omnes Spíritu sancto. Allelúia. *Act.* 1 & 2.
Ant. 3. à. Quidam de Judæa docébant fratres: Quia nisi circumcidámini, non potestis salvári; conveneruntque Apóstoli. Allelúia. *Act.* 15.
Ant. 7. d. Cùm magna conquisítio fieret, respondit Jacóbus: Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo; & huic concordant verba Prophetárũ. Allelúia. *Act.* 15.
Ant. 5. C. Notum à século est Dómino opus suum: propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. Ephes. 3.

ALiis generatiónibus non est agnitum filiis hóminum, sicuti nunc revelátum est sanctis Apóstolis ejus, & Prophétis in Spíritu : Gentes esse cohærédes, & concorporáles, & compartícipes promissiónis ejus in Christo Jesu per Evangélium.

Hymnus.

NAtus Parenti rédditus
Non vos amícos déseret :
Sub imbre lapsum flámmeo
Infundet in vos Spíritum.
Hausto repléti Númine,
Terras in omnes líberi,
Christum tubis cœléstibus,
Christum Deum vulgábitis.
Non jam tenébit ámpliùs
Formído mortis ábditos :
Aperta non euntibus
Addent moras perícula.
Vos ante Reges fórtiter
Spernétis armátas neces :
Hæc nempe pro Christo mori
Supréma vobis glória.
Oráte, firma sit Fides,
Et certa se Spes érigat ;
Illapsa nostris córdibus
Pellat timórem Cáritas.
Da, Christe, nos tecum mori ?
Tecum simul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Post Ascensionem, Doxol. Qui victor.

℣. Annuntiavérunt justítiã ejus; ℟. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Ps.* 96.

Ad Magníficat. Ant. 8. G. Jacóbus, & Cephas, & Joannes, qui videbantur columnæ esse, dextras dedérunt mihi & Bárnabæ societátis, ut nos in Gentes, ipsi autem in circumcisiónem. Allelúia. *Galat.* 2.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deinde fit Commem. S. Athanasii, Episcopi & Eccl. Doct.

Ant. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor : protegétur sub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiescet. Allelúia. *Eccli.* 14.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

Oratio, Præsta, quæsumus. 449.

DIE II.

In Festo

S. ATHANASII, EPISC. & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Lectio ij.

ATHanásius Diáconus, ab Alexandro Episcopo Alexandríno ductus ad Concílium Nicænum, Ariános ácriter impugnávit. Alexandro suffectus, Arium constanter ab Ecclésiæ communióne répulit ; unde Eusébii Nicomediensis Epíscopi, aliorumque multórum in se ódium concitávit. Hi cum Meletiánis schismáticis inito consílio, suis calúmniis à Constantíno óptimo príncipe, sed nímiùm crédulo, impetrárunt ut Tréviros amandarétur, ubi à Maximíno Epíscopo honorificentíssimè exceptus est. Post óbitum Constantíni revocátus,

iterùm ab inimícis, tam apud Júlium Papam, quàm apud Constántium Imperátorem, est impetítus. Hujus auctoritáte coacta est Synodus apud Antiochíam, in qua depósitus est, & depósito Gregórius Cáppadox substitútus, sed à Júlio Papa in Synodo quinquaginta Episcopórum innocens declarátus, agente Constante Constántii germáno, in Synodo Sardicensi ex utróque império congregátâ absólvitur, & sedi suæ restitúitur.

Lectio iij.

SUbláto è vivis Constante, sex annis latére coactus est Athanásius, quòd eum Constántius, íterùm ab Ariánis circumventus, ad necem quæreret. Post mortèm verò Constántii Alexandríam reversus, Synodum hábuit cum Confessóribus, de recipiendis iis qui ab Ariánis decepti fúerant; tantâque prudéntiâ rem gravíssimam definiit, ut Ecclésiam visus fúerit imminenti perículo eripuisse. Sed cùm idolórum cultóribus gravis esset, à Juliáno exagitátus, Alexandríæ delítuit, donec sedáta esset persecútio. Sub Joviáno cathólico príncipe pacíficè suam rexit Ecclésiam. Valens autem Joviáni succeſſor, ab Eudóxio Ariáno baptizátus, Athanásium in paterno monumento quátuor menses delitéscere coégit. Tandem Alexandríam post tot labóres & tempestátes reversus, in pace quiévit; & anno Episcopátûs sui quadragésimo sexto, Christi trecentésimo septuagésimo tértio, in léctulo suo mórtuus est.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanásius asséruit, & conveniente intellígere valeámus, & veráciter profitéri; Per eumdem Dóminum.

VESPERÆ de Sequenti.

DIE III.

In Festo Inventionis

SANCTÆ CRUCIS.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 8. G. RAdix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; & erit sepulcrum ejus gloriósum. Allelúia. *Is.* 11.

Ant. 2. D. Factus est principátus super húmerum ejus; & vocábitur nomen ejus, Deus, Fortis. Allelúia. *Is.* 9.

Ant. 1. *g.* Levábit signum in natiónes, & congregábit prófugos Israel. Allelúia. *Is.* 11.

Ant. 4. *D.* Dabit lignum fructum suum, & scient quia ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eórum. Allelúia. *Ezech.* 34.

Ant. 5. C. Exaltávi lignum húmile, & frondére feci lignũ áridum; ego Dóminus locútus sum & feci. Allel. *Ezech.* 17.

Capitulum. Galat. 3.

CHristus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; quia scriptum est: Maledictus om-

nis qui pendet in ligno; ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu.

℟. Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo signum meum, & áfferent filios tuos: *Erunt reges nutrítii tui, Sion, & reginæ nutríces tuæ, dicit Dóminus, † Allelúia, allelúia. ℣. Lucerna civitátis est Agnus, & ambulábunt gentes in lúmine ejus: & reges terræ áfferent glóriam suam, & honórem in illam. * Erunt. Glória Patri. † Allelúia. *Is.* 49. *Apoc.* 21.

Hymnus.

TEllus, tot annos quid tegis
Nostræ salútis pígnora?
Crux monte toto quæritur,
Ultro tuos pandas sinus.

Quid, dura fossóris manus,
Scrutáris alta víscera?
Celáre lignum sit pudor,
Quo nostra surgit glória.

En illa gemma pérdita,
Inventa tot labóribus:
En qui latébat, érutus
Thesaurus agro pródiit.

Regína quæsítam crucem,
Monstrante Christo, répperit:
Oblíta fastus régios,
Sceptro repertam prætulit.

Crux sancta, Christi córporis
Virtus salúbrem te facit:
Contingit ut te mórtuus,
Vitæ prióri rédditur.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Post Ascensionem, Doxol. Qui victor. *& sic in ceteris.*

℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. 2. Sic scriptum est, & sic oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam & remissiónem peccatórum in omnes gentes. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Athanasii.

Ant. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti; & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. All. *Dan.* 12.

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício: ℟. In æternum non commovébitur. *Ps.* 111.

Oratio, Præsta, 449.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum qui crucifixus est, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

SIgnum novi crux fœderis,
Crux orbis arca náufragi,
Cùm jam perímus, nos ratis
Portus refers in pátrios.

Telis rubentem flámmeis
Ultoris exarmas manum:
Placátur, ut te réspicit,
Iras & oblivíscitur.

Lethále si vulnus ferat
Infernus anguis mórsibus;
Læsi simul te víderint,

ẻ tu medéberis.
sub illâ par Deo
secrávit hóstia:
le læsum Filius
t orátor Patrem.
sancta, Crux amábilis,
ncta Christi sánguine,
: da nos lárgiùs
Dei de fúnere.
Christe, nos tecum
ori;
simul da súrgere:
a da contémnere;
da cœléstia,
laus Patri; laus Filio,
s, triumphátâ nece,
a secum dux vocat:
r tibi laus, Spíritus.
men.
sola. 4. A. Cùm exal-
s Filium hóminis, tunc
cétis quia ego sum. Al-
Joan. 8.
ixaltáre, Dómine, in
tua: ℟. Cantábimus, &
us virtútes tuas. *Ps*. 20.
o ℣. de Scriptura occur-
è tribus fit una.
hunc judícium est mun-
ic princeps hujus mun-
itur foràs; * Et ego si
is fúero à terrà, ómnia
ad meipsum. Allelúia,
. ℣. Locútus est Dómi-
Móysen: Fac serpentem
, & pone eum pro si-
ui percussus aspéxerit
vet. * Et ego. *Joan*. 12.
i.
pistola sancti Paulíni
scopi ad Sevérum.
& 31. *novæ Editionis.*
Lectio ij.
ena regína venerábilis,
venit Jerosólymam,
Dómini studiosíssimè
inquírere adorsa est. De loco tantùm passiónis cértior fieri stúduit. Jussit íllicò, urgente sine dúbio conceptæ revelatiónis instinctu, in ipsum locum óperam fossiónis accingi. Paratâque mox cívium páriter, & militári manu, brevì labórem istíus molitiónis hausit; & contra spem ómnium, sed secundùm ipsíus tantùm regínæ fidem, altâ egestióne reserátis terræ sínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cùm tres páriter cruces, ut quondam fixæ Dómino & latrónibus stéterant, repertæ fuissent, gratulátio repertárum cœpit ánxiâ dubitatióne confundi, justo piórum metu, ne forsitan aut pro Cruce Dómini patíbulum latrónis elígerent, aut salutáre lignum pro stípite latrónis abjiciendo violárent.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpentem in deserto, * Ita exaltári oportet Fílium hóminis; ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Allelúia, allelúia. ℣. Móyses pósuit serpentem æneum pro signo; quem cùm percussi aspícerent, sanabantur: * Ita exaltári oportet. *Joan*. 3. *Num*. 21.

Lectio iij.

RESpexit pias fidéliter æstuántium curas Dóminus; & ipsi potíssimùm quæ tam piæ sollicitúdinis princeps erat; hujus consílii lumen infúdit, ut áliquem recèns mórtuum inquíri & inferri jubéret. Nec mora: verbum factum: cadáver illátum est: depónitur: jacénti una de crúcibus admovétur,

& áltera; sed reórum ligna mors sprevit. Postrémò Domínicam Crucem prodit resurréctio, & ad salutáris ligni tactum morte prófugâ funus excussum, & corpus erectum est: tremefactisque vivéntibus, stetit mórtuus, & funébribus, ut Lázarus quondam, vínculis expedítus, illicò inter spectatóres suos redivívus incessit. Ita, ut décuit, experimento resurrectiónis, inventa & probáta Crux Christi est; dignoque mox ámbitu consecrátur, cónditâ in loco Passiónis basílicâ, quæ arcáno pósitam sacrário Crucem servat. De eádem minúta sacri ligni ad magnam fídei & benedictiónis grátiam habéri datur.

℟. Christus passus est pro nobis: * Qui peccátum non fecit, peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. Allelúia, allelúia. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus; * Qui. Glória. * Qui. 1. *Petr.* 2. *Is.* 53.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: ℟. Justítia & pax osculátæ sunt. *Ps.* 84.

AD LAUDES.

Ant. 7. ç. CHristus mórtuus est pro peccátis nostris, & resurrexit tértiâ die secundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Delens quod adversus nos erat chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit de médio, affigens illud Cruci. Allelúia. *Coloss.* 2.

Ant. 6. F. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 5. a. Ipse est pax nostra, solvens inimicítias in carne sua, ut reconcíliet Deo per Crucem. Allelúia. *Ephes.* 2.

Ant. 8. G. Verbum Crucis pereúntibus quidem stultítia est: iis autem qui salvi fiunt, id est, nobis, Dei virtus est. Allelúia. 1. *Cor.* 1.

Capitulum. 1. Cor. 1.

PRædicámus Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam; ipsis autem vocátis Judæis, atque Græcis, Christum Dei virtútem, & Dei sapiéntiam.

Hymnus.

CRux, sola languórum Dei
Pendentis in te cónscia,
Ejus dolóres íntimos,
Dic verba, dic suspíria.
Clavi pedes, clavi manus
Fixêre duro stípiti:
Cinctum cruentis vépribus
In te recumbébat caput.
Cum morte luctantis Dei
Legis suprémos spíritus:
Christus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in sinu.
Tu lectus in quo nos párit,
Suggestus è quo nos docet;
Olim tremendum sóntibus
Eris tribúnal Júdicis.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:

i contémnere;
cœléstia.
is Patri; laus Fílio,
triúmphátâ nece,
ecum dux vocat:
bi laus, Spíritus.
1.
e in Géntibus quia
regnávit à ligno:
oit pópulos in æqui-
15.
edictus. *Ant.* 1. *D.*
gnum Fílii hóminis
& vidébunt Fílium
nientem in núbibus
virtúte multa & ma-
lelúia. *Matth.* 24.
Oratio.
, qui in præclára sa-
træ Crucis Inventió-
is tuæ mirácula sus-
oncéde, ut vitális
io ætérnæ vitæ suf-
sequámur; Qui vivis
cum Deo Patre.
P R I M A M.
7. ç. Christus.
. ℣. Qui surrexísti *
Matth. 27.
T E R T I A M.
2. D. Delens.
um. Act. 5.
vos interemístis sus-
ntes in ligno, hunc
& salvatórem Deus
éxtera suâ, ad dan-
téntiam Israéli, &
n peccatórum.
Dóminus dominó-
emor fuit nostri,
, allelúia. Dóminus.
mit nos * ab inimí-
. * Allelúia. Glória
ninus. *Ps.* 135.
nt qui redempti sunt
, ℟. Quóniam in

sǽculum misericórdia ejus. *Ps.* 106.

A D S E X T A M.

Ant. 6. F. Complácuit.

Capitulum. Ephes. 1.

IN Christo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis.

℟. *br.* Apud Dóminum * misericórdia, * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et copiósa * apud eum redémptio, * Allelúia. Glória Patri. Apud.

℣. Ipse rédimet Israel ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

A D N O N A M.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

Capitulum. Philipp. 2.

HUmiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortẽ autem Crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen.

℟. *br.* Minuísti eum * paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuísti. ℣. Glóriâ & honóre * coronásti eum, * Allelúia. Glória Patri. Minuísti. *Ps.* 8.

℣. De torrente in via bibet; ℟. Proptéreà exaltábit caput. *Ps.* 109.

A D II. V E S P E R A S.

Ant. 4. E. CHristus crucifixus est ex infirmitáte; sed vivit ex virtúte Dei. Allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 6. F. Nos infirmi sumus in illo; sed vivémus cum eo ex virtúte Dei. Alleluia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 2. D. Vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 1. D. Si complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. Allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 5. C. Si commórtui sumus, & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus. Allelúia. 2. *Tim.* 2.

Capitulum. 1. Petr. 1.

NOn corruptibílibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conversatióne paternæ traditiónis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi, & incontamináti.

Hymnus, Signum novi crux. 450.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi: ℟. Psalmum dicat nómini tuo. *Ps.* 65.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deinde, fit Commem. sanctæ Monicæ, Viduæ. Ant. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum est os meum, quia lætáta sum in salutári suo. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Ps.* 118.

Oratio, Deus, mœréntium. 455.

DIE IV.

SANCTÆ MONICÆ, Viduæ, *Commemoratio.*

Lectio iij.

MOnica, sancti Augustíni, dupliciter mater, quia eum & mundo & cœlo pépe-rit, Patrícium cónjugem, cui velut dómino semper servíerat, extrémo ejus vitæ témpore ad Christi fidem adduxit. Lapso in Manichæórum hæresim fílio, cùm pro ejus conversióne multis lácrymis Deum precarétur, audívit à quodam Epíscopo: Fíeri non potest ut filius istárum lacrymárũ péreat. Terrâ marique illum secúta, Medioláni innótuit Ambrósio, qui Augustíno gratulátus est quòd eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum, sicut in Africa solébat, pultes cum pane & mero attulisset, atque ab Ostiário prohiberétur; ubi hoc Episcopum vetuisse cognóvit, tam piè obsecúta est, ut ipse mirarétur Augustínus quòd tam fácilè accusátrix pótiùs consuetúdinis suæ, quàm disceptátrix illíus prohibitiónis effecta fuisset. Rédiens in Africam cum Augustíno, qui, ejurátâ hæresi, ab Ambrósio baptizátus fúerat; cùm ad Ostia Tiberína constitisset, sic fílium est allocúta: Fili, nullâ jam re delector in hac vita: quid hîc fáciam adhuc, & cur hîc sim néscio, jam consumptâ spe hujus séculi: unum erat propter quod in hac vita aliquántulum immorári cupiébam, ut te Christiánum Cathólicum vidérem, priusquàm mórerer: cumulátiùs hoc mihi

ieus præstitit, ut te contemptâ felicitáte , servum ejus vídeam. pòst die in febrem ínci- istantē intuens Augu- cum fratre ejus Na- Ponétis hîc, inquit, vestram; illud autem), ut ad altáre Dómini ritis meî. Die nono inis suæ, ætátis anno gésimo sexto, ánimam ldidit. Tum Evódius, nte totâ domo, cantáre Psalmum, Misericór- judícium cantábo tibi, e. Juxta sepulcrum pó- ávere, priusquàm depo- , oblátum est pro ea, t Augustínus, sacrifi- étii nostri Deo ad ejus cui ipsa nullíus diéi nissióne servíerat, & verat dispensári víсti- nctam quâ delétum est iphum contráriū nobis.

LAUDES, pro ejus n. *Ant.* Orátio humi- e nubes penetrábit; & cédet, donec Altíssi- iciat. Allel. *Eccli.* 35. Humiliábam ánimam ℟. Et orátio mea in o convertétur. *Ps.* 34.

Oratio.

us, mœréntium conso- tor, & in te sperántium qui beátæ Mónicæ pias as in conversióne fílii gustíni misericórditer : da nobis utriusque atu peccáta nostra pœ- e lácrymis elúere, & tuæ indulgéntiam in- Per Dóminum.

memoratio de Cruce.

D I E V.

SANCTI SACERDOTIS, Episcopi,

Commemoratio.

[*Quando Pascha incidit in diem* 23 *Martii, tunc hâc die anticipatur festum S. Gabrielis, de quo agitur uti habetur infrà ad diem viij. hujus mensis, cum Commem. S Sacerdotis, de quo Lectio iij. ad Nocturnum.*]

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Elégit. ℣. Beátus. xj. *Oratio*, Deus fidélium. xiij.

Lectio iij.

SAcerdos, vulgò Sardos, patre Laban de primóribus Burdígalæ, & matre Sanctâ Mundánâ, natus in vico Cálabri Cadurcensis Diœcésis, non longè à flúmine Duránnio, tráditus est puer sancto Capuáno Epíscopo suo, lítteris & christiánâ disciplínâ imbuendus. Ab eo divíno mónitu ordinátus Levíta, & factus Archidiáconus cadurcensis, sanctum Præsulem summóperè adjúvit in Ecclésiæ suæ regímine, & curâ páuperum. Mónachos Calabrenses ad summam egestátē redactos, abundanter sublevávit novis habitáculis & basílicâ constructis; & vicum Cálabrum ei à paréntibus concessum, Monastério dedit. In eo, post sancti Capuáni mortem, Mónachi hábitum suscépit; exactisque sub Abbátis regímine septem círciter annis, Abbas ipse factus est, & Présbyter consecrátus. Dedit ei Dóminus grátiam curatiónum; & virtú-

tum ejus odóre latè diffúso, Aggeríci Epíscopi Lemovicensis defuncti, succeffor ómniū votis electus eft. Quam Ecclésiam cùm sanctíffimè rexiffet áliquot annis, Cálabrum profectus, Argéntaci óbiit miráculis clarus, octávo, ut créditur, século. Corpus ejus Cálabrum delátum eft: & apud Sarlátum tranflátum sub Cárolo Magno, in Ecclésia, quæ ejus nomen affumpsit, religiósè cólitur.

Commemoratio de Cruce.

Die vi.

In Festo

SANCTI JOANNIS

ante Portam Latinam.

Semiduplex.

Capitulum. Isaïæ 43.

HÆc dicit Dóminus: Noli timére, quia redémi te; meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero, & flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne, non combuséris; & flamma non ardébit in te.

Hymnus.

URbem Romúleam quis furor íncitat?
Christi Discípulus Cæsare júdice
Damnátus rápitur; nil venerábilis
Frontis caníties movet.
In fervens ólei conjícitur mare:
Nil æstus nócuit, flamma sed hóspiti
Parcit blanda suo: ceu pugil úngitur,
Hinc & fórtior éxilit.
Edicto stériles pulsus in ínsulas,
Exul tunc sócio perfrúitur Deo:
Hic ventúra videt quæ cálamo notans
Sublustri nébulâ tegit.
Sic nos Christus amet, sic dóceat pati;
Discamusque mori, simus ut & necis
Sacræ partícipes: non áliis patet
Cœlum conditiónibus.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Fláminí:
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitus háusimus.
Amen.

℣. Impinguasti in óleo caput meum: ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus eft! *Ps.* 22.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Jesus ait Jacóbo & Joanni: Cálicem quem ego bibo bibétis; & baptismo quo ego baptízor baptizabímini. Allelúia. *Marc.* 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui convertit luctum suórum in gáudium, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Jerem.* 31.

Ps. 94. Veníte. 1.

Hymnus, Urbem Romúleam. *suprà.*

Super Psalmos de Feria Ant. solo. 8. c. Non ardébit in te flamma; quia ego Sanctus Israel, salvátor tuus: ego diléxi te. Allelúia. *Is.* 43.

℣. Igne me examinasti, Dómine;

℟. Et non est inventa
iníquitas. *Ps.* 16.
j. de Scriptura occur-
tribus fit una.
olíte timére : * Om-
confitébitur me co-
mínibus, confitébor &
n coram Patre meo
cœlis est. Allelúia,
℣. Opera Dei reve-
onfitéri honoríficum
Omnis. *Matth.* 10.

o sancti Hierónymi
byteri, adversùs
Joviniánum.
. *C.* 14. *Lectio ij.*
es unus ex discípulis,
ínimus tráditur fuisse
óstolos, & quem fides
írginem repérerat, vir-
ansit ; & ídeò plùs
à Dómino, & recum-
pectus Jesu : & quod
qui uxórem habúerat,
áre non audet, illum
intérroget ; & post
tiónem, nuntiante Ma-
daléne quòd Dóminus
isset, uterque cucurrit
crum ; sed ille prævé-
mque essent in navi,
rentur in lacu Genéza-
ius stabat in líttore; nec
Apóstoli quem vidé-
solus virgo vírginem
t, & dicit Petro : Dó-
st.
etit Jesus in líttore; non
runt discípuli quia Je-
Dixit discípulus ille
ligébat Jesus, Petro:
ıs est. Allelúia, allelúia.
éntia fácilè vidétur ab
líligunt eam. * Dixit.
ı. *Sap.* 6.

Lectio iij.

EST Joannes, & Apóstolus, & Evangelista, & Prophéta : Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magister: Evangelista, quia librum Evangélii cóndidit ; quod, excepto Matthæo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt : Prophéta, vidit enim in Pathmos ínsula, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim infiníta futurórum mystéria continentem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ missus in ferventis ólei dólium, púrior & vegétior exíverit quàm intráverit.

℟. Liberasti me, Deus, secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à pressúra flammæ quæ circúmdedit me, * Et † In médio ignis non sum æstuátus. Allelúia, allel. ℣. Dóminus mihi ástitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur ; & liberátus sum de ore leónis, * Et. Glória Patri. † In médio. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Paulò minus consummavérunt me in terra ; ℟. Ego autem non derelíqui mandáta tua. *Ps.* 118.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria ; & sic ad alias Horas.

Ant. 2. D. EGo Joannes párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Christo Jesu. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínsula Pathmos propter verbum Dei,

& testimónium Jesu. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquam tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Ecclésiis. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te íterùm prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis. Allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 6. F. Ego Joannes audívi & vidi hæc; & dicit mihi: Ne signáveris verba prophetíæ; tempus enim propè est. Allelúia. *Apoc.* 22.

Capitulum. Apoc. 19.

CEcidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: conservus tuus sum, & fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu: Deum adóra. Testimónium enim Jesu est Spíritus prophetíæ.

Hymnus.

JUssu tyranni pro fide
Pulsus, Joannes, éxulas:
Fertur volátu líbero
Mens celsa supra sídera.
Illic revélat se tibi
Qui mórtuus vivit Deus,
Agnus salútis hóstia,
Et morte devíctâ leo.
Arcána te vatem docet
Regni sui mystéria:
Pandit cruóre Mártyrum
Ubíque spargendam fidem.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In terra desérta appárui tibi, Deus meus, ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Ps.* 62.

Ad Benedictus. Ant. 1. D. Dedit Jesus palàm fácere servis suis quæ oportet fieri citò; & significávit mittens servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei. Allelúia. *Apoc.* 1.

Oratio.

DEus, qui cónspicis quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta, quǽsumus, ut beáti Joannis Apóstoli tui & Evangelístæ conféssio gloriósa nos prótegat; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat in unitáte.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Ego Joannes.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Fui.

Capitulum. Eccli. 51.

LIberasti me de perditióne, & eripuísti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. *br.* Loquébar de testimóniis tuis * in conspéctu regum. * Allelúia, allelúia. Loquébar. ℣. Et non * confundébar. * Allelúia. Glória. Loquébar. *Ps.* 118.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo: ℟. Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Audívi.

Capitulum. Is. 50.

DOminus érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magistrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco, retrorsum non ábii.

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus. * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem suam. * Allelúia. Glória. Audiam. *Ps.* 84.

℣. Deus, docuísti me, & usque nunc pronuntiábo mirabília tua, ℟. Et usque in senectam & sénium. *Ps.* 70.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Ego Joannes.

Capitulum. Sap. 7.

QUæcumque sunt abscónsa & improvísa, dídici: ómnium enim ártifex dócuit me Sapiéntia; est enim in illa spíritus intelligéntiæ sanctus.

℟. *br.* Introíbo * in poténtias Dómini, * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Usque in altíssimum * quæ fecísti magnália, * Allelúia. Glória. Introíbo. *Ps.* 70.

℣. Ecce veritátem dilexísti, Dómine; ℟. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. *Ps.* 50.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. QUod vídimus óculis nostris, & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiámus vobis; ut & vos societátem habeátis nobíscum. Allelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 8. *G.* Sit vobíscum grátia, & pax à Deo Patre, & à Christo Jesu Fílio Patris, in veritáte & caritáte. Allelúia. 2. *Joan.* 3.

Ant. 4. d. Majórem non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre. Allelúia. 3. *Joan.* 4.

Ant. 6. F. Qui de mundo sunt, de mundo loquuntur, & mundus eos audit: nos ex Deo sumus. Allelúia. 1. *Joan.* 4.

Ant. 7. *d.* Qui novit Deum, audit nos: in hoc cognóscimus Spíritum veritátis. Allelúia. 1. *Joan.* 4.

Capitulum. 1. Joan. 4.

QUisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo: & nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis.

Hymnus, Urbem. *ut in primis Vesperis*, 456.

℣. Nomen Dómini invocávi: ℟. Erípuit ánimam meam de morte. *Ps.* 114.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Allelúia. 1. *Joan.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deinde Commem. S. Theodardi Episcopi. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xj. *Oratio.* Deus qui pópulis. xiij.

DIE VII.

SANCTI THEODARDI, Episcopi,

Commemoratio.

Lectio iij.

THeodardus è montis Anrióli nunc montis Albáni, olim Diœcésis Cadurcén-

sis, Dynastis ortum ducens, pio parentum stúdio bonis móribus & litteris imbútus est, & Clericálem milítiam íniit. Provéctior ætáte, & adhuc subdiáconus, Oratiónem hábuit in grátiam Bernardi Epíscopi Tolosáni, in conventu Episcopórum Tolósæ acto advérsùs Judæórum querélas, coram Sigebódo Archiepíscopo Narbonensi, qui ejus doctrínâ permótus, illum Narbónam deduxit; à quo factus Archidiáconus, ab eódem pósteà, licèt invítus, Presbyter ordinátus est. Ipso autem Sigebódo defuncto, Theodardus ab universo Clero electus, Archiepíscopus Narbonensis est consecrátus. Ejus bona ópera miráculis illustrávit Dóminus. Post annos quinque morbo correptus, per tres annos super lectũ dolóris decumbens, mira patiéntiæ & humilitátis dedit exempla. Ad natále solum deductus, sanctíssimè óbiit anno octingentésimo nonagesimo tértio, & in Monastério sancti Martíni, quod olim parentes eius in Monte Aurìolo construxerant, humátus est. In cujus honórem Joannes vigésimus secundus Ecclésiam Abbatiálem in Episcopálem se erexisse suo diplómate testátur.

Die viii.

In Festo

SANCTI GABRIELIS

Archangeli.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pss. de Feria; & sic in toto Off.

Ant. 8. G. Angeli sunt administratórii Spíritûs, in ministérium missi propter eos qui hæreditátem cápient salútis. Allelúia. *Hæbr.* 1.

Ant. 7. d. Antíquus diérum sedit: míllia míllium ministrábant ei, & décies centéna míllia assistébant ei. Allelúia. *Dan.* 7.

Ant. 6. F. Gábriel volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, & dócuit me, & locútus est mihi. Allel. *Dan.* 9.

Ant. 1. D. Ab exórdio precum tuárum egressus est sermo Ego autem veni ut indicárem tibi. Tu ergo, ánimadverte sermónem. Allelúia. *Dan.* 9.

Ant. 3. a. Septuaginta hebdómades abbreviabuntur ut deleátur iníquitas, & adducátur justítia sempiterna, & ungátur Sanctus sanctórum. Allelúia. *Dan.* 9.

Capitulum. Dan. 10.

Missus sum ad te, & veni ut docérem te quæ ventúra sunt in novíssimis diébus. Noli timére: confortare, & esto robustus; & intéllige verba quæ ego loquor ad te.

℟. Ab éxitu sermónis ut íterum ædificétur Jerúsalem usque ad Christum ducem, hebdómades septem & hebdómades sexaginta duæ erunt: & * Post hebdómades sexaginta duas occidétur Christus. Allelúia, allelúia. ℣. Misit Dóminus Angelum suum osténdere servis suis quæ oportet fieri citò. * Post. Glória. * Post. *Dan.* 9. *Apoc.* 22.

Hymnus.

Supréme rerum factor & árbiter, [ves,
Qui cuncta nutûs império mo-

Quem lux inacceſſo reful-
gens
Obtegit in sólio latentem ;
Te mille cingunt míllia Cœ-
litûm ,
Quæ ritè pronis cérnua frón-
tibus
Præſens adórant , terque
Sanctum
Concélebrant ſinè fine Nu-
men.
Hæc inter ardes ágmina , Gá-
briel ,
Audax Tonantis fórtia pán-
dere ,
Vindex repoſcas ſive pœ-
nas ,
Gáudia ſeu réferas amícus.
Tu primus adſtans consíliis Dei
Sacris revélas témpora Váti-
bus ,
Olim futúra cùm jacenti
Certa ſalus oriétur orbi.
Solis propinquo lúmine , præ-
vium
Sidus Joannem ſúrgere nún-
tias ;
Mutus Sacerdos hæret , al-
mam
Dum ſóbolem ſtérili pro-
fáris.
Felicióri miſſus at ómine ,
Adis Maríam quæ bene cré-
dula ,
Servam Dei ſe prædicando ,
Facta Dei fuit indè mater.
Sit ſumma Patri , ſummaque
Flámini :
Filíque , compar ſit tibi glória,
Prænúntium qui Gabriélem
Eligis exoriendus alto.
Amen.

℣. Dómine , Deus meus , magnificátus es vehementer ; ℞. Qui facis Angelos tuos ſpíritus. *Pſ.* 103.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Audívi vocem viri , & ait : Gabriel , fac intellígere viſiónem ; & ſtetit juxta ubi ego ſtabam, & ait ad me : Intéllige , fili hóminis , quóniam in témpore finis complébitur víſio. Allelúia. *Dan.* 8.

Oratio , ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum cui miniſtrant Angeli ; * Veníte , adorémus. Allelúia. *Marc.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 1.

Hymnus. Supréme. *ut in I. Veſperis.*

Ant. 1. D. Ingreſſo Zacharíâ in templum Dómini , appáruit illi Angelus Dómini , ſtans à dextris altáris incenſi. Allelúia. *Luc.* 1.

℣. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum ; ℞. Et erípiet eos. *Pſ.* 33.

Lectio j. de Scriptura occurrente , tribus in unam junctis.

℞. Zacharías turbátus eſt videns Angelum. Ait autem ad illum Angelus : Ne tímeas , quóniam exaudíta eſt deprecátio tua ; * Uxor tua Elízabeth páriet tibi fílium. Allelúia , allelúia. ℣. Voluntátem timéntium ſe fáciet Dóminus , & deprecatiónem eórum exáudiet. * Uxor. *Luc.* 1. *Pſ.* 144.

[*Quándo Feſtum S. Gabriélis anticipatur , è duabus ſequentibus lectionibus fit una : tuncque iij. eſt de S. Sacerdote , ut dictum eſt ad diem v. hujus menſis.*

Lectio ij.

GAbriel unus eſt ex Spirítibus qui ſemper adſtant antè Deum. Hujus prima mén-

tio fit apud Daniélem Prophétam, qui, anno tértio impérii Baltassar, regis Assyriórum, visiónem hábuit arietis córnibus ventilantis contra occidentem, Aquilónem & Merídiem; quem tandem hircus, ab occidente profectus, profligávit. Vidit deindè Dániel magnum hujusce hirci cornu confractum, ex quo quátuor minóra córnua prodiêre. Visiónis istíus secum intelligéntiam quærenti, occurrit Gábriel, atque Imperiórum successiónes, volvéntibus séculis, tanquam eventus jam peractos patefécit. Post annos quatuórdecim, extincto tunc Assyriórum império, primo Dárii Medi Persárum Regis anno, Dániel septuaginta annos desolatiónis Jerúsalem intellexit. In jejúniis, sacco & cínere Deum imploranti, súaque & pópuli peccáta confitenti, præstò fuit Gábriel; eíque septuaginta hebdómadum annórum mystéria revelávit, quibus peractis salus humáni géneris consummanda erat.

℟. Erit magnus coram Dómino, & * Multos filiórum Israel convertet ad Dóminum Deum ipsórum. Allelúia, allelúia. ℣. Dixit Gábriel: Egressus sum ut docérem te, & intellígeres. * Multos. *Luc.* 1. *Dan.* 9.

Lectio iij.

Gabriel cui munus à Deo commissum fúerat ut imperiórum vicissitúdines, stragesque demonstráret, & futúram gentis Judáicæ expóneret libertátem, destinátus fuit qui Verbi divíni Incarnatiónem, & Joannis Baptistæ nativitátẽ prænuntiáret. Itaque Heróde in Judæá regnante, Zachríæ Sacerdóti múnere fungenti appáruit, prædixitque uxórem Elizabeth, licèt stérilem ætateque provectam, fílium paritúram esse. Dubitanti Zachariæ, ad rerum veritátem confirmandam, taciturnitátis pœnam inflixit. Post sex menses, idem Archángelus à Deo missus fuit in civitátẽ Galilææ ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Ad quam cùm ingressus esset, illam, ut grátiâ plenam & inter mulíeres benedictam, salutávit; exposuitque quo pacto, intactâ virginitáte, conceptúra esset; atque illíus consensu recepto, discessit. Festum sancti Gabriélis à décimo século per omnem Ecclésiam Orientálem pervulgátum fuit; apud Occidentáles verò, à quibusdam tantùm Ecclésiis & societátibus celebrátur.

℟. Dixit Zacharías ad Angelũ: Unde hoc sciam? Ego enim sum senex, & uxor mea processit in diébus suis. Et Angelus dixit ei: * Non póteris loqui usque in diem quo hæc fiant, pro eo quòd non credidisti verbis meis. Allelúia, all. ℣. Audi vocem Angeli, nec contemnendum putes, quia non dimittet cùm peccáveris. * Non. Glória. * Non. *Luc.* 1. *Exod.* 23.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 3. à. Dicit Dóminus: Ego signa fáciam quæ nunquam visa sunt super terram, nec in ullis géntibus. Allelúia. *Exod.* 24.

Ant. 2. D. Missus est Angelus Gábriel ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 6. F. Ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 4. D. Cùm audisset María, turbáta est in sermóne ejus, & cogitábat qualis esset ista salutátio. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 5. a. Ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenisti enim grátiam apud Deum. Allelúia. *Luc.* 1.

Capitulum. Is. 61.

AD annuntiandum mansuétis misit me Dóminus, ut medérer contrítis corde, & prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem, ut prædicárem annum placábilem Dómino, & diem ultiónis Deo nostro, ut consolárer omnes lugentes.

Hymnus.

TOt antè votis empta fidélibus
Dies seréno fulget ab æthere,
Quæ cum polo terras amóris
Fœdere conciliat perenni.
Hæc dum salútis núntia, Gábriel,
Refers, suprémi grátia Spíritûs
Implet Maríam, fitque mater
Facta Deo propióre Virgo.
Sic te sequestro pax venit áurea
Terris; in astris Glória sic Deo;
Mortalibusque sic volúntas
A súperis bona præparátur.
Jam nascitúri cónscius ô Dei
Matrisque custos Vírginis ínteger,
Quam núntias nobis salútem
Redde piâ prece tutiórem!
Sit summa Patri, summaque Flámini:
Filíque, compar sit tibi glória,
Prænúntium qui Gabriélem
Eligis exoriendus alto.
Amen.

℣. Benedícite Dómino, omnes Virtútes ejus, ℟. Ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus. *Ps.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. d. Ego sum Gábriel qui asto antè Deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizáre. Allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui beáti Gabriélis Archángeli ministério, magnum pietátis tuæ Sacramentum nuntiáre voluisti: fac nos in Verbum tuum quod manifestátum est in carne, sic crédere, ut ad eam, in qua assumptum est, glóriam perducámur; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Dicit Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Missus est.

Capitulum. Apoc. 18.

VIdi Angelum descendentem de cœlo, habentem potestátem magnam; & terra illumináta est à glóriâ ejus.

℟. *br*. Benedícite Dómino,* omnes Angeli ejus.* Allelúia, allelúia. Benedícite. ℣. Faciéntes * verbum illíus. * Allelúia. Glória. Benedícite.

℣. Mémores sunt mandatórum ipsíus. ℟. Ad faciendum ea. *Ps*. 102.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Ingressus.

Capitulum. Judith 13.

BEnedícta es filia à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram. Benedíctus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

℟. *br*. Laudáte Dóminum,* omnes Angeli ejus.* Allelúia, allelúia. Laudáte. ℣. Laudáte eum * omnes virtútes ejus. * Allelúia. Glória. Laudáte. *Ps*. 148.

℣. Benedícite, omnes Virtútes Dómini, Dómino; ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan*. 3.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Ait Angelus ei.

Capitulum. Zach. 1.

ANgelus Dómini dixit: Dómine exercítuum, úsquequò tu non miseréberis Jerúsalem & úrbium Juda quibus irátus es? Et respondit Dóminus Angelo, qui loquebátur, verba bona, verba consolatória.

℟. *br*. Qui sedes super Chérubim, * Dómine. * Allelúia, allelúia. Qui sedes. ℣. Ostende fáciem tuam * & salvi érimus. * Allelúia. Glória. Qui sedes. *Ps*. 79.

℣. Currus Dei decem míllibus múltiplex; ℟. Dóminus in eis. *Ps*. 67.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. DIxit Angelus Maríæ: Ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. Allelúia. *Luc*. 1.

Ant. 3. a. Hic erit magnus & Fílius Altíssimi vocábitur. Allelúia. *Luc*. 1.

Ant. 2. D. Dabit illi Dóminus Deus sedem David Patris ejus, & regnábit in domo Jacob in æternum. Allelúia. *Luc*. 1.

Ant. 5. C. Dixit María ad Angelum: Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognosco? Allelúia. *Luc*. 1.

Ant. 7. G. Respondens Angelus, dixit: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Allelúia. *Luc*. 1.

Capitulum. Sophon. 3.

FIlia Sion, lætáre & exulta in omni corde; Rex Israel Dóminus in médio tuî: noli timére. Dóminus Deus tuus in médio tuî fortis ipse salvábit.

Hymnus, Tot antè. *ut suprà*. 463.

℣. Confessiónem & decórem induisti, Dómine; ℟. Qui facis ministros tuos ignem urentem. *Ps*. 103.

Ad Magníficat. *Ant*. 6. *C*. Dixit María ad Angelum: Ecce ancilla Dómini; fiat mihi secundùm verbum tuum. Et discessit ab illa Angelus. Allelúia. *Luc*. 1.

Oratio, *ut suprà ad Laudes*.

Fit Commem. S. Gregorii Nazianz. Episcopi & Eccles.

Doct. ut in Communi Doctorum. xv. *Oratio*, Omnípotens. xviij.

DIE IX.

In Festo

SANCTI GREGORII NAZIANZENI,

Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Doctorum.

Lectio ij.

GRegórius, ob singulárem divinárum litterárum sciéntiam Theólogus appellátus, Arianzi in Cappadócia secúnda natus est, Gregório patre qui Nazianzénæ Ecclésiæ Epíscopus fuit, & Nonná matre quæ nondum in lucem éditum Deo consecrávit. Adoléscens, Cæsaréam primùm, deinde Alexandriá, hinc Athénas, discendi stúdio, perrexit; ubi amicítiam íniit cum Basílio, & ab Atheniénsibus eloquéntiæ proféssor est designátus. In pátriam reversus anno ætátis trigésimo, baptizátus est. Tum Présbyter à patre invítus licèt creátus; mox, ne ab eódem Epíscopus consecrarétur, fugit in Ponti solitúdinem, ubi cum Basílio monásticæ vitæ instituta cóndidit. Imperante Juliáno, Nazianzum venit, ubi patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis confessióni Ariminensi subscrípserat, adduxit ut subscriptióne revocáret, eumque Mónachis & magnæ gregis parti quæ ab ipso desciverat, reconciliávit. Sasimórum Ecclésiæ à Basílio præfectus, ne causa esset dissídii Basílium inter & Anthimum Tyanensem Epíscopum de Sasimórum óppido, episcopátu cessit; & postquàm aliquándiu in nosocómio ægrótis ministrásset, Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vitâ functo recéderet.

Lectio iij.

COnstantinópolim ad restaurandam hujus civitátis Ecclésiam missus, Ariános & Apollinarístas expugnávit: multisque ab hæresi ad fidem revocátis, lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro persecutóribus; & ut seditiósus tráhitur ad judícium, sed absólvitur. Tantis perfunctum labóribus Petrus Alexandrínus Constantinopolitanórũ Epíscopum per epístolas instítuit: at pauló post, mutáto consílio, ad eam sedem Máximum Cynicum, Clero & plebe repugnántibus, evexit. Convocátâ deinde Constantinopolitánâ Synodo, Máximus dejícitur; Gregórius verò confirmátur ópera Melétii Antiochéni ante adventum Timóthei Alexandríni, & Episcopórum Ægypti, aliorumque ex Macedónia: qui cùm adessent, negarentque citra suum consensum Constantinópoli dari Epíscopum potuisse, Gregórius in Concílio stúdio pacis se ábdicans, dixit: Si vobis ullo modo dissídii causa sum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non súpero, projícite me in mare, & hæc tumúltuum procellæ conquiescent. Post hæc à Synodo discédens, cùm

Nectárius ei substitutus esset, Arianzum se recépit: unde Cæsaréam proféctus, in laudem Basílii nuper defuncti oratiónem fúnebrem hábuit. Dehinc Nazianzum Præsule orbátam aliquámdiu administrávit; eique Ecclésiæ ab hæresi expurgátæ præficiendum curávit Eulálium. Rus deinde secessit, ubi Mónachi vitam agens, graviśsimas carnis tentatiónes oratiónibus, jejúniis ac vigíliis superávit. Demum, Theodósio imperante, decessit; multis super ægros & energúmenos patrátis in vita miráculis.

Oratio, Omnípotens. xviij.

DIE X.

SANCTI MAMERTI, Episcopi,

Commemoratio.

Pridie AD VESPERAS, *Ant.* Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum & bonum odórem pro pópulo suo. Allelúia. *Eccli.* 45.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Oratio, Clamantes. *infrà.*

Lectio iij.

Mamertus Hilari Papæ tempóribus circa annũ quadringentésimum sexagésimum secundum Viennensis Epíscopus, ipsâ resurrectiónis Domínicæ vigíliâ, deflagrante regális palátii arce, cùm cives facultátibus suis domibusque metuentes ex Ecclésia discessissent, ipse solus in ea remansit, & lácrymis & oratiónibus incéndiũ extinguere méruit. Sed jam ánteà ferè per anni spátium frequentes terræmotus plures ejusdem civitátis domos & basílicas concusserant, insóliti quoque sónitus nocturni, & lupi, ursi, & cervi per urbem oberrantes exitiále quiddam ac ferále minitabantur. Quæ flagella ut avérteret, eâdem nocte, cívibus post extinctum incéndium ad Ecclésiam reversis, ánimo concépit instituere Litánias usitátis sanctióres. Has pósteà indixit tríduo ante Ascensiónem celebrandas in jejúniis, compunctióne cordis & eleemósynis, ad quas universis fidélibus concurréntibus, coorta cessávit calámitas. Eas supplicatiónes mox tota Gállia præscriptas & observátas, Roma ipsa, Leónis tértii auctoritáte amplexa est.

AD LAUDES, *pro ejus Commemorat. Ant.* Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua inveniet. Allelúia. *Joan.* 10.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Oratio.

Clamantes ad te, quæsumus, Dómine, dignanter exaudi; ut sicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamerti pópulo in afflictióne pósito pepercisti, ita & nobis ejus intercessióne in omni tribulatióne succurras; Per.

Commemoratio de Cruce, nisi Ascensione celebratâ, & sic in sequentibus.

Die xix.
In Festo
[SAN]CTI CÆLESTINI
Papæ.
Semiduplex.
[Omn]ia dic AD VESPERAS, [ut in ti]tulo de Communi Pon[tificum], x. Oratio, Deus, qui [...]is. xiij.
[Et fit] Commem. sancti Yvonis, [Presb]yteri. Ant. Notum fa[...] ℣. Oculi mei. ut in [Com]muni Justorum. xxv. Ora[tio], Dómine Deus. xxviij.

Lectio ij.

[C]ælestínus quintus, Petrus [...] de Muróne ante Ponti[ficatu]m appellátus, piis pa[renti]bus ex Apúlia oriundus, [...]eris annis deserta pétiit. [Tant]a fuit ejus vitæ aspéritas, [...]s ferè noctesque ánimum [...]ónibus & legendo Psal[mis] inténderet; & jejúniis, [...]e mánuum ac cilício, [...]itá étiam caténa férreâ, [...]s domáret. Cùmque mul[ti] [...]eum, tantæ sanctitátis [...] permóti, confluérent, [con]gregatiónem Cælestinórũ [sub R]égula sancti Benedicti, [...]is étiam arctióribus áddi[tis] instítuit. Post mortem Ni[colai] quarti, cùm Sedes Apo[stolic]a biénnio & ámpliùs va[caret], ad Pontificátum pro[motu]s est; cui se dignitáti [impa]rem exístimans, post sex [fe]ré menses eam abdicávit, [ut re]rum divinárum contem[platio]ni libériùs vacáret.

Lectio iij.

[C]Um deserta repéteret, de[tentus] & in custódiam [datu]s, patiéntiæ corónam fe[lici] morte prométuit, anno ætátis octogésimo-quarto: quem miráculis conspícuum Clemens quintus Sanctórũ número ascripsit. Nec multò post, ejus venerátio in Ecclésiam Parisiensem tránsiit, Cæléstinis vixdum post annos quinque in urbe recéptis, & ad ripam Séquanæ, ubi prima Carmelitárum sedes fúerat, collocátis.

¶ Ipso die celebrátur depositio beáti Yvónis Presbyteri, à Clemente sexto, instánte Philippo Valésio, inter Sanctos reláti, qui in Parisiensi & Aurelianensi Académiâ edoctus, Archidiáconi Rhedonensis primùm, tum Epíscopi Trecorensis Officiális, ac demum Ecclésiæ Lohannecensis rector factus, singulári in páuperes affectu enítuit.

AD LAUDES, Commem. sancti Yvonis, Ant. Fidúciam. ℣. Emitte lucem. ut in Communi. xxvij. Oratio, Dómine Deus omnípotens. xxviij.

Die xxv.
SANCTI URBANI,
Papæ & Martyris,
Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo sperávi. ut in Communi unius Martyris, j. Oratio, Omnípotens. iv.

Commemoratio de Cruce.

Lectio iij.

SAnctus Urbánus Papa primus, vulgò créditur Romæ natus, patre Pontiáno, uno è procéribus Urbis. Sancto Callisto Románo Pontífici succéssit, versùs finem anni ducentésimi vigésimi tértii, qui fuit secundus Impérii Alexan-

dri Sevéri. Benevoléntiâ hujus príncipis Urbánus studiósè usus est, ut discipulórum Christi númerus augerétur, & límites regni ejus intrà Impérium Románum extenderentur. Attamen dùm ille imperátor summam rerum ténuit, commotiónes quædam populáres contigisse constat, nec defuére magistrátus & præfecti quorum malitiâ nonnulli martyrio coronarentur. Migrávit ad cœlum Urbánus anno Pontificátûs sui séptimo, æræ vulgáris ducentésimo trigésimo. Sepultus fuit viâ Appiâ in cœmetério Prætextáti, qui aliquando ejus nómine designátus est. In quibusdam vetustis Ecclésiæ Románæ Sacramentáriis, & in novo ejusdem martyrológio, honóres martyrii Urbáno decernuntur. Corpus ejus à sancto Pascháli Papa primo translátum est anno octingentésimo vigésimo primo in Ecclésiam sanctæ Cæcíliæ, in quâ ætáte Clementis octávi inventum fuit.

DIE XXXI.

SANCTÆ MUNDANÆ, Viduæ & Martyris,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Deus cœlórum. ℣. Factus es. xxxvj. *Oratio,* Deus cujus grátiâ. xxxvij.

Lectio iij.

MUndána, nóbilis & pia fœmina, Cálabri nunc Calviaci Diœcésis Cadurcensis nata, conjux fuit Labáni, & mater sancti Sacerdótis Epíscopi Lemovicensis. Audíto filii tùm Abbátis miráculo, quo leprósum mundáverat; desíderans ejus vestígia sequi, viro suo persuásit, ut cunctam substántiâ Ecclésiæ & paupéribus tradentes, servosque & vernáculos libertáte donantes, quod vitæ superesset, Deo consecrárent. Mórtuo viro, Mundána in cæcitátem íncidit. Cùm verò corpus beáti Sacerdótis Argéntaci defuncti, Gálabrum deferrétur secundo flúmine Duránnio, ad littus deducta, visum divínitùs recuperávit. Post multùm verò témporis ad ejus sepulcrum cùm oráret, à bárbaris regiónem vastántibus ob fidem ímpiè mactáta est, & juxta filium humáta, cujus ope multa miráçula patráta sunt. Ad ejus memóriam constructa vísitur Ecclésia prope specum in quo pœniténtiam agébat.

AD LAUDES, Commem. de Cruce nisi Ascensione celebratâ.

FESTA JUNII.

Die I.

In Festo
.NCTI CLARI,
Episcopi Albiensis & Martyris.
Semiduplex.

mnia de Communi unius yris. j. *Oratio*, Omní-.s. iv.

diè AD VESPERAS, *mmem. S. Flori, Episc.* Elégit. ℣. Beátus. xj.),Deus, fidélium. *infrà.*

Lectio ij.

.arus recólitur in Aquitá-:ia Epíscopus & Martyr. érrima est ejus memória erisque úrbibus Bituri-, Burdigalensi, Auscien-'olosánæ & Albiensi Me-li subjectis. Vidétur fuisse ex illis natiónum Epís-,qui nulli adhærentes ci-Christum annuntiavé-, ducti zelo & Dei Spí-Hinc in plúribus locis rátur ut insignis præco nister, qui ibi Dei cul-promovendum curáve-rimus Albiénsium Epís-: in díptycis Ecclésiæ itur, quæ tradunt eum ræ in Vascóniâ palmam yrii adeptum esse. Cele-r ejus memória ad diem im Június, non solùm Al-, sed étiam in Ecclésiis galensi, Auscienfi, Le-censi, Petrocoriensi, Sar-si, præsertimque Lacto-

Lectio iij.

GLoriantur Auscienfis & Burdigalensis civitátes à se reliquiárũ ejus partem possidé-ri. Earumdem párticeps quo-que est Ecclésia Albiensis, quas ex Burdigalensi sanctæ Eulá-liæ Ecclésiâ obtentas, & thecâ argénteâ inclúsas, Cárolus Al-biénsium Archiepíscopus se-cundus, anno millésimo sex-centésimo nonagésimo tértio, Ecclésiæ suæ dono dedit, con-secráto in honórem ejusdem sancti Sacello. ¶ Hâc étiam die ágimus memóriam sancti Flori primi Lodovensis Epíscopi, ad cujus túmulum ad montem Indicíacum apud Arvernos primò constructum est mo-nastérium; & deinde ædi-ficáta cívitas, nunc Episco-pális, quæ ejus nómine nun-cupátur.

AD LAUDES, pro Commemor. sancti Flori Episcopi.
Ant. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. All. *Joan.* 10.
℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Oratio.

DEus Fidélium lumen & Pastor animárum, qui beátum Florum Epíscopum in Ecclésia posuísti, ut oves tuas verbo pásceret, & informá-ret exemplo: da nobis ejus in-tercessióne, & fidem serváre quam verbo dócuit, & vitam

sequi quam exemplo monstrávit; Per.

VESPERÆ à Capitulo de SS. Pothino Episc. Blandinâ, Virg. &c. ut in Communi Martyrum. Oratio, Mártyrum tuórum. 472.

Fit Commem. sancti Clari, Episcopi & Martyris. Ant. Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam advérsùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem ætérnam. Allelúia. *Sap.* 10.

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis in festivitáte beáti Clari cum gratiárum actióne lætári, qui Filii tui Martyr & Póntifex, quod ministério gessit, testimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eumdem Dóminum.

Deindè SS. Marcellini & Petri, Martyrum. Ant. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Oratio.

DA nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ discrímina, contínuum grátiæ tuæ præsídium, qui sanctis Martyribus Marcellíno & Petro fídei tuæ constántiam, ut hostem antíquum vincerent, contulisti; Per Dóminum.

DIE II.

In Festo SS. Martyrum
POTHINI EPISCOPI,
BLANDINÆ VIRG.
& Sociorum.

Semiduplex.

Omnia de Communi Martyrum, vj. additis quæ sequuntur.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

Ex Epistola Ecclesiárum Viennensis & Lugdunensis, ad Ecclésias Asiæ & Phrygiæ. *Euseb. hist. Eccles. L. 5. C. 1.*

Lectio ij.

BEatíssimus Pothínus, Ecclésiæ Lugdunensis Epíscopus, nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix spíritum trahens, sed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus, prosequéntibus ipsum Magistrátibus civitátis, & universâ plebe váriis eum clamóribus impetente tanquam ipse Christus esset, egrégium édidit testimóniū. Interrogátus à Præside quisnam esset Christianórum Deus, respondit: Si dignus fúeris, cognosces. Post hæc inhumánè raptátus, & innúmeris plagis affectus est; cùm ii quidem qui própiùs astábant, cálcibus & pugnis illum contumeliósè appéterent; qui verò lóngiùs distábant, quidquid ad manum erat, in ipsum conjícerent; omnes dé-

nisque gravissimi piáculi reos se existimárent, nisi pro sua quisque parte ei petulanter insultárent. Quippe hoc modo injúriam deórum suórum ultúros se arbitrabantur. Exinde vix adhuc spirans, in cárcerem projectus est; tandemque post bíduum ánimam exhalávit. Matúrus verò neóphytus, & Sanctus Diáconus Viennensis cum Blandína ancilla, & Attalo, ducti sunt ad béstias in amphitheátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctus consuéta illic flagrórum vérbera pertulérunt, & bestiárum ipsos trahéntium morsus, ipsam postremò férream cáthedram; cui superpósita Mártyrum membra cùm torrerentur, illórum nares molestissimus nidor implébat. Hi ergo máximo certámine perfuncti, tandem juguláti sunt. Blandína autem ad palum suspensa, béstiis objecta est. Quæ cùm in crucis spéciem suspensa cernerétur, Deoque intentíssimè supplicáret, máximam alacritátem addébat certántibus; quippe qui sub soróris persónâ cérnerent illum qui pro ipsis crucifixus est. Cùmque nulla tunc béstia corpus ejus attigisset, depósita ex stípite, rursus in cárcerem conjícitur, in áliud certámen reservata.

Lectio iij.

Attalus quoque cùm per amphitheátrum circumducerétur, præcedente eum tabellâ, in qua latino sermóne scriptum erat: Hic est Attalus Christiánus; Præses postquàm civem Románum eum esse cómperit, redúci in custódiam jubet, lítteris ad Cæsarem datis de his qui inclúsi tenebantur. Ineunte ígitur solemni apud nos mercátu, Præses addúci jubet Mártyres ad tribúnal, tanquam in theatráli pompa eos pópulis ostentans. Cùmque illos dénuò interrogásset, quicumque cives Románi reperti sunt, cápite truncávit, réliquos trádidit béstiis. Ceterùm ingens glória accessit Christo per eos qui priùs quidem negáverant, tunc verò confitebantur fidem. Quibus exámini subjectis, Alexander natióne Phryx, professióne médicus, plures jam annos morátus in Gálliis, cùm illos ad fidei confessiónem nútibus hortarétur, cunctis qui tribúnal circúmdabant, tanquam partúriens videbátur. Instans íllicò Præses interrogávit eum quis esset. Qui cùm Christiánum se esse dixisset, irátus judex eum ad béstias damnávit. Postrídie ígitur unà cum Attalo ingressus est; nam & hunc Præses béstiis iterùm tradíderat. Ambo ítaque cùm ómnia tormentórum génera in amphitheátro sustinuissent, gládio percussi sunt. Ultimo tandem spectaculórum die, Blandína rursus illáta est, unà cum Póntico adolescente quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidem cuncta supplícia generósè perpessus, emísit spíritum. Beáta verò Blandína post flagra, post béstias, post sartáginem, retículo inclúsa, tauro objecta est, à quo diu in altum jactáta, tandem & ipsa

instar victimæ juguláta est.
¶ Item hâc ipsâ die, Diocletiáno & Maximiáno in Christiános sæviéntibus, pro Christi fide cápite truncáti sunt Marcellínus Ecclésiæ Románæ Présbyter, & Petrus Exorcista, quorum laudes célebrat in cármine à se scripto sanctus Dámasus Papa, & quotídie nomen in Altáris sacrificio commemorátur.

Oratio.

MArtyrum tuórũ Pothíni Pontíficis, Blandínæ vírginis, & Sociórum solémnia recensentes; súpplices te, Dómine, deprecámur, ut in caritáte radicáti & fundáti, passiónes hujus témporis, amóre illíus glóriæ quæ revelanda est in nobis, invicto ánimo sustinére valeámus; Per.

AD LAUDES, pro Commem. SS Marcellini & Petri, *Ant.* Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; & dictum est illis ut requiéscerent, donec compleantur conservi eórum, qui interficiendi sunt sicut & illi. Allelúia. *Apoc.* 6.

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Oratio.

DA nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ discrímina, contínuum grátiæ tuæ præsídium, qui sanctis Martyribus Marcellíno & Petro fidei tuæ constántiam, ut hostem antíquum vincerent, contulisti; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

VESPERÆ à Capitulo, de sancta Clotilde, ut in Communi sanctarum Mulierum.

℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. a. Sanctificátus est vir infidélis per mulíerem fidélem. Allelúia. 1. *Cor.* 7.

Oratio, Réspice, quæsumus, Dómine. *infrà.* 473.

Pro Commemoratione sancti Pothini & Sociorum, *Ant.* Datæ sunt illis síngulæ. ℣. In æternum. *ut suprà.*

Oratio, Mártyrum tuórum. *ut suprà ad Laudes.*

DIE III.

In Festo

SANCTÆ CLOTILDIS, Reginæ.

Semiduplex.

Lectio ij.

CLotildis, Chilperici regis filia, paréntibus à pátruo Gundobaldo Burgundiónum rege necátis, Clodovéo adhuc ethnico, ab ipso Gundobaldo in cónjugem trádita est. Quæ cùm primogénitum peperisset, eum, tolerante magis quàm approbante Clodovéo, baptizári jussit. Cùm autem infantis, cui nomen impósitum fúerat Ingoméres, in albis defuncti mortem ægrè ferret Clodoveus, ac baptismo imputáret, gráviter Clotildem objurgávit, ásserens deos pátrios, ob contemptum núminis sui irátos, sibi fílium eripuisse. At illa: Deo, inquit, omnipotenti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non usquequáque judicávit indignam ut de útero meo génitum regno suo di-

narétur ascíre. Alterû filium
Regína cùm genuisset, hunc
quoque baptizári vóluit; &
appellátus est Clodoméres.
Qui cùm ægrotáre cœpisset,
affirmante regè fore ut idem ei
quod fratri contíngeret, ma-
ris précibus convàluit.

Lectio iij.

AT Regína non cessábat hortári virum, ut, abjectâ idololatríâ, Deum verum cóleret. Sed ille superstitióni Francórum adhæsit; donec in expeditióne Alamánnica inclinátam cernens suórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Christi imploráto, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubi órdinem rei gestæ cognóvit, advocávit sanctum Remígium, à quo Clodovéus fidem edoctus, baptizátus est, & chrísmate sacro inunctus. Post mortem Clodovéi, Turónos ádiit Clotildis: ibique ad sepulcrum sancti Martíni summâ pietáte réliquum vitæ égit, pernox in vigíliis, eleemósynis, aliisque piis opéribus intenta, munífica erga Ecclésias & Monastéria. Clodoméris in bello Burgúndico occísi filios, nepótes suos, Theodovaldum, Guntárium & Clodoaldum apud se educávit. Tandem plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum; & Parísios inter psalléntium choros transláta, sepulta est à fíliis Childeberto & Clotário régibus ad latus Clodovéi, in sacrário basílicæ sancti Petri, ubi corpus sanctæ Genovéfæ quiescit, cum corpóribus sancti Ceranni Parisiensis Epíscopi, ac sanctæ Audæ Virginis.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Cùm invocasset ómnium rectórem & Salvatórem Deum, convertit Deus spíritum regis. Allelúia. *Esther* 15.

Oratio.

RÉspice, quæsumus, Dómine, ad Francórum benignus Impérium: & quibus per devótam sanctæ Clotildis instántiam donum fidei contulisti, iisdem nunc per ejus intercessiónem tribue sincérum christiánæ pietátis affectum; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Tu honorificéntia pópuli nostri, quia fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum. Allelúia. *Judith.* 15.

DIE VI.

In Festo
SANCTI NORBERTI,
Epíscopi. *Semiduplex.*

Pridiè AD VESPERAS, à Capit ut in Communi Pont. x. *Oratio*, Da Ecclésiæ. 474.

Pro Commem. S. Claudii Episc. Ant. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & égrediétur, & páscua invéniet. Allelúia. *Joan.* 10.

℣. Elégit Dóminum servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Oratio, Deus, fidélium. *infrà.* 475.

Lectio ij.

NOrbertus Sanctis, Clíviæ óppido, in Diœcési Coloniensi nóbili prosápiâ ortus,

relictâ imperatóris aulâ, in Clerum ascriptus est. Sacris Diaconátûs & Presbytéri Ordínibus uno die initiátus contrà Cánones, (quâ de re véniam pósteà pétiit à Gelásio secundo) verbi Dei prædicatióni totum se dedit. Abdicátis beneficiis ecclesiásticis quibus abundábat, & património paupéribus erogáto, austeriórē vitam amplexus est. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, diffidentes ad concórdiam revocávit. Cùm esset Laudúni, à Bartholomæo Epíscopo rogátus ne ab ipsius Diœcési discéderet, desertum in ea locum qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit; ex quo totus Ordo, quem ibi sub régula sancti Augustíni instítuit, nomen accépit. Ad Magdeburgensem Archiepiscopátum pósteà raptus, ecclesiásticam disciplínam, præsertimque sacrórum ministrórum cœlibátum constanter propugnávit. Remis in Concílio Innocéntium secundum egrégiè adjúvit; & Romam cum áliis Epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compressit, Innocéntio suæ Sedi réddito. Exactis in pontificátu annis ferè octo, ábiit ad Dóminum anno milléssimo centésimo trigésimo quarto; huncque Gregórius décimus-tértius anno milléssimo quingentésimo octogésimo secundo in Sanctórum órdinem rétulit.

De sancto Claudio.

Lectio iij.

Cláudius Vesuntionensis Epíscopus subscripsit concílio Epaonensi, anno quingentésimo décim[...] mo, & Concílio Lugd[...] anno sequenti: in quib[...] ta circa disciplínam [...] sticam egrégiè sanci[...] Cùm sedem per anno[...] summâ cum laude te[...] abdicáto Episcopátu, rense monastérium se[...] lit, ubi monástici [...] régulam amplexus e[...] rióso illius cœnóbii. [...] mo Abbáte vitâ funct[...] nium votis expetítus, locum suffectus est. [...] nastério per annos [...] ginta deinceps præfui[...] tur. Dénique longa [...] tia emensus, & mériti[...] ábiit ad Dóminum Christi quingentésimo [...] simo primo. Corpus ej[...] rensi monastério sepul[...] & usque nunc incorru[...] íntegrum servátur in monastério, quod ob [...] ctitátis celebritátem [...] áliquot sancti Cláudii óbtinet, quodque an[...] léssimo septingentéssim[...] dragésimo primo in E[...] Cathedrálem versum [...]

Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, [...] cors Deus, ut mé[...] cti Epíscopi Norberti [...] tuam pro ipsa semper [...] & fructum in nobis [...] ejus custódiant; Per D[...] nostrum.

AD LAUDES, [...] mem. S. Claudii, A[...] cerdótes tui induant [...] tem: Dómine Deus, [...] teris fáciem Christi [...]

misericordiárum servi
lelúia. 2. Paral. 6.
alvum fecit Dóminus
m suum : ℟. Exáudiet
le cœlo sancto suo.

Oratio.

us, fidélium lumen &
astor animárum, qui
Cláudium Episcopum
iésia posuisti, ut oves
bo pásceret, & infor-
xemplo : da nobis ejus
sióne, & fidem serváre
erbo dócuit, & vitam
am exemplo monstrá-
r.

DIE XI.
In Festo
TI BARNABÆ,
POSTOLI.
Duplex-minus.
AD VESPERAS,
Commemor. Ant. Jo-
ui cognominátus est
us ab Apóstolis, cùm
agrum, véndidit eum,
t prétium, & pósuit an-
s Apostolórum. Alle-
℣. 4.
eátus qui intélligit su-
ȓnum & páuperem :
lie mala liberábit eum
us. Ps. 40.
o, ut infrà ad Lau-

NOCTURNUM.
Caput córporis Ecclé-
minum, * Veníte, ado-
Allelúia. Coloss. 1.
f. 94. Veníte. 1.
Hymnus.
datur quiéscere,
tris relictis, Bárna-
:
is hæc affert tuis

Finem dies labóribus.
Quem propter, agro vén-
dito,
Opes cadúcas déseris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipse fit tuus.
Tu sacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente sancto Spíritu,
Christi creáris núntius.
Quas non adis mundi pla-
gas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo spíritus,
Vos una junxit cáritas.
Quam vestra gens Christi
fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæsitantes bárbaris
Portastis illam géntibus.
Fac, Christe, nostris se
tuum
Cùm lucem offert méntibus,
Amóre ne noctis suæ
Cœleste donum réspuant.
Da, Christe, nos tecum
mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Qui Patris ad dextram se-
des,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.
Psalmi de Feria; & sic in
toto Officio.
Ant. 3. c. Bárnabas appre-
hensum Saulum duxit ad Apó-
stolos: & narrávit illis quómo-
dò in via vidisset Dóminum,
& quia locútus est ei. Allelúia.
Act. 9.
℣. Nimis honorificáti sunt
amíci tui, Deus : ℟. Nimis

confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

Lectiones de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Bárnabas hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino; * Quia erat vir bonus, & plenus Spíritu sancto, & fide. Allelúia, allelúia. ℣. Mónita salútis dabat eis, & consolabátur eos; * Quia. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi in Acta Apostolórum.

Homil. 28. *in Cap.* 13.

Lectio ij.

BArnabas & Saulus ordináti simul exiérunt: & cùm veníssent Salamínam, prædicábant verbum Dei in metrópoli Cypri. Per annum mansérunt Antiochíæ. Oportébat illò abíre, nec semper hîc sedére. Majóribus opus habébant Doctóribus. Vide quómodò Seleúciæ non moras trahant, sciéntes à vicína civitáte multùm utilitátis accepísse Seleucienses; sed illíc étiam festínant ad ea quæ magìs urgébant. Nam ut venérunt ad Metrópolim ínsulæ, Procónsulem emendáre studébant. Quod autem non ex adulatióne dicátur, Erat cum Procónsule viro prudente, ex re ipsa disce quómodò non multis sermónibus opus habúerit, quómodò volúerit ipsos audíre. Et nihil quidem ad Magum dictum, donec ille occasiónem daret. Quia enim álios attendentes vidébat, id unum ille in scopo habébat, ne Princeps persuaderétur. Et cur non áliud signum fecit? Quia nullum hîc par erat quod inimícum cáperet. Et statim credit Procónsul; non simplíciter, sed obstupescens. Vidit enim non hîc verba dari, neque falláciis rem agi. Vide quantum doctrínæ amórem hábuit.

℟. Procónsul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ & Saulo, desiderábat audíre verbum Dei; sed * Resistébat illis Elymas magus, & cécidit in eum calígo. Procónsul autem cùm vidísset factum, crédidit, admírans super doctrína Dómini. Allelúia, allelúia. ℣. Pósuit Dóminus in eis verba signórum suórum, & prodigiórum in terra. * Resistébat illis. *Act.* 13. *Ps.* 104.

Lectio iij.

RUrsus Pergen veniéntes prætercurrunt álias civitátes: nam ad Pisídiæ Metrópolim Antiochíam festinábant. Secúti sunt autem eos multi Judæi, & pii ádvenæ, quos allocúti, persuadébant eis ut manérent in grátia Dei. Videntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, contradicentes ac blasphemantes. Hoc ipsos clarióres reddébat, quòd illi contradícerent. Tunc constanter Bárnabas ac Paulus, dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei; sed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æternâ vitâ, ecce convértimur ad Gentes. Nec dixit, Indigni estis; sed, Indignos vos judicátis; ut non onerósus sermo esset. Quia verò repulístis illud, inquit, non nos, (non enim in nos

contumélia vestra vértitur) convértimur ad Gentes. Multâ plenum mansuetúdine hoc vérbum. Non dicunt, Derelínquimus vos, innuentes fieri posse ut reverterentur. Et hoc non propter vestram contuméliam factum est, sic enim præceptum est nobis. Oportet adíre Gentes: verùm hoc non à nobis, sed à vobis factum est, quod à nobis fieri oportébat. Sic enim, inquit, præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem; hoc est, in cognitiónem quæ sit ad salútem, non simplíciter géntium, sed ómnium géntium. Judæi verò concitárunt mulíeres religiósas: & persecutiónem excitavére, id est, calumniáti sunt Apóstolos, de míllibus eos accusántes. Vidérunt ímpetû, & confugérunt ad civitátes Lycaóniæ, Lystram & Derben, & universam in circúitu regiónem; ubi étiam furórem suum exercére licébat illis. Vide Géntium simplicitátem, & Judæórum nequítiam. Opéribus declarábant Gentíles, se dignos esse qui audírent: sicque illos ob sola signa honorábant. Alii ut deos colébant, álii ut perniciósos pellébant. Et álii quidem non modò prædicatióni non obsistébant; sed étiam dicébant: Dii homínibus símiles descendérunt ad nos; Judæi verò scandalizabantur. Et vocábant, inquit, Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium. Mihi vidétur venerábilis aspectu fuisse Bárnabas: contrário verò non módica ex immoderáto illo stúdio pródiit: verùm étiam hinc Apostolórum virtus osténditur. Et vide quómodo ómnia ubíquè Deo referant. Hos & nos imitémur: nihil nostrum esse putémus, quando nec ipsa quidem fides nostra est. Quòd autem non sit nostra, sed magis Dei, audi Paulum dicentem: Et hoc non ex nobis; Dei enim donum est.

℟. Repléti zelo Judæi contradicébant his quæ dicebantur, blasphemantes. * Tunc constanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei; sed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Allelúia, allel. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, & cervícem suam induravérunt, nec audiérunt; * Tunc constanter. Glória, * Tunc. *Act.* 13. 2, *Esdr.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes ibant & flebant, mittentes sémina sua; ℟. Vénient cum exultatióne, portantes manípulos suos, *Ps.* 125.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. BArnabas & Paulus, cùm constituíssent per síngulas Ecclésias Presbyteros, & orassent cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérunt. Allelúia. *Act.* 14.

Ant. 8. c. Cùm venissent Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta fecisset Deus cum illis, &

quia aperuisset Géntibus óstiú fidei. Allelúia. *Act.* 14.

Ant. 6. F. Descendentes quidam de Judæa, docébant: Quia nisi circumcidámini, non potestis salvári. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 1. a. Statútum est ut ascénderent Paulus & Bárnabas ad Apóstolos: illi ergò dedúcti ab Ecclésia, pertransíbant narrantes conversiónem Géntium. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 4. d. Cùm venissent Jerosólymam, suscepti sunt ab Ecclésia, & ab Apóstolis, & à senióribus, annuntiantes quanta Deus fecisset cum illis. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. Act. 15.

TAcuit omnis multitúdo, & audiébant Bárnabam & Paulum narrantes quanta Deus fecisset signa & prodígia in Géntibus per eos.

Hymnus.

QUem misit in terras Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hìc fidos sui
Vos éligit vicários.

Occísus Agnus à lupis,
Vos misit agnos ad lupos.
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.

Quam si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere,
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.

Da, Christe, nc
mori;
Tecum simul dà fur
Terréna da contém
Amáre da cœléstia.

Qui Patris ad dexte
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre cumque
In sempiterna sæcu
Amen.

℣. Annúntient nc
mini, & laudem eju
sálem, ℟. In con
pópulos in unum. *Ps*

Ad Benedictus. *A*
Jacóbus, Cephas &
dextras dedérunt mi
nabæ societátis; u
Gentes, ipsi autem i
cisiónem: tantùm u
rum mémores essem
lúia. *Gal.* 2.

Oratio.

DEus, qui beátu
bam plenum fid
ritu sancto ad opus c
nis Géntium assúmer
tus es: concéde prop
mémores labóris &
ejus, dignè Evangéli
quod prædicávit, c
mereámur; Per D
nostrum Jesum Chri
in unitáte ejusdem S

AD PRIM

Ant. 7. d. Bárnabi
lus.

AD TERTI

Ant. 8. c. Cùm v

Capitulum R

GEntes quæ non
tur justítiam, a
dérunt justítiam;
autem quæ ex fide e
verò sectando legem
in legem justítiæ no

Quia non ex fide,
opéribus.
égit nobis Dómi-
licátem suam.* Al-
ia. Elégit. ℣. Sab-
is nobis * & gen-
lúia, Glória. Elégit.

spectu géntium re-
tiam suam: ℟. Re-
misericórdiæ suæ.

SEXTAM.
℣. Descendentes.
m. Galat. 2.
iérunt falsi fratres
s libertátem no-
abémus in Christo
in servitútem redí-
ius neque ad horam
jectióne, ut véritas
ermáneat apud vos.
níquè non égimus
iento tuo, Dómi-
ia, allelúia. Iní-
t non recessit re-
nostrum. * Alle-
a. Iníquè. *Ps.* 43.
rmáta est super nos
a Dómini, ℟. Et
s manet in æter-
16.
NONAM.
d. Cùm venissent.
m. 2. Cor. 4.
nus occulta dedé-
, non ambulantes in
neque adulterantes
ei; sed in manife-
ritátis commendan-
tipsos ad omnem
am hóminum co-

In Deo * Laudábi-
die.* Allelúia, alle-
ceo. ℣. Et in nó-
mine tuo * confitébimur in séculum. * Allelúia. Glória. In Deo. *Ps.* 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, ℟. Et mirabília ejus quæ fecit. *Ps.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. *G.* Placuit Apostolis & senióribus viros míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, scribentes per manus eórum. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 3. c. Descendérunt Antiochíam; & congregátâ multitúdine, tradidérunt epístolam; quam cùm legissent, gavísi sunt super consolatióne. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 7. c. Paulus & Bárnabas demorabantur Antiochíæ, docentes & evangelizantes cum áliis plúribus verbum Dómini. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 6. C. Dixit ad Bárnabam Paulus: Revertentes visitémus fratres, quibus prædicávimus verbum Dómini. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 2. D. Bárnabas, assumpto Marco, navigávit in Cyprum; Paulus verò, electo Silâ, perambulábat Syriam. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. 2. Cor. 2.

Deo grátias qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

Hymnus, Cœlo datur, *ut suprà.* 475.

℣. Dedisti nos tanquam oves escárum; ℟. Et in géntibus dispersisti nos. *Ps.* 43.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas suas pro nómine

Dómini nostri Jesu Christi. Allelúia. *Act.* 15.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

DIE XVI.

SANCTI ILPIDII, Martyris,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. Allelúia. *Is.* 12.

℣. In Deo speravi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Oratio, Adesto. *infrà.*

AD LAUDES. Ant. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. Allelúia. 2. *Tim.* 4.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quia Deus susceptor meus es. *Ps.* 58.

Oratio.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui Ilpídii natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntium, nec ullis perturbémur advérsis; Per Dóminum nostrum.

COMMUNE SANCTORUM.

PARS VERNA.

TEMPORE PASCHALI.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

[*In hoc Communi, & in ceteris, ad I. Vesperas semper dicuntur Psalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. G. FOrtitúdo símplicis via Dómini : justus in æternum non commovébitur, allelúia. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipse est spes ejus, allelúia. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit sapiéntiam, permanébit confidens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum, allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 6. C. Timórem, & metum, & probatiónem indúcet super illum, donec credat ánimæ illíus; & firmábit illum, allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum consérvábit, & liberábit à malis; & non illidétur quasi in procella navis, allelúia. *Eccli.* 33.

Capitulum. Josue 1.

ECce præcípio tibi : Confortáre, & esto robustus. Noli metúere, & noli timére; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

In Duplicibus, & supra :

℟. Labóra sicut bonus miles Christi Jesu, * Nam & qui certat in agóne, † Non coronátur nisi legítimè certáverit, allelúia, allelúia. ℣. Esto vir fortis, & præliáre bella Dómini; * Nam. Glória. † Non coronátur. 2. *Tim.* 2. 1. *Reg.* 18.

Hymnus.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

Non jam crucis Christi pudet:
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas, ridet neces;
Tuâque fretus déxtera,
Tibi, Redemptor, mílitat.

Paráta spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat:
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem víncere.

Unus tot armátas manus
Stupente lassat júdice;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.

Da, Christe, tanti militis
Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit Laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia* Da, Christe, & Sit laus Patri. *dicitur in fine Hymnorum hujus metri, usque ad Ascensionem, nisi aliter notetur.*

℣. In Deo sperávi, ℞. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem, allel. *Is.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

[*In Solemnibus-majoribus, & supra, ad Completorium:* *Ant.* 3. d. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris; sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus, allelúia. *Joan.* 8.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Ego ad Dóminum aspíciá: expectábo Deum salvatórem meum, allelúia. *Mich.* 7.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus, alleluia. *Rom.* 15. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Felix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas, fidem!
Pœnis victa quibus deficeret fides,
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege sua magnánimum mori,
Te Christus púgilem spectat ab æthere:
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infida Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.
Semper máxima laus ingénito Patri:
Semper laus génito máxima Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus ad Officium Noct. itemque ad II. Vesperas, Psalmi sunt proprii, prout designantur in Proprio Ecclesiarum; vel, si nulli sunt ejusmodi, sumuntur de Dominica: ad Laudes verò, ad Horas, & ad Completorium, dicuntur de Dominica; & sic in omni alio Communi.*

In Solemnibus-minoribus & infra, Psalmi in toto Officio semper sunt de Feria.]

Ant. 3. c. Qui vícerit, & custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, sicut & ego accépi à Patre meo, allelúia. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Ps.* 49.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una; ij. & iij. de Festo. Si unica fit Lectio de Festo in Proprio, j. & ij. de Scriptura, tribus in duas coactis: iij. de Festo; & sic in omni alio Communi, nisi tres Lectiones sint propriæ: tunc enim omittuntur de Scriptura occurrente, ut ferè fit in Annualibus, & Solemnibus majoribus.

℟. j. Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam suam propter me & Evangélium, salvam fáciet eam, allelúia, allelúia. ℣. Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuísti fidúciam, ait Dóminus. * Qui autem. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *ij.* Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte secunda, allelúia, allelúia. ℣. Usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui vícerit. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *iij.* Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et foràs non egrediétur ámpliùs: * & † Scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúsalem, allelúia, allelúia. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámpliùs; nec addent fílii iniquitátis, ut affligant eum sicut priùs, * Et forás. Glória Patri. † Scribam super eum. *Apocal.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. à. Dominus mecum est, quasi bellátor fortis: idcirco qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt, allelúia. *Jerm.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret: memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinentes te, allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se, allelúia. *Nahum.* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum, allelúia, *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuísti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini, allelúia. *Eccli.* 51.

Capitulum. Apoc. 3.

Qui vícerit, vestiétur vestimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen

ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

Hymnus.

JAm non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros:
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.
Non jam vincla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber súperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.
Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundisque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.
Semper máxima laus ingénito Patri:
Semper laus génito máxima Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quia Deus susceptor meus es. *Ps.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justitiæ, allel. 2. *Tim.* 4.

Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntium, nec ullis perturbémur adversis; Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fide & sinceritáte constántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur; Per.

Si sit Pontifex, Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis in festivitáte beáti *N.* cum gratiárum actióne lætári, qui Filii tui Martyr & Póntifex, quod ministério gessit, testimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eumdem Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in Sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perseverandum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum christiánum & instrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo; Per Dóminum.

Si sit Sacerdos tantùm, Oratio.

DEus, à quo constántiam fides, & virtútem sumit infírmitas: quæsumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in persecutiónibus sævum est, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confessióne superáre; Per Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia, Da, Christe. & Sit laus Patri. *usque ad Ascensionem.*

Antiph. de Laudibus, quartâ omissâ; quod semper observatur, nisi aliter notetur.

AD PRIMAM.

Ant. 3. â. Dóminus.

Cætera ut in Psalterio.

Ad Absolutionem Capituli leguntur Canones, qui pro singulis diebus habentur ad calcem.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

Capitulum. Isaiæ. 41.

ERunt quasi non sint; & véluti consúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo salutáre meum, * Et glória mea, * Allelúia, allel. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & spes mea in Deo est, * Allelúia. Glória Patri. In Deo. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: ℟. Protéctor meus, & cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

Capitulum. 2. Tim. 1.

PAtior, sed non confúndor: scio enim cui crédidi; & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℟. *br.* Si consístant adversùm me castra, * Non timébit cor meum, * Allelúia, allelúia. Si consistant. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo: * Allelúia. Glória Patri. Si consistant. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

Capitulum. Tob. 3.

POst tempestátem tranquíllum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nómen tuum, Deus Israel, benedíctum in sécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Suscéptor meus, * Allelúia, allelúia. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Allelúia. Glória. Factus es, allelúia. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Christi usque ad mortem accessit, tradens ánimam suam, allelúia. *Philip.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem, alleluia. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem, allelúia. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium, allelúia. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, universæ genti memóriam mortis suæ ad exem-

plum virtútis & fortitúdinis derelinquens, allel. 2. *Mach.* 6.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quàm repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus, Ex quo, salus, *ut in I. Vesperis.*

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam, allel. *Sap.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo, allelúia. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus suas, & persequentur trahentes ad reges & præsides propter nomen meum, allelúia. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & insurgent filii in parentes, & morte eos affícient, allelúia. *Matth* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit, allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & sapiéntiam, cui non póterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri, allelúia. *Luc.* 21.

Capitulum. 1. Petr. 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

In Duplicibus, & supra:

℟. Mundus gaudébit, vos autem contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium: * Et gáudium vestrum nemo tollet à vobis, † Allelúia, allelúia. ℣. Ego consolábor vos, & consolabímini. Vidébitis, & gaudébit cor vestram: * Et gáudium. Glória. † Allelúia. *Joan.* 16. *Is.* 66.

Hymnus.

CHristi Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere séculum.
Cœlestis Pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi spernit opes fluxaque gáudia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carnífícum truces:
Fœtas supplíciis despíciunt manus:
Enses, flagra, rotas, ómnia pérpeti

Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mitibus élicit.
Ergo nunc própior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio:
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia sústinent,
Contemptâ nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℞. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte: ecce enim merces vestra multa est in cœlo, allelúia. *Luc.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & supra, ad Completorium:* *Ant.* 2. A. Complebuntur dies luctûs tui, Sion: non óccidet ultrà sol tuus: pópulus tuus omnes justi, allelúia. *Is.* 60.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo servi ejus, & vidébunt fáciẽ ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum, allelúia. *Apoc.* 22.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Dóminum legítimè certantes coronantem, * Veníte, adorémus. 2. *Tim.* 2. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Fortes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœléstis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Christo duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit,
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor insánus sitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.
Et ille mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.
Impléte vos omnes decet
Passo Deo quod défuit:
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jesum, ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli, allel. 2. *Cor.* 4.

℣. In Deo faciémus virtú-

tem; ℟. Et ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos. *Ps.* 59.

℟. *j.* Absit à nobis, ut relinquámus Dóminum, & serviámus diis aliénis: * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus, allelúia, allelúia. ℣. Etsi sunt qui dicantur dii, sive in cœlo, sive in terra; nobis tamen unus Deus: * Dómino. *Josue.* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. *ij.* Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis. * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, iterùm ab ipso resuscitandos, allelúia, allelúia. ℣. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra * Pótius est. 2. *Mach.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. *iij.* Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, allelúia, allel. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles. * In. Glória. * In. 2. *Cor.* 6. *Judit.* 8.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DAtum est béstiæ bellum fácere cum sanctis, & víncere eos, allelúia. *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magis mori, & noluérunt infríngere legem Dei sanctam; & trucidáti sunt, allelúia. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est, allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. In paucis vexáti, in multis bene disponentur; quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se, allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocausti hóstiam accépit illos; & in témpore erit respectus illórum, allel. *Sap.* 3.

Capitulum. Jac. 1.

OMne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: scientes quòd probátio fidei vestræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

Hymnus.

QUam, Christe, signasti viam
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequuntur mílites.

Fossus manus, fossus pedes,
Ovans ad astra tránsvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addunt triumpho se tuo.

Omnes in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accepta monstrant vúlnera,
Et per tot ora súpplicant.

Audíre si nos réspuis,
Quos críminum moles gravat;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudére pro te, Mártyres.

Fac, si tyrannus déficit,
Ne blandiendo mólliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.

℣ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, trimphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam; quóniã ipsórum est regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus invisíbilis fortitúdo certántiũ, adesto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* gloriósum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra spirituália nequítiæ muniámur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui in sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus nostris eamdem fidei caritatisque virtútem; ut Mártyrum tuórum *N.* & sociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum est béstiæ.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, & æstimáta est afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace.

℟. *br.* Custódit Dóminus * Animas sanctórum suórum, * Allelúia, allelúia. Custódit. ℣. De manu peccatóris * liberábit * Allelúia. Glória Patri. Custódit. *Ps.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem suam, ℟. Et super sanctos suos. *Ps.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

Capitulum. 2. Cor. 4.

QUod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, ætérna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxisti nos in refrigériũ, * Allelúia, allelúia. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum, * Allel. Glória Patri. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

Capitulum. Isaiæ 9.

LÆtabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quando dividunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * In exultatióne metent, * Allelúia, allelúia. Qui.

℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua; * Allel. Glória Patri. Qui séminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. Vidi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant, allelúia. *Apoc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant ante thronum in conspectu Agni; & palmæ in mánibus eórum, allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas & dealbavérunt eas in sánguine Agni, allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 1. D. Ante thronum Dei sunt, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos, allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non esúrient, neque sítient ámpliùs; nec cadet super illos sol, neque ullus æstus, allelúia. *Apoc.* 7.

Capitulum. Apoc. 21.

Absterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

Hymnus, Christi Martyribus. *ut in I. Vesperis.*

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; & dictum est illis ut requiéscerent, donec compleantur conservi eórum, qui interficiendi sunt sicut & illi, allelúia. *Apoc.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. Suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet, allel. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incensum, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdótii sempiternum, quia zelátus est pro Deo suo, & expiávit scelus filiórum Israel, allelúia. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus, allelúia. *Num.* 16.

Capitulum. Hebr. 5.

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit ut póntifex fieret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu

tes sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

In Duplicibus, & supra :

℟. Locútus es sanctis tuis, Dómine, & dixisti : Invéni servum meum, * Oleo sancto meo unxi eum : † Manus mea auxiliábitur ei, allelúia, allel. ℣. Huic Deus testimónium pérhibens, dixit : Invéni virum secundùm cor meum : * Oleo. Glória Patri. † Manus. *Ps.* 88. *Act.* 13.

Hymnus.

CHriste, Pastórum caput atque princeps,
Præsulis festam venerâta lucem,
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequentat.

Ille non vanè ténuit tremendam
Spíritu sedem, próprio nec ausu :
Sed sacrum jussus, Dómino vocante,
Sumpsit honórem.

Strénuum bello púgilem superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuitque sanctam
Páscere gentem.

Fit gregis pastor, pater atquè forma :
Lætus impendit sua, seque; servus
Omnium, curis gravis, omnibusque
Omnia factus.

Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapsos, tenebrasque pellit ;
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.

Fac ut illíus précibus juvémur,
Christe; fac Patrem, paríterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum. Amen.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti : ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrificium Deo, incensum & bonū odórem pro pópulo suo, allel. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & supra, ad Completorium ; Ant.* 3. *d.* Die noctuque fugiébat somnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine, allelúia. *Gen.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti servi quos invénerit vigilantes, allelúia. *Luc.* 12.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Christum Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus, allelúia. 1. *Petr.* 5.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

CHriste, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipse ministros :

Hunc juvat festo celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,

Flens & invitus, duce te, tremendum
Sumpsit honórem.
Nóverat quantis páteat perclis
Ille, qui summos ápices adeptus,
Omnium curas, sibi raptus uni,
Sústinet omnes.
Fécerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poscit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præeunte, monstrat;
Cómprobat factis sua dicta magnis;
Et domum sanctam bene olente Christi
Implet odóre.
Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una spes lapso, mísero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibusque
Omnia factus.
Christe, Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio cruóre,
Fac ut æternæ súbeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

Ant. 1. a. Páscite qui in vobis est gregem Dei; & cùm apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcessíbilē glóriæ corónam, allel. 1. *Petr.* 5.

℣. Súscitans Dóminus à terra ínopem; ℟. Ut cóllocet eum cum princípibus pópuli sui. *Ps.* 112.

℟. j. Quis est fidélis servus & prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille servus quem, cùm vénerit dóminus ejus, invénerit sic faciéntem, allelúia, allelúia. ℣. A dómino suo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum: * Beátus. *Matth.* 24. *Genes.* 39.

℟. ij. Dóminus supra ómnia quæ póssidet, constítuet illum: * Omni autem cui multum datum est, multum quærétur ab eo; & cui commendavérunt multum, plus petent ab eo, allelúia, allelúia. ℣. In manu Dei potestas terræ, & útilem rectórem suscitábit in tempus super illam: * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. iij. Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuam: * Intra in gáudium dómini tui, allelúia, allelúia. ℣. Super pópulum meum constítui te: sapiéntia & sciéntia data sunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino: ℟. Dómus Levi, benedícite Dómino. *Ps.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Qui intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit; & oves vocem ejus áudiunt, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas,

eas vadit, allelúia.

℣. ℟. Oves illum se-
, quia sciunt vocem
num autem non se-
sed fúgiunt ab eo,
Joan. 10.

. F. Si perdíderit unā
vadit ad illam, donec
eam; & cùm invé-
npónit in húmeros
lens, allel. *Luc.* 15.

. G. Fur venit ut per-
enárius videt lupum,
bonus pastor áni-
n dat pro óvibus suis,
Joan. 10.

um. 1. Petr. 5.
: qui in vobis est gre-
Dei, providentes non
:d spontáneè secun-
n; neque turpis lu-
, sed voluntáriè; ne-
minantes in Cleris,
facti gregis ex ánimo.

Hymnus.

cerdótum decus,
: die, quâ glóriâ
corónas Præsulem,
to súpplicum.
bátus præmium
& pignus tui,
áditos tibi
gnos páscere.
vit, & præit vocans
emque páscua,
: præbet: áudiunt,
, & vivunt oves.
entis errantem jugis,
te quærit ac die;
inventam suo
illi réddere.
ementes bestias,
dit ímpetus,
allit, vel mori
tus pro grege.

Offert frequentem víctimam
Cum plebe Pastor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius sacerdos ímmolat.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet, allel. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui pópulis tuis indulgéntiâ cónsulis, & amóre domináris; quique illis regendis vicários caritátis tuæ præfícis minístros: da, quæsumus, intercedente beáto *N.* Pontífice, Spíritum sapiéntiæ, quibus præesse dedisti Ecclésiæ tuæ; ut de profectu sanctárum óvium fiant gáudia ætérna pastórum; Per Dóminum..... in unitáte ejusdem.

Alia Oratio.

DEus, fidélium lumen & Pastor animárum, qui beátum *N.* Epíscopum in Ecclésia posuísti, ut oves tuas verbo pásceret, & informáret exemplo: da nobis ejus intercessióne, & fidem serváre quam verbo dócuit, & vitam sequi quam exemplo monstrávit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Próprias oves.

Capitulum. Prov. 27.

Diligenter agnosce vultum pécoris tui, tuosque greges consídera; non enim habébis júgiter potestátem; sed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protector meus, * In ipso sperávi, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Qui subdit * pópulum meum sub me, * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 143.

℣. Nisi Dóminus custodíerit civitátem, ℟. Frustrà vígilat qui custódit eam. *Ps.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

Capitulum. Jerem. 3.

Introdúcam vos in Sion, & dabo vobis Pastóres juxta cor meum; & pascent vos sciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * In viam rectam, * Allelúia, allelúia. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis, * Allelúia. Glória. Deduxit. *Ps.* 106.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

Capitulum. Act. 20.

Atténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis sui, * Allelúia, allelúia. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos, * Allelúia. Glória. Pavit eos. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in séculum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. Ecclésiæ factus sum ego minister secundùm dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei, allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil subtráxerim utilium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodo consúmmem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 7. c. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam, allelúia. 1. *Reg.* 12.

Capitulum. Act. 20.

Nocte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsius, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

Hymnus, Christe, Pastórum, *ut in I. Vesperis.*

rum fecit Dóminus suum: ℟. Exáudiet cœlo sancto suo.

ignificat. *Ant.* 5. C. s tui induantur salú-

tem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: meménto misericordiárum servi tui, allelúia. 2. *Paral.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

OMMUNE DOCTORUM.

VESPERIS.

Deo profecta est sapiéntia: & in ore fidábit; & dominátor illi, allel. *Eccli.* 15.

;. C. Denudábit ab- illi, & thesaurizábit n sciéntiam & intel- ftítiæ, allel. *Eccli.* 4.

G. Firmábitur in illo, ctétur; & continébit : non confundétur; rit illum apud próxi- , allelúia. *Eccli.* 15.

. a. In médio Ecclé- t os ejus, & adim- m spíritu sapiéntiæ tûs, allel. *Eccli.* 15.

t. D. Stolâ glóriæ m; & nómine æter- tábit illum, allelúia.

um. Eccli. 51. am meam direxi ad ntiam, & in agni- nieam: possédi cum b inítio; propter hoc inquar.

licibus, & supra: minus dat sapiéntiam s, & sciéntiam in- us disciplínam: * lat profunda & ab- , & † Lux cum eo ia, allelúia. ℣. Spí- ia scrutátur, étiam profunda Dei: * Ipse. Glória. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

Hymnus.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Christe, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm bene súppetis!
Hi semper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fidei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.
Infámes ábolent rellíquias deûm:
Erróres ábigunt, crímina dédocent:
Christo restítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.
Patrum caníciem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides:
Quæ sunt prisca, docent; quæ nova súbruunt:
Servant depósitum Dei.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens, corda doces, sono,

Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine; ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

Ad Magnificat. *Ant.* 7. G. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor: protegétur sub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiescet, allelúia. *Eccli.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & supra, ad Completorium:* *Ant.* 3. *a.* Dedit illi Dóminus in præceptis suis potestátem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israel, allelúia. *Eccli.* 45.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Qui vigiláverit propter sapiéntiam, citò secúrus erit; quóniam dignos se ipsa círcuit quærens, & in viis ostendit se illis hiláriter, allelúia. *Sap.* 6.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Eccli.* 1. *Ps.* 94. Veníte 2.

Hymnus

JAm nunc, quæ númeras
tot tibi víndices,
Effer sidéreum Relígio caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quandò sparsa lues úndique críminum,
Hi gliscens vítium prótinus ámputant:
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diem.
Firmant instábiles, & dúbios regunt:
Monstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixére tuis cónsona sénsibus,
Nóstris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum, quando foris sonas,
Nullo vocis egens, corda doces, sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

Ant. 8. G. Apéruit discípulis sensum Dóminus, ut intellígerent Scriptúras, & dixit eis: Quóniam sic scriptum est, & sic oportébat Christum pati, & resúrgere, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Tu, Dómine, veritátem dilexisti: ℟. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi. *Ps.* 50.

℟. *j.* Super salútem & spéciem diléxi sapiéntiam; * Et propósui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, allelúia,

, ℣. Quæ desursum est
ia, pudica est, pacífi-
ia misericórdiâ & frú-
bonis; * Et. Sap. 7.

j. Optávi & datus est
ısus: & invocávi, &
ı me Spíritus sapiéntıæ:
ósui illam regnis & sé-
* Et divítias nihil esse
ı comparatióne illíus,
, allelúia. ℣. Exístimo
letrimentū esse propter
tem sciéntiā Jesu Chri-
ıini mei; * Et. Sap. 7.
. 3.
ij. Sapiéntia bonórum
n mater est; quam sine
: dídici, & sine invídia
nico: infinítus enim
us est; * Quo qui usu
† Partícipes facti sunt
æ Dei, allelúia, allel.
us homo de bono the-
ordis sui profert bo-
Quo. Glória. † Partí-
Sap. 7. Luc. 6.
Te Deum.
ıcerd. Os meum annun-
ıstítiam tuam, ℟. Totâ
táre tuum. Ps. 70.
LAUDES.
Dominus dedit mihi
linguam erudítam,
n sustentáre eum qui
st, verbo, allel. Is. 50.
. 6. F. Sermo meus non
uasíbilibus humánæ sa-
: verbis; sed in osten-
Spíritûs, & virtútis,
. 1. Cor. 2.
. 3. c. Auxílio adjútus
, testíficans minóri at-
jóri, nihil extra dicens
a quæ Prophétæ locúti
allelúia. Act. 26.

Ant. 4. f. Non judicávi me
scire áliquid inter vos, nisi
Jesum Christum, & hunc cru-
cifixum, allelúia. 1. Cor. 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mysté-
ria ómnia, & omnem scién-
tiam; caritátem autem non ha-
búero, nihil sum, allelúia.
1. Cor. 13.

Capitulum. Sap. 7.

Mihi dedit Deus dícere ex
senténtia, & præsúmere
digna horum quæ mihi dan-
tur; quóniam ipse sapiéntiæ
dux est, & sapiéntium emen-
dátor: in manu enim illíus &
nos, & sermónes nostri, &
omnis sapiéntia, & óperum
sciéntia & disciplína.

Hymnus.

Vos succensa Deo splén-
dida lúmina:
Vos sal, nos hómines quo
sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móri-
bus íntegri,
Quo condímur in álte-
rum.
Per vos Rellígio, tutaque
Véritas,
Per vos virgíneis fulget ho-
nóribus:
Per vos Christus amat pán-
dere dívites
Thesauros sapiéntiæ.
Vestris unda fluit pura caná-
libus;
Christi floret ager; munda
nitet seges:
Lac aptum púeris, & sóli-
dum viris
Cauti sufficitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui
tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædífi-
cant domos:

Unâ doctâ cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.
Vicistis stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu;
His armis quoque víncimus.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens, corde doces, sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuã in ecclésia magna: ℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Sapiéntia & fortitúdo Dñi sunt: tibi, Deus, confíteor, teque laudo; quia sapiéntiam & fortitúdinem dedísti mihi, allelúia. *Dan.* 11.

Oratio.

OMnípotens ætérne Deus, qui Ecclésiæ tuæ filios, sicut non cessas erudíre, ita non désinis adjuváre: da fidélibus tuis, intercessióne beáti *N.* quem eis ætérnæ salútis minístrum tribuísti, ut, te miserante, sciéntiâ rectâ faciendi, & virtútem cápiant exequendi; Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus *N.* servívit; ut eódem nos replente, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

Capitulum. 1. Cor. 12.

UNicuíque datur manifestátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secúndùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intelléctum, * Et scrutábor legem tuam; * Allelúia, allelúia. Da mihi. ℣. Státue servo tuo * elóquium tuum, Dómine, * allelúia. Glória. Da mihi. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Auxílio.

Capitulum. 1. Tim. 6.

SI quis áliter docet, & non acquiescit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi, & ei quæ secundùm pietátem est doctrínæ, supérbus est, nihil sciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non sum oblítus, * Allelúia, allel. Viam. ℣. Adhæsi * testimóniis tuis, Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem posuísti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

Capitulum. 1. Tim. 1.

FInis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ: à quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium,

lentes esse legis doctóres, n intelligentes neque quæ quuntur, neque de quibus irmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et utáre tuum dixi, * Allelúia, elúia. Veritátem. ℣. Non scondi misericórdiam tuam, t veritátem tuam; * Allelúia. ória Patri. Veritátē. *Ps* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judí- oris tui: ℟. In via testimiórum tuórum delectátus n. *Ps.* 118.

D II. VESPERAS.

nt. FUit gratus Deo, eruf. dítus omni sapiéntiâ; erat potens in verbis & in éribus suis, allelúia. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum i sui bonam super se, parácor suum, ut investigáret em Dómini, & fáceret, & céret, allelúia. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ámùs dedit ad diligéntiam lecnis legis & prophetárum, luit & ipse scríbere quæ ad ctrínam & sapiéntiam pértiat, allelúia. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapienimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos, allelúia. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enúntiábit Ecclésia, allelúia. *Eccli.* 39.

Capitulum. Prov. 3.

BEátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui ásfluit prudéntiâ: mélior est acquisitio ejus negotiatióne argenti & auri primi; & puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderantur, huic non valent comparári.

Hymnus, O qui perpétuus, *ut in I. Vesperis.*

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício: ℟. In ætérnum non commovébitur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti; & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes, allelúia. *Dan.* 12.

Oratio, *ut suprà ad Laudes.*

OMMUNE SS. ABBATUM, MONACHORUM,

CŒNOBITARUM, ET ANACHORETARUM.

I I. VESPERIS.

nt. QUid prodest hómiD. ni, si mundum unirsum lucrétur, ánimæ veró e detrimentum patiátur? lelúia. *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus è, vade, vende quæ has, & da paupéribus; & habébis thesaurum in cœlo, allelúia. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat céntíes tantùm in témpore hoc, & in século futúro vitam ætérnam, allelúia. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam

tuam: noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas, allelúia. *Genes.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos, allelúia. *Matth.* 8.

Capitulum. 2. Cor. 6.

EXíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

In Duplicibus, & supra:

℞. Susceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum supersperávi; * Declináte à me, malígni, & † Scrutábor mandáta Dei mei, Allelúia, allelúia. ℣. Magister, sequar te quocumquè íeris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor. *Ps.* 118. *Matth.* 8.

Hymnus.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.
Ut te possídeant, quem sitiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant;
Ut vastum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.
Ætemas ut opes, certaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt;
Confísi melióribus.
Illis summa fuit glória, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis summa voluptas,
Longo supplício mori.
Fac nos, summe Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam scélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relíctâ,
Immortália quærere.
Ætemus sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Si sit Abbas, ℣. Potens in terra erit semen ejus: ℞. Generátio rectórum benedicétur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monstrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi, allelúia. *Genes.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℞. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. D. Reliquísti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem venísti, & sub cujus confugísti alas, allelúia.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & supra, ad Completorium: Ant.* 4. c. Qui hábitant in deserto, secúri dórmient in saltibus; & ponam eos in circú-

collis mei benedictiónem, :lúia. *Ezech.* 34.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. A. Habitábit in solitine judícium; & erit opus títiæ pax, & cultus justítiæ ntium, & secúritas usque sempiternum, allelúia. *Is.* .]

D NOCTURNUM.

Invit. Remuneratórem inréntibus se, Deum, * Veníadorémus, allel, *Hebr.* 11.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Felíces. *ut suprà.*

Ant. 2. D. Non defícimus: licèt is qui foris est, noster mo corrumpátur; tamen is intus est, renovátur de die diem, allelúia. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de inítu vitam tuam: ℟. Renobitur ut áquilæ juventus tua. . 102.

℟. *j.* Exeámus ad Jesum ex castra, impropérium ejus rtantes; * Non enim habéus hìc manentem civitán, sed futúram inquírimus, leluia, allelúia. ℣. Pereíni sumus coram te, Deus: es nostri quasi umbra super rram; * Non. Glória Patri. Non. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

℟. *ij.* Non secundùm carm ambulámus, sed secunm spíritum; quóniam saéntia carnis inimíca est Deo: Qui autem in carne sunt, eo placére non possunt, allúia, allelúia. ℣. Excelsus eus & hábitans cum conito & húmili spíritu; ut vifficet spíritum humílium, & ivíficet cor contritórum: * Qui, *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. *ijj.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus, allelúia, allelúia. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magìs quàm habitáre in tabernáculis peccatórum; * Ut. Glória. * Ut. *Philipp.* 3. *Ps.* 83.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, sancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte, & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo & matri suæ: Néscio vos, & frátribus suis: Ignóro vos, allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 1. *g.* Non sedi in concílio ludéntium; solus sedébam, quóniam comminatióne replesti me, allel. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis, índui autem me sacco obsecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto, allelúia. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus est & ego mundo, allelúia. *Galat.* 6.

Ant. 8. *G.* In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino, allelúia. *Jonæ.* 2.

Capitulum. Isaïæ 51.

COnsolábitur Dñus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus; & ponet desertum ejus quasi delícias, & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium & lætítia

inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis.

Pro S. Abbate, Monacho, & Cœnobita, Hymnus.

O Pulcras ácies, castraque fórtia,
Quæ spes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege sub una,
Uno sub duce mílitant.
Heu! quantis rápiunt astra labóribus!
Pulsant perpétuis quéstibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque flétuum
Instant, & sócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo simul ínferunt.
Hæc vis grata Deo; sic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris referátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quando die cuncta tumúltibus,
Altum turba silet; cétera dum tacent,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa siléntia.
Exercet vígiles contínuus labor;
Incumbunt óperi non résides manus;
Tellus culta colónis
Victum suppéditat suis.
Quin regína suî mens quoque súbditur,
Rectorisque studet nútibus óbsequi,
Nil servat sibi juris,
Capto libérior jugo.
Ætérnus sit honos ingénito Patri;
Sit par unigenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Pro S. Anachoreta & Solitario, Hymnus.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides?
Solusque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero,
Percurris ætérnas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, Triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum & in porténtum Ifraël à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion, allelúia. *Is.* 8.

Oratio.

DEus cujus múnere beátus N. Abbas Christum perem sequi, & húmilem de usque in finem perseverit imitári: da cunctis sémitã ıdatórum tuórum ingressis, ıec retrò respíciant, nec in hæreant; sed ad te sine ofsióne curren tes, vitam ætern apprehendant; Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abba- N. intercessiónibus subleı: ut per quem servis tuis fectiónis evangélicæ docunta donasti, per eum nobis sídia perpétuæ salútis imıdas; Per Dóminum.

Si non sit Abbas, ℣. Clamá- ad te, Dómine, dixi: Tu es s mea, ℞. Pórtio mea in ra vivéntium. *Ps.* 141.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. ra mea Dóminus, dixit ánıı mea. Bonus est Dóminus imæ quærenti illum. Bonum præstolári cum siléntio salute Dei, allelúia. *Thren.* 3.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, terréna pro te lcántium merces magna niis: da nobis exemplo & inrcessióne beáti N. cujus hóe tránsitum celebrámus, nporália ómnia despícere, ad ætema, totâ mentis inmióne, festináre; Per.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & custos, qui ato N. ne párticeps esset inquinatiónis, renuntiáre séılo, & sub alas tuas confúgere tribuisti: ejus intercessióne, da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te solum Dóminum purâ mente sectári; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Non sedi.

Capitulum. 1. Joan. 2.

SI quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ, quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscéntia ejus; qui autem facit voluntátem Dei, manet in æternum.

℞. *br.* Elongávi fúgiens: * Mansi in solitúdine, * Allelúia, allelúia. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Allelúia. Glória Patri. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas; ℞. A judíciis enim tuis tímui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

Capitulum. Hebr. 12.

OMnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; póstea autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam, reddet justítiæ.

℞. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego custodívi vias duras, * Allel. allel. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis: * Allel. Glória. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício: ℞. Hu-

milliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

Capitulum. Eccli. 51.

VIdéte óculis vestris quia módicum laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argenti, & copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Sépties in die * Laudem dixi tibi, * Allelúia, allelúia. Sépties in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ, * Allelúia. Glória. Sépties.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. SUmus húmiles in universa terra, Dómine: sed in ánimo contríto & spíritu humilitátis suscipiámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te, allel. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli, allelúia. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quasi morientes, & ecce vivímus; quasi tristes, semper autem gaudentes; tanquam nihil habentes, & ómnia possidentes, allelúia. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit) & considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum, allelúia. *Hebr.* 10.

Capitulum. Deut. 7.

DOminus Deus ipse est fortis & fidélis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se, & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

Hymnus, Felices. xx.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum, allelúia. *Is.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. E. Scimus quóniam si terrestris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superindui cupientes, allelúia. 2. *Cor.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE

COMMUNE JUSTORUM.

I. VESPERIS.

DIcébat Jesus ad omnes : Si quis vult me veníre, ábneget seipsum, & tollat crucem quotídie, & sequátur allelúia. *Luc.* 9.

ᴀɴᴛ. 2. D. Dico vobis : Ni-undáverit justítia vestra uam Scribárum & Pharum, non intrábitis in um cœlórum, allelúia. *th.* 5.

ᴀɴᴛ. 6. *C.* Nisi conversi fué- & efficiámini sicut pár- non intrábitis in regnum um, allelúia. *Matth.* 18.

ᴀɴᴛ. 8. G. Non omnis qui mihi : Dómine, Dóminträbit in regnum cœló- sed qui facit voluntátem i mei qui in cœlis est, ntrábit in regnum cœló- allelúia. *Matth.* 7.

ᴀɴᴛ. 4. *D.* Conténdite in- per angustam portam ; multi, dico vobis, quæ-ntráre, & non póterunt, ia. *Luc.* 13.

apitulum. Eccli. 2.

*Q*ui timétis Dóminum, rédite illi ; & non evatur merces vestra. Qui is Dóminum, speráte in ; & in oblectatiónem vé-obis misericórdia. Qui s Dóminum, dilígite ; & illuminabuntur corstra.

Duplicibus, & supra : Qui timent Dóminum, erunt incredíbiles ver-bo illíus ; & * Qui díligunt illum, conservábunt viam illíus, Allelúia, allelúia. ℣. Plenitúdo legis est diléctio. * Qui díligunt. Glória. * Qui *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Hymnus.

SUmmi pusillus grex Patris,
Timóre mentem sólvite ;
Sui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.

En regnat inter cœlites,
Qui vixit olim século
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.

Angusta pœniténtiæ
Ingressus, & viam crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna non timet sequi.

Carnem terit jejúniis ;
Linguam domat siléntio ;
In páuperum, parcus sibi,
Abscondit & spargit sinu.

Sapóre verbi páscitur ;
Totoque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil ;
Mens celsa versátur polo.

¶ Da, Christe, nos tecum mori ;
Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri ; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Sacerdos, ℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum : ℟. Ambulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat, *Ps.* 100.

s Verna, b

Ad Magnificat. *Ant*. 5. C. Notum fáciet Dóminus qui ad se pertíneant, & sanctos applicábit sibi; & quos elégerit, appropinquábunt ei, allelúia. *Num*. 16.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos, ℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine. *Ps*. 9.

Ad Magníficat. *Ant*. J. Qui confidunt in Dómino, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiescent illi; quóniam donum & pax est electis ejus, allelúia. *Sap*. 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus majoribus & supra, ad Completorium*: *Ant*. 2. A. Vigiláte, & estóte paráti; quia quâ nescítis horâ Fílius hóminis ventúrus est, allelúia. *Matth*. 24.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te, allelúia. *Is*. 64.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte adorémus, allelúia. *Ps*. 145.

Ps. 94. Venite. 2.

Hymnus.

NOn parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.

Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines:
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.

Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ,
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.

Corpus subégit cástitas,
Et liberam mentem fides;
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.

Venis apertis ómnibus,
Qui vellet ultro erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.

Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, Triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Beáti qui lugent; quóniam ipsi consolabúntur, allelúia. *Matth*. 5.

℣. In nómine tuo exultábunt justi, Dómine, ℟. Et in justítia tua exaltabuntur. *Ps*. 88.

℟. *j*. Omnis qui venit ad me, & audit sermónes meos, & facit eos, ostendam vobis cui símilis sit: * Símilis est hómini ædificanti domum, qui † Fodit in altum, & pósuit fundamentum super petram, allelúia, allelúia. ℣. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei: qui tenet illum, cui assimilábitur? * Símilis est, *Luc*, 6. *Eccli*. 25.

℟. *ij.* Quàm magnus qui invénit sapiéntiam & sciéntiam ! sed * Non est super timentem Dóminum, allelúia, allelúia. ℣. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei : * Non est. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. *iij.* Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum : † Honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus, allelúia, allelúia. ℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu sancto : qui in hoc servit Christo, placet Deo ; * Dedit. Glória. † Honestávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, servi Dómini, Dómino ; ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sǽcula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquam factus sum ; & ero húmilis in óculis meis, allelúia. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui, allelúia. *Job.* 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus, allelúia. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum : zelátus sum bonum, & non confundar, allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 3. d. Donec súperest hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium, allelúia. *Job.* 27.

Capitulum. 2. Cor. 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

Hymnus.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suspírat, oblítus suî.

Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus ?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor ;
In vota toti dífluunt :
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iste tardi córporis
Pondus moléstum sústinet ;
Præ mortis occupat diem,
Ardens Deo se júngere.

¶ Da, Christe, nos tecum mori ;
Tecum simul da súrgere :
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri ; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Sacerdos, ℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine : ℟. Ipsa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Ps.* 42.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. Fidúciam habémus per Chri-

stum ad Deum; qui & idóneos nos fecit ministros novi testamenti, non litterâ, sed Spíritu, allelúia. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregasti: ejus nos intercessióne à peccatóribus ségrega; ut, secundùm vocatiónem nostram, gens sancta, & regále sacerdótium coram te efficiámur; Per.

Alia Oratio.

DEus, qui in Ecclésiæ tuæ decus & subsídium, beátum *N.* verendo sacerdótii ministério decorasti: præsta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici córporis sacramentum suscépit, ejus patrocínio dignos utriusque fructus percípiat; Per.

Si non sit Sacerdos, ℣. Proba me, Deus, & vide si via iniquitátis in me est; ℟. Et deduc me in via ætérna, *Ps.* 138.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur ópera ejus; quia in Deo sunt facta, allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

FAc, quæsumus, Dómine Deus noster, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua est & plena felícitas, si bonórum ómnium serviámus auctóri; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

Capitulum. Philip. 2.

CUm metu & tremóre vestram salútem operámini; Deus est enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertántur mihi * Timentes te, Dómine, * Allelúia, allelúia. Convertántur. ℣. Et qui novérunt * testimónia tua, * allelúia. Glória Patri. Convertántur.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

Capitulum. Jac. 1.

QUi perspéxerit in legem perféctam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine, allelúia, allelúia. Lucerna pédibus meis. ℣. Et lumen * sémitis meis, * allelúia. Glória Patri. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *d.* Donec súperest.

Capitulum. Eccli. 15.

JUstítia longè abest à supérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces invenientur in illa, & succéssum habébunt usque ad inspectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tua, Dómine, * Justítia in ætérnum, * allelúia, allelúia. Justítia.

t lex tua, * véritas, alle-
Glória Patri. Justítia tua.
Ne áuferas de ore meo
um veritátis usquequá-
℟. Quia in judíciis tuis
sperávi. *Ps.* 118.

II. VESPERAS.

ECce verè Israelíta, in
quo dolus non est,
iia. *Joan.* 1.
nt. 4. f. Erat vir simplex,
ctus, ac timens Deum, &
lens à malo, allelúia.
1.
nt. 1. D. Custodívit áni-
suam, & memor fuit
ini in toto corde suo,
ia. *Tob.* 1.
nt. 3. a. Non prætériit de
ersis mandátis, nec unum
m verbum quod jússerat
inus, allelúia. *Josue* 11.
nt. 5. C. Immóbilis in Dei
e permansit, agens grá-
Deo ómnibus diébus vitæ
allelúia. *Tob.* 2.
pitulum. Galat. 6.
atres, quæ semináverit
omo, hæc & metet. Quó-
qui séminat in carne sua,
rne & metet corruptió-
nem: qui autem séminat in
spíritu, de spíritu metet vitam
ætemam.

Hymnus, Summi pusillus.
ut in I. Vesperis. xxv.

Si sit Sacerdos, ℣. Sacerdótes Sion índuã salutári: ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Operátus est bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo suo in universa cultúra ministérii domûs Dómini: fecitque, & prosperátus est, allelúia. 2. *Paral.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos, ℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Ps.* 23.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Tu fecisti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum, allelúia. 3. *Reg.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE VIRGINUM.

I. VESPERIS.

QUid Dómini bonum
est, & quid pul-
ejus, nisi frumentum
rum, & vinum gérmi-
vírgines? Allel. *Zach.* 9.
nt. 6. F. Laudábunt, &
uent ad bona Dómini; &
non esúrient: tunc lætá-
virgo in choro, allelúia.
. 31.

Ant. 5. a. Non dicat: Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus: Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum, allelúia. *Is.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à fíliis & filiábus: nomen sempitemum dabo eis, quod non períbit, allelúia. *Is.* 56.

Ant. 7. 2. Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est, allel. *Matth.* 19.

Capitulum. 1. Cor. 7.

UNusquisque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius verò sic. Dico autem non nuptis, & víduis: Bonum est illis, si sic permáneant.

In Duplicibus, & supra:

℟. Nescítis quòniam córpora vestra membra sunt Christi? membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore vestro; allelúia, allelúia. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio vestri: ambulábo inter vos, & ero Deus vester: * Glorificáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.

Si sit Martyr, Hymnus.

FEstis læta sonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponso virgíneum fúndere sánguinem:
Oblíti méminit tunc bene córporis,
Præcláræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis, íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sústinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus, allelúia. 1. *Cor.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr, Hymnus.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponsum virgíneo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc est sacra dies, óbvia quâ suo
Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponso, stansque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réspuit
Mortáles thálamos; ut semel óbligat
Sese fida suo, quem bene déperit,

Deus óbligat.
e máculent pectus
nes,
ta sui córporis ím-
or
se récipit; nil óculi
t,
il sonat áuribus.
sua sunt pábula cór-

ille modis ante diem
:
d mors rápiet, jam
præripit;
t Deus ómnia.
riste, tuæ Vírginis
os
ire tibi, quâ grádi-
iâ:
is sancta sumus, mó-
íntegris
tibi vívere.
mme Pater, tóllere
bus:
Christe, sequi, láu-
'írginum;
ensa tuis, Spíritus,
nt
s frígida péctora.
n.
i, fília, & vide, &
rem tuam: ℞. Obli-
pulum tuum, & do-
is tui. *Ps.* 44.
gníficat. *Ant.* 8. G.
it Dómino in te:
t super te Deus tuus,
s. 62.
, *ut infrà ad Laudes.*
lemnibus-majoribus,
ad Completorium:
Ego dilecto meo; &
vérsio ejus, allelúia.

Nunc dimittis.
. E. Vox dilecti mei
pulsantis: Aperi mihi, soror mea, immaculáta mea, allelúia. *Cant.* 5.

AD NOCTURNUM.

Invit. Agnum quem sequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus, allelúia, *Apoc.* 14.

Ps. 94. Veníte. 2.

Si sit Martyr, *Hymnus.*

Virginum robur, Deus, atque custos:
Sexus imbellis, médios per enses,
Dum faves, quas non súperat viríli
Péctore mortes!

Pro tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non suos sentit, memor ô! tuórum,
Christe, dolórum.

Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem;
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.

Sponsa dilecto placitúra Sponso,
Déspicit ruptũ laniáta corpus:
Est suus truncis honor, & venustas
Est sua membris.

Omnis à recto fluit ille splendor:
Christe, sic olim, cruce tensus altâ,
Obsequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.

Summa laus Patri, genitoque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus:

Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

Si non sit Martyr,
Hymnus.

CŒlestis aula pánditur:
En Sponsus; omnes óbviæ
Exíte sponso vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.

Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.

Quæ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?

Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid virgo terris ámbiat?

O virgináles núptiæ,
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. d. Cantábant quasi cánticum novum ante sedem; vírgines enim sunt, allelúia. *Apoc.* 14.

℣. Collaudáte cánticum, & benedícite Dóminũ. ℟. Date nómini ejus magnificéntiam, & confitémini illi. *Cant. Eccli.* 39.

℟. *j.* O quàm pulcra est casta generátio cum claritáte! * Immortális est enim memória illíus; quóniam & apud Deum nota est, & apud hómines, allelúia, allelúia. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc est, Immaculátum se custodíre ab hoc século; * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Felix est stérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in respectióne animárum sanctárum, allelúia, allelúia. ℣. Deus reddet iis qui secundùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam æternam; * Et. *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *iij.* Dábitur illi sors in templo Dei acceptíssima; * Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, & quæ non cóncidat radix sapiéntiæ, allelúia, allelúia. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt; * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo tibi, Dómine: ℟. Psallam, & intélligam in via immaculáta. *Ps.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. DIlectus meus descendit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat, allelúia. *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam, allel. *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páscitur inter lília, allel. *Cant.* 6.

Ant. 6. C. Dilectus meus ordinávit in me caritátem: fulci-

te me flóribus, ftipáte me malis, allelúia. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem defideráveram, fedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúia. *Cant.* 2.

Capitulum. Sap. 8.

SCivi quóniam áliter non poffem effe cóntinens, nifi Deus det; & hoc ipfum erat fapiéntiæ, fcire cujus effet hoc donum.

Si fit Martyr. Hymnus.

QUid facram, Virgo, generófa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino reportas
Hofte triumphum.

Móllior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, pariterque blandos
Vincis amóres.

Lfiliis Sponfus récubat, rofisque;
Tu, tuo femper bene fida Sponfo,
Et rofas martyr, fimul & dedifti
Lília virgo.

Summa laus Patri, genitoque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus:
Fac tibi femper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Pf.* 36.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Factus eft Dóminus firmamentum meum; liberávit me, quia complácui ei: fecundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi, allelúia. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in fexu frágili victóriam martyrii contulifti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMnípotens fempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta eft: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis ferváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per Dóminum noftrum.

Si non fit Martyr,
Hymnus.

NOn vana dilectū gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lufit féculi.

Sed hæc tuárum própria
Sunt, Chrifte, fponsárū bona,
Te femper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.

Caftis viciffim tu tibi
In córdibus thorum ftruis;
Interque flammas íntimo
Amans quiefcis in finu.

Hic unus eft fponfis amor,
Unusque tecum fpíritus;
Beasque fponfus fingulas,
In teque transformas, Deus.

Te deprecámur fúpplices,
Noftris ut addas fénfibus,

Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62.

Ad Benedíctus. *Ant.* 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestiméntis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis, all. *Is.* 61.

Oratio.

Deus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituísti: concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ *N.* puritátẽ húmili venerámur obséquio, piæ conversatiónis sequámur exemplo; Per Dóminum.

Alia Oratio.

Fidéles tuos, quæsumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore & mente purífica; ut tuâ inspiratióne compuncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; atque ut eárum non capiantur illécebris, tuâ semper suavitáte pascantur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Diléctus meus.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Invéni.

Capitulum. 1. Cor. 7.

De virgínibus præceptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion: * Exultent fíliæ Judæ, allelúia, allel. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine, * allelúia. Glória Patri. Lætétur. *Ps.* 47.

℣. Audívit, & lætáta est Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ego.

Capitulum. 1. Cor. 7.

Mulier innupta, & virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu: quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi est in cœlo? * Et à te quid vólui super terram? * Allelúia, allelúia. Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum: * Et. Glória Patri. Quid. *Ps.* 72.

℣. Concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini: ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Æmulor vos Dei æmulatióne; despondi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * In lætítia & exultatióne, * Allelúia, allelúia. Afferentur Regi vírgines. ℣. Adducentur * in templum Regis, * Allelúia. Glória Patri. Afferentur.

)eleƈtavérunt te filiæ re-
. In honóre tuo. *Ps.* 44.
II. VESPERAS.
VIrgines accipientes
lámpades ſuas, exié-
bviam ſponſo & ſpon-
lelúia. *Matth.* 25.
t. 3. a. Prudentes acce-
: óleum in vaſis ſuis cum
dibus, & ornavérunt
des ſuas, allel. *Matth.* 25.
:. 7. d. Médiâ noƈte cla-
ƈtus eſt: Ecce ſponſus ve-
ɩite óbviam ei, allelúia.
. 25.
t. 2. D. Venit ſponſus,
: parátæ erant, intra-
: cum eo ad núptias,
a. *Matth.* 25.
t. 1. D. Vírgines ſequun-
ɲum quocumque ierit:
ɩácula enim ſunt ante
ɩm Dei, allel. *Apoc.* 14.
:ulum. Apoc. 19.
gnávit Dóminus Deus
oſter omnípotens: gau-
ɩs, & exultémus, & de-
ɩórlam ei; quia venérunt
e Agni, & uxor ejus præ-
t ſe.
t Martyr, Hymnus, Fe-
: in primis Veſperis, xxx.
Conféſſio & pulcritúdo
ɩſpeƈtu Dei: ℟. Sanƈti-
ɩ & magnificéntia in ſan-
ɩtióne ejus. *Ps.* 95.
l Magníficat. *Ant.* 8. *G.*
generátio in perpétuum
ɩáta triumphat, incoin-
tórum certáminum præ-
mium vincens, allel. *Sap.* 4.
Oratio, ut ſuprà ad Laudes.
Si non ſit Martyr,
Hymnus.

O Virgo, peƈtus cui ſa-
crum,
Amóris expers ímprobi,
Intus ſuis ardóribus
Sanƈtus perúſſit Spíritus!
Non te volúptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérſequi
Cœleſtis Agni núptias.
Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cunƈta témneres.
Beáta cui nunc, Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gáudiis.
¶ Da, Chriſte, nos tecum
mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus. *Ps.* 148.
Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. In reſurreƈtióne neque nubent, neque nubentur; ſed erunt ſicut Angeli Dei in cœlo, allelúia. *Matth.* 22.
Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. DOmine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nunquam lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus, allel. *Esther.* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo: tu scis quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia, allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquam cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui, allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne desidérium averte à me, & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me, allelúia. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum, allelúia. *Esther.* 14.

Capitulum. Ephes. 5.

RElinquet homo patrem, & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclésia. Verúmtamen & vos singuli unusquisque uxórem suam sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

In Duplicibus & supra:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea consensi suscípere: * Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula, allelúia, allelúia. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem: * Sit. Glória Patri. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Thess.* 4.

Hymnus.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!

Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spérnere.

Te multus oblectat labor;
Fusæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.

Quàcumque confixam sibi,
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; & sequi
Despecta gaudes, & pati.

Beáta quæ sponso Deo
Castis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Factus es spes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Ps.* 60.

[M]agníficat. *Ant.* 4. *D.*
[C]elórum, exaudi me de-
[pr]em, & de tua miseri-
[c]ræsumentē; ut gentes
[sci]nt quia tu es Deus, &
álius præter te, alle-
[Ju]dith. 9.
[Orati]o, *ut infrà ad Lau-*

[Si no]n sit Martyr, ℣. Aver-
[ocul]os meos ne vídeant va-
: ℟. In via tua vivífica
118.
[M]agníficat. *Ant.* 1. A.
it cor meum in Dómi-
[d]ilatátum est os meum,
áta sum in salutári tuo,
1. *Reg.* 2.
[Orati]o, *ut infrà ad Lau-*

Solemnibus-majoribus,
, ad Completorium:
A. Gustávit, & vidit
na est negotiátio ejus:
inguétur in nocte lu-
jus, allelúia. *Prov.* 31.
d Nunc dimittis.
1. D. Indue te decóre
rnæ glóriæ; Deus enim
t splendórem suum in
elúia. *Baruch.* 5.]
NOCTURNUM.
. Deum in quo sperant
mulíeres, * Veníte,
us, allelúia. 1. *Petr.* 3.
. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

[Fo]rtе, sanctæ Cónjuges:
[Ill]a illa fortis Fémina,
quæ virtútibus
[tr]iumphat Cœlites.
dos ut hostes vínceret,
[f]ortitúdo véstiit:
it intuéntibus,
s ornávit decor.
vana pompa séculi
Sensus fefellit, nec malis
Gliscens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.
Non illa luxu véstium,
Non crine torto splénduit:
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.
Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amittat decus.
Pascenda cœlesti cibo,
Sacris studébat lítteris;
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.
¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 8. G. Benedicta es à Dómino; scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis, allelúia. *Ruth.* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Ps.* 127.

℟. *j.* Multæ fíliæ congregavérunt divítias; tu supergressa es univérsas. * Fallax grátia, & vana est pulcritúdo: múlier timens Dóminum ipsa laudábitur, allelúia, allelúia. ℣. In incorruptibilitáte modesti spíritûs, qui est in conspectu Dei lócuples, sanctæ mulíeres ornábant se. * Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. *ij.* Fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum,

eò quòd castitátem amáveris: * Ideò & manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedícta in ætemum, allelúia, allelúia. ℣. O múlier, magna est fides tua: * Ideò & manus. *Judith.* 15. *Matth.* 15.

℟. *iij.* Omnia quæ locúta es, vera sunt; & non est in sermónibus tuis ulla reprehénsio: * Nunc ergo † Ora pro nobis, quóniam múlier sancta es, & timens Deum, allelúia, allelúia. ℣. Fides tua te salvam fecit. * Nunc. Glória. † Ora. *Judith.* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in ætemum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornamentum domûs ejus, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis oblectat virum suum; & annos vitæ illíus in pace implébit, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 3. c. Múlier sensáta, & tácita: non est immutátio erudítæ ánimæ, allel. *Eccli.* 26.

Ant. 4. d. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus, allel. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & obsecratiónibus sérviens nocte ac die, allelúia. *Luc.* 2.

Capitulum. 1. Petr. 3.

Mulíeres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifiant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

Hymnus.

Ardet Deo quæ Fémina,
Latére frustrà cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.

Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea, allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio.

Deus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus; ut quæ à te ac-

cépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam, ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Bened. *Ant.* 6. F. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; & non discédet, donec Altíssimus aspíciat, allelúia. *Eccli.* 35.

Oratio.

Tuórum corda fidélium, Deus miserátor, illustra: & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia; Per.

Si sit Vidua, *Oratio.*

Deus, in quem sperat omnis ánima, quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam: tríbue nobis, quæsumus, ut exemplo beátæ *N.* nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instantes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut sol.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Múlier fortis.

Capitulum. Ephes. 5.

Mulíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Ecclésiæ; ipse salvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu, * Allelúia, allelúia. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * allelúia. Glória Patri. Doce me. *Ps.* 142.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos; ℟. Ut custódiam verba tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Múlier.

Capitulum. 1. Tim. 2.

Mulier in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum, sed esse in siléntio.

℟. *br.* Custódiam vias meas, * Ut non delinquam in lingua mea, * Allelúia, allelúia. Custódiam. ℣. Pósui ori meo * custódiam, * allel. Glória Patri. Custódiam. *Ps.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ: ℟. Dicam Deo, Susceptor meus es. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat.

Capitulum. 1. Tim. 2.

Volo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornantes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósâ; sed quod decet mulíeres, promittentes pietátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et intendit mihi, * Allelúia, allelúia. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * allelúia. Glória Patri. Expectávi. *Ps.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. In ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam, allelúia. *Judith.* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in óm-

nibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum, allel. *Judith*. 8.

Ant. 7. ç. Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit, allelúia. allelúia. *Prov*. 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecúta est, allelúia. 1. *Tim*. 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt fílii ejus, & beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam, allelúia. *Prov*. 31.

Capitulum. 1. Tim. 2.

MUlier salvábitur per filiórum generatiónē, si permánserit in fide, & dilectióne, & sanctificatióne cum sobrietáte.

Hymnus.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!

Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ Cónjuges.

Insignis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplúm viris.

Queîs arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Vídeant qui óderunt me, & confundantur; ℟. Quóniam, tu Dómine, adjuvisti me. *Ps*. 85.

Ad Magníficat. *Ant*. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditióne, allelúia. *Eccli*. 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet; ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps*. 21.

Ad Magníficat. *Ant*. 5. C. Fortitúdo & decor induméntum ejus: date ei de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus, allelúia. *Prov*. 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

ICIUM BEATÆ MARIÆ IN SABBATO.

Simplex.

ESPERIS Feriæ cedentis.
ulum. Genes. 3.
óminus Deus ad ser-
tem : Inimicítias po-
r te & mulíerem , &
um & semen illíus :
eret caput tuum.
Hymnus.
dis sóboles, glória Vir-
ıum ,
irgo parens , te pó-
Deus ,
gíneo quæ malè súb-

ontéreres caput.
princípium qui dedit
ibus ,
ıcípium sumpsit ho-
Deus ;
prospíciens qui tríbuit
ıs ,
ıcte fuit tuo.
, quod múlier perdí-
ıt vetus,
géneri rédditur áu-
s :
usas míseris , heu ní-
m diu !
ı réseras fores.
ıcis pater est , glória
Patri ;
irgo parens , glória
o ;
cunda , tibi , nexus
ıbilis ,
glória , Spíritus,
en.
us operátus est salú-

tem in médio terræ : ℟. Tu confregísti cápita dracónis. *Ps.* 73.

Ad Magníf. *Ant.* 1. f. Benedíctus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum , allelúia. *Judith.* 13.

Oratio , ut infrà ad Laudes.

Suffragia de Cruce , Temp. Pasch.

Completorium , *ut in Psalterio. Hymnus*, Virgo , Dei génitrix. *infrà , in Officio parvo.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum de María natum , * Veníte , adorémus , allelúia. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Quàm gloríſica luce coruscas ,
Stirpis Davídicæ régia proles ;
Sublímis résidens , virgo María ,
Supra Cœlígenas ætheris omnes !
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedísti :
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat ,

Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Psalmi de Sabbato, notati in Proprio de Temp. sub sola

Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, allelúia. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, &c.

Absol. & Benedictiones, ut ordinantur post Psalterium pro Temp. Pasch.

Lection. duæ priores de Script. occurrente; è tribus fiunt duæ.

Post j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus sum: * Constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum, allelúia, allelúia. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in ætérnum. * Constítuam. *Genes.* 17. *Luc.* 1.

Post ij. Lect. ℟. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium; * Ipse salvũ fáciet pópulum suum à peccátis eórum, allelúia, allel. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipse. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.

Pro tertia Lectione legitur una è sequentibus, secundùm diversitatem mensium.

Post iij. Lect. ℟. Deus ex sémine David, * Secundùm promissiónem, edúxit Israel salvatórem Jesum, allelúia, allelúia. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Secundùm. Glória Patri. * Secundùm. *Act.* 13. *Ps.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato, sub sola

Ant. 4. A. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui, allel. *Luc.* 1.

Capitulum. Jerem. 31.

Creávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

Hymnus.

Nunc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras.
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum

: dedisce genus › nostra
fuisti,
mmi facta parens, Virgo,
Tonantis.
ıæ Sóboli qui dare ma-
trem
terris vóluit, glória Pa-
tri :
jus Virgo parens, glória
Nato :
ıo fœcunda, tibi glória,
Flamen. Amen.
Recordátus est Dóminus
:icórdiæ suæ, ℟. Et veri-
suæ dómui Israel. *Ps.* 97.
d Benedíctus. *nt.* 3. à.
ı quæ credidísti; quóniam
cientur ea quæ dicta sunt
ı Dómino, allel. *Luc.* 1.

Oratio.

Eus, qui per resurrectió-
ıem Fílii tui Dómini no-
esu Christi mundum lætí-
e dignátus est: præsta,
umus, ut per ejus genitrí-
Vírginem Maríam perpé-
apiámus gáudia vitæ; Per
lem.
ffragium de Cruce, Temp.
h.
D HORAS, post Da
te. *Doxologia :*
ıi natus es de Vírgine,
, tibi sit glória, &c.
Psalmi de Sabbato.

D PRIMAM.

nt. 2. D. Fílius Dei factus
ex sémine David secun-
carnem, allel. *Rom.* 1.
℟. *br.* ℣. Qui natus es *
aría vírgine, * allelúia.
h. 1.

D TERTIAM.

ıt. 4. d. De María natus
sus, qui vocátur Christus,
ia. *Matth.* 1.

Capitulum. Isaïæ 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum · Ecce Virgo concípiet, & páriet filiū, & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur, allelúia, allelúia. Deus. ℣. Adjuvábit eam * manè dilúculo: * allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dñus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit filium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes, allel. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israel, & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos usque ad tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Israel.

℟. *br.* Homo * Natus est in ea, allelúia, allelúia. Homo. ℣. Et ipse fundávit eam * Altíssimus. * Allelúia. Glória. Homo. *Ps.* 86.

℣. Ipse tamquam sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 1. *g.* Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti, allelúia. *Luc.* 11.

Capitulum. Galat. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. br. Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi, allelúia, allelúia. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt, * allelúia. Glória. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

LECTIONES sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato.

MENSE APRILI.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri adversùs Joviniánum.

Apolog. ad Pammach.

Lectio iij.

CHristus virgo; mater vírginis nostri virgo perpétua, mater & virgo. Jesus enim clausis ingressus est óstiis: & in sepulcro ejus quod novum & in petra duríssima fúerat excísum, nec ánteà quis, nec pósteà pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui írrigat torréntem, vel fúnium, vel spinárum; fúnium peccatórum, quibus antè alligabámur; spinárum quæ suffócant sementem patrisfamílias. Hæc est porta orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa & lúcida, opériens in se, vel ex se próferens Sancta Sanctórum, per quam Sol justítiæ & Póntifex noster, secundùm órdinem Melchisedech, ingréditur & egréditur. Respóndeant mihi quó[modo] Jesus ingressus est clausi[s ós]tiis, cùm palpandas ma[nus] & latus considerandum, ossa carnemque monstráv[it,] ne véritas córporis phan[tasma] putarétur; & ego respondeb[o] quómodò sancta María s[it] mater & virgo.

MENSE MAIO.

Ex Epístola sancti Atha[násii] Epíscopi ad Epictétu[m].

Lectio iij.

HUmánum natúrâ quod ex María pró[dierat] secundùm divínas Scriptu[ras] verumque erat Dómini [cor]pus: verum, inquam, [quia] cùm idem atque nostrum [fuerat,] erit. Soror étenim nost[ra] María, omnes quippe ex A[dam] orti sumus. Nam postquam [ex] mórtuis surrexisset, cùm [qui]dam existimárent se non [in] córpore ex María génito [Dó]minum aspícere, sed [in eius] loco spíritum vidére, [dixit] ille: Palpáte me, & v[idéte,] quia spíritus carnem & [ossa] non habet, sicut me v[idétis] habére. Non dixit, U[t me] vidétis carnem & ossa [esse,] sed, habére: ne ipsum [quoque] Verbum in res illas tra[nsfor]mátum fuisse censerétur, [sed] illas & ante mortem & p[ost re]surrectióne̅ habére crede[rétur.]

FFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

n dicitur quoties fit Officium Semiduplex, aut suprà, nec . Passionis, nec biduo ante Pentecosten, nec quando Offi-diei est de Beata.

gulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo: Officium rnum, Laudes & Vesperæ dicuntur intrà Suffragia. Pri-ost Primam diei, ante Officium Capituli: Tertia post licámus *Tertiæ; & sic de ceteris Horis.*

OFFICIUM NOCT.

it. Jesum de María na-, * Veníte, adorémus.

h. I.

almus 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Quàm gloríficâ luce coruscas,
rpis Davídicæ régia proles;
blímis résidens, virgo María,
pra Cœlígenas ætheris omnes!
um virgíneo mater honóre
lórum Dómino péctoris aulam
 viscéribus casta dedisti:
mános Deus hinc índuit artus.
n cunctus vénerans orbis adórat,
i nunc ritè genu fléctitur omne;
quo, te précibus subveniente,
erni pétimus gáudia regni.
iæ Sóboli, qui dare matrem
terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

In Festis B. Mariæ dicuntur in Nocturnis novem sequentes Psalmi, cum Antiph. propriis.

In Officio autem parvo dicuntur tantùm tres Psalmi, secundùm ordinem Feriarum, ut infrà notatur.

IN I. NOCTURNO.

Feriâ II. & V.

Ant. sola 1. a. Ave.

Psalmus 8.

Dómine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti:

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum pauló minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves universas, ínsuper & pécora campi,

Vólucres cœli, * & pisces maris qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Psalmus 18.

CŒli enarrant glóriã Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum;

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptereà benedixit te Deus in ætemum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ intende, * próspere procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sécu-

lum séculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs: * in fímbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

Ant. Ave, grátiâ plena: Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; ℟. Et concupiscet rex decórẽ tuum. *Ps.* 44. Pater noster, &c.

Lectiones infrà.

IN II. NOCTURNO.

Feriâ III. & VI.

Ant. sola. 8. c. Ecce.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Psalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet filios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperũ salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in æternum; * & replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Psalmus 84.

BEnedixisti, Dómine, terram tuam, * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ, * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuã, * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in

ne Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsius, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. Ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Pater noster, &c.

Lectiones infrà.

IN III. NOCTURNO.

Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. sola 2. D. Quod nascétur.

Psalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super omnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horū qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dó-

mino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce psalmi,

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárũ in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, &c.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit testamenti sui quod locútus est, & exáudiat oratiónes nostras.

℟. Amen.

Bened. ut habentur post Psalterium pro diversitate Temporis.

Lectio j. Isaïæ 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundũ inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est molestos esse homínibus, quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet Fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. xlij.

Lectio ij. Gal. 4.

QUanto témpore hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dóminus ómnium; sed sub tutóribus & actóribus est, usque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos, cùm essémus párvuli, sub elementis mundi erámus servientes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea natum est. xlij.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum est templum Dei in cœlo, & visa est arca testamenti ejus in templo ejus: & facta sunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et signum magnum appá-

fuit in cœlo : Múlier amícta sole, & luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex sémine. xlij.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteántur tibi pópuli, Deus : ℟. Terra dedit fructum suum. *f.* 66.

Si Laudes non sequantur, dicitur hîc Oratio, Concéde, *ut infrà ad Sextam*, liij.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. sola. 4. a. Benedícta tu.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostrî ;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent gentes, quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus ; * & métuant eum omnes fines terræ.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérũ.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam suávis est Dóminus.

In ætérnum misericórdia ejus, * & usque in generatióñẽ & generatiónem véritas ejus.

Canticum. Zach. 2.

LAuda & lætáre, fília Sion ; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tui, ait Dóminus.

Et applicabúntur gentes multæ ad Dóminum in die illą, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tui ;

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta ; * & éliget adhuc Jerúsalem.

Sileat omnis caro à fácie Dómini, * quia consurrexit de habitáculo sancto suo.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dñum.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum. Jerem. 31.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

Hymnus. Nunc auróra. xlij.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem.

Finiunt Commemorationes.

AD PRIMAM.

Hymnus.

MEmento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Nostri misertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.
Et nos, Dei Virgo parens,
Vultu benigno réspice:
Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Ps. Deus, in nómine. 53. Cantáte.... omnis terra. 39. Laudate Dóminum. 112. *sub Antiph.* 2. D. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem. *Rom.* 1.

Capitulum. Isaïæ 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet, & requiescet super eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus sicut sol * in conspectu meo, * In. Glória Patri. Semen. *Ps.* 88.

℣. Dominábitur à mari usque ad mare, ℟. Et usque ad términos orbis terrárum. *Ps.* 71.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus & periculis redde secúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento. *suprà.*

Psalm. Ad Dóminum. 57.

Levávi. 42. Lætátus sum. liv.

sub Antiph. 4. d. De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

Capitulum. Isaïæ 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum : Ecce Virgo concípiet, & páriet filium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * manè dilúculo : * Non commovébitur. Glória. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præstitisti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento. *suprà.*

Psal. Ad te levávi. 72. Nisi quia. 42. Qui confidunt. 72. *sub. Ant.* 7. d. Péperit filium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israel; & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos usque ad tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum eius convertentur ad filios Israel.

℟. *br.* Homo * Natus est in ea, Homo. ℣. Et ipse fundávit eam * Altíssimus. * Natus est. Glória. Homo. *Ps.* 86.

℣. Ipse tanquam sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

Oratio.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. *suprà.*

Psalm. In convertendo. 43. Nisi Dóminus. liv. Beáti omnes. 117. *sub Antiph.* 1. *g.* Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. *Luc.* 11.

Capitulum. Galat. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt, * Obviavérunt sibi. Glória Patri. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est; ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. sola 3. c. In me ancilla.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum principium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruínas; * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dñum; * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite, postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit diléctis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, filii; * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum, * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit;

Mittit crystállum suam sicut buccellas: * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. In me ancillâ suâ adimplévit Dóminus misericórdiam suam quam promísit dómui Israel. *Judith.* 13.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israel hæreditáre, & in electis meis mitte radíces. Et sic in Sion firmáta sum.

Hymnus.

AVe, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle:
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum;
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto;
Tribus honor unus. Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino: ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G.

Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dñe, grátiam tuá benignus infunde: & intercedente sanctíssimâ Dei genitríce Maríâ, corpora nostra castitáte, & mentes nostras humilitáte & caritáte sanctífica; Per eumdẽ.

Fiunt Commemorationes.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℟. Deus, in adjutórium.

Ps. Sæpè expugnavérunt. 101. De profundis. 73. Dómine, non est. 73. *sub Antiph.* 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israel. *Judith.* 13.

Hymnus.

Virgo, Dei génitrix, quem
totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera, factus
homo.
Hinc méritò dicent te sécu-
la euncta beátam:
Hinc pópuli matrem te domi-
namque colunt.
Súscipe, quos pia plebs tibi
péndere certat, honóres:
Annue, sollícitâ quam prece
poscit, opem.
Glória magna Patri; com-
par sit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus
alme, decus. Amen.

Capitulum. Judith. 13.

Nomen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum. ℣. Omnes dívites * plebis * Deprecabuntur. Glória Patri. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui. ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Ps.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérũ humilitátis tuæ; & ínvoca Dóminũ, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Esth.* 15.

Oratio.

Beátæ & glorióſæ semperque vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine; intercéssio glorióſa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætérnam; Per Dóminum nostrum.

Tempore Paschali si dicatur Officium parvum, fit ut suprà, addendo semel. Allelúia. *in fine Invitatorii, & Antiphonarum, bis* Allelúia *in fine Responsoriorum etiam brevium.*

Absol. & Bened. ut notatur pro tempore Paschali. Non dicitur Te Deum.

Dicitur ad Laudes & Vesp. tantum Oratio, Deus, qui per. xliij. *non dicuntur Suffragia.*

PROSA DE BEATA ad devotionem.

Invioláta, íntegra & casta es, María:
Quæ es effecta fúlgida cœli porta.
O mater alma Christi caríssima,
Súscipe pia laudũ præcónia.
Nostra ut pura péctora sint & córpora,
Te nunc flágitant devóta corda & ora.
Tua per precáta dulcísona,
Nobis concédas véniam per sécula.
O benigna! O benigna! O benigna!
Quæ sola invioláta permansisti.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur, Per eumdem Dóminum nostrum.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valdè; * sed tu, Dómine, usquequò?
Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;
Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est à furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubescant valde velóciter.

Psalmus 31.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærumna mea, dum confígitur spina.
Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.
Dixi: Confitébor advérsùm me injustítiam meam Dómino; * & tu remisísti impietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.
Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.
In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.
Multa flagella peccatóris; * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; * & gloriámini, omnes recti corde.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum: * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem: * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gemitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * adversum me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus, * ne discésseris à me.

Intende in adjutóriū meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 50.

MIserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & ma-

tum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo, & mundabor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium, dedissem útique; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 101.

DÓmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei, * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundasti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes sicut vestimentum veterascent; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

Psalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Psalmus 142.

Domine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris, sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbatum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus sum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te:* ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine ; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me ; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam ; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in misericórdia tua disperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam ; * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Dómine, memor esto mei, & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miserére nobis.
Fili redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb.*) ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli, & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Priváte, ora.

Sancte Fabiáne, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Irenæe, ora.
Sancte Martiáli, ora.
Sancte Blasi, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Sancte Ilpidi, ora.
Sancte Juliáne, ora.
Sancte Lupenti, ora.
Sancti Gervási & Protási, oráte.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Grégori, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Firmíne, ora.
Sancte Veráne, ora.
Sancte Fredalde, ora.
Sancte Ileri, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Bruno, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora.
Sancta Thecla, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Enímia, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera nos, Dómine.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera nos, Dómine.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per adventum tuum, líbera nos, Dómine.
Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per baptísmum & sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem & passiónem tuam, líbera nos, Dómine.

júnium tuum, líbera.
Per crucem & passiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per adventum Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rog.
Ut remissiónem peccatórũ nostrórũ nobis dones, te rog.
Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te rog.
Ut fidem, spem & caritátem nobis dones, te rog.
Ut Ecclésiã tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te.
Ut Domnum Apostólicum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te rog.
Ut Antístitem nostrũ *N.* & omnes congregatiónes illi commissas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te.
Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te rog.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rog.
Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te rog.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te rog.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rog.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te rog.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórũ, ab ætérna damnatióne erípias, te rog.
Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te rog.
Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rog.
Ut nos exaudíre dignéris, te.
Fili Dei, te rogámus, audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dñe.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dñe.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dñe non secundùm peccáta nostra fácias nobis: ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro summo Pontífice nostro *N.* ℟. Notam fáciat fíliis hóminũ glóriam magnificéntiæ regni tui. *Ps.* 144.

℣. Pro Antístite nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro benefactóribus no-

ſtris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat incrementa frugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex omnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Ps. Deus, in adjutórium 9.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 161.

℣. Dóminus vobiscum, . Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis clementer absolvat.

Exaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtiū tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus & pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer ostende; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpas delinquéntiū distrìctè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúsas: quæsumus, ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

Deus ómnium fidélium Pastor & Rector, fámulum tuum *N.* quem Pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluísti, propítius réspice; da ei, quæsumus, verbo & exemplo, quibus præest proficere, ut ad vitam unà cum grege sibi crédito, pervéniat sempiternam.

Omnípotens, sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro *N.* & dírige eum secundùm tuā cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

Quæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster *N.* qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decenter ornátus, vitiórum monstra devitáre, hostes superáre, & ad te, qui via, véritas & vita es, gratiósus váleat perveníre.

Deus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla.

Ure igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi

córpore serviámus, & o corde placeámus.

;tiónes nostras, quæsu-nus, Dómine, aspiran-ræveni, & adjuvando juere; ut cuncta nostra & operátio à te semper at, & per te cœpta fi-.

élium, Deus, ómnium Snditor & redemptor, bus famulórum famula-e tuárum remissiónem órum tríbue peccatórum; ulgéntiam quam semper érunt, piis supplicatió-consequantur.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniumque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænoscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORDO
)MMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

'rie, eléison. Christe, :léison. Kyrie, eléison.
ı María, Ora pro eo *l* ea.]
s sancti Angeli, oráte eo [*vel* ea.]
: Abel, ora.
s chorus Justórum, ora eo [*vel* ea.]
: Abraham, ora.
: Joannes Baptista, ora eo [*vel* ea.]
s sancti Patriarchæ & phétæ, oráte.
: Petre, ora.
: Paule, ora.
: Andréa, ora.
: Joannes, ora.
s sancti Apóstoli & E-gelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro eo [*vel* ea.]
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Clare, ora pro eo [*vel* ea.]
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo [*vel* ea.]
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, óra pro eo [*vel* ea.]
Omnes sancti Confessóres, oráte pro eo [*vel* ea.]
Sancta María Magdaléne, ora pro eo [*vel* ea.]
Sancta Thecla, ora.

Sancta Lúcia, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Omnes sanctæ Virgines, oráte pro eo [*vel* ea.]
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo [*vel* ea.]
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Adjuva eum, [*vel* eam,] Dómine.
Propítius esto, Líbera eum, [*vel* eam,] Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum, [*vel* eam,] Dómine.
Per crucem & passiónem tuam, líbera eum, [*vel* eam,] Dómine.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per glorióśam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera eum, [*vel* eam,] Dómine.
Per grátiam Spíritûs sancti parácléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Deinde, cùm in agone sui exitûs anxiatur anima, dicitur:

PRoficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipotentis, qui te creávit: In nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: In nómine Spíritûs sancti, qui in te effúsus est. Egredienti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúsalem cœlestem, & multórum míllium Angelórum frequéntiam, & Ecclésiam primitivórum qui conscripti sunt in cœlis. Exurgat Deus, & dissipentur omnes potestátes tenebrárum: fúgiant cuncta spirituália nequítiæ in cœléstibus, & ovem pretióso Christi sánguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab æternâ morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Ovem suam te bonus pastor agnoscat, atque in electórum suórum grege constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præsens semper assistens manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem in sécula seculórum. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* precamurque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, eam in pace suscípias, & in sinu Abrahæ per manus sanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnosce, Dómine Jesu, creatúram tuam, per te renátam ex aquâ & Spíritu sancto, consecrátam signo crucis tuæ, nutrítam córpore & sánguine tuo, & in Ecclésiæ tuæ sinu verbo veritátis instructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æternâ redemptióne persolvi-

ſti. Delicta juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas ſuscitávit furor mali deſidérii : ſed memento miſeratiónum tuárum, & glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen in te ſperávit & crédidit, teque Deum & Salvatórem ſuum unà cum Patre & Spíritu ſancto fidéliter adorávit.

℟. Amen.

Pſ. 3. Dómine, quid multiplicáti ſunt. 4.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvùm me fac, Deus; ℟. Quóniã intravérunt aquæ uſque ad ánimàm meam. *Pſ.* 68.

℣. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me: ℟. In veritáte ſalútis tuæ. *Pſ.* 68.

℣. Eripe me de luto, ut non infigar : ℟. Líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum. *Pſ.* 68.

℣. Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſórbeat me profundum : ℟. Neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum. *Pſ.* 68.

℣. Exurge in adjutóriũ mihi : ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego ſum. *Pſ.* 34.

℣. Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me & confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me. *Pſ.* 85.

Orémus.

UNigénite & dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluiſti in præſépio nasci, à Judæis reprobári, à Juda proditóre óſculo tradi, vínculis alligári, ſicut Agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi, ſputis fœdári, ſpinis coronári, cruci affigi, cum ſcelerátis deputári, & inter acerbiſſimos dolóres expiráre : quæſumus ut per has ſanctiſſimas pœnas tuas, & per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris fámulum tuum *N.* (fámulam tuam *N.*) à pœnis inferni, & perdúcere quò perduxiſti latrónem tecum crucifixum; Qui cum Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Poſteà legitur dè Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti. (Ex Matth. Marc. Luc.)

ASſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem ſecum; & cœpit pavére, & tædére, contriſtári, & mœſtus eſſe. Tunc ait illis : Triſtis eſt ánima mea usque ad mortem; ſuſtinéte hìc, & vigiláte mecum. Et progreſſus puſillùm, póſitis génibus, orábat dicens; Pater, ſi vis, transfer cálicem iſtum à me : verùmtamen non mea voluntas, ſed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et prócidit ſuper terram in fáciem ſuam, orans; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, ſi fieri poſſet, transíret ab eo hora. Et dixit : Abba, Pater, ſi poſſibile eſt,

tránseat à me calix iste : ómnia tibi possibília sunt ; transfer cálicem hunc à me : sed non quod ego volo, sed quod tu. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram.

Ps. 69. Deus, in adjutórium meum. 9.

℣. Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam : ℟. Intende mihi, & exaudi me. *Ps.* 54.

℣. Cor meum conturbátum est in me : ℟. Et formído mortis cécidit super me. *Ps.* 54.

℣. Timor & tremor venérunt super me : ℟. Et contexérunt me ténebræ. *Ps.* 54.

℣. Ego autem in te sperávi, Dómine; ℟. Dixi : Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ. *Ps.* 30.

℣. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; ℟. Nequando dicat inimícus meus : Prævālui adversùs eum. *Ps.* 12.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me : ℟. Non erubescam; quóniam sperávi in te. *Ps.* 24.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, cleméntiam tuam humíliter implorámus, per illam ánimæ tuæ tristítiam usque ad mortem, & per agóniam quam, instante passióne, pertulisti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terrā : succurre fámulo tuo, [*vel* fámulæ tuæ] *N.* in agóne mortis constitúto [*vel* constitútæ] : tuére eum [*vel* eam] in hac hora contra diabólicos incursus: líbera eum [*vel* eam] à mortis imminentis terróribus; & de peccatórū suórum consciéntia formidantem, fac eum [*vel* eam] de misericórdiæ tuæ immensa largitáte secúrum [*vel* secúram]; Qui vivis & regnas Deus.

℟. Amen.

Ps. 141. Voce meâ ad Dóminum, . . . voce meâ ad Dóminum deprecátus sum. 58.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam & labórem meum : ℟. Et dimitte universa delicta mea. *Ps.* 24.

℣. Dómine Deus miserátor & miséricors, pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax; ℟. Réspice in me, & miserére meî. *Ps.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine Deus meus : ℟. Ne discésseris à me. *Ps.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ ? ℟. Et volábo & requiescam. *Ps.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte Justórum : ℟. Et fiant novíssima mea horum simília. *Num.* 23.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixisti : In caritáte perpétua dilexi te; ideò attráxi te, míserans : te súpplices deprecámur, per istam caritátem quâ dilexisti nos, ut omnes amaritúdines passiónum tuárum, quas pro nobis peccatóribus sustinuisti in cruce, offerre & osténdere dignéris Deo Patri pro ánima fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* in hac hora éxitûs ejus; quáτenùs

ı misericórdiùs agá-
ım ejus peccáta me-
; Qui cum eódem Deo
Spíritu sancto vivis &
eus. ℟. Amen.
s Psalmis & Orationi-
il etiam antequàm fi-
) si instet momentum
imæ de corpore, le-
er moribundum quod
de Passione Domini
u Christi.
atth. Luc. Joann.)
bræ factæ sunt in uni-
ım terram usque in
onam, & obscurátus
Et circa horam no-
návit Jesus voce ma-
ens: Eli, Eli, lam-
tháni? hoc est: Deus
Deus meus, ut quid
sti me? Pósteà, sciens
ı ómnia consummáta
consummarétur Scri-
xit: Sítio. Vas ergo
tum acéto plenum.
nuò currens unus ex
eptam spóngiam im-
to, & impósuit arún-
labat ei bíbere. Cùm
pisset Jesus acétum,
nsummátum est. Et
amans voce magnâ,
er, in manus tuas
lo spíritum meum. Et
ıs, inclináto cápite,
píritum.
Orémus.
ıor esto, piíssime Dó-
ie Jesu, illíus horæ
cruce pendens, cla-
ce magnâ: Deus
Deus meus, ut quid
ti me? & íterùm:
n manus tuas com-
mendo spíritum meum; & hæc dicens expirasti. Per istam ergo pretiosíssimam mortem quæ vita nostra fuit, obsecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora fámulum tuum [*vel* fámulam tuam] N. cujus præter te nullus est auxiliátor álius; sed suscípere dignéris spíritum ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & Spíritu sancto perpétuâ caritáte díligat, & cum sanctis & electis in æternum cantet misericórdias tuas.

℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Oratione, & egressâ animâ, statim dicitur.* ℟. In te, Dómine, sperávi. *cum versibus & Oratione, infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur sequentes Psalmi, vel eorum pars, prout necesse erit.

Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice in me. 100.

Ps. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 52.

Ps. 53. Deus, in nómine tuo. 93.

Ps. 56. Miserére meî, Deus, . . . quóniam in te confídit. 109.

Ps. 70. In te, Dómine, sperávi. 93.

Ps. 85. Inclína, Dómine, aurem tuam. 120.

Ps. 87. Dómine Deus salútis. 112.

Ps. 90. Qui hábitat in adjutório. 25.

Ps. 138. Dómine, probasti me. 101.

Egressâ autem animâ, dicitur : ℟. In te, Dómine, sperávi; non confúndar in ætérnum : accélera ut éruas me : in manus tuas commendo spíritum meum ; * Redemísti me, Dómine, Deus veritátis, illustra fáciem tuam super servum tuum [*vel* ancillam tuam] ; * salvum [*vel* salvam] me fac in misericórdia tua. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum : * Redemísti me. *Ps.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo [*vel* ancilla tua], Dómine ; ℟. Quia non justificábitur in consp omnis vivens. *Ps.* 14

℣. Ne tradas béstii confiténtes tibi : ℟. E páuperum tuórum ne cáris in finem. *Ps.* 73

℣. Dómine, exaud nem meam ; ℟. Et clan ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vo ℟. Et cum spíritu tu

Orémus.

Tibi, Dómine, c dámus ánimam tui [*vel* fámulæ tuæ defúnctus [*vel* defun culo, tibi vivat : & fragilitátem humánæ satiónis peccáta comm véniâ misericordissim tis abstérge ; Per Dóminum nostrum.

℟. Amen.

ƆFFICIUM DEFUNCTORUM.

Ɔuælibet Hora sequentis Of- inchoatur absolutè.

D VESPERAS.

Ant. 3. c. O Dómine.

Psalmus 114.

Dilexi, * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

ɔuia inclinávit aurem suam i, * & in diébus meis invo- ɔ.

ircumdedérunt mé doló- nortis, * & perícula infer- ɪvenérunt me.

ribulatiónem & dolórem :ni; * & nomen Dómini ɪcávi.

Dómine, líbera ánimam m: * miséricors Dóminus, ɪstus, & Deus noster mise- r.

ustódiens párvulos Dómi- ; * humiliátus sum, & rávit me.

onvértere, ánima mea, in ɪiem tuam; * quia Dómi- benefécit tibi;

ɪuia erípuit ánimam meam norte, * óculos meos à ymis, pedes meos à lap-

lacébo Dómino * in regió- ivórum.

ɪr hoc Officio, in fine om- ɪ Psalmorum & Cantico- tantùm, dicitur: Réquiem nam dona eis, Dómine; lux perpétua lúceat eis.

Ant. O Dómine, líbera ánimam meam.

Ant. 2. D. Heu mihi.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacē, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Réquiem.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est!

Ant. 8. d. Auxílium.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormitet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque

dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Réquiem.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terrã.

Ant. 8. G. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, éxaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem.

Ant. Si iniquitátes observáveris, Dómine; Dómine, quis sustinébit?

Ant. 2. D. Opera.

Psalmus 137.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audísti verba oris mei.

In conspectu angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútẽ.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

Secretò, Pater. *Clarà voce.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. In

:mória æterna erunt
Ab auditióne mala
unt. *Pf.* 111.
·rta ínferi ℞. Erue,
ánimas eórum.

o vidére bona Dó-
In terra vivéntium.

salmus 145.
, ánima mea, Dó-
n : * laudábo Dó-
vita mea; psallam
quámdiu fúero.
confídere in princí-
n fíliis hóminum,
non est salus :
spíritus ejus, & re-
ı terram suam : * in
ríbunt omnes cogi-
órum.
cujus Deus Jacob
us, spes ejus in Dó-
ipsíus, * qui fecit
terram, mare, &
æ in eis sunt.
stódit veritátem in
facit judícium injú-
ntibus, * dat escam
us.
ıs solvit compedí-
minus illúminat cæ-

ıs érigit elísos : *
díligit justos.
us custódit ádvenas;
& víduam suscí-
& vias peccatórum

ıit Dóminus in sécu-
eus tuus, Sion, in
nem & generatió-

m.
quiescant in pace.
t.

℣. Dómine, exaudi oratió-
nem meam; ℞. Et clamor
meus ad te véniat. *Pf.* 101.

℣. Dóminus vobiscû, ℞. Et
cum spíritu tuo.

In depositione defuncti,
Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, & sanctórum tuórum júbeas esse consórtem.

Pro Diacono, post litteram N. *additur* Diáconi.

In depositione Defunctæ,
Oratio.

QUǽsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ *N.* & à contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue.

In depositione Sacerdotis,
Oratio.

DEus, qui inter apostólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* sacerdotáli fecisti dignitáte vigére : præsta, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio.

(*Pro Episcopo, loco* sacerdotáli. *dicitur* pontificáli.)

In Anniversariis dicuntur tres sequentes Orationes.

DEus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ fámuli tui *N.* [sacerdótis, *vel* pontíficis [*vel* fámulæ tuæ *N.*] cujus [*vel* animábus famulórum tuórum *N.* & *N.* quorum] [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.* quarum] an-

niversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos & benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beátâ Maríâ semper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Si aliud Officium non sequatur, dicitur:

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

[*Privatim pro patre & matre,*

Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepisti: miserére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére; Per Dóminum.]

AD VIGILIAS.

Vigiliæ dicuntur cum tribus Nocturnis in Depositione corporis, & in omnibus Anniversariis ritu duplici celebrandis. In iis verò quæ ritu simplici fiunt, ubi dicitur unicum Nocturnum, Feriâ II. & V. dicitur primum; Feriâ III. & VI. secundum; Feriâ IV. & Sabbato, tertium.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Dómine.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocē meam.

Manè astábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxtà te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis; secundùm multitúdi-

em impietátum eórum ex-
elle eos, * quóniam irritavé-
unt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui spe-
ant in te: * in ætérnum exul-
ábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te om-
es qui díligunt nomen tuum, *
uóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ
oluntátis tuæ * coronasti nos.

Réquiem.

Ant. Dómine, deduc me in
ustítia tua: propter inimícos
neos dírige in conspectu tuo
iam meam.

Ant. 8. G. Salvum me fac.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in
ra tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine,
quóniam infirmus sum: * sa-
na me, Dómine, quóniam
conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est
valde; * sed tu, Dómine,
úsquequò?

Convértere, Dómine, &
éripe ánimam meam: * sal-
vum me fac propter miseri-
córdiam tuam;

Quóniam non est in morte
qui memor sit tui: * in inferno
autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo,
lavábo per síngulas noctes le-
ctum meum, * lácrymis meis
stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus
meus; * inveterávi inter om-
nes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui
operámini iniquitátem; * quó-
niam exaudívit Dóminus vo-
cem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus depre-
catiónem meam: * Dóminus
oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur
vehementer omnes inimíci
mei: * convertantur & erube-
scant valde velóciter.

Réquiem.

Ant. Salvum me fac propter
misericórdiam tuam; quóniam
non est in morte, qui memor
sit tui.

Ant. 3. c. Illúmina.

Psalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíscéris me in fi-
nem! * úsquequò avertis fá-
ciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in
ánima mea, * dolórem in cor-
de meo per diem?

Usquequò exaltábitur ini-
mícus meus super me? * ré-
spice, & exaudi me, Dómine
Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne
unquam obdórmiam in mor-
te; * nequando dicat inimí-
cus meus: Præválui adversùs
eum.

Qui tribulant me, exultá-
bunt si motus fúero; * ego au-
tem in misericórdia tua spe-
rávi.

Exultábit cor meum in sa-
lutári tuo: * cantábo Dómi-
no qui bona tríbuit mihi, &
psallam nómini Dñi altíssimi.

Réquiem.

Ant. Illúmina óculos meos,
ne unquam obdórmiam in
morte.

℣. Ne tradas béstiis ánimas
confiténtes tibi; ℟. Et ánimas
páuperum tuórum ne oblivis-
cáris in finem. *Ps.* 73.

dilúculo, & súbitò probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô custos hóminum? Quare posuisti me contrárium tibi, & factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum? & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; & si manè me quæsíeris, non subsistam. *In fine Lectionum nihil additur.*

℟. Defecérunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut crémium aruérunt: * Dies mei sicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ est vita nostra? Vapor est ad módicum parens. * Dies. *Ps.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. *Job* 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ: dimittam adversùm me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre; índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi

quæso, quòd
ris me, & in
me. Nonne
me, & sicut
gulasti? Pelle
stisti me, ó
compegisti m
ricórdiam tri
visitátio tua
tum meum.

℟. Peccávi
cor, Dñe,
quitátem serv
egi nimis. ℣.
esto mihi pec
Dómine. 2.

Lectio i

QUare d
me? qui
ptus essem,
ret. Fuissem
de útero tra
lum. Numqu
diérum meó
vi? Dimitt
plangam pá
meum, ánte
non revertar
brósam & op

℟. Ad Dóminum aſpíciam; expectábo Deum Salvatórem meum; conſurgam, cùm ſédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei.
℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit: * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. *F.* In médio.

Pſalmus 22.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine.

Ant. 8. G. Delicta.

Pſalmus 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubeſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus Salvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt.

Delicta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm miſericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátẽ tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via:

Díriget manſuétos in judício, * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtamentum ipſíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei, * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum, * & dimitte universa delicta mea :

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam & érue me; * non erubescam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem.

Ant. Delicta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. 4. E. Credo.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diebus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Exaudi, Domine, vocem meam quâ clamávi ad te : * miserére mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me : * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua ; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántiū me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra viventium.

Expecta Dóminum, viríliter age ; * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Réquiem.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram; ℟. Ut inhábitem in domo Dómini. *Ps.* 26.

Lectio iv. Job. 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, scélera mea & delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur, osténdis poténtiã tuam, & stipulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritudines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, & observasti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerasti; qui quasi putrédo consumendus sum, & quasi vestimentum quod coméditur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiamsi occíderit me, in ipso sperábo, & ipse erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus: * Etiamsi. *Job.* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job. 14.

HOmo natus de muliére, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium. Quis potest fácere mundum de immundo conceptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est; constituísti términos ejus, qui prætesíri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quiescat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repósitam grátiam. * Sancta ergo & salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis solvantur. ℣. Si quis superædíficat super fundamentum, & opus ejus árserit, detrimentum patiétur; ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. * Sancta ergo. 2. *Mach.* 12. 1. *Cor.* 3.

Lectio vj. Job. 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me, & abscondas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putasne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteràm. Tu quidem gressus meos dinumerasti: sed parce peccátis meis.

℟. Dómine omnípotens, Deus Israel, * Audi nunc oratiónem mortuórum Israel: noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; sed memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo: * Audi nunc. *Baruc.* 3. *Apoc.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Amove.

Psalmus 38.

DIxi : Custódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor advèrsùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis; * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardescet ignis : * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos; * & substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen universa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me * oppróbrium insipienti dedísti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu fecísti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuísti hóminem, & tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrigerer, priusquàm ábeam; * & ámpliùs non ero.

Réquiem.

Ant. Amove à me plagas tuas, Dómine: áuribus pércipe lácrymas meas.

Ant. 3. b. Numquid.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére meî; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei : * adversùm me cogitábant mala mihi

Verbum iníquum constituérunt adversùm me : * numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére meî, & resúscita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus super me:

Me autem propter innocéntiam suscepisti, * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século, & usque in séculum : * fiat, fiat.

Réquiem.

Ant. Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? Dómine, miserére meî, & resúscita me.

Ant. 8. G. Sitívit.

Psalmus 41.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei!

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est; * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies : * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo; quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Réquiem.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : quando véniam & apparébo ante fáciem Dei!

℣. Quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me?

℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 41.

Lectio vij. Job 16 & 17.

BReves anni tránseunt; & sémitam per quam nón revertar, ámbulo. Spiritus meus attenuábitur, dies mei breviabuntur, & solum mihi súpereſt ſepulcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, & pone me juxta te; & cujusvis manus pugnet contra me.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in novíſſimo die de terra ſurrectúrus ſum; * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem; * Et in carne mea vidébo Deum meum. *Job.* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij. Job. 17.

DIes mei transiérunt; cogitatiónes meæ diſſipátæ ſunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rurſum poſt ténebras ſpero lucem. Si ſuſtinúero, infernus domus mea eſt; & in ténebris ſtravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; Mater mea & ſoror mea, vérmibus. Ubi eſt ergo nunc præſtolátio mea? & patiéntiam meam quis conſíderat?

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam ætérnam, & álii in oppróbrium, ut vídeant ſemper. ℣. Omnes quidem reſurgémus, ſed non omnes immutábimur: * Evigilábunt. *Dan.* 12. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix. Job 19.

PElli meæ, conſumptis cárnibus, adhæſit os meum; & derelícta ſunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miſerémini mei, miſerémini mei, ſaltèm vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quare perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribantur ſermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro ſtylo férreo & plumbi lámina, vel celte ſculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: & rurſum circúmdabor pelle mea, & in carne mea vidébo Deum meum; quem viſúrus ſum ego ipſe, & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius. Repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non abſórbeat me profundum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum: * Exaudi me, quóniam † Benigna eſt miſericórdia tua: ❡ Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex ſeculórum, ſolus pius es: * Exaudi me, quóniam † Benigna eſt miſericórdia tua: ❡ Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miſerére mei, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna eſt miſericórdia tua: ❡ Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. *Propóſuit* te Deus propitiatiónem per fidem propter remiſſiónem delictórum: ❡ Intende ánimæ meæ, & líbera eam. *Repetitur* ℟. Líbera. *usque ad* ℣. Dómi-

nt. *Ps.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

[*Quando Vigiliæ celebrantur manè, prætermissis quæ sequuntur, continuò inchoantur Laudes.*]

℣. Réquiem æternam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua luceat eis.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meã; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscũ, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absolve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas famulórum tuórum *N.* & *N.*] *vel* famulárum tuárum *N.* & *N.*] & ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectionis glória, inter sanctos & electos tuos resuscitáti respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

AD LAUDES.

In Psalm. Miserére. lviij. *Ant.* 1. *g.* Secundùm multitúdinem miserationum tuárum dele iniquitatem meam.

Ant. 8. G. Exaudi.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * sanctum est templum tuum; mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tuâ, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos, à signis tuis: * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem.

Ant. Exaudi, Deus, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. 4. *E.* Propter.

Psalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dñe, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua disperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tribulant ánimam meam; * quóniam ego servus tuus sum.

Réquiem.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 2. D. Miserére.

Canticum. Baruch. 3.

DOmine omnípotens, Deus Israel, * ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te:

Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors; * & miserére nostri, quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempitérnum, * & nos períbimus in ævum.

Dómine omnípotens, Deus Israel, * audi nunc oratiónem mortuórum Israel,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui: * & agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; * sed meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto:

Quia tu es Dóminus Deus noster; * & laudábimus te, Dómine.

Réquiem.

Ant. Miserére nostri, Dómine; quia peccávimus ante te.

Ant. 7. b. Omnis spíritus.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus

ejus : * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério & cithara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Ego sum resurréctio & vita : qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet ; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in ætérnum. *Joan.* 11.

Pater. *& cetera ut suprà in Vesperis.* lxxiij. *excepto quòd loco Psalmi* Lauda, *dicitur Ps.* De profundis. lxxij.

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

℞. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israel, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum, sed * Memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo : * Memento. *Baruch.* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℞. Sed líbera nos à malo.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] século, tibi vivat : & quæ per fragilitátem mundánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

MIsericórdiam tuam, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquam sufficimus; tamen de tua confísi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te reverténtem cum pietáte suscípias : adsit ei Angelus testamenti tui Míchael, & per manus sanctórum Angelórum tuórum inter sanctos & electos tuos in sínibus Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarchárum tuórum, eam collocáre dignéris, quátenus liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundátur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis, & beatitúdinis réquie perfruátur : atque cùm magni judícii dies advénerit, inter sanctos & electos tuos * resuscitátus [*vel*

resuscitáta] glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Ps. In éxitu Israel. 24. *in cujus fine dicitur* Réquiem, &c. *Ant.* 7. ç. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; adjútor eórum & protector eórum est. *Ps.* 113.

Orémus.

Omnípotens, sempiterne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es: dum, te jubente, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum sanctis & electis tuis æternis sédibus præcípias sociári; eamque ad te reverten-tem de Ægypti pártibus, blandè leniterque suscípias, & Angelos tuos sanctos ei óbviam mittas; viamque illi justítiæ demonstra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæsumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnosce depósitum fidéle quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est álius Deus præter te, Dómine, & non est secundùm ópera tua. Lætífica, clementíssime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii: licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; sed signo fidei insigníta, te qui ómnia, & eam inter ómnia fecisti, fidéliter adorávit; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

In Psalm. Dilexi. 42. Crédidi propter. 86. Laudáte Dóminum omnes gentes. 112. Confitémini Dómino. 12. & Beáti immaculáti. 13. *integrè.* *Ant. sola.* 8. G. Circumdedérunt me dolóres mortis, & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Ps.* 114.

Orémus.

Diri vúlneris novitáte perculsi, & quodámmodo córdibus sauciáti, misericórdiam tuam, mundi Redemptor, flebílibus vócibus implorámus; ut * cari nostri *N.* [*vel* caræ nostræ *N.*] ánimam ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, revertentem blandè leniterque suscípias; & quas ex carnáli commoratióne contraxit máculas, tu, Deus, inólitâ bonitáte clementer déleas, *Chorus*, Amen: Piè indúlgeas, *Chorus*, Amen. Oblivióni in perpétuum tradas, *Chorus*, Amen: Atque hanc laudem tibi cum céteris redditúram, & ad corpus próprium quandóque reversúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias; Qui cum Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus; Per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem æternam dona ei, Dómine, ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Anima ejus in bonis demorétur, ℟. Et semen ejus hæréditet terram. *Ps.* 24.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo, [*vel* ancilla tua,] Dómine ; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. *Ps.* 88.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus v[illegible]um, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* vitamque æternam habére mereátur in cœlis, per te, Jesu Christe, Salvátor mundi.

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem : præsta, quæsumus, ut ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Oculi ómnium in te sperant, Dómine; & tu das illis escam in témpore opportúno : áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Ps.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sǽcula sæculórum, Amen.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater, *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo. Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri ; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit : Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cœlestis partícipes fáciat nos Rex æternæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis, dicitur : Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO *post Prandium.*

COnfiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua ; & Sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

Glória Patri, &c.

Qui benedixit mensam, dicit :

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis ; Qui vivis & regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde procedendo ad Ecclesiam, dicitur Ps. Miserére. 119.

Si verò non procedatur, dicitur Ps. Laudáte Dóminum omnes gentes. 112. *Qui Psalmus semper dicitur, quando absolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Psalmi dicitur Glória Patri. *deinde.* Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant mansuéti, & lætentur. *Ps.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedictum; ℟. Ex hoc, nunc, & usque in séculum. *Ps.* 112.

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen sanctum tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Secretò, Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

℟. Amen.

Benedictio Mensæ
ante Cœnam.

Benedícite. ℟. Dóminus. Edent páuperes, & saturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum; vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater noster. *Clarè voce*, Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

Benedic, Dómine, dona ✝ tua quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Ad[illegible]ct. Bened. Ad cœnam [illegible]étuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

Gratiarum actio
post Cœnam.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Glória Patri, &c.

Qui benedixit mensam, dicit:

Benedictus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis; Qui vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Psalm. & reliqua, ut suprà. lxxxviij.

In Jejuniis, *ad refectionem fit Benedictio mensæ & Gratiarum actio, ut notatum est pro Cœna.*

¶ *Prædictus modus benedicendi mensam, & agendi gratias, mutatur diebus infrà scriptis, ut sequitur.*

AD UTRAMQUE refectionem.

FERIA IV. V. ET VI. *MAJORIS HEBDOMADÆ.*

BENEDICTIO.

CHristus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. *Philipp.* 2.

Pater. *totum secretò. Deinde nihil dicendo, signo crucis benedicitur mensa; quæ benedictio Feriâ sextâ omittitur.*

Ad Lectiones non datur benedictio; nec dicitur, Tu autem, Dómine.

GRATIARUM ACTIO.

CHristus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Psalm. Miserére. *sine* Glória Patri. *totum secretò.*

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre torméntum; *secretò*, Qui tecum vivit, &c.

SABBATO SANCTO,

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Cùm transisset Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum, allel. *Marc.* 16.

Kyrie, eléison. *& reliqua, ut suprà*, lxxxvij.

GRATIARUM ACTIO.

VEspere autem Sábbati, quæ lucescit in prima Sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepulcrum, allel. *Matth.* 28.

Benedictus, &c. *sup.* lxxxviij.

Ps. Laudáte Dñum, omnes gentes. 112. Kyrie. Pater. ℣. Dispersit. *& reliq.* lxxxviij.

IN DIE S. PASCHÆ, *& usque ad prandium sequentis Sabbati exclusivè*,

BENEDICTIO,

BEnedícite. ℟. Dóminus. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus, & lætémur in ea, allel. *Ps.* 117.

Glória. Kyrie, eléison. *& reliqua ut suprà*, lxxxvii.

GRATIARUM ACTIO.

HÆc dies quam fecit Dóminus; exultémus, & lætémur in ea, allel. *Ps.* 117.

Glória. *& reliqua omnia ut suprà*, lxxxviij. *excepto quòd loco Psalmi* Miserére. *dicitur Psalmus* Confitémini. 12.

IN ASCENSIONE *DOMINI*, *& usque ad Vigil. Pentecostes.*

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Ascendens Christus in altum, allelúia, captívâ duxit captivitátem, allel. *Ephes.* 4.

Glória. Kyrie. *& reliqua, ut suprà*, lxxxvij.

GRATIARUM ACTIO.

AScendit Deus in júbilo, allelúia, & Dóminus in voce tubæ, allelúia. *Ps.* 46.

Glória. *& reliqua omnia ut suprà*, lxxxviij. *excepto quòd loco Psalmi* Miserére. *dicitur Psalmus* Omnes gentes. 39.

IN PENTECOSTE *ET PER HEBDOMADAM.*

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Spíritus Dómini replévit orbem terrárũ, allelúia; & hoc

quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allel. *Sap.* 1.

Glória Patri, &c. Kyrie, eléison. Christe, eléison. & *reliqua, ut suprà*, lxxxvij.

GRATIARUM ACTIO.

REpléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia, & cœpérunt loqui, allelúia. *Act.* 2.

Glória Patri. & *reliqua omnia ut suprà*, lxxxviij. *excepto quòd loco Ps.* Miserére mei, Deus. *dicitur Psalmus* Magnus Dóminus. 115.

ITINERARIUM.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur, in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

In Cantic. Benedictus. 11. *Ant.* 5. C. In viam pacis & prosperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Ráphael comitétur nobiscum in via, ut cum pace, salúte & gáudio revertámur ad própria. (allel.)

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater noster. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperantes in te. *Ps.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídie: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra nobis, ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24.

℣. Utinam dirigantur viæ nostræ ℟. Ad custodiendas justificatiónes tuas! *Ps.* 118.

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áspera in vias planas. *Is.* 40.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

DEus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique Magis iter ad te, stellâ duce, pandísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempúsque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum pervenire felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes

suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quæsumus ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joannis præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædixit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini. ℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM, AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psalmi, Quàm dilecta. 83. Benedixisti. 49. Inclína, Dómine. *cum sua divisione.* 120. Crédidi. 86. De profundis clamávi. 73.

Ant. Dómine, memor esto mei; & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea. (allel.) *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dñe, miserére mei: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat Misericórdia tua, Dómine, super nós; ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam, ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Ab occultis meis munda me, Dómine; ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, & grátiâ sancti Spiritûs illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis dignè ministráre, teque æternâ caritáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas

lóquitur, & quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri, ut te perfectè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Filius, veritátem.

ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti; quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adversis.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuisti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem, Qui tecum vivit & regnat Deus. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Ps. Dóminus regit me. 84. Benedícam Dóminum. *cum sua divisione*, 84. Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia. *cum sua divisione*. 70.

Ant. O quàm suávis est, Dómine, Spíritus tuus! qui, ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esurientes reples bonis, dívites dimittens inánes. (allel.) *Sapient.* 12 & 16. *Luc.* 1.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: ℟. Escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus? ℟. Aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

℣. Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea; ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis; ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

℣. Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundùm verbum tuum, in pace; ℟. Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. *Luc* 2.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, famíliam tuam: &

lli tuére pietáte ; ut re-
salútis ætérnæ , quæ te
nte percipiunt , te pro-
e custódiant.

Jæsumus , Dómine Deus
noster , ut quos divínâ
s participatióne gaudére ,
nis non sinas subjacére
lis.

'gnóscimus , Dómine ,
ıæ circa nos cleméntiæ
ıtem : & ídeò fiduciáliùs
rámus , ut quos páscere
éfinis imméritos , & di-
bi servíre perfícias , &
uberióribus prosequáris.

Ajestátem tuam , Dómi-
ne , supplíciter exorá-
ne períre patiaris quibus
remédia providisti ; sed
ivíni frequentatióne my-
:rescat nostræ salútis ef-
.

ACtiónes nostras , quæsumus , Dómine , aspirando præveni , & adjuvando proséquere ; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat , & per te cœpta finiátur.

ADjuvet nos grátia tua , omnipotens Deus ; ut qui officium sacerdotále suscépimus , dignè ac devótè tibi in omni puritáte & consciéntia bona famulári valeámus : & si non póssumus in tanta innocéntia vitæ conversári ut debémus , concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géssimus , & in spiritu humilitátis , ac bonæ voluntátis propósito tibi ferventiùs de cétero deservíre ; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

COMMUNE PATRONORUM.

IN Ecclesiis ubi Officium proprium de Patronis non habetur, eorum Festa ad eum modum celebrantur, qui in Rubricis Breviarii generalibus præscribitur; nempe ritu annuali, omnia sumendo in Breviario, primùm de Proprio, si quid in eo habeatur, deinde de Communi cujusque Sancti, secundùm titulum ejus & dignitatem, id est, vel Apostoli, vel Martyris, & aliorum similiter.

Lectiones I. Nocturni dicuntur ut sequitur pro unoquoque Communi.

In II. Nocturno, si nihil omnino habetur in Breviario de Sancto cujus fit Officium, tres Lectiones pariter dicentur ut hîc notantur pro unoquoque Communi. Si verò vel una vel duæ Lectiones in Breviario de illo Sancto habentur, præferentur his quæ hîc notantur; quibus proinde locus non erit, nisi quando vel nullæ propriæ aderunt, vel non sufficient, aut dividi commodè non poterunt. Ubi verò una vel duæ habebuntur, pro secunda vel tertia ritè sumentur quæ prima vel secunda in unoquoque Communi hîc ponuntur.

In III. Nocturno, tres Lectiones hîc appositæ pro unoquoque Communi adhibebuntur.

Nullæ hîc in secundo & tertio Nocturno appositæ sunt Lectiones pro Patrono Apostolo; quia nullus est cujus Festum non habeat Lectiones utrique Nocturno proprias in Breviario.

Circa Officium dierum intra Octavam servabuntur pariter quæ præscribuntur in Rubricis generalibus, Parte 1. cap. 9. n. 4. de Octavis Festorum annualium ad secundum ordinem pertinentibus: cujusmodi declarantur ibidem Octavæ Festorum Patroni; ideòque Dominicâ intra Octavas hujusmodi occurrente (modò aliàs privilegiata non sit) totum Officium fiet de Octava, cum Commemoratione Dominicæ occurrentis in utrisque Vesperis & Laudibus, & ix. Lectione. Lectiones verò I. Nocturni de Scriptura occurrente sumentur, adhibitis in II. & III. Nocturno quæ hîc communes Patronis cujuscumque tituli & dignitatis notantur.

Diei Octavæ Officium erit Duplex-majus, cum Lectionibus pro II. & III. Nocturno pariter Communibus.

Tempore Paschali j. Lectio erit ex Scriptura, ij. erit prima ex assignatis II. Nocturno, iij. de Evangelio cum prima ex Homilia.

Diebus intra Octavam Patronorum, Officium est semiduplex. Sunt etiam Lect. communes, singulis ejusmodi diebus assignatæ.

Si nihil in Breviario habetur de aliquo Sancto non Patrono,

us Festum alicubi fortè celebrari debeat, vel si Festum ali-d celebrandum occurrat solemniori ritu, quàm in Breviario tur; quæ ad ejusmodi Festum peragendum in Proprio deerunt, olenda erunt ex hoc Communi.

DIE FESTO
PRO APOSTOLO.

N I. NOCTURNO.

Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 4.

Ic nos exístimet homo ut miniftros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei. jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut à vobis júdicer, ab humáno die: sed neque meipsum júdico. Nihil n mihi cónscius sum; sed in hoc justificátus sum: autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante pus judicáre, quoadusque iat Dóminus, qui & illuminábit abscóndita tenebrárum, & manifestábit consília lium; & tunc laus erit cuíque à Deo.

Lectio ij.

HÆc autem, Fratres, transfigurávi in me & ollo, propter vos; ut in is discátis, ne suprà quàm ptum est, unus adversùs rum inflétur pro álio. Quis n te discernit? Quid autem es quod non accepisti? Si m accepisti, quid gloriáquasi non accéperis? Jam ráti estis, jam dívites facti estis: sine nobis regnátis; & útinam regnétis, ut & nos vobiscum regnémus! Puto enim quòd Deus nos Apóstolos novíssimos ostendit tanquam morti destinátos; quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Lectio iij.

NOs stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam & esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & cólaphis cædimur, & instábiles sumus; & laborámus operantes mánibus nostris. Maledícimur, & benedícimus: persecutiónem pátimur, & sustinémus: blasphemámur, & obsecrámus: tanquam purgamenta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confundam vos, hæc scribo; sed ut filios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres: nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

IN II. & III. NOCTUR

Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

DIE FESTO
PRO UNO MARTYRE.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola secunda B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 4.

DEus qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illuxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritáti Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesaurum istum in vasis fictílibus; ut sublímitas sit virtútis Dei, & non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur: aporiámur, sed non destitúimur: persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur: dejícimur, sed non perímus; semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris.

Lectio ij.

SEmper enim nos qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis. Habentes autem eumdem spíritum fidei, sicut scriptum est: Crédidi, propter quod locútus sum; & nos crédimus propter quod & lóquimur: scientes quóniam qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit, & constituet vobiscum. Omnia enim propter vos; ut grátia abundans, per multos in gratiárum actióne abundet in glóriam Dei. Propter quod non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur, tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem.

Lectio iij.

ID enim quod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, suprà modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis; non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, ætérna sunt. Scimus enim, quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est superíndui cupientes; si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam & qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti, eò quòd nólumus exspoliári, sed supervestíri; ut absorbeátur quod mortále est, à vita.

IN

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 311. *in nat. S. Cypriani Martyris.*

Lectio iv.

ISTum nobis festum diem pássio beatíssimi Mártyris fecit, cujus nos victóriæ celébritas in istum locum devotíssimos congregávit. Sed celebrátio solemnitátis Mártyrum imitátio debet esse virtútum. Fácile est honórem Mártyris celebráre; magnũ est fidem atque patiéntiam Mártyris imitári. Hoc sic agámus, ut illud optémus: hoc sic celebrémus, ut illud pótiùs diligámus. Quid laudámus in fide Mártyris? Quia usque ad mortem pro veritáte certávit, & ídeò vicit. Blandientem mundum contempsit, sævienti non cessit; ídeò victor ad Deum accessit.

Lectio v.

ABundant in isto século erróres & terróres: beatíssimus Martyr erróres sapiéntiâ, terróres patiéntiâ superávit. Magnum est quod fecit: secútus Agnum, leónem vicit. Quando persecútor sæviébat, leo fremébat; sed quia Agnus sursùm attendebátur, leo deorsùm calcabátur. Cogitáte, fratres, quale fuit mitti hómines per orbem terrárum prædicáre hóminem mórtuum resurrexisse, in cœlum ascendisse, & pro ista prædicatióne pérpeti ómnia quæ insániens mundus inferret, damna, exília, víncula, tormenta, flammas, béstias, cruces, mortes.

Lectio vj.

ALius moriebátur, ut álius honorarétur; álius occidebátur, ut álius colerétur. Numquid hoc fácerent, nisi flagrántiâ caritátis de consciéntia veritátis? Prædicavérunt mórtuum quem sciébant vivum. Sciébant pro qua vita contémnerent vitam: sciébant pro qua felicitáte ferrent transitóriam infelicitátem, pro quibus præmiis ista damna contémnerent. Fides eórum cum toto mundo non appenderétur. Audíerant: Quid prodest hómini, si totum mundum lucrétur, ánimæ autem suæ detrimentum patiátur?

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Non est discípulus super magistrum, nec servus super dóminum suum. Et réliqua.

Homília sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris.

Epistola 56. *quæ est de exhortatione ad martyrium ad Thibaritanos.*

GAudére nos in persecutiónibus vóluit Dñus; quia tunc dantur corónæ fídei, tunc probantur mílites Dei, tunc Martyribus patent cœli. Neque enim sic nomen milítiæ dédimus, ut pacem tantámmodo cogitáre, & récusáre milítiam debeámus, quando in ipsa milítia primus ambuláverit Dóminus, humilitátis & toleránti æ passiónis

magister; ut quod fieri dócuit, prior fáceret; & quod pati hortátur, prior pro nobis ipse paterétur. Sit ante óculos, Fratres dilectíssimi, quòd qui omne judícium à Patre solus accépit, & qui ventúrus est & judicatúrus, jam judícii sui & cognitiónis futúræ senténtiam protúlerit, prænúntians & contestans confessúrum se coram Patre suo confiténtes, & negatúrum negantes.

Longè post præced.

Lectio viij.

NEque áliquis persecutiónis metu sic terreátur, ut non evangélicis exhortatiónibus & præceptis, ac mónitis cœléstibus, ad ómnia inveniátur armátus. Iráscitur adversárius & minátur, sed est qui possit de ejus mánibus liberáre. Ille metuendus est, cujus iram nemo potest evádere, ipso præmonente & dicente: Ne timuéritis eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere, magìs autem metúite eum qui potest & corpus & ánimam occídere in gehennam. Et íterùm: Qui amat ánimam suam, perdet illam; & qui odit ánimã suam in isto século, in vitam ætérnam conservábit illam. Ecce agon sublimis & magnus, & corónæ cœlestis præmio gloriósus. Præliantes nos spectat Deus, spectant Angeli ejus, spectat & Christus. Quanta est glóriæ dignitas, quanta felícitas, præsente Deo cóngredi, & Christo júdice coronári!

Lectio ix.

ARmémur víribus totis, & parémur ad agónem mente incorruptâ, fide íntegrâ, virtúte devótâ. Armat nos Apóstolus, dicens: Indúite arma Dei, ut possítis resístere in die nequíssimo. Induámus lorícam justítiæ, ut contra inimíci jácula munítum sit pectus & tutum. Calceáti sint Evangélico magistério, & armáti pedes; ut cùm serpens calcári à nobis cœperit, mordére & supplantáre non possit. Portémus scutum fídei, quo protegente, quidquid jaculátur inimícus possit extingui. Accipiámus ad teguméntum cápitis gáleam salutárem, ut muniantur aures, ne áudiant edícta ferália. Muniantur óculi, ne vídeant detestanda simulácra: muniátur frons, ut signum Dei incólume servétur: muniátur os, ut Dóminum suum Christum victrix lingua fateátur. Armémus & déxteram gládio spiritáli, ut sacrifícia funesta fórtiter réspuat, & Eucharístiæ memor, quæ Dómini corpus accépit, ipsum complectátur, pósteà à Dómino sumptúra præmium cœléstium coronárum.

DIE FESTO

PRO PLURIBUS MARTYRIBUS.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8.

FRatres; Debitóres sumus non carni, ut secundùm carnem vivámus. Si enim secundùm carnē vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicumque enim spíritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spíritum servitútis íterùm in timóre; sed accepistis spíritum adoptiónis filiórū, in quo clamámus: Abba, Pater. Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autē Christi; si tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exístimo enim quòd non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expectat.

Lectio ij.

SCimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperantur in bonum, iis qui secundùm propósitum vocati sunt sancti. Nam quos præscívit, & prædestinávit conformes fieri imáginis filii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & justificávit; quos autem justificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodò non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit adversùs electos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condemnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imò qui & resurrexit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis.

Lectio iij.

QUis ergo nos separábit à caritáte Christi? Tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? Sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur totâ die, æstimáti sumus sicut oves occisiónis. Sed in his ómnibus superámus propter eum qui diléxit nos. Certùs sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre à caritáte Dei, quæ

est in Christo Jesu Dómino nostro.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 335. in nat. Mart.

Lectio iv.

QUóniam dies sanctórũ Mártyrum est, unde pótiùs áliquid delectet nos dícere, nisi de glória ipsórum? Adjuvet nos Dóminus Mártyrum. Audívimus pauló antè beátum Paulum Apóstolum prædicantem: Quis nos separábit à caritáte Christi? Ista vox est Mártyrum. Tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? sicut scriptum est: Propter te morte affícimur totâ die, deputáti sumus ut oves occisiónis: sed in his ómnibus superámus per eum qui dilexit nos. Hæc est vox Mártyrum, ómnia toleráre, & de se nihil præsúmere; illum dilígere qui glorificátur in suis: ut qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

Lectio v.

NOvérunt & illud quod nos cantávimus pauló antè: Lætámini in Dómino, & exultáte, justi. Si justi in Dómino lætantur, injusti non novérunt lætári nisi in século. Sed ipsa est prima ácies debellanda. Primò vincendæ sunt delectatiónes, & pósteà dolóres. Quómodò potest superáre mundum sævientem, qui non potest superáre blandientem? Blandítur hic mundus pollicendo honóres, divítias, voluptátes: minátur hic mundus intentando dolóres, egestátes, humilitátes. Qui non contemnit quod pollicétur, quómodò superáre potest quod minátur?

Lectio vj.

HAbent delectatiónem suã divítiæ, quis nésciat? Sed plus habet delectatiónis justítia. Delectáre divítiis cum justítia. Ubi autem talis artículus tentatiónis incíderit, ut duo hæc véniant in tentatiónem, divitiæ & justítia; & non possis habére utrumque sed si míseris manum ad divítias, necesse est ut amittas justítiam; si míseris manum ad justítiam, péreant divítiæ: modò élige, modò pugna; modò videámus si non sine causa cantasti: Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; modò videámus si non sine causa audisti: Quis nos separábit à caritáte Christi? Et quidem prætermísit ómnia quibus blandítur mundus, & te vóluit commemoráre cui blandítur mundus. Quare? Quia certámina Mártyrum pronuntiábat: illa útique certámina, ubi vicérunt persecutiónem, famem, sitim, egestátem, ignomíniam; ad extrémum, timórem mortis, & hostem sævíssimum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Descendens Jesus de monte, stetit in loco campestri; & turba discipulórum ejus, & multitúdo co-

pióſa plebis ab omni Judæa, & Jerúſalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 1. Off. Cap. 15 & 16.

NOn poteſt quis præmiū accípere, niſi legítimè certáverit: nec eſt glorióſa victória, niſi ubi fúerint laborióſa certámina. Nonne injuſtus eſt, qui antè quærat præmium, quàm certámen fúerit abſolútum? Ideòque Dóminus in Evangélio ait: Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam, quóniam ipsórum eſt regnum cœlórum: beáti eſtis, cùm vobis maledícent hómines, & perſequentur, & dicent omne malum adversùm vos propter juſtítiam; gaudéte, & exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlo. Futúram, non præſentem, in cœlo, non in terra, mercédem promíſit eſſe reddendam. Quid álibi póscis quod álibi debétur? Quid præpróperè corónam éxigis, ante quàm vincas? Quid detérgere púlverem? Quid requiéscere cupis? Quid epulári geſtis, ántequàm ſtádium ſolvátur? Adhuc pópulus ſpectat, adhuc athlétæ in ſcámmate ſunt; & tu jam ótium petis?

Lectio viij.

SEd fortè dicas: Cur ímpii lætantur? cur luxuriantur? cur étiam ipſi non mecum labórant? Quóniam qui non ſubſcrípſerint ad corónam, non tenentur ad labórem certáminis: qui in ſtádium non descénderint, non ſe perfundunt óleo, non oblíniunt púlvere. Quos manet glória, expectat injúria. Unguentáti ſpectáre ſolent, non decertáre, non ſolem, æſtus, púlverem, imbresque pérpeti. Dicant ergo & ipſis athlétæ: Veníte, nobiscum laboráte. Sed respondébunt ſpectatóres: Nos hîc ínterim de vobis judicámus; vos autem ſine nobis corónæ, ſi vicéritis, glóriam vindicábitis.

Lectio ix.

ISti ígitur qui in delíciis, qui in luxúria, rapínis, quæſtibus, honóribus, ſtúdia poſuérunt ſua, ſpectatóres magìs ſunt quàm præliatóres. Habent lucrum labóris, fructum virtútis non habent. Fovent ótium, aſtútiâ & improbitáte ággerant divitiárum acervos; ſed exolvent, feram licèt, nequítiæ ſuæ pœnam. Perfectórum eſt coróna. Expecta ut véniat quod perfectum eſt, quando non per ſpéciem in ænígmate, ſed fácie ad fáciem formam ipſam redopertæ veritátis poſſis agnóscere.

DIE FESTO
PRO SS. PONTIFICIBUS.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 3.

FIdélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonū opus desíderat. Oportet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórē, non vinolentum, non percussórem, sed modestum; non litigiósum, non cúpidū, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habentem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodò Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non néophytum; ne in supérbiam elátus, in iudícium íncidat diáboli. Oportet autem illum & testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt; ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

De Epístola ad Titum.

Lectio ij. Cap. 1.

OPortet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continentem, amplectentem eum qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem; ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos qui contradícunt argúere. Sunt enim multi étiam inobedientes, vaníloqui, & seductóres, máximè qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui; qui univérsas domos subvertunt, docentes quæ nonoportet, turpis lucri grátiâ.

Lectio iij. Cap. 2.

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrínam. Senes, ut sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia. Anus simíliter, in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino servientes, bene docentes, ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant; prudentes, castas, sóbrias, domûs curam habentes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre, ut sóbrii sint. In ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile; ut is qui ex adverso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 10. *in Epist.* 1. *ad Tim.*

Lectio iv.

SI quis Episcopátum áppetit, non principátûs ac dominatiónis fastu, sed pro cura regíminis & caritátis affectu, non ímprobo: bonum quippe desíderat opus. Quippe & Móyses eamdem rem appetivisse cognóscitur. Verùm ille hujúsmodi poténtiam ambitumque dominandi nequáquam quæsívit; sed eam rem ita cupívit, ut nec contuméliam audíre refúgeret, cùm illi dicerétur: Quis te constítuit príncipem & júdicem super nos? Si quis ígitur ita desíderat, desíderat bene. Episcopátus enim ex eo dícitur, quòd omnes inspíciat cunctaque speculétur. Oportet ígitur Epíscopum irreprehensíbilem esse. Hoc único verbo genus omne virtútum expressit. Itaque qui sibi vel levis culpæ cónscius est, malè profectò facit eam rem áppetens, quâ indignum se per ópera facit. Non enim decet hujúsmodi régere, sed pótius regi. Eum quippe qui regendos álios súscipit, tantâ decet glóriâ virtútis excéllere, ut instar solis, céteros véluti stellárum ignículos in suo fulgóre obscúret. Debet hujúsmodi vitam habére immaculátam atque compósitam; ut omnes in illum & in ejus vitam, véluti in exemplum áliquod excellens, intueantur.

Lectio v.

OPortet Epíscopum vigilantem esse, hoc est, claríssimâ mentis ácie prædítum, innumerosque habentem omni ex parte óculos, quibus acutíssimè cuncta prospíciat. Sunt quippe plura quæ íncidant, & mentis hébetent áciem, putà concupiscéntiæ desidéria, curæ quotidiánæ, rerumque perturbátio; & plúrima id genus úndique ímmínent. Vigilantem ígitur esse necesse est eum, qui non tantùm suî curam habet, verùm étiam reliquórum. Decet esse pervígilem eum qui ejúsmodi est, ac spíritu vívere, & affectûs sui flammam opéribus ipsis osténdere, sollicitúdine atque indústriâ præcéllere; ut die noctuque exércitum & castra perlustret, labóret, & sui offícii munus diligentíssimè ímpleat, atque ómnium curam & sollicitúdinem gerat. Pudícum, addit, ornátum, & hospitalitátis amatórem. Ista & in súbditis plerumque vídeas. Verùm quóniam oportet eum & ea quæ sunt rectóris habére, idcircò subjunxit: Aptum ad docendum. Hoc quippe à súbditis nequáquam exígitur: céterùm illi ante ómnia adesse debet, qui hujúsmodi suscépit offícium.

Lectio vj.

IDcircò nos elégit Deus, ut simus quasi lumínária, ut véluti fermentum evadámus, ut magistri cæterórum efficiámur, ut véluti Angeli cum homínibus versémur in terris, ut tanquam viri cum infanti-

bus & púeris, quasi spirituáles cum animálibus, ut ex contubérnio nostro ingéntia lucra conquírant, ut sémina simus, ut fructum lætíssimum afferámus. Nihil opus esset verbis, si hunc in modum vita nostra sanctitátis luce fulgéret. Nihil magistris opus esset, si virtútis probos actus præferrémus. Nemo profectò Gentílis esset, si ipsi ut oportet Christiáni esse curarémus, si Dei mónitis ac scitis obtemperarémus, si injúrias perpessi vicê non referrémus, si maledíctis lacessíti benedicerémus, si pro malis bona redderémus. Nemo esset ita fera bellua, ut non statim ad cultum veræ religiónis accúrreret, si vidéret hæc ab ómnibus fieri. Atque ut discas ita esse, unus Paulus qui talis fuit, tot pópulos attraxit ad Dei notítiam. Si omnes essémus hujúsmodi, quot terrárum orbes & ipsi attráhere possémus?

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 24.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis quâ horâ Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homília Sancti Fulgéntii Epíscopi.

DOminicus sermo, quem debémus omnes, non solùm studiósè, verùm étiam sapienter audíre, cui nos oportet humíliter ac delectabíliter obedíre, moderatiónis suæ tenens ubíque tempériem, ut nec óvibus desint pábula, nec pastóribus alimenta; quædam speciáliter solis præcipit nobis, quædam verò generáliter & nobis & vobis. Nobis namque (id est, servis, quos Pater ille famílias, rerum ómnium Dóminus, ad hoc in sua magna domo constítuit, ut pópulo ejus verbum grátiæ ministrémus) speciáliter injúngitur sanctæ prædicatiónis offícium; generáliter verò, & nobis & vobis, salutáris indícitur observántia mandatórum.

Lectio viij.

SErvórum ígitur, quos pópulo suo præpósuit Dóminus, speciáliter volens offícii demonstráre, ait: Quis putas est fidélis dispensátor & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem cùm vénerit Dóminus, invénerit ita faciéntem. Quis est iste Dóminus, Fratres? Christus sine dúbio, qui suis discípulis ait: Vos vocátis me, Magister & Dómine; & bene dícitis: sum étenim. Quæ est étiam hujus Dómini família? Nimírùm illa est, quam ipse Dóminus de manu inimíci redémit, & suo domínio mancipávit. Hæc autem família sancta est Ecclésia cathólica, quæ per orbem terræ copiósâ fertilitáte diffúnditur, & redemptam se pretióso sui Dómini sánguine gloriátur.

Lectio ix.

DIspensátor verò quis sit, quem oportet esse fidé-

lem páriter ac prudentem, Paulus nobis ostendit Apóstolus, qui de se suisque sóciis loquens, ait: Sic nos exístimet homo ut ministros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Ne quis autem nostrûm solos Apóstolos dispensatóres factos exístimet; neglectoque milítiæ spirituális officio, servus piger infidéliter imprudenterque dormítet, ipse beátus Apóstolus Epíscopos esse dispensatóres ostendens, ait: Oportet ergo Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem. Servi Patris famílias sumus, dispensatóres Dómini sumus; mensúram trítici quam vobis erogémus, accépimus. Quæ vera sit ista mensúra trítici si quærámus, ipsam quoque vobis beátus Paulus Apóstolus ostendet, dicens: Unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei. Hujus trítici mensúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiæ spirituális, secundùm régulam veræ fídei disputámus; & eamdem trítici mensúram per Domínicos dispensatóres accípitis, cùm quotídie per Dei fámulos verbū veritátis audítis.

DIE FESTO
PRO SS. DOCTORIBUS.

IN I. NOCTURNO.

De Libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 39.

SApiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, & in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, & in versútias parabolárum simul introíbit. Occulta proverbiórum exquíret, & in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, & in conspectu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim & mala in homínibus tentábit.

Lectio ij.

COr suum tradet ad vigilandum dilúculo ad Dóminum qui fecit illum, & in conspectu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, & pro delictis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum, & ipse tanquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ: & in oratióne confitébitur Dómino: & ipse díriget consílium ejus & disciplínam, & in abscónditis suis consiliábitur.

Lectio iij.

IPse palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testamenti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in séculum non delébitur. Non

recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, & laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro S. Augustíni Epíscopi contra Juliánum.

Lib. 2. Cap. 10. Lectio iv.

SAnctos & in sancta Ecclésia illustres Antístites Dei, non Platónicis, & Aristotélicis, & Zenónicis, aliisque hujuscémodi, vel Græcis, vel Latínis, quanquam ex istis áliquos eórum, verùm omnes sacris lítteris erudítos, nominátim, sicut oportébat, expressi; eorumque senténtias, quantùm sufficere videbátur, sine ulla éditas ambiguitáte digessi; ut in eis tímeas non ipsos, sed illum qui sibi eos utília vasa formávit, & sancta templa construxit: qui tunc de ista causa judicavérunt, quando eos nemo potest dícere pérperàm cuíquam vel adversári, vel favére potuisse. Nullas nobiscum vel vobiscum amicítias attendérunt, vel inimicítias exercuérunt: neque nobis, neque vobis iráti sunt; neque nos, neque vos miseráti sunt. Quod invenérunt in Ecclésia, tenuérunt: quod didicérunt, docuérunt: quod à Pátribus accepérunt, hoc fíliis tradidérunt.

Longè post præcedentia.

Lectio v.

ISti Epíscopi sunt docti, graves, sancti, veritátis acérrimi defensóres adversùs gárrulas vanitátes: in quorũ ratióne, erudítióne, libertáte, quæ tria bona júdici tribuisti, non potes invenire quod spernas. Si Episcopális Synodus ex toto orbe congregarétur, mirum si tales possent illic fácilè tot sedére, quia nec isti uno témpore fuérunt: sed fidéles, & multis excellentióres paucos dispensatóres suos Deus per diversas ætátes témporum, locorumque distántias, sicut ei placet atque expedíre júdicat, ipse dispensat. Hos ítaque de áliis atque áliis tempóribus atque regiónibus ab Oriente & Occidente congregátos vides, non in locum quo navigáre cogantur hómines, sed in librum qui navigáre possit ad hómines.

Lectio vj.

QUantò tibi essent isti júdices optabilióres, si tenéres cathólicam fidem; tantò tibi sunt terribilióres, quia oppugnas cathólicam fidem, quam in lacte suxérunt, quam in cibo sumpsérunt, cujus lac & cibum parvis magnisque ministravérunt, quam contra inimícos, étiam vos tunc nondum natos, unde nunc revelámini, apertíssimè ac fortíssimè defendérunt. Tálibus post Apóstolos sancta Ecclésia plantatóribus, rigatóribus, ædificatóribus, pastóribus, nutritóribus crevit. Ideò profánas voces vestræ novitátis expávit; & cauta ac sóbria, ex admonitióne Apostólica, ne sicut serpens Evam seduxit astútiâ suâ, sic & mens ejus corrumperétur à

castitáte quæ est in Christo; cathólicæ fidei virginitáte, insídias vestri dógmatis surrepentis exhórruit, & tanquã caput cólubri calcávit, obtrívit, abjécit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ: quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in Monte. C. 6.

OStendit Dóminus fátuos esse judicandos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectantes, vel inópiam metuentes, amittunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auferri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos per quos condiendi sunt quodámmodò pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines per quos à vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus per quos errórem áuferat ceterórum?

Lectio viij.

ERgo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foràs, & calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem, sed qui persecutiónem timendo infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior: sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

Lectio ix.

VOs estis lumen mundi. Quómodò dixit supériùs Sal terræ, sic nunc dicit Lumen mundi. Nam neque supériùs ista terra accipienda est, quam pédibus corpóreis calcámus; sed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres; quorum condiendis & extinguendis putóribus Apostólicum salem Dóminus misit in mundum. Et hîc mundum, non cœlum & terrám, sed hómines qui sunt in mundo vel díligunt mundum, oportet intélligi, quibus illuminandis Apóstoli missi sunt.

DIE FESTO
PRO SS. PRESBYTERIS.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 7.

MElchísedech, Rex Salem, Sacerdos Dei summi, qui obviávit Abrahæ regresso à cæde regum & benedixit ei: cui & décimas ómnium divísit Abraham: primùm quidem qui interpretátur Rex justítiæ: deinde autem & Rex Salem, quod est, Rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealógia, neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet sacerdos in perpétuum.

Lectio ij.

INtuémini autem quantus sit hic, cui & décimas dedit de præcípuis Abraham Patriarcha: & quidem de filiis Levi sacerdótium accipientes, mandátum habent décimas súmere à pópulo secundùm Legem, id est, à frátribus suis: quanquam & ipsi exíerint de lumbis Abrahæ. Cujus autem generátio non annumerátur in eis, décimas sumpsit ab Abraham, & hunc qui habébat repromissiónes, benedixit; sine ulla autem contradictióne, quod minus est, à melióre benedícitur.

Lectio iij.

MAnifestum est: si secundùm similitúdinem Melchísedech exurgat álius Sacerdos, qui non secundùm legem mandáti carnális factus est, sed secundùm virtútem vitæ insolúbilis. Contestátur enim: Quóniam tu es sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech. Reprobátio quidem fit præcedentis mandáti, propter infirmitátem ejus & inutilitátem; nihil enim ad perfectum addúxit Lex: introdúctio verò melióris spei per quam proximámus ad Deum. Et quantum est non sine jurejurando (álii quidem sine jurejurando Sacerdótes facti sunt; hic autem cum jurejurando, per eum qui dixit ad illum: Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacerdos in æternum:) in tantum melióris testamenti sponsor factus est Jesus.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro S. Joannis Chrysóstomi de Sacerdótio.

Lib. 3. C. 2. *Lectio iv.*

SAcerdótium in terra quidem perágitur, sed in rerum cœléstium classem ordinemque referendum est. Atque id perquàm méritò: quippe non mortális quisquam, non Angelus, non Archángelus, non ália quævis creáta poténtia, sed ipse Paraclétus órdinem hujúsmodi dispósuit: qui mortálibus homínibus

etiamnùm in carne manéntibus auctor fuit, ut Angelórum ministérium ánimo concíperent. Idcircò necesse est Sacerdótem sic esse purum, ut si in ipsis cœlis collocátus, inter cœlestes illas virtútes médius staret. Nam dum cónspicis Dóminum immolá um, & illic situm, Sacerdótem sacrifício incumbentem, ac preces fundentem; tum verò turbam circumfúsam pretióso illo sánguine intingi ac rubefieri, etiamne te inter mortáles versári atque in terra consístere censes? An non pótiùs è vestígio in cœlos transferri? An non cogitatiónem omnem carnis abiíciens, nudo ánimo, mente purâ, circúmspicis quæ in cœlo sunt? O miráculum! ô Dei benignitátem! qui cum Patre sursùm sedet, in illo ipso témporis artículo ómnium mánibus pertractátur, ac se ipse tradit voléntibus ipsum excípere ac complecti.

Lectio v.

NAm si quis consíderet quantum id sit mystérium, ut is scílicet qui homo ipse sit carne ac sánguine étiamnum constans, iisque involútus, beátæ atque immortáli natúræ illi fieri própior queat tum probè intélliget quanto Sacerdótis honóre, quantâ dignitáte Spíritûs sancti grátia dignáta fúerit: opéribus enim illis tum sacra hæc quæ dico initiantur, perficiunturque, tum étiam ália his níhilò inferióra, quæ ipsa ad dignitátem, salútisque nostræ ratiónem spectant. Etenim qui terram íncolunt atque in ea versantur, iis commissum est ut ea quæ in cœlis sunt dispensent: iis datum est ut potestátem hábeant quam Deus óptimus, neque Angelis, neque Archángelis datam esse vóluit. Neque enim ad illos dictum est: Quæcumque alligavéritis in terra, erunt alligáta in cœlo; & quæcumque solvéritis in terra, erunt solúta & in cœlo.

Lectio vj.

HAbent quidem & terrestres príncipes vínculi potestátem, verùm córporum solùm. Id autem quod dico Sacerdótum vínculum, ipsam étiam ánimam contingit, atque ad cœlos usque pervádit: usque adeò ut quæcumque infernè sacerdótes confécerint, illa éadem Deus supernè rata hábeat, ac servórum senténtiam confirmet. Etenim quidnam hoc áliud esse dicas, nisi omnem rerum cœléstium potestátem illis a Deo concessam? Quorumcumque enim, ait, peccáta remiséritis, remittuntur eis, & quorumcumque retinuéritis, retenta sunt. Quænam, obsecro, potestas, hâc unâ maior esse queat? Pater omne judícium Fílio dedit: cæterum vídeo ipsum omne judícium à Deo Fílio illis tráditum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus & álios septuaginta duos: & misit illos

binos ante fáciem suam, in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus. Et dicébat illis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 17. in Evang.

AD messem multam operárii pauci sunt; quod sine gravi mœróre loqui non póssumus, quia etsi sunt qui bona áudiant, desunt qui dicant: Ecce mundus Sacerdótibus plenus est, sed tamen in messe Dei rarus valde invenítur operátor: quia offícium quidem sacerdotále suscépimus, sed opus officii non implémus. Sed pensáte, fratres mei, pensáte quod dicitur Rogáte ergo Dóminum messis ut mittat operários in messem suam. Vos pro nobis pétite ut digna vobis operári valeámus, ne ab exhortatióne lingua tórpeat, ne postquam prædicatiónis locum suscépimus apud justum judícem, tacitúrnitas nostra nos addicat.

Lectio viij.

SEd útinam si ad prædicatiónem virtútis non suffícimus loci nostri offícium innocéntiâ vitæ teneámus; nam súbditur. Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Multi enim cùm regíminis curam suscípiunt ad lacerandos súbditos inardescunt, terrórem potestátis éxhibent & quibus prodesse debúerant nocent. Et quia caritátis víscera non habent dómini vidéri áppetunt, patres se esse mínimè recognoscunt. Humilitátis locum in elatiónem dominatiónis ímmutant: etsi quando extrínsecus blandiuntur, intrínsecus sæviunt. De quibus álias véritas dicit: Véniunt ad vos in vestimentis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces.

Lectio ix.

COntra quæ ómnia considerandum nobis est, quia sicut agni inter lupos míttimur, ut sensû servantes innocéntiæ morsum malítiæ non habeámus. Qui enim locum prædicatiónis súscipit, mala inferre non debet, sed toleráre; ut ex ipsâ suâ mansuetúdine iram sævientem mítiget; & peccatórum vúlnera in áliis ipse afflictiónibus vulnerátus sanet. Quod tunc bene rector éxhibet cùm seipsum díligere per amórem privátum nescit: cùm nulla quæ mundi sunt áppetit: cùm terrendo cupiditátis onéribus nequáquã mentis colla suppónit.

DIE FESTO

PRO SS. ABBATIBUS, MONACHIS ET SOLITARIIS.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippenses.

Lectio j. Cap. 3.

FRatres; Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta. Verúmtamen exístimo ómnia detrimentum esse, propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei, propter quem ómnia detrimentum feci, & árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam, & invéniar in illo, non habens meam justítiam quæ ex lege est, sed illam quæ ex fide est Christi Jesu, quæ ex Deo est justítia in fide ad cognoscendum illum, & virtútem resurrectiónis ejus, & societátem passiónum illíus; configurátus morti ejus, si quo modo occurram ad resurrectiónem quæ est ex mórtuis, non quòd jam accéperim, aut jam perfectus sim: sequor autem, si quo modo comprehendam, in quo & comprehensus sum à Christo Jesu.

Lectio ij.

FRatres, ego me non árbitror comprehendisse. Unum autem, quæ quidem retrò sunt obliviscens, ad ea verò quæ sunt prióra extendens meipsum, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supernæ vocatiónis Dei in Christo Jesu. Quicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiámus: & si quid áliter sápitis, & hoc vobis Deus revelábit. Verúmtamen ad quod pervénimus, ut idem sapiámus, & in eádem permaneámus régula.

Lectio iij.

IMitatóres mei estóte, fratres; & observáte eos qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram. Multi enim ámbulant, quos sæpè dicébam vobis (nunc autem & flens dico) inimícos crucis Christi, quorum finis intéritus, quorum Deus venter est, & glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt. Nostra autem conversátio in cœlis est.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 69. in Matth.

Lectio iv.

IN mentem véniat memória Sanctórum, qui cilício induuntur, erémum hábitant, qui nunquàm oblátas púrpuras acceptárent; sed quemádmodùm rex, si quis

pannósa induménta páuperis induénda offérret, abominarétur atque repélleret, non áliter illi régiam púrpuram contemnunt. Hæc illis institúta ciliciórum usu confirmáta sunt; unde régibus ipsis excellentióres sunt atque præstantióres. Nam si posses mentis eórum atque ánimi jánuas referáre, & nudas cogitatiónes eórum, & omnem interiórem ornátum conspícere, fulgóre percúlsus in terram concíderes; nec illárum véstium splendórem, nec consciéntiæ lucem perferre posses.

Lectio v.

NIhil ergo in tabernáculis eórum triste inveniétis; sed tanquam in cœlo tugúria fabricáti, sic longè à séculi perturbatiónibus hábitant, advérsùs diábolum militantes, & cùm lætítia eum expugnántes. Idcircò enim in solitúdine domicílium constituérunt, civitátibus & célebri habitatióne hóminum omnínò relíctâ; quóniam qui bellum gerit, non potest domi sedére; sed necesse est, quasi súbitò migratúrus, præparáto in diem domicílio hábitet. Quis unquam in exércitu domûs fundaménta jecit? Quis ædes ædíficat, cum inde paulò pòst discessúrus sit? Quis in castris agri júgera emit? Nullus certè. In pátria hæc, non in castris, faciénda sunt.

Lectio vj.

H[illegible] tibi à me simíliter dicúntur. Cùm in supérnam civitátem pervéneris, tunc ista fácito: imò verò nullo tibi labóre opus ibi est, cùm univérsa hæc à Rege tibi præparáta sint. Hic ígitur satìs est nobis fossam fácere, vallum fígere: ædificiórum constructióne opus non est. Christiános advérsùs diábolum pugnantes; captivos à mánibus ejus rapiéntes, ómnibus temporálibus neglectis, vívere opórtet. Cur ítaque magníficas ædes struis, ô homo? An ut te ipsum magìs víncias? Cur thesáurum óbruis? Ut diábolum advérsùs ánimam tuam invítes? Cur mœnia condis? An ad cárceres tibi construéndos? Quòd si hæc tibi difficília negléctu videántur, ad tabernácula Monachórum proficiscámur, ut reipsâ fácilè ista contémni posse perdíscas. Tugúria sibi constítuunt; quæ si relínquere oportébit, ita fácile id fáciunt, sicut mílites castra.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Cœpit Petrus dícere ad Jesum: Ecce nos dimísimus ómnia, & secúti sumus te. Et réliqua.

Homília sancti Paulíni Epíscopi.

Epist. 24. ad Sulpit. Sever. aliàs 2. §. 5. 6.

BOna quæ nobíscum non intulerámus in hunc mundum, hæc potérimus efferre, quasi mutuáta reddídimus; nec ut cutem à

carne distráximus, sed ut vestem à córpore deposúimus. Nunc opus est, ut quæ verè nostra sunt, dependámus Deo, hoc est, cor & ánimam, & córpora nostra exhibentes in hóstiam vivam, ut scriptũ est, Dómino; nosque ipsos ædificantes ei in templum sanctum, in ipso lápide anguläri, qui nobis sanctificatiónis nostræ fórmulam in semetipso dedit, & ait: Sancti estóte, quóniam ego sanctus sum. Quæ ígitur nobis grátia, si in aliéno tantùm fidéles fúerimus, nisi de próprio serviámus, id est, de líbero voluntátis arbítrio, ex toto corde nostro, ex totis ánimæ nostræ, ut scriptum est, víribus diligentes Deum?

§. 7. 8. *Lectio viij.*

QUamobrem temporálium quæ in hoc século habentur bonórum relíctio, sive distráctio; non decursus stádii, sed ingressus; nec ut meta, sed ut jánua est. Non enim athléta tùm vincit, cùm exúitur; qui ídeò nudátur, ut incípiat dimicáre, cùm legítimè certáverit coronandus. Et natátor amnem interpósitum superatúrus, exúitur; nec tamen hoc tanto apparátu quòd se despoliáverit, transnatábit, nisi totíus córporis nisu torrentis ímpetum scindat, & labórem natatiónis exháuriat. Vídeo & in Jacob hujus expeditiónis órdinem prolusisse; cùm illum lego, posteáquàm torrente transmisso, præmissis curárum suárum onéribus, id est facultátum & necessitúdinum impedimentis, solus in tabernáculi loco remánserat, Deo colluctátum.

Lectio ix.

ITaque ad corripiendam vitæ viam, capiendumque Dei verbum, & prævalendum in regnum cœlórum, quod à diébus Joannis vim pátitur, & à diripiéntibus obtinétur, idónei esse non póssumus, nisi ómnia quæ vel amóre, vel curâ, si in itínere istíus séculi nobis adhæreant, impédiunt & retardant, ante óbitûs nostri vésperâ præmittámus, & inde per totam hujus séculi noctem apprehéndere, & tenére Christũ sollícitâ spiritálium óperum ac studiórum contentióne luctémur: nec divellámur à caritáte Christi, sicut Jacob ab ejus amplexu, nisi extorqueámus benedictiónem. Atque útinam ad salutáris insigne luctáminis, nervum fémoris nostri majestátis suæ timóre percútiat; quo obstupescente, infirmábitur virtus carnis, & spiritális grátia convalescet!

DIE FESTO
PRO JUSTIS.

IN I. NOCTURNO.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 4.

JUstus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senectus enim venerábilis est, non diuturna, neque annórum número computáta. Cani autem sunt sensus hóminis, & ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est dilectus, & vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intellectum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, & inconstántia concupiscéntiæ tránsvertit sensum sine malítia. Consummátus in brevi, explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus; propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

Lectio ij.

POpuli autem videntes, & non intelligentes, nec ponentes in præcórdiis tália; quóniam grátia Dei, & misericórdia est in sanctos ejus, & respectus in electos illíus. Condemnat autem justus mórtuus vivos ímpios, & juventus celériùs consummáta longam vitam injusti. Vidébunt enim finem sapientis, & non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, & quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt, & contemnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidentes sine honóre & in contumélia, inter mórtuos in perpétuum; quóniam disrumpet illos inflátos sine voce, & commovébit illos à fundamentis: & usque ad suprémum desolabuntur.

Lectio iij. Cap. 4 & 5.

ET erunt gementes, & memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, & tradúcent illos ex adverso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia adversùs eos qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum. Videntes turbabuntur timóre horríbili, & mirabuntur in subitatióne insperátæ salútis, dicentes intrà se, pœniténtiam agentes, & præ angústia spíritûs gementes: Hi sunt quos habúimus aliquando in derísum, & in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, & finem illórum sine honóre. Ecce quómodò computáti sunt inter fílios Dei, & inter sanctos sors illórum est!

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. *Cap.* 16.

Lectio iv.

DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírùm prudéntia usu à juvénibus scitur: hæc à púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciendo supérbiunt: hanc qui néſciunt, subjecti & tímidi in áliis mirantur; quia ab eis hæc éadem duplícitas iniquitátis nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adeptâ temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere; cùm vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cùm virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

Lectio v.

AT contrà, sapiéntia justórum est nihil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dílígere, falsa devitáre; bona gratìs exhibére, mala libéntius toleráre quàm fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur; quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocenter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur; & quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quàm mentem verbis osténdere, nil cállidâ machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, possessa relínquere, rapienti non resístere, percutienti maxillam álteram præbére?

Post pauca. *Lectio vj.*

QUæ nimírùm justi simplícitas bréviter, sed sufficienter exprímitur, cùm prótinùs subinfertur, Lampas contempta apud cogitatiónes dívitum. Sæpè namque contingit, ut electus quisque qui ad externam felicitátem dúcitur, continuâ hìc adversitáte deprimátur, non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glóriâ honorábilem ostendat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat. A cunctis verò despicábilis cérnitur, & hujus mundi glóriâ indignus æstimátur; sed tamen ante occulti Júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis coruscat. Honorári métuit, déspici non réfugit: corpus continéntiâ áfficit, solâ in ánimo dilectióne pinguescit: mentem semper ad patiéntiam præparat, & erectus pro justítia de perceptis contuméliis exultat: afflictis ex corde compátitur; de bonórum, prosperitátibus quasi

de própriis lætátur : sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat ; & inquisítus quódlibet éloqui dupliciter , ignórat.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcincti , & lucernæ ardentes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ. *In Evang. Homil.* 13.

DOminus dicit : Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos præcíngimus, cùm cordis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere , nisi étiam quisque stúdeat & bonis opéribus insudáre , prótinus ádditur : Et lucernæ ardentes in mánibus vestris. Lucernas quippe ardentes in mánibus tenémus , cùm per bona ópera próximis nostris lucis exempla monstrámus. De quibus profectò opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus , ut vídeant ópera vestra bona , & glorífícent Patrem vestrum , qui in cœlis est. Duo autem sunt quæ jubentur , & lumbos restríngere,& lucernas tenére; ut & mundítia sit castitátis in córpore , & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest ; si aut is qui bona agit , adhuc luxúriæ inquinamenta non déserit ; aut is qui castitáte præéminet , necdum se per bona ópera exercet.

Lectio viij.

NEc cástitas ergo magna est sine bono ópere ; nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed & si utrumque ágitur , restat ut quisquis ille est , spe ad supernam pátriam tendat , & nequáquam se à vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat. Qui etsi quædam bona aliquando pro honestáte ínchoat , in ejus tamen intentióne non debet permanére , nec per bona ópera præsentis mundi glóriam quærere; sed totam spem in redemptóris sui adventum constítuat. Unde & prótinùs súbditur : Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum , quando revertátur à núptiis. Ad núptias quippe Dóminus ábiit ; quia resurgens à mórtuis , ascendens in cœlum , supernam sibi Angelórum multitúdinem novus homo copulávit. Qui tunc revértitur , cùm nobis jam per judícium manifestátur.

Lectio ix.

BEne autem de servis expectántibus súbditur : Ut cùm vénerit & pulsáverit , conféstim apériant ei. Venit Dñus, cùm ad judícium próperat : pulsat verò , cùm jam per ægritúdinis moléstias mortem vicínam esse designat. Cui conféstim aperímus , si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsanti non vult, qui exíre de córpore trépidat ; & vidére eum , quem contempsísse se méminit , júdi-

n formídat. Qui autem de ı spe & operatióne secúrus , pulsanti confestim ápe- , quia lætus júdicem sú- stinet ; & cùm tempus propinquæ mortis advénerit , de glória retributiónis hilaréscit.

DIE FESTO

PRO SS. VIRGINIBUS.

IN I. NOCTURNO.

e Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 7.

DE virgínibus præceptũ Dómini non hábeo : consíliũ autem do, tan- uam misericórdiam consecú- ıs à Dómino, ut sim fidélis. xístimo ergo hoc bonum esse ropter instantem necessitá- em , quóniam bonum est hó- nini sic esse. Alligátus es uxó- i ? noli quærere solutiónem. olútus es ab uxóre ? noli quæ- ere uxórem. Si autem accé- eris uxórem , non peccasti : k si núpserit virgo , non pec- ávit. Tribulatiónem tamen arnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc Itaque dico , fratres : tempus breve est. Réliquum est , ut & qui habent uxóres tanquam non habentes sint : & qui flent , tanquam non flentes : & qui gaudent , tanquam non gaudentes : & qui emunt , tanquam non possidentes : & qui utuntur hoc mundo , tanquam non utantur ; præterit enim figúra hujus mundi.

Lectio ij.

VOlo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est , sollícitus est quæ Dómini sunt , quómodò pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est , sollícitus est quæ sunt mundi , quómodò pláceat uxóri ; & divísus est. Et múlier innupta & virgo cógitat quæ Dómini sunt , ut sit sancta córpore & spíritu. Quæ autem nupta est , cógitat quæ sunt mundi , quómodò pláceat viro. Porrò hoc ad utilitátem vestram dico ; non ut láqueum vobis injíciam , sed ad id quod honestum est , & quod facultátem præbeat sine impedimento Dóminum obsecrandi.

Lectio iij.

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua , quòd sit superadulta , & ita oportet fieri : quod vult fáciat ; non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus , non habens necessitátem , potestátem autem habens suæ voluntátis , & hoc judicávit in corde suo serváre vírginem suam , bene facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem suam , bene facit ; & qui non jungit , mélius facit. Múlier alligáta est legi , quanto témpore vir ejus vivit. Quòd si dormíerit vir ejus , liberáta est : cui vult

de própriis lætátur : sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat ; & inquisítus quódlibet éloqui dupliciter, ignórat.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore ; Dixit [illegible] discípulis suis : Sint [illegible] vestri præcincti, & [illegible] ardentes in mánibus [illegible] Et réliqua.

Homília sancti Gr[illegible]

In Evang. H[illegible]

DOminu[illegible] lumbi [illegible] Lum[illegible] cùm cordi[illegible] tinéntiam [illegible] quia mir[illegible]respondens ad sancti[illegible] re, nisi [illegible] Dómini, illústrior & bo[illegible] gregis Christi. Gaudet pro[illegible] atque in illis lárgiter ar[illegible] Ecclésiæ matris gloriósa [illegible]ndditas : quantòque plùs copiósa virgínitas número suo addit, tantò plùs gáudium matris augescit.

Lectio v.

AD has lóquimur, has adhortámur affectióne pótiùs quàm potestáte : non quòd extrémi & mínimi, & humilitátis nostræ ádmodùm cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus ; sed quòd ad sollicitúdinem magìs cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus. Neque inánis hæc cáutio est, & vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica & vitália præcepta custódit ; ut quæ se Christo dicáverint, & à carnáli concu-

[illegible] præéminet [illegible] bona op[illegible] [illegible], tam ce[illegible] [illegible] se Deo vóve[illegible] [illegible]ent opus suum [illegible] destinátum : [illegible] jam, aut placére nisi Dómino suo, [illegible], à quo & mercédem [illegible] átis expectant, dicente [illegible] : Non omnes cápiunt ver[illegible] [illegible]m, sed illi quibus datum est.

Lectio vj.

DEnuò quoque per hanc Angeli vocem contiinéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, inquit, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt ; virgines enim permansérunt : hi sunt qui sequuntur Agnum quòcumque íerit. Neque enim tantùm másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromittit, & féminas prætérit : sed quóniam fémina viri pórtio est, & ex eo sumpta atque formáta est ; in Scriptúris ferè ómnibus ad protoplastum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, & in másculo simul significátur & fémina. Quòd si Christum continéntia séquitur, & regno Dei virgínitas destinátur ; quid est illis cum terréno cultu & cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offendunt ?

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipientes lámpades suas exié-

-nso & sponsæ.

-tórii

a

ré-

-ui ad

-niunt ;

-égerint ,

-arunt. Unde

quoque de

-rum Ecclésia dí-

s glória ejus filiæ

ùs. Moram au-

sponso , dormi-

nes & dormié-

-am venire Judex

judícium differt,

probi in mortis

-atur.

Lectio viij.

-itu sponsi clamor

a nocte fit ; quia

cii surrépit , ut

-n váleat quando

scriptum est :

t fur in nocte ,

-nc omnes vírgi-

quia & elécti &

-mno suæ mortis

lampades ornant ;

-m ópera núme-

bus æternam re-

-túdinem expec-

-mpades fatuárum Vírginum extinguuntur ; quia eárum ópera quæ clara homínibus foris apparuérunt , in adventu Júdicis intùs obscurantur , & à Deo retributiónem non invéniunt , quia pro eis recepérunt ab homínibus laudes quas amavérunt.

Lectio ix.

Quid est autem quòd tunc à prudéntibus óleum petunt , nisi quòd in adventu Júdicis , cùm se intus vácuas invénerint , testimónium foris quærunt ? Sed prudentes Vírgines respondent , dicentes : Ne fortè non sufficiat nobis & vobis , ite pótiùs ad vendentes , & émite vobis. Sed dum irent émere , venit sponsus ; quæ autem parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias : & clausa est jánua. O ! si sápere in cordis paláto possis , quid admiratiónis habet quod dícitur , Venit sponsus ? quid dulcédinis , Intravérunt cum eo ad núptias ? quid amaritúdinis , Et clausa est jánua ? Tunc regni jánua lugéntibus claudétur , quæ modò quotídie pœniténtibus aperítur : erit namque & tunc pœniténtia ; sed fructuósa jam non erit , quia nequáquam tunc véniam ínvenit , qui modò aptum véniæ tempus perdit.

nubat, tantùm in Dómino. Beátior autem erit si sic permánserit, secundùm meum consílium. Puto autem quòd & ego Spíritum Dei hábeam.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de disciplína & hábitu Vírginum.

Paulò post initium.

Lectio iv.

NUnc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quò sublímior glória est, major & cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornamentum grátiæ spiritális, læta índoles laudis & honóris opus íntegrum atque incorruptum, Dei imágo respondens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantòque plùs copiósa virgínitas número suo addit, tantò plùs gáudium matris augescit.

Lectio v.

AD has lóquimur, has adhortámur affectióne pótiùs quàm potestáte: non quòd extrémi & mínimi, & humilitátis nostræ ádmodùm cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quòd ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus. Neque inánis hæc cáutio est, & vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica & vitália præcepta custódit; ut quæ se Christo dicáverint, & à carnáli concupiscéntia recedentes, tam carne, quàm mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant; à quo & mercédem virginitátis expectant, dicente ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est.

Lectio vj.

DEnuò quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, inquit, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt; vírgines enim permansérunt: hi sunt qui sequuntur Agnum quòcumque íerit. Neque enim tantùm másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromittit, & féminas prætérit: sed quóniam fémina viri pórtio est, & ex eo sumpta atque formáta est; in Scriptúris ferè ómnibus ad protoplastum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, & in másculo simul significátur & fémina. Quòd si Christum continéntia séquitur, & regno Dei virgínitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu & cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offendunt?

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secùndùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipientes lámpades suas exié-

runt óbviam sponso & sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 12.

OMnes lámpades habent, sed omnes óleum non habent; quia plerumquè bona in se ópera cum electis & réprobi ostendunt: sed soli ad sponsum cum óleo véniunt; quia de his quæ foris égerint, intùs glóriam requírunt. Unde per Psalmistam quoque de sancta Electórum Ecclésia dícitur: Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intùs. Moram autem faciente sponso, dormitavérunt omnes & dormiérunt; quia dum veníre Judex ad extrémum judícium differt, electi & réprobi in mortis somno sopiuntur.

Post pauca. *Lectio viij.*

DE adventu sponsi clamor in média nocte fit; quia sic dies judícii surrépit, ut prævidéri non váleat quando venit. Unde scriptum est: Dies Dñi sicut fur in nocte, ita véniet. Tunc omnes vírgines surgunt; quia & electi & réprobi à somno suæ mortis excitantur. Lámpades ornant; quia sua secum ópera númerant, pro quibus æternam recípere beatitúdinem expectant. Sed Lámpades fatuárum Vírginum extinguuntur; quia eárum ópera quæ clara homínibus foris apparuérunt, in adventu Júdicis intùs obscurantur, & à Deo retributiónem non invéniunt, quia pro eis recepérunt ab homínibus laudes quas amavérunt.

Lectio ix.

QUid est autem quòd tunc à prudéntibus óleum petunt, nisi quòd in adventu Júdicis, cùm se intus vácuas invénerint, testimónium foris quærunt? Sed prudentes Vírgines respondent, dicentes: Ne fortè non sufficiat nobis & vobis, ite pótiùs ad vendentes, & émite vobis. Sed dum irent émere, venit sponsus; quæ autem parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias: & clausa est jánua. O! si sápere in cordis paláto possis, quid admiratiónis habet quod dícitur, Venit sponsus? quid dulcédinis, Intravérunt cum eo ad núptias? quid amaritúdinis, Et clausa est jánua? Tunc regni jánua lugéntibus claudétur, quæ modò quotídie pœniténtibus aperítur: erit namque & tunc pœniténtia; sed fructuósa jam non erit, quia nequáquam tunc véniam invenit, qui modò aptum véniæ tempus perdit.

DIE FESTO
PRO SANCTIS MULIERIBUS.

IN I. NOCTURNO.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 31.

MUlíerem fórtem quis invéniet? Procul & de últimis fínibus prétiũ ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam & linum, & operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longè portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque prædam doméfticis suis, & cibária ancíllis suis. Considerávit agrũ, & emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accinxit fortitúdine lumbos suos, & roborávit bráchium suum.

Lectio ij.

GUstávit & vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. Manum suam misit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas extendit ad páuperem. Non timébit dómui suæ à frigóribus nivis: omnes enĩm doméstici ejus vestíti sunt dupl ícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus & púrpura indumentum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, & véndidit; & cíngulũ trádidit Chananæo.

Lectio iij.

FOrtitúdo & decor indumentum ejus, & ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit. Surrexérunt filii ejus, & beatíssimam prædicavérunt; vir ejus & laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias; tu supergressa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulcritúdo; múlier tímens Dóminum ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. de ver. Relig. Cap. 41.

Lectio iv.

VIncámus cupiditátis vel blandítias, vel moléstias, si viri sumus. Nobis dúcibus & ipsa erit mélior; nec jam cupíditas, sed temperántia nominábitur. Nam cùm ipsa ducit, nos autem séquimur, cupíditas illa & libído, nos verò teméritas & stultítia nuncupámur. Hoc & féminis præcipi potest, non maritáli, sed fraterno jure; quo jure in Christo, nec másculus, nec fémina sumus. Habent enim illæ

illæ virîle quiddam, unde femíneas súbjugent voluptátes, unde Christo sérviant, & ímperent cupiditáti.

Sermo 59. de Div.

Lectio v.

TRes vitæ sunt in Ecclésia membrórum Christi: conjugális, viduális, virginális. Quia ipsæ vitæ, ipsæ pudicítiæ futúræ erant in sanctis membris Christi, omnes istæ vitæ tres atteståtæ sunt Christum. Prima conjugális. Quando María virgo cóncipit, Elizabeth uxor Zacharíæ & ipsa concéperat. Hujus Júdicis præcónem ferébat in útero. Venit ad eam sancta María, tanquam ad cognátam suam salutandam. Exultávit infans in útero Elizabeth. Ille exultávit, illa prophetávit. Habes atteſtantem pudicítiam conjugálem. Ubi viduális? In Anna. Audistis quòd esset sancta Prophetissa, vídua octoginta & quátuor annórum, quæ septem annis víxerat cum viro suo, frequentans templum Dómini, sérviens in oratiónibus nocte & die. Et ipsa vídua agnóvit Christum: vidit parvum, agnóvit magnum, & ipsa atteståta est. Habes & in ista vitam viduálem, in María virginálem.

Lectio vj.

ELigat sibi quisque de istis tribus quam volúerit. Qui præter istas esse volúerit, in membris Christi esse non dispónit. Non dicant conjugátæ: Nos ad Christum non pertinémus: habuérunt marítos sanctæ féminæ. Non se extollant Vírgines. Quantò magnæ sunt, humílient se in ómnibus: ómnia exempla salútis propósita sunt ante óculos nostros. Nemo exórbitet: si pudicítiam conjugálem quæris, habes Susannam; si viduálem, habes Annam; si virginálem, habes Maríam.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Intrávit Jesus in quoddam castellum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. Comment. in Luc. n. 9.

EST nonnunquã in intentióne plus quàm in actióne, aut plus in actióne quàm in intentióne, ut Evangélio cérnimus inter sanctam Maríam & Martham fuisse distántiam. Alia enim verbum audiébat: ália festinábat circa ministérium. Quæ stetit, & ait: Dómine, non est tibi curæ quòd derelíquit me soror mea solam ministráre? Dic ergo illi ut me ádjuvet. Et dixit illi Dóminus: Martha, Martha, María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Ergo in áltera intentiónis stúdium, in áltera actiónis ministérium redundábat. Utríque tamen utriúsque virtútis stúdium suppetébat; síquidem & Martha, nisi audisset verbum, ministérium non subiisset: & María tantùm grátiæ de utriusque

rétulit perfectióne virtútis, ut úngeret pedes Jesu, & térgeret cápillis, & totam domum suæ fídei odóre compléret. Ideò ergo utriusque virtútis plenitúdo quærenda est.

Lib. 7. num. 84.

Lectio viij.

Religiósa mentis inténtio Dei verbo, si cum fide cóngruat, étiam ipsis opéribus antefertur, juxta quod & hic scriptum est: María óptimam sibi partem elégit, quæ non auferétur illi. Studeámus & nos habére quod nemo nobis possit auferre; non ut perfunctória, sed díligens audiéntia deferátur. Solent enim étiam ipsíus sémina verbi cœlestis auferri, si secùs viam sint semináta. Agat te, sicut Maríam, desidérium sapiéntiæ; hoc enim majus, hoc perfectiónis opus; nec ministérii cura cognitiónem verbi cœlestis avertat; nec árguas eos, aut otiósos júdices quos vídeas studére sapiéntiæ. Hanc enim sibi cohabitantem Sálomon ille pacíficus adscívit.

n. 86. *Lectio ix.*

Nec Martha tamen in bono ministério reprehénditur; sed María quòd melióirem partem sibi elégerit, anefertur. Jesus enim multis abundat, & multa largítur: & ideò sapiéntior quis judicátur, quia quod principále advertit, elégit. Dénique & Apóstoli óptimum non putavérunt relínquere Dei verbum, & ministráre mensis. Sed utrumque munus sapiéntiæ est: nam & Stéphanus plenus sapiéntiâ miníster eléctus est. Et ideò qui minístrat, doctóri déferat; & ministrantem doctor invítet & próvocet. Unum enim est corpus Ecclésiæ, etsi diversa membra, & álterum áltero eget. Non potest dícere óculus mánui: Opera tua non desídero; aut iterùm caput pédibus, aut aurícula se negáre esse de córpore. Nam etsi ália principália, tamen ália necessária. Sapiéntia in cápite, actus in mánibus. Oculi enim sapientis in cápite ejus; quia ille verè sapit, cujus ánimus in Christo est, & cujus intérior óculus erígitur ad superna. Et ideò sapientis óculi in cápite ipsíus; stulti autem in calcáneo.

LECTIONES
INTRA OCTAVAM
ET
IN DIE OCTAVA
PATRONI VEL PATRONÆ.

DIE DOMINICA INTRA OCTAVAM.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Dicentur primùm duæ Lectiones diei intra Octavam in quem incidit Dominica. Vide infrà. Deinde dicenda erit sequens.

Sermo sancti Hierónymi Presbyteri.

Contra Vigilantium.

Lectio vj.

DIcis in Libello tuo, quòd dùm vívimus, mutuò pro nobis oráre póssumus: postquàm autem mórtui fuérimus, nullíus sit pro álio exaudienda orátio. Si Apóstoli & Mártyres adhuc in córpore constitúti, possunt oráre pro céteris, quando pro se adhuc debent esse sollíciti; quantò magìs post corónas, victórias, & triumphos? Unus homo Móyses sexcentis míllibus armatórũ ímpetrat à Deo véniam; &, Stéphanus imitátor Dómini sui, & primus Martyr in Christo, pro persecutóribus véniam deprecátur: & postquàm cum Christo esse cœpérunt, minùs valebunt?

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Epíscopi.

Constit. Monast. Cap. 1.

HOc exemplum idcircò nobis à Dño propónitur, ut dóceat nos in fide firmos esse & pertináces. Exemplum enim sumit ab hómine ad hóminem, ut discas nunquam desperáre; ut cùm petíeris nec accéperis, non desistas tamen, quoad accípias, si modo quod Deus vult póstules: neque díxeris, Peccátor sum & ídeo non exáudior. Verùm enimverò ne spem abjíceres, idcircò ait: Etsi non proptereà quòd amícus ejus sit, dabit illi, propter improbitátem tamen ejus dabit illi quotquot

habet necessários. Flagrandum autem est non ségniter, neque mente huc & illuc divagante: síquidẽ quisquis est ejúsmodi, non solùm non consecutúrus est quæ petet, immò verò Dóminum magìs exacerbábit.

Lectio viij.

SI enim cùm áliquis coram príncipe stat, ac lóquitur, stat cum multo timóre, atque tum externum tum internum ánimæ óculum nequáquam vagum, sed intentum habet, quantò magìs coram Deo cum timóre & tremóre standum est mente totâ in illum solum, nusquam verò áliò intenta. Nam ipse non externum hóminem modò videt ut hómines, sed internum étiam intuétur. Quòd si à peccáto debilitátus non potest citra mentis aberratiónem precári, quantùm potes vim tibi ínferas, ac constanter sta coram Deo, mente in illum defixâ, eáque ad seipsam advocátâ, sicque ignoscet Deus, quóniam non ex contemptu, sed ex infirmitáte, ut cónvenit stare coram Deo non potes. Si sic vi tibi illátâ, omne opus bonum perfícias; ne supersédeiris, quoad petíta consequáre: sed patienter fores ejus pulsa cùm petis. Vis díscere, ò dilecte, quómodò patientes fúerint sancti, nec spem abjécerint? Imitáre fidem Abrahæ, áccipe exempla.

Lectio ix. de Homilia in Evangel. Dominicæ occurrentis, cujus fit Commemor. in Laudibus & in utrisque Vesperis.

DIE II.

Sermo sancti Basílii Epíscopi.

Oratio in 40. Mart.

Lectio ij.

HI sunt qui acceptam à Deo nostram regiónem, quasi turres quædam contra adversariórum incursum munientes, refúgium éxhibent. Benefícium hoc, fratres dilectíssimi, grátiam hanc mínimè cessantem à Deo obtinémus. Parátum est hìc Christiánis auxílium. Qui áliquâ prémitur angústiâ, ad hos cónfugit; qui rursùs lætátur, ad hos recurrit: hic ut à malis liberétur, ille ut duret in rebus lætis. Hæc múlier orans pro fíliis audítur, peregrinanti viro réditum incólumem, ægrotanti verò salútem implórat & óbtinet.

Lectio iij.

O Sanctum chorum! ò sacrum órdinem! ò cúneum inexpugnábilem! ò commúnes humáni géneris custódes! óptimi curárum sócii, precum ac votórum ínvicem suffragatóres! legáti apud Deum potentíssimi! astra mundi, flores Ecclesiárum, vos non terra contexit, sed cœlum excépit. Apertæ sunt vobis paradísi portæ, dignum profectò exercítibus Angelórum, Patriarchis, Prophétis & Justis ómnibus spectáculum.

DIE III.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 1. in C. 2. Epist. Joan.

Lectio ij.

JOannes quid dixit: Si quis peccáverit, advocátum ha-

bémus ad Patrem Jesum Christum justum. Sed dicet áliquis: Ergo Sancti non petunt pro nobis? Ergo & Epíscopi & Præpósiti non petunt pro pópulo? Sed atténdite Scriptúras, & vidéte quia & Præpósiti commendant se pópulo. Nam Apóstolus dicit plebi: Orantes simul & pro nobis. Orat Apóstolus pro plebe, orat plebs pro Apóstolo. Orámus pro vobis, fratres, sed & vos, oráte pro nobis. Invicem pro se ómnia membra orent. Caput pro ómnibus interpellet.

Sermo 280. *Lectio iij.*

BEnedixit Dóminus pusillos cum magnis. Non nobis parùm videátur quòd ejus córporis membra sumus, cujus & illi quibus æquiparári non póssumus. Quia si unum membrum pátitur, compatiuntur ómnia membra, ita, cùm glorificátur unum membrum, congaudent ómnia membra. Glória cápiti unde consúlitur, & superióribus mánibus, & ínfimis pédibus. Sicut ille unus ánimam suam pro nobis pósuit, ita & imitáti sunt Mártyres, & ánimas pro frátribus posuérunt. Fructus labóris ergo illórum étiã nos sumus. Mirámur eos, miserantur nos. Gratulámur eis, precantur pro nobis.

DIE IV.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Vigil. SS. Petri & Pauli.

Lectio ij.

TRia sunt quæ in festivitátibus Sanctórum vigilanter consideráre debémus: auxílium Sancti, exemplum ejus, confusiónem nostram. Auxílium ejus; quia qui pótens in terra fuit, poténtior est in cœlis ante fáciem Dómini Dei sui. Si enim, dum hîc víveret, misertus est peccatóribus, & orávit pro eis; nunc tantò ámpliùs, quantò vériùs agnoscit misérias nostras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria caritátem ejus non immutávit, sed augmentávit; neque enim quia impassíbilis omníno, ídeò & incompassíbilis factus est.

Lectio iij.

DEbémus étiam atténdere exemplum ejus; quia quámdiu in terris visus est, & cum homínibus conversátus est, non declinávit neque ad déxteram, neque ad sinístram; sed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum qui dicit: Ego sum via, véritas & vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus, & tunc vidébitis quómodò tam verbo quàm exemplo lúxerit inter hómines: quália nobis vestígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè, juxta Prophétam, sémita justi recta est; rectus callis justi ad ambulandum.

DIE V.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

In Vigil. SS. Petri & Pauli.

Lectio ij.

DIligentióri intúitu, in festivitátibus Sanctórũ,

confusiónem nostram inspiciámus, quia homo ille símilis nobis fuit passíbilis, ex eódem luto formátus, ex quo & nos. Quid ergo est quòd non solùm difficile, sed & impossíbile crédimus ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, & contremiscámus. Hómines isti fuérunt qui præcessérunt nos, qui tam mirabíliter processérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuisse credámus. Sic ergo & gaudére, & confundi debémus: gaudére, quia patrónos præmísimus; confundi, quia eos imitári non póssumus.

Lectio iij.

ITa semper gáudium nostrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet; ut semper non solùm extréma, sed & prima gáudii luctus óccupet; quia etsi magna est gaudiórum matéria, sed máxima est dolórum. Verè nobis rubor confusiónis sunt, quos vix audeámus respícere, ne dicam, imitári. Orémus ergo eos, ut ipsi propítium nobis reddant amícum suum, júdicem nostrum, qui est Deus benedíctus in sécula, Amen. Tu autem.

DIE VI.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Epist. 22. ad Marcellinam sororem.

Lectio ij.

GRátias tibi, Dómine Jesu, quòd hoc témpore tales nobis Sanctórum spíritus excitasti, quo Ecclésia tua sancta majóra præsídia desíderat. Agnoscant omnes quales ego propugnatóres requíram. Hos ego acquisívi tibi, plebs sancta, qui prosint ómnibus, némini nóceant: tales ego ámbio defensóres: tales mílites hábeo; hoc est, non séculi mílites, sed mílites Christi.

Lectio iij.

NUllam ego de tálibus invídiam tímeó, quorum quò majóra, eò tutióra patrocínia sunt. Horum étiam illis ipsis qui mihi ínvident, opto præsídia. Véniant ergo, & vídeant stipatóres meos: tálibus me armis ambíri non nego. Nos etsi eos vidére non póssumus, séntimus tamen.

DIE VII.

De Sermóne Sancti Cæsárii Epíscopi.

Serm. 230. in App. apud Aug.

Lectio ij.

QUando festivitátes cólimus, fratres caríssimi, diligenter debémus atténdere, & totis víribus laboráre, ut quod visibíliter cólitur, in nobis invisibíliter compleátur. Qui nec castitátem custódit in córpore, nec puritátem tenet in mente, quóties sanctæ solemnitátes advéniunt, in córpore vidétur habére gáudium, in corde non célebrat nisi luctum. Quale enim gáudium potest habére, in cujus ánimâ multis vítiis occupátâ

magìs diábolus probátur habitáre quàm Christus? Nos verò, fratres caríssimi, etiamsi nobis áliqua, ut solet fieri, peccáta subrépunt, quantùm póssumus, cum Dei adjutório laborémus, jejúniis, vigíliis, oratiónibus, eleemósynis mundáre sórdida; ut véniens Dóminus in nobis, nihil invéniat quod óculos suæ majestátis offendat.

Sermo 265. *Lectio iij.*

Filios & omnes famílias vestras admonéte, fratres, semper ut castè & justè ac salúbriter vivant: nec solùm eos verbis, sed étiam exemplis ad bona ópera provocáte. Ante ómnia ubicumque fuéritis, sive in domo, sive in itínere, sive in convívio, sive in concessu, verba túrpia & luxuriósa nolíte ex ore vestro proferre; sed magìs vicínos & próximos vestros júgiter admonéte, ut semper, quod bonum est & honestum, loqui stúdeant; ne fortè detrahendo, mala loquendo, & in sanctis festivitátibus choros ducendo, cántica luxuriósa & túrpia proferendo, de lingua sua, unde debúerant Deum laudáre, inde sibi vúlnera videantur infligere. Isti enim infelíces & míseri hómines, qui balatiónes & saltatiónes ante ipsas basílicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubescunt: etsi Christiáni ad Ecclésiam vénerint, Pagáni de Ecclésia revertuntur; quia ista consuetúdo balandi de Paganórum observatióne remansit.

DIE OCTAVA.

Duplex-majus.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Lectio iv.

Illórum lauda virtútem, quorum jam certa victória est: illos devótis extolle præcóniis, quorum secúrè potes adgaudére corónis. Secúrè laudantur hómines qui non suâ jam vivunt vitâ, sed Dei. Non enim est quò vánitas intret, ubi véritas jam totum occupávit. Sed quænam est, inquit, glória Sanctis? Ad quid ergo Sanctis laus nostra? Ad quid glorificátio nostra? Ad quid nostra hæc ipsa solémnitas? Quò eis terrénos honóres, quos juxta verácem Fílii promissiónem honoríficat Pater cœlestis? Quo eis præcónia nostra? pleni sunt. Prorsus ita est, dilectíssimi; honórum nostrórum Sancti non egent, nec quidquam eis nostrâ devotióne præstátur, plenè quòd eórum memóriam venerámur, nostrâ ínterest, non ipsórum. Vultis scire quantùm ínterest nostrâ? Ego in me fáteor ex hâc recordatióne séntio desidérium véhemens inflammári. Quando & nos addémur ad patres nostros? Quando essentiáliter præsentábimur eis? Hoc enim primum desidérium, quod in nobis Sanctórum memória exci-

tat, ut eórum tam optábili societáte fruámur.

Lectio v.

UT eam glóriam nobis speráre líceat, & ad tantam beatitúdinem adspiráre, summópere nobis desideranda sunt suffrágia Sanctórum, ut quod possibílitas nostra non óbtinet, eórum nobis intercessióne donétur. Miserémini meî, miserémini meî saltem vos amíci mei. Nostis ipsi perículum nostrum: nostis figmentum nostrum: nostis ignorántiam nostram, & dolos adversariórum: nostis eórum ímpetus & nostram fragilitátem. Vobis enim loquor qui in eádem tentatióne fuistis; qui eosdem superastis conflictus; qui eosdem láqueos evasistis; qui didicistis ex his quæ passi estis, compassiónem.

Lectio vj.

ETsi de Angelis mihi árbitror præsumendũ, ob spirituális substántiæ & rationális formæ similitúdinem; amplióri tamen fidúciâ ad eos mihi reor vertendum, quos habére me nóverim, & in ipsâ humanitáte consortes; ut opórteat eos familiárius & speciálius miseréri ossi de óssibus meis, & carni de carne meâ. Absit, absit à vobis, ánimæ sanctæ, Ægyptia illa crudélitas pincernæ Pharaónis, qui in gradum prístinum restitútus, statim oblítus est Joseph sancti, qui in cárcere tenebátur. Non enim erant uníus cápitis membra, vel áliqua pars fidéli cum infidéli, aut ulla socíetas Israelítæ ad Ægyptium. Nos quoque si non sumus ipsíus cápitis membra, cujus & sancti, unde eis tam solémnibus votis & tanto gratulámur affectu? Hæc ígitur nostra & eórum cohæréntia est, ut nos gratulémur eis, ipsi compatiántur nobis; nos devótâ meditatióne regnémus in eis, ipsi in nobis & pro nobis mílitent piâ interventióne.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij.

IN illo témpore; dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. in Luc. n. 87.

ALius præcepti locus est, ut in ómnibus momentis, non solùm diébus, sed étiam nóctibus orátio deferátur. Vides enim quòd iste qui médiâ nocte perrexit, tres panes ab amíco suo póstulans, & in ipsa petendi intentióne persistens, non defraudátur orátis. Qui sunt isti tres panes, nisi mystérii cœlestis alimentum? Quòd si díligas Dóminum Deum tuum, non solùm tibi, sed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quàm qui pro nobis corpus suum trádidit? Ab hac médiâ nocte panes David pétiit & accépit. Pétiit quando dicébat: Médiâ nocte surgébam ad confitendum tibi. Ne-

: enim tímuit ne excitáret
mientem, quem scit sem-
vigilantem.

Lectio viij.

'T ídeò scriptórum mé-
,mores nóctibus ac diébus
tióni instantes, peccátis
tris véniam postulémus.
n si ille tam sanctus, & qui
ni erat necessitátibus occu-
us, sépties in die laudem
mino dicébat, matutínis &
pertínis sacrifíciis semper
entus, quid nos fácere opor-
, qui eò ámpliùs rogáre
émus, quò frequéntiùs car-
fragilitáte delínquimus;
de viâ lassis & istíus ævi
su, ac vitæ humánæ an-
ctu gráviter fatigátis, pa-
refectiónis deesse non pos-
, qui hóminis corda con-
net? Nec solùm médiâ
cte Dóminus, sed ómni-
s propè docet vigilandum
momentis: venit enim &
pertínâ, & secundâ, & tér-
vigíliâ, & pulsáre consué-
vit. Beáti ítaque servi illi, quos cùm vénerit Dóminus invénerit vigilantes.

Lectio ix.

SI ergo desíderas ut virtus Dei præcingat te, & ministret tibi, vigilandum est semper: multæ enim insídiæ sunt bonis, & gravis córporis somnus; quia si dormíre mens cœperit, vigórem suæ virtútis amittit. Excíta ígitur somnũ tuum, ut pulses óstium Christi. Quod aperíri sibi étiam Paulus exposcit, non solùm suis, sed étiam pópuli oratiónibus óbsecrans se juvári, ut aperiátur óstium sibi ad loquendum mystérium Christi. Ergo præceptívus locus frequenter orandi, spes impetrandi, rátio persuadendi; priùs in præcepto, post in exemplo. Qui enim promittit áliquid, spem debet afferre promissi; ut mónitis obediéntia deferátur, promissis fides.

CANONES.

PARS VERNA.

De Jejunio & observantiâ Quadragesimali.

FERIA QUARTA CINERUM.

Ex Capítulis sancti Rodulfi Bituricensis Epíscopi.

Ante ann. 866. Cap. 29. De jejunio Quadrag.

DIes Quadragesimáles cum summâ observatióne custodiendi sunt, ut jejúnium in eis præter dies domínicos nullátenus solvétur.

FERIA QUINTA POST CINERES.

Ex Capítulis sancti Martíni Bracarensis Epíscopi.

Ante annum 580. cap. 48.

NOn líceat in Quadragésima natáles Mártyrum celebráre, sed tantùm Sábbato & Domínicâ pro eórum commemoratióne oblatiónes offerri: sed nec natalítia, neque núptias líceat in Quadragésima celebráre.

FERIA SEXTA POST CINERES,

In quinque Plagis CHRISTI.

Ex Synodo Diœcesána Mediolanensi undécima, sub sancto Cárolo.

Anno 1584. inter monit. de Officiis divinis.

IN Quadragésima Fériis sextis, pium religiosumque mœrórem ex acerbitáte passiónis Christi Dómini fidéles præ pietáte íntimè concípere, omnique devotiónis officio, atque ádeò salutáribus lácrymis exprímere debent. Quamobrem, illis sextis Fériis ob memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, pópulus frequéntior convocétur ad orandum.

SABBATO POST CINERES.

Ex Régula canónica sancti Chrodogangi Epíscopi. Metensis.

Ante ann. 766. C. 20.

LIcet omni témpore vita Christianórum simplex debet esse, maximè tamen religiósis méntibus convénit ut his (Quadragésimæ) diébus continéntiùs vivant, & sédula servitúte Deo adhærére conten- dant.

DOMINICA PRIMA QUADRAGESIMÆ.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianensis Epíscopi.

Ann. 797. Can. 37.

DIes (Quadragesimáles) décimæ sunt anni, quos cum omni religióne & sanctitáte transígere debémus. Hoc témpore non jejunáre, præ-

ceptum Dei transcéndere est. Præter infirmos ac párvulos, quisquis non jejunáverit, pœnam sibi acquírit. E os dies Dóminus per semetipsum sacro jejúnio consecrávit.

FERIA SECUNDA.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianensis Epíscopi.

Anno 797. C. 38 & 43.

DIébus jejúnii eleemósyna facienda est; & cibum vel potum quo quisque uti débuit, si non jejunáret, paupéribus éroget. Penè non valet jejúnium, quod oratiónes, vigíliæ & eleemósynæ non commendant.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. Part. 1. Tit. 3.

ÆGróti, cùm per invaletúdinem córporis jejunáre non possint, quodam intimi ánimi dolóre gemituque, ut sanctus Augustínus monet, cibum cápiant, pro eò quòd, áliis jejunántibus, ipsi abstinére non possint. Cáveant autem quod ex ejusdem sancti Augustíni senténtiâ cautum est, ne álios suo exemplo ad violandum jejúnium próvocent.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Ex Concílio Toletáno octávo.

Ann. 653. Can. 9.

QUisquis absque inevitábili necessitáte, absque fragilitátis evidenti languóre, seu étiam ætátis impossibilitáte, diébus Quadragésimæ usum cárnium præsúmpserit attentáre, non solùm reus erit resurrectiónis Domínicæ, verùm étiam aliénus ab ejusdem diéi sancta communióne.

FERIA QUINTA.

inter IV. Temporum.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. Part. 1. Tit 3.

OMni témpore à jocis Christiánum hóminem abstinére cónvenit; at Quadragésimæ ac jejúnii témpore tantò diligéntiùs, quantò frequéntiùs studiosiùsque oratióni, abstinéntiæ, omnique pœniténtiæ géneri incumbendum est. Frequéntiùs ad Ecclésiam convéniat Christiánus, divínis Officiis omni attentióne & religiósâ meditatióne assistat. Missæ sacrifício quotídie intersit, sacrisque conciónibus adsit.

De Sacramento Pœnitentiæ in genere.

FERIA SEXTA
QUATUOR TEMPORUM.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1547. Seff. 6. de Justificatione, Cap. 14.

DOcendum est Christiáni hóminis pœniténtiam post lapsum multò áliam esse à baptismáli; eáque continéri non modò cessatiónem à peccátis & eórum detestatiónem, aut cor contrítum & humiliátum, verum étiam eorumdem sacramentálem confessiónem saltèm in voto, & suo témpore faciendam, & sacerdotálem absolutiónem; itemque satisfactiónem per jejúnia, eleemósynas, oratiónes & ália pia spirituális vitæ exercítia.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1551. Seff. 14. de Pœnit. C. 2.

PEr Baptismum Christum induentes nova prorsùs in illo efficimur creatúra, plenam & íntegram peccatórum ómnium remissiónem consequentes: ad quam tamen novitátem & integritátem per Sacramentum Pœniténtiæ, sine magnis nostris flétibus & labóribus, divína id exigente justítiâ, perveníre nequáquam póssumus; ut méritò Pœniténtia laboriósus quidam baptismus à sanctis Pátribus dictus fúerit. Est autem hoc Sacramentum Pœniténtiæ lapsis post Baptismum ad salútem necessárium, ut nondum regenerátis ipse Baptismus.

De Contritione, & Confessione; item de Confessariorum Officio.

DOMINICA SECUNDA
QUADRAGESIMÆ.
Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1547. Seff. 6. de Justificatione, C. 5 & 6.

QUi per peccáta à Deo aversi erant, disponuntur ad justítiam, dum excitáti divínâ grátiâ & adjúti, líberè moventur in Deum, credentes vera esse quæ divínitus reveláta & promissa sunt; & dum peccatóres se esse intelligentes, à divínæ justítiæ timóre, quo utíliter concutiuntur, ad consequendam Dei misericórdiam se convertendo, in spem eriguntur, fidentes Deum sibi propter Christum propítium fore, illumque tanquam omnis justítiæ fontem dilígere incípiunt: ac proptéreà moventur adversùs peccáta per ódium áliquod & detestatiónem.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Seff.* 14. *de Pœnit. Cap.* 4.

Contritiónem imperfectam quæ Attrítio dícitur, quóniam vel ex turpitúdinis peccáti consideratióne, vel ex gehennæ & pœnárum metu commúniter concípitur, si voluntátem peccandi exclúdat cum spe véniæ, declárat (sancta Synodus) non solùm non fácere hóminem hypócritam & magìs peccatórem, verùm étiam donum Dei esse, & Spíritûs sancti impulsum, non adhuc quidem inhabitantis, sed tantùm moventis; quo pœnitens adjútus, viam sibi ad justítiam parat. Et quamvìs sine Sacramento Pœniténtiæ per se ad justificatiónem perdúcere peccatórem néqueat, tamen eum ad Dei grátiam in Sacramento Pœniténtiæ impetrandam dispónit.

FERIA TERTIA.

Ex Declaratióne Cleri Gallicáni.

Anno 1700. *Tit.* 1.

De dilectióne Dei, sicut ad Sacramentum Baptismi in adultis, ita ad Sacramentum Pœniténtiæ, quæ est labóriósus baptismus, requisítâ, ne necessáriam doctrínam omittámus; hæc duo imprímis ex sacrosancta Synodo Tridentína docenda esse dúximus. Primum, ne quis putet in utróque Sacramento requíri, ut præviam, contritiónem eam quæ sit caritáte perfecta, & quæ cum voto Sacramenti, ántequàm actu suscipiátur, hóminem Deo reconcíliet. Alterum, ne quis putet in utróque Sacramentum sécurum se esse, si præter fídei & spei actus, non incípiat dilígere Deum tanquam omnis justítiæ fontem.

FERIA QUARTA.

Ex Synodo Carnotensi.

Ann. 1526. *Tit.* 7. *versùs finem.*

Tempore Quadragesimáli sæpíssimè admóneant Curáti Parochiános suos, & illos præcípuè qui per annum íntegrum distulérunt confitéri, ut témpore débito confiteantur, non differentes confessiónem, ut fáciunt pleríque, usque circa finem hebdómadæ sanctæ; ne propter eórum moram divínum impediátur Officium, aut minùs débitè compleátur: eis comminando quòd si qui usque ad præfátos dies confitéri distúlerint, non admittantur ad confessiónem, nec ad Sacramentum, nisi post Festū Paschæ: quod fácere póterunt Curáti & eórum Vicárii, cessante perículo & scándalo.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo.

Ann. 1565. *Part.* 2. *Tit.* 6.

In Confessáriis probandis hanc ratiónem hábeant Epíscopi, ut pii, bene moráti, docti, prudentes, patientes, de animárum salúte sollíciti, & fidéles custódes sint eórum quæ in Confessióne dicuntur, provectâ étiam ætáte, præsertim illi quibus confessiónes mulíerum erunt audiendæ.

FERIA SEXTA.

Ex Instructiónibus sancti Cároli de Pœniténtia.

Inter Act. Mediol. Eccl. Part. 4. tit. 9. promulgatis auctoritate Cleri Gallicani in Comitiis, anno 1658.

NEcessária ádmodùm Sacerdótibus, qui in audiendis Pœniténtium Confessiónibus versantur, Cánonum Pœnitentiálium sciéntia. Etenim si ómnia quæ ad pœnitendi modum pértinent, non prudéntiâ solùm ac pietáte, sed justítiâ étiam metienda sunt; certè norma hæc è Canónibus Pœnitentiálibus sumátur oportet. Sunt namque ii quasi régulæ quædam; quibus, cùm ad culpæ commissæ gravitátem rectè dignoscendam, tùm ad imponendam pro illíus ratióne veram pœniténtiam, Confessárii ita diriguntur; ut ubi síngula & quæ ad peccáti magnitúdinem, & quæ ad Pœnitentis statum, conditiónem, ætátem, intimumque cordis contríti dolórem pértinent, accurátè perpénderint, tùm demum pœniténtiam judício ac prudéntiâ suâ moderentur.

SABBATO.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Ann. 1215. Tit. 21.

SAcerdos sit discrétus & cautus, ut more períti médici superinfundat vinum & óleum vulnéribus sauciáti; diligenter inquírens & peccatóris circumstántias & peccáti, per quas prudenter intélligat quale illi consílium débeat exhibére, diversis experimentis utendo ad sanandum ægrótum.

DOMINICA TERTIA QUADRAGESIMÆ.

Ex Synodo Carnotensi.

Ann. 1526. Tit. 7.

PResbyteri circa confessiónem sacramentálem máximam curam adhíbeant & cautélam; scílicet ut diligenter & cautè inquírant peccáta & circumstántias: ita tamen quòd simplícibus persónis dent matériam confitendi, & sua peccáta detegendi, nec eos dirèctè vel indirectè ínstruant ad malum. Si pro iis quos in confessióne audíerint Sacerdótes, prudentióre consílio indiguérint illud absque ulla expressióne & nominatióne persónæ, cautè requírant.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Trecensi.

Anno 1459.

SAcerdótes ne à confitente quærant nómina personárum cum quibus peccáverit, sed circumstántias quæ quandóquè tantam aggravatiónem peccáti fáciunt; quia sine hoc de peccáti quantitáte non pótest bene judicári. Debent semper pia gestáre víscera circa confitentes, exemplo beáti Ambrósii, de quo légitur quòd quotiescumque áliquis lapsus in peccátum ante eum veniébat ob pœniténtiam percipiendam, ita flebat, ut pœnitentem flere compélleret.

FERIA TERTIA.

Ex véteri Synodáli Diœcesis Albiensis.

Auctoritate Ludovici à Lotharingiâ Episcopi Alb. recognit. anno 1553. part. 1. cap. 19.

HAbeat Sacerdos sollicitúdinem diligentem; ne dum audit confessiónem, respíciat in fácie confitentem & præcípuè mulíerem. Téneat caput inclinátum, & si peccátum horríbile intelléxerit, non signum, aut nutum fáciat, seu áliquod verbum próferat per quæ peccatórem abominétur vel peccátum, ne peccátor rubóre confúsus peccáta simília vel réliqua sibi tímeat reveláre. Móneat eum benignè, ut ómnia peccáta sua confiteátur humíliter, nec ob verecúndiam celet áliquid vel timórem, quia non est hómini locutúrus, sed Deo, cujus persónam ipse Présbyter repræsentat.

FERIA QUARTA.

Ex Instructiónibus sancti Cároli, de Pœniténtia.

Inter Act. Mediol. Eccl. Part. 3. tit. 4.

IN Ecclésia, non in privátis ædibus, confessiónes áudiat Confessárius, nisi ex causa necessária vel urgenti; quæ cùm incíderit, stúdeat in loco decentíssimo id præstáre. Mulíeres ante solis ortum vel post ejus occásum confitentes in Ecclésia ne áudiat, neve ullo modo extra sedem confessionálem, & médio inter eum & mulíerem intercepto. Se in sedíli confessionáli ostendat de pœnitentis salúte paternè sollícitum, ita tamen ut nullo pénitùs signo inspectántibus indicáre possit se gravitáte fortasse scéleris alicújus commovéri.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Stéphani de Pontécaro, Parisiensis Epíscopi.

Ante annum 1508. Tit. de Pœnitentia.

SI quidam ad confessiónem de criminibus suis accésserint, asserentes se non posse abstinére, eórum confessiónes recipiátis, (ô Sacerdótes,) & bonum consílium abstinendi & satisfaciendi distribuátis: & licèt vera pœniténtia non sit, & infructuósa quoad vitam æternam, tamen valébit, & póterit eis prodesse quoad multa; ut Deus cítiùs illustret cor eórum ad pœniténtiam.

FERIA SEXTA.

Ex Régulis sacramentálibus sancti Cároli de Pœniténtia, promulgátis Parísiis auctoritáte Cleri Gallicáni.

Anno 1658. De observandis in ministerio Sacram. Pœnit.

VIdeat diligenter Confessárius ne quem absolvat, qui vel ódium, inimicitiamve depónere nolit, vel restitúere pro facultáte recúset aliénum, vel à statu peccáti mortális parátus non sit discédere, occasionemve símilis peccáti vitáre. Quâ de re doctrínas probátas stúdeat rectè cognóscere, & secundùm eas sese gérere.

SABBATO.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Ann. 816. Lib. 1. C. 37.

PŒniténtium causæ pensandæ sunt, & tunc ligandi

atque solvendi potestas exercenda. Videndum est quæ culpa præcésserit, aut quæ sit pœniténtia secúta post culpam; ut quos omnípotens Deus per compunctiónis grátiam vísitat, illos Pastóris senténtia absolvat. Tunc enim vera est absolútio præsidentis, cùm superni arbítrium séquitur Júdicis.

Tu autem.

De Satisfactione & Indulgentiis.

DOMINICA QUARTA QUADRAGESIMÆ.

Ex Concílio Lateranensi secundo.

Ann. 1139. *Can.* 22.

QUia inter cétera unum est quod sanctam máximè perturbat Ecclésiam, falsa vidélicet pœniténtia; ne falsis pœniténtiis ánimas décipi, & in infernum pértrahi patiantur (Presbyteri.) Falsam autem pœniténtiam esse constat, cùm spretis plúribus, de uno solo pœniténtia ágitur; aut cùm sic ágitur de uno, ut non discedátur ab álio; cùm pœnitens ab offício non recédit, quod sine peccáto agi nullâ ratióne prævalet; aut si ódium in corde gestétur, aut si offenso cuílibet non satìs fiat, aut si offendenti offensus non indúlgeat, aut si arma quis contra justítiam gerat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Sess.* 24. *de Ref. C.* 8.

APóstolus monet públicè peccantes palàm esse corripiendos. Quando ígitur ab áliquo públicè & in multórum conspectu crimen commissum fúerit, unde álios scándalo offensos commotosque fuisse non sit dubitandum, huic condignam pro modo culpæ pœniténtiam públicè injungi oportet; ut quos exemplo suo ad malos mores provocávit, suæ emendatiónis testimónio ad rectam révocet vitam. Epíscopus tamen públicæ hoc pœniténtiæ genus in áliud secrétum póterit commutáre, quando ita magìs judicáverit expedíre.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

Ann. 813. *Can.* 38.

MOdus pœniténtiæ peccáta sua confiténtibus, aut per antiquórum Cánonum institutiónem, aut per sanctárum Scripturárum auctoritátem, aut per consuetúdinem Ecclesiásticam impóni debet, repudiátis ac pénitùs eliminátis libellis, qui dum pro peccátis grávibus leves quosdam & inusitátos impónunt pœniténtiæ modos, cónsuunt pulvillos, secundùm prophéticum sermónem, sub omni cúbito manûs, & fáciunt cervicália sub cápite universæ ætátis ad capiendas ánimas.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

An. 829. *Lib.* 1. *C.* 32 & 46.

SAcerdótes qui aut múneris, aut amóris, aut timó-

ris, aut certè favóris causâ, témpora modumque pœniténtiæ ad libitum pœniténtium indícunt, áudiant quid Dóminus per Ezechiélem Prophétam terribíliter dicat : Erit manus mea super Prophétas qui decepérunt pópulum meum, dicentes: Pax, pax; & non est pax. Sacerdótibus illis est conféssio peccatórum facienda, à quibus subindè & modus pœniténtiæ capiátur, & à quibus secundùm canónicam institutiónem reconciliátio mereátur.

FERIA QUINTA.

Ex Régulis sacramentálibus sancti Cároli de Pœniténtia, promulgátis Paríſiis auctoritáte Cleri Gallicáni.

Anno 1658.

IN pœniténtia imponenda adhibébit Confessárius & prudéntiam & pietátem & justítiam : habébit ratiónem statûs, conditiónis, sexûs & ætátis. Vidébit ne ei qui in aliéna potestáte est, eam pœniténtiam injungat, quâ vel præjudícium afferátur illíus juri qui pœnitentem in potestáte hábeat; neve eam quâ vel occásio detur spirituális ruínæ, vel pœnitentis alteriusve peccátum détegi, vel áliquod scándalum suboríri, vel ipse pœnitens nímiùm deterréri, remissusve & tépidus reddi possit. Quamobrem talem impónet, qualem ab eo præstári posse júdicet. Considerábit autem ánimum mentemque pœnitentis, ac fletum, gémitum & lácrymas íntimi dolóris índices. Vidébit ne pro peccátis grávibus levíssimas pœniténtias impónat : id quod & Confessóribus & pœniténtibus periculósum est.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Wormatiensi.

Ann. 868. Can. 25.

PŒniténtibus, secundùm differéntiam peccatórum, Sacerdótis arbítrio pœniténtiæ decernuntur. Debet ítaque Sacerdos in pœniténtia danda singulórum causas singulátim consideráre, oríginem quoque modumque culpárum, & affectus gemitusque delinquéntium diligenter examináre, manifestèque cognóscere; témporum étiam : & personárum, locórum quoque & ætátum qualitátes inspícere; ut étiam pro consideratióne locórum, ætátum vel témporum, seu pro qualitáte delictórum atque gemítuum uniuscujusque delinquentis, à sacris régulis óculos non reflectat.

SABBATO.

Ex sancto Hierónymo.

Apud Gratianum distinct. 1.

MEnsúram témporis in agenda pœniténtia non satìs apertè præfigunt Cánones pro unoquóque crímine, ut de síngulis dicant quáliter unumquodque emendandum sit : sed magìs in arbítrio Sacerdótis intelligentis relinquendum statuérunt; quia apud Deum non tantùm valet mensúra témporis, quantùm dolóris; nec abstinéntia tantùm cibórum quantùm mortificátio vitió-

rum. Ideò témpora pœniténtiæ pro fide & conversatióne fidélium pœniténtium abbrevianda præcípiunt, & pro negligéntiâ (eorumdem) protelanda : pro quibusdam tamen culpis modi pœniténtiæ sunt impósiti.

DOMINICA PASSIONIS.

Ex Concílio Tridentino.

Ann. 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit. C.* 8.

MAgnópere à peccáto révocant, & quasi fræno quodam coercent satisfactóriæ pœnæ, cautioresque & vigilantióres in futúrum pœnitentes effíciunt : medentur quoque peccatórum relíquiis, & vitiósos hábitus malè vivendo comparátos contráriis virtútum actiónibus tollunt. Neque verò ita nostra est satisfáctio hæc quam pro peccátis nostris exsólvimus, ut non sit per Christum Jesum, in quo merémur, in quo satisfácimus, facientes fructus dignos pœniténtiæ, qui ex illo vim habens, ab illo offeruntur Patri, & per illum acceptantur à Patre. Hábeant autem præ óculis Sacerdótes ut satisfáctio quam impónunt, non sit tantùm ad novæ vitæ custódiam & infirmitátis medicamentum, sed étiam ad præteritórum peccatórum vindíctam & castigatiónem.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

Ann. 813. *Can.* 36.

PEccáta quæ ex indústria, aut cujúslibet libídinis explendæ causà, idcircò fiunt ut eleemósynis redimantur, nequáquam eis rédimi possunt; quia qui hoc perpetrârunt, videntur Deum mercéde condúcere, ut eis impúnè peccáre líceat. Non ergo quis idcircò peccáre debet, ut eleemósynam fáciat; sed ídeò eleemósynam fácere debet, quia peccávit.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

Ann. 813. *Can.* 45.

A Quibusdam qui Romam Turónumve & ália quædam loca sub prætextu oratiónis inconsultè péragrant, plúrimùm errátur. Sunt qui putant se impúnè aut peccáre, aut peccasse, quia hæc loca oratúri frequentant : sunt páuperes qui vel ídeò id fáciunt, ut majórem hábeant matériam mendicandi ; tantùm vecordes, ut putent se sanctórum locórum solâ visióne à peccátis purgári. Qui verò peccáta sua Sacerdótibus, in quorum sunt Paróchiis, confessi sunt, & ab iis agendæ pœniténtiæ consílium accepérunt, si oratiónibus insistendo, eleemósynas largiendo, vitam emendando, mores componendo, Apostolórum límina, vel quorúmlibet Sanctórum, invísere desíderant ; horum est devótio modis ómnibus collaudanda.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentino.

Ann. 1563. *Sess.* 25. *Decret. de Indulg.*

CUm potestas conferendi Indulgéntias à Christo

Ecclésiæ concessa sit, atque hujúsmodi potestáte divínitus sibi tráditâ, antiquíssimis étiam tempóribus, illa usa fúerit, sacrosancta Synodus Indulgentiárum usum Christiáno pópulo máximè salutárem, & sacrórum Conciliórum auctoritáte probátum, in Ecclésia retinendum esse docet & præcipit. In his tamen concedendis moderatiónem, juxta véterem & probátam in Ecclésia consuetúdinem, adhibéri cupit, ne nímiâ facilitáte Ecclesiástica disciplína enervétur; & státuit pravos quæstus omnes pro his consequendis, unde plúrima in Christiáno pópulo abúsuum causa fluxit, omníno abolendos esse.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Cameracensi.

Anno 1565. *Tit.* 22.

QUia per indiscrétas & supérfluas Indulgéntias claves Ecclésiæ contemnuntur, & pœnitentiális satisfáctio enervátur; ídeò ne quis ullas novas aut ignótas Indulgéntias pópulo commendet & promerendas offerat, nisi priùs ab Ordinário (loci Epíscopo) visitátæ fúerint & probátæ. Párochi étiam pópulum suum diligenter admóneant, ne circumforáneis quibusdam libellis témerè fidem adhíbeant, qui ex lévibus, vanis & superstitiósis causis exorbitantes Indulgéntias pollicentur, cùm Indulgéntiæ nónnisi ex piis & rationabílibus causis concédi débeant.

FERIA SEXTA.

In Compassione B. Mariæ *Virginis*.

Ex Synodo Coloniensi.

Ann. 1423. *Can.* 11.

† AD glóriam sanctæ & intemerátæ Vírginis Dei genitrícis, pro míseris peccatóribus Fílium suum crucifixum assíduè deprecantis, necnon ad honórem illíus angústiæ & dolóris, dum Redemptor noster Jesus Christus, expansis mánibus in ara crucis, pro salúte nostra immolátus, matrem suam benedictam dilectíssimo discípulo suo Joanni Evangelistæ commendávit; & præsertim ut profanórum hæreticórum perfidia retundátur, qui imágines ad laudem Crucifixi & glorióśæ Vírginis dedicátas combúrere mínimè formidárunt; Festum commemoratiónis præfátæ angústiæ & dolóris beátæ Maríæ Vírginis síngulis annis celebrétur.

SABBATO.

De Sermóne S. Leónis Papæ.

Circa ann. 447. *C.* 5.

DUm cóngruis purificatiónibus ad celebrandum Pascha Dómini, útraque substántia præparátur, profutúra omni témpore consuetúdo nutrítur, sevéra in súbditos impéria detumescant, cesset vindícta peccáti, & rei críminum ad hos dies pervenisse se gáudeant in quibus à sanctis piisque Princípibus étiam publicárũ austéritas remissa est ultiónum, aboleantur ódia, deficiant simultátes; quóniam judícium Dei, sicut immítibus véhemens, ita erit misericórdibus clemens.

De annua peccatorum Confessione & Paschali Communione unicuique adulto præscriptis. De prima Communione, & requisitis ad sacræ Eucharistiæ perceptionem dispositionibus.

DOMINICA PALMARUM.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Ann. 1215. *C.* 21.

OMnis utriusque sexûs fidélis, postquàm ad annos discretiónis pervénerit, ómnia sua solus peccáta confiteátur fidéliter, saltèm semel in anno, próprio Sacerdóti, & injunctam sibi pœniténtiam stúdeat pro víribus adimplére, suscípiens reverenter ad minus in Pascha Eucharístiæ Sacramentum, nisi fortè de consílio próprii Sacerdótis, ob áliquam rationábilem causam ad tempus ab ejus perceptióne dúxerit abstinendum. Alióquin & vivens ab ingressu Ecclésiæ arceátur, & móriens Christiánâ cáreat sepultúrâ. Si quis autem alieno Sacerdóti volúerit justâ de causâ sua confitéri peccáta, licéntiam priùs obtíneat.

Tu autem.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Remensi.

Ann. 1583. *Cap.* 10 & 11.

DOlémus, tantam esse (quorumdam) Christiánórum incúriam, ut semel tantùm in anno sumant Eucharístiæ subsídia. Quare Paræci & qui ad divíni verbi prædicatiónem asciscuntur, de frequentis Communiónis antíquo usu, ejusdemque miris frúctibus & utilitáte dissérant, & fidélibus persuadére nitantur nullum esse modum aptiórem & compendiosiórem, quo Ecclésiæ Apostólicæ fácies nostro sǽculo rédeat.

Tu autem.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Cabilonensi secundo.

Ann. 813. *Can.* 46.

IN perceptióne córporis & sánguinis Domínici magna discrétio adhibenda est. Cavendū est enim, ne si nímium in longum differátur, ad pernícię ánimæ pertíneat, dicente Dómino: Nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Si verò indiscrétè accipiátur, timendum est illud quod ait Apóstolus: Qui mandúcat & bibit indignè, judícium sibi mandúcat & bibit.

Tu autem.

FERIA QUARTA.

Ex Tractátu Jonæ Aurelianensis Epíscopi, de Institutióne Laicáli.

Ann. 830. *Lib.* 2. *Cap.* 18.

SAcrosanctum corpus & sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, quidam reverenter & salúbriter, quidam indiscrétè & indignè percípiunt. Nonnulli

tanti Sacramenti participatióne ob reátuum suórum obligatiónem, Sacerdótis judício, méritò privantur. Item pleríque (quod valde periculósum & cóngruâ emendatióne dignum est) ab hoc Sacramento, partim incúriâ, partim desídiâ, ádeò se súbtrahunt, ut vix in anno, ex consuetúdine, potiusquàm ex devotióne, id fáciant; nesciéntes aut scire nolentes quò sicut corpus sine cibo & potu, ita & ánima sine spirituáli cibo móritur. Quanti autem sit discríminis, nisi accipiátur, & quanti, si indiscrétè sumátur, Evangélica & Apostólica testimónia, & sanctórum Patrum dicta demonstrant.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

Ex Concílio Matisconensi secundo.

Ann. 583. *Can.* 2.

✝ PAscha nostrum in quo summus Sacerdos & Póntifex pro nostris delíctis, nullam habens obnoxietátem peccáti, immolátus est, debémus omnes festivíssimè cólere, & sédulæ observatiónis sinceritáte in ómnibus venerári, ut illi sanctíssimis diébus omnes simul coadunáti, hymnis Paschálibus indulgentes, perseveratiónis nostræ præséntiam quotidiánis sacrifíciis ostendámus, laudantes Creatórem ac regeneratórem nostrum véspere, mane & merídie.

Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Bituricensi.

Anno 1584. *Tit. de Euchar. Can.* 7.

NEmo ad diem Paschæ Eucharístiam ab álio quàm à próprio Párocho seu Curáto súmere præsúmat. Sacerdos qui contra hoc Decrétum administrat, cujuscumque gradûs & órdinis fúerit, extraordináriè puniátur. Aliis quibúslibet diébus festis, Commúnio ex licéntia Epíscopi, ejus Vicárii: aut Párochi, áliis in locis pro cujusque voto ab idóneo Sacerdóte concedátur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi sexto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1582. *Tit.* 9.

PArochus si Parochiálem habet qui ex morbo labórans, aliâve necessitáte verè impedítus, non potest sacro Paschæ témpore ad Ecclésiam convenire, ubi sanctíssimam Communiónem cum céteris percípiat, ad illum (etiamsi paucis antè diébus percéperit) ipse illo Paschâli témpore déferat.

Tu autem.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tolosáno.

Ann. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 5.

QUæ tanto animárum dispéndio in locis quibusdam incrébruit serò nímiùm communicandi consuetúdo, sánctiùs erit immutanda. Adolescentesque ii, quos de fumendo mystério satìs decérnere posse Párochi vel Confes-

ſárii judicârint, ad Communiónem ſunt (à Párochis) recipiendi, imò étiam impellendi.

Tu autem.

FERIA QUINTA.

Ex Conſtitutiónibus Eccléſiæ Gallicánæ in Conventu Melodunenſi.

Ann. 1579. *Tit. de Euchar.*

AD frequentem Communiónem cum fídei ſinceritáte, ſpei confidéntiâ, caritátis ardóre, ac animárum puritáte, pópuli excitandi ſunt. Júvenes primùm ad tanti Sacramenti ſumptiónem admitti volentes, probentur; & per tempus áliquod, ántequàm admittantur, ad fídei ſinceritátem, uſum & fructum tanti Sacramenti inſtituantur.

Tu autem.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Seſſ.* 13. *de Euchar. Cap.* 7.

SI non decet ad ſacras ullas functiónes quémpiam accédere, niſi ſanctè; certè quò magìs ſánctitas & divínitas cœleſtis (Euchariſtiæ) Sacramenti viro Chriſtiáno comperta eſt, diligéntiùs cavére ille debet ne abſque magna reveréntia & ſanctitáte ad id percipiendum accédat. Quare communicáre volenti revocandum eſt in memóriam Apóſtoli præceptum: Probet ſeipſum homo. Eccleſiáſtica autem conſuetúdo declárat eam probatiónem neceſſáriam eſſe, ut nullus ſibi cónſcius mortális peccáti, quantumvìs ſibi contrítus videátur, abſque præmiſſa ſacramentáli confeſſióne ad ſacram Euchariſtiam accédere débeat.

Tu autem.

SABBATO IN ALBIS.

Ex Concílio Toletáno undécimo.

Ann. 675. *C.* 4.

DIſcordántium fratrum oblatiónes; juxta antíqui Cánonis definitiónes, nullo modo recipiendas eſſe censémus. Antequàm eos reconciliátio vera innectat, nullus eórum accédere ad altáre Dómini áudeat, vel grátiam Communiónis ſanctæ percípiat.

Tu autem.

De Sacrificio Miſſæ à Sacerdotibus ritè celebrando; & de pietate quâ fideles huic adſtare debent.

DOMINICA IN ALBIS.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Seſſ.* 22.

Decret. de obſerv. in Miſſa.

SAcroſanctum miſſæ ſacrifícium omni religiónis cultu ac veneratióne celebrétur. Cùm ígitur multa jam ſive témporum vítio, ſive hóminum incúriâ & improbitáte, irrepſiſſe videantur quæ à tanti ſacrifícii dignitáte aliéna ſunt, decernit ſancta Synodus, ut Ordinárii (locórum Epíſcopi) ea ómnia prohibére atque è médio tóllere ſédulò curent ac

teneantur, quæ vel avarítia, idolórum sérvitus, vel irreveréntia, quæ ab impietáte vix sejuncta esse potest, vel superstítio veræ pietátis falsa imitátrix, induxit.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. L. 3. C. 6.

POsthábitis ædículis quas usus inólitus Capellas appellat, Basílicæ Deo dicátæ ad Missárum celebratiónem audiendam, & córporis & sánguinis Domínici perceptiònem sumendam, assíduè devotéque adeantur.

Tu autem.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo.

Anno 1565. Part. 2. Tit. 5.

ORatoriórum ædificatiónem aut usum, ne fácilè, sed magnâ de causâ permittant Epíscopi. In eis autem designandis vel probandis hæc servent: Ne sint in interiórum ædium pártibus, in quibus dómini vel família frequéntiùs versentur, sed cómmodo & honesto loco à cubículis, tricliniis & aulâ separáto: ad templi formam & régulam própiùs accédant: nec ita angusta sint, ut qui Missam audíerint, ad óstium aut fenestram stare cogantur; aut denique ibi sacris interesse, ubi promíscuè profánum áliquod exerceátur. Cui autem id permissum fúerit, is eò ráriùs utátur; ne distracti hómines illâ commoditáte, Ecclésiam minùs frequentent, quod exemplo étiam nóceat áliis.

Tu autem.

FERIA QUARTA.

Ex Concilio Rotomagensi.

Ann. 1591. Tit. de Episc. off. n. 11.

MOneantur ab Epíscopo in sua promotióne Presbyteri, ut intrà semestre, sine altérius cujuscumque licéntia, Missam primam célebrent, & deinceps répetant saltèm ómnibus diébus Domínicis & Festis solémnibus. Si autem curam habúerint animárum, tam frequenter, ut suo múneri satisfáciant.

Tu autem.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. Sess. 22.

Decret. de observ. in Missa.

ILliberáles eleemosynárum exactiónes pótiùs quàm postulatiónes (pro celebrandis Missis) aliaque hujúsmodi quæ à simoníaca labe vel certè à turpi quæstu non longè absunt, omníno prohíbeant Ordinárii (locórum Epíscopi.) Deinde ut irreveréntia vitétur, sínguli in suis Diœcésibus interdícant ne cui vago & ignóto Sacerdóti celebráre líceat; neve patiantur privátis in dómibus, atque omníno extra Ecclésiam & ad divínum tantùm cultum dedicáta Oratória, ab eisdem Ordináriis designanda & visitanda, sanctum hoc sacrifícium à seculáribus aut reguláribus quibuscumque péragi, ac nisi priùs qui intersint, decenter compósito córporis há-

bitu, declaráverint se mente étiam ac devóto cordis affectu, non solùm córpore, adesse.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Lateranensi secundo.

Ann. 1215. *C.* 17.

SUnt Presbyteri qui Missárum célebrant solémnia vix quater in anno; & quòd detérius est, interesse contemnunt: & si quando, dum hæc celebrantur, intersunt, chori siléntium fugientes, intendunt extériùs collocutiónibus Laicórum; dumque auditum ad indébitos sermónes effundunt, aures intentas non pórrigunt ad divína. Hæc ígitur & simília sub pœna suspensiónis pénitùs inhibémus.

SABBATO.

Ex Concílio Cameracensi.

Ann. 1565. *Tit.* 6. *Cap.* 1 & 2.

QUicumque ad tremendum Missæ sacrifícium accésserit, is in primis mentem puram & attentam ad tanti Sacramenti mystérium perficiendum áfferat; nec nisi bonæ consciéntiæ testimónio præditus, & Pœniténtiâ sacramentáli, si necesse fúerit, præparátus & probátus, ac débitâ oratióne priùs accommodátus, ad córporis & sánguinis Christi venerábile Sacramentum Deo Patri offerendum se cónferat. Valde præpósterum & indignum quòd velint Sacerdótes à Láicis reveréntiam huic Sacramento exhibéri, nec ipsi tamen móribus & religióne suâ exhibendam declárent.

DOMINICA SECUNDA POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentino.

Ann. 1562. *Sess.* 22. *Decret. de observ. in Missa, versùs finem.*

CAveant Epíscopi, ne Sacerdótes áliis quàm débitis horis célebrent, neve ritus álios aut álias cæremónias & preces in Missárum celebratióne adhíbeant, præter eas quæ ab Ecclésia probátæ ac frequenti & laudábili usu receptæ fúerint. Dóceant pópulum quis sit, & à quo potíssimùm provéniat sanctíssimi hujus sacrifícii tam pretiósus ac cœlestis fructus: móneant étiam eumdem pópulum, ut frequenter ad suas Paróchias, saltèm diébus Domínicis & majóribus Festis, accédant.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo.

Ann. 1565. *Part.* 2. *Titulo* 5.

MIssæ nec ante auróram nec post merídiem, nisi ex causa jure permissa, celebrentur. Ne Párochi cujusquam grátiâ, metuve, Missam (Parochiálem) antícipent aut differant; sed illam eâ potíssimùm horâ célebrent, quæ pópulo magìs accommodáta sit.

Tu autem.

FERIA

FERIA TERTIA.

Ex Epístola sancti Augustíni Epíscopi ad Januárium.

Script. circa ann. 400. *C.* 5. *n.* 7 & 8.

LIquidò appáret, quando primùm accepérunt discípuli corpus & sánguinem Dómini, non eos accepisse jejúnos. Numquid tamen proptéreà calumniandum est universæ Ecclésiæ, quòd à jejúnis semper accípitur? Ex hoc enim plácuit Spirítui sancto, ut in honórem tanti Sacramenti, in os Christiáni priùs corpus Domínicum intráret quàm céteri cibi. Nam ídeò per universum orbem mos iste servátur. Post cibos dedit Dóminus..... Non præcépit quo deinceps órdine sumerétur, ut Apóstolis per quos Ecclésias dispositúrus erat, reserváret hunc locum. Cùm verò ait Apóstolus, de hoc Sacramento loquens: Cétera, cùm vénero, dispónam, intélligi datur, & ab ipso ordinátum esse quod nullâ morum diversitáte variátur.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. *Cap.* 48.

IRrepsit usus emendatióne dignus, quòd nonnulli Presbyterórum sine ministris Missárum solémnia frequentent. Unde interrogandus hujúsmodi córporis & sánguinis Dómini solitárius consecrátor quibus dicit: Dóminus vobiscum; & à quo illi respondétur: Et cum spíritu tuo; vel pro quibus: Meménto, Dómine... & ómnium circumstántium, cùm nullus circumstet, dicit. Quæ consuetúdo, quia Apostólicæ & Ecclesiásticæ auctoritáti refragátur, provídeat unusquisque Episcopórum, ne in sua Paróchia quisquam Presbyterórum Missam solus celebráre præsúmat.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanensi sexto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1582. *Tit.* 15.

CLéricus, qui in Missæ sacrifício ministrat, dum eam functiónem obit, ne Preces horárias, neve áliud quidquam de libro aliove Offício récitet; sed toto íntimæ pietátis stúdio ad ministérium attentus sit, quod tunc piè religiosèque éxequi debet.

FERIA SEXTA.

Ex Statútis Synodálibus Parisiensis Ecclésiæ.

Ann. 1588. *Tit. de Horis dicendis.*

CUm nonnulli particulátim dicant Offícium aut oratiúnculas, álios audientes (Missam) aliquóties perturbantes, magìs altè sequentes, aut progressus facientes, étiam témpore Epístolæ aut Evangélii, quæ sunt verba Christi, aut ejus núntii scílicet Apóstoli, nullùsque ita audácior esset ad áliud inténdere, dum Princeps aut ejus núntius loquerétur; idcircò injúngimus, ut dum ad divína accéditis, ad síngula quæ proferuntur & aguntur, attendátis; nec credátis vestras oratiúnculas melióres & efficacióres illis quas Ecclésia universális dicendas decrévit.

Tu autem.

SABBATO.

Ex Concílio Aurelianensi quarto.

Ann. 541. Can. 4.

NUllus in oblatióne sacri cálicis nisi ex fructu víneæ, & hoc aquâ mixtum, offerre præsúmat; quia sacrilegum judicátur áliud offerri, quàm quod in mandátis sacratíssimis Salvátor instítuit.

Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

DOMINICA TERTIA POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. Sess. 22. de Sacrificio Missæ, Cap. 8.

REtento ubíque cujuscumque Ecclésiæ antíquo, & à sancta Romána Ecclésia, ómnium Ecclesiárum matre & magistra, probáto ritu, ne oves Christi esúriant, neque párvuli panem petant, & non sit qui frangat eis; mandat sancta Synodus Pastóribus & síngulis curam animárum geréntibus, ut frequenter inter Missárum celebratiónem, vel per se, vel per álios, ex iis quæ in Missa legûntur, áliquid expónant, atque inter cétera, sanctíssimi hujus sacrifícii mystérium áliquod declárent, præsertim Domínicis & Festis.

Tu autem.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Augustána.

Ann. 1548. Can. 18.

UT nímia festinátio in Missæ lectióne aut celebratióne religiósas aures oculosque offendit; ita incóndita prolíxitas fastídium pótiùs génerat quàm devotiónem. Quaproprer Sacerdótibus devótam mediocritátem commendámus.

Tu autem.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. Sess. 22. de Sacrificio Missæ, C. 5.

CUm natúra hóminum ea sit, ut non fácilè queat sine adminículis exterióribus ad rerum divinárum meditatiónem sustolli; proptéreà pia mater Ecclésia ritus quosdam, ut scílicet quædam summissâ voce, ália verò elatióre in Missa pronuntiarentur, instítuit. Cæremónias item adhíbuit, ut mysticas benedictiónes, lúmina, thymiámata, vestes, aliaque id genus multa, ex Apostólica disciplína & traditióne, quâ majestas tanti sacrifícii commendarétur.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Parisiensis Ecclésiæ.

Ann. 1557. C. 21.

PResbyteri ad sanctum Dei altáre accedentes, cum reveréntia, devotióne & modéstia, clarè, distínctè & intelligíbili voce Missam attentè usque ad Cánonem legant: Cánonem verò submissióri voce legant, sed summâ religióne; ut qui sacris adstant audiendis, ad devotiónem & pietátem inde moveantur.

Tu autem.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Sess.* 22. *de Sacrificio Missæ, Cap.* 6.

OPtáret quidem sacrosancta Synodus, ut in síngulis Missis fidéles adstantes non solùm spirituáli affectu, sed sacramentáli étiam Eucharístiæ perceptióne communicárent, quò ad eos sanctíssimi hujus sacrifícii fructus ubérior provenîret. Nec tamen, si id non semper fiat, proptéreà Missas illas, in quibus solus Sacerdos commúnicat, ut priváťas & illícitas damnat, sed probat atque ádeò commendat, siquidem illæ quoque Missæ verè commúnes censéri debent; partim quòd in eis pópulus spirituáliter commúnicet; partim verò quòd à público Ecclésiæ Minístro, non pro se tantùm, sed pro ómnibus fidélibus qui ad corpus Christi pértinent, celebrentur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Toletáno séptimo.

Ann. 646. *Cap.* 2.

CEnsémus convenire, ut, cùm à Sacerdótibus Missárum témpore sancta mystéria consecrantur, si ægritúdinis áccidat cujúslibet eventus, quo cœptum néqueat consecratiónis expléri ministérium; sit líberum Epíscopo vel Presbytero álteri consecratiónem éxequi offícii cœpti.

SABBATO.

Ex Concílio Aurelianensi primo.

Ann. 511. *Cap.* 26.

CUm ad celebrandas Missas in Dei nómine convenítur, pópulus non antè discédat quàm Missæ solémnitas compleátur; & ubi Epíscopus non fúerit, benedictiónem accípiat Sacerdótis.

De verbi divini prædicatione.

DOMINICA QUARTA POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1546. *Sess.* 5. *de Reform. C.* 2.

QUia Christiánæ Reipúblicæ necessária est prædicátio Evangélii, & hoc est præcípuum Episcopórum munus; státuit sancta Synodus omnes Epíscopos & álios Ecclesiárum Prælátos tenéri per seipsos, si legítimè impedíti non fúerint, ad prædicandum sanctum Jesu Christi Evangélium.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Vasionensi tértio.

Ann. 529. *Can.* 10.

PRo ædificatióne ómnium Ecclesiárum, & pro utilitáte totius pópuli, nobis plácuit, ut non solùm in civitátibus, sed étiam in ómnibus Paróchiis, verbum faciendi darémus Presbyteris potestátem: ita ut, si Présbyter, áliquâ infirmitáte prohibente, per seipsum non potúerit prædicáre, sanctórum Patrum Homíliæ à Diacónibus recitentur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Lib. 1. *Cap.* 31.

EVangélica prædicátio & ália divínæ servitútis execútio, non terrenárum pecuniárum quæstu, nec cujúslibet altérius turpis lucri grátiâ, sed solíus Christi amóre à discípulis ejus est peragenda. Quisquis ígitur, sui quæstûs, non Dei causâ, Evangélicam prædicatiónem implet, longè se à discipulátu Christi sejungit. Quáliter autem à discípulis éxequi débeat, & Evangeliórum documenta & sanctórum Patrum monumenta testantur.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toletáno.

Ann. 1565. *Act.* 3. *Cap.* 3.

QUicumque prædicando verbo Dei ac docendæ plebi Christiánæ óperam déderint, prorsùs à quæstiónibus difficílibus ac perplexis abstíneant, se ad captum auditórum eorumque ædificatiónem demittentes. Evangélium ipsum interpretatióne fácili, eâque commúni sanctórum Patrum atque orthodoxórum virórum consensu receptâ, auditóribus expónant, eosque toto stúdio instrúere conentur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Ann. 816. *Lib.* 1. *C.* 23.

PRima prudéntiæ virtus est, eam quam docére opórteat, existimáre persónam. Rúdibus pópulis, seu carnálibus, plana atque commúnia, non summa atque árdua prædicanda sunt; ne immensitáte doctrínæ opprimantur pótiùs quàm erudiantur.

Tu autem.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Ann. 1536. *Part.* 6. *C.* 25.

COncionatóres Sanctórum históriis ne nimis diu immorentur: quin pótior pars Evangélio detur & Epístolæ explicandis. Quòd si fabulósa vidébitur história, ne attingant quidem; si verisímilis, léviter: eaque decerpant quæ imitanda videantur. Mirácula quoque ne impudéntiùs jactentur, nisi quæ Scriptúris pródita, aut à non lévibus Scriptóribus summâ cum históriæ fide trádita fúerint.

Tu autem.

SABBATO.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Ann. 1536. *Part.* 6. *C.* 15.

ERit Párochus in reprehendendis crimínibus véhemens atque acer: constitútus est enim ut annúntiet pópulo scélera eórum; sic tamen ut in suggesto vítia tantùm reprehendat, non persónas nominátim perstringat.

Tu autem.

De Rogationibus, aliisque Supplicationibus Processionis nomine designatis.

DOMINICA QUINTA POST PASCHA.
Ex Mónitis sancti Cároli de Processiónibus.
Monito 1.

DOmínicâ Processiónis diem immediátè præcedenti Párochus fidéles móneat de hujus die & occasióne. Undè eos, ut intersint, Processiónemque tam córpore quàm ánimo comitentur, efficáciter adhortábitur; ut Deus ómnium preces, pro sua misericórdia, in animárum & córporum tam nostrórum quàm proximórum beneficium dignétur exaudíre: dicetque quantâ modéstiâ, devotióne & órdine hæ Processiónes celebrári débeant.

Tu autem.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Aurelianensi primo.
Ann. 511. *Can.* 27 & 28.

† ROgatiónes, id est, Litánias ante Ascensiónem Dómini, ab ómnibus Ecclésiis plácuit celebrári. Quo tríduo omnes abstíneant, & Quadragesimálibus cibis utantur.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.
Ann. 747. *Can.* 16.

SEcundùm morem, tres dies ante Ascensiónem Dómini in cœlos Missárum celebratióne venerentur. Cum timóre & tremóre, signo passiónis Christi, nostræque ætemæ redemptiónis, & Relíquiis Sanctórum ejus coràm portátis, omnis pópulus genuflectendo divínam pro delictis humíliter exóret indulgéntiam.

IN VIGILIA ASCENSIONIS DOMINI.
Ex Synodo Augustána.
Ann. 1548. *C.* 23.

POpulum sédulò móneant Párochi, ne cæremónias religiosíssimè institútas in abúsum vertant aut superstitiónem; sed ipsis ad pietátem exercendam utantur, atque ut Processiónes sint graves, ordinátæ, honestæ, & Christiánâ Religióne dignæ.

IN ASCENSIONE *DOMINI.*
Ex Constitutiónibus Apostolórum.
Lib. 5. *Cap.* 18. *in fine.*

† NUmerátis quadraginta diébus à primo Domínico die, celebráte diem festum Assumptiónis Dómini, quo die ascendit ad Deum, eumdemque Patrem suum à quo missus fúerat, ad cujus déxteram virtútis sedet, quique in consummatióne séculi véniet cum potestáte & glória multa, ad judicandum vivos & mórtuos.

De Baptismo, ejusque cæremoniis.

FERIA SEXTA

Intrà Octavam Ascensionis.

Ex véteri Synodáli Diœcesis Albiensis,

Auctoritate Ludovici à Lotharingiâ Episc. Alb. recognit. an. 1553. Part. 1. Cap. 11.

EST jánua ómnium Sacramentórum Baptismus, regenerátio spirituális in certis verbis & aquæ ablutióne exterióri consistens. Baptizáre autem potest, & debet Episcopus vel Sacerdos, vel Diáconus, in necessitáte quilibet. Baptizári autem potest & debet quicumque, étiam si resistat infans, non habens discretiónem: habens verò discretiónem, non cógitur ad baptismum. Effectus baptismi est remíssio ómnium peccatórum & salus æterna. Prohibémus, juxta juris commúnis ordinatiónem, ne quis in aulis, vel caméris, aut áliis privátis dómibus, sed duntaxat in Ecclésiis, in quibus sunt fontes speciáliter deputáti, áliquos baptizáre præsúmat, nisi sint fílii Regum, vel Príncipum, quibus in his deferri cónvenit, vel ália évidens necéssitas imminéret: & si qui contra præsúmpserint, gráviter puniantur.

SABBATO

Intrà Octavam Ascensionis.

Ex Régulis sacramentálibus sancti Cároli.

Tit. de Baptism. art. ultimo.

ADultâ ætáte, cùm quis Baptismum petit, sive Judæus ille sit, sive pagánus, sive álius, primò quærantur testimónia certa de ejus conditióne, anteactâ vitâ, statuque omni; & hóminis volúntas diligenter explorétur, utrum ex ánimo veráque pietáte Baptismum petat, utrùm peccatórum pœníteat, atque in pósterum abstinére státuat. Ad quæ si rectè pièque ánimo sit parátus, fídei doctrínâ & Christiánæ vitæ institutiónibus accurátè erudiátur.

DOMINICA

Intrà Octavam Ascensionis.

Ex Epístola sancti Cœlestíni Papæ ad Epíscopos Gálliæ.

Ann. 431. num. 13.

QUod circa baptizandos in universo mundo sancta Ecclésia unifórmiter agit, non otióso contemplémur intúitu. Cùm ad regeneratiónis véniunt Sacramentum, non priùs fontem vitæ ádeunt, quàm exorcismis & exsufflatiónibus Clericórum spíritus ab eis immundus abigátur; ut tunc verè appáreat, quómodò princeps mundi hujus mittátur foràs, & quómodò priùs alligétur fortis, & deinceps vasa ejus diripiantur, in possessiónem transláta victóris, qui captívam ducit captivitátem, & dat dona homínibus. His Ecclesiásticis régulis ómnium bonórum afféctuum atque óperum quibus ab initio fídei ad Deum tédi-tur, Deum profitémur auctó-

tem. Quo útique auxílio & múnere Dei, non aufértur líberum arbítrium, sed liberátur.

FERIA SECUNDA

Intrà Octavam Ascensionis.

Ex véteri Synodáli diœcesis Albiensis,

Auctoritate Ludovici à Lotharingia Episc. Alb. recognit. an. 1553. Part. 1. Cap. 11.

CUm puer est sine periculo, Présbyter, seu Capellánus cum solemnitáte baptízet eumdem, & ante baptismum fiat inúnctio cum óleo Catechismórum, & cum Chrysmáte post Baptismum. Púeri, & muti, & surdi, & ægri, qui per se in baptismo respondére non possunt, per patrínum de fide respondére tenentur. Patrínus, qui confitétur fidem pro púero in baptismo, tenétur ipsum instrúere in fide & caritáte.

FERIA TERTIA

Intrà Octavam Ascensionis.

Ex Concílio Coloniensi.

Ann. 1536. Part. 7. C. 4.

SUsceptóres infantis, Patríni qui dicuntur, mérito admonentur, quòd ipsi sint qui Ecclésiæ nómine & Ecclésiæ fide Christo párvulos ófferant per Baptismum, ac se propémodùm pro párvulis fidejussóres constítuant, nómine párvuli respondentes: quem étiam postquàm adoléverit, Symbolum simul & Oratiónem Domínicam edocére, atque vitam Christo, ac professióne in Baptismo factâ dignam, perpétuò ágere, saltèm ubi id necéssitas póscere vidébitur, cohortári non omittent. Proindèque málumus illos déligi provectæ ætátis, quàm impúberis; ne videátur infans infante offerre, ac sponsórem se pro álio constitúere, qui quod promittit non intélligat, ideòque multò minùs quod non intélligit docére queat.

FERIA QUARTA

Intrà Octavam Ascensionis.

Ex Instructiónibus sancti Cároli, de Baptismo.

Inter Act. Mediol. Eccl. Part. 4. tit. 7.

SPonsiónis baptismális chirógraphum sanctè conceptum magnam vim habet in cœlo. Et verò, cùm harum sponsiónum (baptismálium) rátio diligentíssimè explicáta sit Cánone Concílii Parisiensis (sexti,) non aliénum est illius verba exscríbere: « Constat » ígitur unumquemque fidé» lem Deo in Baptísmate duá» rum pactiónum néxibus se » obligáre; álterâ quâ abre» nuntiáre diábolo, & ómni» bus opéribus & pompis ejus; » álterâ verò quâ se in Patrem, » & Fílium, & Spíritum san» ctum crédere profitétur. Un» dè étiam sub ejusdem sanctæ » Trinitátis invocatióne, Ba» ptísmatis grátiam conséqui» tur. »

FERIA QUINTA,

Octava Ascensionis.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. Lib. 1. Can. 10.

ABrenuntiáre diábolo est pénitùs eum respúere, eique contradícere, seque unumquemque ab eo alienáre. Opera ejus sunt, primùm supérbia, inítium omnis peccáti, & cé-

tera vítia quæ ex radíce pródeunt supérbiæ. Pompa diáboli hæc est quæ pompa mundi, id est, ambítio, arrogántia, vana glória, omnis cujúslibet rei superflúitas in humánis úsibus. Hæc & his simília unusquisque fidélis témpore Baptísmatis rejécit, Christo se mancipávit, pactumque cum Deo fecit, ne ad ea quibus abrenuntiávit redíret. Verùm si jura humánæ pactiónis firmiter conservantur, fixiùs tamen atque fervéntiùs jura tanti pacti quæ cum Deo facta sunt, inviolabíliter sunt observanda.

FERIA SEXTA.

Ex utróque Concílio Coloniensi sub * Hermanno & ** Adolpho, & *** Régulis sacramentálibus sancti Cároli.

* *Ann.* 1536. *Part.* 7. *C.* 5.

** *Ann.* 1549. *inter censur. & decr. C.* 14.

*** *Act. Mediol. P.* 4. *Tit. de Baptismo, art. ultimo.*

DOcébunt Párochi pópulum, cur inúnctio fiat post Baptismi unctiónem in vértice; dénique quid signíficet amictus albus quo infans, seu álius baptizátus superindúitur.... Et ut oratiónes & cæremóniæ solemnes quæ témpore Pascháli & Pentecostes Baptismo adhibentur, hábeant res eis respondentes, statúimus ut pastóres & concionatóres adhortentur pópulum, ut párvulos natos instante festo Paschæ, servent baptizandos, in vigíliam Paschæ, & natos festo Pentecostes instante, ad festum Pentecostes usque servent, si tamen nullum immíneat vitæ perículum..... Et quóniam dilátio Baptismi adulto cónvenit, póterit plerumquè ad majórem Sacramenti cultum unum ex statis tempóribus Páschatis & Pentecostes (similiter) expectári.

SABBATO,

In Vigilia Pentecostes.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 3. *Tit. de Baptismo.*

RElígiósi institúti olim fuit diem Baptismi quotannis à fidélibus piè celebrári: quæ sanè institútio, cùm ad pietátis christiánæ cultum non parum adjumenti afferre possit, eam in usum revocári vehementer cúpimus. Itaque fidélium unusquisque quo die baptizátus est, quotannis ardentióri prece, eleemósynâ, si per facultátes potest, spiritalisque gáudii celebritáte récolat se, chirógrapho damnatiónis deléto, hæreditátis cœlestis partícipem in Christo factum esse. Eo potíssimùm die sanctè se éxcitet ad præcláram illam sponsiónẽ & christiánam professiónem, quam in sacro lavácro per sponsóres solémniter édidit.

De Sacramento Confirmationis.

DIE SANCTO
PENTECOSTES.
Ex Concílio Moguntíno.
Ann. 1549. *Can.* 17.

✝ IN Sacramento Confirmatiónis, juxta Dómini promissiónem, Spíritum sanctum quo in Baptísmate ad peccáti emundatiónem signáti sumus, cum novo grátiæ múnere accípimus: vidélicet ut virtúte ejus contra sátanæ tentatiónes muniámur; ut grátiâ ejus ad méliùs capienda fídei mystéria illuminémur; ad confessiónem Christi fidúciam, & contra vítia robur accipiámus. Quæ ómnia Christus Dóminus per Spíritum sanctum, quem missúrus erat, fidélibus conferenda disertè promísit. Ea verò, ut erant à Christo promissa, ipsis Apóstolis in die Pentecostes exhíbita Actus ipsórum satìs testantur.

Tu autem.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Parisiensi.
Ann. 1528. *Can.* 10. *Tit. de Sacram. Confirm.*

SAcramentum Confirmatiónis ab Apóstolis légimus promulgátum, cùm ad Samarítas misérunt Petrum & Joannem, à quibus illi (licèt à Philippo Diácono ánteà baptizáti) per impositiónem mánuum Spíritum sanctum accíperent. Quod ex Actis Apostolórum, apud Ephésios à Paulo, & à primitíva quondam Ecclésia légimus observátum. Unde & tunc impositiónis mánuum, & nunc Confirmatiónis appellátum est Sacramentum. Post Baptismum hoc Sacramento roborámur, cujus conferendi potestas Epíscopis à Christo concessa est.

Tu autem.

FERIA TERTIA.
Ex Epístola decretáli sancti Innocéntii Papæ ad Decéntium.
Scripta ann. 416. *cap.* 3. *Edit. Bened.* 1721.

DE consignandis infántibus manifestum est, non ab álio quàm ab Epíscopo fieri licére. Nam Presbyteri, licèt secundi sint Sacerdótes, Pontificátûs tamen ápicem non habent. Hoc autem Pontifícium solis debéri Epíscopis, ut vel consignent, vel Paraclétum Spíritum tradant, non solùm consuetúdo Ecclesiástica demonstrat, verùm & illa léctio Actuum Apostolórum, quæ ásserit Petrum & Joannem esse directos, qui jam baptizátis tráderent Spíritum sanctum. Nam Presbyteris, sive extra Epíscopum, sive præsente Epíscopo, cùm Baptízant, chrísmate baptizátos úngere licet, sed quod ab Epíscopo fúerit consecrátum; non tamen frontem ex eódem óleo signáre, quod solis debétur Epíscopis, cùm tradunt Spíritum Paraclétum.

Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex véteri Synodáli Diœcesis Albiensis,

Auctoritate Ludovici à Lotharingia Episc. Alb. recognit. an. 1553. *Parte* 1. *Cap.* 12.

PRæcípimus ut Sacerdótes móneant suos súbditos, ut Sacramentum Confirmatiónis recípiant, & témpore receptiónis sint jejúni, & si adulti sunt, de suis peccátis contriti & confessi. Sacerdótes sciéntes circa se ventúrum Epíscopum, móneant suos súbditos ut ad Epíscopum véniant confirmatiónem ab eo receptúri, vel consilium seu pœniténtiam de suis peccátis, de quibus per suum Sacerdótem absolutiónē habuisse non póterant, suscceptúri & sermónem auditúri.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Burdigalensi.

Ann. 1583. *Tit.* 10.

SAnctum Confirmatiónis Sacramentum, ut ex nóminis ratióne constat, vim, robur & arma suppéditat advers-ùs vítia & infestíssimos animárum hostes, quorum sanè quò majóres sunt & acrióres ímpetus, eò diligéntiùs omnes Epíscopi hujus Sacramenti vim pópulo éxplicent aut explicandum curent; & iis ómnibus qui nondum illud suscepérunt, adminístrent.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 1. *Titulo* 9.

CUret Epíscopus ac Párochus, ut qui turpe ridiculumve nomen habet, neque planè convéniens Christiáno hómini, sumat in Confirmatiónis Sacramento nomen alicújus qui verè pietátis sanctæque religiónis laude flóruit; ut qui háctenus non ad normam Christi Dómini vitam instítuit, jam depósito véteri hómine & antíquâ socórdiâ, rursusque novo ac sancto suscepto nómine, virílem in sanctè agendo constántiam perpétuò deinceps præstet.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 1. *Titulo* 9.

DUm Sacramentum Confirmatiónis Epíscopus minístrat, non modò qui illud susceptúri sunt, quique eos ófferunt, sed omnes quicumque præsentes sacro illi ministério adsunt, sanctè pièque orent, ac summâ ánimi attentióne spectent quod in ea solemni mystérii celebritáte perágitur. Tum verò secum réputent cœléstia illa Spíritûs sancti dona, quæ illíus Sacramenti virtúte fidélibus impertiuntur, imprimisque tácitâ meditatióne vídeant quas in illis ipsi progressiónes hábeant, anque vitam agant tantâ cœléstium donórum ubertáte dignam.

Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

DIE XXV. MARTII.

DIE FESTO

INCARNATIONIS DOMINI.

Ex Concílio Toletáno décimo.

Ann. 655. *C.* 1.

NAtivitátis Domínicæ sacrum, quo evidenter de útero virgináli Verbum pródiit caro factum, absque dúbio servat témporis cursum & speciále diéi monimentum. Si ergo Nativitátis incarnáti hujus Verbi dies in toto terrárum orbe ab omni Ecclésia concórditer celebrétur, cur non Festívitas gloriósæ Matris ejus eâdem observántiâ similíque habeátur honóre? Nam quid est Festum Matris, nisi incarnátio Verbi? cujus Festum ita debet esse solemne, sicut est & ejusdem nativitátis Verbi.

Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

IN PRÆCIPUA SOLEMNITATE

SS. PATRONORUM,

ubi deest proprius Canon.

Ex Concílio Mediolanensi tértio, sub sancto Cárolo.

Ann. 1573. *Tit.* 1.

QUò religiósiùs íncolæ uniuscujusque Paróchiæ festum diem colant illíus Sancti Sanctæve cujus patrocínio Parochiális Ecclésia dicáta est, cohortatiónibus agat Párochus, ut ánimo piè répetant religiósas ejus sanctárum virtútum exercitatiónes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cùm sempiternâ glóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum salútis patrocínium suscépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus est & custos, quò ad illíus imitatiónem magis fidéles inflammentur, id Párochus præstet, cùm frequéntior in Ecclésia pópulus adest, ut ipse aut álius in suggestu res ejus sanctè admirabilíterque gestas, morum disciplínam, pietátis stúdia ac virtútes pronúntiet.

Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

INDEX PSALMORUM.

INDEX CANTICORUM PSALTERII.

FINIS.

Typis PETRI ÆGIDII LE MERCIER.

NTONATIONES ET TERMINATIONES Pſalmorum & Canticorum, ſecundùm omnes cujuſque Modi differentias.

In hocce Breviario ad Antiphonas quiſque tonus numero notatur: variæ etiam cujuſqueToni ſpecies Modi ſuis litteris deſignantur; completi, majuſ-is; minuſculis verò, incompleti. Modus autem pletus ille eſt qui in ſingulis Pſalmi verſibus deſi-in legitimam toni ſui finalem; incompletus verò, non in Pſalmi verſibus, ſed in ſola Antiphona ectè terminatur.

I.

Hyperæolius.

A

Lauda-te Dominum, omnes gentes; *

laudate e-um, omnes populi. Quoni-am

confirmata eſt ſuper nos miſericordi-a

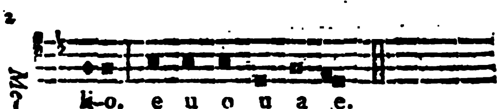
e-jus, &c. Spi-ritu- i ſancto. & in

ſecula ſe-cu-lorum. A-men.

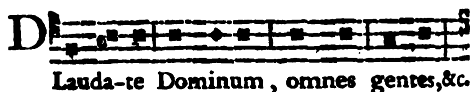
Magni- fi-cat * a-nima, &c.
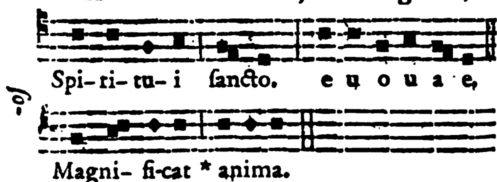
Clavis ut lurimùm ſic anſponitur. Glo-ri-a Patri, & Fi-

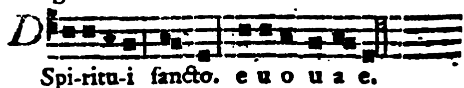
Me- ſo- pyc- ni.

Hyperdorius.

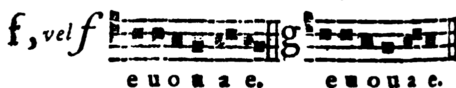

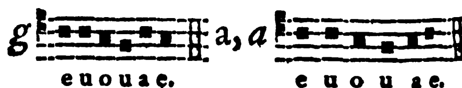

Sequens desinit pariter in D. *majusc. sed cùm ultimam syllabam reddat caudatam, sitque de primo, caracterum defectu notatur per* J. *caudatum.*

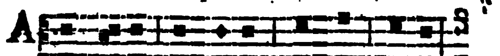

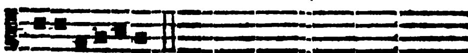
In Tonis imparibus, qui & authenti dicuntur, intonatio Canticorum evangelicorum eadem est ac Psalmorum; in plagiis verò seu paribus differt, ut suis locis notatur.

II.

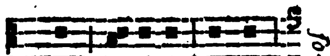
Hypoæolius.

A

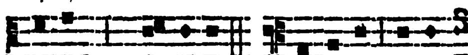
Lauda-te Do- minum, omnes gentes.

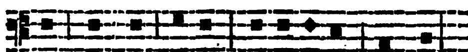
e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

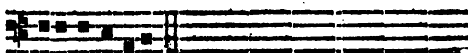
Nunc dimit-tis ser-vum

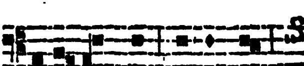
tu-um, Do-mine. Lauda-te Domi-

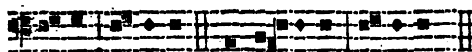
num, omnes gentes. Spi-ri-tu-i sancto.

e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

Bene- di- ctus Domi- nus

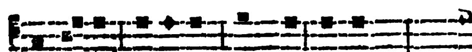

De-us I-sra-el. Magni- fi-cat *a-nima, &c.

Me- so- pyc- ni.

III.

Hyperphrygius.

Lauda-te Dominum, omnes gentes.

Barypycni.

Ba.

E

e u o u a e. Magni- fi-cat* anima.

a, a

e u o u a e.

à, à

e u o u a e.

ry- b

e u o u a e.

c, c

e u o u a e.

De Hyperlocrio nulla extat Antiphona, neque de Myxolocriis.

IV.

Hypophrygius.

pyc-

Lau-da-te Dominum omnes gentes.

E

e u o u a e.

f, f

e u o u a e.

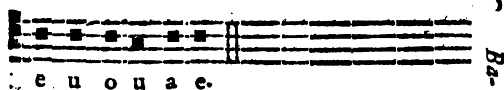
Sequens, licèt incompletus, notatur per majusc. ob rationem in Antiphonario allatam.

D vel D

e u o u a e.

ni. a, a

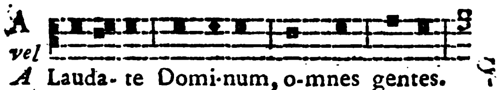
Lauda te Dominum omnes gentes.

e u o u a e. Ba-

Hypolocrius.

A vel *A*

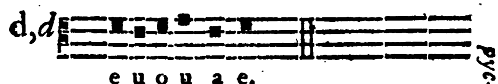

A Lauda- te Domi-num, o-mnes gentes. ry-

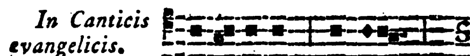
e u o u a e. e u o u a e.

d, *d*

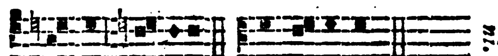

e u o u a e. Pyc-

In Canticis evangelicis.

Be-ne dictus Dominus

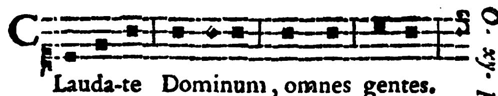

De- us I-fra-el. Magni-fi-cat. ni.
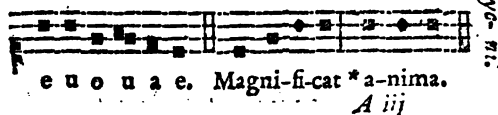
Hypolocrius cani poteſt ad chordas Hypophrygii ; ſed tunc diæſi aliquando opus eſt in Antiphona, ad chordam f.

V.

Hyperiaſtius.
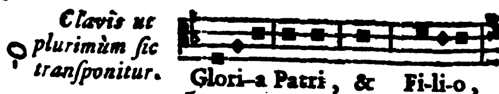

Lauda-te Dominum, omnes gentes. O. xy-

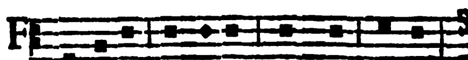
e u o u a e. Magni-fi-cat * a-nima. Pyc- ni.

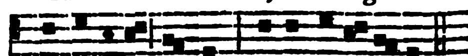
Clavis ut plurimùm sic transponitur.

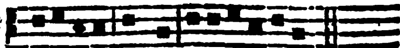

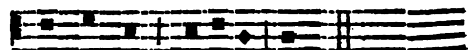
Hyperlydius.

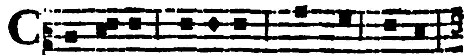
a, *a*

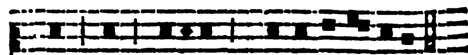

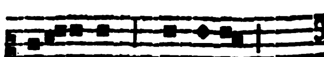
VI.
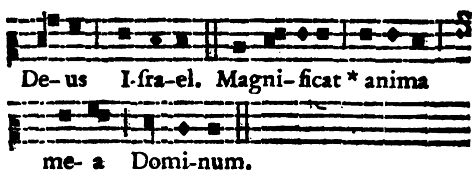
Hypoiastius.

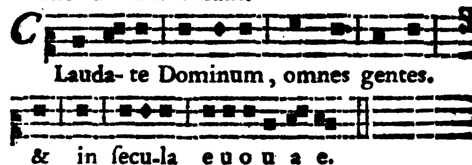

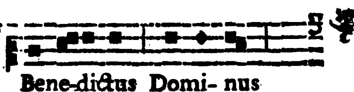
In Canticis evangelicis.

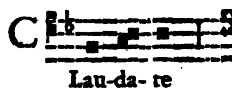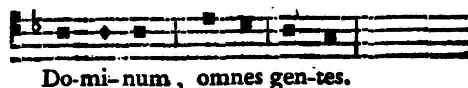

In Canticis evangelicis.

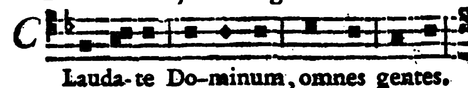

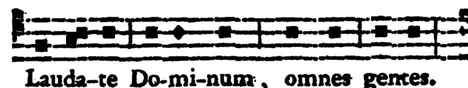
In præcedentibus, clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.

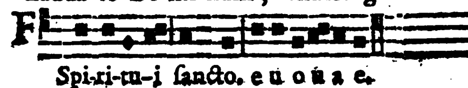

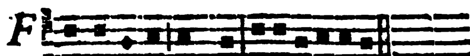

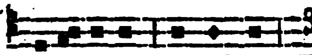

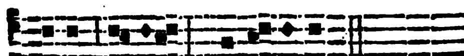
Hypolydius.

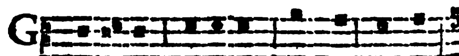
F

In Canticis evangelicis.

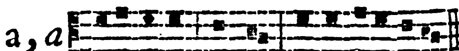

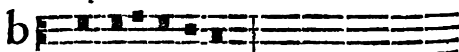
VII.

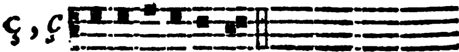
Hypermyxolydius.

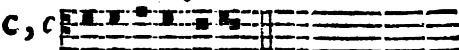
G

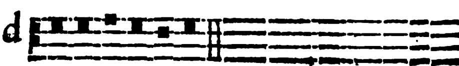

a, *a*

b

ç, *ç*

c, *c*

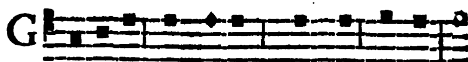
d

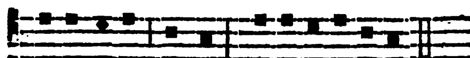
e u o u a e.

VIII.

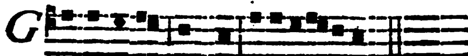
Hypomyxolydius.

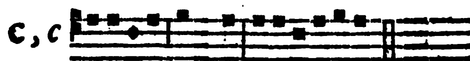
Lauda-te Do-minum, omnes gentes.

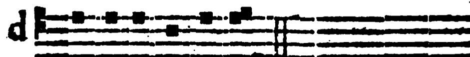
Spi-ri-tu- i ſancto. e u o u a e.

Spi-ri-tu- i ſancto. e u o u a e.

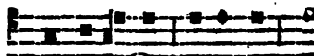

Spiritu-i ſancto. e u o u a e.

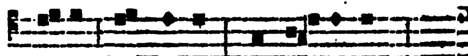

e u o u a e.

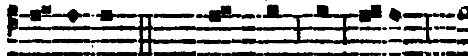
In Canticis evangelicis.

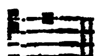
Be-nedi-ctus Domi-nus

De-us I-ſra- el. Magni- fi-cat *

a-ni-ma, &c. ma-gna qui po-tens

eſt.

Hæc quatuor verba dicuntur ſub eodem cantu in ſecundo modo.

Notandum intonationes suprà notatas servari tantùm in primo cujusque Psalmi versu, ceteros verò versus à dominante in directum inchoari; quod & observatur in Canticis evangelicis, nisi organa pulsentur: tunc enim versus qui canuntur à Choro, eodem modo inchoantur quo primus.

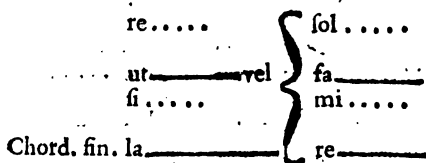
Mediatio autem in iisdem Canticis eadem semper est ad singulos versus quæ ad primum. Quia verò in primo versu Cantici Magnificat. *propter brevitatem mediatio compleri nequit, in ceteris ejus versibus ad eam recurrendum est quæ ad* Benedictus. *suprà notatur.*

MONITUM.

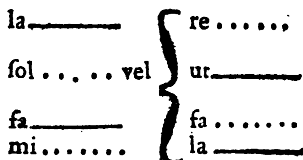
AD intelligentiam vocabulorum *Mesopycni*, *Barypycni & Oxypycni*, hîc dicendum visum est inventa fuisse hæc nomina à veteribus Græcis, & ad Latinos translata, ad significandos varios situs hemitonii in Tetrachordo inferiore, seu cujus infima chorda ipsa est chorda finalis; quia ex eo situ omne cantuum genus, omnisque varietas exurgit. Hemitonium autem ab iisdem Græcis, per metaphoram, Πυκνον dictum est; quia minore spatio, strictiorique intervallo designatur ac cognoscitur.

Igitur cantus primi & secundi Modi Gregoriani vocantur Μεσοπύκνοι sive *Mesopycni*; quia in Antiphonis utriusque Modi, ac Psalmodiis completis, vel Responsoriis, talis est chorda finalis, seu chorda in quam desinunt isti cantus, ut supra se immediatè habeat chordam uno tono distantem, posteà chordam distantem hemitonio tantùm, deinde chordam tono distantem à præcedente: quò fit ut hemitonium exurgat ex sono duarum chordarum, quæ medium, Tetra-

chordi occupant, ut videre est in figuris sequentibus.

In cantibus verò Antiphonarum, vel Psalmodiarum completarum, aut Responsoriorum tertii & quarti Modi hemitonii situs alius est: siquidem conficitur istud hemitonium ope chordæ finalis, seu in quam desiturus est cantus, & ope illius quæ immediatè superponitur: posteà sequitur tonus ab ista secunda chorda ad tertiam, ac rursùs tonus à tertia chorda ad quartam. Inde isti Modi vocati sunt Βαρυπυκνοι vel *Barypycni*, quia hemitonium auditur in chordis gravioribus seu inferioribus Tetrachordi, ut patet ex sequentibus figuris.

Denique in cantibus Antiphonarum vel Psalmodiarum completarum, aut Responsoriorum de quinto, sexto, septimo & octavo Modo, talis est hemitonii situs (si paucos cantus excipias) ut in loco acutiori seu superiori Tetrachordi sæpè sæpiùs audiatur: quo fit ut à chorda in quam desinit cantus, ad chordam præcedentem sit unus tonus, ab ista secunda chorda ad tertiam rursùs tonus, & à tertia chorda ad acutiorem Tetrachordi hemitonium duntaxat. Inde Græci finxerunt nomen Οξυπυκνοι quo designârunt cantus

qui *Barypycnis* prorsus oppositi sunt. Situm hemitonii indicant figuræ sequentes:

fa———	fa.......	ut———
mi......	la———	si........
re———vel	sol......vel	la———
ut....:.	fa———	sol......

Cantus Oxypycni à recentioribus *Majores* vocantur. Mesopycni verò & Barypycni *Minores* appellantur, habitâ ratione sitûs hemitonii supra chordam finalem, apud Græcos: & ut à Mesopycnis secernantur, à quibusdam *Minores-inversi*, quia hemitonium habent infimo loco.

FINIS.

